

1966.
αρθρογραφία κτ.
για wine.

Ποιητική ημερογραφία

1966

"Πρωίνοσ Ηόφοσ" 1.1.66 Παραινέσεις μετὰ τῶν ἐντιθέτων μας

"Ἀκρόησις" 4/1/66 Ἀπό τῶν ἔκδοσις τῆς ἱστορίας

"Βραδυς" 11/2/66 Το ἔκδοτον διήγημα διὰ τὸ καθεστῶτικόν

"Ἀκρόησις" 7/4/66 Τὰ τεχνάσματα τοῦ Ἀνένδοτου

"Τὸ Βιβλόν" 8/5/66 Τὸ Ἰόφον (Μ. Πρωίον)

"Ἀκρόησις" 22/5/66 Τὸ ὄχρον τῆς Δημοκρατίας

* 24/5/66 Οἱ Σκοφάνται τοῦ Καραμανλῆ

" 12/6/66 Τὸ Φεστιβάλ τῆς 15ης Ἰουλίου

" 26/6/66 Ὁ Δρόμος τῆς ἑνώσεως τῶν ἑθνῶν

Το τεχνάσμα του νεοανεξάνδοτου

"Ακροπολις" 17 Απριλίου 1966

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881 — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11858

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 633-411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 14 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1966
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΛΙΟΥ 12

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 70—ΤΗΛ. 38-990—39-964

ΤΑ ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΑΝΕΞΑΝΔΟΤΟΥ

"Άρθρον του τ. υπουργού, βουλευτού 'Αθηνών κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

ΕΝ ΤΩΝ τεχνασμάτων του «νεοανεξάνδοτου» από του 'Ιουλίου 1965 και έντεθεν είναι και η έγερσις ανυπάρχων συνταγματικών προβλημάτων. Μερικοί έμπαθείς έξωπολιτικοί παράγοντες, περιβεβλημένοι τόν μανδύαν της έπιστημοσύνης, έγιναν οι έκτος του Κοινοβουλίου «κεκράκται» εις αυτήν την συνταγματολογικήν φλυαρίαν της Ένώσεως Κέντρου.

Είς τας πολλάς μωρίας, αι όποιαι έλέχθησαν έν όνόματι της δημοκρατίας και της έλευθερίας, προσετέθη και η περί «δεδηλωμένης» έπ' έσχάτων προβληθείσα θεωρία. 'Ιδού τί λέγουν οι σοφοί αυτοί: 'Εφ' όσον η Κυβέρνησις είχε πλειοψηφίαν δύο ψήφων και απέσυραν την έμπιστοσύνην των τρεις βουλευταί, άπώλεσε την δεδηλωμένην και όφείλει να παραιτηθή.

Ο ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ όρθός η βάσις του όμως σαφρά. Η άπώλεια της δεδηλωμένης δεν διαπιστώνεται από «κουβεντολογία», αλλά δι' ένός νομικού γεγονότος: της ψηφοφορίας έν τη Βουλή. Και την ψηφοφορίαν αυτήν — έχουσαν την έννοιαν μομφής κατά της

Κυβερνήσεως, η ψήφου έμπιστοσύνης υπέρ αυτής — είναι αρμόδιοι να την προκαλέσουν οι κ.κ. βουλευταί, κατά το άρθρ. 78 του Συντάγματος. Κυβέρνησις, λαβούσα ψήφον έμπιστοσύνης κατά τόν σχηματισμόν αυτής, θεωρείται απολαύουσα της έμπιστοσύνης της Βουλής μέχρις ου ύπάρξη αντίθετος, επί του θέματος αυτού — αρνητικός μομφής η θετικώς έμπιστοσύνης — άπόφανσις της Βουλής. Διά να όμιλήσουν περί άπώλειας της «δεδηλωμένης» έπρεπε οι κύριοι αυτοί να άναμείνουν να συνέλθη η Βουλή, να τεθή το ζήτημα, κατά το Σύνταγμα, ένώπιον αυτής και να διαπιστωθή η άπώλεια της δεδηλωμένης διά της διεξαχθεσόμενης ψηφοφορίας.

ΔΥΝΑΝΤΑΙ να γνωρίζουν έκ προοιμίωv οι περί άπώλειας της δεδηλωμένης όμιλήσαντες, ότι την θέσιν των τριών άράντων την έμπιστοσύνην των δεν θα την καταλάβουν άλλοι; Πώς άλλως, παρά διά της ψηφοφορίας, δύναται αυτό να διαπιστωθή;

Πόθεν γνωρίζουν έκ των προτέρων

ότι κατά την μακράν πρό της ψηφοφορίας συζήτησιν δεν θα πείση η Κυβέρνησις την Βουλήν να της άνανέωση την έμπιστοσύνην της;

ΠΑΝΤΑ ταύτα άποδεικνύουν ότι τόν τελευταίον καιρόν παίζομεν με τας θεμελιώδεις έννοιαις του πολιτεύματος και τας κακομεταχειριζόμεθα έκ προθέσεως, προς έξυπηρέτησιν προσκαίρων σκοπιμοτήτων. Και τούτο, δυστυχώς, δεν γίνεται μόνον από πολιτικούς, αλλά και από έμπαθεστάτους έξωπολιτικούς παράγοντας, στρατευθέντας επί τούτω από την κεντροαριστεράν.

ΑΛΛΑ πέραν των περί δεδηλωμένης τεχνασμάτων υπάρχουν και άλλα. Πώς είναι, μάς λέγουν, δυνατόν να θεωρηθή νόμιμος μία κοινοβουλευτική πλειοψηφία «άργυρωνήτων»; Πριν διαπιστωθή η άπώλεια της δεδηλωμένης, την εξαγγέλλουν. Πριν διαπιστωθή η δωροδοκία των «άργυρωνήτων», την διακηρύσσουν. Αυτό επιβάλλει η δημοκρατική άρετή τους.

ΤΗΝ γνωρίζομεν ήμεις από παλαιά την άρετήν αυτήν. Πριν καν άρχίση η άνάκρισις διά την δολοφονίαν του Λαμπράκη είχομεν άνακηρυχθή ήθικοι άυτουργοί του φόνου. Πρώτος μεταξύ ήμών ο Καραμανλής. Έμείνετο ο Τύπος του παλαιού άνενδότου άγώνος και ο άρχηγός του δεν έντρέπετο να τίθεται έπικεφαλής αυτής της ώργανωμένης ήθικής άσχημίας. Παρήλθον έκτοτε τρία έτη. Μετά μακροτάτην έξονυχιστικήν άνάκρισιν δι' όριστικού βουλευματος των Έφετών άπεδείχθη η άτιμία του ψεύδους αυτού. Και δεν είχε ούτε εις έκ των τότε κατηγορών το θάρρος η τουλάχιστον την στοιχειώδη φιλοτιμίαν να όμολογήση, έστω ότι έπλαγήθη. Ο ύδεις. Διά να άποδειχθή και έξ αυτού άκόμη του γεγονότος εις τί άπέβλεπεν η συκοφαντία.

ΙΔΟΥ τώρα ότι ο νεοανεξάνδοτος μεταχειρίζεται την ίδίαν μέθοδον. Άργυρώνητοι είναι οι άποστάται, φωνάζουν, με έπικεφαλής πάλιν τόν άρχηγόν της Ε.Κ. Και δεν έντρέπονται και πάλιν, άρχηγός και άπαδοί του, να προδικάζουν το άποτελεσμα της ήδη διεξαγομένης άνακρίσε-

ως. Δεν έντρέπονται πιθανώτατα διότι γνωρίζουν ότι πρόκειται περί κατασκευασμένης παρά των ίδιων συκοφαντίας διά να προληφθή η διαρροή. Δεν έντρέπονται, διότι αυτά είναι αι μέθοδοι τας όποιαις αυτοί εισήγαγον εις τόν άμοιρον πολιτικόν μας βίον.

ΑΛΛΑ ύπάρχει και κάποιο άλλο τεχνάσμα, το όποιον έγγίζει τα όρια του κωμικού η μάλλον της τραγικής ειρωνείας. Λέγουν εις την Κυβέρνησιν: Καλά, δεν άπώλεσες τύποις την δεδηλωμένην, καλά, δεν άπεδείχθη άκόμη ότι εισθε άργυρωνήτος πλειοψηφία, αλλά, επί τέλους, δεν έχεις την πολιτικήν ευθύειαν, την ευαισθησίαν να παραιτηθής, όταν καθ' ήμάς άπώλεσες την πλειοψηφίαν;

ΠΟΙΟΙ όμιλούν περί ευαισθησίας και πολιτικής ευθιξίας; Οι έξ έπαγγέλματος συκοφάνται των πολιτικών των αντιδημοκρατικών μεθόδων, η στάσις μας είναι σαφής: Άποκρούομεν τας μεθόδους, διότι έξευτελίζουν τόν πολιτικόν μας βίον. Άποκρούομεν την επίθεσιν.

νως έπεμβάντες εις την άνάκρισιν του «Ασπίδα»; Οι άναρριχηθέντες τόν Νοέμβριον του 1963 εις την Έξουσίαν χωρίς να έχουν την πλειοψηφίαν; Οι ύποσχέθεντες ότι δεν θα την κρατήσουν αν έπρόκειτο να πλειοψηφήσουν διά κομμουνιστικών ψήφων και μη τηρήσαντες την ύπόσχεσιν των; Ποιοι όμιλούν περί πολιτικής ευθιξίας; Ποιοι άκαίρως την επικαλούνται όταν τούς βολεύη, και την λησμονούν όταν τούς συμφέρη;

ΕΝ είμεθα φίλοι της Κυβερνήσεως και δεν μάς ίκανοποιεί ο τρόπος με τον όποιον πολλοί ύπουργοί της άσκοούν την έξουσίαν των. Θά την έλέγξωμεν διά των συνταγματικών μέσων τα όποια διαθέτομεν. Θά την πολεμήσωμεν αν χρειάζεται. Αλλά άπέναντι της κεντροαριστεράς επιθέσεως, άπέναντι των κεντροαριστερών αυτών άντικοινοβουλευτικών και αντιδημοκρατικών μεθόδων, η στάσις μας είναι σαφής: Άποκρούομεν τας μεθόδους, διότι έξευτελίζουν τόν πολιτικόν μας βίον. Άποκρούομεν την επίθεσιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

ΤΟ ΕΡΥΘΡΟΝ ΔΙΛΗΜΜΑ ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ

Ἡ νὰ γίνῃ ἄθυρμα ἢ νὰ ἐξαφανισθῇ ὁ βασιλικὸς θεσμὸς

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ Κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Ὁ κομμουνισμὸς, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὴν Ε. Κ., δηλώνει ὅτι ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διεξαγωγῆς ἐκλογῶν καθ' ὃν τρόπον αὐτὸς θέλει, δηλαδή, ὑπὸ ἀνωμόλους οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας, δέχεται νὰ παραμερίσῃ τὸ καθεστωτικόν. Θεωρεῖ τοὔτεστιν ὅτι τὸ καθεστωτικὸν εἶναι τεθειμένον καὶ θὰ παραμερισθῇ μόνον ἂν γίνουσι δεκτοὶ οἱ παρ' αὐτοῦ τεθέντες ὅροι. Ὡμὰ καὶ κυνικὰ αὕτη εἶναι ἡ οὐσία τῶν προτάσεων τῆς ΕΔΑ τὰς ὁποίας ἡ Ε. Κ. ἐξαρκτήρισε ὡς ἐπικοδομητικὰς. Εἶναι αὐτονόητον, ὅτι διὰ τὴν ΕΡΕ αἱ προτάσεις αὗται δὲν ὑπάρχουσιν. Εἶναι ὅμως, τεθειμένα ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης καὶ αὕτη πρέπει νὰ διαφωτισθῇ. Πρέπει νὰ διαφωτισθῶν τουλάχιστον οἱ ἀφελεῖς.

Ἡ ΕΔΑ καλῶς πράττει. Ἀκολουθεῖ μίαν πολιτικὴν γραμμὴν ὁρθὴν διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς καὶ τὴν ἀκολουθεῖ κατὰ τρόπον ὅστις καθιστᾷ

τὴν Ε. Κ. οὐραγόν τῆς Ὅλα ὅσα λέγει ἡ ΕΔΑ εἶναι ἐπικοδομητικὰ καὶ ἄλλα ῥητῶς, ἄλλα σιωπηρῶς ἐπικοδομῶνται εἴτε ἀπὸ τὴν κεφαλὴν, εἴτε ἀπὸ τὸ σῶμα τῆς Ε. Κέντρου.

«Παραχωρήσατέ μας εὐνοϊκὰς συνθήκας. ἀνεπιστρέπτως εὐνοϊκὰς συνθήκας διὰ τὸν ἐκλογικὸν μας ἀγῶνα καὶ ἀντ' αὐτοῦ σὰς προσφέρωμε μίαν ὑπόσχεσιν ἡμεῖς, οἱ κομμουνισταί, καὶ ἓνα «θὰ» ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐνώσεως Κέντρου: "Ἀν νικήσωμε δὲν θὰ κάνωμε ἐπανάστασιν, δὲν θὰ καταλύσωμε τὸ πολίτευμα, θὰ προήσωμεν τὰ προεκλογικῶς συμφωνημένα μαζί σας».

«Θὰ διατηρήσωμεν», λέγουσι, «τὸν βασιλικὸν θεσμόν, ἀφοῦ τὸν ἀπογυμνώσωμεν. Θὰ τὸν διατηρήσωμεν ἀφοῦ τὸν ταπεινώσωμεν. Θὰ τὸν διατηρήσωμεν ἀφοῦ τὸν θέσωμεν πρὸ τοῦ διλήμματος

➡ Εἰς τὴν 7ην σελίδα

ΣΕΛΙΣ 7

ΤΟ ΕΡΥΘΡΟΝ ΔΙΛΗΜΜΑ ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ

Ἀρθρον τοῦ κ. Κωνστ. Τσάτσου

➡ Ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ἢ νὰ δεχθῇ νὰ γίνῃ ἄθυρμα εἰς τὰς χεῖρας μας ἢ νὰ ἐξαφανισθῇ. Αὕτη εἶναι ἡ πρότασις ὅταν τὴν ἀπογυμνώσετε ἀπὸ τὰς τυπικὰς τῆς περιφρόσεως. Ἄλλ' ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι κακῶς ἐρμηνεύομεν τὰ λεχθέντα αὐτὰ καθ' ἑαυτά. Ἀρκεῖ ἄραγε αὐτὸ διὰ νὰ πεισθώμεν ὅτι αἱ προτάσεις τῆς ΕΔΑ εἶναι ἐπικοδομητικαί, ὅτι εἶναι τουλάχιστον σοβαρά; Ἀσφαλῶς ὄχι.

Ὁ κομμουνισμὸς ἔχει μίαν ἰδικὴν του πολιτικὴν καὶ οὐδέποτε τὴν ἀπέκρυψε. Πολιτικὴν μακρόπνοον, σταθεράν, ἀμετάβλητον διότι συνδέεται μετὰ τὰς κοσμοθεωρητικὰς του βάσεις. Ὅλοι τὰς γνωρίζομεν. Διὰ νὰ ἀποκλίνῃ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν αὐτήν: Καὶ ἂν, διὰ λόγους σκοπιμότητος ἀποκλίνῃ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν αὐτήν, διὰ πόσον χρόνον θὰ τὸ πράξῃ; Ἀποκλείεται νὰ ἀπαρνηθῇ τὴν πολιτικὴν του εἰς τὸ διηνεκές. Δι' ὠρισμένον χρόνον μπορεῖ νὰ τὴν ἀπαρνηθῇ. Διὰ πόσον χρόνον; Καὶ φαντάζονται οἱ ἀφελεῖς τῆς ἀντίπερας ὁχθῆς ὅτι διὰ νὰ κερδίσῃ ὀλίγον χρόνον ἀκόμη, θὰ ἐδέξωτο ἢ ἐθνικὸφῶν παράταξις, ἢ πιστὴ εἰς τὸ καθεστῶς νὰ διευκολύνῃ τὸν κομμουνισμὸν εἰς τοὺς σκοποὺς του;

Διότι τί ἄλλο ἐπιδίδωκε ὁ κομμουνισμὸς ἀπὸ τὴν κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας, διὰ μέσου τοῦ μετ' αὐτοῦ παραλήλως ἀγωνιζομένου Κέντρου τοῦ Καστορίου καὶ κατόπιν τὴν ἀπὸ θέσεως δυνάμει ἐπιβολὴν τῆς πολιτικῆς του;

Εἰς τὴν πρότασιν τοῦ κομμουνισμοῦ δὲν ὑπάρχει κἄν δόλος ἢ κρυψινόα. Ἡ πρότασις εἶναι φανερά. Ἀπλῶς ἀποσιωπᾷ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξουσιολογίας τῆς

Ἀλλὰ ἴσως λεχθῇ, ὅτι ὑπάρχει καὶ τὸ Κέντρον τοῦ Καστορίου. Καὶ ἂν αὐτὸ ἐγγυηθῇ, ἂν αὐτὸ ὑποσχεθῇ καὶ δεσμευθῇ μετὰ ἓνα νέον «θὰ», θὰ ποιεῖ νὰ πιστεύσωμεν.

Νὰ πιστεύσωμεν τί: Ὅτι δὲν θὰ ἐπαναστατήσῃ πρῶτον αὐτὸ ὡς Κόμμα, ἀλλὰ τὸ πεζοδρομῶν: Ὅτι δὲν θὰ δεχθῶμεν αὐτό. Ἔστω, ὅτι περαιτέρω δὲν θὰ ἀκολουθήσῃ τὰς ἰσχύας τοῦ πεζοδρομίου, ὅτι δὲν θὰ σωθῇ ἀπὸ τὸ «μέτωπον βάσεως». Πολὺ ἀμφιβάλλομεν, ὅτι θὰ ἀνθέξῃ εἰς αὐτὴν τὴν πίεσιν. Ἀλλὰ αὐτὸ διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἀμφιβάλλομεν εἶναι ὅτι τὸ Κέντρον ἢ μᾶλλον ἡ ἡγεσία τοῦ Κέντρου, ὡς ἐτοποθέτησε ἑαυτὴν δὲν εἶναι ἀποφασισ-

τικὴ πλέον δύναμις, παρὰ μόνον μετὰ τὸ «μέτωπον βάσεως», παρὰ μόνον ἐν συστρατεύσει μετὰ τὸν κομμουνισμὸν. Τί νὰ τὰς κάνω τὰς ὑποσχέσεις τῆς ἡγεσίας καὶ τὰς ἐνδεχομένας τὸν ἐθνικοφῶν καταλοιπῶν τοῦ Κέντρου Καστορίου, ἐμπρὸς εἰς τὸν χείμαρρον τοῦ «ντὲ φάκτο συγκεκοτημένου» Λαϊκοῦ Μετώπου;

Πρὸς τί νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰ διάφορα «θὰ» καὶ ἓνα ἄλλο ποῦ δὲν θὰ πείσῃ οὔτε τοὺς ἀφελεῖς; Τὸ Κέντρον τοῦ Καστορίου εἶναι καταδικασμένον νὰ βαδίσῃ τὴν ποδὸς τὴν ΕΔΑ ἀτραπὸν μένει τέλος. Μόνον ἢ ἐκ βάθρων ἀνασυγκρότησις του θὰ ἐπέτρεπε μίαν ἀλλαγὴν γραμμῆς. Καὶ αὐτὸ ἀπαιτεῖ καὶ θυσίας προσώπου καὶ χρόνον πολὺν.

Καμμίαν ἐπομένως ἐγγύησιν δὲν μὰς παρέχει τὸ Κέντρον Καστορίου. Ἡ πρότασις τῆς ΕΔΑ καὶ ἡ ἐπιμεσσεῖς υἱοθέτησις τῆς ἀπὸ τὸ Κέντρον Καστορίου ὑπόσχεσις πολιτικὴν τὴν ὅποιαν καὶ ἡ ΕΔΑ καὶ τὸ Κέντρον Καστορίου, οὔτε θέλουν, οὔτε δύναται παρὰ μόνον λίαν προσκαίρως νὰ ἀκολουθήσωσι. Εἶναι πρότασις ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν ἀνελικρινῆς, δολία. Εἶναι πρότασις ἀνευ περιεχομένου.

Καὶ οἱ προτείναντες ἀκόμη, γνωρίζουν ὅτι ἡ πρότασις αὕτη εἶναι κατὰ βάσιν ἀπατηλὴ. Δὲν γίνεται διὰ νὰ γίνῃ δεκτὴ. Γίνεται διὰ νὰ ἀποριφθῇ. Γίνεται ὄχι διὰ νὰ τὴν δεχθῶν οἱ ΕΡΕ καὶ Προοδευτικοί. Γίνεται διὰ νὰ τὴν ἀκούσωσι τὰ ἀφελῆ κατὰλοιπα ἐθνικοφῶν τῆς παρατάξεως τοῦ Καστορίου. Διὰ νὰ μὴν ἀντιδράσωσι εἰς τοὺς ἐπιχειρουμένους ἐντὸς τοῦ Κόμματος ἐλιγμούς τῆς κεντροκρατικῆς. Διὰ νὰ διευκολυνθῇ κυρίως ἡ συγκέντρωσις τῆς 16ης Φεβρουαρίου. Διὰ νὰ παρασυρθῶν εἰς αὐτὴν καὶ οἱ Βενιζελικοὶ ἐθνικοφῶνες. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς προτάσεως, αὐτὸς ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιμεσσεῖς υἱοθέτησεως τῆς. Ἡ πρότασις ἀπεφασίσθη ἀπὸ κοινοῦ. Εἶναι ἓνα πρόσθετον δείγμα τῆς ἐλλείψεως ὑπευθυνότητος καὶ σοβαρότητος εἰς τὸν πολιτικὸν μας βίον. Μία πρόσθετος ἀπόδειξις τῆς πολιτικῆς μας «κατάντησις».

Καθεστωτικὸν διὰ τὸν ἐθνικοφῶνα Ἑλληνα, οὐδέποτε ὑπῆρξε. Δὲν ὑπάρχει δι' αὐτὸν καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ.

Ἡ θεατρικὴ χειρονομία τῆς ἀπατηλῆς προτάσεως πίπτει εἰς τὸ κενόν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 4 Ιανουαρίου 1966

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ — Τρίτη, 4 Ιανουαρίου 1966

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΚΟΠΙΑΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Άρθρον του Άναδημαϊου υ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ, βουλευτου - τ. υπουργου

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ της συμπληρώσεως δεκαετίας από της ιδρύσεως της Εθνικής Ριζοσπαστικής Ένώσεως, εύλογως στρέφεται προς τον ιδρυτήν της ή σκέψις του ελληνικού λαού.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, πρό δύο και πλέον ετών, παραδίδων την ηγεσίαν της Ε.Ρ.Ε. εις τόν άξιον διάδοχον αυτού Παναγιώτην Κανελλόπουλον, απέσυρθη της πολιτικής ζωής και επιμελώς έκτοτε εσιώπησεν, ώστε να καταστήση σαφή την διαχωριστικήν γραμμήν μεταξύ αυτού και των πολιτικών μας πραγμάτων. Υπό την έννοιαν αυτήν, δεν ανήκει πλέον εις την πολιτικήν, αλλά εις την ιστορίαν και ως ιστορίαν δυνάμεθα και όφειλομεν να τόν κρίνωμεν.

Η πρώτη, ή άμεσος, κρίσις, είναι ή κρίσις εκ των έργων. Έκυβέρνησε την χώραν επί μίαν όκταετίαν. Την παρέλαθεν ως την παρέλαβε και την παρέδωκεν εις τους διαδόχους του με προίκα πλούσιαν, ισχυράν από άπόψεως εθνικής άσφαλείας, εύρωστον οικονομικώς και έτοιμην δι' έτι σημαντικώτερα άλματα προόδου και ευημερίας. Πάντα ταύτα έκθέτουν λεπτομερώς τας ημέρας αύτας οι παλαιοί συνεργάται του, καίτοι τα γνωρίζει, και όσα δεν γνωρίζει τα διαισθάνεται ό ελληνικός λαός. Τα γνωρίζουν και τα αναγνωρίζουν, άλλωστε, και οι αντίπαλοί του. Αρχίζουν, μάλιστα, και δημοσία να τα συνομολογούν.

Ίσως, όμως, να είναι καιρός να γίνη ένα βήμα περισσότερον. Πέραν του έργου να σκεφθώμεν τόν εργάτην. Να εξετάσωμεν άφ' ενός τα αίτια, τα όποια τόν ώθησαν προς τό έργον ακριβώς αυτό και άφ' ετέρου να εξετάσωμεν αν τό έργον αυτό καλύπτει όλας τας προθέσεις και τας σκέψεις του ή μήπως αύται έπροχώρουσαν πολύ πέραν του συντελεσθέντος έργου.

ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ εις ένα χώρον δραματικών εθνικών άγώνων ό Κωνσταντίνος Καραμανλής, έπλάσθη από την φύσιν και από τό περιβάλλον του δια να

γίνη άνθρωπος της πράξεως, πολιτικός. Πολιτικός από την κορυφή ως τα νύχια.

Πολιτικός όμως, ώρισμένου τύπου. Δεν άρέσκεται, ό Κ. Καραμανλής, εις τό πολιτικόν παρασκήνιον, με τό όποιον συνήθως ήδονίζονται οι Έλληνες. Δεν άρέσκεται εις τούς έλιγμούς, τούς συνδυασμούς, τούς συμβιβασμούς, εις τας μικροδοσοληψίας της πολιτικής άγοράς. Άρέσκεται εις την δημιουργίαν έργου. Και αυτό, πιστεύει, ότι είναι τό αληθές περιεχόμενον της πολιτικής. Έν αντιθέσει προς άλλους πολιτικούς, δι' αυτόν όλα τα γνωστά μέσα λειτουργίας του κρατικού μηχανισμού, τελούν εις την υπηρεσίαν του έργου. Ποτέ δεν έθεσε τα έργα, ό Κ. Καραμανλής, εις την υπηρεσίαν των λόγων. Ένώ ήμās τούς Έλληνες προσελκύουν συνήθως οι πολιτικοί, των όποιων φροντίς και ήδονή είναι οι λόγοι, δια τόν Κ. Καραμανλήν ήδονή και ικανοποιήσις είναι μόνον ή ενεργεία και τό αποτέλεσμα της ενεργείας, τό συντελεσθέν έργο.

Τίποτε δεν τόν έτραυματίζε περισσότερον, όσον ή άπώλεια χρόνου και δυνάμεων εις ματαιάς άντεγκλήσεις μεταξύ των κομμάτων, εις έριδας στρεφόμενας περί την επικράτησιν προσώπων και όχι περί την καλύτεραν πραγματοποίησιν ενός έργου.

Αλλά ποίου έργου; Ο ελληνικός λαός έσυνήθισε να βλέπη εις τόν Κ. Καραμανλήν τόν οικοδόμον, τόν όδοποιόν, τόν κατασκευαστήν λιμένων και εργοστασίων, φραγμάτων, σιράγγων, τόν κατασκευαστήν υλικών έργων. Και τόν θαυμάζει δι' αυτά τα έργα. Δι' αυτά τόν θέλει. Ακόμη και οι έχοντες την πρόθεσιν να τόν επαινέσουν, αυτά τα έργα του επαινούν. Φυσικόν, άλλωστε, τούτο, διότι τα έργα αυτά είναι άπτά, όρατά και τα ενεργητικά αποτελέσματά τους άμέσως αισθητά.

Αλλά ή αντίληψις περί έργου του Κ. Καραμανλή είναι πολύ διάφορος. Είναι πολύ ευρύτερα.

Έν πρώτοις, έγνωρίζει να έντάσση κάθε έργον, κάθε υλικόν του έργον, εις έ-

να ένιαίον μηχανισμόν, από την εύρυθμον λειτουργίαν του όποιου πηγάζει ό υλικός πλούτος του τόπου. Έίχε πάντοτε έν όψει την ανάγκην του συντονισμού όλων των παραγόντων, που συναπαρτίζουν την οικονομικήν ζωήν και στόχος του ήτο δια τών καθ' έκαστα έργων, προσφόρως συνηρμοσμένων, να επιτύχη τελικώς την αύξησιν του υλικού πλούτου έν τώ συνόλω. Δεν είχεν, όπως μερικοί νομίζουν, την νοστροπία κατασκευαστού, αλλά την νοστροπία του υποτάσσοντος κάθε κατασκευήν εις μίαν ένιαίαν οικονομικήν και περαιτέρω εις μίαν ένιαίαν πολιτικήν σκέψιν.

Αυτή πάλιν ή πολιτική σκέψις, είχεν ως πρώτον στόχον την υλικήν ευημερίαν του λαού, ως συνόλου. Προσπάθειά του συνεχώς, ήτο να εύρίσκη τό ακριβές μέτρον συμβολής κάθε έργου εις τόν σκοπόν αυτόν και να συγκρατή τα πράγματα εις τα ακριβή αυτά μέτρα, να διαφυλάσση ούτω την έσωτερικήν ισορροπία των επί μέρους, άδιαφορών πλήρως δια την δημοτικότητα ή μη της τοιαύτης ρυθμίσεως των πραγμάτων.

ΑΛΛΑ ό Κωνσταντίνος Καραμανλής δεν ήτο, άπλως, εις συντονιστής της όλης οικονομικής ζωής. Δεν έσταματούσεν ή σκέψις του εις την υλικήν ευημερίαν του συνόλου. Ήθελε και την υλικήν ευημερίαν των καθ' έκαστον άτομων. Ήθελεν ή ευημερία αυτή να κατανέμεται δικαίως μεταξύ των ατόμων. Τό ήθελε και δια λόγους δικαιοσύνης, άποφασιστικής δι' αυτόν σημασίας. Τό ήθελε και δια λόγους σκοπιμότητος, διότι μόνον ή δικαία κατανομή του εθνικού πλούτου άσφαλίζει την εθνικήν ένότητα, την κοινωνικήν ισχύν αλλά και την παραγωγικότητα του συνόλου.

Οι αντίπαλοί του πάντοτε έκαπηλεύθησαν τό σύνθημα της κοινωνικής δικαιοσύνης. Τό διεξεδίκησαν ως ιδίον των, ως ξένον από την νοστροπία του Κ. Καραμανλή. Πρόκειται περί κακοδόλου ισχυρισμού. Τόν διαψεύδουν τα έργα του, τα

όποια ώδήγησαν ή και τελικώς θα ώδηγούν εις σταθεράν αύξησιν της δικαιοσύνης έν τη κατανομή του εθνικού πλούτου.

Ο Κ. Καραμανλής έλεγε πάντοτε ότι, δια να υπάρξη δικαία διανομή, είναι άνάγκη προηγουμένως να υπάρξη κατι προς δικαίαν διανομήν. Πρέπει πρώτον να αγωνισθώμεν δια την αύξησιν του εθνικού πλούτου και μετά να σκεφθώμεν περί της διανομής του. Έγνώριζεν ότι δεδομένην και μονόπλευρον φροντίς δια μεγαλύτεραν κοινωνικήν δικαιοσύνην, κινδυνεύει να έλαττώση τόσον την ανάπτυξιν του εθνικού πλούτου, ώστε τελικώς να άποδινή ή φροντίς αυτή εις βάρος των ατόμων, τα όποια έπρόκειτο, δια της μείζονος κοινωνικής δικαιοσύνης, να ώφεληθούν.

Αυτός είναι ό λόγος δια τόν όποιον πάντοτε επάσχισε, ή προσπάθεια δικαιοσύνης εις τόν άνομο ής τών άθύνων άμ ή συγκρούεται προς την επιδίωξιν της μείζονος παραγωγικότητας πέραν του έπιτρεπτού. Και αυτός είναι και ό λόγος ένεκα του όποιου κατά την διάρκειαν της όκταετίας ούτε υπελείφθη εις τό σημείον τούτο του έπωφελοϋς δια τό σύνολον μέτρου, άλλ' ούτε και τό υπερέρδη χάριν δημοκρατίας και ούτω τελικώς ώφελήθησαν άπαντες ήν ιδικήν του πολιτικήν πολυπερισσότερον νομίζον ομοικώς ή δικήν μένοι παρά από την πολιτικήν άσκηθείσαν παρά τόν δήθεν κοπτομένων υπέρ αύτών.

Ο Κ. Καραμανλής δεν έπέτρεψε ποτέ εις τόν έαυτόν του παρεκκλίσεις από την γραμμήν την όποιαν μετά ώριμον σκέψιν έκρινε ως όρθήν. Δεν είναι σκληρός άπέναντι των ζητούντων και έχόντων άνάγκας. Είναι άπλως σοβαρός και υπεύθυνος, και έν θυσίαζει τό όύσιώδες εις τὰ έπουσιώδ η. Δεν θυσιάζει πρό παντός τό αντικειμενικώς έπωφέλες εις κομματικούς ύπολογισμούς ούτε τό μονίμως έ-

πωφέλες εις τό προσκαίρως ή και φαινομενικώς έπωφέλες. Αυτό είναι που τόν έκαμε άκαμπτον. Ο Κ. Καραμανλής δεν ήτο ζαχαροπλάστης, ό όποιος τέρπει και άρρωσταίνει, αλλά ιατρός ό όποιος θεραπεύει κάποτε και με πικρά φάρμακα.

Έκτός των τακτών προθεσμιών της Κοινής Εύρωπαϊκής Άγοράς ό Κ. Καραμανλής ήθελε την ταχείαν έξοδον από την ύποανάπτυξιν δια πολύ γενικώτερους λόγους. Έγνώριζε τόν ρυθμόν ανάπτυξεως των άλλων χωρών άπέναντι των όποιων ή Έλλάς δι' εθνικούς λόγους δεν έπετρέπετο να καθυστερή και είχε έξ άλλου πλήρη συνείδησιν ότι γοργή ανάπτυξις της οικονομίας είναι ή άπαραίτητος βάση δια να έκπληρώση ή Έλλάς την ιστορικήν της άποστολήν.

ΑΓΝΟΟΥΝ πλήρως την πολιτικήν σκέψιν του Κ. Καραμανλή όσοι νομίζουν ότι ήτο περιορισμένη μόνον εις τα θέματα της αύξήσεως της παραγωγής και εις την καλύτεραν όργανωσιν της οικονομίας ίνα υλικώς ευημερήσουν περισσότερον τα άτομα. Ο πραγματικός στόχος της πολιτικής του σκέψεως έκείτο πολύ πέραν του οικονομικού προβλήματος. Ο Κ. Καραμανλής έχων πλήρη επίγνωσιν των δυνατοτήτων μιάς πτωχής, μικρής και φυλετικώς άπομονωμένης χώρας, έφιλοδόζει να ίδη την Έλλάδα εμφανίζουσαν έπιδόσεις εις τούς τομείς οι όποιοι δεν προϋποθέτουν πολιτικήν και οικονομικήν ισχύν, αλλά μόνον ήθικας και έπνευματικές άρετάς σώματος και πνεύματος όσον και οι πλέον προηγμένοι λαοί του κόσμου. Επίστευεν όσον ούδεις εις τόν ελληνικόν άθλητισμόν. Επίστευεν εις τας έπιδόσεις των Έλλήνων εις τας τέχνας, τα γράμματα και τας επιστήμας όσαι τουλάχιστον δεν έχουν

ως προϋπόθεσιν εργαστηριακάς έγκαταστάσεις ή τεραστίας πιστώσεις, εις τας θεωρητικάς δηλαδή επιστήμας. Αυτός ήτο ό τελικός στόχος του: να καταστή καί πάλιν ή Έλλάς παρ άγωνση μαντικώς το ύρωπαϊκό ύπολτισμόν, άφού επιτύχη να σταθεροποιήση την υλικήν της ύπόστασιν' να φθάση εις τό «εύ ζήν», άφού εξασφαλίση τό «ζήν».

ΙΑ τό ελληνικόν Έθνος, τό όποιον έχει τόσον ύψηλήν άποστολήν, εύλόγως τρέφει ό Κωνσταντίνος Καραμανλής, αληθινόν πάθος. Η διαφύλαξις της ανεξαρτησίας και της άκεραιότητος της Έλλάδος ύπηρεεί ή υπεράτης φροντίς του Κ. Καραμανλή καθ' όλην την πολιτικήν του σταδιοδρομίαν. Ο Κ. Καραμανλής έζησε τρεις έχθρικάς έπιδρομάς εις τό ίδιο τό πατρικό του σπίτι. Έζησε επί έτη μακρά με την άγωνίαν μήπως αυτό τό σπίτι δεν ήμπορέση να μείνη ελληνικόν. Γνωρίζει ότι ή Χώρα μας, διασπρούσα τα διεθνή έρείσματα, και έσωτερικώς κολώς και όμαλώς κυβερνωμένη, ούδέν διατρέχει κίνδυνον. Αλλά γνωρίζει επίσης και όλους τούς κινδύνους ούς διατρέχει, αν εύρεθ ή έξω από αύτας τας συναρτήσεις. Γνωρίζει άριστα πόθεν ό μόνιμος και μέγιστος κίνδυνος και εις αυτά τα δεδομένα προσαρμόζει την έξωτερικήν αλλά και την έσωτερικήν πολιτικήν του, καθ' ό μέτρον επηρεάζεται αυτή έξ έξωτερικών παραγόντων.

Η συνεπής εις τούτο τό καίριον σημείον πολιτική του είναι ό κύριος λόγος της δευτάτης πολεμικής την όποιαν ήσκησε πάντοτε ό κομμουνισμός εναντίον του, ρίψας έντέχνως όλα τα συνθήματα τα όποια ήδύνατο να κλονίσουν τό λαϊκόν του έρείσμα. Με τα συνθήματα αυτά τώρα όποτε ό Κ. Καραμανλής απέχωρησε της πολιτικής, δεν άξίζει κανείς να άσχοληθ ή. Άξίζει όμως να σημειώση τινά τα όποια άφορούν και την

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΚΟΠΙΑΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἐθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἐνωσιν, διότι αὐτὴ ἀγωνίζεται καὶ σήμερον εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον, καὶ βόλλεται καὶ αὐτὴ, μὲ πάθος, ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν. Δὲν ἀξίζει καὶ τὸν κόπον νὰ γίνεταί λόγος περὶ τοῦ συνοδοιποριακοῦ Κέντρου καὶ τῶν ἰδικῶν του συνθημάτων. Τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ Κέντρου, εἰς ὃ σημείον περιέστη, εἶναι ἀπλοῦς οὐραγὸς τοῦ κομμουνισμοῦ, στερούμενος παντελῶς ἰδίων ἀπόψεων.

Ὁ Κ. Καραμανλῆς, λέγει ὁ κομμουνισμός, ἀνήκει εἰς τὴν Δεξιάν. Ἡ Ε.Ρ.Ε. εἶναι Δεξιή. Ἐὰν τὴν Δεξιὰν ἀποτελοῦν ὅλα τὰ μὴ κομμουνιστικά κόμματα, τότε ἀσφαλῶς εἰς αὐτὰ συμπεριλαμβάνονται καὶ ἡ Ε.Ρ.Ε. καὶ ὁ Κ. Καραμανλῆς. Ἐὰν τὴν Δεξιὰν ἀποτελοῦν τὰ κόμματα τὰ πιστευόμενα εἰς τὸ ἔθνος, ὡς εἰς πρῶτον ἀξίαν, ὡς εἰς πρῶτον στόχον, ἐπίσης τότε καὶ ἡ Ε.Ρ.Ε. καὶ ὁ Κ. Καραμανλῆς ἀνήκουν εἰς τὴν Δεξιάν. Ἐὰν ὅμως ἡ τοποθέτησις δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν πολιτικὴν καὶ ἢ ἀριστερὰ τοποθετήσιν ταυτίζεται μὲ τὴν ἄσκησιν πολιτικῆς ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν τάξεων, τότε ὁ Κ. Καραμανλῆς εἰς τὴν ἀριστεράν. Πολὺ ἀριστερὰ, τουλάχιστον ὅσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας. Καὶ δὲν θὰ παρέλειπε καμμίαν εὐκαιρίαν νὰ προχωρήσῃ ἐπὶ περαιτέρω πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐφ' ὅσον θὰ τὸ ἐπέτρεπον οἱ ἀμείλικτοι οἰκονομικοὶ νόμοι οἱ διέποντες κάθε ὑποανάπτυκτον χώραν. Πέραν τῶν ὁρίων μέχρι τῶν ὁποίων ἐπροχώρησεν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὁ Κ. Καραμανλῆς δὲν ὑπάρχει πραγματικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὑπάρχει ἡ δημοκοπία ἢ ἀλόγιστος καταναλωτικὴ ὁλιτικὴ, τῆς ὁποίας τὰς καταστροφικὰς διὰ τὰς μεγάλας μάζας, συνεπείας ἀρχίζουν νὰ ἀντιλαμβάνονται καὶ οἱ ἀφελέστεροι.

Τὰ δημοσιευόμενα τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐπιτεύγματα τῆς ὀκταετίας ἀποδεικνύουν τὸ ὄρθον αὐτῆς τῆς κρίσεως. Ὁ Κ. Καραμανλῆς ἔκαμε ὡς κυβερνήτης μίαν πολιτικὴν ἐνισχυσέως τοῦ ἄγρου κατὰ πρῶτον λόγον, τοῦ κατ' ἐξοχὴν Ἑλλήνος προλεταρίου, διὰ νὰ μὴ ἀσφάδωμεν ὅτι γενικώτερον ἢ πολιτικὴ τοῦ ἥτο πολιτικὴ ἐνισχυσέως τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Ὁ Κ. Καραμανλῆς κατηγορήθη ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν καὶ τοὺς συνοδοιπόρους του καὶ ὡς ἐχθρὸς τῆς δημοκρατίας. Ὁ Κ. Καραμανλῆς εἶναι ὁ μόνος Ἑλληνοπολιτικός, ὁ ὁποῖος ἐνῶ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ τραυματίσῃ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος οὐτε κἀν ἐδεχθῇ ποτὲ νὰ συζητήσῃ τοιαύτην λύσιν. Δύο φορές ἠδύνατο νὰ κυβερνήσῃ μὲ ἰσχυρὰν κοινοβουλευτικὴν βάση καὶ ἀντὶ τούτου προσέφυγεν εἰς τὸν λαόν. Ὅλα του αἱ σκέψεις εἶναι πῶς θὰ λειτουργήσῃ ὁμαλώτερον καὶ ἀποδοτικώτερον τὸ ἐλεύθερόν μας πολίτευμα, πῶς θὰ προστατευθῇ ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποῖους εἰς ὄραον του ἐπισωρεύουν οἱ κάπηλοι τῆς δημοκρατίας. Οἱ κομμουνισταὶ, οἱ ὁποῖοι ἀπεργάζονται τὴν ἀπαθλίωσιν τῆς δημοκρατίας, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ τὴν καταστήσουν ἀνίκανον νὰ προσγάγῃ τὰ ὕλικά συμφέροντα καὶ τὰς ἠθικάς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα καθ' ἣν θὰ ἐκπορθήσουν τὴν Ἐξουσίαν καὶ θὰ καταλύσουν τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, οἱ κομμουνισταὶ φροντίζουν νὰ χαρακτηρίσουν ὡς ἀντιδημοκρατικὴν κάθε ἐνέργειαν, ἡ ὁποία διαφυλάσσει τὴν ὀρθόδοξον μορφήν τοῦ δημοκρατικοῦ μας καθεστώτος, κάθε ἐνέργειαν ἢ ὁποία παρεμποδίζει τὰς εἰς ὄραον τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας καταχρήσεις. Οἱ κομμουνισταὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχουν καθ' ὅσον συμφέρον νὰ ἐμφανίσουν τὸν ἐπικινδυνώτερόν των ἀντίπαλον ὡς ἐχθρόν τῆς δημοκρατίας. Στηρίζουν τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ συκοφαντίαι αὐταὶ θὰ τελεσφορήσουν, εἰς τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς τοῦ λαοῦ μας καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν συμπαράστασιν τῶν συνοδοιπόρων τοῦ ἀριστεροῦ Κέντρου. Τοῦ Κέντρου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρει ἀπὸ τὴν Ε.Ρ.Ε. καὶ τὸν Κ. Καραμανλῆν ἡ δελογικὴ ὅτι δέχεται νὰ πρὸς τὴν ἰδέαν.

γίαντο, συμμαχοῦν μὲ τὸν κομμουνισμόν.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐχάραξε καὶ ἐπὶ μίαν ὀκταετίαν ἐπέβαλε αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἰδεολογίαν, αὐτὴν τὴν πολιτικὴν πίστιν, ἡ ὁποία εἶναι καὶ πολιτικὴ πίστις τῆς Ε.Ρ.Ε., ἐπίστευε καὶ ἐγνώριζε ὅτι ἡ συνεπὴς καὶ διαπολλάξατος ἡ νεχὴς ἐφαρμογὴ μίας πολιτικῆς, δημιουργικῆς ἀλλὰ μὴ κολακευούσης τὰς ἀδυναμίας τῶν μαζῶν, ἔχει ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τὴν ὑπαρξίν ἑνὸς καθαροῦ καὶ ὑγιανοῦ πολιτικοῦ κλίματος, τὴν ἀνάπτυξιν ἑνὸς ἀνωτέρου πολιτικοῦ ἢ τοῦ μεταξὺ ὅλων τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν τῆς Χώρας. Ἡθέλησε νὰ προσδώσῃ δι' αὐτὸ εἰς τὴν πολιτικὴν μας ζωὴν ἕνα τόνον σοβαρότητος, ὑπευθυνότητος, ἀντικειμενικότητος. Ἐχθρὸς παντὸς θεατρικοῦ, πάσης ὑπερβολῆς, ἐχθρὸς τοῦ περιττοῦ θορύβου, ἐχθρὸς τῶν συμβιβασμῶν πρὸς πᾶν τὸ δημοκρατικῶς ἀνορθόδοξον, πρὸς δυνάμεις ὡς ὁ Τύπος, ὅταν θέλουν νὰ ἐπηρεάσουν ἀνωμάλως τὴν πολιτικὴν ζωὴν πέραν τῶν παραδεκτῶν ὁρίων, ἐχθρὸς τῆς ἀναρχίας, τοῦ σαμφασονισμοῦ τοῦ ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν, ἐφιλοδόχησε νὰ παραμερίσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐλαττώματα τὰ ἐγγενῆ εἰς τὴν πολιτικὴν μας ζωὴν, νὰ τὰ ἐξοβελίσῃ διὰ παντός. Ἐγνώριζε ὅτι ἐὰν αὐτὸ δὲν ἐπετύγχανε τὸ ὅλον ἔργον του ἐκινδύνευε. Καὶ δὲν τὸ ἐπέτυχεν καὶ τὸ ἔργον του δι' αὐτὸ κινδυνεύει. Δι' αὐτὸν κυρίως τὸν λόγον.

Μετὰ μίαν ὀκταετὴν περίοδον ἠθικῆς εὐφορίας, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς παρασυνθῆκε ἀπὸ ψευδεῖς ὑποσχέσεις ἐπαγγέλλετο εἰς τὰς παλαιὰς του κακὰς ροπὰς καὶ ἔξεις. Ἐλησμόνησε τὸ μόνιμον συμφέρον του χάριν προσκαίρων καίφαινομενικῶν ἀπολαύων.

Ὁ Κ. Καραμανλῆς δὲν εἶναι ὁ εὐέλκτος ἐκείνος χαρακτήρ, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εὕρῃ τρόπους νὰ ἀγωνισθῇ καὶ ἐν μέσῳ μίας τοιαύτης συγκεχυμένης πολιτικῆς καταστάσεως. Δὲν ἐνέκειτο εἰς τὴν φύσιν του νὰ ἀντιτάξῃ εἰς τὰς ἀπατηλὰς ἐπαγγελίας ἄλλας ἀναλόγους. Εἶναι δύσκαμπτος, σκληροτράχηλος. Εἶναι δόρειος Ἕλληνας, Μακεδών. Μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κρατοῦντος σήμερον παρ' ἡμῖν πνεύματος, ὑπάρχει χάσμα θαυρ. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ τὸ δράμα τοῦ ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη διὰ νὰ «πράττῃ» πολιτικῶς, ὁ ὁποῖος ἀναιρεῖται μίαν ζωὴν συνεχούς ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἔθνος καὶ ὁ ὁποῖος βλέπει ὅτι ὅλα αὐταὶ αἱ δυνάμεις του καὶ αἱ προθέσεις ἀχρηστεύονται ἀπὸ τὴν ἀμείλικτον φορὰν τῶν γεγονότων.

ΕΥΤΥΧΗΜΑ εἶναι ὅτι μεγάλη μερίς τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ πιστεύει ἀμετακινῆτως εἰς τὸν Κ. Καραμανλῆν. Πρέπει νὰ εὐχόμεθα ὅτι πιστεύει καὶ εἰς τὰ ὅσα ὁ Κ. Καραμανλῆς πιστεύει, ὅτι πιστεύει ὅχι μόνον εἰς τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἰδέας του· ὅτι θέλει καὶ δύναται ἢ μὴ νοσήσασα αὐτὴ μερίς νὰ δημιουργήσῃ πάλιν τὸ κλίμα πολιτικῆς εὐφορίας ποῦ ἐκράτησε ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη καὶ ὅτι ἡ Χώρα προσεχῶς τουλάχιστον θὰ ἐπανέλθῃ, διὰ μίαν χρονικὴν περίοδον μακράν, εἰς τὴν κοίτην ὅπου συντελοῦνται τὰ μεγάλα καὶ μόνιμα ἔργα. Πρέπει νὰ εὐχόμεθα ὅτι τὰ σκληρὰ παθήματα τὰ ὁποῖα μᾶς περιμένουν ἐντὸς τῶν προσεχῶν μηνῶν θὰ μᾶς γίνουν μαθήματα καὶ ὅτι κατόπιν τούτου θὰ ἀνέλθῃ κατὰ τρόπον μονιμώτερον ἢ ὅλην στάθμην τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς. Τότε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ δώσῃ καὶ πάλιν πλειοψηφίαν αὐτοδύναμον εἰς τὴν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Παναγιώτη Κανελλοπούλου ἀγωνιζομένην Ἐθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἐνωσιν ἵνα κυβερνήσῃ τὴν Χώραν, ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ ἰδεολογικὸν πιστεύω τοῦ ἱδρυτοῦ της.

Ἡ τοιαύτη πρὸς τὰ ἄνω νέα στροφὴ τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς θὰ ἀποτελεῖ διὰ τὸν μακρὰν τῆς πατρίδος σήμερον διαμένοντα πολιτικὸν ἄνδρα τὴν πλέον βαθεῖαν ἱκανοποίησιν, τὸ μόνον ἀληθινὸν «εὐχαριστῶ» τὸ ὁποῖο θὰ ἠδύνατο νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπετέλεσε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

"ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ" 4 Ιανουαρίου 1966

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ — Τρίτη, 4 Ιανουαρίου 1966

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΚΟΠΙΑΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Άρθρον του Άναδημαϊου υ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ, βουλευτού - τ. υπουργού

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ της συμπλήρωσης δεκαετίας από της ιδρύσεως της Εθνικής Ριζοσπαστικής Ένώσεως, εulόγως στρέφεται πρὸς τὸν ιδρυτὴν της ἡ σκέψις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, πρὸ δύο καὶ πλέον ἐτῶν, παραδίδων τὴν ἡγεσίαν τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὸν ἀξίον διάδοχον αὐτοῦ Παναγιώτην Κανελλόπουλον, ἀπεσύρθη τῆς πολιτικῆς ζωῆς καὶ ἐπιμελῶς ἔκτοτε ἐσιώπησεν, ὥστε νὰ καταστήσῃ σαφῆ τὴν διαχωριστικὴν γραμμὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων. Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν, δὲν ἀνήκει πλέον εἰς τὴν πολιτικὴν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ ὡς ἱστορίαν δυνάμεθα καὶ ὀφείλομεν νὰ τὸν κρίνωμεν.

Ἡ πρώτη, ἡ ἀμεσος, κρίσις, εἶναι ἡ κρίσις ἐκ τῶν ἔργων. Ἐκυβέρνησε τὴν χώραν ἐπὶ μίαν ὀκταετίαν. Τὴν παρέλαβεν ὡς τὴν παρέλαβε καὶ τὴν παρέδωκεν εἰς τοὺς διαδόχους του μὲ προίκαν πλουσίαν, ἰσχυρὰν ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς ἀσφαλείας, εὐρυστον οικονομικῶς καὶ ἐτοίμην δι' ἐπισημαντικώτερα ἄλλατα προόδου καὶ εὐημερίας. Πάντα ταῦτα ἐκθέτουν λεπτομερῶς τὰς ἡμέρας αὐτὰς οἱ παλαιοὶ συνεργάται του, καίτοι τὰ γνωρίζει, καὶ ὅσα δὲν γνωρίζει τὰ διαισθάνεται ὁ ἑλληνικὸς λαός. Τὰ γνωρίζουν καὶ τὰ ἀναγνωρίζουν, ἄλλωστε, καὶ οἱ ἀντίπαλοί του. Ἀρχίζουν, μάλιστα, καὶ δημοσία νὰ τὰ συνομολογούν.

Ἰσως, ὅμως, νὰ εἶναι καιρὸς νὰ γίνῃ ἕνα δῆμα περισσότερον. Πέραν τοῦ ἔργου νὰ σκεφθῶμεν τὸν ἐργάτην. Νὰ ἐξετάσωμεν ἀφ' ἑνὸς τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα τὸν ὥθησαν πρὸς τὸ ἔργον ἀκριβῶς αὐτὸ καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐξετάσωμεν ἂν τὸ ἔργον αὐτὸ καλύπτει ὅλας τὰς προθέσεις καὶ τὰς σκέψεις του ἢ μὴπως αὐτὰ ἐπρωχώρουσαν πολὺ πέραν τοῦ συντελεσθέντος ἔργου.

ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ εἰς ἕνα χώρον δραματικῶν ἐθνικῶν ἀγώνων ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, ἐπλάσθη ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ ἀπὸ τὸ περιβάλλον του διὰ νὰ

γίνῃ ἄνθρωπος τῆς πράξεως, πολιτικός. Πολιτικός ἀπὸ τὴν κορυφὴν ὡς τὰ νύχια.

Πολιτικός ὅμως, ὠρισμένου τύπου. Δὲν ἀρέσκειται, ὁ Κ. Καραμανλῆς, εἰς τὸ πολιτικὸν παρασκῆνιον, μὲ τὸ ὁποῖον συνήθως ἡδονίζονται οἱ Ἕλληνες. Δὲν ἀρέσκειται εἰς τοὺς ἐλιγμούς, τοὺς συνδυασμούς, τοὺς συμβιβασμούς, εἰς τὰς μικροδοσοληψίας τῆς πολιτικῆς ἀγορᾶς. Ἀρέσκειται εἰς τὴν δημιουργίαν ἔργου. Καὶ αὐτὸ, πιστεύει, ὅτι εἶναι τὸ ἀληθὲς περιεχόμενον τῆς πολιτικῆς. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλους πολιτικούς, δὲ αὐτὸν ὅλα τὰ γνωστὰ μέσα λειτουργίας τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, τελοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔργου. Ποτὲ δὲν ἔθεσε τὰ ἔργα, ὁ Κ. Καραμανλῆς, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λόγων. Ἐνῶ ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας προσελκύουν συνήθως οἱ πολιτικοὶ, τῶν ὁποίων φροντίς καὶ ἡδονὴ εἶναι οἱ λόγοι, διὰ τὸν Κ. Καραμανλῆν ἡδονὴ καὶ ἰκανοποίησις εἶναι μόνον ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας, τὸ συντελεσμένον ἔργον.

Τίποτε δὲν τὸν ἐτραυματίζει περισσότερο, ὅσον ἡ ἀπώλεια χρόνου καὶ δυνάμεων εἰς ματαιὰς ἀντεγκλήσεις μεταξὺ τῶν κομμάτων, εἰς ἐριδας στρεφόμενας περὶ τὴν ἐπικράτησιν προσώπων καὶ ὄχι περὶ τὴν καλύτεραν πραγματοποίησιν ἐνός ἔργου.

Ἀλλὰ ποῖον ἔργον; Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐσυνήθισε νὰ βλέπῃ εἰς τὸν Κ. Καραμανλῆν τὸν οἰκοδόμον, τὸν ὁδοποιόν, τὸν κατασκευαστὴν λιμένων καὶ ἐργοστασίων, φραγμάτων, σιρράγγων, τὸν κατασκευαστὴν ὑλικῶν ἔργων. Καὶ τὸν θαυμάζει δι' αὐτὰ τὰ ἔργα. Δι' αὐτὰ τὸν θέλει. Ἀκόμη καὶ οἱ ἔχοντες τὴν πρόθεσιν νὰ τὸν ἐπαινέσουν, αὐτὰ τὰ ἔργα τοῦ ἐπαινοῦν. Φυσικόν, ἄλλωστε, τοῦτο, διότι τὰ ἔργα αὐτὰ εἶναι ἄπτα, ὁρατὰ καὶ τὰ ἐνεργητικὰ ἀποτελέσματά τους ἀμέσως αἰσθητά.

Ἀλλὰ ἡ ἀντιληψίς περὶ ἔργου τοῦ Κ. Καραμανλῆ εἶναι πολὺ διάφορος. Εἶναι πολὺ εὐρύτερα.

Ἐν πρώτοις, ἐγνωρίζε νὰ ἐντάσῃ κάθε ἔργον, κάθε ὑλικόν του ἔργον, εἰς ἕ-

να ἐνιαίον μηχανισμόν, ἀπὸ τὴν εὐρύθμιον λειτουργίαν τοῦ ὁποίου πηγάζει ὁ ὑλικὸς πλοῦτος τοῦ τόπου. Εἶχε πάντοτε ἐν ὄψει τὴν ἀνάγκην τοῦ συντονισμοῦ ὅλων τῶν παραγόντων, πού συναπαρτίζουν τὴν οικονομικὴν ζωὴν καὶ στόχος του ἦτο διὰ τῶν καθ' ἑκάστα ἔργων, προσφόρως συνηρμοσμένων, νὰ ἐπιτύχῃ τελικῶς τὴν αὐξάνσιν τοῦ ὑλικοῦ πλούτου ἐν τῷ συνόλῳ. Δὲν εἶχεν, ὅπως μερικοὶ νομίζουν, τὴν νοστροπὴν κατασκευαστοῦ, ἀλλὰ τὴν νοστροπὴν τοῦ ὑποτάσσοντος κάθε κατασκευῆν εἰς μίαν ἐνιαίαν οικονομικὴν καὶ περαιτέρω εἰς μίαν ἐνιαίαν πολιτικὴν σκέψιν.

Αὐτὴ πάλιν ἡ πολιτικὴ σκέψις, εἶχεν ὡς πρῶτον στόχον τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, ὡς συνόλου. Προσπάθεια τὸν συνεχῶς, ἦτο νὰ εὕρισκῃ τὸ ἀκριβὲς μέτρον συμβολῆς κάθε ἔργου εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ νὰ συγκρατῇ τὰ πράγματα εἰς τὰ ἀκριβῆ αὐτὰ μέτρα, νὰ διαφυλάσσῃ οὕτω τὴν ἐσωτερικὴν ἰσορροπίαν τῶν ἐπὶ μέρους, ἀδιαφορῶν πλήρως διὰ τὴν δημοτικότητα ἢ μὴ τῆς τοιαύτης ρυθμίσεως τῶν πραγμάτων.

ΑΛΛΑ ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς δὲν ἦτο, ἀπλῶς, εἰς συντονιστὴς τῆς ὅλης οικονομικῆς ζωῆς. Δὲν ἐσταματοῦσεν ἡ σκέψις του εἰς τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου. Ἦθελε καὶ τὴν ὑλικὴν εὐημερίαν τῶν καθ' ἑκάστον ἀτόμων. Ἦθελεν ἡ εὐημερία αὐτὴ νὰ κατανέμεται δικαίως μεταξὺ τῶν ἀτόμων. Τὸ ἤθελε καὶ διὰ λόγους δικαιοσύνης, ἀποφασιστικῆς δι' αὐτὸν σημασίας. Τὸ ἤθελε καὶ διὰ λόγους σκοπιμότητος, διότι μόνον ἡ δικαία κατανομή τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου ἀσφαλίζει τὴν ἐθνικὴν ἐνότητα, τὴν κοινωνικὴν ἰσχυρὰν ἀλλὰ καὶ τὴν παραγωγικότητα τοῦ συνόλου.

Οἱ ἀντίπαλοί του πάντοτε ἐκατηλεύθησαν τὸ σύνθημα τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Τὸ διεξέδιδκσαν ὡς ἰδικόν των, ὡς ξένον ἀπὸ τὴν νοστροπὴν τοῦ Κ. Καραμανλῆ. Πρόκειται περὶ κακοβούλου ἰσχυρισμοῦ. Τὸν διαφεύδουν τὰ ἔργα του, τὰ

ὁποῖα ὡδήγησαν ἡ καὶ τελικῶς θὰ ὡδήγηουν εἰς σταθερὰν αὐξάνσιν τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ κατανομῇ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου.

Ὁ Κ. Καραμανλῆς ἔλεγε πάντοτε ὅτι, διὰ νὰ ὑπάρξῃ δικαία διανομή, εἶναι ἀνάγκη προηγουμένως νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἡ πρὸς δικαίαν διανομήν. Πρέπει πρῶτον νὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν αὐξάνσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου καὶ μετὰ νὰ σκεφθῶμεν περὶ τῆς διανομῆς του. Ἐγνωρίζεν ὅτι βεβαιωμένη καὶ μονόπλευρος φροντίς διὰ μεταβιβάσιν τῆς φροντίδος αὐτῆς εἰς βάρος τῶν ἀτόμων, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο, διὰ τῆς μείζονος κοινωνικῆς δικαιοσύνης, νὰ ὠφεληθοῦν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον πάντοτε ἐπάσχιζε, ἡ προσπάθεια δικαιοσύνης εἰς τὸ ἀνὸς δὲ ἀνὸς μὴς τῶν ἀνθρώπων νὰ μὴ συγκρουέται ἡ πρὸς τὴν ἐπιδίωξι ντῆς μείζονος παραγωγικότητος πέραν τοῦ ἐπιτρεπτοῦ. Καὶ αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος ἕνεκα τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὀκταετίας οὔτε ὑπελείφθη εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ ἐπιφελοῦς διὰ τὸ σύνολον μέτρον, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ ὑπερέβη χάριν δημοκοπίας καὶ οὕτω τελικῶς ὡφελήθησαν ἀπὸ τὸ τὴν ἱδικὴν του πολιτικὴν πολὺ περὶ σφόδτερον οἱ οἱκονομικῶς ἡ δίκην μὲν οἱ παρά τὸν δῆθεν κοπτομένον ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὁ Κ. Καραμανλῆς δὲν ἐπέτρεψε ποτὲ εἰς τὸν ἑαυτὸν του παρεκκλίσεις ἀπὸ τὴν γραμμὴν τὴν ὁποῖαν μετὰ ὥριμον σκέψιν ἔκρινε ὡς ὀρθήν. Δὲν εἶναι σκληρὸς ἀπέναντι τῶν ζητούντων καὶ ἐχόντων ἀνάγκας. Εἶναι ἀπλῶς σοδαρὸς καὶ ὑπόθυρος, καὶ δὲν θυσιάζει τὸ ὅσον οὐδὲ εἰς τὸ ἐπ' οὐσίῳ δὲ. Δὲν θυσιάζει πρὸ παντὸς τὸ ἀντικειμενικῶς ἐπιφελεὲς εἰς κομματικούς ὑπολογισμούς οὔτε τὸ μόνον ἡ δὲ

πῶς ἐλθὲ εἰς τὸ προσκαίρως ἡ καὶ φαινομενικῶς ἐπιφελεὲς. Αὐτὸ εἶναι πού τὸν ἔκαμε ἀκαμπτον. Ὁ Κ. Καραμανλῆς δὲν ἦτο ζαχαροπλάστης, ὁ ὁποῖος τέρπει καὶ ἀρρωσταίνει, ἀλλὰ ἱατρός ὁ ὁποῖος θεραπεύει κάποτε καὶ με πικρὰ φάρμακα.

Ἐκτὸς τῶν τοκτῶν προθεσμιῶν τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς ὁ Κ. Καραμανλῆς ἤθελε τὴν ταχείαν ἐξοδὸν ἀπὸ τὴν ὑποανάπτυξιν διὰ πολὺ γενικωτέρους λόγους. Ἐγνωρίζε τὸν ρυθμὸν ἀναπτύξεως τῶν ἄλλων χωρῶν ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλάς δι' ἐθνικοὺς λόγους δὲν ἐπετρέπετο νὰ καθυστερή καὶ εἶχε ἐξ ἄλλου πλήρη συνείδησιν ὅτι γοργὴ ἀνάπτυξις τῆς οικονομίας εἶναι ἡ ἀπαραίτητος βάση διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἡ Ἑλλάς τὴν ἱστορικὴν της ἀποστολήν.

ΑΓΝΟΟΥΝ πλήρως τὴν πολιτικὴν σκέψιν τοῦ Κ. Καραμανλῆ ὅσοι νομίζουν ὅτι ἦτο περιορισμένη μόνον εἰς τὰ θέματα τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ εἰς τὴν καλύτεραν ὀργάνωσιν τῆς οἰκονομίας ἵνα ὑλικῶς εὐημερήσουν περισσότερον τὰ ἄτομα. Ὁ πραγματικὸς στόχος τῆς πολιτικῆς του σκέψεως ἔκειτο πολὺ πέραν τοῦ οικονομικοῦ προβλήματος. Ὁ Κ. Καραμανλῆς ἔχων πλήρῃ ἐπίγνωσιν τῶν δυνατοτήτων μίας πτωχῆς, μικρᾶς καὶ φυλετικῶς ἀπομεμονωμένης χώρας, ἐφιλοδόξει νὰ ἴδῃ τὴν Ἑλλάδα ἐμφανίζουσιν ἐπιδόσεις εἰς τοὺς τομεῖς οἱ ὁποῖοι δὲν προϋποθέτουν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἰσχυρὰν, ἀλλὰ μόνον ἡθικὰς καὶ πνευματικὰς ἀρετὰς. Ἐπίστευεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, εὐθὺς ὡς ὀρθοποδῇ κάπως οικονομικῶς, θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιδείξῃ ἀρετὰς σώματος καὶ πνεύματος ὅσον καὶ οἱ πλέον προηγμένοι λαοὶ τοῦ κόσμου. Ἐπίστευεν ὅσον οὐδεὶς εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἄθλητισμὸν. Ἐπίστευεν εἰς τὰς ἐπιδόσεις τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς τέχνας, τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας ὅσοι τουλάχιστον δὲν ἔχουν

ὡς προϋπόθεσιν ἐργαστηριακὰς ἐγκαταστάσεις ἢ τεραστίας πιστώσεις, εἰς τὰς θεωρητικὰς δηλαδὴ ἐπιστήμας. Αὐτὸς ἦτο ὁ τελικὸς στόχος του: νὰ κατὰστικαὶ πάλιν ἡ Ἑλλάς παρὰ γωνσηματικὸς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἀφοῦ ἐπιτύχῃ νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν ὑλικὴν της ὑπόστασιν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ «εὐ ζῆν», ἀφοῦ ἐξασφαλίσῃ τὸ «ζῆν».

ΔΙΑ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἔχει τόσον ὑψηλὴν ἀποστολήν, εὐλόγως τρέφει ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, ἀληθινὸν πάθος. Ἡ διαφύλαξις τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε ἡ ὑπερτάτη φροντίς τοῦ Κ. Καραμανλῆ καθ' ὅλην τὴν πολιτικὴν του σταδιοδρομίαν. Ὁ Κ. Καραμανλῆς ἔζησε τρεῖς ἐχθρικούς ἐπιδρομὰς εἰς τὸ ἴδιο τὸ πατρικὸ του σπιτί. Ἐξῆσε ἐπὶ ἑτη μακρὰ μὲ τὴν ἀγωνίαν μὴπως αὐτὸ τὸ σπιτί δὲν ἡμπορέσῃ νὰ μείνῃ ἑλληνικόν. Γνωρίζει ὅτι ἡ Χώρα μας, διασπασθεῖσα τὰ διεθνή της ἐρείσματα, καὶ ἐσωτερικῶς καλῶς καὶ ὁμαλῶς κυβερνωμένη, οὐδὲνα διατρέχει κίνδυνον. Ἀλλὰ γνωρίζει ἐπίσης καὶ ὅλους τοὺς κινδύνους οὓς διατρέχει, ἂν εὐρεθῇ ἔξω ἀπὸ αὐτὰς τὰς συναρτήσεις. Γνωρίζει ἀρίστα πόθεν ὁ μόνιμος καὶ μέγιστος κίνδυνος καὶ εἰς αὐτὰ τὰ δεδομένα προσαρμόζει τὴν ἐξωτερικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν του, καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρεάζεται αὐτὴ ἐξ ἐξωτερικῶν παραγόντων.

Ἡ συνεπὴς εἰς τοῦτο τὸ καίριον σημείον πολιτικὴ του εἶναι ὁ κύριος λόγος τῆς ὀξυτάτης πολεμικῆς τὴν ὁποῖαν ἡσκήσε πάντοτε ὁ κομμουνισμὸς ἐναντίον του, ρίσκας ἐντέχνως ὅλα τὰ συνθήματα τὰ ὁποῖα ἡδύνατο νὰ κλονίσουν τὸ λαϊκὸν του ἐρείσματα. Μὲ τὰ συνθήματα αὐτὰ τῶρα ὁπότε ὁ Κ. Καραμανλῆς ἀπεχώρησε τῆς πολιτικῆς, δὲν ἀξίζει κατεῖναι νὰ ἀσχοληθῇ. Ἀξίζει ὅμως νὰ σημειώσῃ τινὰ τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν καὶ τὴν

ΒΛΕΠΕ 13η ΣΕΛΙΔΑ

" 'Ακρόπολις "
 4.1.1966

[6.2]

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΠΑΟΚ - ΑΕΚ 1-1

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΟΙ παίκτες της Α.Ε.Κ. έχουν κυκλώσει τον διαιτητή κ. Πανάκη και ζητούν να κατακυρώσει το δεύτερο γκολ που έσημειωσε ο στόν τελευταίο λεπτό του αγώνος. ΔΕΞΙΑ: Συμπλοκή Πετρίδη — Νικολαΐδη (ΠΑΟΚ), παρουσία όργανων της τάξεως. Αριστερά οι κ.κ. Τζανεττής

ΗΜΕΡΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΩ

Στό γήπεδο Φαλήρου
υαί την Θεσσαλονίκη

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΚΑΙ ΑΕΚ
ΕΧΑΣΑΝ ΕΝΑ ΒΑΘΜΟΝ

Π.Α.Ο. - Πιερριός 1-0

ΕΠΙΚΑΙΡΟ

ΤΑ ΕΠΕΙ
ΤΟΥ ΦΑΛ

Σ οσάρά έπει
ναν για πρώτη
έμφάνισί τους,
νες του έφευγ
θλήματος, προ
Θεσσαλονίκη.

ΑΠΟ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἐθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἐνωσιν, διότι αὐτὴ ἀγωνίζεται καὶ σημερον εἰς τὸν πολιτικὸν στίβον, καὶ δόλλεται καὶ αὐτὴ, μὲ πάθος, ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν. Δὲν ἀξίζει καὶ τὸν κόπον νὰ γίνηται λόγος περὶ τοῦ συνοδοιπορικοῦ Κέντρου καὶ τῶν ἰδικῶν του συνθημάτων. Τὸ πρῶτον τοῦτο τοῦ Κέντρου, εἰς ὃ σημεῖον περιέστη, εἶναι ἀπλοῦς οὐραγὸς τοῦ κομμουνισμού, στερούμενος παυντελῶς ἰδίων ἀποφάσεων.

Ὁ Κ. Καραμανλῆς, λέγει ὁ κομμουνισμός, ἀνέκει εἰς τὴν Δεξιάν. Ἡ Ε. Ρ. Ε. εἶναι τὴν Δεξιάν. Ἐάν τὴν Δεξιάν ἀποτελοῦν ὅλα τὰ μὴ κομμουνιστικά κόμματα, τότε ἀσφαλῶς εἰς αὐτὰ συμπεριλαμβάνονται καὶ ἡ Ε. Ρ. Ε. καὶ ὁ Κ. Καραμανλῆς. Ἐάν τὴν Δεξιάν ἀποτελοῦν τὰ κόμματα τὰ πιστεύοντα εἰς τὸ ἔθνος, ὡς εἰς πρῶτον ἄξιον, ὡς εἰς πρῶτον στήλην, ἐπίσης τότε καὶ ἡ Ε. Ρ. Ε. καὶ ὁ Κ. Καραμανλῆς ἀνήκουν εἰς τὴν Δεξιάν. Ἐάν ὅμως ἡ τοποθετήσις δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν πολιτικὴν καὶ ἡ ἀριστερὰ τοποθετήσις ταυτίζεται μὲ τὴν ἀσκησιν πολιτικῆς ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν τάξεων, τότε ὁ Κ. Καραμανλῆς εἰς τὴν ἀριστερὰ, πολὺ ἀριστερὰ, τουλάχιστον ὅσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐλληνικῆς οἰκονομίας. Καὶ δὲν θὰ παρέλειπε καμμίαν εὐκαιρίαν νὰ προχωρήσῃ ἐτι περαιτέρω πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐφ' ὅσον θὰ τὸ ἐπέτρεπον οἱ ἀμείλικτοι οἰκονομικοὶ νόμοι οἱ διέποντες κάθε ὑποανάπτυκτον χώραν. Πέραν τῶν ὁρίων μέχρι τῶν ὁποίων ἐπροχώρησεν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὁ Κ. Καραμανλῆς δὲν ὑπάρχει πραγματικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὑπάρχει ἡ δημοκρατία ἡ ἀλόγιστος καταναλωτικὴ πολιτικὴ, τῆς ὁποίας τὰς καταστροφικὰς διὰ τὰς μεγάλας μάζας, συνεπειὰς ἀρχίζουν νὰ ἀντιλαμβάνονται καὶ οἱ ἀφελέστεροι.

Τὰ δημοσιευόμενα τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐπιτεύγματα τῆς ὀκταετίας ἀποδεικνύουν τὸ ὀρθὸν αὐτῆς τῆς κρίσεως. Ὁ Κ. Καραμανλῆς ἔκαμε ὡς κυβερνήτης μίαν πολιτικὴν ἐνισχυσεως τοῦ ἀγροτοῦ κατὰ πρῶτον λόγον, τοῦ κατ' ἐξοχὴν Ἑλλήνου προλεταρίου, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ὅτι γενικώτερον ἡ πολιτικὴ τοῦ ἡτο πολιτικῆς ἐνισχυσεως τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Ὁ Κ. Καραμανλῆς κατηγορήθη ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν καὶ τοὺς συνοδοιπόρους του καὶ ὡς ἐχθρὸς τῆς δημοκρατίας. Ὁ Κ. Καραμανλῆς εἶναι ὁ μόνος Ἑλληνοπολιτικός, ὁ ὁποῖος ἐνῶ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ τραυματίσῃ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ δημοκρατικοῦ μας πολιτεύματος οὔτε καν ἐδέχθη ποτὲ νὰ συζητήσῃ τοιαύτην λύσιν. Δύο φορές ἠδύνατο νὰ κυβερνήσῃ μὲ ἰσχυρὰν κοινοβουλευτικὴν βᾶσιν καὶ ἀντὶ τούτου προσέφυγεν εἰς τὸν λαόν. Ὅλα τοῦ αἰ σκέψεις εἶναι πῶς θὰ λειτουργήσῃ ὁμαλότερον καὶ ἀποδοτικώτερον τὸ ἐλευθερόν μας πολίτευμα, πῶς θὰ προστατευθῇ ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποῖους εἰς βάρος του ἐπισωρεύουν οἱ κάπηλοι τῆς δημοκρατίας. Οἱ κομμουνισταί, οἱ ὁποῖοι ἀπεργάζονται τὴν ἀπαθλίωσιν τῆς δημοκρατίας, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ τὴν καταστήσουν ἀνίκανον νὰ προαγάγῃ τὰ ὑλικά συμφέροντα καὶ τὰς ἡθικὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα καὶ ἡν θὰ ἐκπορθήσουν τὴν Ἐξουσίαν καὶ θὰ καταλύσουν τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, οἱ κομμουνισταὶ φροντίζουν νὰ χαρακτηρίσουν ὡς ἀντιδημοκρατικὴν κάθε ἐνέργειαν, ἡ ὁποία διαφυλάσσει τὸν ὀρθόδοξον μορφήν τοῦ δημοκρατικοῦ μας καθεστώτος, κάθε ἐνέργειαν ἡ ὁποία παρεμποδίζει τὰς εἰς βάρος τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας καταχρήσεις. Οἱ κομμουνισταὶ ὡς ἐκ τούτου ἔχουν καθεὶς συμφέρον νὰ ἐμφανίσουν τὸν ἐπικινδυνωδέστερον τῶν ἀντίπαλον ὡς ἐχθρὸν τῆς δημοκρατίας. Στηρίζουν τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ συκοφανταί, αὐταὶ θὰ τελεσφορήσουν, εἰς τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς τοῦ λαοῦ μας καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν συμπαράστασιν τῶν συνοδοιπόρων τοῦ ἀριστεροῦ Κέντρου. Τοῦ Κέντρου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρει ἀπὸ τὴν Ε. Ρ. Ε. καὶ τὸν Κ. Καραμανλῆν ὅτι ἐλογικῶς, ὅτι δέχεται νὰ πρὸς ἰδίαν τὴν ἰδέαν ὅτι

γίαντο, συμμαχοῦν μὲ τὸν κομμουνισμόν.

Ὁ ἈΝΘΡΩΠΟΣ ὁ ὁποῖος ἐχάραξε καὶ ἐπὶ μίαν ὀκταετίαν ἐπέβαλε αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἰδεολογίαν, αὐτὴν τὴν πολιτικὴν πίστιν, ἡ ὁποία εἶναι καὶ πολιτικὴ πίστις τῆς Ε. Ρ. Ε., ἐπίστευε καὶ ἐγνώριζε ὅτι ἡ συνεπὴς καὶ διαπολιτευτικὴ συννεχὴς ἐφαρμογὴ μίας πολιτικῆς, δημιουργικῆς ἀλλὰ μὴ κολακευούσης τὰς ἀδυναμίας τῶν μαζῶν, ἔχει ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τὴν ὑπαρξιν ἐνὸς καθαροῦ καὶ ὑγινοῦς πολιτιστικοῦ κλίματος, τὴν ἀνάπτυξιν ἐνὸς ἀνωτέρου πολιτιστικοῦ ἢ τοῦ μετὰ τὸν ὅλων τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς μετὰ τῶν πολιτικῶν ἡγητῶν τῆς Χώρας. Ἡθέλησε νὰ προσδοκῇ δι' αὐτὸ εἰς τὴν πολιτικὴν μας ζωὴν ἕνα νόμον σὺν ἀρότῃ, ὡς ἐπὶ θύνητος, ἀντικειμενικὸς νόμος. Ἐχθρὸς παντὸς θεαρινισμοῦ, πάσης ὑπερβολῆς, ἐχθρὸς τοῦ περιττοῦ θορύβου, ἐχθρὸς τῶν συμβίβασμων πρὸς τὸν δημοκρατικῶς ἀνορθόδοξον, πρὸς δυνάμεις ὡς ὁ Τύπος, ὅταν θέλουν νὰ ἐπηρεάσουν ἀνωμόλως τὴν πολιτικὴν ζωὴν πέραν τῶν παραδεκτῶν ὁρίων, ἐχθρὸς τῆς ἀναρχίας, τοῦ σαναφασονισμού τοῦ ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν, ἐφιλοδόκησε νὰ παραμερίσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐλαττώματα τὰ ἐγγενῆ εἰς τὴν πολιτικὴν μας ζωὴν, νὰ τὰ ἐξοβελίσῃ διὰ παντός. Ἐγνώριζε ὅτι ἐάν αὐτὸ δὲν ἐπετύγχανε τὸ ὅλον ἔργον τοῦ ἐκινδύνευε. Καὶ δὲν τὸ ἐπέτυχεν καὶ τὸ ἔργον τοῦ δι' αὐτὸ κινδυνεύει. Δι' αὐτὸν κερὶ τὸν λόγον.

Μετὰ μίαν ὀκταετὴν περίοδον ἡθικῆς εὐφορίας, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς παρὰσυνθεῖς ἀπὸ ψευδεῖς ὑποσχέσεις ἐπανήλθε εἰς τὰς παλαιὰς του κακὰς ροπὰς καὶ ἔξεις. Ἐλησμόνησε τὸ μόνιμον συμφέρον τοῦ χάριν προσκαίρων κἀφαινομενικῶν ἀπολαύων.

Ὁ Κ. Καραμανλῆς δὲν εἶναι ὁ εὐέλκτος ἐκείνος χαρακτήρ, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εὖρη τρόπους νὰ ἀγωνισθῇ καὶ ἐν μέσω μίας τοιαύτης συγκεκριμένης πολιτικῆς καταστάσεως. Δὲν ἐνέκειτο εἰς τὴν φύσιν του νὰ ἀντιτάξῃ εἰς τὰς ἀπατηλὰς ἐπαγγελίας ἄλλας ἀναλόγους. Εἶναι δύσκαμπτος, σκληροτράχηλος. Εἶναι δόρειος Ἕλλην, Μακεδών. Μετὰ τὸ αὐτοῦ καὶ τοῦ κρατούντος σήμερον παρ' ἡμῖν πνεύματος, ὑπάρχει χάσμα θαυ. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ τὸ δράμα τοῦ ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη διὰ νὰ «πράττῃ» πολιτικῶς, ὁ ὁποῖος ἀναιρεῖται μίαν ζωὴν συνεχούς ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἔθνος καὶ ὁ ὁποῖος βλέπει ὅτι ὅλα αὐταὶ αἱ δυνάμεις του καὶ αἱ προθέσεις ἀχρηστεύονται ἀπὸ τὴν ἀμείλικτον φορὰν τῶν γεγονότων.

ΕΥΤΥΧΗΜΑ εἶναι ὅτι μεγάλη μερίς τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ πιστεύει ἀμετακινῆτως εἰς τὸν Κ. Καραμανλῆν. Πρέπει νὰ εὐχόμεθα ὅτι πιστεύει καὶ εἰς τὰ ὅσα ὁ Κ. Καραμανλῆς πιστεύει, ὅτι πιστεύει ὅχι μόνον εἰς τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἰδέας του, ὅτι θέλει καὶ δύναται ἡ μὴ νοσήσασα αὐτὴ μερίς νὰ δημιουργήσῃ πάλιν τὸ κλίμα πολιτικῆς εὐφορίας ποῦ ἐκράτησε ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη καὶ ὅτι ἡ Χώρα προσεχῶς τουλάχιστον θὰ ἐπανεέλθῃ, διὰ μίαν χρονικὴν περίοδον μακράν, εἰς τὴν κοίτην ὅπου συντελοῦνται τὰ μεγάλα καὶ μόνιμα ἔργα. Πρέπει νὰ εὐχόμεθα ὅτι τὰ σκληρὰ παθήματα τὰ ὁποῖα μᾶς περιμένουν ἐντὸς τῶν προσεχῶν μηνῶν θὰ μᾶς γίνουν μαθήματα καὶ ὅτι κατόπιν τούτου θὰ ἀνέλθῃ κατὰ τρόπον μονιμώτερον ἢ ὅλη στάθμη τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς. Τότε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ δώσῃ καὶ πάλιν πλειοψηφίαν αὐτοδύναμον εἰς τὴν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Παναγιώτη Κανελλοπούλου ἀγωνιζομένην Ἐθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἐνωσιν ἵνα κυβερνήσῃ τὴν Χώραν, ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ ἰδεολογικὸν πιστεύω τοῦ ἱδρυτοῦ της.

Ἡ τοιαύτη πρὸς τὰ ἄνω νέα στροφὴ τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς θὰ ἀπετέλῃ διὰ τὸν μακρὰν τῆς πατρίδος σήμερον διαμένοντα πολιτικὸν ἄνδρα τὴν πλέον βαθεῖαν ἱκανοποίησιν, τὸ μόνον ἀληθινὸν «εὐχαριστῶ» τὸ ὁποῖο θὰ ἠδύνατο νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπετέλεσε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Αριθμός φύλλου 79

Τιμή φύλλου δραχ. 1,50

ΠΡΩΪΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966

Γραφεία Τυπογραφεία

Δαγκλή 12 τηλ. 86-77

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

ΤΟΥ Κ. ΣΠ. ΜΕΛΑ

Ο «Πρωϊνός Λόγος» είναι αληθινά πολύ ευτυχής που παρουσιάζει το κείμενο αυτό στο «Πρωϊνικό Κοινό», και—δι' αυτό— στα Νεοελληνικά Γράμματα.

Είναι κείμενο κλασσικό και στο «εντίμα» και στην ουσία.

Ο Σπύρος Μελάς, ο εξαίρετος λογοτέχνης που έζησε όλους τους εθνικούς παλμούς του 20ού αιώνα από τις πιο προωθημένες επάλξεις, (αρκεί να θυμηθούμε πως ήταν πολεμικός ανταποκριτής στους πολέμους του 12—13...) ήλκισσε πια στο σώμα, αλλά πάντα νέος στην ψυχή, ατενίζει σήμερα με το κείμενο αυτό τα «Ελληνικά Νεϊάτα» και μιλάει μ' όλο τον πλούτο της σκέψης και της πείρας του.

Τους αναγνώστες μας, τους καλούμε ν' απολαύσουν και να στοχαστούν το γραπτό του Σπύρου Μελά.

Το σεβαστό Δάσκαλο, τον ευχαριστούμε θερμάτα που το έγραψε και που μας το εμπιστεύθηκε.

Ένας χρόνος ακόμα πέρασε.

Κι' ένας άλλος έρχεται να μας

προτείνει την άσπιλη παρθενιά

της πρώτης σελίδας του, για να

γράφουμε τη συνέχεια του παρα

μυθίου μας. Τι είναι, όμως ένας

χρόνος; Μια στιγμή μέσα στην

αιώνιότητα. Και η αιώνιότητα με

σα σε μια στιγμή. Αυτές οι τρα

κόσες εξηταπέντε ανατολές κι'

οι τρακόσες εξηταπέντε δύσεις,

αυτά τα μερόνυχτα, που μέτρη

σαν οι ήμεροδείχτες μας, είναι

κομμάτια από φανταστικό ύφα

σμα. Ο χρόνος είναι από τα πρί

σματα, μέσα από τα οποία το

λογικό βλέπει τα φαινόμενα της

ζωής. Είναι μία από τις «κατη

γορίες» του. Η αντικειμενική πρα

γματικότητα είναι άλλη. Αυτή δεν

ξέρει παρελθόν, παρόν και μέλ

λον. Είναι ολόκληρη, αδιαίρετη,

επάνω σ' ένα και μόνο επίπεδο.

Όταν αστράφτει και βροντά έχου

με την παραίσθηση της διαδοχής.

Αστράφτει πρώτα και βροντά ύ

στερα. Στην πραγματικότητα δ

μως, αυτά τα φαινόμενα, που

πλουτίζει τη ζωή με θείαν αν

ταύγεια. Οι ατέλειωτες, σταχτόχρωμες

μέρες, που πέρασαν οι Έβραίοι

(και ήταν αιώνες ολόκληροι, αν

μετρηθούν με το σύστημα της

ιστορικής χρονολογίας) πριν ή

ζεστή φωνή του Μωϋσή τους τρα

θήσει, μαγνητισμένους, στην έρη

μο, δε λογίζονται ούτε σε μια

στιγμή. Η στιγμή όμως που ά

στραψε, στην κορφή του βουνού

ή μορφή του Παντοδύναμου - η

στιγμή που ύψώθησαν τα πλήθη

έκστατικά, ως την Αιώνιαν 'Αλή

Προς Σας τους σκεπτομένους, τους μη ακολουθώντας τό: «ού με πείσης και με πείσης», διότι η ώρα είναι κρίσιμος και από Σας κυρίως εξαρτάται η αξίμος κατά το δυνατόν έξοδος από το αδιέξοδο, προς σας απευθύνεται.

Ανθρώπινον είναι ότι μετά μίαν άκταστίαν Καραμανλή ψηφίσατε άλλαγήν. Ανθρώπινον ότι εγοητεύθητε από τας επαγγελίας του άρχηγού σας. Τα λέει πάντα ώραία ο άρχηγός σας.

Αλλά από τότε που σας εγοήτευσε επέρασαν πολλοί μήνες και εσημειώθησαν πολλοί εξελίξεις. Ήμεθα τότε πλούσιοι. Είχομεν περισσεύματα δια τας δημοσίας μας δαπάνας. Είχομεν αυξοντα συναλλαγματικά αποθέματα δια τας εισαγωγάς μας. Είχομεν σταθερόν νόμισμα. Είχομεν συνεχώς αυξανόμενας καταθέσεις δια την για χρηματοδότησιν του εμπορίου και της βιομηχανίας. Είχομεν οικονομίαν με ταχύν ρυθμόν ανερχομένην. Οκτώ έτη σοβαράς διαχειρίσεως των οικονομικών μας είχαν αποδώσει αυτό το πρωτοφανές δια την Ελλάδα αποτέλεσμα.

Οκτώ έτη εκτίσαμεν. Και εντός όλίγων μηνών όλα αυτά μετετέρασαν εις το αντίθετόν των. Σήμερον τα περισσεύματα έγιναν ελλείμματα. Τα αποθέματα εξημειώθησαν. Η λίρα ώρθωσε απειλητικά το ανάστημά της. Αί καταθέσεις ημειώθησαν. Όλοι οι δεικται εκάμφθησαν. Εντός όλίγων μηνών ξαναγίναμε κράτος φονκαράδων ζητούντων έλεος από τους ισχυρούς της γής.

Πού έπηγε όλος αυτός ο πλούτος του λαού μας; Δι' όλίγους μήνας, εν μέρει, έτρωγε, χωρίς να το καταλαβαίνει, ο ίδιος ο λαός τας σάρκας τας ιδίας του. Έγλυφε απάνω εις την λίμαν το αίμα του και έδροσίετο. Δι' όλίγους μήνας. Έως ότου άντελήφθη ότι όλα είχαν μπη από την μίαν τσέπην ήσαν τα μισά από αυτά που έβγαιναν από την άλλη, με την ανατίμησιν των ειδών τα όποια είναι υποχρεωμένους να αγοράζει.

Αλλά μήπως έπηγαν μόνον εκεί, εις τας άνοήτους, δημιουργικάς παροχάς τα πλούτη του λαού μας; Έπηγαν κατά μέγα μέρος και εις τους ήμετέρους. Έπηγαν εις τους διορισμούς των ήμετέρων. Ποτέ, μά ποτέ δεν έγνώρισε ο άμμοιρος αυτός τόπος τοιούτον όργιον διορισμών. Όπου αί άλλαι Κυβερνήσεις διόριζαν ένα ή δύο, ή Κυβέρνησις του Κέντρου διόριζε εκατόν. Όταν όλίγον κατ' όλίγον αποκαλυφθούν οι αληθινοί αριθμοί, ο λαός θα φρίξη.

Θά χρειασθούν ειδικοί νόμοι για να απαλλαγούν τα διάφορα Ταμεία, τα Νομικά Πρόσωπα, αί Τράπεζαι, το Δη

μόσιον από τας στρατιάς των άργομισθών, των περιπτών και των ανικάνων. Και θα χρειασθούν και κυρώσεις. Θά χρειασθούν όμως και τεράστιαι θυσίαι όλων. Το λάθος της 16ης Φεβρουαρίου θα πληρωθή με πολύ χρήμα, από όλους, όχι μόνον από αυτούς που το διέπραξαν.

Αλλά όχι μόνον με πολύ χρήμα. Θά πληρωθή και με πολλήν αγωνίαν, με εθνικήν αγωνίαν. Το οικονομικόν έγκλημα των ήρώων του ανευδότου είναι το μικρότερον. Το μέγα έγκλημα είναι η εθνική και η ήθική μας αποδιοργάνωσις. Το Κέντρον έχάρισεν εις τους κομμουνιστάς, εις τους ποιμνδοτάς του, την άνεσιν μιας πρωτοφανούς έξορησεως. Επέτρεψεν την δημιουργίαν ανά όλόκληρον την χώραν, ενός άρτίου άοράτου αλλά και δυναμικού δικτύου «Λαμπαράδων», έτοιμου δια κάθε ανατρεπτικόν άγώνα. Ηύλόγησε κάθε άντικρατικήν εκδήλωσιν υπό το πρόσχημα της δημοκρατικής ελευθερίας. Και υπό το ίδιον πρόσχημα ηννούχησε τας Δυνάμεις Ασφαλείας. Έθεωρήθη ότι είναι δημοκρατία να εκφοβίζει ο «Λαμπαράκης» και να φοβήται ο χωροφύλαξ, να σιωπά προτηλακίζόμενος.

Μέσα εις αυτό το κλίμα οι κομμουνισται κατέκτησαν τους δήμους και τας κοινότητας. Οι πλείστοι δήμοι της Ελλάδος έχουν μετατραπή εις γιάφκας. Εισέδυσαν εις τους άθλητικούς συλλόγους, εις τους πάσης φύσεως μορφωτικούς και έξωραϊστικούς συλλόγους, εις τους συνεταιρισμούς. Ήρχισαν να εισδύουν και πάντως να έπηρεάζουν πλείστας δημοσίας υπηρεσίας. Επέτυχαν την άχορήστεισιν των Σωματιών Ασφαλείας, αν μη τι χειρότερον. Και δεν άπείχε η ώρα καθ' ήν θα έκρουον την θύραν των Ένόπλιων Δυνάμεων. Όλα αυτά εν όνόματι της Δημοκρατίας, εν όνόματι των δημοκρατικών ελευθεριών τας όποιάς οι κομμουνισται καταργούν όπου καταλάβουν την έξουσίαν.

Και ως να μην έφθανε αυτό αί Κυβερνήσεις Παπανδρέου, αντί να διαφωτίσουν τον λαόν, να τον εξηλώσουν ήθικώς, να τον διαπαιδαγωγήσουν πολιτικώς, του ένεφύσησαν ένα πνεύμα άσυνδοσίας, απειθαρχίας, ανεπιδυνότητος και άνομίας. Αντί να έξηγήσουν εις τον δύστηνον λαόν ότι η δημοκρατία είναι πρό παντός νομιμότης, τάξις, σεβασμός του πλησίον, τον άφησαν να νομίση ότι δημοκρατία είναι η μη τήρησις του νόμου, η περιφρόνησις της τάξεως, η όχλαγωγία, το πεζοδρομίον, ο έτσιθελισμός.

Τώρα ποιδ «δυνατό χέρι» θα συμμαζέψη τας έξάλλους αυτές έξαρχήσεις; Ποιός θα αναστυλώση εις τον τόπον την

πραγματικήν ίσονομίαν, την πραγματικήν ελευθερίαν, την πραγματικήν δημοκρατίαν; Πόσος καιρός θα χρειασθή;

Και έρωτώ: Έπάρχουν άνθρωποι σκεπτόμενοι, άνθρωποι σοβαροί και άφανάστιτοι οι όποιοι να μην βλέπουν δι διεπράχθη εις βάρος της οικονομίας της χώρας, εις βάρος της εθνικής ασφαλείας, εις βάρος της ήθικης και της ζωής του λαού εν τεράστιον έγκλημα; Ασφαλώς όχι. Αλλά τότε διατί δεν εκδηλώνονται; Διατί σιωπούν; Λόγοι φιλοτιμίας, διότι ψηφίσαν Παπανδρέον και ένοχλούνται να συνομολογήσουν την πλάνην των; Λόγοι προϋστορίας, διότι ανέκαθεν ψηφίζαν κόμμα Φιλελεύθερον; (ώσει εάν έχει ολανδήποτε σχέσηιν το Κόμμα του Έλευθερίου Βενιζέλου με την Ένωσιν Κέντρου του Γ. Παπανδρέου!!!).

Άλλοι, ως το όμολογήσουν, τουλάχιστον ένδομύχως, έπηρεάζονται από λόγους τοπικούς, ή και καθαρώς προσωπικούς. Σεβαστοί επί τέλους και οι λόγοι αυτοί εις όμαλούς όμως καιρούς. Αλλά όταν ο τόπος χάνεται, όταν, με αυτόν μαζί, κινδυνεύουν όλοι να χαθώμεν, τί αξίαν έχουν και εις τί συμφέρον άνταποκρίνονται οι τοιοίτοι λόγοι; Εις κανένα απολύτως. Πρόκειται άπλως περί στενοκεφαλιάς αφού δεν πρόκειται περί νόσηράς νοστορίας.

Απευθυνόμενος προς τους σκεπτομένους ψυχραιμώς μεταξύν των αντιπάλων μας, λέγω: Εσήμανε η ώρα των τολμηρών ανακατατάξεων, η ώρα όπου όλοι οι Έλληνες θα σκεφθούν ότι αν το σύνολον χαθή οικονομικώς και ήθικώς, ούτε οι ίδιοι δεν σώζονται, η ώρα όπου όλοι οι Έλληνες πρέπει να σκεφθούν ήθικώς. Όπως το έπραξαν εις το παρελθόν εις τας μεγάλας ώρας της ιστορίας.

Άλλωστε, —ας το γνωρίζουν— όσοι, παρά πάντα ταύτα, έμμένουν εις τας παλαιάς των αντιλήψεις, άθρουν υπό την πίεσιν των πραγμάτων, θα αναγκασθούν να εγκαταλείψουν τα πείσματα και θα σπεύσουν να άγωνισθούν μαζί μας, ώστε να άπαλλαγη ο τόπος από τον Γ. Παπανδρέον και από τους πονηρούς στυλοβάτες του, τους κομμουνιστάς. Ας προσέξουν μόνον μήπως η μετάνοια έλθη πολύ άργά. Μήπως έλθη όταν θα είναι ματαιία.

Κάθε ήμερα που παρέρχεται, η σωτηρία γίνεται δυσκολότερα. Ας σπεύσουν λοιπόν όλοι οι σκεπτόμενοι, όλοι οι ψύχραιμοι, όλοι οι ελεύθεροι από άνιάτα προσωπικά πάθη και συμφέροντα. Ας μην προσδέσουν με την βραδυκαυσίαν των και άλλα εις τα ήδη υπάρχοντα δεινά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Χρονικό

Σάν Σήμερα!

● Τὸ 317. Τὸ λάβαρον τοῦ Μ. Κωνσταντίνου τὸ ὁποῖον, ἀντὶ τῶν Ρωμαϊκῶν αἰτῶν, ἔφερεν εἰς τὴν κορυφὴν τὸ μονόγραμμα τοῦ Χριστοῦ: Χ.Ι. (Χρὶς τὸς 'Ιησοῦς), ὑψώνεται διὰ πρῶτην φορὰν εἰς τὴν Σαρδικὴν τῆς Μοισίας.

● Τὸ 1822 'Η ἐν 'Επιδαύρῳ Ἀ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις διακηρύσσει τὴν ἱερότητα τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος καὶ ψηφίζει τὸ πρῶτον προσωρινὸν πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ ὁποῦ προεδρεύετο ἡ συγκρότησις δύο σωμάτων τοῦ ἐκτελεστικοῦ καὶ τοῦ βουλευτικοῦ.

● Τὸ 1908. 'Ιδρύεται ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἣ τις ἀπετέλεσε συνέχειαν τῆς συσταθείσης τὸ 1886 «Τραπεζῆς Ἐμπεδοκλέους».

● Τὸ 1952. Ἀρχεται ἡ ἰσχὺς τοῦ νέου Συντάγματος.

Ἑλληνικὴ Μυθολογία

Κρεῖος

Ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα Τιτᾶνες ποὺ γεννήθηκαν ἀπὸ τὴν ἑνωσὴ τοῦ Οὐρανοῦ μὲ τὴ Γαῖα. Ὁ Κρεῖος ἢ Κριός, ἐθεωρεῖτο θεὸς στὴν Πελοπόννησο, πρὶν ἀπ' τὴν εἰσβολὴ τῶν Ἑρακλειδῶν. Ἦταν «ἡγεμονικὸς καὶ βασιλικὸς». Σύζυγός του ἦταν ἡ Εὐρυδίκη καὶ παιδιὰ τοὺς ὁ Ἀστραῖος, ὁ Πάλλας καὶ ὁ Πέρσης. Τὸν Κρεῖο τὸν δὴ μάζαν καὶ Κάρνο καὶ Καρνεῖο καὶ ὅταν ἀργότερα εἰσέβαλον στὴ χώρα οἱ Δωριεῖς, ταυτίστηκε μὲ τὸ Θεὸ Ἀπόλλωνα ποὺ λάτρευαν ἐκεῖνοι. Δὲν ἀποκλείεται ἡ λατρεία τοῦ Τιτάνα Κρεῖου νὰ προῆλθε ἀρχικὰ ἀπ' τὸν «Κριό», ὅπως ἡ λατρεία τῆς Ἥρας προῆλθε ἀπ' τὴ δάμαλι.

ΕΥΘΥΜΑ

Ὁ γενικὸς διευθυντὴς μιᾶς με γάλης φέρμας καλεῖ ἕναν ἀπ' τοὺς υπαλλήλους του καὶ τοῦ λέει.
— Νέε μου ὀφείλω νὰ παραδεχθῶ ὅτι τὰ καταθέσεις σου...

Ἡ ἡπειρωτικὴ λαϊκὴ τέχνη

Ἀριστουργήματα τῆς λαϊκῆς τέχνης εἰς μίαν αἴθουσαν τοῦ Ἀρχοντικοῦ Τόσιτς, εἰς Μέτσοβο.

Νεοελληνικὴ ποίησις

Τὸ δῶρο τῆς πρωτοχρονιάς

Τὶ θέλω, μ' ἐρωτᾷς, νὰ μοῦ χαλάσεις (ρίσεις) μικρούλα μου; Μὰ τόσα ἀγαπᾶ, ποὺ εἶναι φόβος μὴ χρεοκοπή- (σεις) ἂν δώσης ὅλα ὅσα θὰ σοῦ πῶ. Θέλω τὰ καστανὰ σου τὰ ματά- (κια), θέλω τὰ ξεπλεκά σου τὰ μαλλιά, θέλω τὰ γελαστά σου τὰ χεῖλάκια, θέλω τὴν ἀπαλὴ σου ἀγκαλιά. θέλω.... μὰ τί; κακιώνεις; Στά- (σου) Τί; κλαῖς;... Ἔτσι στὸ εἶπα, χω- (ρατὸ) Γέλασε πάλι, γέλα στὰ σωστά (σου) αὐτὸ τὸ δῶρο μόνο σοῦ ζητῶ! Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΕΥΧΕΣ ΑΝΩΝΥΜΩΣ ΚΑΙ ΑΠΡΟΣΩΠΩΣ

ΣΤΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

Χρόνια Πολλά καὶ Καλὰ Εὐτυχισμένο τὸ 1966
Καὶ ἂς ἀναλύσω λίγο τὶς εὐ-
χὲς μου.
Στὴν πρώτη, θὰ σὰς ἐξομολο-
γήθῃ πῶς εὐκρινέστατα εἶναι
ὁλόκληρη, ἀλλὰ ὅλη τὴ θερμὴ
τῆς εὐχῆς μου τὴ βάση τὴν τε-
λευταία λέξη. Τὸ «πολλά», κα-
λὸ εἶναι ἀλλ' ἔρχεται δεύτερο.
Διότι τὶ νὰ τὰ κάνης τὰ πολλὰ
χρόνια ἂν δὲν εἶναι καλὰ.
Θὰ μοῦ πῆτε ἐξαρτᾶται τὶ ἐν-
νοοῦμε μὲ «καλὰ».
Ἐ δέβαια, ὑπάρχουν καὶ δια-
σθμίσεις τοῦ «καλὰ». Ὑπαρ-
χουν καὶ γκρινιάρειδες ποὺ τὰ θέ-
λουν ὅλα δικά τους καὶ τρίδιπλα
δικὰ τους.
Τὸ σὲς ἀπὴλ τῆς Σοφίας Λω-
ρεν νὰ ποῦμε, καὶ μαζί τὰ πλού-
τη τοῦ Ἰνάση.
Ὅχι δὲν φτάνω ἴσαμε κεῖ. Ἀλ-
λὰ νὰ...

ΤΟΠΙΚΗ Ἐπικαιρότης

Εὐχαὶ ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει

Ὁ πρόεδρος τοῦ συνδέσμου κα-
πετωλῶν Ἰωαννίνων εὐχεταὶ στὰ
ἀγαπητὰ του μέλη διὰ τὸ νὸν ἔ-
τος 1966, κάθε εὐτυχίαν καὶ χα-
ρὰ.

Ὁ Πρόεδρος
Δημ. Κόντης

Ἀνακοίνωσις

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ
Εἰς τὴν ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ
Ἡ γνωστὴ σας καὶ ἀπὸ ἄλ-
λοτε γιὰ τὶς ψυχικὰς ἐρευνὰς
τῆς ἀναλαμβάνει νὰ σὰς φέρει
σὲ ἐπαφὴ μὲ πρόσωπα τοῦ
παρελθόντος

MENTIΟΥΜ ΜΙΡΑΝΤΑ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ
ΤΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ
ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Ἐπισκεφθῆτε τὴν μὲ ἀπόλυ-
τον ἐμπιστοσύνην γιὰ ὅ,τι σὰς
ἀφορᾷ. Θὰ βοήθητε κατανόησιν
καὶ ἐχεμύθεια

Ἡ νέα διεύθυνσις εἶναι: Τέρο-
μα Δοσιθέου Φιλίππου, οἰκία
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΚΟΛΑ, ἀρ.
113 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Πρὸ ἐνὸς ἔτους ἀφίχθη ἀπὸ
τὴν ΙΣΠΑΝΙΑ ὅπου καὶ ἐ-
βοραβεύθη μὲ διεθνὲς δίπλωμα
ἐξωτερικοῦ
Γιὰ κάθε σας ὑπόθεσι, οἰκο-
γενειακὴ, γιὰ πρόσωπα χαμέ-
να καὶ ὅ,τι ἄλλο σὰς ἐνδιαφέ-
ρει.

Μὴν σὰς ἐκμεταλλεύονται οἱ
χαροῦδες καὶ φλιτζανοῦδες
ἐδῶ θὰ βοήθητε εὐλογίαι καὶ
ψυχολογικὴ ἐπιστήμη
• Τιμὴ ἐκάστης ἐπισκέψεως
ΔΡΑΧ. 100

ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τιμολέοντος
Ζαλονίκου ἱατροῦ. θὰ δεχθῶσι ἐ-
πισκέψεις σήμερον ἐπὶ τῇ ὀνομα-
στικῇ του ἐορτῇ.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Σήμερον ἐορτὴν τοῦ Α. Βα-
σιλείου δὲν ἐορτάζουν οὔτε δέ-
χονται ἐπισκέψεις:
— Ὁ κ. Βασίλειος Γιαννάκος,
δικηγόρος.

— Ὁ κ. Βασίλειος Τσάρας
(ἀπόστ.) τὸς ἀξιωματικὸς, λόγω πέν-
θους.

— Ὁ κ. Βασίλειος Μπότσιος
ὑπάλληλος Νομαρχίας.

— Ὁ κ. Χαρίλαος Σιάφης δὲν
ἐορτάζει γιὰ τὸν υἱὸν τοῦ Βασι-
λείου.

— Ὁ κ. Βασίλειος Γραβάνης
μηχανικὸς κινηματογράφου Παλ-
λάδιον.

— Ὁ κ. Βασίλειος Δ. Λάπ-
πας, λόγω πένθους.

— Ὁ κ. Βασίλειος Λαμπράκης
ταγματάρχης, λόγω πένθους

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βασιλείου Πή-
χα δὲν ἐορτάζουν οὔτε δέχονται
ἐπισκέψεις.

— Ὁ κ. Βασίλειος Καρασσας
δικηγόρος.

— Ὁ κ. Βασίλειος Νέσσης,
χρυσόχοος.

— Ὁ κ. Βασίλειος Καμενόπου-
λος.

— Ὁ κ. Βασίλειος Ντίδας, ἐ-
στιῶν, λόγω ἀπουσίας.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀχιλλῶς
Δάππα, πολιτικὸς συνταξιούχου.
διὰ τὸν υἱὸν τῶν Βασιλείου, λό-
γω πένθους.

— Ὁ κ. Βασίλειος Σπέγγος.

— Ὁ κ. Βασίλειος Δήμος αὐ-
τοκινητιστὴς.

— Ὁ κ. Βασίλειος Δρεπανάς,
λόγω ἀπουσίας.

— Ὁ κ. Βασίλειος Ζιάκας, ὁ
πάλληλος ἀγροτραπέζης, λόγω
ἀπουσίας.

— Ἡ Δίς Βασιλικὴ καὶ ὁ κ.
Βασίλειος Παπαβασιλείου.

— Ὁ ἱατρός καὶ ἡ κ. Βασιλεί-
ου Λάππα.

— Ὁ κ. Βασίλειος Καρκαμποῦ-
νας, αυτοκινητιστὴς.

— Ὁ κ. Βασίλειος Δερέκας.

— Ὁ κ. Βασίλειος Ζούβιας.

— Ὁ κ. Βασίλειος Μπάμιος

— Ὁ κ. Βασίλειος Δέμος

— Ὁ κ. Εὐριπίδης Σωτηριά-
δης, ἔμπορος.

— Ὁ κ. Βασίλειος Σλίτας

— Ὁ κ. Βασίλειος Τζόβας,
κτηνίατρος.

— Ὁ κ. Βασίλειος Μακρυδή-
μας.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κίγκα, ὁ-
δοντίατρος δὲν ἐορτάζουν διὰ τὸν
υἱὸν τῶν Βασιλείου λόγω ἀσθε-
νείας.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Αἱ οἰκογένειαι Βασιλικῆς Ε.
Τσιοδούλου καὶ Βασιλείου Ζιά-
κα εὐχαρίστως ἀναγγέλουν τοὺς
ἀρραβῶνας τῶν τέκνων τῶν Χαρα-
λάμπους καὶ Ἀγνούλας.

Στὸ φίλο μας Ἀχιλλῆα Ἐμμα-
νουηλίδη ποὺ ἀρραβωνιάστηκε μὲ
τὴν χαριτωμένη δεσποινίδα Κρυ-
σταλλία Σταμάτη, στέλνουμε καὶ
διὰ τὸν στήλην τῆς ἐφημερίδος
τὶς εὐκρινεῖς μας εὐχὰς.
Δύο Χαραλάμπες.

Τὸν ἀγαπητὸν μας φίλον καὶ
συνάδελφον Τηλέμαχον Οἰκονόμου
Δημοδιδάσκαλον, ποὺ ἔδωσε ἀ-
μοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ
τῆς δίδος Ταρσούλας Δόδου συνά-
δελφον συγχαίροντες εὐχόμεθα κα-
λὰ στέφανα.
Τάκης — Ἐρασμία

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Στοὺς ἱεράρχας Βασίλειον Σού-
λην, Βασίλειον Δήμον, Βασίλειον
Μπενέκον ἀπευθύνω θερμὰς εὐχὰς.
Κ.Ν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Συγχαίρω θερμὰ τὸν ξεχωρι-
στὸ μου φίλο κ. Ν. Στάρα γιὰ
τὴν ἀξία κόρη του, ποὺ πῆρε τὸ
δίπλωμα τῆς Μαθηματικῆς Σχο-
λῆς.

Ντέμος

Ὁ ὁδοντίατρος κ. Πηγαδάς

Ὁ ὁδοντίατρος κ. Πηγαδάς Ἀλέ-
ξανδρος διακόπτει τὰς ἐργασίας
του ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου ἕως 8

Το ΗΟΦΙΟΝ

ἐπὶ Μαρτίου Πρωτίης

Το ΒΗΜΑ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ

8 Μαΐου 1966

Ο Μ. Π. εἰρανεύεται τὰ
 γεγονότα περὶ βασιλείας
 ἐπὶ 1930 . . . εὐς κατεργασίας
 Τούτου. —

8 Μαΐου 1966

110

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΙ

Τό Λοφίον

του Μάριου Πλωρίτη

«'Αχ, πού 'σαι νιότη πού 'δειχνες...»

ΣΥΧΝΑ παραπονιόμαστε πώς έμεις οι Έλληνες άγνοούμε την Ιστορία μας, ακόμα και την πιο πρόσφατη. Καί την άγνοούμε, είτε επειδή δεν την μαθαίνουμε, είτε επειδή την ξεχνάμε... Μικρή απόδειξη μικρής άγνοιας: μιας αντίδρασης που προκάλεσε ο «Αντίλογος» της περασμένης Κυριακής.

Στό γράμμα ενός νέου, πού φιλοξένησα εκεί, μνημονεύσαν και μιάν θεωρητική «διαπίστωση» του σημερινού αρχηγού της ΕΡΕ, δυσμενής για την Βασιλεία. Αυτή, λοιπόν, ή μνεία του πρό τριακονταετίας «άφορισμού», έδωσε άφορμή σ' ένα δίοιο γράμμα κάποιου άλλου «Νέου» — πού διαμαρτύρεται έντονώτατα (καί μέ επίθετα, πού δεν μπορώ να έπαναλαάω) για την «συκοφαντικήν απόδοσιν τοιούτων άνιέρων γνωμών εις τόν ήγέτην τών υγιώς σκεπτομένων έθνικοφρόνων Έλλήνων...»

Μπορεί ό έπιστολογράφος να είναι πραγματικά νέος. Μπορεί να ήταν άγέννητος πρίν 30 χρόνια. Άλλά κι 'τσι αν είναι, θα έπρεπε, πρίν έκτραπη σέ ύδρεις, να τραπή σέ κάποια διδλίοθηκη. Έκει, αναδιφώντας τις έφημερίδες της έποχής, θα διαπίστωνε πού λόγου τό άληθές καί τού κ. Κανελλόπουλου τις (τότε) πολιτικές απόψεις. Έπειδή, όμως, άμφιβάλλω, αν θα έχη τόσην ύπομονή (καί καλοπιστία), θα τόν βοηθήσω από εδώ να πλουτίσιν τις γνώσεις του — ή να φρεσκάρην τήν μνήμη του.

Α ΠΕΡΙΟΡΙΣΘΩ σέ άπλή παράθεση άποψησμάτων από άρθρα, πού έγραφε τό 1935, ό τότε καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών—όταν, επί Έλληνικής Δημοκρατίας, είχε άνακινήθι θέμα επανάφορας της Βασιλείας. Έλεγε, λοιπόν, στο πρώτο του άρθρο, μέ τίτλο: «Διατί πρέπει να μείνι ή Δημοκρατία», απαντώντας στο έπιχείρημα ότι ή Βασιλεία είναι άπαραίτητη για την Έθνική Ένότητα («Ακρόπολις», 14-7-35):

«Όταν οι λαοί στερούνται ιδεών, καταφεύγουν εις τά εΐδωλα!... Έάν ή Έθνική Ένότης λαού τινος ή μάλλον ή περί αυτής συνείδησις έχει ανάγκην ενός ψεύδους διά να συντηρηθι, είναι άπλούστατα περιττή ή ύπαρξις της. Δεν έχει ιστορικών λόγων ύπάρξεως ή Έθνική έκεινη Ένότης, ή οποία εξαγοράζεται με άναξιοπρέπειαν καί δουλοφροσύνην. Διότι είναι βαρύτατα άναξιοπρεπές τό να όμολογή ένας λαός ενώπιον του κόσμου όλοκληρουν, ότι δεν έπαρκουν αι ιδιαι αυτούς δυνάμεις διά να συντηρηθι έθνικώς καί ότι έχει ανάγκην ενός «λοφίου», ενός σταυλάρου καί μερικών κυριών της τιμής (μέ άλλας λέξεις: μερικών θαλαμηπόλων), διά να άντλήση από τό άκουσμα τών ύπόπτων άνακτορικών ψιθύρων καί σκανδάλων, τόν λόγον της ιστορικής του ύπάρξεως. Είναι βαρυτάτης δουλοφροσύνης σύμπτωμα τό να διακηρύσσιν ένας λαός, ότι διά να σταθι εις την έθνικήν του προσπάθειαν όρθιος, έχει ανάγκην να ύποκλινεται καί να κάμπτεται ενώπιον καί του τελευταίου άκόμη ίπποκόμου ενός τυχαίου Βασιλέως...»

«Η έθνική μας ένότης δεν χρειάζεται Βασιλέα. Ο Βασιλεύς όχι μόνον δεν πρόκειται να προσθέσιν τίποτε εις την ύπαρξίν μας, αλλά πρόκειται αντίθετως να τήν μειώσιν αίσθητως (...).

«Ο τρόπος καθ' όν έγκαθιδρύθη εις τόν τόπον μας (...) τόνση ή πρώτη όσον καί ή δεύτερα δυναστεία ύπήρξε τρόπος άρμόζων εις λαούς έστερημένους ιστορικής πρωτοβουλίας. Όπως διεπραγματεύομεθα τά δάνεια, διεπραγματεύομεθα — πολλάκις μάλιστα καί έν συνδυασμώ με τά δάνεια—τούς βασιλείς. Έ-

δέχθημεν κολάφους εκ μέρους άσήμενων τινων πριγκίπων, οι όποιοι δεν κατεδέχθησαν να γίνουν βασίλεις τών Έλλήνων. Καί εκείνοι οι όποιοι κατεδέχθησαν, έφερον μαζί των σωματοφυλάκας καί ξένους μυστικοσυμβούλους, μάς έξηνάγκασαν εις έξευτελιστικές πράξεις, τών όποιων ό αντίκτυπος επί της ψυχικής μας άκεραιότητος ύπήρξε βαρύτατος (...).

«Η ιστορία εκδικείται καί ό αντίκτυπος μίς τοιαύτης άποφάσεώς μας (: της Παλιννοσέως) θα είναι βαρύτατος, θα κλονισθι άνεπανορθώτως την έθνικήν μας άξιοπρέπειαν καί όντότητα (...). Άλλοίμονον, εάν (ό έλληνικός λαός άνακτήσιν την έμπιστοσύνην πρός τόν εαυτόν του) μέσω ψευδών ειδώλων καί πιστεύσει, ότι όφείλει εις αυτά την σωτηρίαν του. Αυτό θα σημαίνη, εάν συμβή (...) μαρασμόν, μείωσιν της πρωτοβουλίας καί ιστορικότητος του, μετάσασιν της ψυχής του εις τά λιμνάζοντα ύδατα της μοιρολατρίας.

«Ο αίών τόν όποιον διερχόμεθα, αίών μεγάλων ιστορικών άποφάσεων, έχει ανάγκην λαών όγρύπνων καί έ-

δικαιωμάτων του—να άναμιχθι ό ίδιος εις την πολιτικήν. Τότε, όμως, ζητών να άποτρέψιν άνωμαλίας, γίνεται ό ίδιος πρόξενος μεγαλύτερων άνωμαλιών. Διότι, εις την περίπτωση αυτήν, αν άποτύχη ή προσπάθειά του, πρέπει να πέσει καί αυτός, προκαλούμένου τοιουτοτρόπως τερastίου κλονισμού (...).

«Συμπέρασμα: Έάν μέν (...) τηρήσιν ό βασιλεύς στάσιν τυπικήν καί παθητικήν, δεν άποτρέπει καμμίαν άνωμαλίαν. Έάν, αντίθετως, καθ' ύπερβάσιν της υπό του έθιμου ένδεδειγμένης παθητικής στάσεώς του άναμιχθι ένεργώς εις την άποτροπήν άνωμαλίας, δυνατόν να γίνη πρόξενος άκόμη μεγαλύτερων άνωμαλιών... (Σημ.: 'Ιδού ή έπίμαχη φράση, πού άμφισβήτησε ό «νεαρός» έπιστολογράφος).

«Καί αν άκόμη ύποτεθι ότι πρέπει κάποιος να συγκεντρώσει ως άτομον ισχυράν εις χείρας του έξουσίαν, αυτός ό «κάποιος» δεν πρέπει έπ' ούδενί λόγω να είναι βασιλεύς! Διати θα άναγνωρίσωμεν την ικανότητα αυτήν εις ένα πρόσωπον τυχαίον, του όποιου ή όντότης όφείλεται εις κληρονομικώς μεταδιδασθέντας τίτλους; (...)

«Δέν μάς σώζει ό Βασιλεύς, ούτε καί αν προσκολληώμεν εις τό στενωπόν περιβάλλον του. Εις μάτην θα άναζητήσωμεν να άντανακλώσιν καί επάνω μας ή αίγλη

ή άριστοκρατία του πνεύματος καί όχι ή άριστοκρατία του αίματος. Είμαι, τέλος, ή άρχή της άνθρωπίνης άξιόπρεπειας, ή όποία δεν άνέχεται τό πλάσμα μιας άνυπάρκτου ύπεροχής' αλλά θέλει τά άτομα καί τούς λαούς αυτόνομους, μόνους ύπευθύνους διά τάς μεγάλας των έπιτυχίας καί διά τά μεγάλα των σφάλματα (...)

«Καί αν άκόμη (επανάλθι ή Βασιλεία) καί καταδικασθι να άκούετε άσπεκτείς βασιλικά θούρια, μή κλονισθιτε ούτε επί στιγμής: ή Δημοκρατία δεν θα έχη άποθάνει, έφ' όσον θα ζή μέσα εις την ψυχήν σας. Θα ύπομείνετε, τότε (...), ένίαίσι καί ώργαναμένοι, έως ότου κατ' άναπότρεπτον άνάγκην έλθι ή ώρα της άνατροπής (...). Πρός τούτο, πρέπει να είσθε επί κεφαλής του άγώνος, διότι ή Δημοκρατία πρέπει την σωτηρίαν της (...) να τήν: ρείλι εις τό άνθος της έλληνικής νεότητος (...). Η Δημοκρατία του μέλλοντος θα είναι ή Δημοκρατία τών νέων»

ΑΥΤΑ, όμως, τά θεωρητικά καί τά πρακτικά, δεν τά πρέσβευαν μόνο οι Πανεπιστημιακοί Διδάσκαλοι. Ο κορυφαίος άθρογράφος της Δεξιάς, ό Γ. Α. Βλάχος, έγραφε, παράλληλά τους («Καθημερινή», 6.7.1935):

«...Μεταξύ της Δημοκρατίας καί της Συνταγματικής Βασιλείας ύπάρχει τις σπουδαία, ουσιαστική διαφορά; (...) Υπάρχει ή διαφορά του ότι από μέν τόν Πρόεδρον της Δημοκρατίας ήμπορεί τό Κράτος άνευ τινός διαταρχής να άπαλλαγι, έστω καί αν πατή ή κατάσταση καί όχι ό πρόεδρος, ενώ διά να άπαλλαγι από τόν Βασιλέα, χρειάζεται επανάστασις. Ός εκ τού λόγου αυτού, δημιουργείται μεταξύ Δημοκρατίας καί Συνταγματικής Βασιλείας μία σημαντική διαφορά: Η μέν Δημοκρατία ήμπορεί να τοποθετηθι όπουδήποτε επί πετράν, επί άνωμάλου εδάφους, εις έκτασιν της όποίας τό ύπέδαφος κλονίζουν θυμωί μετασεισμοί. Διότι είναι εύλόγιστος, κινητή, διότι δεν καρφώνεται εις την γήν, διότι έχει τά μέσα να μείνι καί συγχρόνως να άπέρχεται. Μένει αυτή καί φύγει ό πρόεδρος της. Ενώ ή Συνταγματική Βασιλεία έχει άνάγκην κλίνης καλώς τοποθετημένης καί καλώς έστρωμένης διά να άνταπαυθι (...)

«Εδώ λοιπόν, διά την Βασιλείαν ούτε κλίνη έστρωμένη, ούτε τάπητες, ούτε ούδ' ύπάρχουν. Δεν ύπάρχει ούτε ρούδ' έδαφος μετασεισμικό, ούτε γή άνώμαλος καί πετρώδης. Υπάρχει ή φασίσιον (...). Λέγουν λοιπόν: «Θά έλθι ή Συνταγματική Βασιλεία καί θα τακτοποιήσιν καί θα διορθώσιν τά πάντα». Άλλά πώς;... Ημπορεί να παρμισθι ό κρατήρ ενός ήφαιστείου με ένα έστειμένον φελλόν; Διότι φελλός, εύγενέστατος, ήμερος, άγαθός, είναι ή Συνταγματική Βασιλεία. Άλλά τίποτε άλλο (...)

«Αί Βασιλείαι δεν ζούν εις κρατήρας. Ίσως όμως εκεί, εις του ήφαιστείου τάς παρυφάς, φιλόδοξοι καί έπιτήδειοι άνθρωποι, κύπτοντες πού καί πού πρός τό βάθος, καί μέ τά ζήφν των άνακινούντες την λάβαν, άνακαλύπτουν καί τρίτην λύσιν: Διати Συνταγματική Βασιλεία; Άς μείνι Βασιλεία άπλώς, καί τότε δεν θα έχη άνάγκην Βουλών καί Κοινοβουλίων καί δεν θα έχη άνάγκην στρήγματος. Λοιπόν, άς μετακινήθωμεν έγκάριως...»

ΑΥΤΑ, τότε, εκ στόματος εύγώς σκεπτομένων έθνικοφρόνων Έλλήνων. Άλλά... έχει ό καιρός γυρίσματα καί ή πολιτική λυγίσματα...

Του

Μάριου Πλωρίτη

χόντων πεποίθησιν εις τάς ίδιās αύτών δυνάμεις (...). Η επάνοδος της βασιλείας, όχι μόνον δεν είναι εις θέσιν να άποκαταστήσιν την Έθνικήν Ένότητα, αλλά (...) θα άναστειλή άκόμη περισσώτερον την πραγματοποιήσιν του αίτήματος, όπως έργασθώμεν κάποτε όλοι οι Έλληνες μαζί διά την Έλλάδα! Πρέπει εις τέλος να τό άντιληθώμεν: Η Έλλάς δεν θα μάς περιμένι έπ' άπειρον! Έχει καί ή ύπομονή της ιστορίας τά όρια της!...

ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ άρθρο του, άντικρούοντας τό έπιχείρημα, πώς ή Βασιλεία θα έξασφαλίσιν την Πολιτική Όμαλότητα, έγραφε (15.7):

«...Έάν θέλουν (: οι χρησιμοποιούντες αυτό τό έπιχείρημα) τόν βασιλέα τυπικόν άπλώς ρυθμιστήν του πολιτεύματος, εάν θέλουν δηλαδή βασιλευμένην άλλως κοινοβουλευτικήν δημοκρατίαν (...), δεν έννοώ ποίαν επίδρασιν θα έχη ό τοιούτος βασιλεύς εις την πολιτικήν ζωήν (...). Ούδεμία διαφορά θα ύπάρχη μεταξύ αυτού καί του Προέδρου της Δημοκρατίας. Καί εάν ύπάρχη διαφορά, αυτή είναι άσφαλώς ύπέρ του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ο τελευταίος ούτος, μη διακυβεύων όρόνους καί δικαιώματα υιών καί εγγόνων, ύπάρχει ή έλπις, εάν τύχη να είναι άξιος της θέσεώς του, να μη έπιτρέψιν την έν όνόματι του πραγματοποιήσιν άβιαιρεσιών. Ο Βασιλεύς θα πράξει τούτο δυσκολώτερον. Όχι μόνον αύθαίρεσις, αλλά καί έγκλήματα θα άναχθι χάριν του θρόνου καί της δυναστείας του (...).

«Είναι από πάσης άπόψεως άστήρικτον τό να ισχυρίζεται κανείς, ότι άπό άποβίλινον κοινοβουλευτικήν δημοκρατίαν τυπικώς τά καθήκοντά του έκτελών άνώτατος άρχων, είναι δυνατόν να άποτρέψιν τάς πολιτικές άνωμαλίας (...). Διά να άποτρέψιν ό βασιλεύς άνωμαλίας πρέπει—καθ' ύπερβάσιν τών συνταγματικώς ή κατά πολιτικόν έθιμον τεθειμένων

του. Πώς να άντανακλώσιν αίγλη άνυπάρκτου; Η έποχή τών «βασίλειών» έλειψεν, όπως φωνάζει ό μεγαλύτερος λυρικός ποιητής της έποχής μας, διά παντός! Άς παύσιν, λοιπόν, ό λαός μας να άπλώνι τά χέρια του εις τό κενόν. Άς παύσιν, διότι ύπάρχει κίνδυνος να πέσιν καί να συντριβή!»

ΑΛΛΑ δεν πρέπει να νομισθι πώς ό κ. Κανελλόπουλος ήταν ό μόνος πού είχε αυτές τις άπόψεις. Ο πολλαπλώς πια συνάδελφός του (έν Πανεπιστημίω, έν Άκαδημία, έν Ε.Ρ.Ε. κλπ., κλπ.) κ. Κων. Τσάτσος έγραφε, την ίδια έποχή, στην ίδια έφημερίδα (28, 29 καί 30.7):

«Είς τόν άγώνα υπέρ της Δημοκρατίας πρώτοι, σεις, οι νέοι! Χαρά καί τιμή δι' ύμās, χαρά καί τιμή δι' όσους συνέβαλον ίσως κατά τις της ηθικής καί πολιτικής άρτίωσης της ψυχής σας! (...) Θά ώμορφύνετε την Δημοκρατίαν με τήν ωραιότητα του άγώνος σας (...)

«Ο Έλληνας (δέν θαμδνείται) αλλο χρυσοποικίλους στολάς αυλικών καί λακέδων, από την ψευδή λαμπρόσαν πριγκιπικών έμφανίσεων συνοδευόμενον από καταδεικτικά μειδιάματα πρός τό χαιρόν πλήθος. Ο λαός μας έχει πολλά δεδαίως έλαττώματα, αλλά ποτέ δεν είχε την μικροψυχίαν αύτήν (...). Ούδέποτε έθαμβώθησαν (οι Έλληνες) από τόν διακόσμον τών θυρεών, ούδέποτε έλιποψύχησαν πρός της αυλικής ευτελείας (...).

«Η Δημοκρατία, διά την όποιαν άγωνίζεσθε, δεν είναι μορφή πολιτεύματος, είναι ιδέα, δεν είναι τύπος, άλλ' είναι ούσία (...). Η Δημοκρατία είναι πρωτίστως ή ήθική προύπόθεσις της πολιτικής μας ζωής. Είναι ή άρχή, ότι ούτε ή εύνοια της τύχης, ούτε ή εύνοια τών υπό της τύχης εύνοηθέντων, δύναται να θέσιν τινα επί κεφαλής του λαού. Είναι ή άρχή, ότι ήγείται τών λαών

Ακρόπολις

22 Μαΐου 1966

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881 — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11887

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 633-411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

14 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΜΑΪΟΥ 1966
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 12

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 70—ΤΗΛ. 38-990—39-964

ΤΟ ΟΧΥΡΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τοῦ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ, βουλευτοῦ Ἀθηνῶν-τ. ὑπουργοῦ

Μέγας ἐχθρὸς τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ ὑποκρισία. Διότι εἶναι καὶ ἐχθρὸς τῆς ἀληθείας. Καὶ ἡ δημοκρατία χρειάζεται τὴν ἀλήθειαν.

Ἐναυλος εἶναι ὁ ἦχος τῆς στομφώδους φωνῆς, ἡ ὁποία μᾶς ἐδίδασκε περὶ δικαιοσύνης, ὡς τοῦ «όχυροῦ τῆς δημοκρατίας». Ἀλλὰ καὶ ὁ ἄλλος ἦχος, ὃχι ὁ στομφώδης, ἀλλὰ ὁ θρηνητικὸς, πῶς νὰ λησμονηθῇ, ὁ περὶ πιεζομένης, περὶ ἐκβιαζομένης, περὶ καμπτομένης δικαιοσύνης πολλὰ καὶ ἀπίθανα λέγων:

«Ὅταν ἀρχίξῃ ἡ ποινικὴ δίωξις τοῦ Καραμανλῆ καὶ τῶν φίλων του, λόγος πολὺ γίνεται διὰ τὸ «όχυρόν»». Ὅταν, μετὰ μακρὰν καὶ ἐξονυχιστικὴν διαδικασίαν, ἡ δικαιοσύνη ἀποφαίνεται κατὰ τῆς διώξεως καὶ ἀποκαθιστᾷ τὸν Καραμανλῆ καὶ τοὺς φίλους του, τότε περὶ «όχυροῦ» οὐδεὶς λόγος. Ἀκρὰ σιωπὴ καὶ ψίθυρος ἀποδοκιμασίας ἐναντίον τοῦ ὀχυροῦ.

Χωρὶς ἐντροπὴν, ἀνακηρύσσεται δολοφόνος ὁ Καραμανλῆς πρὶν ἀποφανθῇ ἡ δικαιοσύνη, ἡ ὁποία

τότε εἶναι «όχυρόν». Καὶ ὅταν ἡ δικαιοσύνη κουρελιάξῃ τὴν κατηγορίαν, τότε τὸ «όχυρόν» δὲν εἶναι πλέον ὀχυρόν, εἶναι ὄργανον πολιτικῶν σκοπιμοτήτων. Εἰς τὴν ὥραν τῆς κατηγορίας, ἡ δικαιοσύνη εἶναι ὀχυρόν καὶ οἱ δικασταὶ οἱ «ἥρωικοι ὑπερασπισταὶ» του. Εἰς τὴν ὥραν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, τὸ «όχυρόν» καταρρέει. Τὸ ἔχουν ἐκπορθῆσαι αἱ «σκοτεινὰ δυνάμεις».

Ἰδοὺ χθὲς ἡ ὑπόθεσις «Περικλῆς». Εἰς τὴν φάσιν τῆς κατηγορίας, πρὸ πάσης δικαστικῆς ἐρεύνης εὐρισκόμεθα ἐνώπιον τοῦ «όχυροῦ». Ἀπὸ χθὲς ὁμῶς τὸ ὀχυρόν μετεβλήθη εἰς σκάνδαλον. Ὁ ὀχυρὸν ἡ δικαιοσύνη ὅταν κατώτεροι δικαστικοὶ — διὰ προπαρασκευαστικῶν τῆς ὀριστικῆς κρίσεως πράξεων — ἐκφράζουσιν ἄπλῶς ὑπονοίας. Ἀθλίον κατασκευάσμα ἡ δικαιοσύνη ὅταν ὀριστικὰ βουλεύματα, ὅταν ἐξονυχιστικὰ πορίσματα ἀποκαλύπτουν τοὺς συκοφάντας.

Δὲν γνωρίζω πόσα ὀχυρὰ ἔχει ἡ δημοκρατία. Γνωρίζω ὁμῶς πό-

σους ἔχει τὸ ὀχυρὸν ἐχθροῦς. Ἐχθροὺς ἔχει τοὺς συκοφάντας τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων. Ἐχθροὺς ἔχει τοὺς ὑποκριτὰς. Τοὺς μὴ πιστεύοντας εἰς τὴν δικαιοσύνην, τοὺς μὴ θέλοντας δικαιοσύνην, ἀλλὰ τοὺς ὀμιλοῦντας μόνον περὶ αὐτῆς ὡς περὶ ὀχυροῦ τῆς δημοκρατίας. Τοὺς ἀποδεχομένους ἢ τοὺς κατασκευάζοντας τὰς κατηγορίας, ἀλλὰ μὴ σεβομένους τὰς ἐπ' αὐτῶν δικαστικὰς κρίσεις.

Ἐχθροὶ εἰδικώτερον τῆς δημοκρατίας εἶναι οἱ ἀποπειρώμενοι νὰ ἐμπλέξουν τὴν δικαιοσύνην εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀνταγωνισμούς. Ἐχθροὶ τῆς δημοκρατίας εἶναι οἱ πλήссοντες τὰς κορυφὰς τῆς δικαστικῆς ἱεραρχίας, διότι δὲν ἐδέχθησαν νὰ μεταβληθῶν εἰς ὄργανα συκοφαντιῶν, διὰ τὰς ὁποίας θὰ ἔπρεπε νὰ ἐντρέπεται καὶ ὁ μικρότερος τῶν ἀνθρώπων.

Κάποτε θὰ πρέπει ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου νὰ μᾶς εἴπῃ τὴν τελευταίαν του λέξιν: Πιστεύει ἢ δὲν πιστεύει ὅτι ἡ ἐλληνικὴ δικαιοσύνη προστατεύει τὴν δημοκρατίαν; Πιστεύει ὅτι τὴν ἐπροστά-

τευσε, ὅταν ἐκουρέλιασε τὴν κατηγορίαν κατὰ Καραμανλῆ καὶ τῶν ὑπουργῶν του περὶ ἠθικῆς αὐτουργίας δολοφονίας; Πιστεύει ὅτι τὴν ἐπροστάτευσε ὅταν ἀποκατέστησε πλήρως τὸν ὑπ' αὐτοῦ μετὰ πάθους διωχθέντα Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου; Πιστεύει ὅτι τὴν ἐπροστάτευσε ὅταν, χθὲς ἀκόμη, ἀπέδειξε ὅτι ἡ κατηγορία περὶ «σχεδίου Περικλῆ» ἦτο συκοφαντικὸς μῦθος; Ἐὰν τὸ πιστεύῃ, ἔὰν τιμᾷ τὴν δικαιοσύνην εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκδηλώσεις, καὶ εἰδικώτερον καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ὁποίας ἀνέφερα, τότε καλῶς ὀμιλεῖ περὶ «όχυροῦ». Ἐὰν ὅχι, τότε οἱ λόγοι του εἶναι μίαν στομφώδης ὑποκρισίας, μίαν ὑποκρισίαν ἡ ὁποία τραυματίζει βαρύντατα τὴν δημοκρατίαν. Διότι ἡ δημοκρατία θέλει ἀλῆθειαν καὶ εἰλικρίνειαν.

Ἡ πιστεύετε, κύριε ἀρχηγέ τῆς Ε. Κ., εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος σας καὶ ἀποκαλύπτεσθε πρὸ αὐτῆς ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ φορεῖς τῆς κατὰ τὴν γνώμην σας πλανῶνται, ἢ τότε τὴν θέτετε ὑπὸ

τὴν ἰδικὴν σας ὑποκειμενικὴν κρίσιν, ὁπότε καὶ δὲν τὴν θέτετε ὡς ὀχυρὸν τῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ ὡς ὀχυρὸν ἰδιόκονσας, ὡς ὄργανον τῶν ἐπιδιώξεών σας.

Ὑπάρχει ὁμῶς καὶ κάτι χειρότερον διὰ τὸν κ. Παπανδρέου. Δὲν θέλει τὴν δικαιοσύνην, μόνον ὄργανον ἰδικόν του. Τὴν θέλει καὶ ὄργανον τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἐπὶ πέντε ἔτη ὁ Γ. Παπανδρέου ὑπερήσπισεν ἐπὶ δικαστηρίῳ καὶ ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς Ἀρχῆς ὅλας τὰς ὑποθέσεις τὰς ὁποίας ἐπλάσσει ὁ κομμουνισμός. Ὑπῆρξεν ὁ προσδῶσας εἰς αὐτὰς κύρος, ὁ στηρίξας αὐτάς.

Διετέλεσεν ἐν διαρκείᾳ ὁμοδικία μετὰ τὸν κομμουνισμόν. Ἡμπορεῖ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ νὰ ἐβάλῃ φαινομενικῶς χωριστὰς κάλπας. Ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ὑπῆρξεν ὁμόδικος καὶ σύμμαχος πιστός.

Ἐναντίον τοῦ «όχυροῦ» ἠγωνίσθη μαζί μετὰ τὸν κομμουνισμόν, μετὰ τὸν ὁποῖον — χαρακτηριστικῶς — οὐδέποτε ἀντεδίκησε.

Ἡγωνίσθη διὰ νὰ ἀλωθῇ τὸ ὀχυρόν καὶ διὰ νὰ ἐκδοθῶν ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἐδικαίωσαν τοὺς «λαμπράκηδες» καὶ τοὺς ὑπονομευτὰς τῆς Πολιτείας.

Αὐτὰ τὰ θλιβερὰ κρύβονται πίσω ἀπὸ τὸν στόμφον τοῦ ὠραίου ρητοῦ. Τὸ ρητὸν ὁμῶς τοῦτο εἰς τὸ στόμα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Κ. διαίρεται εἰς δύο μουσικὰς φράσεις: Ἡ μία λέγεται εἰς ὑψηλὸν τόνον, φόρτε, καὶ εἶναι: «Ἡ δικαιοσύνη εἶναι τὸ ὀχυρόν τῆς δημοκρατίας». Ἀκολουθεῖ ὁμῶς ἀμέσως ἡ ἄλλη μουσικὴ φράσις, εἰς τόνον ψιθυριστὸν πιανίσσимо: «Εἶναι τὸ ὀχυρόν, μόνον ἐφ' ὅσον ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοπούς μας».

Ὁ λαὸς ἤκουσε καὶ αὐτὴν τὴν δευτέραν φράσιν. Τὴν ἤκουσε, τὴν ἀντελήφθη καὶ κρίνει ἤδη καὶ τὴν πρώτην κατ' ἀξίαν. Ἀληθῶς μέγας ἐχθρὸς τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ ὑποκρισία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Βουλευτὴς Ἀθηνῶν — τέως Ὑπουργός

ΟΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ
24 Μαΐου 1966

[10]

(ΠΟΛΙΤΙΚΗ) 24 Μαΐου 1966

ΑΠΕΤΥΧΕ ΠΑΤΑΓΩΔΩΣ Η ΠΕΡΙΒΟΗΤΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΠΟΡΕΙΑ ΕΙΡΗΝΗΣ (ΒΛΕΠΕ 3^{ΗΝ} ΣΕΛΙΔΑ)

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881 — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11888

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 633-411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1,50

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΡΙΤΗ 24 ΜΑΪΟΥ 1966
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 12

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΕΣΣΟΝΙΚΗΣ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 70—ΤΗΛ. 38-990—39-964

ΟΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Τοῦ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ, βουλευτοῦ Αθηνῶν - τ. ὑπουργοῦ

Υπάρχουν δύο τρόποι πολιτικού αγώνος: Ὁ δημοκρατικός καὶ ὁ ἀνένδοτος. Ὁ δημοκρατικός τρόπος ἔχει ὅρια, μέτρον καὶ εὐπρέπειαν. Ὁ ἀνένδοτος δὲν ἔχει ὅρια, δὲν ἔχει μέτρον, δὲν θέλει εὐπρέπειαν. Ὁ δημοκρατικός τρόπος ἀπορρίπτει πολλὰ μέσα, ὡς ἀντίθετα πρὸς τὸ πνεῦμα μιᾶς δημοκρατίας δυτικοῦ τύπου. Ὁ ἀνένδοτος τρόπος δὲν ἀπορρίπτει κανέν μέσον, σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς δημοκρατίας ἀνατολικοῦ τύπου, τῆς μονοκομματικῆς κομμουνιστικῆς δημοκρατίας.

Ἡ Ἐνώσις Κέντρου προέκρινε τὸν ἀνένδοτον τρόπον, τὸν λεγόμενον ἀνένδοτον ἀγῶνα. Ἀνέγραψε μὲν εἰς τὸ πολεμικόν της λάβαρον τὰ συνήματα τῆς δυτικῆς δημοκρατίας, διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν Κοινὴν Γνώμην, τὰ ὅπλα ὅμως τὰ ὁποῖα ἔθεσε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συνθημάτων αὐτῶν, ἦσαν τὰ ὅπλα τῆς ἀνατολικῆς δημοκρατίας, τῆς μονοκομματικῆς, τῆς κομμουνιστικῆς, τὰ ὅπλα τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος.

Χωρὶς εὐπρέπειαν, χωρὶς μέτρον, ἔξω ἀπὸ τοὺς ἠθικοὺς κανόνες, οἱ ὁποῖοι διέπουν τὰς δυτικὰς δημοκρατίας, ἡ Ἐνώσις Κέντρου ἀνήγαγε εἰς θεμίτην μέθοδον πολιτικοῦ ἀγῶνος τὴν ἀσύστολον, τὴν ἀδίστακτον συκοφαντίαν.

τίαν. Ἀκριβῶς ὅπως οἱ κομμουνισταί, οἱ ὁποῖοι ὁμῶς βάσει αὐτῆς ταύτης τῆς κοσμοθεωρίας των, εἶναι συνεπεῖς πρὸς ἑαυτοὺς ὅταν χρησιμοποιοῦν τὰ τοιαῦτα μέσα.

Ὁ Καραμανλῆς, ἠθικός αὐτουργὸς δολοφονίας! Μέγα καὶ πρῶτον σύνθημα τοῦ ἀνενδότου. Μέγα καὶ πρῶτον δῶρον εἰς τὸν σύμμαχον κομμουνισμόν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπειδὴ ἐτόλμησε νὰ ὑποδείξῃ μέθοδον νόμιμον, δι' ἧς θὰ ἐξεκαθαρίζετο ταχύτερον ἢ ὑπόθεσις Λαμπράκη, δίδεται ἀμειλίκτως. Διὰ τί; Διότι ὁ κομμουνισμὸς θέλει ἢ ὑπόθεσις αὐτὴ νὰ διαιωνισθῇ. Τὸ ἀπέδειξε πλειστάκις κατὰ τὰ δύο αὐτὰ ἔτη, δι' ὅλοκλήρου σειρᾶς διαδικαστικῶν ἐνεργειῶν. Διότι ἔπρεπε νὰ βοηθηθῇ ὁ κομμουνισμὸς εἰς αὐτὸν τὸν ἀνίερν σκοπὸν. Διότι ἔπρεπε, βοηθοῦντος καὶ τοῦ χρόνου, νὰ ριζώσῃ ἡ ὑποψία εἰς βάρος τοῦ Καραμανλῆ. Διότι ἔπρεπε νὰ διεξαχθοῦν αἱ ἐκλογαὶ μὲ τὸ σύνθημα αὐτὸ τῶν «Λαμπράκηδων» καὶ μὲ τὴν σκιά αὐτῆς τῆς ἐνοχῆς εἰς βάρος τῆς ΕΡΕ καὶ τοῦ ἰδρυτοῦ της. Διότι αὐτὸ σημαίνει ἀνένδοτος ἀγῶν; χρησιμοποίησιν καὶ τῆς χυδαιότερας ἀκόμη συκοφαντίας εἰς βάρος τοῦ ἀντιπάλου; ἀρκεῖ νὰ ὠφελῇ. Καὶ ἐδῶ ὠφελούσε ἡ συκοφαντία, διό-

τι ὠφελούσε τὸν σύμμαχον κομμουνισμόν.

Ἐκτοτε, παρήλθον δύο ἔτη. Βῆμα πρὸς βῆμα, πρὸς διακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἡ ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη ἠγωνίζετο ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς συνωμοσίας, τῆς ἐπιδιωκούσης τὸ θόλωμα τῶν νερῶν καὶ τὴν παράτασιν τῆς ἐκκρεμότητος, τὴν παράτασιν τῆς συκοφαντικῆς ἐκστρατείας. Καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν μακρὰν περίοδον ὁ κεντρὸς Τύπος ἐξῆρε ὡς θρίαμβον κάθε προσωρινὴν διαδικαστικὴν φάσιν, ὅπου διεφαίνετο ὅτι θὰ ἐδικαιωνόντο οἱ κατηγοροὶ καὶ ἀδιστάκτως ἀπεδοκίμαζε κάθε βούλευμα, κάθε διαδικαστικὴν πράξιν, ἡ ὁποία, ἀντιθέτως, ἀπεκάλυπτε καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τοὺς συκοφάντας.

Τέλος, ἐξεδόθη τὸ ὀριστικὸν βούλευμα τῶν Ἐφετών, τὸ ὁποῖον συνέτριψε τοὺς συκοφάντας, τοὺς καταγγέλλοντες τὸν Καραμανλῆν ὡς ἠθικὸν αὐτουργόν. Συνέτριψε τὴν ἀσυγγνώστως ἐπιπολαίαν — ἀσυγγνώστως συκοφαντικὴν δῆλωσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου.

Κατόπιν τούτου, ποῖον ἦτο τὸ στοιχειῶδες χρέος τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, τοῦ ἐναβρυνομένου ὅτι πολιτεύεται ὡς δημοκράτης δυτικοῦ τύπου; Ποῖον τὸ χρέος τοῦ

ἀπέναντι τοῦ πολιτικοῦ του ἀντιπάλου; Ποῖον τὸ χρέος τοῦ ἀπέναντι τοῦ «ὄχυροῦ τῆς δημοκρατίας» καὶ τοῦ ὀριστικοῦ βουλευματοῦς της; Ποῖον τὸ χρέος τοῦ, ἐπὶ τέλους, ἀπέναντι τῆς συνειδήσεώς του;

Πᾶς ἔντιμος ἄνθρωπος τὸ χρέος αὐτὸ τὸ γνωρίζει. Ἐὰν τὸ χρέος αὐτὸ ὁ κ. Γ. Παπανδρέου τὸ ἐξετέλει, θὰ ἐξυψοῦτο εἰς τὴν συνείδησιν τῶν τιμίων, τῶν εἰλικρινῶν δημοκρατῶν. Θὰ ἦτο σύμφωνον πρὸς τὴν ἠθικὴν τάξιν.

Τὸ χρέος αὐτὸ δὲν τὸ ἐξετέλεσε. Ἦτο ἀντίθετον πρὸς τὰς μεθόδους τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος, ἀντίθετον πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ συμμάχου κομμουνισμοῦ. Πῶς οἱ κύριοι «κεκράκται» θὰ ἐξετέλουν τοῦ λοιποῦ τὰ καθήκοντά των, ἂν τοὺς ἐπειράζαμεν εἰς τὸ εὐπαθὲς τοῦτο σημεῖον;

Ἐδοξαμεν σήμερον ἓν μόνον σημεῖον τῆς ὀργανωμένης κατὰ Καραμανλῆ συκοφαντικῆς ἐκστρατείας — ἐκστρατείας πρὸς πολιτικὴν του ἐξόντωσιν. Υπάρχουν καὶ ἄλλα, ἐξ ἴσου χαρακτηριστικά. Υπάρχουν αἱ χυδαῖαι ἀπόπειραι πρὸς παραπομπὴν του ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου. Πρὸς παραπομπὴν καὶ μὴ οὐσιαστικὴν κρίσιν

διὰ νὰ μένῃ ἡ σκιά καὶ ἡ θολούρα τῆς συκοφαντίας. Υπάρχει τὸ διὰ βουλευματοῦς κοινορτοποιηθὲν σχέδιον «Περικλῆς». Υπάρχει ἡ πανταχόθεν ἐπιβαλλομένη δικαίωσις τοῦ ἐπὶ δύο ἔτη ὑβριζομένου καὶ συκοφαντομένου πολιτικοῦ ἀντιπάλου.

Ἀπέναντι ὅλων αὐτῶν τῶν γεγονότων, ὁ Ἀνένδοτος σιωπᾷ. «Ἐγὼ τὴν δουλειά μου τὴν ἔκανα ἐπὶ ἔτη τώρα μὲ τὴν συκοφαντία. Τί μὲ νοιάζει διὰ τὰ περαιτέρω!». Αὐτὴ εἶναι ἡ πρυτανεύσασα νοοτροπία. Ἡ νοοτροπία τοῦ ἀνενδότου.

Μάλιστα! Αὕτη εἶναι ἡ ἠθικὴ ποιότης, ἡ οὐσία τοῦ ἀνενδότου! Ἡ χρησιμοποίησις παντὸς ἀθεμίτου μέσου πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ ἀντιπάλου. Ἡ μέθοδος, τὴν ὁποίαν μὲ συνέπειαν χρησιμοποιοῦν οἱ κομμουνισταὶ καὶ εἰς τὸν τόπον τους καὶ εἰς τὸν τόπον μας. Καὶ ἐναντίον τῶν «ἰδικῶν» των καὶ ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων των. Καὶ ἐναντίον τοῦ Στάλιν, καὶ ἐναντίον τοῦ Μπέρια, καὶ ἐναντίον τοῦ Μαλένκωφ, καὶ ἐναντίον τοῦ Χρουστσώφ, καὶ ἐναντίον τοῦ Καραμανλῆ. Εἶναι μέθοδος ἐγκληματισμένη εἰς τὴν ἀνευ οἴκτου «πάλιν τῶν τάξεων». Ἀλλὰ εἶναι μέθοδος ἀντίθετος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας, αὐτῆς τῆς δη-

μοκρατίας ὑπὲρ τῆς ὁποίας, λόγω τουλάχιστον, ἀγωνίζεται καὶ ὁ κ. Παπανδρέου. Εἶναι μέθοδος ἀντίθετος πρὸς τὸ δημοκρατικὸν ἦθος καὶ πρὸς τὰς κοινοβουλευτικὰς παραδόσεις. Ἀντίθετος πρὸς τὴν ἠθικὴν, ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνεται ὁ δυτικὸς τουλάχιστον κόσμος.

Ὅπου τοιαῦται μέθοδοι ἐφαρμόζονται, ἡ δημοκρατία νοσεῖ καὶ κινδυνεύει.

Πρέπει οἱ ὀρθόδοξοι κεντρώοι, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται, εἰς τὴν τετελεσμένην «ἀποστασίαν», εἰς τὴν ἐκκολλαπτομένην «ἀποστασίαν» ἢ καὶ εἰς τὴν τελοῦσαν ἀκόμη εἰς τοὺς πρώτους μῆνας τῆς κηρύσεως, πρέπει νὰ τὸ πάρουν ἀπόφασιν. Βασικὸς ὅρος διὰ νὰ λειτουργήσῃ ὁμαλῶς τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα εἶναι νὰ ἀποκηρυχθῇ ἡ δημοκρατία ὡς ἐκτελεσθεῖσα συκοφαντία. Νὰ καταδικασθῇ καὶ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὁ «ἀνένδοτος ἀγῶν» καὶ οἱ ὀπισθεν αὐτοῦ κρυπτόμενοι ἐρυθροὶ λόχοι. Ὁ βασικὸς ὅρος τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ ἐπιστροφή εἰς τὸ μέτρον, τὴν εὐπρέπειαν, τὴν ἐντιμότητα, εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ ἀντιπάλου, εἰς τὸ δημοκρατικὸν ἦθος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Βουλευτὴς - τέως Ὑπουργός

ΑΠΕΤΥΧΕ ΠΑΤΑΓΩΔΩΣ Η ΠΕΡΙΒΟΗΤΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΠΟΡΕΙΑ ΕΙΡΗΝΗΣ (ΒΛΕΠΕ 3^{ΗΝ} ΣΕΛΙΔΑ)

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881 — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11888

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 633-411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΡΙΤΗ 24 ΜΑΪΟΥ 1966

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 12

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 70—ΤΗΛ. 38-990—39-964

ΟΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Τοῦ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ, βουλευτοῦ Αθηνῶν - τ. ὑπουργοῦ

Υπάρχουν δύο τρόποι πολιτικού αγώνος: Ὁ δημοκρατικός καὶ ὁ ἀνένδοτος. Ὁ δημοκρατικός τρόπος ἔχει ὅρια, μέτρον καὶ εὐπρέπειαν. Ὁ ἀνένδοτος δὲν ἔχει ὅρια, δὲν ἔχει μέτρον, δὲν θέλει εὐπρέπειαν. Ὁ δημοκρατικός τρόπος ἀπορρίπτει πολλὰ μέσα, ὡς ἀντίθετα πρὸς τὸ πνεῦμα μιᾶς δημοκρατίας δυτικοῦ τύπου. Ὁ ἀνένδοτος τρόπος δὲν ἀπορρίπτει κανέν μέσον, σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς δημοκρατίας ἀνατολικοῦ τύπου, τῆς μονοκομματικῆς κομμουνιστικῆς δημοκρατίας.

Ἡ Ἐνωσις Κέντρου προέκρινε τὸν ἀνένδοτον τρόπον, τὸν λεγόμενον ἀνένδοτον ἀγῶνα. Ἀνέγραψε μὲν εἰς τὸ πολεμικόν της λάβαρον τὰ συνθήματα τῆς δυτικῆς δημοκρατίας, διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν Κοινὴν Γνώμην, τὰ ὅπλα ὅμως τὰ ὁποῖα ἔθεσε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν συνθημάτων αὐτῶν, ἦσαν τὰ ὅπλα τῆς ἀνατολικῆς δημοκρατίας, τῆς μονοκομματικῆς, τῆς κομμουνιστικῆς, τὰ ὅπλα τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος.

Χωρὶς εὐπρέπειαν, χωρὶς μέτρον, ἔξω ἀπὸ τοὺς ἠθικοὺς κανόνες, οἱ ὁποῖοι διέπουν τὰς δυτικὰς δημοκρατίας, ἡ Ἐνωσις Κέντρου ἀνήγαγε εἰς θεμιτὴν μέθοδον πολιτικοῦ ἀγῶνος τὴν ἀσύστολον, τὴν ἀδίστακτον σὺ κ ο φ α ν -

τ ί α ν. Ἀκριβῶς ὅπως οἱ κομμουνισταί, οἱ ὁποῖοι ὅμως βάσει αὐτῆς ταύτης τῆς κοσμοθεωρίας τῶν, εἶναι συνεπεῖς πρὸς ἑαυτοὺς ὅταν χρησιμοποιοῦν τὰ τοιαῦτα μέσα.

Ὁ Καραμανλῆς, ἠθικός αὐτουργὸς δολοφονίας! Μέγα καὶ πρῶτον σύνθημα τοῦ ἀνενδότου. Μέγα καὶ πρῶτον δῶρον εἰς τὸν σύμμαχον κομμουνισμόν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπειδὴ ἐτόλμησε νὰ ὑποδείξῃ μέθοδον νόμιμον, δι' ἧς θὰ ἐξεκαθαρίζετο ταχύτερον ἢ ὑπὸθεσις Λαμπράκη, δίδεται ἀμειλίκτως. Διότι; Διότι ὁ κομμουνισμὸς θέλει ἢ ὑπὸθεσις αὐτὴ νὰ δικαιωνισθῇ. Τὸ ἀπέδειξε πλειστάκις κατὰ τὰ δύο αὐτὰ ἔτη, δι' ὁλοκλήρου σειρᾶς διαδικαστικῶν ἐνεργειῶν. Διότι ἔπρεπε νὰ βοηθηθῇ ὁ κομμουνισμὸς εἰς αὐτὸν τὸν ἀνίερνον σκοπόν. Διότι ἔπρεπε, βοηθοῦντος καὶ τοῦ χρόνου, νὰ ριζώσῃ ἡ ὑποψία εἰς βάρος τοῦ Καραμανλῆ. Διότι ἔπρεπε νὰ διεξαχθοῦν αἱ ἐκλογαὶ μὲ τὸ σύνθημα αὐτὸ τῶν «Λαμπράκηδων» καὶ μὲ τὴν σκιά αὐτῆς τῆς ἐνοχῆς εἰς βάρος τῆς ΕΡΕ καὶ τοῦ ἰδρυτοῦ της. Διότι αὐτὸ σημαίνει ἀνένδοτος ἀγῶν: χρησιμοποίησιν καὶ τῆς χυδασιότερας ἀκόμη συκοφαντίας εἰς βάρος τοῦ ἀντιπάλου· ἀρκεῖ νὰ ὠφελῇ. Καὶ ἐδῶ ὠφελοῦσε ἡ συκοφαντία, διό-

τι ὠφελοῦσε τὸν σύμμαχον κομμουνισμόν.

Ἐκτοτε, παρήλθον δύο ἔτη. Βῆμα πρὸς βῆμα, πρὸς διακρίβωσιν τῆς ἀληθείας, ἡ ἐλληνικὴ Δικαιοσύνη ἠγωνίζετο ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς συνωμοσίας, τῆς ἐπιδιωκούσης τὸ θόλωμα τῶν νερῶν καὶ τὴν παράτασιν τῆς ἐκκρεμότητος, τὴν παράτασιν τῆς συκοφαντικῆς ἐκστρατείας. Καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν μακρὰν περίοδον ὁ κεντρὸς Τύπος ἐξῆρε ὡς θρίαμβον κάθε προσωρινὴν διαδικαστικὴν φάσιν, ὅπου διεφαίνετο ὅτι θὰ ἐδικαιωνόντο οἱ κατηγοροὶ καὶ ἀδιστάκτως ἀπεδοκίμαζε κάθε βούλευμα, κάθε διαδικαστικὴν πράξιν, ἡ ὁποία, ἀντιθέτως, ἀπεκάλυπτε καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τοὺς συκοφάντας.

Τέλος, ἐξεδόθη τὸ ὀ ρ ι σ τ ι κ ὸ ν β ο ὕ λ ε υ μ α τ ὶ ν Ἐ φ ε τ ὶ ν, τὸ ὁποῖον συνέτριψε τοὺς συκοφάντας, τοὺς καταγγέλλαντας τὸν Καραμανλῆν ὡς ἠθικὸν αὐτουργόν. Συνέτριψε τὴν ἀσυγγνώστως ἐπιπολαίαν — ἀσυγγνώστως συκοφαντικὴν δῆλωσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου.

Κατόπιν τούτου, ποῖον ἦτο τὸ στοιχειῶδες χρέος τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, τοῦ ἐναβρυνομένου ὅτι πολιτεύεται ὡς δημοκράτης δυτικοῦ τύπου; Ποῖον τὸ χρέος του

ἀπέναντι τοῦ πολιτικοῦ του ἀντιπάλου; Ποῖον τὸ χρέος του ἀπέναντι τοῦ «ὄχυροῦ τῆς δημοκρατίας» καὶ τοῦ ὀριστικοῦ βουλευματός της; Ποῖον τὸ χρέος του, ἐπὶ τέλους, ἀπέναντι τῆς συνειδήσεώς του;

Πᾶς ἔντιμος ἄνθρωπος τὸ χρέος αὐτὸ τὸ γνωρίζει. Ἐὰν τὸ χρέος αὐτὸ ὁ κ. Γ. Παπανδρέου τὸ ἐξετέλει, θὰ ἐξυψοῦτο εἰς τὴν συνείδησιν τῶν τιμῶν, τῶν εἰλικρινῶν δημοκρατῶν. Θὰ ἦτο σύμφωνον πρὸς τὴν ἠθικὴν τάξιν.

Τὸ χρέος αὐτὸ δὲν τὸ ἐξετέλεσε. Ἦτο ἀντίθετον πρὸς τὰς μεθόδους τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος, ἀντίθετον πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ συμμάχου κομμουνισμοῦ. Πῶς οἱ κύριοι «κεκράκται» θὰ ἐξετέλουν τοῦ λοιποῦ τὰ καθήκοντά των, ἂν τοὺς ἐπειράζαμεν εἰς τὸ εὐπαθὲς τοῦτο σημεῖον;

Ἐθίξαμεν σήμερον ἓν μόνον σημείον τῆς ὀργανωμένης κατὰ Καραμανλῆ συκοφαντικῆς ἐκστρατείας — ἐκστρατείας πρὸς πολιτικὴν του ἐξόντωσιν. Υπάρχουν καὶ ἄλλα, ἐξ ἴσου χαρακτηριστικά. Υπάρχουν αἱ χυδαῖαι ἀπόπειραι πρὸς παραπομπὴν του ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου. Πρὸς παραπομπὴν καὶ μὴ οὐσιαστικὴν κρίσιν

διὰ νὰ μένῃ ἡ σκιά καὶ ἡ θολούρα τῆς συκοφαντίας. Υπάρχει τὸ διὰ βουλευματος κοινορτοποιηθὲν σχέδιον «Περικλῆς». Υπάρχει ἡ πανταχόθεν ἐπιβαλλομένη δικαίωσις τοῦ ἐπὶ δύο ἔτη ὑβριζομένου καὶ συκοφαντομένου πολιτικοῦ ἀντιπάλου.

Ἀπέναντι ὅλων αὐτῶν τῶν γεγονότων, ὁ Ἀνένδοτος σιωπᾷ. «Ἐγὼ τὴν δουλειά μου τὴν ἔκανα ἐπὶ ἔτη τώρα μὲ τὴν συκοφαντία. Τί μὲ νοιάζει διὰ τὰ περαιτέρω!». Αὕτη εἶναι ἡ πρυτανεύσασα νοοτροπία. Ἡ νοοτροπία τοῦ ἀνενδότου.

Μάλιστα! Αὕτη εἶναι ἡ ἠθικὴ ποιότης, ἡ οὐσία τοῦ ἀνενδότου! Ἡ χρησιμοποίησις παντὸς ἀθεμίτου μέσου πρὸς ἐξόντωσιν τοῦ ἀντιπάλου. Ἡ μέθοδος, τὴν ὁποίαν μὲ συνέπειαν χρησιμοποιοῦν οἱ κομμουνισταὶ καὶ εἰς τὸν τόπον τοὺς καὶ εἰς τὸν τόπον μας. Καὶ ἐναντίον τῶν «ἰδικῶν» τῶν καὶ ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων τῶν. Καὶ ἐναντίον τοῦ Στάλιν, καὶ ἐναντίον τοῦ Μπέρια, καὶ ἐναντίον τοῦ Μαλένκωφ, καὶ ἐναντίον τοῦ Χρουστσώφ, καὶ ἐναντίον τοῦ Καραμανλῆ. Εἶναι μέθοδος ἐγκλιματισμένη εἰς τὴν ἀνευ οἴκτου «πάλην τῶν τάξεων». Ἀλλὰ εἶναι μέθοδος ἀντίθετος πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας, αὐτῆς τῆς δη-

μοκρατίας ὑπὲρ τῆς ὁποίας, λόγω τουλάχιστον, ἀγωνίζεται καὶ ὁ κ. Παπανδρέου. Εἶναι μέθοδος ἀντίθετος πρὸς τὸ δημοκρατικὸν ἦθος καὶ πρὸς τὰς κοινοβουλευτικὰς παραδόσεις. Ἀντίθετος πρὸς τὴν ἠθικὴν, ὅπως τὴν ἀντιλαμβάνεται ὁ δυτικὸς τουλάχιστον κόσμος.

Ὅπου τοιαῦται μέθοδοι ἐφαρμόζονται, ἡ δημοκρατία νοσεῖ καὶ κινδυνεύει.

Πρέπει οἱ ὀρθόδοξοι κεντρῶοι, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται, εἰς τὴν τετελεσμένην «ἀποστασίαν», εἰς τὴν ἐκκολλαπτομένην «ἀποστασίαν» ἢ καὶ εἰς τὴν τελοῦσαν ἀκόμη εἰς τοὺς πρώτους μῆνας τῆς κυήσεως, πρέπει νὰ τὸ πάρουν ἀπόφασιν. Βασικὸς ὅρος διὰ νὰ λειτουργήσῃ ὁμαλῶς τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα εἶναι νὰ ἂ π ο κ η ρ υ χ θ ῇ δ η μ ο σ ί α ἡ σ υ ν τ ε λ ε σ θ ε ῖ σ α σ ο σ κ ο φ α ν τ ί α. Νὰ καταδικασθῇ καὶ νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὁ «ἀνένδοτος ἀγῶν» καὶ οἱ ὀπισθεν αὐτοῦ κρυπτόμενοι ἐρυθροὶ λόγοι. Ὁ βασικὸς ὅρος τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὸ μέτρον, τὴν εὐπρέπειαν, τὴν ἐντιμότητα, εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ ἀντιπάλου, εἰς τὸ δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ὸ ν ἦ θ ο ς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Βουλευτῆς - τέως Ὑπουργός

Οι Βασιλείς στην πρεμιέρα του συγκροτήματος «Αἶς ὃν Χαλυνταῖν»

ΗΛΘΕ ΧΘΕΣ Ο ΚΑΡΥΔΗΣ

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ θὰ πα-
ραστοῦν εἰς τὴν ἐπίση-
μον πρεμιέραν τοῦ ἀμερι-
κανικοῦ παγοδρομικοῦ συγ-
κροτήματος «Χόλινταῖν ὃν
Αἶς», ποῦ θὰ δοθῇ εἰς τὸ
στάδιον τὸ Σάββατον, 11
Ἰουνίου 10 μ. μ. Αἱ εἰς-
πράξεις τῆς πρώτης παρα-
στάσεως θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ
τοῦ Νοσοκομείου Παίδων
«Ἡ Ἁγία Σοφία».

ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ ΒΟΥΓΓΙΟΥ-
ΚΛΑΚΗ — ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

ΕΠΕΣΤΡΕΨΑΝ χθὲς ἀπὸ
τὴν Θεσσαλονικὴν ὅπου ἔ-
δωσαν σειράν παραστάσεων
με τὴν κωμωδία τοῦ Ἀλ. Σα-
κελλάριου «Ἡ κόρη μου ἡ σο-
σιαλίστρια» ἡ Ἀλίκη Βουγι-
ουκλάκη καὶ ὁ Δημήτρης Πα-
παμιχαῖλ. Ὡς γνωστὸν, τὸ ἴ-
διο ἔργο διασκευασμένο σὲ
μιούζικαλ θὰ παιχθῇ ἀπὸ

Ἀφίχθη προχθὲς τὸ θράδυ ἀερο-
πορικῶς ὁ διακεκριμένος ἀρχι-
μουσικὸς Μιλτιάδης Καρύδης,
προκειμένου νὰ παρακολουθήσῃ
τὶς δοκιμὲς τῆς χορωδίας τοῦ Θε-
σιδῶλ Ἀθηνῶν ποῦ θὰ ἐμφανι-
σθῇ μετὰ τὴν Φιλαρμονία Οὐγγά-
ρικα στὸ ἔργο τοῦ Κάρλ Ὀρφ
«Κάρμιντα Μπουράνα» ποῦ θὰ
παιχθῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν του
στὸ «Ἡρώδειον». Στὴ φωτογρα-
φία ὁ Καρύδης μετὰ τὴν κόρη του.

τὸν θίασο τῶν δημοφιλῶν πρω-
ταγωνιστῶν καὶ τὸ καλοκαίρι
στὸ θέατρο «Ἐθνικὸ Κήπου»
Ἐν τῷ μεταξύ, θ' ἀρχίσουν
τὴν ἐβδομάδα αὐτὴ οἱ δοκι-
μὲς πάνω στὴν νέα μορφή τῆς
«Σοσιαλίστριας», ἡ πρεμιέρα
τῆς ὁποίας θὰ δοθῇ τὸ δεύ-
τερο δεκάμηρο τοῦ Ἰουνίου.

ΗΛΘΕ Ο ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ
Μ. ΚΑΡΥΔΗΣ

Ο ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Μιλ-
τιάδης Καρύδης ἔφθασε
προχθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν
Ἀθήνα, ἀπὸ τὴν Βιέννη, ὅ-
που ἐπὶ ἓνα μῆνα διηύθυνε
τὴν ἐκεῖ ὄπερα. Τὸν Ἑλληνα
μαέστρο συνόδευε ἡ σύζυγός
του καὶ ἡ κόρη του. Στὸ ἀε-
ροδρόμιον τὸν ὑπεδέχθηκαν οἱ
ἐδῶ συγγενεῖς του καὶ στελέ-
χη τοῦ Θεσιδῶλ Ἀθηνῶν. Σὲ
ἐρωτήσεις τῶν ἐκπροσώπων
τοῦ Τύπου, σχετικά μετὰ τὴν
ἀφίξιν του στὴν Ἑλλάδα καὶ
τὴν παραμονὴν του στὴν Ἀθή-
να, ἀπάντησε ὅτι: Θὰ μείνῃ
μόνον μίαν ἐβδομάδα γιὰ νὰ
παρακολουθήσῃ τὴν πρῶτην

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΤΑΠΙΣΣΕΡΙ

Δύο θίασοι συνεχίζουν

ΑΥΡΙΟ ἀρχίζει ἡ ἑκθε-
σις συγχρόνου γαλλι-
κῆς ταπίσσερι στὶς αἴθου-
σες τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ
Μουσείου. Ἡ ἑκθεσις — ποῦ
τὴν ὁργανώνει τὸ Γαλλικὸ
Πνευματικὸ Κέντρο στὰ
πλαίσια γαλλοελληνικῶν
μορφωτικῶν ἀνταλλαγῶν —
θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ ἐπὶ
10 ἡμέρες.

ΘΑ ΕΚΤΕΘΟΥΝ 13 ἀρι-
στουργηματικοὶ πίνακες
ταπίσσερι, μεγάλων διαστά-
σεων τῶν διασήμων ζωγρά-
φων Χάινς Ἀρπ, Μωρίς Ἐ-
στέβ, Λὲ Κορμυζιέ, Ζὰν Λυρ-
σά, Ἀλφρέ Μανσελιέ, Ἀνρί
Ματίς, Μαριὸ Πρασινός κ.ά.
Ἡ ἑκθεσις τῆς Γαλλικῆς Τα-
πίσσερι ἀναμένεται μετὰ ζω-
ρὸ ἐνδιαφέρον, λόγω τῆς ἐ-
ξέλιξεως καὶ τῆς σημαντικῆς
θέσεως, τὴν ὁποίαν κατέχει
τὸ εἶδος αὐτὸ στὸν χώρο τῆς
σύγχρονης Τέχνης καὶ τῆς ἀ-
πασχολήσεως μετὰ τὴν διαση-
μὴν ζωγράφου, χαρακτῶν,
γλυπτῶν καὶ διακοσμητῶν.

Μουσικὴ παιδεία
στὰ σχολεῖα

ΣΗΜΕΡΑ καὶ αὔριο στὶς 8
μ.μ. θὰ πραγματοποιηθῇ
στὶς αἴθουσες τῆς «Τέχνης»
δημοσίαι συζήτησις μετὰ
τὴν Μουσικὴ Παιδεία στὰ
Σχολεῖα. Στὴν συζήτησιν θὰ
πάρουν μέρος γνωστοὶ μουσι-
κοὶ, μουσικοσυνθέτες, καθη-
γητὰ καὶ κριτικοὶ, οἱ ὁποῖοι
θὰ εἰσηγηθοῦν τὰ ἐπὶ μέρους
θέματα.

Δύο θίασοι στὴ
Θεσσαλονικὴν

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ οἱ παρα-
στάσεις δύο θιάσων στὴ
Θεσσαλονικὴν:

Μία σκηνὴ ἀπὸ τὴν «Ρὸς Ἀμαρ-
τία» ποῦ παίζεται στὸ «Στρατι-
ωτικὸ» μετὰ τὴν Σμαρούλα Γιούλη
καὶ τὸν Κώστα Βουτσά.

Σχολῆς καὶ παρουσιάζει τρι-
άντα ελαιογραφίες μικρῶν καὶ
μεγάλων διαστάσεων. Στὰ
ἐγκαίνια παρέστησαν πολλοὶ
φιλότεχνοι καὶ πλῆθος κόσμου.

Συγκέντρωσις πον-
τιακοῦ ὕλικου

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ὕλικό τοῦ
Πόντου συγκεντρώνεται ὁ
Σύλλογος τῶν Ποντίων Φοιτη-
τῶν, τὸ ὅποιον καὶ θὰ χρησι-
μοποιηθῇ σὲ συλλογὴν ποῦ θὰ
ἐκδώσῃ ὁ Σύλλογος ἡ στὴν
φοιτητικὴ ἐκπομπή. Οἱ κατέ-
χοντες ποντιακὰ λαογραφικά
στοιχεῖα παρακαλοῦνται νὰ τὸ
γνωρίσουν στὸν κ. Γ. Παρχα-
ρίδην, ὁδὸς Λεωφ. Στρατοῦ
7 Θεσσαλονικῆ.

Ἡ ἐπόμενη συναυλία
τῆς Σ. Ο. Β. Ε.

Ἡ 23η συναυλία τῆς ΣΟΒΕ

ΕΙΣΗΓΗ- ΣΕΙΣ

Διαλέξεις

ΤΟΥ Κ. Θ. ΚΟΥ-
ΓΙΟΥΜΤΣΕΛΗ

Σήμερα καὶ ὥρα 7.45 στὴν
Ἑταιρίαν Φίλων τοῦ Λαοῦ μετὰ
θέμα: «Ἡ τεχνικὴ ἐξέλιξις καὶ ὁ
ἀνθρώπος».

ΤΟΥ Κ. ΑΛΚΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

Σήμερα καὶ ὥρα 7.30 μ.μ.
στὴν αἴθουσα τοῦ Δικηγορικοῦ
Συλλόγου Ἀθηνῶν μετὰ θέμα:
«Ἡ ἐξερεύνησις τοῦ διαστήμα-
τος — παράγων ἀναπτύξεως ἐ-
πιστημῶν».

ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΜ. ΒΑΣΙΛΑΡΟΥ

Σήμερα καὶ ὥρα 8 μ.μ. στὴν
Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρίαν μετὰ
θέμα: «Κάπνισμα καὶ υγιεινὴ».

ΤΗΣ Κ. ΑΘΗΝΑΣ ΜΠΑΖΑ

Σήμερα καὶ ὥρα 8 μ.μ. στὸν
«Παρνασσὸς» μετὰ θέμα: «Υγιεινο-
λογικὴ διαπαιδαγώγησις ἀπαραί-
τητον στοιχείον τῆς ἀγωγῆς τοῦ
ἀνθρώπου».

ΤΗΝ 30ΗΝ ΙΟΥΝΙΟΥ
ΘΑ ΔΟΘῇ Ο ΧΟΡΟΣ
ΤΩΝ ΝΤΕΜΠΥΤΑΝΤ

«Ο χορὸς τῶν Ντεμπυτάντ»
ποῦ ὁργανώνει ἡ Ἑλληνικὴ Ἑ-
ταιρία προτάσας καὶ ἀποκατα-
στάσεως ἀναπήρων παιδίων μετε-
τέθη διὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου. Ἡ
πρῶτη συγκέντρωσις τῶν νεαρῶν
δεσποινίδων ποῦ θὰ συμμετά-
σχουν ἔγινε πρὸ ἡμερῶν καὶ ἀνε-
κοινώθησαν ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴ
τῆς Ἑταιρίας τὰ σχετικά μετὰ
τὴν πρῶτην τὸν ἐμφάνισιν στὴν ἀθη-
ναϊκὴ Κοινωνία. Ὁ φιλοπρόσω-
πὸς αὐτὸς χορὸς θὰ δοθῇ στὸ
Φαληρικὸ Δεῖμα.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ
ΗΡΩΟΥ ΠΕΣΟΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΔΙΑΒΟΛΙΤΕΙ

Τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ Διαβολί-
τειον Μεσσηνίας ἔγιναν τὰ ἀπο-
καλυπτήρια τοῦ Ἡρώου τῶν πε-
σόντων ὑπὲρ Πατρίδος. Παρέστη-
σαν ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερ-
νήσεως ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας
κ. Μάτσος, ὁ ὁποῖος ἀπεκάλυψε
τὴν ἐπιτύμβιον στήλην, ἐπίσης ὁ
Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυ-
σοστόμος, οἱ δορυλευτὰ Σ. Μποῦ-
τας Δ. Λατζίουνης, Ἀνδρ. Κοκ-
κέδης. Ἀντιπροσωπία τοῦ Γ.Ε.Σ.
οἱ Διοικητὰ τῶν Στρατιωτικῶν
μονάδων Καλαμάτας καὶ Τριπό-
λεως, ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς
Μεσσηνίας, ἐκπρόσωποι τῶν πνευ-
ματικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σω-
ματείων καὶ πλῆθος κόσμου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

«Καλὸ ἀπόγευμα στὴν Ἀθήνα»

● ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑ-
ΒΙΝΣΚΥ ΠΟΥ ΗΛΘΕ ΧΘΕΣ

«ΚΑΛΟ ἀπόγευμα σὲ
ἄλλους. Καλὸ ἀπό-
γευμα στὴν Ἀθήνα». Ἡ-
ταν ἡ εὐχή — καὶ τὰ πρῶ-
τα λόγια — τοῦ ἱγκὸρ
Στραβίνσκυ, ὅταν ὁ διάση-
μος συνθέτης καὶ ἀρχιμου-
σικὸς μῆκε στὴν αἴθουσα

μοσιουργῶν, ὁ ἡλικίας 81
ἐτῶν κορυφαῖος ἀρχιμουσικὸς
περιωρίσθη νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς
αὐτοὺς καὶ πρὸς τὴν ἑλληνι-
κὴν Πρωτεύουσα μίαν εὐχή. Γιὰ
τὸ ἔργο του «Οἱδύπους Τύ-
ραννος», ποῦ θὰ ἐκτελεσθῇ
τὴν Πέμπτη εἰς τὸ Ἡρώδειον
καὶ τοῦ ὁποῖου μέρος θὰ δι-

Ὁ Στραβίνσκυ ὁμιλῶν μετὰ τὴν ἀφίξιν του πρὸς τοὺς δημο-
σιογράφους, εἰς τὴν αἴθουσαν ὑποδοχῆς τοῦ ἀεροδρομίου.

ἐπιστῆμων τοῦ ἀεροδρομίου,
ὅπου τὸν περιέμενον οἱ ἐκ-
πρόσωποι τοῦ Τύπου. Ἐ-
δειχνε ἐξαιρετικὰ συγκινη-
μένος ἴσως γιὰ τὴν «πρὶν δε-
κα χρόνια ἦλθα στὴν Ἀθή-
να καὶ δὲν ἤλπιζα ὅτι θὰ
μπορούσα νὰ ξανάρθω...».

εὐθὺν ὁ ἴδιος, ὁ Στραβίνσκυ
εἶπε: «Λυποῦμαι ποῦ τὸ ἔργο
μου εἶναι γραμμένο λατινικά
καὶ ὄχι ἑλληνικά. Ἀλλὰ ἡ μό-
νη μου παρηγορία εἶναι ὅτι
ὁ ἀφηγητὴς θὰ τὸ πῇ στὴν
γλώσσας σας».

Ὁ Ντέρρικ Ὀλσετ

Ο ἱγκὸρ Στραβίνσκυ ἔ-
φθασε χθὲς τὸ ἀπόγευμα
ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὸ Λονδί-
νον, συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν
σύζυγόν του Βέρα Στραβί-
νσκυ ποῦ εἶναι ζωγράφος καὶ
τὸν συνεργάτη τοῦ Ἀμερικα-

τὴν Ζυρίχη ὁ θαυμάσιος
Ντέρρικ Ὀλσετ, ποῦ ὡς ἀ-
νηγγέλης ἐρμηνεύει τὸν ρόλο
τοῦ Τειρεσία στὸ ἔργο «Οἱ-
δύπους Τύραννος».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἰδρυτής: ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
Ἰδιοκτησία: Γ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ
(1929—1938)

Συνδιοκτῆται:
ΝΑΣΟΣ Β. ΜΠΟΤΣΗΣ
(Τερψιχόρης — Ἑκάλη)
ΔΙΟΝ. Β. ΜΠΟΤΣΗΣ
(Ρηγίλλης 17)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΣΠ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως
ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
(Γράμμου 7, Π. Ψυχικόν)
ὑπεύθυνος συμφώνων τὸ νόμω
1092)1938

Προϊστάμενος τυπογραφείου:
ΜΗΝΑΣ Θ. ΑΛΕΦΡΑΓΚΗΣ
(Βασιλεῖου Βουλγαροκτόνου 58)

Ἡμερολόγιον

ΤΡΙΤΗ 24 Μαΐου 1966
Συμμεῶν ὁσ., Μαριαννῆς, Μελετιού

ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ	5.08
ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ	7.36
ΑΝΑΤΟΛΗ ΣΕΛΗΝΗΣ	8.27
ΔΥΣΙΣ ΣΕΛΗΝΗΣ	28.57

Η ΣΕΛΗΝΗ

27 Μαΐου Πρῶτον τέταρτον
3 Ἰουνίου Πανσέληνος
11 Ἰουνίου Τελευταῖον τέταρτον
18 Ἰουνίου Νέα Σελήνη

Ὁ Καιρὸς

ΚΑΙΡΟΣ: Εἰς τὴν Ἀνατολι-
κὴν Ἑλλάδα νεφελώδης κατὰ
διαλείμματα μετὰ πιθανότητος
τοπικῶν βροχῶν, θελτούμενος.
Εἰς τὴν λοιπὴν χώραν ὀλίγον
νεφελώδης καὶ τοπικῶς νεφελώ-
δης.

ΑΝΕΜΟΙ: Βορειοδυτικοὶ ἀ-
σθενεῖς ὥς μέτριοι.

ΘΑΛΑΣΣΑ: Ἡρεμὸς καὶ κα-
τὰ περιοχὰς ὀλίγον τεταραγμέ-
νη.

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ: Ἀμετά-
θλητος.

ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

Ἡ λίμνη τοῦ Μαραθῶνος πε-
ριεῖχε, χθὲς 32.448.000 κυβικά
μέτρα ὕδατος, ἔναντι 32.469.000
τοῦ παρελθόντος Σαββάτου καὶ
40.400.000 τῆς ἀντιστοίχου πε-
ρυσινῆς ἡμερομηνίας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ: Βλατῆς Ζ., Ἀμερι-
κῆς 16, Βόρρας Σ., Λυκαβόγλου
15, Παναγιώτου Ζ. Γ. Μανώλη

Οἱ συνοφάνσεις τοῦ κ. Καραμαζῆ

96.29

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

12 ΙΟΥΛ. 1966

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881 — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11905

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 633-411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

14 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 1966
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 12

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 70—ΤΗΛ. 38-990—39-964

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ 15^{ΗΣ} ΙΟΥΛΙΟΥ

Του κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ, πρώην υπουργού - βουλευτού 'Αθηνών

ΦΑΙΝΕΤΑΙ πώς δὲ ν' ἔφθανε διὰ τὰ διασκεδάσμενα οὐτε τὸ Φεστιβάλ 1965, τὸ ὁποῖον ἐστοίχισε 65 ἑκατομμύρια — τὸ ἀκριβότερον τῆς Ε.Ρ.Ε., εἶχε στοιχίσει ἐπὶ τὰ (7) — οὐτε τὸ Φεστιβάλ 1966, τὸ ὁποῖον θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰ 45. Ἐφ' ὧ καὶ ὁ θιάσος Ε.Κ.—Ε.Δ.Α ὀργανώνει διὰ τὴν 15ην 'Ιουλίου τὸ ἰδικόν του Φεστιβάλ.

Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ παιχθῇ εἶναι μία ἐπανάληψις τῆς γνωστῆς περυσινῆς κωμικοτραγωδίας. Θὰ ἐμφανισθοῦν ὁ ἴδιος χορὸς τῶν εὐγενῶν νέων καὶ τῶν εὐγενῶν «λαμπράκηδων» καὶ οἱ ἴδιοι περίπου πρωταγωνιστοὶ διὰ νὰ ἐπαναλάβουν τοὺς ἰδίους μονολόγους, μὲ τὰς γνωστὰς ἐπιδόσεις.

Ἴδού τώρα καὶ ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου:

ΤΗΝ 15ην 'Ιουλίου ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 16 Φεβρουαρίου 1964 προεληθούσα Κυβέρνησις διεφώνησε μὲ τὸν Ρυθμιστὴν τοῦ πολιτεύματος καὶ παρητήθη. Δικαίωμα τοῦ Βασιλέως ἦτο νὰ διαφωνήσῃ, ἐφ' ὅσον θὰ ἀνέθετε τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας εἰς ἄλλην Κυβέρνησιν, ἀπολαύουσιν τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Αὐτὸ καὶ ἐγένετο. Ἡ ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας ὑπάρξασα ἐκκρεμότης μέχρις οὗτου σχηματισθῇ ἡ τοιαύτη Κυβέρνησις, οὐτε εἰς τὸ Σύνταγμα προσ-

κρούει, οὐτε εἰς τὰς συνταγματικὰς παραδόσεις. Ἡ ὑπαρξίς μιᾶς λογικῆς, ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν, περιόδου ἐκκρεμότητος μεταξὺ τῆς πτώσεως μιᾶς Κυβερνήσεως καὶ τῆς παροχῆς ψήφου ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν νέαν Κυβέρνησιν, εἶναι κάτι τὸ ἀναπότρεπτον ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων. Τὸ νὰ ἰσχυρίζεται τις ὅτι παρεβιάσθη τὸ Σύνταγμα, μόνον καὶ μόνον διότι ἡ περίοδος αὕτη συνέβη νὰ εἶναι κατὰ τινὰς ἡμέρας μακροτέρα τοῦ συνήθως συμβαίνοντος, ἀποτελεῖ σόφισμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἰσχυροποιεῖται μὲ δῆθεν ἐπιστημονικὰ σκαλαθύρματα τοῦ ποδαριοῦ.

ΤΟ ΣΟΦΙΣΜΑ, ἐν τούτοις, αὐτὸ ἐγένετο τὸ μέγα σύνθημα τοῦ θιάσου ΕΔΑ—ΕΚ. «Ναί μὲν, ἔλεγον, κυβερνᾶται ἡ Χώρα ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν, ἀλλὰ ἄρ γινε νὰ σχηματισθῇ ἡ πλειοψηφία. Εἰς τὴν ἀργοπορίαν αὐτὴν ἐγκτεται ἡ παραβίασις τοῦ Συντάγματος». Ἐπειδὴ ὅμως, εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τὸ σόφισμα εἶναι πολὺ «φτηνὸν» ἀκολουθεῖ ἕνα ἄλλο: «Ναί μὲν, λέγουν, κυβερνᾶ ἡ πλειοψηφία, ἀλλὰ ἡ πλειοψηφία αὕτη ἐσχηματίσθη «ἀντιδημοκρατικῶς». Διερωτάται τις, ἀπὸ πότε εἰς τὰς κοινοβουλευτικὰς δημοκρατίας ἔχομεν π ο ι ό τ η τ α ς πλειοψηφιών, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλαι εἶναι δημοκρατικαὶ καὶ ἄλλαι ὄχι; Θὰ ἦτο δυνα-

τὸν θαυμάσια νὰ εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι μία πλειοψηφία, σχηματισθεῖσα διὰ πριμοδοτήσεων κεκρακτῶν ἀπὸ ἄλλα κόμματα, εἶναι ἀντιδημοκρατικὴ καὶ οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο εἰς τοῦτο νὰ ἀντείπῃ. Ἡ περὶ διακρίσεως τῶν πλειοψηφιών κατὰ ποιότητος θεωρία, εἶναι ἄλλο θλιβερόν σόφισμα.

ΑΛΛΑ, λέγουν οἱ ἐπιστημονικοὶ Ἡρακλεῖς τοῦ θιάσου ΕΔΑ—ΕΚ, «ἡ πλειοψηφία μετεβλήθη εἰς μειοψηφίαν διότι π α ρ ε ν έ β η ὁ Βασιλεὺς εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ε.Κ. Καὶ παρενέβη διότι, ἀφοῦ διεφώνησε μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κόμματος, ἀνέθεσεν, ὡς μὴ ὀφείλει, εἰς ἄλλο μέλος τοῦ ἰδίου κόμματος νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν». Δηλαδή ὁ Βασιλεὺς δὲν διορίζει πρωθυπουργὸν τοῦ οἰονδήποτε βουλευτῆν, ἀπολαύοντα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων. Ἀλλὰ ποῦ τὸ εἶδαν αὐτὸ γραμμένον οἱ κύριοι ἐμπειρογνώμονες τῆς Ε.Κ.; Οὔτε γραπτὸς κανὼν τὸ λέγει, οὔτε οἱ ἀδῆποτε παράδοσις τὸ καθιέρωσε. Τὸ ἀντίθετον μάλιστα προκύπτει ἐκ τῆς πράξεως τοῦ παρελθόντος. Ποῦ τὸ εἶδαν γραμμένον ὅτι ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας ἔχουν δικαιώματα μόνον οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι μόνον τῇ ἐγκρίσει αὐτῶν δικαιούνται νὰ

τὴν διεκδικήσουν; Ἡ πρωθυπουργία δὲ ν εἶ ν αἰ κ τ ῆ μ α τ ὶ ν ἀ ρ χ η γ ὠ ν τ ὶ ν κ ο μ μ ᾶ τ ὶ ν, ἀ λ λ ᾶ κ τ ῆ μ α τ ῆ ς π λ ε ι ο ψ η φ ί α ς τ ῆ ς Β ο υ λ ῆ ς. Καὶ πᾶς διαθέτων τὴν πλειοψηφίαν αὐτὴν δικαιούται νὰ γίνῃ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς δημοκρατίας πρωθυπουργός.

ΑΛΛΑ ἐρωτῶμεν: Πῶς συμβιβάζεται μὲ τὴν δημοκρατίαν ἡ προνομιακὴ αὕτη θέσις τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν; Πῶς συμβιβάζεται μὲ τὸν κοινοβουλευτισμὸν ἡ φαλκίδευσις τῶν ἐκ τοῦ Συντάγματος δικαιωμάτων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς κομματικῆς πειθαρχίας;

ΑΛΛΑ ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ τὰ δῆθεν συνταγματολογικὰ καταρρεῦσιν, ἀπομένει ἡ γυμνὴ οὐσία: Λέγουν οἱ κεκρακταί: «Ἐξηγοράσθησαν συνειδήσεις. Ἡ ἐξαγορὰ ἀποτελεῖ παρέμβασιν τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς πλειοψηφίας τοῦ Κοινοβουλίου». Ἀλλὰ ποῖοι ἐξηγοράσθησαν; Μήπως οἱ βουλευταὶ τῆς Ε.Ρ.Ε. ποῦ στηρίζουν τὴν Κυβέρνησιν; Ὁχι βεβαίως. Ἐξηγοράσθη ὁ λ ό - κ λ η ρ ο ν τ ὸ έ π ι τ ε λ ε ἷ ο ν τῆς Ε.Κ., εἰς τὸν ὅσον τὸ κόμμα αὐτὸ σήμερον νὰ μὴ ἔχῃ περισσότερα ἐπιτελικά στελέχη ἀπὸ τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρὸς. Ἀλλὰ

διὰ τί ἀραγε ἐξηγοράσθησαν; Ὁλοι οἱ ἀποσχισθέντες ἐπιτελεῖς κατεῖχον τὰς πρώτας ἐπιζήλους θέσεις. Διὰ τί τὰς ἐγκατέλειψαν; Ἡ ἐκδοχὴ ὅτι ὁ Βασιλεὺς τοὺς παρέσυρε εἶναι α ὕ τ ὶ ὁ χ ρ ῆ μ α γ ε λ ο ἱ ᾶ. Ἀ λ λ οἱ τοὺς ἐσπρωξαν πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν. Ἀ λ λ οἱ ἤθελαν νὰ υποσκελίσουν τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ε.Κ. καὶ ἐδημιούργησαν τὸ κλίμα τῆς διαλύσεως εἰς τὴν Ε.Κ.

Ἀλλὰ διὰ τί τὸσον εὐαίσθητος εἶναι ὁ θιάσος τῆς Ε.Κ. εἰς αὐτὴν τὴν ἐξαγοράν, ἐνῶ εἰς ἄλλας ἐξαγοράς συνειδήσεων ἐπιδεικνύει τόσην ἑλλειψιν εὐαισθησίας; Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ψηφίζουν εἰς τὴν Βουλὴν κ α τ ᾶ τ ᾶ ς ὑ π ο δ ε ἱ ξ ε ἰ ς τ ὶ ν « π ρ ι μ ο δ ο τ ὴ ν τ ὶ ν », ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ ψηφίσουν κατὰ συνείδησιν, ψηφίζουν κατὰ τὴν συνείδησιν τῶν προσφερόντων εἰς αὐτοὺς τὰ ἀσφαλῆ ὠφελήματα τῆς βουλευτικῆς, δὲν εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐξαγορασμένοι; Ἡ μήπως δὲν ὑπάρχουν οἱ «πριμοδοτημένοι»; Πάντως, δι' αὐτὴν τὴν τελευταίαν μορφήν ἐξαγορὰς ὑπάρχουν πολὺ περισσότεραι ἀποδείξεις παρὰ διὰ τὴν πρώτην.

ΑΥΤΑ ὅλα τὰ «τερπνὰ» περὶ ἐξαγορὰς συνειδήσεων, περὶ παρεμβάσεως τοῦ Στέμματος, περὶ καταπατήσεως τοῦ Συντάγματος

πρόκειται νὰ ἀκούσων καὶ πάλιν ἀπὸ ἀμβωνος καὶ ἀπὸ σκηνῆς οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες. Αὐτὰ ὅλα τὰ ψευδῆ, τὰ σαθρὰ καὶ ἡχηρὰ παρόμοια. Αὕτη εἶναι ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου ποῦ θὰ παιχθῇ εἰς τὸ Φεστιβάλ τῆς 15ης 'Ιουλίου. Δὲν γνωρίζω ἂν θὰ ἔχωμε καὶ πυράς, ὅπως πέρυσιν. Θὰ ἔχωμε ὅμως ὅλα τὰ ἄλλα: τὸν χορὸν τῶν «λαμπράκηδων» ἐν ἀγαστῇ συμποσίᾳ μὲ τοὺς εὐγενεῖς ΕΔΗΝίτας, καὶ τὰ ἀπειλητικὰ κεφαλαῖα τοῦ κεντρικοῦ Τύπου, καὶ ἀσφαλῶς καὶ ὅλην τὴν γνωστὴν συνταγματολογικὴν ἀμπελοφιλοσοφίαν του. Ἀπέναντι αὐτῆς τῆς ἀηδοῦς δημαγωγίας, τῆς κινουμένης καὶ καθοδηγουμένης ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν κ α ἱ μ ὶ ν ο ν ᾶ π ὶ ὁ α ὕ τ ὶ ν, εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ ἐθνικόφρων ἑλληνικὸς λαὸς, ἀσχέτως κομματικῆς τοποθετήσεως, θὰ ἀντιτάξῃ τὴν ἀπόλυτον ἀδιαφορίαν καὶ τὴν περιφρόνησιν του. Τὰ ἀντελήφθη πιά αὐτὰ τὰ τεχνάσματα καὶ τὰ ἐσιχάθηκε.

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ τῆς 15ης 'Ιουλίου θὰ ἀφήσῃ — ὅπως ἄλλωστε καὶ τὰ ἄλλα κεντρικά Φεστιβάλ — μεγάλο παθητικὸν εἰς τοὺς ὀργανωτάς του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Πρώην Ὑπουργός - βουλευτὴς Ἀθηνῶν

"Ακροπολις" - 26 Ιουνίου 1966

[13]

"Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ"

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881 — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11917

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 633-411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

14

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1966
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 12

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΕΣ(Ν)ΙΚΗΣ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 70—ΤΗΛ. 38-990—39-964

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Του κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ, βουλευτού 'Αθηνών, τ. υπουργού

ΤΟ τελευταίον δεκαήμερον ή "Ενωσις Κέντρου" πολλά είπεν και όλίγα τινά έπραξε. Δεν έννοώ την παραίτησιν του τέως Διοικητού της Έθνικής Τραπεζής, ούτε τας πρώτας του δηλώσεις. Έφ' όσον μετ' έμφάσεως τονίζει την ύποταγήν του εις τον Γ. Παπανδρέου και συνεπώς εις τον Α. Παπανδρέου, του όποιου όλους τούς λόγους ρητώς έκάλυπεν ό πατήρ, ή έπανεμφάνισις του κ. Μαύρου εις τον πολιτικόν στίβον ουδένα ένδιαφέρει. "Αν ποτέ, υπό την πίεσιν του «Συγκροτήματος», διαφοροποιηθί, τότε θά είναι δύνατον ή παρουσία του να έχη σημασίαν τινά, άνάλογον πάντοτε πρός το βάθος της διαφοροποιήσεως. Αλλά επί του παρόντος, το «Συγκρότημα» δεν φαίνεται να άποβλέπη εις τοιαύτας διαφοροποιήσεις. Το «Συγκρότημα» άπευθύνεται πρός το Κοινόν εκείνο, το όποιον θέλει ήγέτην τον Α. Παπανδρέου και τον Γ. Μαύρον «έκλεκτόν στέλεχος», χρήσιμον μόνον διά να παραπλανά τούς άπομένοντα εις την "Ενωσιν Κέντρου" έθνικόφρονες.

ΣΗΜΑΣΙΑΝ έπομένως δεν έχουν καμμίαν αύτην την στιγμήν αί σκέψεις του κ. Μαύρου, ωχραί έπαναλήψεις των πολλάκις λεχθέν-

των, καθ' όν χρόνον έθήτευεν εις την Τράπεζαν. Σημασίαν έχουν αί δηλώσεις του σήμεραν άποφασιστικώς έπηρέάζον τούς την πορείαν της "Ενώσεως Κέντρου, του κ. Ανδρέα Παπανδρέου.

ΔΙΕΡΩΤΩΜΑΙ διατί οί φίλοι μας τά έβαλαν με τόσον φανατισμόν με τον κ. Α. Παπανδρέου. Τί έκανε ό χριστιανός; Είπε με ωραία χτυπητά λόγια αυτά που έργοις, αλλά λάθρα, γίνονται από το θέρος του 1963. Διατί το θεωρούν αυτό κακόν οί φίλοι μας; Φαντασθήτε άν δεν είχαμε τον κ. Ανδρέαν Παπανδρέου, άν εις την θέσιν του ήτο φέρ' είπείν ό κ. Μαύρος. Σκέπτεσθε τί μέγα κακόν θά έπαθαίναμε; Θά ένομίζαμεν, ίσως και έγώ ό ίδιος να το ένόμιζα, ό τι από κομματικόν φανατισμόν όπτασιαζόμεθα κομμουνιστικούς κινδύνους και θά παρακολουθούσαμε αδιάφοροι τας εξέλιξεις. Εύτυχώς υπάρχει ό κ. Ανδρέας Παπανδρέου και είδαμε φώς έγκαιρως. Τόν μύθον του διμετώπου άγώνος, τόν αντικαθιστά ήδη ό κοινός άγών του Λαϊκού Μετώπου. Αί ψήφοι Ε.Κ. και ΕΔΑ, ήδη συγκεχυμένοι από τον Νοέμβριον 1963, σήμεραν πλέον ρίπτονται εις κοινόν κορβανάν. Τά σύνορα με-

ταξύ των άποχρώσεων κεντροδεξιās, κεντροαριστεράς, άνεξαρτήτων—συνεργαζομένων με την ΕΔΑ και ΕΔΑ, ήδη θολά από του 1963, τώρα δεν υπάρχουν πλέον. Η άυτότελής εμφάνισις της ΕΔΑ έχει καταστή ένας άπλοūs τύπος, ένας έλιγμός χρήσιμος ίσως δι' όλίγον άκόμη χρόνον. Η ουσία είναι μία: κοινόν πρόγραμμα μίνιμουμ, πλήρης συνεργασία των λαϊκών οργανώσεων, κοινά λαϊκά και έκδηλώσεις, κοινά αντικαθεστωτικά συνθήματα. Αί διαφοραί περιωρίσθησαν εις τά μη κρίσιμα πολιτικώς, εις τά μη έπίμαχα θέματα. Η ουσία είναι μία: τ ό Λ α ι κ ό ν Μ έ τ ω π ο ν .

ΤΟ Λαϊκόν Μέτωπον δεν το έκανε ό κ. Α. Παπανδρέου. Το έπείδωξε συστηματικώς, άκολουθούσα την διεθνή κομμουνιστικήν γραμμήν, ή ΕΔΑ. Η ΕΔΑ, χωρίς ματαιάς επιδείξεις, χωρίς έπιπολαιότητας και άθυροστομίας, οίκοδομεί, λιθάρι το λιθάρι, από του 1961 το Λαϊκόν Μέτωπον. Έκτοτε προσφέρει τας υπηρεσίας της εις το ίσχυρόν Κέντρον. Προσέφερε πριμοδοτήσεις, προσέφερε την μαχητικότητά της, τας οργανωτικές της ικανότητας, με κομματικήν άνιδιοτέλειαν. Και ή "Ενωσις Κέντρου" έδέχθη την βοήθει-

αν. Την έδέχθη, καίτοι έγνώριζαν, καίτοι ώφειλαν να γνωρίζουν έκ πείρας οί ήγέται της, ότι αύτη ή προσφερομένη άνιδιοτελής βοήθεια, έπιτρέπει εις την ΕΔΑ να έπεκτείνη εις βάθος την έπιρροήν της και την μαχητικήν της δικτύωσιν. Ο άπαλός έναγκαλισμός έγινε σφικτότερος' έγινε μάλιστα τόσον στενός, ώστε σήμερα ή Ε.Κ. να εύρίσκεται πρός του διλήμματος ή να επανέλθη εις την παλαιάν παράδοσιν του Κόμματος των Φιλελευθέρων, όποτε όμως εις πρώτην φάσιν θά ίδη τας κομματικές της δυνάμεις μειουμένας ούσιωδώς, διότι έν τώ μεταξύ τας έδηλητηρίασε ό κομμουνιστικός φανατισμός ή, δια να διατηρήση τας δυνάμεις της, να έξακολουθήτη να παίξη τον ρόλον του προσωλείου του Λαϊκού Μετώπου. Έδιάλεξε το δεύτερον. Έδιάλεξε πρός της εμφάνισεως του κ. Ανδρ. Παπανδρέου.

Ο κ. Ανδρ. Παπανδρέου, άπλώς τά είδεν αυτά πολύ εύκρινέστερα. Δεν είχεν, όπως άλλοι, ψευδαισθήσεις, περί της πραγματικής δυνάμεως του Κέντρου. Διέγνωνεν ότι ό εύκολος δρόμος πρός την Έξουσίαν, δεν είναι ή δημιουργία ένός έθνικόφρονος Κέντρου, αλλά ή συνεργασία με

την ΕΔΑ. Καί, έν πλήρει γνώσει όλων των συνεπειών και όλων των έπιπτώσεων, έδιάλεξε τον δρόμον της συνεργασίας.

Από το σχήμα, ή μάλλον το πρόσχημα του διμετώπου άγώνος, με τέχνην, με σταθερόν βηματισμόν, με προσοχήν, ώστε τά ύπομονητικά άπομεινάρια της έθνικοφροσύνης του Κέντρου να μην έξοργισθούν προώρως, προχωρεί πρός την φανεράν, την σαφή, την προγραμματισμένην συνεργασίαν. Αυτό είναι ή πολιτική του Κέντρου από του 1961.

ΔΕΝ του έξέφυγαν λόγια του κ. Α. Παπανδρέου. "Η θελεν άποχωρήσ η καί έπρωχώρ η σε.

Μήπως αυτό έβλαψε; Βεβαίως όχι. Το κακό θά έγινετο όπωσδήποτε. Την μοίραν της Ε.Κ. την όρίζει ή ΕΔΑ, όχι ό κ. Ανδρέας Παπανδρέου. Καί άν αυτός δεν ύπληρχε, θά εύρίσκετο ένας άλλος, ό όποιος θά άνελάμβανε αυτό το έργον. Ο κ. Ανδρέας Παπανδρέου άπλώς έφάνέρωσε το έργον αυτό κάπως ταχύτερα. Καί αυτό όχι μόνον δεν μάς έβλαψε, αλλά μάς ώφελει. Μας λυτρώνει από ψευδαισθήσεις. Αποδεικνύει, έλπίζω έγκαιρως, πόσον ύποχωρητικοί, διά να μην είπω τίποτε χειρότε-

ρον, είναι οί μειοψηφούντες έθνικόφρονες της "Ενώσεως Κέντρου. Αποδεικνύει άκόμη πόσον έπλανώντο οί νομίζοντες ότι ή εμφάνισις του κ. Γ. Μαύρου θά ήλλαζε την κατάστασιν, και άκόμη, ότι άλλαι ένδεχόμεναι μετακινήσεις εις την ήγεσίαν του Κέντρου θά την ήλλαζον. Το Κέντρον διεύθυ νεται άπό τη ν Ε. Δ. Α. διότι ττροφοδοτείται άπό τη ν Ε.Δ.Α. Ο δε κ. Α. Παπανδρέου άπλώς άνεγνώρισε αύτην την κατάστασιν και φροντίζει να την έκμεταλλεύεται κομματικώς και προσωπικώς. Αί δηλώσεις του, τά συνθήματα, εύρίσκονται έν πλήρει άρμονία με την όλην πολιτικήν της "Ενώσεως Κέντρου, με την πολιτικήν του Λαϊκού Μετώπου.

ΤΟ κατ' έμέ, προτιμώ να έχω άπέναντί μου φανερούς αντίπαλους, τον κ. Ηλιο, τον κ. Πασιλίδην, τον κ. Ανδρ. Παπανδρέου, παρά τούς καμουφλαρισμένους, που εισπράττουν άνερυθρίαστως όλα τά δυνατά ώφελήματα από την Άριστεράν με το άριστερό τους χέρι και με το δεξι κρύβουν αϊδημόνως το άληθινόν πρόσωπόν τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

βουλευτής 'Αθηνών—τέως ύπουργός

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ
26 Ιουνίου 1966

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881 — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11917

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 633-411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

14

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1966
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 12

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 70—ΤΗΛ. 38-990—39-964

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Του κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ, βουλευτού 'Αθηνών, τ. υπουργού

Το τελευταίον δεκαήμερον ή "Ενωσις Κέντρου" πολλά είπεν και όλίγα τινά έπραξε. Δεν έννοώ την παραίτησιν του τέως Διοικητού της 'Εθνικής Τραπεζής, ούτε τας πρώτας του δηλώσεις, 'Εφ' όσον μετ' έμφάσεως τονίζει την ύποταγήν του εις τον Γ. Παπανδρέου και συνεπώς εις τον Α. Παπανδρέου, του όποιου όλους τους λόγους ρητώς έκάλυπεν ό πατήρ, ή έπανεμφάνισις του κ. Μαύρου εις τον πολιτικόν στίβον ουδένα ένδιαφέρει. "Αν ποτέ, υπό την πίεσιν του «Συγκροτήματος», διαφοροποιηθί, τότε θά είναι δυνατόν ή παρουσία του να έχη σημασίαν τινά, ανάλογον πάντοτε πρός το βάθος της διαφοροποιήσεως. 'Αλλά επί του παρόντος, το «Συγκρότημα» δεν φαίνεται να αποβλέπει εις τοιαύτας διαφοροποιήσεις. Το «Συγκρότημα» απευθύνεται πρός το Κοινόν εκείνο, το όποιον θέλει ήγέτην τον Α. Παπανδρέου και τον Γ. Μαύρον «έκλεκτόν στέλεχος», χρήσιμον μόνον διά να παραπλανά τους άπομένοντας εις την "Ενωσιν Κέντρου" έθνικόφρονες.

ΣΗΜΑΣΙΑΝ έπομένως δεν έχουν καμμίαν αυτήν την στιγμήν αί σκέψεις του κ. Μαύρου, ωχραί έπαναλήψεις των πολλάκις λεχθέν-

των, καθ' όν χρόνον έθήτευεν εις την Τράπεζαν. Σημασίαν έχουν αί δηλώσεις του σήμεραν άποφασιστικώς έπηρεάζοντες την πορείαν της 'Ενώσεως Κέντρου, του κ. 'Ανδρέα Παπανδρέου.

ΔΙΕΡΩΤΩΜΑΙ διατί οι φίλοι μας τά έβαλαν με τόσο φανατισμόν με τον κ. Α. Παπανδρέου. Τί έκανε ό χριστιανός; Είπε με ωραία χτυπητά λόγια αυτά που έργοις, αλλά λάθρα, γίνονται από το θέρος του 1963. Διατί το θεωρούν αυτό κακόν οι φίλοι μας; Φαντασθήτε αν δεν είχαμε τον κ. 'Ανδρέαν Παπανδρέου, αν εις την θέσιν του ήτο φέρ' είπειν ό κ. Μαύρος. Σκέπτεσθε τί μέγα κακόν θά έπαθαίναμε; Θά έννομίζαμεν, ίσως και έγώ ό ίδιος να το ένόμιζα, ότι από κομματικόν φανατισμόν όπτασιαζόμεθα κομμουνιστικούς κινδύνους και θά παρακολουθούσαμε αδιάφοροι τας εξέλιξεις. Εύτυχώς υπάρχει ό κ. 'Ανδρέας Παπανδρέου και είδαμε φώς έγκαιρως. Τόν μύθον του διμετώπου άγώνος, τόν αντικαθιστά ήδη ό κοινός άγών του Λαϊκού Μετώπου. Αί ψήφοι Ε.Κ. και ΕΔΑ, ήδη συγκεχυμένοι από τον Νοέμβριον 1963, σήμεραν πλέον ρίπτονται εις κοινόν κορβανάν. Τά σύνορα με-

ταξύ των άποχρώσεων κεντροδεξιάς, κεντροαριστεράς, ανεξαρτήτων—συνεργαζομένων με την ΕΔΑ και ΕΔΑ, ήδη θολά από του 1963, τώρα δεν ύπάρχουν πλέον. 'Η αυτότελής εμφάνισις της ΕΔΑ έχει καταστή έναν άπλοός τύπος, έναν έλιγμόν χρήσιμος ίσως δι' όλίγον άκόμη χρόνον. 'Η ουσία είναι μία: κοινόν πρόγραμμα μίνιμουμ, πλήρης συνεργασία των λαϊκών οργανώσεων, κοινά λαϊκά έκδηλώσεις, κοινά αντικαθεστωτικά συνθήματα. Αί διαφοραί περιορίσθησαν εις τά μη κρίσιμα πολιτικώς, εις τά μη επίμαχα θέματα. 'Η ούσία είναι μία: τ ό Λ α ι κ ό ν Μ έ τ ω π ο ν.

Το Λαϊκόν Μέτωπον δεν το έκανε ό κ. Α. Παπανδρέου. Το έπείξε συστηματικώς, ακολουθούσα την διεθνή κομμουνιστικήν γραμμην, ή ΕΔΑ. 'Η ΕΔΑ, χωρίς ματαιάς επιδείξεις, χωρίς έπιπολαιότητας και άθυροστομίας, οίκοδομεί, λιθάρι το λιθάρι, από του 1961 το Λαϊκόν Μέτωπον. 'Εκτοτε προσφέρει τας υπηρεσίας της εις το ισχόν Κέντρον. Προσέφερε προμοδοτήσεις, προσέφερε την μαχητικότητά της, τας οργανωτικές της ικανότητας, με κομματικήν άνιδιοτέλειαν. Και ή "Ενωσις Κέντρου" έδέχθη την βοήθει-

αν. Την έδέχθη, καίτοι έγνώριζαν, καίτοι ώφειλαν να γνωρίζουν έκ πείρας οι ήγέται της, ότι αυτή ή προσφερομένη άνιδιοτελής βοήθεια, έπιτρέπει εις την ΕΔΑ να έπεκτείνη εις βάθος την έπιρροήν της και την μαχητικήν της δικτύωσιν. 'Ο άπαλός έναγκαλισμός έγινε σφικτότερος' έγινε μάλιστα τόσο στενός, ώστε σήμερα ή Ε.Κ. να εύρίσκεται πρός του διλήμματος ή να επανέλθι εις την παλαιάν παράδοσιν του Κόμματος των Φιλελευθέρων, όποτε όμως εις πρώτην φάσιν θά ίδη τας κομματικές της δυνάμεις μειουμένας ούσιωδώς, διότι έν τώ μεταξύ τάς έδηλητηρίασε ό κομμουνιστικός φανατισμός ή, διά να διατηρήσιν τάς δυνάμεις της, να εξακολουθήσιν να παίξη τον ρόλον του προσώπειου του Λαϊκού Μετώπου. 'Εδιάλεξε το δεύτερον. 'Εδιάλεξε πρός της εμφάνισεως του κ. 'Ανδρ. Παπανδρέου.

Ο κ. 'Ανδρ. Παπανδρέου, άπλώς τά είδεν αυτά πολυ εύκρινέστερα. Δεν είχεν, όπως άλλοι, ψευδαισθήσεις, περί της πραγματικής δυνάμεως του Κέντρου. Διέγνωνεν ότι ό εύκολος δρόμος πρός την 'Εξουσίαν, δεν είναι ή δημιουργία ένός έθνικόφρονος Κέντρου, αλλά ή συνεργασία με

την ΕΔΑ. Καί, έν πλήρει γνώσει όλων των συνεπειών και όλων των έπιπτώσεων, έδιάλεξε τον δρόμον της συνεργασίας.

Από το σχήμα, ή μάλλον το πρόσημα του διμετώπου άγώνος, με τέχνην, με σταθερόν βηματισμόν, με προσοχήν, ώστε τά ύπομονητικά άπομεινάρια της έθνικοφροσύνης του Κέντρου να μην έξοργισθούν προώρως, προχωρεί πρός την φανεράν, την σαφή, την προγραμματισμένην συνεργασίαν. Αυτό είναι ή πολιτική του Κέντρου από του 1961.

ΔΕΝ του εξέφυγαν λόγια του κ. Α. Παπανδρέου. "Η θ ε λ ε ν ά π ρ ο χ ω ρ ή σ η κ α ι έ π ρ ο χ ώ ρ η σ ε.

Μήπως αυτό έβλαψε; Βεβαίως όχι. Το κακό θά έγινετο όπωσδήποτε. Την μοίραν της Ε.Κ. την όρίζει ή ΕΔΑ, όχι ό κ. 'Ανδρέας Παπανδρέου. Και αν αυτός δεν ύπηρε, θά εύρίσκετο έναν άλλον, ό όποιος θά άνελάμβανε αυτό το έργον. Ο κ. 'Ανδρέας Παπανδρέου άπλώς έφανέρωσε το έργον αυτό κάπως ταχύτερα. Και αυτό όχι μόνον δεν μάς έβλαψε, αλλά μάς ώφελει. Μας λυτρώνει από ψευδαισθήσεις. 'Αποδεικνύει, έλπίζω έγκαιρως, πόσον ύποχωρητικοί, διά να μην είπω τίποτε χειρότε-

ρον, είναι οι μειοψηφούντες έθνικόφρονες της 'Ενώσεως Κέντρου. 'Αποδεικνύει άκόμη πόσον έπλανώντο οι νομίζοντες ότι ή εμφάνισις του κ. Γ. Μαύρου θά ήλλαζε την κατάστασιν, και άκόμη, ότι άλλοι ένδεχόμενοι μετακινήσεις εις την ήγεσίαν του Κέντρου θά την ήλλαζον. Το Κέντρον δ ι ε υ θ ύ ν ε τ α ι ά π ό τ η ν Ε. Δ. Α. Διότι τ ρ ο φ ο δ ο τ ε ι τ α ι ά π ό τ η ν Ε. Δ. Α. 'Ο δε κ. Α. Παπανδρέου άπλώς άνεγνώρισε αυτήν την κατάστασιν και φροντίζει να την έκμεταλλεύεται κομματικώς και προσωπικώς. Αί δηλώσεις του, τά συνθήματα, εύρίσκονται έν πλήρει άρμονία με την όλην πολιτικήν της 'Ενώσεως Κέντρου, με την πολιτικήν του Λαϊκού Μετώπου.

Το κατ' έμέ, προτιμώ να έχω άπέναντί μου φανερούς αντιπάλους, τον κ. 'Ηλιού, τον κ. Πασαλίδην, τον κ. 'Ανδρ. Παπανδρέου, παρά τους καμουφλισμένους, που εισπράττουν άνερυθρίαστως όλα τά δυνατά ώφελήματα από την 'Αριστεράν με το άριστερό τους χέρι και με το δεξι κρύβουν αϊδημόνως το άληθινόν πρόσωπόν τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

βουλευτής 'Αθηνών—τέως ύπουργός

'Αρχίζουν τὰ «Ἐπιδαύρια» ὁήμερα μὲ τὶς «Ἰκέτιδες» ΛΑΚΩΝΙΚΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ 1ην ΣΕΛΙΔΑ

ἱκανοποιήσει μέχρι τοῦδε τόσας πολλὰς φιλοδοξίας συνεργατῶν του, ὥστε νὰ εἶναι νόμιμον νὰ τοὺς ζητήσῃ νὰ τὸν διευκολύνουν καὶ ἐκεῖνοι, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα.

«ΕΝΙΑΙΑ ΕΥΡΩΠΗ»

ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ τί θὰ ἀποφέρῃ τὸ πολυθόρυβον ταξίδιον τοῦ Ντὲ Γκῶλ εἰς τὴν ΕΣΣΔ καὶ τί ἐπιδιώκει κατὰ δόθος ὁ Γάλλος Πρόεδρος. Ἀλλὰ ἂν πράγματι προσήλθεν εἰς τὴν Μόσχαν διὰ νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς Ρώσους τὰ... συντρίμματα τοῦ ΝΑΤΟ, μὲ ἀντάλλαγμα τὴν... «ἐνιαίαν Εὐρώπην», τότε πρόκειται περὶ πολιτικῆς ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου, ἡ ὁποία μόνον ρεαλιστικὴ δὲν εἶναι! Διότι ἡ ἑνωσις τῆς Εὐρώπης — Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς, μετὰ ἢ ἄνευ τῆς Ρωσίας — ἀποτελεῖ φανταστικὴν ἱλαροτραγωδίαν. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ συνύπαρξις «κομμουνισμοῦ» καὶ «καπιταλισμοῦ» ἐντός τῶν αὐτῶν κρατικῶν — ὁμοσπονδιακῶν — ὁρίων; **ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΩΣ**, τὸ ἐν σύστημα θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ νὰ ἀπορροφήσῃ τὸ ἄλλο, πράγμα πού σημαίνει ἀναδιώκω τῶν ἐπαναστάσεων, τῶν ἀντεπαναστάσεων, τῶν πολέμων — ἐμφύλιου — θὰ λέγονται τώρα ἐπὶ τὸ εὐπρεπέστερον — εἰς τὴν ὀξύτεραν τῶν μορφῶν. Καλὰ εἶναι λοιπὸν σήμερα τὰ πράγματα εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπικρατεῖ ἀρκετὴ ὕφεσις, δοξά τῷ Θεῷ, τὰ τελευταῖα ἔτη — μὲ τὴν ἐξαίρεσιν μόνον τοῦ προβλήματος τῆς διηρημένης Γερμανίας. Ἀλλ' ἡ διατήρησις τοῦ σημερινοῦ «στάτους κῆδ» τῆς υποχρεωτικῆς συνυπαρξεως, προϋποθέτει καὶ τὴν ὑπαρξιν ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ὑπονομεύει καὶ ἐξαερθῶναι συστηματοικῶς ὁ Ντὲ Γκῶλ: τὸ ΝΑΤΟ. Διότι ἄνευ αὐτοῦ, πράγματι, θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἑνιαία Εὐρώπη, ἀλλὰ μὲ τὴν κατάρτησιν τῆς Δυτικῆς ἀπὸ τὴν Ἀνατολικήν, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ Δουρείου Ἰππου.

ΟΜΟΦΩΝΙΑ...

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ τοῦ κ. Α. Παπανδρέου καὶ τῆς κυβερνητικῆς ἐφημερίδος συμπίπτουν ἀπολύτως ἐπὶ τοῦ θεματικῆς μεταβολῆς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἰς ὑποχείριον τοῦ κόμματος. Εἶναι, πράγματι, συγκινητικὴ ἡ ὁμοφωνία πού διαπιστώνει κανεὶς εἰς τὴν διατύπωσιν ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῆς θέσεως, ὅτι «ὁ στρατὸς πρέπει νὰ παύσῃ νὰ ἀποτελῇ κράτος ἐν κράτει καὶ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς ὑπευθύνου Κυβερνήσεως».

ΑΥΤΟ ἀπετέλεσεν ἄλλωστε, ἀνέκαθεν, ἐπιδίωξιν μιᾶς μεγάλης μερίδος τοῦ «Κέντρου» ἡ ὁποία ποτισμένη

ΕΙΣ τὸ θέατρον τῆς Ἐπιδαύρου ἐγκαινιάζονται σήμερα οἱ ὁμνύμες ἐκδηλώσεις μὲ παρουσίαις ἀπὸ κλιμάκιο τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου τῆς τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου «Ἰκέτιδες».

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ θὰ δοθῇ κατὰ μετάφρασιν Ὁρ. Σταύρου, σκηνοθεσία Τ. Μουζενίου, σκηνογραφία Κλ. Κλώζην, Κροτούμια Α. Φωκά, μουσικὴ Δ. Τερζάκη καὶ χορογραφία Ζ. Νικολοῦδη. Λαμβάνουν μέρος: Α. Κατσέλη (Αἴθρα), Β. Κανάκης (Θησέας), Στ. Βόκοβιτς (Ἀδραστος), Γκ. Μπινιάρης (Θηβαῖος κήρυκας), Ν. Καζής (Ἀγγελίος ἀγγελιαφόρος), Ζ. Κονδύλη (Εὐάνθη), Θ. Μορίδης (Ἰφίφις), Ε. Βοζικιάδου (Ἀθήνη), Κ. Καστανᾶς (Νεαρὸς Αἰγυπιάς), Ο. Τουρνάκη (Κορυφαία).

Η «ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ» ΣΤΟ «ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ»

ΣΗΜΕΡΑ δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Λυκαβηττοῦ» ἡ τελευταία παράστασις τῆς τραγωδίας «Ἐλένη» τοῦ Εὐριπίδου πού παρουσίασε ἡ Ἑλληνικὴ Σκηνὴ τῆς Α. Συνοδίου. Τὴν προσεχὴ Πέμπτην ὁ θίασος θὰ ἀνεβάσῃ τὴν «Λυσιστράτη» τοῦ Ἀριστοφάνους καὶ σκηνοθεσίᾳ Μ. Βολανάκη καὶ μουσικῇ Μ. Θεοδορόπου.

ΤΑ «ΔΕΝΤΡΑ» ΣΤΟ «ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ»

ΣΗΜΕΡΑ, 8.45 μ. μ., ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸν Πρόγραμμα εἰς τὴν ἑκτομπτὴν τὸ «Θέατρο τῆς Κυριακῆς» θὰ μεταδοθῇ ἡ γνωστὴ ἐπιτυχία τοῦ Ἀλεξάνδρου Κασάνο «Τὰ δένδρα πεθαίνουν ὀρθία».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΡΕΒΥ ΤΟΥ ΑΛΣΟΥΣ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

ΘΑ συνεχισθοῦν καὶ τὴν ἐ-

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟ

Ο θίασος Φωτοπαρ-
ἀρχίζει τὴν Παρα

ΤΟ ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΑΡΧΑΙΟΥ Δ

ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ἐνδιαφέρον ἀναμένεται ἡ ἀφιξὶς στὴν πόλιν μας τοῦ θιάσου τοῦ ἐκλεκτοῦ κωμικοῦ Μίμη Φωτοπούλου, πού θὰ παρουσιάσῃ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου στὸ θέατρο τοῦ Κήπου τὴν ἡθογραφία «Ἐνα κορίτσι στὸ παράθυρο». Μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ ὁ Φωτοπούλος κάνει τὸ ντεμπούτο του σὰν θεατρικὸς συγγραφέας.

Τὸ κλιμάκιο ἀρχαίου δράματος τοῦ Κ. Θ. Β. Ε. στοὺς Φιλίππους

ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ τοῦ θεάτρου τῶν Φιλίππων τὸ κλιμάκιο ἀρχαίου δράματος τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου συνεχίζει μὲ ἐντατικὸ ρυθμὸ τὶς πρόβες, στὴν τραγωδία τοῦ Εὐριπίδου «Τρωαδίσσες», στὴν κωμωδία τοῦ Ἀριστοφάνου «Λυσιστράτη» καὶ στὴν «Σέβυλλας» τοῦ Ἀγγέλου Σικελιανοῦ.

Τὰ τρία αὐτὰ ἔργα θὰ παρουσιάσῃ κατὰ διδασκαλίαν Σωκράτη Καραντινοῦ, τὸ ΚΘΒΕ στὸ Φεστιβάλ Φιλίππων καὶ Θάσου.

Σήμερα τὸ Κρατικὸ
Θέατρο στὴν Ἀ-
λεξανδρούπολη

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ θριαμβευτικὰ τὴν Γ' θερινὴν περιοδείαν του στὶς πόλεις τῆς Βορείου Ἑλλάδος τὸ κλιμάκιο τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου θὰ παρουσιάσῃ στὴν Ἀλεξανδρούπολη σήμερα τὴν τραγικὴν κωμωδία τοῦ Μολιέρου «Ντὸν Ζουάν» καὶ αὐριο τὸ σκηνικὸ παιχνίδι τοῦ ποιητῆ Γιώργου Θεμέλη «Ταξίδι».

Δύο ἐμφανίσεις τῆς Χωρῶ-
δίας Δωματίου τοῦ
Πανεπιστημίου μας

ΜΟΝΟ δύο ἐμφανίσεις στὶς

τῶν καλλιτε-
τοῦ Ε.Ο.Τ., ὅπ-
Γιάννη Μάντα
Ἡ περιορι-
τοχὴ ὀφείλετο
ὕποχρεώσεις
ματος, γιὰ τὴ
Διεθνὸς Ἑβδ-
τραγουδίου,
ποιηθῇ ἐφέ-
στὴν Θεσσαλ-

Σήμερα δὲ
παραστῶ
«Στρατι

ΣΗΜΕΡΑ ἐ-
τιωτικὸ
λευταῖες παρ-
δίας τῶν Ν.
συλλέγησιν «Ε-
λῶ» ἀπὸ τῶν
ρούλας Γιουλ-
Αύριο οἱ σ-
καὶ τὰ μέλη
φουν στὴν Ἀ-

Δύο ἔργα
τρο «Κή

Ο ΘΙΑΣΟΣ
Ν. Χατζή-
φορὰκὴ παρ-
ἐπιτυχία στὸ
τὸ ἔργο τοῦ
«Ἡ πόρνη π-
μονόπρακτο
εἰσεῖς οἱ ἀπ'
συμμετέχουν
Χρ. Νέζος, Χ-
νάκη, Β. Τρ-
πούλος, Πέ-
κ. ἄ. Τὰ σκ-
«Ἀννυ Βρυχέ-
λο στὸ μου-
γιαν ἐρμηνεί-
μοποῦλο. Ὁ
νὴ στὴν πόλιν
σεχὶ Τετάρτ-

26 Ιουν. 1966
"Ἡ Ἀκρόπολις"

1966

Πλήρης πίναξ τῶν κληρωθέντων
ἀριθμῶν τοῦ Λαχείου Συντακτῶν
Εἰς τὴν 16ην σελίδα

Η ΗΜΕΡΑ

16 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 542 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.50 . ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟΝ 531.001 ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966 ΕΚΔΟΤΑΙ: Π. ΚΑΙ Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ . Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Η ΑΥΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΧΡΟΝΟΥ συμπύπτει με την συμπλήρωσιν δεκαετίας από της ιδρύσεως της ΕΡΕ, και ευρίσκει την Ελλάδα εις ένα φοβερόν σταυροδρόμι. Οικονομικά ερείπια αφήσεν η παπανδρική θεομηνία. Η «δημοκρατία που ενίκησε» κατήντησε ράκος. Οί εργαζόμενοι αγωνιούν διά την αύριον. Ο τιμάρημος συνεχώς ανέρχεται.

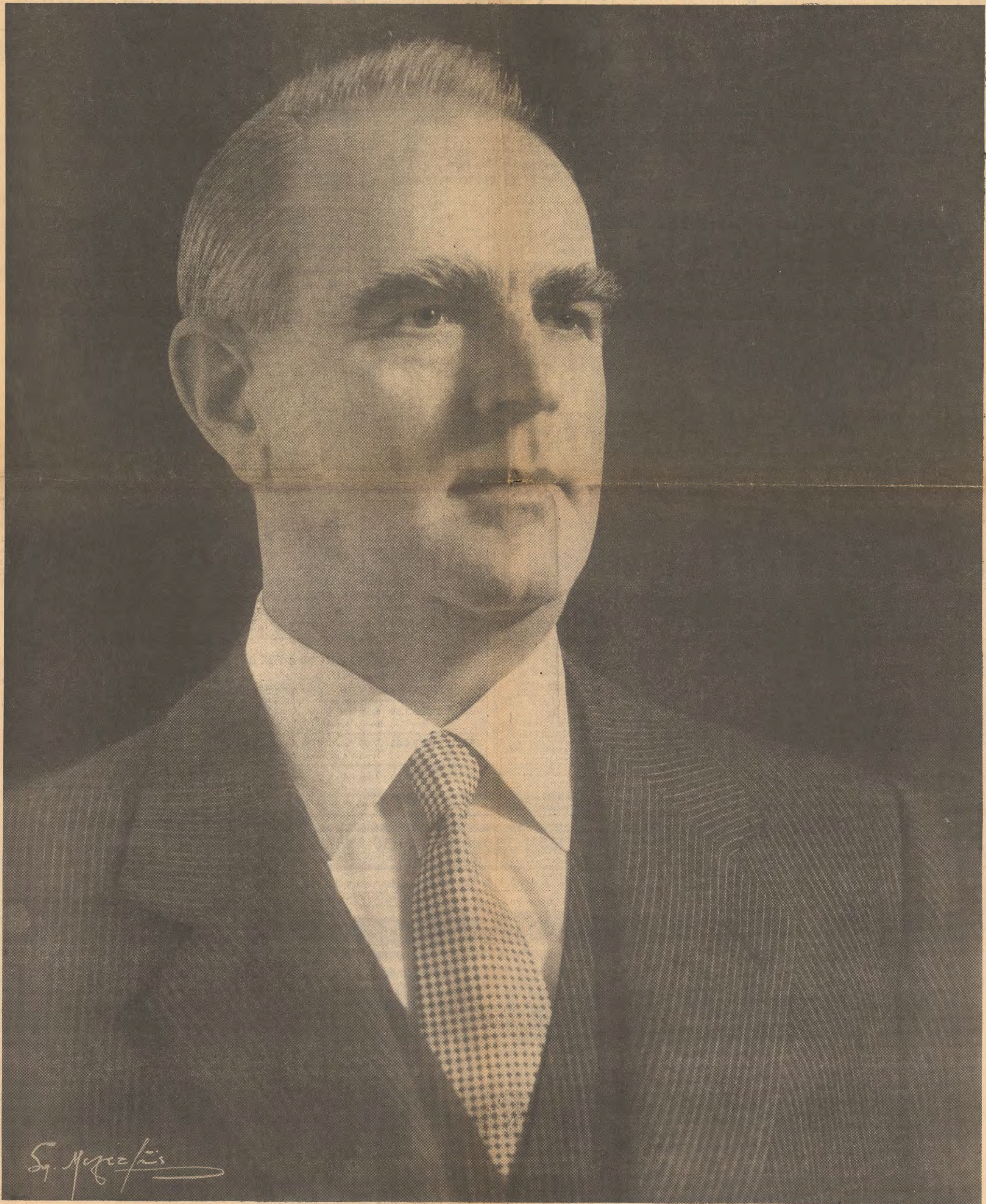
“Ελλειμμα τρομακτικόν ἄφησάν οἱ 17 μῆνες τῆς πλέον ἀναισχύντου φαυλοκρατίας πού ἐγνώρισεν ὁ Τόπος. Ἀπειλή πληθωρισμοῦ διεγράφη εἰς τὸν ἐθνικὸν ὀρίζοντα. Φόρους δύο δισεκατομμυρίων δραχμῶν καὶ πλέον ἐπίβάλλει ἡ νέα Κυβέρνησις. Διαρπάζεται ὁ δημόσιος πλοῦτος. Παρανομίαι, σπατάλαι, κομματισμοί, ἀρμοιοσθία. Ὅργιάζει ἡ ρουσφετολογία. Καὶ ἡ Ἑλλάς κατήντησε Ψωροκάστανα. Ὁ κομμουνισμὸς ἀλωνίζει τὴν χώραν ἀσύδοτος. Ὁργανώνει λαϊκὰ μέτωπα. Καὶ προετοιμάζει τὴν κατάλυσιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν. Σύνωμοσάι ἀνακαλύπτονται εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις. Ἡ ψυχὴ τῆς νεολαίας ἔχει διαθροῦθῃ. Δυναμίτις εἰς τὰ θεμέλια τῆς ἐθνικῆς Παιδείας. Ὅτι ἐκτίσεν ὁ Καραμανλῆς διεσκορπίσθη εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἐντὸς μιᾶς διετίας. Τὴν Ὀκταετίαν τῶν ἐργῶν, τῆς προκοπῆς, τοῦ Κράτους Δικαίου, τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς λιτότητος διεδέχθη ἡ πατρίς τῶν λυμεῶν τοῦ δημοσίου πλοῦτος. Καὶ θαίνομεν ἀπὸ τοῦ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον.

Εἰς τὰ θεμέλια τῆς ἐθνικῆς Παιδείας. Ὅτι ἐκτίσεν ὁ Καραμανλῆς διεσκορπίσθη εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἐντὸς μιᾶς διετίας. Τὴν Ὀκταετίαν τῶν ἐργῶν, τῆς προκοπῆς, τοῦ Κράτους Δικαίου, τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς λιτότητος διεδέχθη ἡ πατρίς τῶν λυμεῶν τοῦ δημοσίου πλοῦτος. Καὶ θαίνομεν ἀπὸ τοῦ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον.

Εἰς τὰ θεμέλια τῆς ἐθνικῆς Παιδείας. Ὅτι ἐκτίσεν ὁ Καραμανλῆς διεσκορπίσθη εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἐντὸς μιᾶς διετίας. Τὴν Ὀκταετίαν τῶν ἐργῶν, τῆς προκοπῆς, τοῦ Κράτους Δικαίου, τῆς περισυλλογῆς καὶ τῆς λιτότητος διεδέχθη ἡ πατρίς τῶν λυμεῶν τοῦ δημοσίου πλοῦτος. Καὶ θαίνομεν ἀπὸ τοῦ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον.

1966: ΝΑ ΓΥΡΙΣΗ!

Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΑΠΕΜΕΙΝΕ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΛΠΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΧΑΟΣ

Πανηγυριuό φύλλο για τήν 10^η επέτειο της ΕΡΕ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881 — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11773

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 633-411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1,50

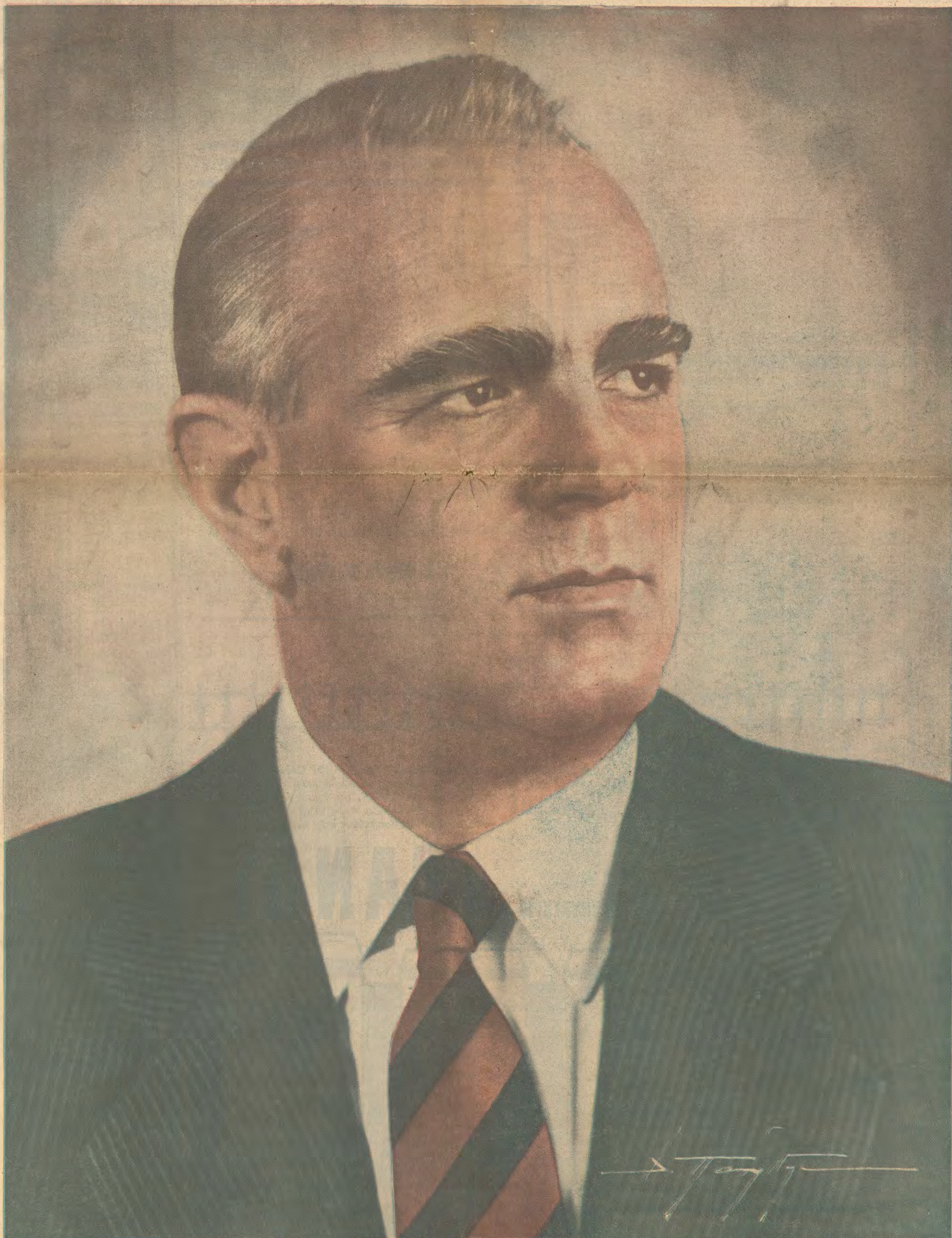
ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ 16 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΡΙΤΗ, 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 12

ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 70 — ΤΗΛ. 38-990

ΠΡΙΝ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΤΗΝ 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1956

**ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: «ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ Η ΕΛΛΑΣ ΗΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ ΑΛΛΑΞΗ ΜΟΡΦΗΝ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΝ»!**

Ο ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1956-63: ΟΚΤΩ ΧΡΟΝΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟ ΕΡΓΟ ΚΑΙ Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Η ΜΟΙΡΑ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

ΜΟΝΟΝ δέκα έτη έχουν περάσει από τότε, δέκα έτη που είδαν να πραγματοποιείται ένα μεγαλειώδες έργο εθνικής ανόρθωσης και, άμεσα κατόπιν, να συντελεστεί μία άπότητος εθνική συμφωνία. 4 Ιανουαρίου 1956. Την 9.15' εσπερινήν, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο οποίος από τριμήνου εκυδέρνα την χώραν σπριζόμενος εις την κοινοβουλευτικήν πλειοψηφίαν του 'Ελληνικού Συνομοσχευίου, έδεχθη τους άντιπροσώπους του Τύπου και άνήγγειλε εις αυτούς την ίδρυσιν ιδίου Κόμματος υπό την έπωνυμίαν «Εθνωσις». Ο Καραμανλής είχεν ήδη εισσηγήσει εις τον Βασιλέα Παύλον την διενέργειαν εκλογών το ταχύτερον δυνατόν. Η ίδρυσις της Ε.Ρ.Ε. απέτειλε το δεύτερον βήμα προς άποσπασμόν της πολιτικής καταστάσεως, άποσπασμόν της διακυβερνήσεως μετά τον θάνατον του Στρατάρχου Παπαγού. Άλλα ένευξε και μίαν άλλην, εύρύτεραν σημασίαν η δημιουργία του νέου Κόμματος. Την έσπεριν της 4ης Ιανουαρίου 1956, ο Καραμανλής άναγγέλλον την άπόφασίν του, άφηκε συνάμα να άκούσθαι διά πρώτην φοράν από το σύνολον του 'Ελληνικού Λαού το πολιτικόν του «Πίστευμα». Αι δηλώσεις του έκείνη συνθέτου ένα κείμενον πρώτης ιστορικόν. Ίδου τα κύρια σημεία της:

● **Πίστεύω** — είπεν ο ίδρυτής της 'Εθνωσικής Ριζοσπαστικής 'Ενώσεως — ότι η 'Ελλάς δύναται να άλλάξη μορφήν και ο Λαός της να μείζαν. Γνωρίζω ότι η δύναμις του Λαού μας δύναται να καταστή άπεριόριστη έάν υπέρβη η εθνικήν και τεχνικήν έκείνην προπαρρασκευή, η οποία θα καταστήσει δύναμιν την άξιοποιήσασιν της. Έάν υπέρβη, δηλαδή, Ιεράς συγκυρίσεσιν, έκινών τον κενήν με άποφασιστικήν τα, γοργών ρυθμών, αλλά και δικαιοσύνην.

● **Αι δύο μεγάλα πολιτικά και παραδοσιακά** — άποτίει προέκδοκον από τον δεκαετήν του 1915-25, έξερμάσσων ιστορικώς από μακροχρόνιον των άποσταλόν των. Παρά ταύτα, άποκαλούνθον μετρίως σημερινόν να έπηρεάζουν υπό διαφόρους μορφάς την δημιουργίαν μιας ζωής, με μοναδικήν των σχεδόν δύναμιν το πνεύμα της παλαιάς έκείνης διακερμάσεως. Η άναγνωριστική αυτή διακρίσει των πολιτικών μας παραγμάτων συνετέλεσε εις την δημιουργίαν ενός νοσηρού πολιτικού κλίματος, το όποιον έξέθρεβε κινήματα, επαναστάσεις, μεταπολίσεις, οικονομικές κρίσεις, κοινότητες και, πρό παντός, χαλαρώσαν των πολιτικών μας ήθων, άνέστειλε πολλούς την πρόδοτον της χώρας και, το αποδυόμενον, κατέστησαν άδύνατον την πλήρη άξιοποίησιν των υφιστάμενων και των άγώνων του 'Εθνους.

● **Ο 'Ελληνικός Συναγερμός**, εις μέαν όραν γενικού πολιτικού άδιεξέδου και καθολικής άπογοήτευσως, συνεκράτησε την καταστάσιν και προσέφερε υπό την έννοιαν αυτήν πολυτάλαντον υπηρέσιαν. Το κίνημα όμως τοούτο, λόγω της ιδιοσυγκρασίας του, έχον χαρακτήρα καθαρών μεταβολών, δεν ήτο δυνατόν να άποβή μόνιμος πολιτικός σχηματισμός και να επιβιώσιν τοις ιδρυτοί του.

● **Βασική αιτία** του άκακοδαμονίας του Λαού μας είναι η έλλιψς όργανώσεως και λειτουργίας της δημοσίας μας ζωής. Ο Λαός άδύνατος να είπαι η εις την χώραν μας Ιεράς, υπό την έννοιαν της λειτουργίας εκείνης, η οποία άνταρρύπτει και πρωτοει την δραστηριότητα του 'Εθνους, δεν ύφίσταται. Το πάθος το πολιτικό, η δυσπιστία των πολιτών προς το Ιερόν, και, πρό παντός, το πνεύμα της εθνικής και των συμβεβηκότων περιστάσεων του αιώματος του δημοσίου συμφέροντος.

● **Το πρόβλημα**, το όποιον άντιμετωπίζεις η χώρα μας, είναι κυρίως πολιτικό. Χωρίς την επίλυσιν του προβλήματος αυτού άποδοίαν καμία καθε προσέθετα άφύρωνα την λύσιν των καί' έκαστα προβλημάτων. Η άσύντατος του έθνικού μας εισοδήματος, άπαρκατέστη δια την επιβίωσιν της φυλής μας, η άνακύψαν των λαϊκών τάξεων δια της επιβιώσεως κοινωνικής δικαιοσύνης, η άναγκαιός ήθελ άξιογίανεις και τόσα άλλα άποτελούν συνάρτησιν του πρωταρχικού τουτου προβλήματος, δηλαδή του πολιτικού.

● **Η άνασυγκρότησις** του πολιτικού μας βίου κατέστησε περισσότερον άναγκαία σήμερον, όποτε, δια πρώτην φοράν από της λήξεως του πρώτου παγκοσμίου πολέμου, τίθενται ενώπιον του 'Εθνους τόσον κρίσιμα ζητήματα έξωτερικής πολιτικής. Ζητήματα τα όποια προκαλούν επεκινδύνους έξωτερικές και έσωτερικές άναταραχάς και άπεισιν άσφύριον και άποφασιστικήν άντιμετώπισιν. Αύτην την στιγμήν, η 'Ελλάς διεξάγει, με έπείγουσαν την έκδοσιν, σκληρούς άγώνας εις πολλά μέτωπα προς πρόσκτησιν των έσωτερικών και έξωτερικών ασφαλείων και πλούτων εις τους άγώνας αυτούς ύποσώζονται να επιτύχουν.

● **Ο 'Ελληνικός Λαός** καλείται να άναδείξαι κατά τας προσεχείς εκλογάς μέαν νέαν πολιτικήν δύναμιν, η οποία θα καταστή το σημερινόν της συναντήσεως όλων των προσδωτικών και υγιών στοιχείων της εποχής μας. Μίαν δύναμιν έκινών και άποφασισμένην να πραγματοποιήσιν την εθνητικήν εκείνην επανάστασιν, η οποία θα διαλύσιν την περρίαν και την άπολύτως την συσσωρευθείσαν εις την ψυχήν του Λαού μας, και θα καταστήσιν άνέσχυρον την φθοροποιήν επίδρασιν του κομμουνισμού. Μίαν δύναμιν, τέλει, η οποία θα δημιουργήσιν ένα νέον πολιτικόν και ήθικόν κλίμα, το κλίμα της άληθοδούς Δημοκρατίας.

● **Απληλγμένης** από τας προκαταλήψεις του παρελθόντος και από τας δεσποτικές εκείνας, τας όποιάς δημιουργούν τα άθέμιτα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα, με το συνείδημα ότι, εις τας κρίσιμους αυτές περιπτώσεις, προσφέρει υπηρέσιαν εις τον τύπον, άναλαμβάνουν την πρωτοθυβούλιν της δημιουργίας της νέας αυτής πολιτικής δύναμειος.

ΟΥΤΕ ΚΑΤΑ ΚΕΡΑΙΑΝ

Την αυτήν έσπεριν, ο Καραμανλής άποαντών εις έρωτήσεις των δημοσιογράφων, έξηγησεν ότι είχε προκρίνει δια το Κόμμα του την έπωνυμίαν «Εθνωσις Ριζοσπαστική 'Ενωσις» διότι, άκριδώς, ήθελε με αυτήν να καθορίσιν σαφώς την ιδεολογικήν του τοποθέτησιν και τους σκοπούς της. Η νέα ύπαιστικήν κίνησις είχεν άναμνηστικήν «Εθνωσικήν» δια να διαδηλώσιν η πλήρης αντίθεσις της προς τον κομμουνισμόν, «Ριζοσπαστική» δια να έκφρασθον αι προοδευτικές της τάσεις και «Ενωσις» δια να καταστή η πρόθεσις του ίδρυτοί της να πλαισιωθί από όλα τα υγιή στοιχεία του πολιτικού κόσμου, άνεξαρτή της της πολιτικώς των κομματικών τοποθετήσεως.

Κατά τα έτη που ήκολούθησαν, ο Καραμανλής δεν έπρόκειτο να άποστή ποτέ, ούτε κατά κεραίαν, από τας αρχάς που είχε διακηρύξει με τας δηλώσεις του της 4ης Ιανουαρίου 1956. Και η 'Εθνωσις Ριζοσπαστική 'Ενωσις με την πολιτικήν της και με το έργο της, έμειλε να δικαιώσιν πλήρως την όνομασίαν της.

ΑΓΓΛΩ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

ΓΕΝΝΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

ΑΝ ΥΠΗΡΞΕ τυχαίον δημιούργημα των περιστάσεων η 'Εθνωσις Ριζοσπαστική 'Ενωσις, πραγματικός γέννημα ιστορικής άναγκης. Τον Οκτώβριον του 1955, όταν ο Καραμανλής, ο επαναστατικός ύπουργος Δημοσίων Έργων της προηγουμένης τριετίας, ο όποιος είχε προκαλέσει τον ένθουσιασμόν του Λαού με την δημιουργικήν του τόλμην, έλήθη να αναλάβη την έξουσίαν, η κατάσταση της 'Ελλάδος δεν παρουσιάζετο καλό. Η άσθενεία του Στρατάρχου Παπαγού, η οποία και άπέληξεν εις τον θάνατόν του, είχεν επί μακρόν άφήσει την χώραν ούσιαστικά άνέκαλον. Μετά τας μεγάλας προσδοκίας που είχε γεννησιν ο 'Ελληνικός Συναγερμός, ήρχισαν και πάλιν να γίνονται αισθητά τα συμπτώματα της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής άσθενείας. Ες όλον, το Κυπριακόν προσέβαλλεν ήδη μορφήν αλύτου διεθνούς προβλήματος και — άς ένθυμούμεθα τα γεγονότα της Κανσταντινούπολης και της Συμρήνης, τον Σεπτέμβριον του 1955 — το γόητρον της 'Ελλάδος ύφίστατο δεινά πάλματα.

Ο ΑΛΛΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ

Δεν ήσαν, όμως, αυτά τα μόνα στοιχεία της κρίσιμότητος των ήμερών εκείνων. Καί άλλος παράγων, ακόμη σοβαρώτερος, έπέβαλλε την δημιουργίαν ενός νέου κινήματος ίκανού να δώσιν λύσιν εις το βασικόν πολιτικόν πρόβλημα και να άντιμετωπίσιν άποτελεσματικά τα πράγματα. Η 'Ελλάς εύρίσκει ενώπιόν της μίας μεγάλης διεθνούς μεταβολής, η οποία ήδύνατο να έχη επί αυτής τεραστίαν και μοιραία επιπτώσεις.

Μετά ολοκλήρον δεκαετίαν «ψυχρού πολέμου», η όξυνσις των σχέσεων 'Ανατολής και Δύσεως έβαινε, παρά τα φαινομενα, προς μέαν καλώς. Δεν έπρόκειτο, βεβαίως, να επικρατήσιν ειδικαί ειρήνη και αι τοπικά καιρούς τον όρίζοντα. Όστόσο, ο νέος συσχετισμός δυνάμεων μεταξύ 'Ελευθέρου Κόσμου και Σοβιετικού Μπλόκ, ο όποιος διαρκώς περιώριζε τας πιθανότητες έκρήξεως γενικού πυρηνικού πολέμου, ήλλαξε τόσον την μορφή, όσον και την φύσιν του «ψυχρού πολέμου».

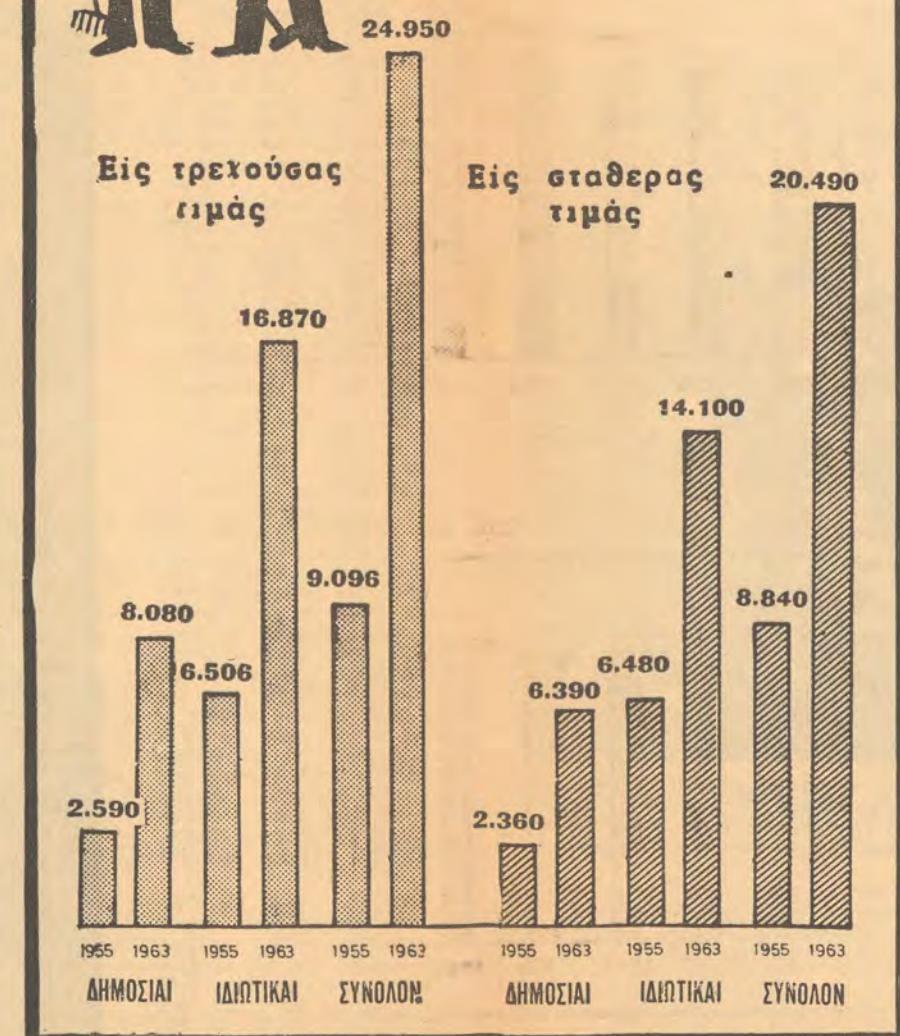
Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΒΟΗΘΕΙΑ

Η ιστορική αυτή μεταβολή δεν θα είχε μόνον πολιτικές συνεπτώσεις

ΕΡΕ 1956-63

ΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ (ΕΙΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΡΧ.)

της 'Ελλάδας, αλλά, κυρίως, και οικονομικά. Διότι, έως τότε, καθ' όλον την πρώτην μεταπολεμικήν δεκαετίαν, η οικονομική ύφεσις της χώρας είχε στριγγίσει πρωτίστως εις την οικονομικήν βοήθειαν των 'Ηνωμένων Πολιτειών. Η βοήθεια αυτή είχεν έπιτρέψει να άρχισή η άνασυγκρότησις, αυτή εκλάμψη τα τεράστια έλλείμματα του κρατικού προϋπολογισμού, αυτή άνταρρύπτει εις πάσαν άνάγκην και συνεπεί η οικονομία εις κίνησιν. Τηρουμένων των αναλογιών, η 'Ελλάς είχε λάβει την μεγαλύτεραν βοήθειαν εξ όλων των χωρών του κόσμου. Μέχρι του 1955, μας είχαν χορηγήσει 2,7 δισεκατομμύρια δολάρια, δηλαδή 360 δολάρια περίπου κατά κεφαλήν.

Η ιδιαίτερα αυτή μεταχειρίσις της 'Ελλάδος δεν άφείλετο, βεβαίως, μόνον εις την αίγλην του όνόματός της και εις τας πολυμερείς της θυσίας, αλλά και εις ένα άκρας ρεαλιστικόν λόγον. Είς το γεγονός ότι η 'Ελλάς κατείχε καίρια θέσιν εις το πεδίο άναμετρήσεως μεταξύ Δύσεως και 'Ανατολής. 'Ητο προκεχωρημένη, μαχημένη έπαλξις του Δυτικού Κόσμου εις το μέτωπον του «ψυχρού πολέμου». Και η άσθενής οικονομική βοήθεια άπετέλει, πρό πάντων, άμυντική ενέργεια των 'Ηνωμένων Πολιτειών.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΙΒΑΙΝΕ ΤΗΣ «ΥΦΕΣΕΩΣ»

Τι θα συνέβαινε τώρα από το «ψυχρόν πόλεμον» μετέβαλλε περιεχόμενον και μεθόδους. Η 'Ελλάς δεν θα έπαυε, βεβαίως, να άποτελεί έπαλξις του Δυτικού Κόσμου, ο ρόλος της, όμως, δεν θα είχε πλέον την φλέγονταν σημασίαν των δεκα προηγούμενων έτών. Πολύτιμος θα ήτο πάντοτε δια τας 'Ηνωμένας Πολιτείας ο μικρός άλλ' οδόμαχος σύμμαχος, όχι όμως με την έννοιαν ότι έπρεπε εις το διηνεκές να διατίθενται άειδίως τα δολάρια προς συντήρησιν του. Χαρακτηριστική συνάφεις η διαφορά εις το ύψος της 'Αμερικανικής βοήθειας μεταξύ των έτών 1950 και 1954. Έναντι των 264 εκατομμυρίων δολαρίων που είχαμε λάβει το 1950, μας έδίδοντο το 1954 μόνον 51 εκατομμύρια δολάρια. Είς το εξής, λοιπόν, η 'Ελλάς, ύπερτα από μίαν δεκαετίαν οικονομικής ζωής κατά μέγα βαθμόν παρασιτικής και καταναλωτικής, ήτο εκ των πραγμάτων υποκαρμένη να προχωρήσιν εις την άνασυγκρότησιν και την οικονομικήν της άνάπτυξιν με τας ίδιους της κυρίας δυνάμεις. Άλλως, προέβαλλεν ο κίνδυνος, όταν κατέστη να έστηναι η άρα άλλων άναπτεισών — οικονομικών και τεχνικών — μεταξύ των χωρών της Βαλκανικής, η πατρίς μας να άφανισθί, χωρίς πόλεμον θερμόν ή ψυχρόν.

ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Το πρόβλημα δεν το είχαν άντιληφθή ούτε το πολύ κοινόν, ούτε ο πολιτικός κόσμος. Το συνέλαβεν, όμως, ο Καραμανλής και το συνέλαβεν εις όλον το βάθος του, το όποιον ήτο άκρας άνησυχητικόν. Διότι δεν θα ήρκει απλά η χώρα να προχωρήσιν εις την άνασυγκρότησιν της, έστω άνευ ξένης

βοήθειας, έπρεπε να προχωρήσιν και με ταχύτητα και ρυθμόν δεν είχε ποτέ γνωρίσει εις την ιστορίαν της.

Ήδη, μετά τον Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, η Εύρώπη, μολοντί χωρισμένη εις δύο κόσμους — 'Ανατολικόν και Δυτικόν — είχε πραγματοποιήσει μίαν άνευ προηγουμένων άνάπτυξιν. 'Ανατολή και Δύσις είχαν έπιτύχει ρεκόρ σταθεράς οικονομικοτεχνικής προόδου, υπερχαλύπτοντα τα κενά

ΕΡΕ 1956-63

ΤΟ ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΕΙΣ ΔΟΛΛΑΡΙΑ

του πολέμου, και ήδη έβάδιζαν προς περαιτέρω επέκτασιν των οικονομικών των. Πράγματι, κατά την περίοδον του 1948-55, η διομηχανική παραγωγή των χωρών που συνέθεταν σήμερον την Κοινήν Ευρωπαϊκήν Άγοράν, ήξάνετο με ρυθμόν 7,5% έτησίως, ένα κατά την περιήμον δεκαετίαν 1918-1928, όπας και ένωρίτερον, κατά την ιστορικήν εκδοχήν 1880 — 1900, δεν είχε ποτέ ύπερβη το 4,5%. Ο ασηκτική ρυθμική των άνατολικών κρατών δεν ήσαν κατώτεροι.

Εν μέν μίας τοιαύτης κοσμογονίας, η 'Ελλάς δεν ήδύνατο να παραμείνη ή πτωχή, καθυστερημένη και άρα άποσταλάς χώρα που έγνωρίζαμε έως τότε. Όφείλε και αυτή, εάν ήθελε να έκτίσθαι, να άναπτύξη άναλόγως την έθνησιν. Και να το έπιτύχαι στήριξημενη εις τας ίδιους της δυνάμεις.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΕΔΟΝ ΖΩΗΣ

Πώς θα έπετελείτο ο άθλος αυτός; Κατά κανόνα, η ταχεία άνάπτυξις μίας υπανάπτυκτου χώρας πραγματοποιείται δι' ύποδοχισμόν του δικτικού της έπιπέδου. Το παρόν θυσισάσεται δια το μέλλον. Η τρέχουσα καταναλωτική σφαίρα άντλήσει εις τον δωμόν των παραγωγικών επενδύσεων. Τα άνατολικά κράτη κατά τον τρόπον αυτόν είχαν έπιτύχει των γοργών ρυθμών της τεχνικής άναπτύξεως των. Διαθέτοντας τεραστίαν έξουσίαν και ένα άνελεύθετον προμηθευτικόν μηχανισμόν έξαναγκασμό, ήδύνατο να επιβάλλουν άπεριόριστους στερήσεις εις τας λαούς των και να έξοικονομούν δι' αυτόν το άπαιτούμενα κεφάλαια. Από το άλλο μέρος, αι δυτικά χώροι, έχουσαι ένα υπερανεπτυγμένον παραγωγικόν μηχανισμόν, ο όποιος είχεν άνασυγκρότησιν ταχέως μετά τον Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, και παρουσιάζουσαι άνέκαθεν το φαινόμενον της υπεραγογής, ήδύνατο να έπιτύχουν την άνάπτυξιν των με παράλληλον άνόδοτον καταναλωτικού έπιπέδου.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΧΩΡΙΣ ΣΤΕΡΗΣΕΙΣ

Είς την 'Ελλάδα το καθεστώς ήτο γνωστό δημοκρατικόν και φιλελεύθερον. Οι 'Έλληνες, δια να σωθόν από τον ολοκληρωτισμόν, πρώτα τον φασιστικόν και έπειτα τον κομμουνιστικόν, είχαν άγωνισθί όσον κανένας άλλος λαός της Εύρώπης. Δεν θα ήσαν, λοιπόν, άνέκατοι εις τον τόπον μας αι άπεριόριστοι έξουσία Κράτους και Κόμματος, αι όποιαι έπιτρέπουν εις τας άνατολικάς διατάξεις να επιβάλλουν εις τους λαούς των στραγγαλιστάς

στερήσεις χάριν του μέλλοντος. 'Αφ' έτέρου, όμως, η 'Ελλάς δεν διέθετε τον παραγωγικόν μηχανισμόν των δυτικών δημοκρατιών δια να έπιτύχαι την άνάπτυξιν της άνευ καταναλωτικών περιορισμών. Εν τούτοις, ούτε και ήδύνατο να υποβιβασθί περαιτέρω το διαιτητικόν έπίπεδον του Λαού της, το όποιον ήτο ήδη έπικινδύνως χαμηλό. Δεν ύπρχε περιθώριον δια νέας στερήσεις. Το πρόβλημα ήδύνατο να διατυπωθί ως εξής:

● **Η 'Ελλάς** ώφελεσε — με τέμνημα την επιβίωσιν της — άν δεν τή έπρόκειτο — να άναπτύχθαι οικονομικώς με ρυθμούς έφωκίλλους προς τούς ρυθμούς της 'Ανατολής και της Δύσεως.

● **Η άνάπτυξις** αυτή, θα έπετυγανέτο με τας ίδιαις της βασικώς δυνάμεις και θα έστηρίζετο εις παραγωγικάς επενδύσεις έκπαισως άναλόγους προς των σκοπών.

● **Δεν έπρεπε** να επιβιβασθόν νέαι στερήσεις εις την 'Ελλάδα, τουναντίον μάστιξ θα έπιβιβάσθαι άνόδοτος του θνητικού έπιπέδου και της λαϊκής καταναλωσεως, παράλληλος προς την άναπτύξιν των παραγωγικών πόρων.

Άλλά, δια να γίνον ατά, πρoutόθεσις άπαραίτητος ήτο να δοθί λύσις εις το πολιτικόν πρόβλημα της χώρας. Πρός έξοικονομικήν άσφύριον, έπληρώσαν τον προσηκόντα αυτού σκοπό άπέδειχθη η ίδρυσις της Ε.Ρ.Ε.

ΤΟ ΟΠΛΟΝ ΤΟΥ ΑΓΓΩΝΟΣ

ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

ΕΙΣ ΤΑΣ δημοκρατίας, η έξουσία κατατάσσεται δια της αμύλης των κομμάτων, τα όποια άντλούν την ύπαρξιν και την δύναμιν των από τον κυρίαρχον λαόν.

Ο Καραμανλής, και όταν το θηινόπρων του 1955 εκλήθη εις την έξουσίαν, και όταν τον Φεβρουάριον του 1956 προσέφυγεν εις την λαϊκήν έτυμωρίαν, δεν ήθέλησε να παρουσιάσθαι ως διάδοχος του Στρατάρχου Παπαγού και κληρονόμος του 'Ελληνικού Συνομοσχευίου. Άλλωστε, πριν άκόμη άποδοθί ο Στρατάρχης, ο 'Ελληνικός Συναγερμός είχε διασπασθί και είχεν ύποστη άνεταναρότητον φθοράν. Ότε ως συνεχιστής του Λαϊκού Κόμματος παρουσιάσθη ο Καραμανλής, διότι, άπλούστατα, πριν άκόμη ο 'Ελληνικός

τό, δεν συνεχισθί απλάς μία εξέλιξις, δεν έπετύχθη μόνον μία μεγάλη η μικρά βελτίωσις άλλ' επραγματοποιήθη η ποσότης μετετράπη εις ποιότητα, όπας το νερό γίνεται άτμός και ένέργεια. Η καχεκτική και εκ παραδοσεως καθυστερήνη χώρα μας, εις πλέον άρχισιν να εύθυγραμμίζεται με τον συγχρονισμένον κόσμον.

Η ΑΛΛΑΓΗ

ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΟΙ ΡΥΘΜΟΙ

ΕΙΧΑΜΕ συνήθειαι η 'Ελλάς να δραστηριοποιήται μίαν και δύο γενεάς εν σχέσει προς τας εύρωπαϊκάς εξελίξεις. Καθυστέρησε κατά πέννητον τολάχιστον έτη έναντι της Δυτικής Εύρώπης κατά την διομηχανικήν επαναστάσιν των άρχών και των μέσων του 19ου αιώνος. Έμεινε πίσω άλλα τόσα έτη κατά την τερστίαν οικονομικήν — χρηματιστικήν άνάπτυξιν, πριν έπραγματοποιήσιν την Δύσιν περί τα τέλη του 19ου αιώνος. Έβραδυώτερον άλλον μισόν αιώνα κατά την επαναστάσιν του ηλεκτρισμού, που έσμηιώθη εις τα τέλη του 19ου και τας αρχάς του 20ού αιώνος.

Έφαινετο, λοιπόν, ότι η 'Ελλάς θα καθυστέρει πλέον άναλόγως κατά την τεχνικήν — διομηχανικήν επαναστάσιν, η όποια, με άνήκουστον όρμη, ήρχισε μετά τον Β' Παγκόσμιον Πόλεμον και συνεχίζεται ακόμη. Αυτό τολάχιστον διαφαίνεται σαφώς την πρώτην (1950-1955) πενταετίαν μετά την λήξιν του συμμοριτοπολέμου.

Και αϊφνιδίως, η πορεία και οι ρυθμοί ήλλαξαν άρδην. Η 'Ελλάς, με καθυστέρησιν των άνατολικών Κρασσοκλήν, εις την όρμητικώτερον και ραγδαίωσαν διομηχανικήν επαναστάσιν που έγινώρισεν ο κόσμος, εύρεθι εύθυγραμμισμένη εις ρυθμόν άναπτύξεως με τας πλέον προηγμένους χώρας 'Ανατολής και Δύσεως, χωρίς πλέον έμνη βοήθειαν.

ΑΝΑΜΕΣΑ ΕΙΣ ΤΑ «ΚΡΑΤΗ - ΘΑΥΜΑΤΑ»

Η διομηχανική της παραγωγή, κατά την οκταετίαν 1955-1963, ήύεθη κατά 93%, σχεδόν διπλασιάσθη, με μέση έτησίαν αύξησιν 8%. Άλλά, κατά το αυτό χρονικόν διάστημα, η μέση έτησίαν αύξησιν της διομηχανικής των εύρωπαϊκών χωρών που έχου τον αυτόν περίπου πληθυσμόν με την χώραν μας (Βέλγιον, 'Ολλανδία, Σουηδία, Αυστρία, Πορτογαλία) ύπέρβη μόλις 3-6%, πλην της Αυστρίας που προσήγγισε το 7,5%. Υπάρχουν όμως και κράτη άσυγκρίτως μεγαλύτερα της 'Ελλάδος, που η μεταπολεμική των άναπτύξις έκασοκρήσθη ως «θαύμα». Η Δυτική Γερμανία, η 'Ιταλία, η 'Αγγλία. Καί αυτά όμως η έτήσια δημογραφική αύξησις είναι 8% της πρώτης της δεκαετίας, ενώ δε η 'Ιταλία ύπερβη το 10%. Το συμπεράσμα είναι ότι η ελληνική διομηχανική άναπτύξις, εις ρυθμόν, άφου άρθηκε πολύ όπίσθεν της άνάπτειν που έσμηιώθη εις τα ίσομενέθη προς την 'Ελλάδα κράτη, ένέταξε την χώραν μας εις την χορείαν των «κρατών-θαυμάτων».

Τας ατάς αναλογίας παρατηρούμεν και εις τας βασικόν οικονομικών δείκτων, το έθνικόν εισόδημα, το όποιον είναι η συνισταμένη της οικονομικής δραστηριότητος της χώρας. Κατά την περίοδον 1955-63, το έθνικόν εισόδημα μας έταξεν έπίσης εις την πρώτην διεθνή γραμμήν, μεταξύ των ταχύτερον άναπτυσσόμενων χωρών του κόσμου. Ο ρυθμός της έτήσιας αύξεσιν — εις σταθεράς τιμάς του 1954 — ύπέρβη 6,1%. Ρυθμός άνωτερος όλων των εύρωπαϊκών κρατών του ίδιου περίπου πληθυσμού με την 'Ελλάδα (Βελγίον, 'Ολλανδία, Σουηδία, Πορτογαλία, Αυστρία) και έφωκίλλους των χωρών του κοινονικού θαύματος» (Δ. Γερμανία, Γαλλία, 'Ιταλία).

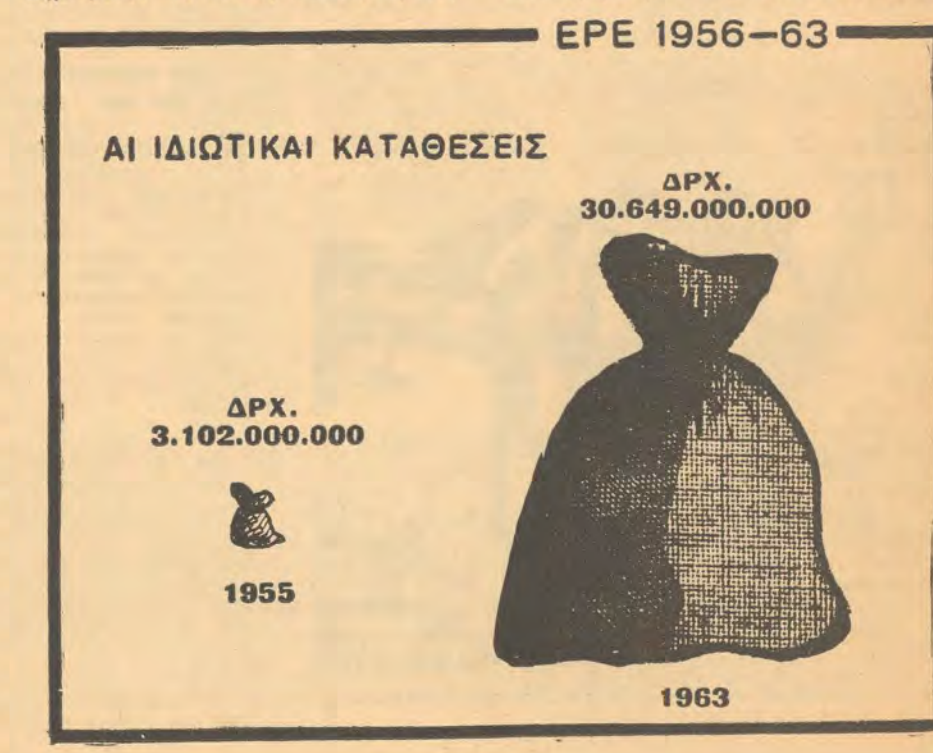
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

Είχαμε συνήθειαι, εις την 'Ελλάδα, το κρατος να είναι άπασις θεατής της ιδιωτικής προσπαθείας εις την οικονομικήν άνάπτειν. Άλλα, έπι τώ ήμερον, το κράτος, με έπείγουσαν επραγματοποιήσιν παραγωγικών επενδύσεως εις άσφάλιστον αι άλλες άποικίας κλίμακα, αι όποιαι άνακινούν την χωραν και ήνοιξαν τον δρομόν εις χειμάρρους ιδιωτικών επενδύσεων.

Είς όνα των 56 δισεκατομμυρίων δραχμών, δηλαδή εις 7,9 δισεκατομμύρια δολάρια, περίπου, άνήλθαν συνολικώς αι δημόσιαι επενδύσεις κατά την οκταετίαν 1955-1963. Είς 114 δισεκατομμύρια δραχμών, δηλαδή εις 3,8 δισεκατομμύρια δολάρια, αι ιδιωτικά, μεταξύ 1955 και 1963 συμπεριλαμβανόμενα. Ένα σύνολον, δηλαδή, το όποιον φθάει τα 5,7 δισεκατομμύρια δολάρια. Τα λίγιστά αυτα ποσά, μετρημένα εις δισεκατομμύρια δολάρια, άναγκάζουν, ύπερβαίνον πλέον κατά πολύ τα ποσά των κρατών που έχου τας διαστάσεις της 'Ελλάδος. Είναι ποσά που άντιστοιχούν εις μεγάλας δυνάμεις. Καί δι' αυτό έπιτύχων, το πρωτογενές δια την ιστορίαν μας αποτέλεσμα: Να φέρουν την 'Ελλάδα εις την δυναμικήν πρωτοπορίαν των ταχύτερον άναπτυσσόμενων χωρών του κόσμου.

ΤΟ ΠΑΓΙΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ο οικονομικός πλούτος μίας χώρας μετράται δια της αξίας του παγίου κεφαλαίου, το όποιον αυτή διαθέτει εις πάσαν στιγμήν. Δηλαδή, δια της αξίας του μηχανικού εξοπλισμού, των κτισμάτων, των έργων και των πάσης φύσεως έγκαταστάσεων. Η αξία λοιπόν του παγίου κεφαλαίου, το όποιον διέθετε η 'Ελλάς το 1955, άνήρχετο εις 7,9 δισεκατομμύρια δολάρια. Με τας επενδύσεις που έπραγματοποιήσαν κατά την περίοδον 1955-1963, το παγίον κεφάλαιον ήύεθη εις 12,7 δισεκατομμύρια δολάρια. Έάν άφαιρώμεν τας έν μεταβολή, τας όποιες ύφίσταται το παγίον κεφάλαιον λόγω της χρησιμοποίησεως του εις την παραγωγικήν διαδικασίαν και των όποιων η ύψος πρέπει να ύπολογισθί εις 1,4 δισεκατομμύρια δολάρια, άπέμεινε, κατά τα τέλη του 1963, καθόρον 11,3 δισεκατομμύρια δολάρια. Με άλλως λόγους, ένός της έκατετίας, έπετύχθη αύξησις κατά 60% του πλούτου που είχε σχηματισθί εις

1967

"Αρδρα Πολιτικά - Αποκ. Εφ/δων 1967"

"Η Ηθική Ανδρεία - Ακρόασις" 1.1.1967

"Η Ήρε' ή Δεξιά ή η Αριστερά -"
Ελευθερος κόσμος 4.1.67

Προς τους Νέους της Ελλάδος
Ακρόασις 18-1-67

Η Θέσις μας έναντι του Κομμουνισμού Α.Β.
(10 σελ.) καθημερινή 3.2.67

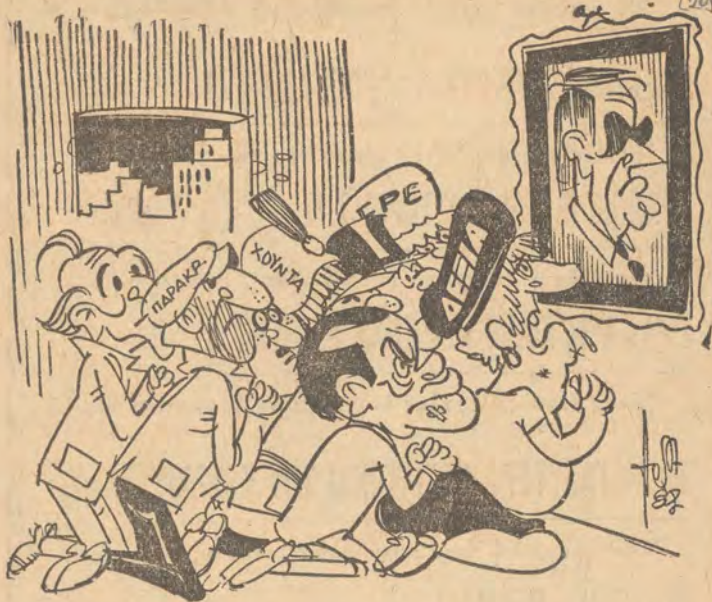
Γιατί κινδυνεύει η Δημοκρατία
Βραδυνή 15-2-67

Ευρωπαϊκό Βήμα 20.2-67
Εβδομαδιαίος τύπος. 20.2.67

Γιατρού ή Μάγειρον - "Δευτέρη"
Εβδομαδιαία Εφ. Λήριος 20-2-67

Φ.11

A
E
H
N
A
T
K
H

— ...Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου! (Τοῦ Ἀρχέλαου)

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΑΤΙΡΑ

«ΤΣΑΤΣΟΙ, ΜΗΤΣΟΙ...ΚΩΤΣΟΙ»

Τσάτσος, Τάκος και Τσοίτσας ἐνεργοῦν παντοιοτρόπως, γιὰ νὰ πᾶνε στὸ Παρίσι καὶ νὰ ποῦν αὐτοπροσώπως νὰ γυρίσῃ ὁ «φυγάς» των, ὅστις... σύνταξιν λαμβάνει καὶ τῆς παροστάξεώς των... ἀνασύνταξιν νὰ κἀνῃ!

Ἐπιμένει, ὅμως, καὶ ὁ... Ράλλης νᾶρθῃ ὁ Καραμανλῆς, γιὰ νὰ ρίξῃ στὸν ἀγῶνα ὅλη τὴν «παλιά του κλίκα» καί, δικαιολογημένα, λέει ὁ κόσμος ὁ πολὺς ὅτι αὐτὸ δὲν θάναί κόμμα, ἀλλὰ μάλλον... «Ράλλη - ἀντίκα»!

Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

23/2/67

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 614.976

'Εν 'Αθήναις τῇ 4 ΙΑΝ. 1967 196

ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΣΕΛΙΣ 7

Η Ε.Ρ.Ε.. Η ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Άρθρον τοῦ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ, βουλευτοῦ Ἀθηνῶν, πρώην Ὑπουργοῦ

ΕΟΡΤΑΖΕΙ σήμερον ἡ Ἐθνικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἐνῶσις τὴν ἐνδεκάτην ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της. Οἱ ἀντίπαλοι της καὶ οἱ πολλοὶ ἀπληροφόρητοι τὴν ὀνομάζουσαν: τὸ Κόμμα τῆς Δεξιᾶς.

Ἡ λέξις «Δεξιὰ» ὅπως ὅλα αἱ λέξεις τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦναι ἐπιτελεῖται ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της. Ὑπὸ ποίαν ἐννοίαν εἶναι ἡ ΕΡΕ δεξιὸν κόμμα; Καὶ ὑπὸ ποίαν ἐννοίαν δὲν εἶναι; Κάποτε αὐτὸ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ διαλευκανθῇ, διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ ἐκμετάλλευσίς καὶ ἡ ἐξαπάτησις τοῦ λαοῦ.

Εἰς ὁλόκληρον τὸν δημοκρατικὸν κόσμον, κόμματα δεξιᾶς ἀποκαλοῦνται ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἰς μίαν ἀνεπτυγμένην οἰκονομίαν ἀντιτίθενται εἰς τὸν κρατικὸν παρεμβατισμὸν, θέλουν τὴν ἀκώλυτον ἢ σχεδὸν ἀκώλυτον λειτουργίαν τοῦ νόμου, τῆς προσφοράς καὶ τῆς ζητήσεως, τὸν ἐλεύθερον συναγωνισμὸν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ ἀρνοῦνται πάντα περιορισμὸν τῆς ιδιοκτησίας. Αὐτὰ εἶναι ἴσως τὰ κύρια γνωρίσματα ἐνὸς κόμματος τῆς δεξιᾶς. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν κομμάτων ὑπάρχουν καὶ μερικά ἀκράϊα, τὰ ὁποῖα, εἴτε ἀναγνωρίζουν ἀποφασιστικὴν ἐπιρροὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς γενικῶς εἴτε καὶ ὑποστηρίζουν τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸν θεσμόν τῆς ἀπολύτου μοναρχίας. Ἐρωτᾶται ἤδη, ποῖα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ γνωρίσματα ἔχει ἡ ΕΡΕ; Οὐδὲν.

Ἡ ΕΡΕ, ἔχουσα μάλιστα πρὸ αὐτῆς μίαν ὑπανάπτυκτον οἰκονομίαν, ἠκολούθησε τὸν ἀντίθετον ἀκριβῶς δρόμον. Ἠσκήσε παρεμβατικὴν πολιτικὴν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, κατηγορηθεῖσα μάλιστα δι' αὐτό. Διὰ τῶν τιμῶν ἀσφαλείας μετέτρεψε μέρος τοῦ πλούτου τῆς χώρας εἰς τὰς ἀπορρώττας τάξεις τῶν ἀγροτῶν. Ἐπιμοδότησε τὰς ἐξαγωγὰς. Ἐχορήγησε συνεχεῖς αὐξήσεις εἰς τοὺς ἐργαζομένους. Δηῦρνε τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις. Ἐκάμε μεγάλας δημοσίας ἐπενδύσεις, περιορίσασα εἰς πολλοὺς τομεῖς τὴν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν. Οὐδὲν μέτρον ἔλαβε πρὸς προστασίαν τῆς ιδιοκτησίας. Ἀντιθέτως διετήρησε τὰ ἐνοικιστῶν καὶ ἄλλα θάρη αὐτῆς. Ποῖα ἡ ὁμοίότης τῆς πολιτικῆς τῆς ΕΡΕ πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν κομμάτων τῆς δεξιᾶς εἰς τὰς δη-

μοκρατίας; Κα μ μ ί α.

Ἀλλὰ καὶ ποῖον κόμμα ἐν Ἑλλάδι — πλὴν τοῦ κομμουνιστικοῦ — ὑπεστήριξε ἢ ἐφήρμοσε πολιτικὴν ὀλιγώτερον δεξιὰν ἀπὸ τὴν ΕΡΕ; Κα μ μ ί α.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχουν δεξιώτερα καὶ ἀριστερώτερα κόμματα, δεξιώτερα καὶ ἀριστερώτερα πολιτικά. Ὅλα τὰ κόμματα, πλὴν τοῦ κομμουνιστικοῦ, ἔχουν μίαν πολιτικὴν — καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων, λόγω τοῦ ὑπαναπτύκτου τῆς οἰκονομίας — δὲν ἔμπορουν νὰ ἔχουν ἄλλην.

Ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας ἀπὸ τοῦ 1963 μέχρι σήμερον ἐπιβεβαιώνει πλήρως τὴν σκέψιν ὅτι μίαν οἰκονομικὴν, μίαν κοινωνικὴν πολιτικὴν εἶναι δυνατὴ, τὰ δὲ περὶ ἀριστερᾶς καὶ δεξιᾶς, εἶναι ἀπλοῦστατα προπαγανδιστικὰ φληναφήματα.

Ἡ μίαν ὁμως αὕτη πολιτικὴ εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τρόπον συστηματικόν, σοβαρόν καὶ υπεύθυνον. Αὐτὸ ἐγίνε ἀπὸ τὸ 1955 μέχρι τοῦ 1963. Εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τρόπον ἀνεύθυνον, ἀφρονα καὶ ἐπιτόλαιον. Νὰ γίνωνται ἐνέργειαι αἱ ὁποῖαι εἶναι δημαγωγικαὶ καὶ θεατρικαὶ καὶ ὠφελοῦν κομματικῶς, ἀλλὰ ὁδηγοῦν τὸν τόπον εἰς τὸ χεῖλος τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Αὐτὸ ἔπραξε τὸ Κέντρον, μετὰς ἀγόνους σπατάλας καὶ τὰς σκανδαλώδεις παροχὰς ἀπὸ τοῦ 1963 μέχρι τῆς πτώσεώς του.

ΕΔΩ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ νὰ σταματήσωμεν. Ἀλλὰ διὰ νὰ εὐκολύνωμεν τοὺς τὰ ἀντίθετα φρονούντας, ἂς παραδεχθῶμεν ὅτι ὑπὸ ἄλ λ η ν ἐννοίαν ὁμιλοῦν περὶ τῆς ΕΡΕ ὡς κόμματος τῆς δεξιᾶς. Ὑπὸ ποίαν;

Μήπως ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι περιώρισε τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας; Ὅτι εἶναι, ὅπως ἐλέγθη, κόμμα φασιστικόν; Θὰ ἐχρειάζετο ἡ ἀναίρεσις πολλῶν πιθήκων διὰ νὰ ὑποστηριχθῇ εἰς τοιοῦτος ἰσχυρισμός. Εἰς ἕνα τόπον ὅπου ἀνευ κυρώσεως τινος ἐξυφάνθη ἡ ἀ τ ι μ ί α τῆς ὑποθέσεως Μέρτεν ἀπὸ ἑνα μεγάλο κόμμα, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ κάποιο ἀπόθεμα τοῦ γερμανικοῦ χιτλερισμοῦ, χωρὶς νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τὴν διάπραξιν αὐτῆς τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως ἀπὸ κανένα, ποῖος δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι περιώρισε τὸ κράτος, ὅταν ἐκυβέρνησεν ἡ ΕΡΕ, τὰς ἐλευθερίας;

Οὐτε τὴν χειροτέρας μορφῆς κατὰ χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας δὲν περιώρισε ποτὲ ἡ ΕΡΕ. Ἀφῆσε τοὺς ἀντιπάλους τῆς ἐλευθερίας, νὰ ὑβρίζουν, νὰ συκοφαντοῦν, νὰ διαδιθρώσκουν μετὰ πλεονέκτημα μὲσα τὸ κράτος, ὅταν αὕτη ἐκυβέρνησεν, καὶ ὅλα αὐτὰ ἐδέχθη ὅτι ἀποτελοῦν θεμιτὴν δημοκρατικὴν ἀντιπολίτευσιν. Ποῖον ποτὲ μέτρον ἔλαβε ἡ ΕΡΕ ἐναντίον τῶν πλέον ἀντιδημοκρατικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀντιπάλων τῆς, ὅτε ἦτο Κυβέρνησις; Οὐδὲν. Ποῖον δημόσιον λειτουργόν, δεδλωμένον ἀντίπαλόν τῆς, ἔπαυσε; Οὐδένα.

Ἡ ΕΡΕ ἐδείξε ἴσως ἀσύγνωστον ἀνοχὴν ἀπέναντι ὧν. Μήπως ὁμως ἐξήρесе τῆς μεταχειρίσεως αὐτῆς τοὺς κομμουνιστάς;

Βεβαίως ὑπῆρξεν ἀσύτηροτέρα ἀπέναντι ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἴτε ἔδρασαν ἐγκληματικῶς εἰς τὸ παρελθόν, εἴτε ἦσαν ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν. Ἐπραξε στοιχειωδῶς τὸ καθήκον τῆς ἀπέναντι τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν πολι-

τῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπλήρωσαν μετὰ αἷμα καὶ μετὰ καταστροφὰς τὴν δρᾶσιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος.

Στοιχειωδῶς λέγομεν. Ἀλλὰ οὐτε κἀν αὐτό. Ἡ ΕΡΕ ἠγνόησε τὸν Νόμον 509 τὸν θέτοντα ἐκτὸς νόμου τὸν κομμουνισμόν. Ἡνέχθη τὴν ΕΔΑ ἡ ὁποία εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα χωρὶς προσθήκην τινὰ καὶ χωρὶς ἀφαίρεσιν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1950 μέχρι σήμερον μόνον θεωρητικῶς εἶναι ἐκτὸς νόμου ὁ κομμουνισμός. Εἰς τὴν πραγματικότητα, ὑπὸ ψευδώνυμον, δρᾷ ἐλευθέρως. Οὐτε ἐπομένως ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν δύναται ἡ ΕΡΕ νὰ ὀνομασθῇ «Δεξιὰ».

Τὸ ΠΙΘΑΝΟΝ λοιπὸν εἶναι ὅτι ἡ ΕΡΕ ὀνομάζεται κόμμα τῆς δεξιᾶς, διότι ἠνέχθη ἀπλῶς ὀ λ ι γ ῶ τ ε ρ ο ν τὸν κομμουνισμόν καὶ τὴν ἀνομον δρᾶσιν τοῦ ἀπὸ ὅ,τι τὴν ἠνέχθη ἡ διάδοχος Κυβέρνησις τοῦ Κέντρου. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μίαν καὶ ἡ μόνη οὐσιαστικὴ διαφορά. Τὸ Κέντρον ὑπῆρξε ἐπιεικέστερον ἐναντι τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅχι ἀπὸ φιλελεύθερον πνεῦμα ἢ καὶ ἀπὸ δημοκρατικὴν νοοτροπίαν. Τὸ Κέντρον ἀπλῶς ἐξηγόρασε μετὰ τὴν ἐπικινδύνως ἀνεκτικὴν αὐτὴν πολιτικὴν τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν πριμοδότησιν τοῦ παρὰ τῶν κομμουνιστῶν. Συνηλλάγη μετὰ τὸν κομμουνισμόν καὶ ἔθεσε ἐν κινδύνῳ, χάριν κομματικῶν συμφερόντων, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν τῆς χώρας. Ἐπέτρεψε εἰς τὸν κομμουνισμόν νὰ εἰσδύσῃ παντοῦ, εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰς τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν, εἰς παντοίους ὀργανισμούς. Ἐνῶ δὲ δημοσίᾳ διεκήρυττεν ὅτι διεξάγει διμέτῳπον ἀγῶνα, διὰ νὰ συγκρατήσῃ τοὺς ἐθνικοφρονᾶς ὁπαδοὺς του, ἐν τῇ πραγματικότητι ἐσφυρηλάτει τὸ λαϊκὸν μέτωπον.

Ἐὰν ὁ τίτλος τοῦ «μὴ δεξιῶ» κόμματος ἀνήκῃ μόνον εἰς τοὺς μετέχοντας αὐτῆς τῆς ἀθλίας καὶ ἐπικινδύνου συναλλαγῆς, αὐτῆς τῆς ἀντεθνικῆς συμμάχιας, μόνον εἰς τοὺς ἀνεχομένους, ἀπὸ κομματικὸν πάθος ἢ κομματικὸν συμφέρον, τὸ φανερόν ἢ τὸ κρυπτόν. Λαϊκὸν Μέτωπον, ἂν μόνον αὐτοὶ δὲν εἶναι δεξιοί, ἀλλὰ προοδευτικοί, φιλελεύθεροι, δημοκρατικοί, τότε ἀσφαλῶς ἡ ΕΡΕ δὲν εἶναι καὶ δὲν θέλει νὰ εἶναι «μὴ - δεξιὰ». Ἄν

μόνον ὅ,τι ταιριάζει μετὰ τὸν κομμουνισμόν δὲν εἶναι δεξιὰ, τότε ἡ ΕΡΕ εἶναι δεξιὰ καὶ θέλει νὰ μείνῃ «δεξιὰ» καὶ ὑπερηφανεύεται διότι εἶναι καὶ θὰ μείνῃ «δεξιὰ».

Ἀλλὰ τότε πρέπει καὶ νὰ συνεννοοῦμεθα διὰ τὸ νόημα τῆς λέξεως «Δεξιὰ». Μέσα εἰς τὸν ἐλληνικὸν πολιτικὸν χώρον ἡ Δεξιὰ εἶναι ἐξ ἴσου προοδευτικὴ, ἐξ ἴσου δημοκρατικὴ, ἐξ ἴσου φιλελεύθερα, ἐξ ἴσου σοσιαλιστικὴ μὲν ὅλα τὰ ἄλλα κόμματα, πλὴν τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἡ μόνη διαφορὰ τῆς ἀπὸ τὰ ἄλλα κόμματα εἶναι ἡ σαφὴς ἀντίθεσις τῆς πρὸς τὸν κομμουνισμόν. Τίποτε ἄλλο. Ἀπολύτως τίποτε.

Ἡ ΕΡΕ τὴν ὁποίαν ἱδρυσε ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς πρὸ ἑνδεκα ἐτῶν εἶναι αὕτη ἡ Δεξιὰ, ἡ προοδευτικὴ, ἡ φιλελεύθερα, ἡ δημοκρατικὴ, ἡ σοσιαλιστικὴ, ὅσον ὅλα τὰ ἄλλα κόμματα. Ἀλλὰ δὲν ἀκριβολογήσαμεν, σκοπίμως. Ἡ ἀλήθεια, ἡ πλήρης ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ ΕΡΕ καὶ κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ Κ. Καραμανλῆ καὶ κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν αὐτῇ νοοτροπίαν εἶναι περισσότερο δημοκρατικὴ, περισσότερο φιλελεύθερα, περισσότερο ριζοσπαστικὴ καὶ προοδευτικὴ ἀπὸ ὅλα τὰ ἐλληνικά κόμματα. Τὸ ἀποδεικνύουν τὰ ἔργα τῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι ἰσχυρότερα ἀπὸ τὰς περὶ δημοκρατίας φωνασικὰς τῶν ἀντιπάλων τῆς. Αὕτη εἶναι ἡ πλήρης ἀλήθεια.

Τέτοιαν ἠθέλησεν τὴν ΕΡΕ ὁ ἱδρυτὴς της καὶ τέτοια παραμένει. Σύμφωνα μετὰ αὐτὰς τίς σκέψεις ἐκυβέρνησε τὴν χώραν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἱδρυτοῦ της καὶ σύμφωνα με αὐτάς πολιτεύεται καὶ σήμερον.

Οἱ ξένοι πρέπει ἐπὶ τέλους κάποτε νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν ἀπάτην, τὴν διαπραττομένην μετὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς λέξεως «Δεξιὰ», ἡ ὁποία εἰς τὴν Δύσιν ἔχει μίαν ὀρισμένην καὶ σαφὴ ἐννοίαν καὶ ἐδῶ ἔχει μίαν ἄλλην, θολὴν καὶ ἀσαφῆ. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀφελεῖς μεταξὺ τῶν ἰδικῶν μας πρέπει νὰ καταλάβουν κάποτε, ὡς υπεύθυνοι δημοκρατικοὶ πολῖται, ποῖον εἶναι τὸ νόημα τῆς λέξεως «Δεξιὰ» παρ' ἡμῖν καὶ νὰ ἀμυνθοῦν ἐναντίον τῆς ἀπάτης ἡ ὁποία καθημερινῶς διαπράττεται εἰς θάρος τῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

"Η ΕΡΕ κι δεξιά κι Αριστερά"

ΣΕΛΙΣ 8

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΝΩ ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΙΜΗ ΦΑΣΙ ΤΟΥ

Οί Σιδέρης καὶ Σούρηης ἐνισχύουν τὴν Κυριακὴ Ὀλυμπιακὸν καὶ ΠΑΟ

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ
Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΑΝΣΕΡΡΑΪΚΟΝ

ΜΕ ΤΟΝ ἀγῶνα Ἐθνικοῦ — Πανσερραϊκοῦ, ποὺ διεξάγεται τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς στὸ στάδιον Καραϊσκάκη, ἀνοίγει ἡ αὐλαία τῆς 11ης ἡμέρας τοῦ προγράμματος, τῆς Α' Ἐθνικῆς κατηγορίας. Παιγνίδια ὁπωσδήποτε δύσκολα καὶ ἀμφίρροπα τὰ περισσότερα συγκεντρώνουν τὴν γενική προσοχή, γιατί οἱ ἀμάδες παρουσιάζονται ἰσοδύ-

ναμες καὶ ἔχουν ἀπόλυτη ἀνάγκη τῶν βαθμῶν τῆς νίκης. Γιά τούς ἀγῶνες, λοιπόν, αὐτοῦς οἱ μετέχουσες τοῦ πρωταθλήματος ἀμάδες συνεχίζουν με ἐντατικό ρυθμό τίς προετοιμασίες τους προκειμένου νά παρουσιάσθουν σέ ὅσο τό δυνατόν καλύτερη φυσική κατάσταση.

ΕΠΑΝΑΡΧΙΖΕΙ ΣΗΜΕΡΑ

Ἀποφασιστικοὶ ἀγῶνες στὸ πρωτάθλημα Β' Ἐθνικῆς

Ο ΙΩΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΤΟΝ ΑΡΓΟΝΑΥΤΗ
ΚΑΙ Ο ΦΩΣΤΗΡ ΤΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΝ ΒΟΛΟΥ

ΣΗΜΕΡΑ ἐπαναρχίζει τὸ πρωτάθλημα τῆς Β' Ἐθνικῆς κατηγορίας με ἀποφασιστικούς καὶ τεραστίως βαθμολογικῆς σημασίας ἀγῶνες. Ντέρμπυ διεξάγονται καὶ στοὺς τρεῖς ὁμίλους καὶ κατὰ συνέπεια τὰ ἀποτελέσματά τους ἀναμένονται με ἀγωνία ἀπὸ τούς φιλάθλους.

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

● Διὰ τὸ ἀφθδικὸν πρωτάθλημα θὰ διεξαχθῶν τὴν Κυριακὴ, οἱ ἀκόλουθοι ἀγῶνες: Βύζας — Ἀπόλλων (γῆπεδον Μεγαρῶν), ΑΕΚ — Αἰγάλεω (γῆπ. Ν. Φιλαδελφείας) καὶ Παναθηναϊκός — Προοδευτικὴ (γῆπ. Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας).

● Ὁ ἐπίλεκτος κυνηγὸς τοῦ Ὀλυ-

Ο ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ τοῦ Α' ὁμίλου Ἰωνικός θὰ συναντήσῃ στὸ γῆπεδον τῆς Νεαπόλεως τὸν Ἀργοναυτή. Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι οἱ δύο ἀντίπαλοι ἔχουν μίαν σημαντικὴ βαθμολογικὴ διαφορὰ (Ἰωνικός βαθμοὶ 28, Ἀργοναυτῆς βαθμοὶ 18), ἐν τούτοις, ὁ ἀγὼν παρουσιάζεται δύσκολος καὶ ἀμφίρροπος.

Ἄλλο ἀποφασιστικὸ μᾶτε τοῦ ἰδίου ὁμίλου εἶναι τὸ μεταξὺ Παναλευσινιακοῦ (βαθμοὶ 25) καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος Κалаμάτας (βαθμοὶ 26). Τὸ μᾶτε θὰ τελεσθῇ στὴν Ἐλευσίνα. Τοπικὸ ντέρμπυ στὴν Πάτρα. Ἡ Παναγαϊκὴ (βαθμοὶ 28) θὰ ἀναμετρηθῇ με τὸν τοπικὸ Ὀλυμπιακὸ (βαθμοὶ 18).

Ἀναλυτικὰ στὸν ὁμιλο αὐτὸν θὰ γίνουν οἱ ἑξῆς ἀγῶνες:
Γῆπ. Νεαπόλεως: Ἰωνικός — Ἀο-

Ο ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ Ὀλυμπιακός (ἀσπὴτης καὶ χωρὶς ἀπώλεια, ἔστω καὶ ἐνὸς βαθμοῦ, ἐπὶ 10 ἀγῶνων) με τὸν διεθνή ἀσσο τοῦ Γ. Σιδέρη (τὸ τραῦμα τοῦ ἀπεθεραπεύθη πλήρως) ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν 11η κατὰ σειρά νίκη του ἐπὶ τοῦ συμπαθοῦς συγκροτήματος τῆς Βερούσας. Τὸ μᾶτε διεξάγεται στὸ γῆπεδο Καραϊσκάκη καὶ οἱ «ἐρυθρόλευκοι» ἐμφανίζονται πανίσχυροι. Με τὴν συμμετοχὴν τοῦ Σιδέρη ἡ ἐπιθετικὴ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ (ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἀπουσιάσῃ, κατὰ πάσαν πιθανότητα, ὁ τραυματίας Μποτίνος) παρουσιάζεται ἐξαιρετικὰ ἱσχυρὴ.

— Ἡ ΑΕΚ, ποὺ κατέχει τὴν δεύτερη θέσι με διαφορά ἑξὶ βαθμῶν, θὰ συναντήσῃ στὸ γῆπεδον τῆς τῆς Αἰγάλεω. Ὑπάρχουν πληροφορίες ὅτι ἡ ἔνωσις πρόκειται νὰ ἐπιφέρει ὀρισμένες ἀλλαγές στὴν ἐνδεκάδα τῆς χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι ἀκόμη γνῶστον ποιοὶ παίκται θὰ χρησιμοποιηθῶν καὶ ποιοὶ θὰ ἀντικατασταθῶν. Γιά τὴν ὀριστικὴ μορφή τῆς ἐνδεκάδας τῆς θὰ ἀποφασίσῃ ὁ προπονητὴς τῆς κ. Μάγειρας μετὰ τὴν προπονητικὴ καὶ τῆς Παρασκευῆς.

Τὸ Αἰγάλεω θὰ παρατάξῃ τὴν γνωστὴ ἱσχυρὴ ἀμάδα του.

— Ὁ Παναθηναϊκὸς θὰ δώσῃ στὸ γῆπεδο τὸν δύσκολον ἀγῶνα με ἀντίπαλόν του τὸν Ἀρη. Ἡ νέα ὁμάδα τῶν «προσίνων» θὰ ἐπιδιώξῃ πάσθυσια τὴν κατάκτησιν τῆς νίκης. Σχετικὰ με τὴν σύνθεσιν ἐγνώσθῃ ὅτι θὰ παίξῃ ὁπωσδήποτε ὁ Σούρης καὶ ἐνδεχομένως ὁ Παναγιωτίδης. Με τὴν συμμετοχὴν τῶν δύο αὐτῶν παικτῶν ἡ αὐτοῦ τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἐνισχύεται τεραστίως.

— Ὁ Ἀρης διαθέτει μίαν δυνατὴ καὶ καλὰ μονταρισμένη ἀμάδα.

— Ὁ Πανιώνιος παίζει στὴν Θεσ-

κατ' ἀπ
για πρῶ

ΚΙΕ

Ὅλες οἱ ναυμαχί

27^{ON}

ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΘΩΡΗΚΤ
ΤΗΣ ΒΡΕΣΤΗΣ.— ΤΑ ΓΕΡ
ΝΟΥΝ ΑΓΓΛΙΚΑΣ ΜΟΝΑΔ
ΤΩΝ ΘΩΡΗΚΤΩΝ ΚΑΤΑΛ
ΤΑ «ΓΚΝΑΙΖΕΝΑΟΥ», «Σ
ΓΕΝΙΟΣ» ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΖΗ

ΕΙΝΑΙ μία ἀπὸ τίς πιὸ δραματικὲς σελίδες τοῦ πολέμου κατὰ θάλασσαν, ὁ μυστικὸς ἀπόπλους τῶν γερμανικῶν πολεμικῶν σκαφῶν ἀπὸ τὸ λιμάνι τῆς Βρέστης. Ψυχολογικά, οἱ Βρετανοὶ εἶχαν κερδίσει μίαν νίκη με τὴν καταδύσιν τοῦ «Βίσμαρκ» καὶ οὔτε ὁ ναύαρχος Ράιντερ ἢ ἄλλος ἀνώτερος αξιωματικὸς τοῦ γερμανικοῦ ναυτικοῦ, εἶχε τὴν παραμικρὴ διάθεσι νὰ γίνῃ, κατὰ τὸν ἕνα ἢ ἄλλο τρόπο, ὑπεύθυνος γιά μίαν ἀκόμη ἥττα. Ὀπωσδήποτε, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἔξαρσι ἡ μεγαλύτερη αὐτὴ ἡ ἐπιχείρησις, ἔδειξε γιά μίαν ἀκόμη φορά τὴν ἰκανότητά τοῦ γερμανικοῦ ναυτικοῦ, ὅχι ὅμως πλέον γιά μίαν ἀναμέτρησι. Ἄλλὰ γιά μίαν ἐπιχείρησις φυγῆς.

Στις 11 Φεβρουαρίου 1942, τὸ «Σάρνγορστ», τὸ «Γκναϊζένανου» καὶ τὸ «Πρίγκιψ Εὐγένιος», ἀπέπλευσαν ἀπὸ τὸ λιμάνι τῆς Βρέστης. Ὅλα εἶναι με κάθε μυστικότητα, ἀλλὰ καὶ με συνωμοτικότητα ἀκόμη.

Ἀργὰ τὴ νύκτα, τὰ τρία γερμανικὰ θωρηκτά, γλύστρησαν ἀθρόα στὴν θάλασσα, με τὴ συνοδεία ἑξῆ ἀκόμη ἀντιτορπιλλικῶν καὶ τριῶν τορπιλλοκατόν. Ἀσφαλῶς, ἡ ἐπιχείρησις ἦταν πολὺ ἐπικίνδυνη, γιατί, ἀν ἐκείνη τὴ στιγμὴ, ἐπεσὴ μαναν τὴ μυστικὴ ἀναχώρησί τους, ἦταν δυνατόν νὰ οργανωθῶν ἀπὸ τοὺς Βρεταννοὺς ἀλλεπαλληλες ἀεροπορικὲς ἐπιθέσεις, τὰ χαράματα, ὅταν τὰ γερμανικὰ πολεμικά θὰ

σε καὶ ἔλαβε γνώσιν
λογικοῦ δελτίου. Αὐ
καινοποιήθηκε: θαλα
σχυροὶ ἀνέμοι στὴ Β
δρατότης κακὴ. Τὸ
μποροῦσαν νὰ ἐπιτύχ
μάλιστα ὅταν τὰ γερ

Η Ε.Ρ.Ε.. Η ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ

"Άρθρον του κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ, βουλευτού 'Αθηνών, πρώην 'Υπουργού

ΕΡΩΤΑΖΕΙ σήμερα η 'Εθνική Ριζοσπαστική "Ενωσις την ένδεκάτην επέτειον από της ιδρύσεώς της. Οι αντίπαλοί της και οι πολλοί απληροφόρητοι την ονομάζουν: τό Κόμμα της Δεξιάς.

Η λέξις «Δεξιά» όπως όλαί λέξεις τάς οποίας χρησιμοποιεί ή προπαγάνδα, είναι πολυσήμαντος. 'Υπό ποίαν έννοιαν είναι ή ΕΡΕ δεξιόν κόμμα; Καί υπό ποίαν έννοιαν δέν είναι; Κάποτε αυτό τό ζήτημα πρέπει νά διαλευκανθή, διά νά σταματήση ή έκμετάλλευσις καί ή εξαπάτησις του λαού.

Είς όλόκληρον τόν δημοκρατικόν κόσμον, κόμματα δεξιάς αποκαλούνται εκείνα τά οποία είς μίαν ανεπτυγμένην οικονομίαν αντιτίθενται είς τόν κρατικόν παρεμβατισμόν, θέλουν τήν ακώλυτον ή σχεδόν ακώλυτον λειτουργίαν του νόμου, τής προσφοράς καί τής ζητήσεως, τόν έλευθερον συναγωνισμόν είς τό έμπόριον καί τήν βιομηχανίαν καί άρνούνται πάντα περιορισμόν τής ιδιοκτησίας. Αυτά είναι ίσως τά κύρια γνωρίσματα ενός κόμματος τής δεξιάς. Μεταξύ αυτών των κομμάτων υπάρχουν καί μερικά άκραία, τά οποία, είτε άναγνωρίζουν άποφασιστικήν έπιτροήν είς τήν 'Εκκλησίαν επί τής παιδείας καί επί τής πολιτικής ζωής γενικώς είτε καί ύποστηρίζουν τήν έπιστροφήν είς τόν θεσμόν τής άπολύτου μοναρχίας. 'Ερωτάται ήδη, ποία από όλα αυτά τά γνωρίσματα έχει ή ΕΡΕ; Ο ύ δ έ ν. 'Η ΕΡΕ, έχουσα μάλιστα πρό αυτής μίαν υπανάπτυκτον οικονομίαν, ήκολούθησε τόν αντίθετον άκριβώς δρόμον. 'Ησκησε παρεμβατικήν πολιτικήν προς πάσαν κατεύθυνσιν, κατηγορηθείσα μάλιστα δι' αυτό. Διά των τιμών ασφάλειας μετέτρεψε μέρος του πλούτου τής χώρας είς τάς άπορωτέρας τάξεις των άγροτών. 'Επριμοδότησε τάς έξαγωγάς. 'Εχορήγησε συνεχείς αύξήσεις είς τούς εργαζομένους. Διηύρυνε τάς κοινωνικάς ασφαλίσεις. "Εκαμε μεγάλας δημοσίας επενδύσεις, περιορίσασα είς πολλούς τομείς τήν άτομικήν πρωτοβουλίαν. Ούδέν μέτρον έλαβε προς προστασίαν τής ιδιοκτησίας. 'Αντιθέτως διετήρησε τά ένοικιοστασιακά καί άλλα θάρη αυτής. Ποία ή όμοίότης τής πολιτικής τής ΕΡΕ προς τήν πολιτικήν των κομμάτων τής δεξιάς είς τάς δη-

μοκρατίας; Κ α μ μ ί α.

"Αλλά καί ποιον κόμμα έν 'Ελλάδι — πλύν του κομμουνιστικού — ύπεστήριξε ή έφήρμοσε πολιτικήν όλιγώτερον δεξιάν από τήν ΕΡΕ; Κ α ν έ ν κ ό μ μ α.

Είς τήν 'Ελλάδα δέν υπάρχουν δεξιότερα καί άριστερώτερα κόμματα, δεξιότερα καί άριστερώτερα πολιτικά. "Όλα τά κόμματα, πλύν του κομμουνιστικού, έχουν μ ί α ν πολιτικήν — καί έκ των πραγμάτων, λόγω του ύπαναπτύκτου τής οικονομίας — δέν ήμπορούν νά έχουν άλλην.

Η διακυβέρνησις τής χώρας από του 1963 μέχρι σήμεραν επιθεβαιώνει πλήρως τήν σκέψιν ότι μ ί α οίκονομική, μ ί α κοινωνική πολιτική είναι δυνατή, τά δε περί άριστερας καί δεξιάς, είναι άπλούστατα προπαγανδιστικά φληναφήματα.

Η μ ί α όμως αυτή πολιτική είναι δυνατόν νά εφαρμόζεται κατά τρόπον συστηματικόν, σοβαρόν καί υπεύθυνον. Αυτό έγινε από τό 1955 μέχρι του 1963. Είναι δυνατόν νά εφαρμόζεται κατά τρόπον άνεύθυνον, άφρονά καί έπιπόλαιον. Νά γίνωνται ένέργειαι αί όποιαι είναι δημαγωγικά καί θεατρικά καί ώφελούν κομματικώς, αλλά οδηγούν τόν τόπον είς τό χείλος τής οικονομικής κρίσεως. Αυτό έπραξε τό Κέντρον, με τάς άγόνους σπατάλας καί τάς σκανδαλώδεις παροχάς από του 1963 μέχρι τής πτώσεώς του.

ΕΔΩ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ νά σταματήσωμεν. "Αλλά διά νά εύκολύνωμεν τούς τά αντίθετα φρονούντας, άς παραδεχώμεν ότι υπό α λ λ η ν έννοιαν όμιλούν περί τής ΕΡΕ ως κόμματος τής δεξιάς. 'Υπό ποίαν;

Μήπως υπό τήν έννοιαν ότι περιώρισε τάς άτομικάς έλευθερίας; "Οτι είναι, όπως έλέχθη, κόμμα φασιστικόν; Θά έχρειάζετο ή ανάδειξα πολλών πιθήκων διά νά ύποστηριχθή είς τοιοῦτος Ισχυρισμός. Είς ένα τόπον όπου άνευ κυρώσεώς τινος έξυφάνθη ή α τ ι μ ί α τής υποθέσεως Μέρτεν από ένα μεγάλο κόμμα, έν συνεργασία με κάποιο άπόθεσμα του γερμανικού χιτλερισμού, χωρίς νά έμποδισθή είς τήν διάπραξιν αυτής τής έγκληματικής πράξεως από κανένα, ποίος δύναται νά ύποστηρίξη ότι περιώρισε τό κράτος, όταν έκυβέρνηα ή ΕΡΕ, τάς έλευθερίας;

Ούτε τήν χειρότερας μορφής κ α τ ά χ ρ η σ ι ν τής έλευθερίας δέν περιώρισε ποτέ ή ΕΡΕ. "Αφησε τούς αντίπαλους τής έλευθερίας, νά υβρίζουν, νά συκοφαντούν, νά διαβιβάζουν με τά πλέον άτιμα μέσα τό κράτος, όταν αυτή έκυβέρνηα, καί όλα αυτά έδέχθη ότι αποτελούν θεμιτήν δημοκρατικήν αντιπολίτευσιν. Ποιον ποτέ μέτρον έλαβε ή ΕΡΕ έναντίον των πλέον αντιδημοκρατικών ενεργειών των αντιπάλων της, ότε ήτο Κυβέρνησις; Ούδέν. Ποιον δημόσιον λειτουργόν, δεδηλωμένον αντίπαλόν της, έπαισε; Ούδένα.

Η ΕΡΕ έδειξε ίσως ασύγγνωστον άνοχήν απέναντι όλων. Μήπως όμως έξήρεσε τής μεταχειρίσεως αυτής τούς κομμουνιστάς;

Βεβαίως ύπήρξεν αυστηρότερα απέναντι εκείνων οι όποιοι είτε έδρασαν έγκληματικώς είς τό παρελθόν, είτε ήσαν επικίνδυνοι είς τήν δημοσίαν τάξιν. "Επραξε σπείριωδώς τό καθήκον της απέναντι τής συντηρητικής πλειοψηφίας των πολι-

τών, οι όποιοι έπλήρωσαν με αίμα καί με καταστροφάς τήν δράσιν του κομμουνιστικού κόμματος.

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΩς λέγομεν. "Αλλά ούτε καν αυτό. Η ΕΡΕ ήγνώσε τον Νόμον 509 τόν θέτοντα έκτός νόμου τόν κομμουνισμόν. "Ηνέχθη τήν ΕΔΑ ή όποία είναι αυτό τουτο τό κομμουνιστικόν κόμμα χωρίς προσθήκην τινά καί χωρίς άφαίρεσιν. Είς τήν 'Ελλάδα από του 1950 μέχρι σήμεραν μ ό ν ο ν θ ε ω ρ η τ ι κ ὡ ς είναι έκτός νόμου ό κομμουνισμός. Είς τήν πραγματικότητα, υπό ψευδώνυμον, δρᾷ έλευθέρως. Ούτε έπομένως υπό τήν έννοιαν αυτήν δύναται ή ΕΡΕ νά όνομασθή «Δεξιά».

ΤΟ ΠΙΘΑΝΟΝ λοιπόν είναι ότι ή ΕΡΕ ονομάζεται κόμμα τής δεξιάς, διότι ήνέχθη άπλῶς ό λ ι γ ὡ τ ε ρ ο ν τόν κομμουνισμόν καί τήν άνομον δρᾶσιν του από ό,τι τήν ήνέχθη ή διάδοχος Κυβέρνησις του Κέντρου. Καί αυτή είναι ή μ ί α καί ή μ ό ν η ουσιαστική διαφορά. Τό Κέντρον ύπήρξε επεικέστερον έναντι του κομμουνισμού, όχι από φιλελεύθερον πνεύμα ή καί από δημοκρατικήν νοοτροπίαν. Τό Κέντρον άπλῶς έξηγόρασε με τήν έπικινδύνως άνεκτικήν αυτήν πολιτικήν τήν ύποστήριξιν καί τήν πριμοδότησιν του παρά των κομμουνιστών. Συνηλλάγη με τόν κομμουνισμόν καί έθεσε έν κινδύνῳ, χάριν κομματικών συμφερόντων, τήν δημοσίαν ασφάλειαν τής χώρας. "Επέτρεψε είς τόν κομμουνισμόν νά εισδύση παντού, είς τάς δημοσίας υπηρεσίας, είς τήν τοπικήν αυτοδιοίκησιν, είς παντούς οργανισμούς. "Ενώ δε δημοσία διεκήρυττεν ότι διεξάγει διμέτωπον άγώνα, διά νά συγκρατήση τούς εθνικόφρονας όπαδούς του, έν τή πραγματικότητι έσφυρηλάτει τό λαϊκόν μέτωπον.

"Εάν ό τίτλος του «μή δεξιού» κόμματος άνήκη μόνον είς τούς μετέχοντας αυτής τής αθλίας καί επικινδύνου συναλλαγής, αυτής τής άντεθνικής συμμαχίας, μόνον είς τούς άνεχομένους, από κομματικόν πάθος ή κομματικόν συμφέρον, τό φανερόν ή τό κρυπτόν Λαϊκόν Μέτωπον, άν μόνον αυτοί δέν είναι δεξιοί, αλλά προοδευτικοί, φιλελεύθεροι, δημοκρατικοί, τότε ασφαλώς ή ΕΡΕ δέν είναι καί δέν θέλει νά είναι «μή - δεξιά». "Αν

μόνον ό,τι ταιριάζει με τόν κομμουνισμόν δέν είναι δεξιά, τότε ή ΕΡΕ είναι δεξιά καί θέλει νά μείνη «δεξιά» καί ύπερηφανεύεται διότι είναι καί θά μείνη «δεξιά».

"Αλλά τότε πρέπει καί νά συνεννοούμεθα διά τό νόημα τής λέξεως «Δεξιά». Μέσα είς τόν ελληνικόν πολιτικόν χώρον ή Δεξιά είναι έξ ίσου προοδευτική, έξ ίσου δημοκρατική, έξ ίσου φιλελεύθερα, έξ ίσου σοσιαλιστική μ' όλα τά άλλα κόμματα, πλύν του κομμουνισμού. Η μόνη διαφορά της από τά άλλα κόμματα είναι ή σαφής αντίθεσις της προς τόν κομμουνισμόν. Τίποτε άλλο. "Απολύτως τίποτε.

Η ΕΡΕ τήν όποίαν ίδρυσε ό Κωνσταντίνος Καραμανλής πρό ένδεκα έτών είναι αυτή ή Δεξιά, ή προοδευτική, ή φιλελεύθερα, ή δημοκρατική, ή σοσιαλιστική, όσον όλα τά άλλα κόμματα. "Αλλά δέν άκριβόλογήσαμεν, σκοπίμως. Η αλήθεια, ή πλήρης αλήθεια είναι ότι ή ΕΡΕ καί κατά τήν πρόβασιν του Κ. Καραμανλή καί κατά τήν κρατούσαν έν αυτή νοοτροπίαν είναι π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο ν δημοκρατική, π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο ν φιλελεύθερα, π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο ν ριζοσπαστική καί προοδευτική από όλα τά ελληνικά κόμματα. Τό αποδεικνύουν τά έργα της, τά όποια είναι Ισχυρότερα από τάς περί δημοκρατίας φωνασκίας των αντιπάλων της. Αυτή είναι ή πλήρης αλήθεια.

Τέτοιαν ήθέλησεν τήν ΕΡΕ ό ιδρυτής της καί τέτοια παραμένει. Σύμφωνα με αυτές τίς σκέψεις έκυβέρνησε τήν χώραν υπό τήν ήγεσίαν του ίδρυτού της καί σύμφωνα με αυτές πολιτεύεται καί σήμεραν.

Οί ξένοι πρέπει επί τέλους κ ά π ο τ ε νά άντιληφθούν τήν άπάτην, τήν διαπραττομένην με τήν χρησιμοποίησιν τής λέξεως «Δεξιά», ή όποία είς τήν Δύσιν έχει μίαν ώρισμένην καί σαφή έννοιαν καί έδῶ έχει μίαν άλλην, θολήν καί άσαφή. "Αλλά καί οι άφελείς μεταξύ των Ιδικών μας πρέπει νά καταλάβουν κάποτε, ως υπεύθυνοι δημοκρατικοί πολίται, ποιον είναι τό νόημα τής λέξεως «Δεξιά» παρ' ήμιν καί νά άμυνθοῦν έναντίον τής άπάτης ή όποία καθημερινώς διαπράττεται είς θάρος των.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

ΤΗΝ 31^{ΗΝ} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΑΤΑΤΙΘΕΤΑΙ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΑΠΛΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ (Βλέπε 8ην σελ.)

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 12092
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 12
ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟΝ 633.411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7)
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«ΕΛΑΤΕΝ'ΑΓΩΝΙΣΘΩΜΕΝΔΙΑΤΑΣΜΕΓΑΛΑΣΙΔΕΑΣΚΑΙΟΧΙΤΑΣΜΕΓΑΛΑΣΛΕΞΕΙΣ»

”Αρθρον του κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ, βουλευτου - τέως υπουργου

ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ σήμερον διὰ τῆς «Ἀκροπόλεως» πρὸς τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος ἓνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἓνα μεγάλο μέρος τῆς ζωῆς του ἀφιέρωσε εἰς τὴν διδασκαλίαν τους. Ἐχει δι' αὐτὸ τὸ δικαίωμα νὰ ἐλπίζει ὅτι οἱ νέοι δὲν θὰ ἀπορρίψουν ἀσυζητητὶ τὰς γνώμας του

παρασυρόμενοι ἀπὸ τὴν οἰανδήποτε πολιτικὴν των τοποθέτησιν, ἀπὸ τὸν οἰονδήποτε φανατισμόν.

Ἀντιθέτως, θὰ τὰς προσέξουν, θὰ τὰς σταθμίσουν καὶ μόνον κατόπιν θὰ τὰς ἀπορρίψουν ἢ θὰ τὰς ἀποδεχθῶν. Οἱ νέοι —καὶ δικαίως— ἀγαποῦν τὰς μεγάλας ιδέας. Τὸ ἴδιον καὶ ἐγώ. Ἀγαπῶ τὰς μεγάλας ιδέας. Δὲν ἀγαπῶ τὰς μεγάλας λέξεις. Θὰ τοὺς καλέσω σήμερα νὰ ἀγωνισθῶμεν μαζὶ διὰ μεγάλας ιδέας, πολὺ πέραν τῶν μεγάλων λέξεων.

ΚΑΙ ΠΡΩΤΑ διὰ τὴν ιδέαν τῆς ἐλευθερίας. Οἱ νέοι —οἱ σκεπτόμενοι νέοι— ξέρουν ὅτι ἐλευθερία ἀληθινή δὲν εἶναι νὰ κάνῃ ὁ καθείς ὅ,τι θέλει· ἀλλὰ νὰ κάνῃ ὁ καθείς ὅ,τι πρέπει. Ξέρουν ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ καθενὸς ἔχει ἓνα ὄριον, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἄλλου. Ξέρουν ὅτι διὰ νὰ προστατευθῇ τοῦ καθενὸς ἡ ἐλευθερία ἀπὸ τὰς υπερβάσεις καθε ἄλλου, χρειάζεται κάποια τάξις. Τάξις καὶ νόμος. Ξέρουν ἐπομένως ὅτι ἡ ἐλευθερία δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὴν τάξιν καὶ τὸν νόμον. Κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἐλευθερίαν, ὅση συμβιβάζεται μετὰ τὴν τάξιν καὶ μετὰ τὸν νόμον. Ὅχι βέβαια μετὰ ὅποιανδήποτε τάξιν καὶ ὅποιονδήποτε νόμον, ἀλλὰ μετὰ τὸν νόμον καὶ τὴν τάξιν, ποὺ ὑπηρετοῦν τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Ὅχι ἓνα κόμμα ἢ μίαν κοινωνικὴν τάξιν, ἀλλὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Καὶ ὑπηρετοῦν τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ὅταν στηρίζουν τὴν ἐλευθερίαν του. Ὅταν στηρίζουν θεσμοὺς ἐλευθερίας καὶ ὄχι θεσμοὺς ὀλοκληρωτικούς.

ΑΛΛΑ ποῖοι εἶναι οἱ ὀλοκληρωτικοὶ θεσμοὶ σήμερον εἰς τὸν κόσμον; Καὶ ποὺ τοὺς συναντῶμεν; Μήπως εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἢ τὴν Νορβηγίαν ἢ τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν; Ἡ μήπως τοὺς συναντῶμεν εἰς τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι ἐθέσπισαν τὸ μονοκομματικὸν σύστημα καὶ

τὰς ψευτοεκλογὰς τοῦ 99 1/2%; Μήπως εἰς τὰς χώρας ὅπου κάθε πολίτης ἐλευθέρως δικαιούται νὰ πολεμῇ πρόσωπα καὶ θεσμοὺς ἢ ἐκεῖ ὅπου ἀπαγορεύεται κάθε ἀκόμη καὶ ἡπία κριτικὴ τοῦ καθεστώτος; Μήπως εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Θεοδωράκη καὶ τῆς «Αὐγῆς» ἢ εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Ντάνιελ καὶ τοῦ Σινιάφσκυ;

Εἶμαι δέβαιος διὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν νέων μας. Ἀλλὰ τότε τοὺς ἐρωτῶ; Παρὰ τὸ πλευρὸν ποίων ἀγωνίζονται διὰ τὴν πραγματικὴν ἐλευθερίαν; Μήπως, ἀβελήτως παρασυρθέντες, ἠγωνίσθησαν εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν θιασωτῶν τῆς δῆθεν ἐλευθερίας τῶν μονοκομματικῶν κρατῶν καὶ τῶν ψευτοεκλογῶν τοῦ 99 1/2%, τῆς ἐλευθερίας ποὺ φυλακίζει τὸν Ντάνιελ καὶ τὸν Σινιάφσκυ; Δὲν ταραξεί τὰ σωθικά τους αὐτὴ ἡ συστρεφισμένη ἐλευθερία; Δὲν τοὺς τρομάζει; Δὲν τοὺς γεννῶνται ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς πορείας των; Ἄν εἶναι τίμιτοι ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ των, ἀσφαλῶς ναι.

Ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι κανεὶς τίμιος ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ του, πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθερος ἄνθρωπος. Μόνον ὅποιος εἶναι μέσα τοῦ ἐλευθέρου, ἡμπορεῖ νὰ ἀντιληφθῇ καὶ νὰ διαφυλάξῃ καὶ τὴν κοινωνικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν του ἐλευθερίαν.

Οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ σκεφθοῦν, ἂν, ἀγωνιζόμενοι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν κρυπτοκομμουνιστῶν καὶ τῶν πριμοδοτουμένων ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, ἡμποροῦν νὰ διεκδικοῦν τὸν τίτλον τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας. Τῆς μεγάλης ιδέας τῆς ἐλευθερίας καὶ ὄχι τῆς μεγάλης λέξεως.

ΟΙ ΝΕΟΙ τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ σκεφθοῦν ἂν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως συστρατεύονται μετὰ τὸν κομμουνισμὸν ἀγωνιζόμενοι καὶ διὰ μίαν ἄλλην μεγάλην ιδέαν, τὴν δημοκρατίαν. Ἡ δημοκρατία, εἶναι τὸ ἀρίστον πολίτευμα,

τὸ πολίτευμα τῶν πολιτισμένων λαῶν τῶν ἐχόντων φωτισμένην πολιτικὴν συνείδησιν, τὸ πολίτευμα τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων. Ὑπάρχει ὅπου ἀνωτάτη ἐξουσία εἶναι ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, ἡ πλειοψηφία τῶν ἐχόντων πολιτικὰ δικαιώματα πολιτῶν καὶ ὅπου εἶναι δικαίωμα καὶ χρέος τῶν πολιτῶν αὐτῶν, κατὰ τακτὰς προθεσμίας νὰ ἐκφράζουν τὴν βούλησιν των καὶ νὰ ἐκλέγουν τοὺς ἀσκούντας διὰ λογαριασμόν των τὴν Ἐξουσίαν. Δὲν ὑπάρχει δημοκρατία ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία ἐκλογῇ καὶ ἐλευθερία πολιτικῇ συζήτησις, ὁδηγοῦσα εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐκλογῇ. Δὲν ὑπάρχει δημοκρατία ὅπου ἡ ἐναλλαγὴ τῶν ἐξουσιαζόντων δὲν γίνεται κατὰ τακτὰς προθεσμίας, κατὰ καθωρισμένην διαδικασίαν, ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν πολιτῶν. Δὲν ὑπάρχει δημοκρατία ὅπου ὁ Τύπος ἀνήκει ἀποκλειστικὰ εἰς τὴν κρατοῦσαν μερίδα. Ἀκόμη δὲ ὀλιγότερον δὲν ὑπάρχει δημοκρατία ὅπου ἡ μονίμως κρατοῦσα μερίδα δὲν εἶναι ἡ πλειοψηφία, ἀλλὰ μία μειοψηφία, ὀργανωμένη καὶ διαθέτουσα τὴν ὑλικὴν δύναμιν.

Εἰς τοὺς ὁπαδοὺς, ἐν τούτοις, αὐτῶν τῶν ὀλοκληρωτικῶν πολιτευμάτων, ἐνσυνείδητως ἢ ἀσυνείδητως, ἔχουν ὑποταγῇ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νέους μας. Ἀκούουν τὸ σύνθημα «δημοκρατία» καὶ τρέχουν. Καὶ δὲν στέκονται νὰ σκεφθοῦν, ὅτι πίσω ἀπὸ τὰς κραυγὰς περὶ δημοκρατίας εἰς τὰς πεζοδρομίας κρύβεται ὁ στυγνότερος ὀλοκληρωτισμὸς μίᾳς δυναμικῆς μειοψηφίας. Τρέχουν, ὡς τυφλοὶ καὶ υποδουλώνονται εἰς τοὺς πράκτορας τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ.

Γιὰτί; Κάποιος λόγος θὰ ὑπάρχῃ. Κάποια παρεξήγησις συμβαίνει. Ποία;

ΟΙ ΝΕΟΙ γνωρίζουν, ὅτι ἡ πλήρης δημοκρατία δὲν χωρίζεται ἀπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Καὶ κοινωνικὴ δικαιοσύνη δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐδῶ, οὔτε ἄλλου, οὔτε εἰς

τὴν Δύσιν, οὔτε εἰς τὴν Ἀνατολήν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ἀλλὰ οἱ νέοι βλέπουν ὅ,τι εἶναι γύρω τους καὶ ἀκοῦν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς ὅ,τι δὲν βλέπουν. Νομίζουν πῶς οἱ κομμουνιστὰὶ καὶ τὰ ἐνεργούμενά των τοῦ Κέντρου θέλουν τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην, ἐνῶ ἐμεῖς δὲν τὴν θέλουμεν. Ἐμεῖς θέλουμεν φαίνεται τὴν κοινωνικὴν ἀδικίαν! Ἀρα ἐκεῖνοι μὲν θέλουν τὴν πραγματικὴν δημοκρατίαν καὶ ἐμεῖς ὄχι. Αὐτὰ λένε οἱ λέξεις ποὺ θαμπώνουν τοὺς νέους. Ἀς ἴδωμεν τί λένε οἱ πράξεις.

Ποῖοι ἔκαναν πραγματικὰ καὶ οὐσιαστικὰ θήματα πρὸς τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην εἰς τὸν τόπον μας, μεταπολεμικῶς; Ποῖοι ὕψωσαν τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τῶν ἀπορωτέρων περισσοτέρων; Ποῖοι περισσοτέρον ἐβελτίωσαν τὰς συνθήκας διαβιώσεώς των;

ΟΠΟΥ ὑπάρχουν νέοι τίμιτοι, ἐλεύθεροι ἀπὸ πάθος, νέοι σκεπτόμενοι αὐτοδυνάμως, ὄχι δούλοι τῆς προπαγάνδας, θὰ ὁμολογήσουν ὅτι ἡ ὀκταετία Καραμανλῆ ἀποτελεῖ μίαν σταθερὰν πορείαν πρὸς πραγματοποιήσιν ὅλων καὶ μεγαλυτέρων κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Αὐτὸ λέγουν οἱ ἀδιάφευστοι ἀριθμοί. Αὐτὸ λέγουν τὰ ἔργα τῆς ὀκταετίας.

Πῶς τώρα νὰ ὀνομάσωμεν τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι δὲν συγκινοῦνται ἀπὸ τὰ ἔργα καὶ συγκινοῦνται ἀπὸ τὰς λέξεις; Νὰ τοὺς ὀνομάσωμεν ἀφελεῖς; Ἀσφαλῶς μερικοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀπλῶς ἀφελεῖς. Ἀλλὰ ἄλλοι δὲν εἶναι ἀπλῶς ἀφελεῖς. Εἶναι δυστυχῶς ἄρρωστοι. Ψυχικὰ ἄρρωστοι.

Ἐν τούτοις καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἄρρωστους ἀπευθυνόμεθα. Διότι εἶναι νέοι καὶ διότι εἶναι Ἕλληνες καὶ διότι τὸ ἀμαρτάνειν εἶναι ἀνθρώπινον. Δὲν τοὺς ζητοῦμεν νὰ ἀλλαξοπιστήσουν. Τοὺς ζητοῦμεν νὰ σκεφθοῦν ἐλεύθερα ἀπὸ πάθος καὶ μίσση καὶ φανατισμούς. Αὐτὸ μὰς ἀρκεῖ.

Οὔτε πλήρης ἐλευθερία, οὔτε πλήρης δημοκρατία, οὔτε πλήρης κοινωνικὴ δικαιοσύνη ὑπάρχουν πουθενά. Ἐρωτῶμεν ὅμως: ποὺ ὑπάρχει περισσοτέρα ἐλευθερία, περισσοτέρα δημοκρατία, περισσοτέρα κοινωνικὴ δικαιοσύνη; Ποὺ ὑπάρχει τιμιωτέρα διάθεσις νὰ προωθηθοῦν ἀσφαλέστερον αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ; Δι' ἔργων γονίμων καὶ ὄχι διὰ κενῶν λέξεων; Ποὺ ὑπάρχει καθιερωμένη μία πλέον πρόσφορος διαδικασία πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῶν τῶν ἀγαθῶν;

Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ σκεφθοῦν οἱ νέοι. Τώρα. Τὰς ἐρχομένας ἐβδομάδας. Διὰ νὰ μὴ δημιουργηθῇ ἐκ τῶν ἐκλογῶν μία κατὰστασις ὅπου δὲν θὰ τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ σκέπτανται, πλέον οἱ ἴδιοι, ὅπου ἄλλοι θὰ σκέπτανται δι' αὐτοὺς, ὅπου, ὅπως οἱ ἐρυθροφρονεῖς τοῦ Μάο, θὰ διαβάζουν καὶ θὰ ἀποστηθίζουν τὰς σκέψεις καὶ τὰς διαταγὰς κάποιου «μικροῦ Μάο» τῆς Βαλκανικῆς ἀντὶ νὰ εἶναι ἐλεύθεροι καὶ ὑπερήφανοι Ἕλληνες πολῖται.

ΑΛΛΑ ΟΧΙ μόνον ἐλπίζομεν, πιστεύομε νεῖς τοὺς νέους. Διότι εἶναι Ἕλληνες καὶ διότι ἡ ἐλευθερία σκέψις δὲν θὰ ἀποθάνῃ εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐγεννήθηκε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ
Βουλευτὴς - Τέως Ὑπουργός

ΑΥΡΙΟΝ

ΕΜΠΡΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Κ. ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ, Τ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ίδρυτής: ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ
 Ίδιοκτησία: Γ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ
 (1929-1938)

Συνιδιοκτήται:
 ΝΑΣΟΣ Β. ΜΠΟΤΣΗΣ
 (Τερψιχόρης — Έκάλη)
 ΔΙΟΝ. Β. ΜΠΟΤΣΗΣ
 (Ρηγίλλης 17)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
 ΣΠ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ

Διευθυντής Συντάξεως
 ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ
 (Βασιλέως Παύλου 5,
 Παλαιόν Ψυχικόν)
 Υπεύθυνος συμφώνως τῷ νόμῳ
 1092/1938

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
 ΜΗΝΑΣ Θ. ΑΛΕΦΡΑΓΚΗΣ
 (Βασιλείου Βουλγαροκτόνου 58)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ετήσιαι συνδρομαὶ ἐσωτερικοῦ δρχ. 280. Ἐξωτερικοῦ δι' ἀπλοῦ ταχυδρομείου \$ 30. Ἀεροπορικαὶ ἀποστολαὶ: Εὐρώπην \$ 44, Β. Ἀφρικὴν \$ 64, Ν. Ἀφρικὴν \$ 104.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ 1ην ΣΕΛΙΔΑ

ἐθνικὸν πολιτικὸν κόμμα ὡς ἀναφερόμενον εἰς αὐτό. Γίνεται, ὅμως, δεδαίως, ὑπογράμμισις τῶν ἐκ τοῦ κομμουνισμοῦ κινδύνων, καὶ παρέχονται εἰς τοὺς πολίτας συμβουλαὶ διατὶ πρέπει νὰ ἀποφεύγουν τὰ πιστευόμενα εἰς τὸν ὁλοκληρωτισμόν, ἐρυθρόν ἢ μαύρον, κόμματα. Τὸ περιεχόμενον, λοιπόν, τοῦ τεύχους αὐτοῦ ὄχι τὴν Ε.Κ., ἀλλὰ οὐτε τὴν Ε.Δ.Α. δὲν ἔπρεπε, κανονικῶς, νὰ ἀπασχολήσῃ καὶ ἐνοχλήσῃ. Διότι ἀναφέρεται εἰς τοὺς ὑποψηφίους ἀνατροπείας τῆς δημοκρατίας. Καὶ οὐτὴ ἡ Ε.Δ.Α. οὐτε — πολὺ περισσότερο — ἡ Ε.Κ. παραδέχονται, ὅτι ἀνήκουν μετὰ τῶν αὐτῶν (Ἀντιθέτως, νὰ θεμελιώσουν καὶ νὰ στηρίξουν τὴν δημοκρατίαν ὑποτίθεται ὅτι ἐπιθυμοῦν!).

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ, ἀπὸ προχθές, πού εἰσήλθομεν, κατὰ τὸν κ. Παπανδρέου, εἰς τὴν προεκλογικὴν περίοδον, ἤρxisεν αἰφνιδίως λυσσαλέα ἐπίθεσις κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, στρατηγοῦ Τζανετῆ, ὡς «ἀρμοδίου», δηθὲν, ὑπουργοῦ, διὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ Ἐγκολπίου, πού ἐμφανίζεται ὡς «νέον σχέδιον Περικλῆς». Καί, ἂν ὑπάρχῃ μὲν οἰαδήποτε σχέσις μετὰ τοῦ Ἐγκολπίου καὶ τοῦ σχεδίου «Περικλῆς», αὕτη συνίσταται εἰς τὸ ὅτι ἀμφότερα στρέφονται ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ, χωρὶς νὰ ἀναφέρονται εἰς αὐτὸν καὶ ἐναντίον αὐτοῦ.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ
 18 Ιαν. 1967

Θεατρικὰ καί... ΑΛΛΑ

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΜΩΔΙΑ Ο «ΑΧΟΡΤΑΓΟΣ» ΜΕ ΤΗΝ ΣΜΑΡΑ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΓΚΙΩΝΑΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΑΣΤΕΡΙ ΑΡΤΕΜΙΔΑ ΠΙΠΙΝΕΛΗ

«Ξύπνα Βασίλη» πάλι με Ηλιόπου

ΕΒΔΟΜΑΣ ΡΩΣΙΚΟ
 ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ εἰς ἀνταγωνίστως ἑβδομάδος νηματογράφου εἰς Μόσχαν καὶ Μπακού, φθάνουν στὴν διοργανούμενη (Ἀθηναική) ἀπὸ τὸν κινηματονισμό Δαμασκηνός — Μ. ἑβδομάδα Σοβιετικοῦ Κι. 23—29 τρέχ. Ἡ Σοβιετικὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν νοθέτη Γρηγόρη Τσουχράϊ «θαρὸς οὐρανός», «Μπαλλάντιωτη», «Δυὸ σταγόνες εὐήθοιποιους Σοφίκο Τσαουρ Πόλσκι», Ἀνατόλι Παπάνω διευθυντῶν τῆς «Σοδεξπόρ Βλαντίμιρ». Τῆς ἀντιπρυγείται ὁ διάσημος μυθιστορσεναριογράφος Βίκτωρ Σὺ πού θὰ προβληθῶν κατὰ τὴ Σοβιετικὴ Κινηματογράφου σταγόνες εὐτυχίας τοῦ Γ. Τσουχράϊ, «Ἀλέξανδρος Νιέφσγκέι Ἀϊζενστάιν μετὸν Νισσώφ, «Κλέφτης αὐτοκινήτω νοκέντι Σμοκτουνόφσκυ (Ἰ. φασίωσις) μετὸν Κκαλίνα «Βεντέττα» μετὸν Σοφίκο

ΠΡΟΣ τιμὴν τῶν ξένων καὶ νηματογραφικὸς ὁργανισμὸς — Μιχαηλίδης ὁργανῶν τοτὸ μεσημέρι ἐπίσημη συστὸ ξενοδοχεῖο «Κίνγκ Πάλα» θὰ παρευρεθῶν ἐπίσης «Ἐλτες», ἡθοιοί, καθὼς καὶ ἄλλοι τοῦ κινηματογράφου.

● Τὴν προ Ντίνος Ἡλιόπου λάβη τις παραμωδίας τοῦ «Ξύπνα Βασίλη»

Ἡ υριτιυὴ ἐπιτροπὴ ἔργων τῆς Πανελληνίου Ἑυδέσεως

ΕΚ ΤΟΥ ὑπουργείου Παιδείας ἀνακοινούται ὅτι δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὠρίσθησαν οἱ κάτωθι ὡς μέλη τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Θ' Πανελληνίου Καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως:

Ἀντώνιος Σῶχος, Ἀκαδημαϊκὸς μετ' ἀναπληρωτῶν τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. Ἀνδρέαν Συγγόπουλον, Κων)νος Παπαγιάννης,

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἡμερολόγιον

ΤΕΤΑΡΤΗ 18 Ἰανουαρίου 1967
 + Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου,
 Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας

ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ 7.39
 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ 5.51

Η ΣΕΛΗΝΗ

18 Ἰανουαρίου Πρῶτον τέταρτον
 26 Ἰανουαρίου Πανσέληνος
 2 Φεβρουαρίου Τελευτ. τέταρτον
 9 Φεβρουαρίου Νέα Σελήνη

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μετὸν θαυμάσιον ἄριστον, ὁ ἐν Βιέννῃ ἱατρός κ. Σωτήριος Α. Ράπτης, ἐπιμελητὴς τοῦ καθηγητοῦ Κάρλ Φέλινγκερ, τῆς Β' Παθολογικῆς Πανεπιστημιακῆς Κλινικῆς τῆς Αὐστριακῆς Πρωτεύουσας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ»

Ἀληθινὴ προσφορὰ γιὰ τὰ Ἑλληνόπουλα, μετὰ τὰ ὠραία καὶ τὰ ἐπαγωγὰ τοὺς κείμενα, τὴν πλούσια εἰκονογράφει τους καὶ τὰ θαυμάσια κλασσικὰ ἐξώφυλλα.

"Кадырлар" "

3 ф. 1967

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
3. Φεβρ. 1967

Η ΘΕΣΙΣ ΜΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ 3-2-67

Α'

Από πολλού ήδη διεπίστωσα ότι ποικίλοι σκοπιμότητες δεν επιτρέπουν, δυστυχώς, εις τους εν τέλει να λάβουν σαφή θέσιν έναντι του κομμουνισμού. Ούτε ποιά δικαιώματα έχει ο κομμουνισμός έναντι του Κράτους ούτε ποιά το Κράτος έναντι του κομμουνισμού δεν θέλουν να εἰπουν. Ὡς ἄτομον ἐκτός τῆς Κυβερνήσεως εὐρίσκόμενον δεν ἔχω κανένα λόγον νὰ μὴ λάβω καὶ πάλιν σαφὴ, ἑναντί αὐτοῦ τοῦ θέματος, θέσιν, τώρα μάλιστα κατὰ τὰς παραμονὰς μιᾶς ἐκλογικῆς ἀναμετρήσεως.

Εἶναι πρὸς τιμὴν τῶν κομμουνιστικῶν κρατῶν ὅτι αὐτὰ, θαρραλέα καὶ τίμια, ἐξωβέλισαν κάθε ἀντικομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν καὶ δράσιν. Εἶναι δὲ ἐνδείξεις ἀδυναμίας καὶ καταπτώσεως τῶν μὴ κομμουνιστικῶν κρατῶν τὸ ὅτι δεν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ λάβουν μίαν ἀνάλογον στάσιν, ἐξωβελίζοντα κάθε κομμουνιστικὴν, κάθε ὁλοκληρωτικὴν ἰδεολογίαν καὶ δραστηριότητα.

Κατωτέρω, ἐν συνόψει, ἀλλὰ καὶ χωρὶς περιφράσεις, θὰ εἰπῶ τί πιστεύω ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅπως πρῶτον καὶ οἱ κομμουνισταὶ τὰς πατρίδας τῶν.

*

1) Ἐχει τὸ δικαίωμα μιᾶς δημοκρατίας νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν λειτουργίαν κόμματος, διώκονσα ἀκόμη καὶ τὴν διάδοσιν τῆς ἰδεολογίας του, ἐφ' ὅσον τὸ κόμμα τοῦτο, ἀσχέτως τῶν ψευδῶν διακηρύξεών του, ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀποβλέπει εἰς σκοποὺς καταλαυστικῶς βλαπτικῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν;

Ἰδοὺ θεμελιῶδες πρόβλημα τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς ἑναντί τοῦ ὁποίου ὀφείλει νὰ λάβῃ θέσιν πᾶς πολιτικὸς σκεπτόμενος, πᾶν πολιτικὸν κόμμα. Χωρὶς σαφὴ θέσιν ἐν προκειμένῳ δημιουργεῖται σύγχυσις εἰς ὁλόκληρον τὴν πολιτικὴν ζωὴν ἑνὸς τόπου. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατ' ἐξοχὴν δεινοπαθοῦμεν ἀπὸ τὴν σύγχυσιν αὐτὴν.

2) Τὸ ἐπιχείρημα ὅτι μιᾶς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως κόμματος, μὴ εὐθὺς δηλοῦντος ὅτι ἀντιτίθεται πρὸς βασικὰς ἀρχὰς τῆς δημοκρατίας, θὰ ἡδύνατο νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς καταχρήσεις εἰς βάρος καὶ μὴ ἀντιδημοκρατικῶν κομμάτων, δεν λύει τὸ ζήτημα. Τὸ παρακάμπτει.

Ἐν εἶναι σοβαρὸν νὰ ὑποστηρίξῃται ὅτι ἐπειδὴ ὑπάρχει κίνδυνος καταχρήσεων, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν, πρέπει τὸ πρῶτον νὰ μὴ ἐκτελεσθῇ. Πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ νὰ καταβληθῇ πᾶσα φροντίς ἀποφυγῆς οἰσθητοῦ καταχρήσεως. Διατὶ ἄλλωστε ἀνεχόμενα νὰ καταχρᾶται ἐλευθέρως ἐν ἀντιδημοκρατικὸν κόμμα τῆς παρεχόμενης αὐτῷ ἀσυδοσίας, (τοῦθ' ὅπερ καὶ παγίως συμβαίνει, ὅταν τοῦ παρέχεται τοιαύτη ἐλευθερία) δρᾶσως ἐναντίον τῆς δημοκρατίας) ἐνῶ τὸσον ζωηρῶς ἀντιδρῶμεν πρὸ τοῦ ἀπλοῦ ἐνδεχομένου νὰ συμβῇ καὶ καταχρήσις τῆς ἐναντίον ἑνὸς δημοκρατικοῦ κόμματος; Ἀπὸ τὴν κινδυνεύει περισσότερο ἢ δημοκρατία σήμερον, ἀπὸ τὴν παγίαν, τὴν ὀργανωμένην δράσιν τῶν ἀντιδημοκρατικῶν δυνάμεων τοῦ κομμουνισμοῦ ἢ ἀπὸ τὴν ἐνδεχόμενην κατάχρησιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας εἰς βάρος τοῦ κόμματος; Ἀπὸ ποίας πλευρᾶς εἶναι οἱ κίνδυνοι τῆς καταχρήσεως πρῶτον πιθανοὶ καὶ δεύτερον πλέον μεγάλοι διὰ τὴν ζωὴν μιᾶς δημοκρατομένης πολιτείας;

Ἀλλὰ ἂς μὴ παρακολουθήσωμεν περισσώτερον τοὺς θέλοντας νὰ παρακάμψουν τὸ ὅλον θέμα, καὶ ἂς εἰσελθῶμεν εἰς τὴν οὐσίαν.

3) Τί εἶναι δημοκρατία; Εἶναι ἄραγε ἐν κενὸν δοχεῖον, ἐν κενὸν σχῆμα, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον νόμος εἶναι ὅ,τι θελήσῃ ἡ ἐκάστοτε πλειοψηφία τῆς στιγμῆς; Ἄν ναι, τότε ἂν θελήσῃ ἡ πλειοψηφία μιᾶς στιγμῆς τὴν κατάλυσιν τῶν βασικῶν ἀρχῶν τῆς δημοκρατίας, (τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας, τὴν ἀρχὴν τῆς διεξαγωγῆς περιοδικῶν ἐκλογῶν, τὴν ἀρχὴν τοῦ πολυκομματισμοῦ κ.ο.κ.) περιεχόμενον τῆς δημοκρατίας, νόμος τῆς δημοκρατίας θὰ εἶναι καὶ ἡ αὐτοκατάλυσις τῆς, πᾶσα δὲ σκεψὶς περὶ ἀπαγορεύσεως κόμματος ἀποβλέποντας εἰς τὴν κατάλυσιν τῆς δημοκρατίας θὰ εἶναι ἀπορριπτέα. Οὕτω ἀντελήφθη τὴν δημοκρατίαν τοῦ 1848 ὁ Ναπολέων ὁ Τρίτος καὶ τὴν δημοκρατίαν τῆς Βαϊμάρης ὁ Χίτλερ.

Ἐὰν ὅμως νοηθῇ ἡ δημοκρατία, οὐχὶ ὡς κενὸν δοχεῖον, ὡς κενὸν σχῆμα, τὸ ὁποῖον ἐλευθέρως πληροὶ ἡ ἐκάστοτε πλειοψηφία τῆς στιγμῆς, ἀλλὰ ὡς μίαν μορφὴ πολιτεύματος, συνδεδεμένη μετ' ὀρισμένων θεμελιώδεις ἀρχὰς, τότε αὐτομάτως ἀναγνωρίζεται εἰς τὴν δημοκρατίαν αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ προασπίζεται τὰς ἀρχὰς αὐτὰς καὶ νὰ ἀρνήται εἰς τὴν πλειοψηφίαν τῆς ἐκάστοτε στιγμῆς τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίσῃ τὴν αὐτοκατάλυσιν τῆς δημοκρατίας, τὴν κατάλυσιν τῶν βασικῶν ἀρχῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὴν οὐσίαν τῆς. Τότε αὐτομάτως εἶναι θεμιτὴ ἡ ἀπαγορεύσις τῆς λειτουργίας κομμάτων, τὰ ὁποῖα, ἀσχέτως τῶν ψευδῶν διακηρύξεων τῶν, ἀσχέτως τοῦ τύπου ὑφ' ὃν ἐμφανίζονται, ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐπιδιώκουν τὴν κατάλυσιν τῆς δημοκρατίας. Εἶναι θεμιτὴ ἡ ὑπὸ αὐτῆς ταύτης τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ὅχι μόνον ἡ διαφώτισις περὶ τοῦ τοῦ λαοῦ ἀλλὰ καὶ ἡ ἐνικὴ δίωξις τῶν κομμάτων αὐτῶν. Εἶναι θεμιτὴ ἡ ἀπαγορεύσις τῆς εἰσόδου τῶν μελῶν τῶν κομμάτων αὐτῶν εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἡ θεωρία ὅτι αἱ δημοκρατίαι διαφέρουν ἀπὸ τὰ ὁλοκληρωτικὰ καθεστῶτα διότι δεν κατοχυρώνουν τὴν ὑπαρξίν των ἢ καὶ ἀμύνονται μόνον κατὰ τῆς ἐν ὁπλοῦ βίας, δεν ἔχει κανένα λογικὸν ἔρεισμα. Αἱ δημοκρατίαι ἔχουν καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προασπίζον ἐαυτὰς ὅσον καὶ τὰ ὁλοκληρωτικὰ καθεστῶτα. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν δεν ὑπάρχει εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν προασπίζονται τὴν ὑπαρξίν των, ἀλλ' εἰς τὴν ποιότητα τοῦ προασπιζομένου πολιτεύματος. Εἰς τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὴν δημοκρατίαν ἀναγνωρίζονται αἱ ἀτομικὰ ἐλευθερία, ἀναγνωρίζεται ἐμπράκτως ἡ λαϊκὴ κυριαρχία, ἡ πολυκομματικὴ συγκρότησις τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν Σωμάτων ἢ κατὰ τακτὰς ἡμερομηνίας διεξαγωγὴ γενικῶν ἐκλογῶν.

Αὐτονοεῖται ὅμως ὅτι αἱ ἀτομικὰ ἐλευθερία εἰς τὴν δημοκρατίαν ἀναγνωρίζονται εἰς τὴν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀναγνωρίζουν καὶ αὐτοὶ τὴν δημοκρατίαν, ὡς μόνιμον πολίτευμα, μὴ ὑποκείμενον, κατὰ τὰς βασικὰς τοῦ ἀρχᾶς εἰς τὴν πλειοψηφίαν τῆς στιγμῆς. Δεν ἀναγνωρίζονται εἰς τοὺς ὑπονομεύοντας αὐτὴν.

4) Ὑπονομεύουν δὲ αὐτὴν ὅχι μόνον οἱ ἐνεργοῦντες πράξεις βίας ἀλλὰ καὶ οἱ προπαγανδιστικαὶ ἐνέργειαι εἰς τὰς μάζας τὰς ἰδέας αὐτῆς, διὰ μεθόδων ἀποβλεπουσῶν εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἀντιδημοκρατικῆς πλειοψηφίας τῆς στιγμῆς.

Δὲν προπαγανδίζουν οἱ θεωρητικῶς ἀναπτύσσοντες ἀπόψεις μετὰ τὸν τρόπον τὴν εὐρεσιν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ προπαγανδίζουν ὅμως οἱ ἀποβλέποντες εὐθέως εἰς τὴν πολιτικὴν ἐκκρήνησιν, οὐχὶ δηλαδὴ εἰς τὴν ἀντιδημοκρατίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν πράξιν.

Δὲν ἀποδεχόμεθα τὸ τετριμμένον ἐπιχείρημα ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτρα-

πῇ ἡ ἀντιδημοκρατικὴ προπαγάνδα, διότι τὰ ὅρια μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας εἶναι δυσδιάκριτα καὶ δύναται νὰ δώσουν λαβὴν εἰς καταχρήσεις. Κατὰ τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν ἀποτελεῖ τὸσον ἡ ἀσκῆσις ἀντιδημοκρατικῆς προπαγάνδας, ὅσον καὶ ἡ ἀπαγορεύσις οἰσθητοῦ θεωρητικῆς διδασκαλίας. Διὰ ποῖον λόγον προτιμῶμεν τὴν μίαν κατάχρησιν ἀπὸ τὴν ἄλλην; Ἐνώπιον τοῦ κινδύνου νὰ γίνετα ἡ μία ἢ ἡ ἄλλη κατάχρησις, διατὶ προτιμῶμεν τὴν κατάχρησιν τῆς ἀντιδημοκρατικῆς προπαγάνδας; Ἀπὸ ποίας πλευρᾶς ἐμφανίζονται μεγαλύτεροι οἱ κίνδυνοι διὰ τὴν δημοκρατίαν; Ἀσφαλῶς ὁ ἐκ τῆς ἀντιδημοκρατικῆς προπαγάνδας κίνδυνος εἶναι μεγαλύτερος.

Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου, ἡ διάκρισις δεν εἶναι δύσκολος. Ὅταν εἶναι σαφὴς ἡ πρόθεσις τοῦ διατυπώνοντος τὰς ἀπόψεις τοῦ ἵνα ἐρευνηθῇ ἡ ἀλήθεια, ὅταν τούτῳ τῷ πρόθεσιν τοῦ εἶναι ἡ γνώσις καὶ ἡ ἐπιστήμη, προφανῶς δεν ὑπάρχει προπαγάνδα. Ὅταν ὅμως ἡ διατύπωσις ἀπόψεων ἀποβλέπει, ὅχι εἰς τὴν ψυχρὰν λογικὴν πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ ἀληθοῦς, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀναρρίπην πᾶσιν ἀθῶν καὶ φανατισμῶν, ὥστε ὁ ἀκούων νὰ ὑποκινῇ τὴν πρὸς δράσιν, τότε προφανῶς σκοπὸς δεν εἶναι ἡ γνώσις, ἀλλὰ ἡ πράξις. Δεν πρόκειται τότε περὶ διατυπώσεως στοχασμῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἀπαραρίστητος ἐλευθερία, ἀλλὰ περὶ παρακινήσεως πρὸς ἀθέμιτον δράσιν καὶ αὐτὴ, καθ' ὃ μέτρον εἶναι ἀντιδημοκρατικὴ, δεν πρέπει νὰ εἶναι ἐλευθερία.

Πέραν τούτου, οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ὅτι ἡ σωματικὴ βία πρὸς ἐπιβολὴν τῆς θελήσεως τινὸς ἐπὶ τῆς θελήσεως ἄλλου δεν εἶναι θεμιτὴ. Διερωτώμεθα διατὶ εἶναι μέσον ἀθέμιτον, κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν, ἡ σωματικὴ βία, καὶ ἡ ψυχολογικὴ βία εἶναι θεμιτὴ; Διατὶ ἡ ἀπειλὴ τῆς «Κολάσεως» ἀπευθυνομένη πρὸς ἀφελεῖς ἐδωρηθῇ ἀθέμιτος τρόπος ἀσκήσεως ψυχολογικῆς βίας καὶ ἡ ὑπόσχεσις ἑνὸς βεβαίου ἐπιγείου Παραδείσου» εἶναι ψυχολογικὴ βία θεμιτὴ;

Μὲ τὰ σημερινὰ τεχνικὰ μέσα ἡ δημιουργία συνθηκῶν ψυχολογικῆς βίας εἶναι ὑπερποτε εὐκόλος, ὑφ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκδοχὰς. Διότι ψυχολογικὴ βία δεν ἀσχετίζεται μόνον διὰ τῆς ἀμέσου ἀπειλῆς, ἀλλὰ δι' ὅλων ἐκείνων τῶν μέσων δι' ὧν χάνει ἡ ψυχὴ τοῦ ἀφελοῦς τὴν ἐλευθερίαν λογικῶν τῆς ἀντιδράσεως.

Ὅπως διατίθεται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος χάνει τὴν ἐλευθερίαν τῆς κινήσεως τῶν χειρῶν του, διατίθεται καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος χάνει τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεώς του, τοῦ λογικοῦ του. Αὐτὸς ὁ ὁποῖος δεν πείθεται διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς λογικῆς, δεν ἐλευθερώνεται διὰ τῆς κατακτῆσεως μιᾶς ἀληθείας ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρως λειτουργούντος λογικοῦ του, ἀλλὰ παρασύρεται διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀκριβῶς τῆς ὁδοῦ τῆς λογικῆς, καὶ γίνεται στυλὸς τῆς λογικῆς ἑνὸς ἄλλου ἰσχυροτέρου ἢ καὶ τοῦ παραλογισμοῦ του, εἴτε διότι φέρει ὁ παραλογισμὸς αὐτὸν τὸν μανδύαν τῆς λογικῆς εἴτε διότι παρασύρει συναισθηματικῶς τὸν ἀσθενέστερον. Ὅλα αὐτὰ αἱ προφανεῖς πράξεις ψυχολογικῆς βίας καὶ δουλώσεως τοῦ ἀνθρώπου, πῶς δύναται νὰ θεωρηθῶν θεμιτὰ μέθοδοι ἐπικρατήσεως εἰς μίαν δημοκρατίαν, ὅταν ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐπιβολὴν ἀντιδημοκρατικῶν ἰδεῶν;

Ἡ «σχετικὴ» ψυχολογικὴ βία, καθ' ὅσον μεθοδευομένη, εἶναι μέσον παιδείας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀνωρίμων ἀνθρώπων. Εἶναι ἐπομένως θεμιτὴ, ἐφ' ὅσον ἀποβλέπει εἰς τοὺς σκοποὺς εἰς τοὺς ὁποῖους πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ καὶ ἡ παιδεία εἰς μίαν δημοκρατίαν, δηλαδὴ εἰς τοὺς σκοποὺς εἰς τοὺς ὁποῖους ἀποβλέπει καὶ ἡ ἰδία ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία. Ἡ περιορισμένη εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ γενικῶς ἀνωρίμους ἀνθρώπους καὶ πρὸς ἑαυτὸν ψυχολογικὴ βία εἶναι ἐπομένως θεμιτὴ καὶ δεν προσκρούει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία ἀντιθέτως προσατεύει ἀπεριορίστων τὴν ἐλευθερίαν διατυπώσιν στοχασμῶν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐπ' αὐτῶν συζητήσιν τῶν δυναμένων νὰ στοχασθῶν καὶ νὰ συζητήσουν. Ἀλλὰ ἡ ψυχολογικὴ βία, ἡ τιθεμένη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀντιδημοκρατικῶν, ὁλοκληρωτικῶν ἰδεῶν, ἀποτελοῦσα δηλαδὴ μέθοδον παιδείας, ὑπονομεύουσιν αὐτὴν ταύτην τὴν δημοκρατίαν, δεν εἶναι θεμιτὴ καὶ ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ τὴν ἀπαγορεύσῃ ὁ νόμος τῆς δημοκρατίας.

Αὕτη εἶναι ἡ ὀρθὴ τοποθέτησις τῶν πραγμάτων. Τὸ ἐπιχείρημα δὲ δι' αὐτῆς χαράσσονται δυσδιάκριτα ὅρια μεταξὺ ἐλευθερίας καὶ ἀπαγορεύσεως, παιδείας καὶ προπαγάνδας δεν εἶναι βάσιμον. Δεν γεννοῦν τὰ ὅρια αὐτὰ μεγαλύτερας δυσχερείας καὶ ἐμπλοκάς, ἢ καὶ κινδύνους ἀπὸ ὅσους προκαλεῖ ἡ συνεχὴς καταπάτησις των. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ δυσχερεία τῆς χαράξεως ἢ τῆς ἀναγνώσεως των δεν αἰρεῖ κατὰ γινόντος τῆς ὀρθότητος αὐτῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΘΕΣΙΣ ΜΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Β'

5) Είς πάντα ταύτα θα ήδυνάτο να μας υπενθυμίσει: πως συμβαίνει, αντιστεώμενος προς οσα υποστηρίζετε, να είναι εις πολλάς δημοκρατίας πολιτισμένων λαών, ελευθερία ή υπονομιευτική κατά του καθεστώτος δράσεις του κομμουνισμού και ελευθερία ή προς τον σκοπόν αυτόν ασκήσεις ψυχολογικής βίας;

Ισοῦ ἡ ἀπάντησις: Εἰς ὧρισμένας ἐκ τῶν χωρῶν αὐτῶν, εἰς τὰς πλέον γνωστας, ὑπάρχουν τὸσον ἰσχυραὶ ἀντίρροποι συναισθηματικὲς ἀντιδράσεις, ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον, σχετικῶς ἀκίνδυνος ἡ κομμουνιστικὴ δράσις. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου κατενόηται εἰς τὰς χώρας αὐτάς ἐν εἰδος συνδυαστικῆς ὑποκρίσεως: Οἱ μὲν κομμουνιστὰὶ νὰ προσποιούνται ὅτι δὲν ἀποδέχονται εἰς τὴν κατάστασιν τῆς δημοκρατίας καὶ ὅτι δὲν ἀσκοῦν ὑπερ αὐτῆς ψυχολογικὴν βίαν, οἱ δὲ ἀντικομμουνιστὰὶ νὰ προσποιούνται ὅτι δὲν ἀντιλαμβάνονται τὴν ἀπάτην. Αὐτὸ τὸ καθεστὼς ἐνὸς κατὰ συνθήκην ψεύδους ἐφ' ὅσον ὁ ἐκ τοῦ κομμουνισμοῦ κίνδυνος δὲν εἶναι ἀμεσὸς βολέει τὰ πράγματα. Εἶναι μία τεμπέλικὴ λύσις διὰ τῆς ὁποίας ἀποφεύγονται πολλοὶ ἀγῶνες καὶ κόποι καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἀνεκτὴ, ἐφ' ὅσον ἀκόμη τὰ πράγματα δὲν ἐφθασαν εἰς τὸ ἀπροχώρητον.

Ὁ κομμουνισμὸς ἄλλωστε, συντριπτικῶς ὑπερέχων τῶν ἀντιπάλων του, εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ προπαγανδίζεσθαι ἰδέας, κατάρθωσε νὰ δημιουργήσῃ καὶ ἐν προκειμένῳ κλίμα εὐνοικόν διὰ τοὺς σκοποὺς του. Ἐπωφελοῦμενος τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐννοίας τῆς δημοκρατίας, ἐπέβαλεν εἰς τὰς μάζας —καὶ δυστυχῶς ὅχι μόνον εἰς τὰς ἀφελεῖς μάζας— τὴν ἀντίληψιν ὅτι δημοκρατία ὑπάρχει μόνον ἐκεῖ ὅπου τὰ πάντα εἶναι θεμιτά, ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσῃ ἡ στιγμιαία πλειοψηφία. Θεμιτὴ εἶναι ἀκόμη καὶ ἡ ἐπανάστασις, ἀκόμη καὶ ἡ ἀρνήσις τῆς δημοκρατίας.

Ὅσοι ἔχουν τὸ θάρρος ν' ἀντιταχθῶν εἰς αὐτὴν τὴν καταλυτικὴν τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν θεωρίαν, αὐτοὶ θεωροῦνται ἀντιδημοκρατικοί, ὁλοκληρωτικοί, δημοκρατικοὶ δὲ θεωροῦνται οἱ ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν κατάστασιν τῆς δημοκρατίας. Εἰς αὐτὰ τὰ ἐξωφρενικὰ καταλήγει ἡ καθιερωθεῖσα εἰς τὰς δημοκρατίας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης συμβατικὴ ὑποκρίσις ἐπειδὴ ἀκόμη ἐκεῖ δὲν ἔχει φθάσει ὁ Ἀννίδας πρὸ τῶν Πυλῶν.

Θὰ ἡδυνάτο τις ἐν τούτοις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ κρίσις τὴν ὁποίαν ὅλοι δέχονται ὅτι διέρχεται ἡ δημοκρατία σήμερον εἰς τὴν Δύσιν, εἰς τὴν μόνην περιοχὴν ὅπου ἔχομεν πραγματικὰς δημοκρατίας, ὀφείλεται κυρίως εἰς αὐτὴν τὴν συμβατικὴν ὑποκρίσιν καὶ τὰς ἀναγκαίας ἐξ αὐτῆς ἐπιπτώσεις. Οἱ κομμουνιστὰὶ ἐπικαλοῦνται τοὺς ἐξ αὐτῆς ὑπὲρ αὐτῶν γεννηθέντας τίτλους καὶ κατηγοροῦν τοὺς ἀντιπάλους τῶν ὡς ἀντιδημοκρατικούς διὰ καθὲν πράξιν ἡ ὁποία δὲν συμβαδίζει μὲ τὴν ὑποκρίσιν αὐτήν. Καὶ οἱ ἀντίπαλοι τῶν, ἀντὶ μὲ θάρρος καὶ παρηρσίαν νὰ τοὺς ἀπαντήσουν: «Μάλιστα, αὐτὸ εἶναι ἀληθὴς δημοκρατία. αὐτὴ εἶναι ἡ περὶ αὐτῆς γνώμη μας», θεωροῦν ὡς δεδομένους τοὺς ἐκ τῆς ὑποκρίσεως ὑπὲρ τῶν κομμουνιστῶν τίτλους καὶ κωττάζου, ὡς ἐάν ἦσαν ἐνοχοί, νὰ ἀπολογηθῶν, ἐφευρίσκοντες σοφίσματα, ἐνῶ ἡ ὁρθὴ ἀπάντησις, εἶναι καὶ ἀπλὴ καὶ εὐθεῖα διότι τὸ δίκαιον εἶναι πασιφανὲς μὲ τὸ μέρος τῶν, Δυστυχῶς καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶναι θύματα τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας. Τοὺς ἐπεβλήθη τὸ ψεῦδος καὶ ἡ συμβατικὴ ὑποκρίσις. Εἰς αὐτὰ ὀφείλεται ἡ κρίσις τὴν ὁποίαν διέρχεται σήμερον ἡ δημοκρατία.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς τῆς κρίσεως, ἀπὸ τοὺς βλέποντας καθαρώτερα, ἀπὸ τοὺς ἔχοντας φωτεινότεραν τὴν σκέψιν ἀναζητοῦνται δι' ἐξοδοί. Ἀναζητοῦνται ν' αἰμορφασθῇ δημοκρατίας ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν καιρῶν. Καμμία μέχρι τοῦδε ὀριστικὴ ἀποκρυστάλλωσις δὲν ἐσημειώθη. Ἀσφαλῶς ὅμως θὰ σημειωθῇ εἰς τὸ μέλλον, ἂν πρόκειται νὰ σωθῇ ἡ δημοκρατία εἰς τὸν κόσμον.

7) Ἡ συμβατικὴ αὐτὴ ὑποκρίσις ἔχει προσλάβει ἐν Ἑλλάδι μεγαλυτέρας τοῦ συνήθους διαστάσεις. Ἐνῶ ἔχει τεθῇ κατὰ θεωρίαν ὁ κομμουνισμὸς ἐκτὸς νόμου διὰ διατάξεων συντακτικῆς ἰσχύος, συγχρόνως ἐμφανίζεται ὡς νόμιμον κόμμα ἡ Ε.Δ.Α. ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ὡς νόμιμον σωματεῖον ἡ κομμουνιστικὴ ὁργάνωσις τῶν «Λαμπράκηδων» εἰς τὸ πεζοδρόμιον, ἐνῶ εἶναι πασιδηλὸν ὅτι καὶ ἡ Ε.Δ.Α. καὶ οἱ Λαμπράκηδες δὲν εἶναι παρά, ὑπὸ ψευδώνυμα, κομμουνιστικοὶ ὁργανισμοί. Οἱ περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἰσχυρισμοὶ εἶναι αὐτὰ χρημα ἀστείοι. Δὲν ὑπάρχει σύνθημα τοῦ διεθνούς Κομμουνισμοῦ ἢ σύνθημα τοῦ δῆθεν ἀπηγορευμένου Κ.Κ.Ε. ποὺ νὰ μὴν ἀποτελεῖ καὶ σύνθημα τῶν ὁργανισμῶν αὐτῶν.

Ὁ ταυτισμὸς εἶναι πλήρης. Ἐν προκειμένῳ ὅμως δὲν εἶναι μόνον μεγαλυτέρα τοῦ συνήθους ἡ συμβατικὴ ὑποκρίσις, εἶναι καὶ περισσότερον ἐπικίνδυνος, λόγω τῶν ἐιδικωτέρων συνθηκῶν τὰς ὁποίας ἐμφανίζει ὁ ἑλληνικὸς χώρος. Τὸ χαμηλὸν βιολογικὸν ἐπίπεδον, ἡ ἐλαττωματικὴ λειτουργία τῆς κρατικῆς μηχανῆς, ἡ μόνιμος πολιτικὴ ἀστάθεια καὶ ἡ κρίσιμος γειτνίασις πρὸς τρεῖς κομμουνιστικὰς χώρας δημιουργοῦν συνθήκας αἱ ὁποῖαι τὸ σχετικῶς ἀκίνδυνον δι' ἄλλας χώρας καθεστὼς τῆς συμβατικῆς ἐναντι τοῦ κομμουνισμοῦ ὑποκρίσεως καθιστοῦν ἐν Ἑλλάδι κατ' ἐξοχὴν ἐπικίνδυνον, θέτον ὑπὸ κρίσιν τὴν ὑπόστασιν ὅχι μόνον τῆς δημοκρατίας ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ κράτους. Ὅτι ἐπομένως εἶναι κατ' οἶκον οἱ ἀνεκτὸν ἀλλοτρίου, ἐδῶ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀπαράδεκτον.

Εἶναι λυπηρὸν ὅτι αὐτὴν τὴν διαφορὰν ἀγνοοῦν σχεδὸν κατὰ κανόνα οἱ κρίνοντες τὰ ἑλληνικὰ πράγματα ξένοι δημοσιογράφοι, οἵτινες οὐτῶς, ἴσως ἀθελήτως, ἐνισχύουν τὴν προσπάθειαν τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ καθυποτάξῃ τὸν ἑλληνικὸν παρόγοντα.

8) Ἐν Ἑλλάδι ὁ κομμουνισμὸς δὲν θέτει ἐν κινδύνῳ μόνον τὴν δημοκρατικὴν πολιτεύμα. Θέτει ἐν κινδύνῳ καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ἐθνικὴν μας ἐπιβίωσιν.

Ὁ κομμουνισμὸς ἐν Ἑλλάδι συνυφάνεται μὲ τὸν περιβάλλοντα τὴν Ἑλλάδα σλαβικὸν κόσμον καὶ μὲ τὸ ἀπίθανον ἁλβανικὸν συνονθύλευμα. Ὁ σλαβισμὸς ἀνέκαθεν ἐπαφθαλμιά τὰ ἐδάφη τὰ φέροντα αὐτὸν πρὸς τὰ αἰγαιϊκὰ παράλια καὶ πρὸς τοὺς μεσογειακοὺς λιμένας. Ἀποτελεῖ τοῦτο σχεδὸν φυσικὴν ροπὴν τῆς πολιτικῆς του. Ἰσχυρίζονται οἱ σήμερον κρατοῦντες εἰς τὰς σλαβικὰς χώρας καὶ οἱ παρ' ἡμῖν συνηγοροῦντες ὑπὲρ αὐτῶν κομμουνιστὰὶ, ὅτι ἄλλως εἶναι ὁ παλαιὸς Σλάβος, ὁ ὁποῖος τοσάκις ἐμπράκτως ἀπέδειξε τὰς κατακτητικὰς του διαθέσεις εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλος ὁ Σλάβος κομμουνιστής. Οἱ κομμουνιστὰὶ, μὰς γοῦν, ἐξ ὀρισμοῦ δὲν εἶναι ἐθνοφίλοι, δὲν ἔχουν κατακτητικὰς διαθέσεις. Μὰς λέγουν. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡμεῖς βλέπομεν ἄλλα ἀπὸ ὅσα μὰς λέγουν. Ἀλλὰ λέγουν καὶ ἄλλα πράττειν οἱ γείτονές μας. Ἐν τῇ πράξει εἶναι ἐξ ἴσου φανατικοὶ ἐθνικιστὰὶ ὅσον καὶ οἱ παλαιότεροι Σλάβοι, οἱ μὴ κομμουνιστὰὶ. Ἐχουν τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς βλέψεις ἐπὶ ἑλληνικῶν ἐδαφῶν, ἀδιάφορον ἀντὶ τὰς παρουσιάσων πλεον ἐντέχνως, ὡς προσπάσιαν μειονοτήτων ἢ κατ' ἄλλον πονηρότερον τρόπον.

Μόνον οἱ θέλοντες νὰ ἀπατηθῶν, ἀπατῶνται ἀπὸ τὰς ἀντιθέτους δηλώσεις τῶν Μόνον οἱ θέλοντες νὰ ἀπατηθῶν δὲν ἀντιλαμβάνονται ἐπὶ εἰς τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος δικδικήσεις τῶν οἱ Σλάβοι κομμουνιστὰὶ εὐρίσκουν, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἰσχυροὺς καὶ πιστοὺς συμμάχους, τοὺς Ἑλλήνας κομμουνιστὰς. Μόνον οἱ θέλοντες νὰ ἀπατηθῶν δὲν βλέπουν ὅτι ἡ ἐπικράτησις τοῦ κομ-

μουνισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ ἐσημαινέται καὶ ἀκρωτηριασμὸν τῆς ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν σλαβικῶν λαῶν καὶ ἴσως καὶ τῶν Ἀλβανῶν, διὰ τῆς ἡτίας μεθόδου τῆς ὁμοσπονδιαστικῆς Βαλκανικῆς, τῆς ἐνσωματώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑποδουλώσεως τοῦ μειοψηφούντος ἑλληνικοῦ στοιχείου μέσα εἰς τὸν συντριπτικὸν ὄγκον τῶν Σλάβων.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν ἡ συμβατικὴ ὑποκρίσις, ἡ θάλλουσα τὸν κομμουνισμὸν, εἰς μὲν τὰς ἄλλας δημοκρατικὰς χώρας δημιουργεῖ μίαν κρίσιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, σχετικῶς ἀκίνδυνον διὰ τὸ προσεχές τουλάχιστον μέλλον, ἐνῶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ κινδύνον ζωῆς ὅχι μόνον διὰ τὴν δημοκρασίαν τῆς πολιτείας ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἀκεραιότητα ἢ καὶ τὴν ὑπαρξίν της.

9) Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω εἰπονται τὰ ἀκόλουθα:

Α. Ἡ ἀληθὴς δημοκρατία διεπαιτᾶται ἀπὸ ὧρισμένας βασικὰς καταστατικὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας δὲν διακαίουται νὰ καταλύσῃ ἡ πλειοψηφία μίας ὧρισμένης στιγμῆς. Ἡ δημοκρατικὴ ἀρχὴ τῆς πλειοψηφίας ἰσχύει ἐν τῷ πλαίσιῳ τῆς δημοκρατίας, καὶ δὲν ὑπέρεκειται αὐτῆς.

Β. Ἡ ἀληθὴς δημοκρατία καὶ δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν ἔχει νὰ προστατεύῃ ἑαυτὴν, θέτουσα ἐκτὸς νόμου πᾶσαν ὁργάνωσιν καὶ πᾶν κομμα ἀποδιδέπον οὐσίαν εἰς τὴν ἀνατροπὴν της καὶ περιορίζουσα πᾶν πρῶτον ὅπερ δύναται νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν ὑπαρξίν της. Πρὸς τοῦτο δὲν χρειάζονται κανὲν θετικαὶ συνταγματικαὶ διατάξεις, διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐνυπάρχει εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἐννοίαν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

Γ. Ἡ ἀληθὴς δημοκρατία καὶ δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν ἔχει νὰ διαφωτίσῃ περὶ πάντων τούτων τὸν λαόν καὶ νὰ ἐκδηλοῦται διὰ παντὸς τρόπου, μεροληπιτοῦσα ὑπὲρ τῶν δημοκρατικῶν παραγόντων καὶ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς.

Δ. Τὸ «κατ' οἶκον οἶον» καθιερωθὲν καθεστὼς, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τινὰς ἀναφορὰς κινεῖται ὁ κομμουνισμὸς ἐλευθέρως δὲν πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται πέραν τοῦ ὅριου τοῦ ὁποῖον ἐπιβάλλει ἐκάστοτε ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων. Κατὰ βάσιν ὁ κομμουνισμὸς ὑπὸ οἰοδήποτε ὄνομα καὶ ἂν ἐμφανίζεται, ὡς ὁλοκληρωτικὸν καθεστὼς, εἶναι ἐκτὸς νόμου. Τοῦτο ἀποτελεῖ βασικὴν προϋπόθεσιν πάσης ὑγιούς δημοκρατίας. Καὶ ἀποτελεῖ ἐπὶ πλέον, εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐθνικὴν ἀνάγκην.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια. Αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ἡ θέσις μας ἐναντί τοῦ κομμουνισμοῦ. Χωρὶς δέος ἐναντὶ τῆς καθιερωμένης ὑποκρίσεως, πιστεύω ὅτι εἶναι πολιτικῶς σκόπιμον νὰ τὴν διατυπώσωμεν μὲ θάρρος καὶ σαφήνειαν.

Ἐὰν δι' αὐτὸ οἱ κομμουνιστὰὶ

καὶ οἱ συνοδοιπόροι τῶν μᾶς ἀποκαλέσουν «μοναρχοφασίστας» τοῦτο μᾶς ἀφίνει τελείως ἀδιάφορους. Δὲν περιμένομεν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τοὺς συνοδοιπόρους τῶν νὰ μᾶς διδάξουν τί εἶναι δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1967

Η ΘΕΣΙΣ ΜΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Α'

Από πολλού ήδη διεπίστωσα ότι ποικίλοι σκοπιμότητες δεν επιτρέπουν, δυστυχώς, εις τους εν τέλει να λάβουν σαφή θέσιν έναντι του κομμουνισμού. Ούτε ποία δικαιώματα έχει ο κομμουνισμός έναντι του Κράτους ούτε ποία το Κράτος έναντι του κομμουνισμού δεν θέλουν να ειπουν. Ως άτομον εκτός της Κυβερνήσεως εύρισκόμενον δεν έχω κανένα λόγον να μη λάβω και πάλιν σαφή, έναντι αυτού του θέματος, θέσιν, τώρα μάλιστα κατά τας παραμονάς μιάς εκλογικής αναμετρήσεως.

Είναι προς τιμήν των κομμουνιστικών κρατών ότι αυτά, θαρραλέα και τίμια, εξωβέλσαν κάθε αντι-κομμουνιστικήν ιδεολογίαν και δράσιν. Είναι δε ένδειξις αδυναμίας και καταπτώσεως των μη κομμουνιστικών κρατών το ότι δεν έχουν το θάρρος να λάβουν μίαν αναλογον στάσιν, εξωβελίζοντα κάθε κομμουνιστικήν, κάθε ολοκληρωτικήν ιδεολογίαν και δραστηριότητα.

Κατωτέρω, εν συνόψει, αλλά και χωρίς περιφράσεις, θα είπω τί πιστεύω επί του προκειμένου, όπως το πράττουν και οι κομμουνισταί εις τας πατρίδας των.

*

1) Έχει το δικαίωμα μιά δημοκρατία να απαγορεύση την λειτουργίαν κόμματος, διώκοντα ακόμη και την διάδοσιν της ιδεολογίας του, εφ' όσον το κόμμα τούτο, ασχέτως των ψευδών διακηρύξεών του, εν τοίς πράγμασιν, αποβλέπει εις σκοπούς καταλυτικούς βασικών δημοκρατικών αρχών;

Ίδου θεμελιώδες πρόβλημα της πολιτικής μας ζωής έναντι του οποίου οφείλει να λάβη θέσιν πάλι πολιτικός σκεπτόμενος, πάλι πολιτικός κόμμα. Χωρίς σαφή θέσιν εν προκειμένω δημιουργείται σύγχυσις εις όλον τον πολιτικόν ζώνον ενός τόπου. Εις την Ελλάδα κατ' εξοχήν δεινοπαθούμεν από την σύγχυσιν αυτήν.

2) Το έπιχείρημα ότι μιά τοιαύτη απαγόρευσις κόμματος, μη εύθως δηλουήσας, ότι αντίκειται προς βασικάς αρχάς της δημοκρατίας, θα ήδυνάτο να δώση λαθρόν εις καταχρήσεις εις βάρος και μη αντιδημοκρατικών κομμάτων, δεν λύει το ζήτημα. Το παρακάμπτει.

Δεν είναι σοβαρόν να υποστηρίζεται ότι έπειδι υπάρχει κίνδυνος καταχρήσεων, κατά την εκτέλεσιν του πρέποντος, πρέπει το πρέπον να μη εκτελεσθή. Πρέπει να εκτελεσθή και να καταβληθί πάσα φροντίς αποφυγής οιασδήποτε καταχρήσεως. Διατί άλλωστε ανεχόμεθα να καταχρησται έλευθερώς εν αντιδημοκρατικόν κόμμα της παρεχόμενης αυτής ασυδοσίας, (τουθ' όπερ και παγίως συμβαίνει, όταν του παρέχεται τοιαύτη έλευθερία δράσεως έναντίον της δημοκρατίας) ενώ τόσον ζωηρώς αντιδρώμεν πρό του άπολύ ενδεχομένου να συμβή και καταχρησται τις έναντίον ενός δημοκρατικού κόμματος; Από τί κινδυνεύει περισσότερον ή δημοκρατία σήμερον, από την παγίαν, την ώργανωμένην δράσιν των αντιδημοκρατικών δυνάμεων του κομμουνισμού ή από την ένδεχομένην κατάχρησιν της πολιτικής εξουσίας εις βάρος του κόμματος; Από ποίας πλευράς είναι οι κίνδυνοι της καταχρήσεως πρώτον πιθανοί και δεύτερον πλέον μεγάλοι εις την ζωήν μιάς δημοκρατούμενης πολιτείας;

Αλλά ός τους θαρραλυνώσαντες περισσότερον τούς θέλοντας να παρακάμψουν το όλον θέμα, και ός εισέλθωμεν εις την ουσίαν.

3) Τί είναι δημοκρατία; Είναι άραγε έν κενόν δοχείον, έν κενόν σχήμα, μέσα εις το όποιον νόμος είναι ό,τι θελήσῃ ή έκάστοτε πλειοψηφία της στιγμής; Άν ναι, τότε αν θελήσῃ ή πλειοψηφία μιάς στιγμής την κατάλυσιν των βασικών αρχών της δημοκρατίας, (τάς άτομικάς έλευθερίας, την αρχήν της διεξαγωγής περιοδικών εκλογών, την αρχήν του πολυκομματισμού κ.ο.κ.) περιεχόμενον της δημοκρατίας, νόμος της δημοκρατίας θα είναι και ή αυτοκατάλυσίς της, πάσα δε σκέψις περί απαγορεύσεως κόμματος αποβλέποντος εις την κατάλυσιν της δημοκρατίας θα είναι άπορηπτεία. Ούτω άντελήφθη την δημοκρατίαν του 1848 ό Ναπολέων ό Τρίτος και την δημοκρατίαν της Βαϊμάρης ό Χίτλερ.

Εάν όμως νοηθί ή δημοκρατία, ουχι ως κενόν δοχείον, ως κενόν σχήμα, το όποιον έλευθερώς πληροί ή έκάστοτε πλειοψηφία της στιγμής, αλλά ως μία μορφή πολιτισμού, συνδεμένη με ώρισμένας θεμελιώδεις αρχάς, τότε αυτομάτως αναγνωρίζεται εις την δημοκρατίαν αυτήν το δικαίωμα να προσπίζεταί τας αρχάς αυτές και να άρνήται εις την πλειοψηφίαν της έκάστοτε στιγμής το δικαίωμα να άποφασίση την αυτοκατάλυσιν της δημοκρατίας, την κατάλυσιν των βασικών αρχών των αποτελούσων την ουσίαν της. Τότε αποτελέσας είναι θεμιτή ή απαγόρευσις της λειτουργίας κομμάτων, τα όποία, ασχέτως των ψευδών διακηρύξεών των, ασχέτως του τύπου ύφ όν εμφανίζονται, έν τη ουσία επιδιώκουν την κατάλυσιν της δημοκρατίας. Είναι θεμιτή ή υπό αυτής ταύτης της πολιτικής εξουσίας όχι μόνον ή διαφώτισις περί τούτου του λαού αλλά και ή ποινική δίωξις των κομμάτων αυτών. Είναι θεμιτή ή απαγόρευσις της εισόδου των μελών των κομμάτων αυτών εις τας δημοσίας υπηρεσίας.

Η θεωρία ότι αι δημοκρατίαι διαφέρουν από τα ολοκληρωτικά καθεστώτα διότι δεν κατοχυρώνουν την ύπαρξίν των ή και άμύνονται μόνον κατά της έν όπλου βίας, δεν έχει κανένα λογικόν έρεισμα. Αι δημοκρατίαι έχουν και το δικαίωμα και την υποχρέωσιν να προσπίζουν έκαστάς όσον και τα ολοκληρωτικά καθεστώτα. Η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών δεν υπάρχει εις τον τρόπον καθ' όν προσπίζουν την ύπαρξιν των, άλλ' εις την ποιότητα του προσπιδόμενου πολιτεύματος. Εις το γεγονός ότι εις την δημοκρατίαν αναγνωρίζονται αι άτομικαι έλευθερίαι, αναγνωρίζεται έμπρόκακως ή λαϊκή κυριαρχία, ή πολυκομματική συγκρότησις του λαού, και των αντιπροσωπευτικών Σωμάτων ή κατακτάς ήμερομηνίας διεξαγωγής γενικών εκλογών.

Αυτονοείται όμως ότι αι άτομικαι έλευθερίαι εις την δημοκρατίαν αναγνωρίζονται εις έκείνους οι όποιοι αναγνωρίζουν και αυτοί την δημοκρατίαν, ως μόνιμον πολίτευμα, μη υποκείμενον, κατά τας βασικάς του αρχάς εις την πλειοψηφίαν της στιγμής. Δεν αναγνωρίζονται εις τούς υπονομεύοντας αυτήν.

4) Υπονομεύουν δε αυτήν όχι μόνον οι ένεργότερες πράξεις βίας αλλά και οι προπαγανδιστικάς ή άλλας εις τας μάζας τας ιδέας αυτές, δια μέσδων αποδλεπουσών εις την δημιουργίαν μιάς αντιδημοκρατικής πλειοψηφίας της στιγμής.

Δέν προπαγανδίζουν οι θεωρητικώς αναπτύσσοντες άπόψεις με στόχον την εύρεσιν της άληθείας. Προπαγανδίζουν όμως οι αποβλέποντες εύθως εις την πολιτικήν επικράτησιν, ουχι δηλαδή εις την θεωρίαν αλλά εις την πράξιν.

Δέν αποδεχόμεθα το τετριμένον έπιχείρημα ότι πρέπει να έπιτρα-

πή ή αντιδημοκρατική προπαγάνδα, διότι τα όρια μεταξύ αυτής και της θεωρητικής διδασκαλίας είναι δυσδιάκριτα και δύσανατα να δώσουν λαβήν εις καταχρήσεις. Κατάχρησιν άτομικής έλευθερίας άποτελεί τόσον ή άσκησις αντιδημοκρατικής προπαγάνδας, όσον και ή απαγόρευσις οιασδήποτε θεωρητικής διδασκαλίας. Διά ποίον λόγον προτιμώμεν την μίαν κατάχρησιν από την άλλην; Ενώπιον του κινδύνου να γίνεταί ή μία ή ή άλλη κατάχρησις, διατί προτιμώμεν την κατάχρησιν της αντιδημοκρατικής προπαγάνδας; Από ποίας πλευράς εμφανίζονται μεγαλύτεροι οι κίνδυνοι διά την δημοκρατίαν; Ασφαλώς ό έκ της αντιδημοκρατικής προπαγάνδας κίνδυνος είναι μεγαλύτερος.

Αλλά εκτός τούτου, ή διάκρισις δεν είναι δύσκολος. Όταν είναι σαφής ή πρόθεσις του διατυπώντος τας άπόψεις του ίνα έρευνηθί ή άλήθεια, όταν τούτέστιν πρόθεσις του είναι ή γνώσις και ή έπιστήμη, προφανώς δεν ύπαρχει προπαγάνδα. Όταν όμως ή διατύπωσις άπόψεων αποβλέπει, όχι εις την ψυχράν λογικήν προς εξεύρεσιν του άληθούς, αλλά εις την άναρρίπησιν παθών και φανατισμών, ώστε ό ακούων να ύποκινήθ ή πρός δράσιν, τότε προφανώς σκοπός δεν είναι ή γνώσις, αλλά ή πράξις. Δεν πρόκειται τότε περί διατυπώσεως στοχασμών, ή όποια είναι άπεριορίστως έλευθερα, αλλά περί παρακινήσεως προς άέμιτον δράσιν και αυτή, καθ' ό μετρον είναι αντιδημοκρατική, δεν πρέπει να είναι έλευθερά.

Πέραν τούτου, ουδέεις άμφισβητεί ότι ή σωματική βία προς έπιβολήν της θελήσεως τινός επί της θελήσεως άλλου δεν είναι θεμιτή. Διερωτώμαι διατί είναι μέσον άθέμιτον, κατά γενικήν άναγνώρισιν, ή σωματική βία, και ή ψυχολογική βία είναι θεμιτή; Διατί ή άπειλή της «Κολάσεως», άπευθυνόμενη προς άφελείς έθωρηθή άθέμιτος τρόπος άσκήσεως ψυχολογικής βίας και ή ύπόσχεσις ενός δεδαίου έκπαιγμένου Παραδείσου» είναι ψυχολογική βία θεμιτή;

Με τα σημερινά τεχνικά μέσα ή δημιουργία συνθηκών ψυχολογικής βίας είναι ύπερβολώς εύκολος, ύφ όλας αυτής τας έκδοχάς. Διότι ψυχολογική βία δεν άσκειται μόνον διά της άμέσου άπειλής, αλλά δι' όλων εκείνων των μέσων δι' όν χάνει ή ψυχή το ύφ όφελος την έλευθερίαν λογικών της άντιδράσεων.

Όπως διάζεται έκείνος ό όποιος χάνει την έλευθερίαν της κινήσεως των χειρών του, διάζεται και έκείνος ό όποιος χάνει την έλευθερίαν της σκέψεώς του, του λογικού του. Αυτός ό όποιος δεν πειθεται διά της όδου της λογικής, δεν έλευθερώνεται διά της κατακτήσεως μιάς άληθείας ύπό του έλευθερώς λειτουργούντος λογικού του, αλλά παρασύρεται διά του αποκλεισμού άκριβούς της όδου της λογικής, και γίνεται δούλος της λογικής, και γίνεται σχυροτέρου ή και του παρολογισμού του, είτε διότι φέρει ό παραλογισμός αυτόν τον μανδύαν της λογικής είτε διότι προσσύρει συναισθηματικούς τόν παρανεύσεων. Όλοι αυτοί αι προφανείς πράξεις ψυχολογικής βίας και δουλώσεως του ανθρώπου, πώς δύνανται να θεωρηθούν θεμιταί μέθοδοι έπικρατήσεως εις μίαν δημοκρατίαν, όταν αποβλέπουν εις την έπιβολήν αντιδημοκρατικών ιδεών;

Η «σχετική» ψυχολογική βία, καλώς μεθεωρούμενη, είναι μέσον παιδείας των ανηλικών και άνωρίμων ανθρώπων. Είναι έπομένως θεμιτή, εφ' όσον αποβλέπει εις τούς σκοπούς εις τούς όποιους πρέπει να αποβλέπη και ή παιδεία εις μίαν δημοκρατίαν, δηλαδή εις τούς σκοπούς εις τούς όποιους αποβλέπει και ή ίδια ή δημοκρατική πολιτεία. Η περιωρισμένη εις τούς ανηλικούς και γενικούς άνωρίμους ανθρώπους και στηρίζουσα την δημοκρατίαν ψυχολογική βία είναι έπομένως θεμιτή και δεν προσκρούει εις την αρχήν της έλευθερίας, ή όποια αντίθετως προστατεύει άπεριορίστως την έλευθεράν διατύπωσιν στοχασμών και την έλευθερίαν επ' αυτών συζήτησιν των δυνάμενων να στοχασθούν και να συζητήσουν. Αλλά ή ψυχολογική βία, ή τιθεμένη εις την ύπηρεσίαν αντιδημοκρατικών, ολοκληρωτικών ιδεών, άποτελούσα δηλαδή μέθοδον παιδείας, ύπονομεύουσιν αυτήν ταύτην την δημοκρατίαν, δεν είναι θεμιτή και έχει κάθε δικαίωμα να την απαγορεύση ό νόμος της δημοκρατίας.

Αυτή είναι ή όρθη τοποθέτησις των πραγμάτων. Το έπιχείρημα ότι αυτής χαράσσονται δυσδιάκριτα όρια μεταξύ έλευθερίας και απαγορεύσεως, παιδείας και προπαγάνδας δεν είναι βάσιμον. Δεν γεννούν τα όρια αυτά μεγαλύτερας δυσχερείας και έμπλοκάς, ή και κινδύνους από όσους προκαλεί ή συνεχής καταπάτησις των. Άλλ' έν πάση περιπτώσει ή δυσχερεία της χαράξεως ή της άναγνωρίσεως των δεν αίρει και το γεγονός της όρθότητος αυτών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 4-2-67

ΕΤΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΩΝ ΟΤΔΟΩΝ, ΑΡΙΘΜΟΣ 16701

ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Η ΘΕΣΙΣ ΜΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Β'

5) Είς πάντα ταύτα θα ήδυνάτο να μας αλληλεχρή η ερωτική: πώς συμπεριφέρεται, αντίθετος προς οσα υποστηρίζει, να είναι εις πολλές δημοκρατίας πολιτισμένων λαών, έλευθερά η υπονομευτική κατά του καθεστώτος όράσις του κομμουνισμού και έλευθερά η προς τον σκοπον αυτών ασκήσις ψυχολογικής δίας;

Ισοϋ ή άπάντησις: Είς ώρισμένας εκ των χωρών αυτών, εις τας πλέον γνωστας, υπάρχουν τώσον ισχυραί αντίρροποι συναμεις ώστε να καθίσταται, επί του παρόντος τουλάχιστον, σχετικώς ακίνδυνος ή κομμουνιστική όρασις, εκ του λόγου τούτου καίερω εις τας χώρας αυτας έν είδος συμβατικής υποκρισίας: Οι μέν κομμουνισται να προσποιούνται ότι δεν αποδέχονται εις την κατάλυσιν της δημοκρατίας και ότι δεν άσκούν υπέρ αυτής ψυχολογικήν διάν, οι δε αντίκομμουνισται να προσποιούνται ότι δεν αντίλαμβάνονται την άπάτην. Αυτό τό καθεστώς ένός κατά συνθήκην ψεύδους έφ' όσον ό έκ του κομμουνισμού κίνδυνος δεν είναι άμεσος βολεύει τά πράγματα. Είναι μία τεμπέλική λύσις διά της όποιας αποφεύγονται πολλοί άγώνες και κόποι και ή όποία είναι άνεκτή, έφ' όσον άκομη τά πράγματα δεν έφθασαν εις τό άπρόχωρητον.

Ο κομμουνισμός άλλωστε, συντριπτικώς υπέρχειν των αντίπαλων του, εις την τεχνικήν του προπαγανδίζειν ιδέας, κατώρθωσε να δημιουργήση και έν προκειμένω κλίμα εύνοικόν διά τούς σκοπούς του. Επωφελούμενος της άσφαλείας της έννοιας της δημοκρατίας, επέβαλεν εις τας μάζας —και δυστυχώς όχι μόνον εις τας άφελείς μάζας— την αντίληψιν ότι δημοκρατία ύπάρχει μόνον εκεί όπου τά πάντα είναι θεμιτά, άρκεί να τό θελήση ή σπιμιαία πλειοψηφία. Θεμιτή είναι άκομη και ή επανάστασις, άκομη και ή άρνησις της δημοκρατίας.

Όσοι έχουν τό θάρρος ν' αντιπαθούν εις αυτήν την καταλυτικήν των δημοκρατικών ελευθεριών θεωρίαν, αυτοί θεωρούνται αντιδημοκρατικοί, άκληρωτικοί: δημοκρατικοί δε θεωρούνται οι άγωνιζόμενοι διά την κατάλυσιν της δημοκρατίας. Είς αυτά τά έξωφρενικά καταλήγει ή καθιερωθείσα εις τας δημοκρατίας της Δυτικής Εύρώπης συμβατική υποκρισία επειδή άκομη εκεί δεν έχει φθάσει ό Άννίβας πρό των Πυλίων.

Θά ήδυνάτο τις έν τούτοις να εμπίη ότι ή κρίσις την όποιαν όλοι δέχονται ότι διέρχεται ή δημοκρατία σήμερον εις την Δύσιν, εις την μόνην περιόχην όπου έχομεν πραγματικές δημοκρατίας, όφείλεται κυρίως εις αυτήν την συμβατικήν υποκρισίαν και τας αναγκαίας έξ αυτής έπιπτώσεις. Οι κομμουνισται επικαλούνται τούς έξ αυτής υπέρ αυτών γεννηθέντας τίτλους και κατηγορούν τούς αντίπαλους των ως αντιδημοκρατικούς διά κάθε πράξιν ή όποια δεν συμβαδίζει με την υποκρισίαν αυτήν. Και οι αντίπαλοι των, αντί με θάρρος και παρησίαν να τούς άπαντήσουν: «Μάλιστα, αυτό είναι ή άληθής δημοκρατία. αυτή είναι ή περί αυτής γνώμη μας», θεωρούν ως δεδομένους τούς έκ της υποκρισίας υπέρ των κομμουνιστών τίτλους και κυτάζουν, ως έναν ήσαν ένοχοι, να απολογηθούν, έφευρίσκοντες σοφίσματα, ένώ ή όρθή άπάντησις, είναι και άπλή και εύθεια διάτί τό δίκαιον είναι πασιφανώς με τό μέρος των, δυστυχώς και αυτοί οι ίδιοι είναι θύματα της κομμουνιστικής προπαγάνδας. Τούς έπεβλήθη τό ψεύδος και ή συμβατική υποκρισία. Είς αυτά όφείλεται ή κρίσις την όποιαν διέρχεται σήμερον ή δημοκρατία.

Πρός αντιμετώπισιν αυτής της κρίσεως, από τούς έχοντας φωτεινότεραν την σκέψιν αναζητούνται διέξοδοι. Αναζητούνται ν εαι μορφαι δημοκρατίας άναποκρινόμεναι εις τας ανάγκας των καιρών. Καμμία μέχρι τούδε όριστική άποκρυστάλλωσις δεν έσημειώθη. Άσφαλώς όμως θα σημειωθή εις τό μέλλον, αν προκειται να σωθή ή δημοκρατία εις τον κόσμον.

7) Η συμβατική αυτή υποκρισία έχει προσλάβει έν Έλλάδι μεγαλυτέρας του συνήθους διαστάσεις. Ένώ έχει τεθή κατά θεωρίαν ό κομμουνισμός έκτός νόμου διά διατάξεων συντακτικής ισχύος, συγχρόνως έμφανίζεται ως νόμιμον κόμμα ή Ε.Δ.Α. έν τώ Κοινοβουλίω και ως νόμιμον σωματοείον ή κομμουνιστική όργάνωσις των «Λαμπράκηδων» εις τό πεζοδόριον, ένώ είναι πασιδηλον ότι και ή Ε.Δ.Α. και οι Λαμπράκηδες δεν είναι παρά, υπό ψευδώνυμα, κομμουνιστικοί όργανισμοί. Οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί είναι άτόχημα άσέτοι. Δεν ύπάρχει σύνθημα του διεθνούς Κομμουνισμού ή σύνθημα του δήθεν άπγορευμένου Κ.Κ.Ε. που να μην άποτελεί και σύνθημα των όργανισμών αυτών.

Ό ταυτισμός είναι πλήρης. Έν προκειμένω όμως δεν είναι μόνον μεγαλυτέρα του συνήθους ή συμβατική υποκρισία, είναι και περισσότερον επικίνδυνος, λόγω των ειδικωτέρων συνθηκών τας όποιας έμφανίζει ό ελληνικός χώρος. Τό χαμηλόν διωτικόν επίπεδον, ή έλαττωματική λειτουργία της κρατικής μηχανής, ή μόνιμος πολιτική αστάθεια και ή κρίσιμος γεγινάσις προς τρείς κομμουνιστικές χώρας δημιουργούν συνθήκας αι όποιαι τό σχετικώς ακίνδυνον δι' άλλας χώρας καθεστώς της συμβατικής έναντι του κομμουνισμού υποκρισίας καθιστούν έν Έλλάδι κατ' έξοχην επικίνδυνον, θέτον υπό κρίσιν την ύπέρταστον όχι μόνον της δημοκρατίας αλλά και αυτού του τούτου του κράτους. Ό,τι έπομένως είναι κατ' οίκονομία άνεκτόν άλλου, έδώ πρέπει να θεωρηθή άπαράδεκτον.

Είναι λυπηρόν σχεδόν κατά κανόνα οι κρίνοντες τά ελληνικά πράγματα ξένοι δημοσιογράφοι, οίτινες ούτω, ίσως άθελήτως, ένισχύουν την προσπάθειαν του κομμουνισμού να καθυποτάξη τον ελληνικόν παράγοντα.

8) Έν Έλλάδι ό κομμουνισμός δεν θέτει έν κίνδυνω μόνον τό δημοκρατικόν πολίτευμα. Θέτει έν κίνδυνω και αυτήν ταύτην την εθνικήν μας έπιδίωξιν.

Ό κομμουνισμός έν Έλλάδι συνμφανείται με τον περιβάλλοντα την Έλλάδα σλαβικόν κόσμον και με τό άπίθανον σλαβικόν συνονθύλευμα. Ό σλαβισμός άνέκαθεν επαφθαλμιά τά έδάφη τά φέροντα αυτόν προς τά αϊγαϊικά παράλια και προς τούς μεσογειακούς λιμένας. Άποτελεί τούτο σχεδόν φυσικήν ροπήν της πολιτικής του. Ισχυρίζονται οι σήμερον κρατούντες εις τας σλαβικές χώρας και οι παρ' ήμιν συνηγορούντες υπέρ αυτών κομμουνισται, ότι άλλος είναι ό παλαιός Σλάβος, ό όποιος τούσάκις έμπρός απάδειξε τας κατακτητικές του διαθέσεις εις βάρος της Έλλάδος και άλλος ό Σλάβος κομμουνιστής. Οι κομμουνισται, μάς λέγουν, έξ όρισμού δεν είναι εθνικισται, έξ έχουν κατακτητικές επιδιώξεις. Μας λέγουν. Άλλα δυστυχώς ήμεις βλέπομεν άλλα από όσα μάς λέγουν. Άλλα λέγουν από άλλα πράττειν οι γείτονές μας. Έν τη πράξει είναι έξ ίσου φανατικοί εθνικισται όσον και οι παλαιότεροι Σλάβοι, οι μη κομμουνισται. Έχουν τας αυτας ακριβώς βλέψεις επι ελληνικών εδαφών, άδιάφορον αν τας παρουσιάζουν πλέον έντέχνως, ως ποσοστίαν μειονοτήτων ή κατ' άλλον πονρότερον τρόπον.

Μόνον οι θέλοντες να άπατηθούν, άπατάνται από τας αντίθετους δηλώσεις των Μόνον οι θέλοντες να άπατηθούν, δεν αντίλαμβάνονται ότι εις τας κατά της Έλλάδος διεικδικήσεις των οι Σλάβοι κομμουνισται εύρίσκουν, έντός της Έλλάδος, ισχυρούς και πιστούς συμμάχους, τούς Έλληνες κομμουνιστας. Μόνον οι θέλοντες να άπατηθούν δεν βλέπουν ότι ή επικράτησις του κομ-

μουνισμού εις την Έλλάδα θα έσήμαινε και ακρωτηριασμόν της, έπ' ωφέλεια των σλαβικών λαών και ίσως και των Άλβανών, διά της ήπίας μεθόδου της όμοσπονδιασεως της Βαλκανικής, της ένσωματώσεως και έν συνεχεία ύποδουλώσεως του μειοψηφούντος ελληνικού στοιχείου μέσα εις τον συντριπτικόν όγκον των Σλάβων.

Αυτός είναι ο λόγος δι' όν ή συμβατική υποκρισία, ή θάλπουσα τον κομμουνισμόν, εις μέν τας άλλας δημοκρατικές χώρας δημιουργεί μίαν κρίσιν του δημοκρατικού πολιτεύματος, σχετικώς ακίνδυνον διά τό προσεχές τουλάχιστον μέλλον, ένώ διά την Έλλάδα άποτελεί κίνδυνον ζωής όχι μόνον διά τό δημοκρατικόν της πολίτευμα άλλα και δι' αυτήν ταύτην την άκεραιότητα ή και την ύπαρξιν της.

9) Έκ πάντων των άνωτέρω έπονται τά ακόλουθα:

Α. Η άληθής δημοκρατία διεπαι από ώρισμένας βασικές καταστατικές άρχας τας όποιας δεν διακαίεται να καταλύση ή πλειοψηφία μιάς άρισμένης στιγμής. Η δημοκρατική άρχή της πλειοψηφίας ισχύι έν τώ πλαίσίω της δημοκρατίας, και δεν υπέρκειται α αυτής.

Β. Η άληθής δημοκρατία και δικαίωμα και υποχρέωσιν έχει να προστατεύει έαυτήν, θέτουσα έκτός νόμου πάσαν όργάνωσιν και πάλ κομμα αποδέχον ουσία εις την άνατροπήν της και περιορίζουσα πάλν πρσώπων όπερ δύναται να θέση έν κίνδυνω την ύπαρξιν της. Προς τούτο δεν χρειάζονται καν θετικά συνταγματικά διατάξεις, διάτί τό δικαίωμα τούτο ένυπάρχει εις αυτήν ταύτην την έννοιαν του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Γ. Η άληθής δημοκρατία και δικαίωμα και υποχρέωσιν έχει να διαφωτίξη περί πάντων τούτων τον λαόν και να εκδηλώται διά παντός τρόπον, μεροληπτικώς άπέρ των δημοκρατικών παραγόντων και έναντίον των έχθρών αυτής.

Δ. Τό «κατ' οίκονομία» καθιερωθέν καθεστώς, εις τό όποιον κατά τινας άναφοράς κινείται ό κομμουνισμός ελευθερώς δεν πρέπει να έπεκτείνεται πέραν του όρίου τό όποιον έπιβάλλει έκαστοτε ή ανάγκη των πραγμάτων. Κατά βάση ό κομμουνισμός υπό οίοδήποτε όνομα και αν έμφανίζεται, ως όλοκληρωτικόν καθεστώς, είναι έκτός νόμου. Τούτο άποτελεί βασικήν προϋπόθεσιν πάσης ύγιούς δημοκρατίας. Και άποτελεί επί πλέον, ειδικώς διά την Έλλάδα, εθνικήν ανάγκην.

Αυτή είναι ή άληθεια. Αυτή πρέπει να είναι ή θεσις μας έναντι του κομμουνισμού. Χωρίς δεος έναντι της καθιερωμένης υποκρισίας, πιστεύω ότι είναι πολιτικώς άκόπιμον να την διατυπώσωμεν με θάρρος και σαφήνειαν.

Έάν δι' αυτό οι κομμουνισται

και οι συνοδοιπόροι των μας αποκαλέσουν «μοναρχοφασιστας» τούτο μάς άφίνει τελείως άδιάφορους. Δεν περιμένομεν από τούς κομμουνιστας και τούς συνοδοιπόρους των να μάς διδάσουν τί είναι δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Η ΘΕΣΙΣ ΜΑΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Β'

5) Είς πάντα ταῦτα θὰ ἡδύνατο νὰ μᾶς ἀντιμετωπίζῃ ἡ ἐρωτησὶς: ἰσως συμπαίρνει, ἀλλήλων πρὸς ὅσα υποστηρίζετε, νὰ εἶναι εἰς πολλὰς δημοκρατίας πολιτισμένων λαῶν, ἐλευθέρᾳ ἡ υπονομευτικὴ κατὰ τοῦ καθεστώτος δράσις τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἐλευθέρᾳ ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀσκήσις ψυχολογικῆς βίας;

Ἰσοῦ ἡ ἀπάντησις: Εἰς ὧρισμένας ἐκ τῶν χωρῶν αὐτῶν, εἰς τὰς πλεον γνωστας, ὑπάρχουν τοσὺν ἰσχυραὶ ἀντιρροποὶ οὐναμεις ὥστε νὰ καυδίσταται, ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον, σχετικῶς ἀκίνδυνος ἡ κομμουνιστικὴ δράσις. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου κασιέρωσι εἰς τὰς χώρας αὐτὰς ἐν εἶδος συμβατικῆς ὑποκρισίας: Οἱ μὲν κομμουνιστὰὶ νὰ προσποιοῦνται ὅτι δὲν ἀποβλέπουν εἰς τὴν κατάλυσιν τῆς δημοκρατίας καὶ ὅτι δὲν ἀσκούν ὑπὲρ αὐτῆς ψυχολογικὴν βίαν, οἱ δὲ ἀντικομμουνιστὰὶ νὰ προσποιοῦνται ὅτι δὲν ἀντισταθμίζονται τὴν ἀπάτην. Αὐτὸ τὸ καθεστὼς ἐνὸς κατὰ συνθήκην ψεύδους ἐφ' ὅσον ὁ ἐκ τοῦ κομμουνισμοῦ κίνδυνος δὲν εἶναι ἀμεσὸς βολέει τὰ πράγματα. Εἶναι μίᾳ τεμπέλικῇ λύσει δια τῆς ὁποίας ἀποφεύγονται πολλοὶ ἀγῶνες καὶ κόποι καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἀνεκτὴ, ἐφ' ὅσον ἀκόμη τὰ πράγματα δὲν ἐφθασαν εἰς τὸ ἀπρόσκλητον.

Ὁ κομμουνισμὸς ἄλλωστε, συντριπτικῶς ὑπερέχων τῶν ἀντιπάλων του, εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ προπαγανδίζειν ἰδέας, κατάρθωσε νὰ δημιουργήσῃ καὶ ἐν προκειμένῳ κλίμα εὐνοικόν διὰ τοὺς σκοποὺς του. Ἐπωφελοῦμενος τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐννοίας τῆς δημοκρατίας, ἐπέβαλεν εἰς τὰς μάζας —καὶ δυστυχῶς ὁχι μόνον εἰς τὰς ἀφελεῖς μάζας— τὴν ἀντίληψιν ὅτι δημοκρατία ὑπάρχει μόνον ἐκεῖ ὅπου τὰ πάντα εἶναι θεμιτὰ, ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσῃ ἡ στιγμιαία πλειοψηφία. Θεμιτὴ εἶναι ἀκόμη καὶ ἡ ἐπανάστασις, ἀκόμη καὶ ἡ ἀρνήσις τῆς δημοκρατίας.

Ὅσοι ἔχουν τὸ θάρρος ν' ἀντιπαρῶν εἰς αὐτὴν τὴν καταλυτικὴν τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν θεωρίαν, αὐτοὶ θεωροῦνται ἀντιδημοκρατικοί, ὁλοκληρωτικοί· δημοκρατικοὶ δὲ θεωροῦνται οἱ ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν κατάλυσιν τῆς δημοκρατίας. Εἰς αὐτὰ τὰ ἐξωφρενικὰ καταλήγει ἡ καθιερωθεῖσα εἰς τὰς δημοκρατίας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης συμβατικὴ ὑποκρισία ἐπειδὴ ἀκόμη ἐκεῖ δὲν ἔχει φθάσει ὁ Ἀννιδας πρὸ τῶν Πυλῶν.

Θὰ ἡδύνατο τις ἐν τούτοις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ κρίσις τῆν ὁποίαν ὅλοι δέχονται ὅτι διέρχεται ἡ δημοκρατία σήμερον εἰς τὴν Δύσιν, εἰς τὴν μόνην περιοχὴν ὅπου ἔχομεν πραγματικὰς δημοκρατίας, οφείλεται κυρίως εἰς αὐτὴν τὴν συμβατικὴν ὑποκρισίαν καὶ τὰς ἀναγκαίας ἐξ αὐτῆς ἐπιπτώσεις. Οἱ κομμουνιστὰὶ ἐπικαλοῦνται τοὺς ἐξ αὐτῆς ὑπὲρ αὐτῶν γεννηθέντας τίτλους καὶ κατηγοροῦν τοὺς ἀντιπάλους τῶν ὡς ἀντιδημοκρατικῶν διὰ καθε πρᾶξιν ἡ ὁποία δὲν συμβαδίζει μὲ τὴν ὑποκρισίαν αὐτὴν. Καὶ οἱ ἀντίπαλοι τῶν, ἀντὶ μὲ θάρρος καὶ παρηρσίαν νὰ τοὺς ἀπαντήσουν: «Μάλιστα, αὐτὸ εἶναι ἀληθὴς δημοκρατία. αὕτη εἶναι ἡ περὶ αὐτῆς γνώμη μας», θεωροῦν ὡς δεδομένους τοὺς ἐκ τῆς ὑποκρισίας ὑπὲρ τῶν κομμουνιστῶν τίτλους καὶ κυττάζουν, ὡς ἐὰν ἦσαν ἐνοχοί, νὰ ἀπολογηθῶν, ἐφευρίσκοντες σοφίσματα, ἐνῶ ἡ ὀρθὴ ἀπάντησις, εἶναι καὶ ἀπλὴ καὶ εὐθεῖα διότι τὸ δίκαιον εἶναι πασιφανὲς μὲ τὸ μέρος τῶν, δυστυχῶς καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἶναι θύματα τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας. Τοὺς ἐπεβλήθη τὸ ψεῦδος καὶ ἡ συμβατικὴ ὑποκρισία. Εἰς αὐτὰ οφείλεται ἡ κρίσις τῆν ὁποίαν διέρχεται σήμερον ἡ δημοκρατία.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς τῆς κρίσεως, ἀπὸ τοὺς βλεπόντας καθαρῶτερα, ἀπὸ τοὺς ἐχόντας φωτεινότεραν τὴν σκέψιν ἀναζητοῦνται δι-ἐξοδοί. Ἀναζητοῦνται ν' εἰ μὲ ὀρθὰ καὶ δημοκρατίας ἀνταποκρινόμεναι εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν καιρῶν. Καμμία μέχρι τούδε ὀριστική ἀποκρυστάλλωσις δὲν ἐσημειώθη. Ἀσφαλῶς ὅμως θὰ σημειωθῇ εἰς τὸ μέλλον, ἂν πρόκειται νὰ σωθῇ ἡ δημοκρατία εἰς τὸν κόσμον.

7) Ἡ συμβατικὴ αὕτη ὑποκρισία ἔχει προσλάβει ἐν Ἑλλάδι μεγαλυτέρας τοῦ συνήθους διαστάσεις. Ἐνῶ ἔχει τεθῇ κατὰ θεωρίαν ὁ κομμουνισμὸς ἐκτὸς νόμου διὰ διατάξεων συντακτικῆς ἰσχύος, συγχρόνως ἐμφανίζεται ὡς νομιμὸν κόμμα ἡ Ε.Δ.Α. ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ὡς νόμιμον σωματεῖον ἡ κομμουνιστικὴ ὀργάνωσις τῶν «Λαμπράκηδων» εἰς τὸ πεζοδρόμιον, ἐνῶ εἶναι πασιδηλόν ὅτι καὶ ἡ Ε.Δ.Α. καὶ οἱ Λαμπράκηδες δὲν εἶναι παρά, ὑπὸ ψευδώνυμα, κομμουνιστικοὶ ὀργανισμοί. Οἱ περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἰσχυρισμοὶ εἶναι αὐτόχρημα ἀστεῖοι. Δὲν ὑπάρχει σύνθημα τοῦ διεθνούς Κομμουνισμοῦ ἢ σύνθημα τοῦ δῆθεν ἀπηγορευμένου Κ.Κ.Ε. ποῦ νὰ μὴν ἀποτελεῖ καὶ σύνθημα τῶν ὀργανισμῶν αὐτῶν. Ὁ ταυτισμὸς εἶναι πλήρης.

Ἐν προκειμένῳ ὅμως δὲν εἶναι μόνον μεγαλυτέρα τοῦ συνήθους ἡ συμβατικὴ ὑποκρισία, εἶναι καὶ περισσότερον ἐπικίνδυνος, λόγω τῶν ἐιδικῶν συνθηκῶν τὰς ὁποίας ἐμφανίζει ὁ ἑλληνικὸς χώρος. Τὸ χαμηλὸν βιωτικὸν ἐπίπεδον, ἡ ἐλαττωματικὴ λειτουργία τῆς κρατικῆς μηχανῆς, ἡ μόνιμος πολιτικὴ ἀστάθεια καὶ ἡ κρίσιμος γειννίασις πρὸς τρεῖς κομμουνιστικὰς χώρας δημιουργοῦν συνθήκας αἱ ὁποῖαι τὸ σχετικῶς ἀκίνδυνον δι' ἄλλας χώρας καθεστὼς τῆς συμβατικῆς ἐναντὶ τοῦ κομμουνισμοῦ ὑποκρισίας καθιστοῦν ἐν Ἑλλάδι κατ' ἐξοχὴν ἐπικίνδυνον, θέτον ὑπὸ κρίσιν τὴν ὑπόστασιν ὁχι μόνον, τῆς δημοκρατίας ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ κράτους. Ὅτι, ἐπομένως εἶναι κατ' οἰκονομίαν ἀνεκτὸν ἀλλοχοῦ, ἐδῶ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀπαράδεκτον.

Εἶναι λυπηρὸν ὅτι αὐτὴν τὴν διαφοράν ἀγνοοῦν σχεδὸν κατὰ κανόνα οἱ κρίνοντες τὰ ἑλληνικὰ πράγματα ξένοι δημοσιογράφοι, οἵτινες οὕτω, ἴσως ἀθελήτως, ἐνισχύουν τὴν προσπάθειαν τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ καθυποτάξῃ τὸν ἑλληνικὸν παρῶγοντα.

8) Ἐν Ἑλλάδι ὁ κομμουνισμὸς δὲν θέτει ἐν κινδύνῳ μόνον τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα. Θέτει ἐν κινδύνῳ καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ἐθνικὴν μας ἐπιβίωσιν.

Ὁ κομμουνισμὸς ἐν Ἑλλάδι συνυφαίνεται μὲ τὸν περιβάλλοντα τὴν Ἑλλάδα σλαβικὸν κόσμον καὶ μὲ τὸ ἀπίθανον ὀλθανικὸν συνονθύλευμα. Ὁ σλαβισμὸς ἀνέκαθεν ἐποφθαλμιᾷ τὰ ἐδάφη τὰ φέροντα αὐτὸν πρὸς τὰ αἰγαικὰ παράλια καὶ πρὸς τοὺς μεσογειακοὺς λιμένας. Ἀποτελεῖ τούτο σχεδὸν φυσικὴν ροπὴν τῆς πολιτικῆς του. Ἰσχυρίζονται οἱ σήμερον κρατοῦντες εἰς τὰς σλαβικὰς χώρας καὶ οἱ παρ' ἡμῖν συνηγοροῦντες ὑπὲρ αὐτῶν κομμουνιστὰί, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ παλαιὸς Σλάβος, ὁ ὁποῖος τοσάκις ἐμπρόσθε ἀπέδειξε τὰς κατακτητικὰς του διαθέσεις εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος. Οἱ κομμουνιστὰί, μᾶς λέγουν, ἐξ ὀρισμοῦ δὲν εἶναι ἐθνικιστὰί, δὲν ἔχουν κατακτητικὰς ἐπιδιώξεις. Μᾶς λέγουν. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡμεῖς βλέπομεν ἄλλα ἀπὸ ὅσα μᾶς λέγουν. Ἀλλὰ λέγουν καὶ ἄλλα πράττουν οἱ γείτονές μας. Ἐν τῇ πράξει εἶναι ἐξ ἴσου φανατικοὶ ἐθνικιστὰὶ ὅσον καὶ οἱ παλαιότεροι Σλάβοι, οἱ μὴ κομμουνιστὰί. Ἐχουν τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς βλέψεις ἐπὶ ἑλληνικῶν ἐδαφῶν, ἀδιαφοροῦν ἂν τὰς παρουσιάζουν πλεον ἐντέχνως, ὡς προσπάσιαν μειονοτήτων ἢ κατ' ἄλλον πονηρότερον τρόπον.

Μόνον οἱ θέλοντες νὰ ἀπατηθῶν, ἀπατῶνται ἀπὸ τὰς ἀντιθέτους δηλώσεις τῶν Μόνον οἱ θέλοντες νὰ ἀπατηθῶν δὲν ἀντισταθμίζονται ὅτι εἰς τὰς κατὰ τῆς Ἑλλάδος διεκδικήσεις τῶν οἱ Σλάβοι κομμουνιστὰὶ εὐρίσκουν, ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἰσχυροὺς καὶ πιστοὺς συμμάχους, τοὺς Ἑλληνας κομμουνιστὰς. Μόνον οἱ θέλοντες νὰ ἀπατηθῶν δὲν βλέπουν ὅτι ἡ ἐπικράτησις τοῦ κομ-

μουνισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ ἐσημαινέται καὶ ἀκρωτηριασμὸν τῆς. ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν σλαβικῶν λαῶν καὶ ἴσως καὶ τῶν Ἀλβανῶν. διὰ τῆς ἡπίας μεθόδου τῆς ὁμοσπονδιασεως τῆς Βαλκανικῆς, τῆς ἐνσωματώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑποδουλώσεως τοῦ μειοψηφούντος ἑλληνικοῦ στοιχείου μεσὰ εἰς τὸν συντριπτικὸν ὄγκον τῶν Σλάβων.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν ἡ συμβατικὴ ὑποκρισία, ἡ θάλπουσα τὸν κομμουνισμὸν, εἰς μὲν τὰς ἄλλας δημοκρατικὰς χώρας δημιουργεῖ μίαν κρίσιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, σχετικῶς ἀκίνδυνον διὰ τὸ προσεχὲς τουλάχιστον μέλλον, ἐνῶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ κινδύνον ζωῆς ὁχι μόνον διὰ τὸ δημοκρατικὸν τῆς πολίτευμα ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ἀκεραιότητα ἡ καὶ τὴν ὑπαρξίν τῆς.

9) Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐπονται τὰ ἀκόλουθα:

Α. Ἡ ἀληθὴς δημοκρατία διεπτεται ἀπὸ ὧρισμένας βασικὰς καταστατικὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας δὲν δικαιούται νὰ καταλύσῃ ἡ πλειοψηφία μίᾳς ὧρισμένης στιγμῆς. Ἡ δημοκρατικὴ ἀρχὴ τῆς πλειοψηφίας ἰσχύει ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς δημοκρατίας, καὶ δὲν ὑπέρεκειται αὐτῆς.

Β. Ἡ ἀληθὴς δημοκρατία καὶ δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν ἔχει νὰ προστατεύει ἑαυτὴν, θέτουσα ἐκτὸς νόμου πᾶσαν ὀργάνωσιν καὶ πᾶν κομμα ἀποβλέπον οὐσία εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς καὶ περιορίζουσα πᾶν προσώπον ὅπερ δύναται νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν ὑπαρξίν τῆς. Πρὸς τοῦτο δὲν χρειάζονται κἂν θετικαὶ συνταγματικαὶ διατάξεις, διότι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐνυπάρχει εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἐννοίαν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

Γ. Ἡ ἀληθὴς δημοκρατία καὶ δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν ἔχει νὰ διαφωτίξῃ περὶ πάντων τούτων τὸν λαόν καὶ νὰ ἐκδηλοῦται διὰ παντὸς τρόπου, μεροληπτοῦσα ὑπὲρ τῶν δημοκρατικῶν παραγόντων καὶ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς.

Δ. Τὸ «κατ' οἰκονομίαν» καθιερωθὲν καθεστὼς, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τινὰς ἀναφορὰς κινεῖται ὁ κομμουνισμὸς ἐλευθέρως δὲν πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται πέραν τοῦ ὅριου τοῦ ὁποῖον ἐπιβάλλει ἐκάστοτε ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων. Κατὰ βάσιν ὁ κομμουνισμὸς ὑπὸ οἰοδήποτε ὄνομα καὶ ἂν ἐμφανίζεται, ὡς ὁλοκληρωτικὸν καθεστὼς, εἶναι ἐκτὸς νόμου. Τούτο ἀποτελεῖ βασικὴν προϋπόθεσιν πάσης ὑγιούς δημοκρατίας. Καὶ ἀποτελεῖ ἐπὶ πλέον, εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐθνικὴν ἀνάγκην.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀλήθεια. Αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ἡ θέσις μας ἐναντὶ τοῦ κομμουνισμοῦ. Χωρὶς δέος ἐναντὶ τῆς καθιερωμένης «ὑποκρισίας», πιστεύω ὅτι εἶναι πολιτικῶς σκόπιμον νὰ τὴν διατυπώσωμεν μὲ θάρρος καὶ σαφήνειαν.

Ἐὰν δι' αὐτὸ οἱ κομμουνιστὰὶ

καὶ οἱ συνοδοιπόροι τῶν μᾶς ἀποκαλέσουν «μοναρχοφασίστας» τοῦτο μᾶς ἀφίνει τελείως ἀδιαφόρους. Δὲν περιμένομεν ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς καὶ τοὺς συνοδοιπόρους τῶν νὰ μᾶς διδάξουν τί εἶναι δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 614.976

Εν Αθήναις τῇ

5 ΦΕΒ. 1967

1967

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ" 5 Φ.β. 67

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Αστερίσκοι

Από τὸ δεύτερο περὶ «ἀλη-
θούς δημοκρατίας» ἀρθρο τοῦ
κ. Κ. Τσάτσου:

«Ἡ ἀλήθης δημοκρατία καὶ
δικαίωμα ἔχει καὶ υποχρέωσιν
νὰ διαφωτίσῃ τὸν λαὸν καὶ νὰ
ἐκδηλοῦται διὰ παντός τρό-
που, μεροληπτῶσα ὑπὲρ τῶν
δημοκρατικῶν παραγόντων καὶ
ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν».

Στὸ σημεῖο αὐτὸ, ὁ κ. Κ.
Τσάτσος δὲν εἶναι πρωτότυπος.
Ἐπαναλαμβάνει ἀπλῶς ὅσα εἶ-
πε ὁ συνάδελφος καὶ ὁμοϊδεά-
της του κ. Χ. Ἀποστολάκος
στὶς περὶ «Ἐγκολπίου τοῦ Ἑ-
λευθέρου Πολίτου» δηλώσεις
του, γιὰ τὸ χρέος τῶν κρατι-
κῶν ὁργανῶν νὰ «διαφωτίζουν»
καὶ νὰ «καθοδηγῶν» τὸν λαό.

Ἡ διαφορὰ τοὺς εἶναι ὅτι
ὁ κ. Τσάτσος λέγει τὰ ἴδια,
ἀλλὰ σὲ ὕψος κομψότερο. Γι'
αὐτὸ, ἄλλωστε, καὶ ἔχει γίνῃ
ἀκαδημαϊκός, ἐνῶ ὁ κ. Ἀπο-
στολάκος δὲν κατάφερε νὰ γίνῃ
ἀκόμη.

"Ἐθνος" 6 Φ.β. 67

ΜΑΘ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Ὁ κ. Κ. Τσάτσος, εἰς βαθυστά-
χαστον καὶ ἀρεκτὰ ὁλοκληρωτικὸν
ἀρθρον του, υποστηρίζει ὅτι αἱ
Δημοκραταὶ ἔχουν χρέος νὰ ἐξο-
βελίζουν καθὲ κομμουνιστικὴν ἰδε-
ολογίαν καὶ δραστηριότητα. Ἀλ-
λὰ τότε τί Δημοκραταὶ θὰ εἶναι
ὅταν ἀποκλείουν καθὲ ἰδεολογίαν
ξένην πρὸς αὐτάς καὶ ὅταν διώ-
κουν καὶ τὴν σκέψιν ἀκόμη; Μᾶς
τῆς Δεξιάς ἐπιδιώκει, ἀσάγε, νὰ
γίνῃ ὁ κ. Τσάτσος ἢ εἶναι, ἀπλῶς,
θουμαστικὴ τῶν χιτλερικῶν προτύ-
πων; Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς, ὅ-
τι ὁ κ. Τσάτσος ἦτο μέχρι προ-
χθὲς πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀ-
θηνῶν καὶ εἶναι συνυπεμαρτυρῶς τοῦ
κ. Ἀποστολάκου εἰς τὴν δευτέραν
ἐκλογικὴν περιφέρειαν τῆς πρω-
τευούσης...

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 5.2.67
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Εἰς δύο ἐμπεριστάτωμένα ἀρ-
θρα του, δημοσιευθέντα εἰς τὴν «Κα-
θημερινήν» χθὲς καὶ προχθὲς, ὁ πρῶ-
τος ὑπουργὸς κ. Κ. Τσάτσος ἀνέλυσε
μὲ ἐπιστημονικὴν καὶ πολιτικὴν πα-
ρατηρητικότητα μοναδικὴν τὸ θέμα
τῆς λειτουργίας τῆς δημοκρατίας.
Πράγματι, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ περιφή-
μου «ἐγκολπίου», ὠργανώθη ὁλόκλη-
ρος ἐκστρατεία εἰς βάρος τῆς «παν-
αθλίας δεξιάς», διότι ἐπεχειρήθη νὰ
ἐξηγηθῇ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς καὶ κυ-
ρίως εἰς τοὺς νέους, τί ἐστὶ δημοκρα-
τία καὶ τί ὁλοκληρωτισμός. Δειλοὶ
καὶ ὑποῦλοι ἐχθροὶ τῆς δημοκρατίας
εἶναι ὅσοι... ἐν ὀνόματι τῆς ἰσχυρί-
ζονται, ὅτι πρέπει νὰ παραμῇ ἀνυ-
περάσπιστος εἰς τὰ πλῆγματα τοῦ
ἀριστεροῦ ὁλοκληρωτισμοῦ. Ἡ δη-
μοκρατία ἔχει χρέος πρὸς ἑαυτὴν νὰ
ἀμύνεται καὶ νὰ καταπολεμῇ τὸν
κομμουνισμόν, διότι οὕτω μόνον θὰ
διασωθῶν αἱ λαϊκαὶ ἐλευθερίαι. Ὁ
κ. Κ. Τσάτσος δὲν θὰ συναντήσῃ
διαφωνοῦντας μετὰ τῶν ἀληθινῶν
ὁπαδῶν τῆς δημοκρατίας. Ὅσοι δια-
φωνοῦν εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀντίπε-
ραν ὁχθὴν. Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ ἐπιθυ-
μοῦν μίαν δημοκρατίαν ἀδρανῆ καὶ
ἀνυπεράσπιστον, διὰ νὰ τὴν... ἐκτε-
λέσουν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ.

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ"
3 Φ.β. 1967

Ψύλλους στ' ἄχυρα

Τὰ «δημοκρατικά» αἰσθήματα
τῶν «ἀνδρεοπαπανδρεϊκῶν» ἐξεγεί-
ρονται μόνον ὅταν θίξῃ κανεὶς τὸν
κομμουνισμόν. Ἡ ἀπογευματινὴ ἐ-
φημερὶς ποῦ ἐκφράζει τὴν ἀπό-
ψιν τῶν ἐγγραφῶν προχθὲς:

«Ὁ κ. Κ. Τσάτσος, εἰς βα-
θυστόχαστον καὶ ἀρεκτὰ ὁλο-
κληρωτικὸν ἀρθρον του, υπο-
στηρίζει ὅτι αἱ Δημοκραταὶ
ἔχουν χρέος νὰ ἐξοβελίζουν
καθὲ κομμουνιστικὴν ἰδεολο-
γίαν καὶ δραστηριότητα. Ἀλ-
λὰ τότε τί Δημοκραταὶ θὰ εἶ-
ναι ὅταν ἀποκλείουν καθὲ ἰδε-
ολογίαν ξένην πρὸς αὐτάς καὶ
ὅταν διώκουν καὶ τὴν σκέψιν
ἀκόμη;

Ἀλλὰ ὁ κ. Τσάτσος, ὅπως προ-
κύπτει τουλάχιστον ἀπὸ τὴν ἀνά-
γνωσιν τῆς φράσεώς του, δὲν εἴ-
πεν ὅτι πρέπει νὰ ἀποκλεισθῇ κά-
θε ἰδεολογία. Εἶπεν ὅτι πρέπει
νὰ ἐξοβελισθῇ ἡ κομμουνιστικὴ ἰ-
δεολογία. Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτη-
μα: Εἶναι ἢ ὄχι ὁ κομμουνισμός
ὁλοκληρωτικὸν κίνημα τὸ ὁποῖον
κατεπάτησε κτηνωδῶς παντοῦ ὁ
ποῦ ἐπεκράτησε καθὲ ἔννοιαν δη-
μοκρατίας; Καὶ ποῖον εἶναι τὸ
χρέος καθὲ δημοκράτου; Νὰ πο-
στατεῖ τὸν κομμουνισμόν καὶ νὰ
συνεργάζεται μαζί του ἢ νὰ τὸν
καταπολεμῇ; Ἡ στοιχειώδης λο-
γικὴ καὶ δημοκρατικὴ ἰδεολογικὴ
συνέπεια, λέγουν, ὅτι ἔνας δημο-
κράτης πρέπει νὰ ἀγωνίζεται κα-
τὰ τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἀλλὰ τὸ
νὰ ἀναζητῇ κανεὶς λογικὴν καὶ
συνέπειαν εἰς τὰς τάξεις μερικῶν
«Δημοκρατῶν», ὅπως αὐτοὶ ποῦ
ὑποστηρίζει ἡ ἐφημερὶς εἶναι ὡ-
στὴν νὰ ζητῇ ψύλλους στ' ἄχυρα.

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ" 8 Φ.β. 67

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ... 8/2/67

Ὁ δόκτωρ τῆς Ἐκλογικῆς Ἀλ-
χημείας τῆς ἀπογευματινῆς ἐφημερί-
δος τοῦ ἈνδρεοΚαστρίου παραθέτει
τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐκλογικῶν ἀποτε-
λεσμάτων τοῦ 1958. Ἦσαν αἱ ἐκλο-
γαὶ τὰς ὁποίας δὲν ἠμφισβήτησεν ὁ
κ. Γ. Παπανδρέου. Κατ' αὐτάς, λοι-
πὸν, ἡ Ε.Δ.Α. ἔλαβε τὸ 24,4% καὶ
τὸ Κέντρον (μαζί με τὸν κ. Μαρκε-
ζίνη) τὸ 31,30%. Παραθέτει, ἐπί-
σης, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκ-
λογῶν τοῦ 1963, τὰς ὁποίας ἐπίσης
δὲν ἠμφισβήτησεν ὁ κ. Γ. Παπαν-
δρέου. Τὸ 1963 ἡ Ε.Δ.Α. ἔλαβε τὸ
14,5%, τὸ Κέντρον τὸ 42,4%, ἡ Ε.
Ρ.Ε. τὸ 39,37% καὶ ὁ κ. Μαρκεζίνης
τὸ 3,73%. Λοιπὸν: τί προκύπτει ἀ-
πὸ αὐτά; Ὅτι ἡ δύναμις τῆς Ε.Δ.

Α., ἡ πραγματικὴ, ἦτο, κατὰ τὸ
1958, τὸ 24,4%. Ὅτι κατὰ τὸ 1963
ἐμειώθη εἰς 14,5% καὶ ὅτι μετὰ
τὸ 9,9% ἐπιπροσέδοτῃ ὁ κ. Γ. Παπαν-
δρέου. Παρὰ τοῦτο οἱ ἐθνικοφρονε-
ς Ε.Ρ.Ε. - Μαρκεζίνης ἔλαβον 43,1%,
ἦτοι περισσότερας ψήφους τοῦ κ. Γ.
Παπανδρέου. Καὶ μόνον διότι κατήλ-
θον κεχωρισμένως εἰς τὰς ἐκλογὰς
καὶ λόγω συστήματος. ἔλαβον ἀντὶ
140 περίπου ἐδρῶν 134, ὁ δὲ κ. Γ.
Παπανδρέου 138 ἀντὶ 130 - 131 καὶ
τὸ κόμμα του ἦλθεν πρῶτον. Ἀπλο-
ελληνιστὶ: Χωρὶς μὲν ἐπιπροσέδοτῃ
ἡ δύναμις τοῦ Κέντρον εἶναι περίπου
31 - 32%. Ἡ δύναμις τῆς Ε.Ρ.Ε.
μαζί με τὸν κ. Μαρκεζίνη 43%, ἡ
δύναμις τῆς Ε.Δ.Α. 24 - 25% καὶ τῶν
«διαφόρων» 1 - 2%. Θέλει τώρα καὶ
προβλέψῃ; Ἐὰν καὶ πάλιν ἡ Ε.Δ.Α.
προσφέρῃ 10% εἰς τὸν κ. Παπαν-
δρέου, ἡ δύναμις του θ' αὐξηθῇ εἰς
41 - 42%. Ἀπὸ αὐτὴν, ὅμως, θὰ πρέ-
πει ν' ἀφαιρεθῇ τὸ ἀγνωστον ποσο-
στὸν τῶν «κοψοχέρηδων» — θέλει ὁ
κ. δόκτωρ μόνον 5%; — τὸ ὁποῖον θὰ
ψηφίσῃ Ε.Ρ.Ε. Πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ
τὸ ποσοστὸν τοῦ Φ.Δ.Κ. Τὸ θέλει,
κατ' ἐλάχιστον, 5%; Γίνεται: 10%.
Ἀποτέλεσμα: καὶ μετὰ πριμοδότησιν
ἡ Ε.Κ. δὲν θὰ ὑπερβῇ τὸ 31 - 32%,
ἐνῶ ἡ Ε.Ρ.Ε. καὶ χωρὶς Μαρκεζίνη
καὶ χωρὶς Καραμανλὴν παρόντα θὰ
φθάσῃ τὸ 45%. Κατὰ τοὺς μετρωτέ-
ρους ὑπολογισμούς. Ἐὰν δὲ ἡ Ε.Δ.
Α. κάμῃ τὸ ἀστέιον νὰ μὴ παράσχη,
ὅπως λέγει, καμμίαν πριμοδότησιν,
τότε ὁ κ. Γ. Παπανδρέου θὰ χαρῇ τὸ
20 - 21%. Καὶ αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1964;
Ἄλλ' αὐτὰς δὲν τὰς ἀμφισβητεῖ μὲν
ὁ κ. Γ. Παπανδρέου, τὰς ἀμφισβη-
τοῦμεν, ὅμως, ἡμεῖς ὡς προϊόν ὁμα-
δικῆς ἐξαγορᾶς ψήφων καὶ νῦν ἡμέ-
νης πριμοδοτήσεως ἐκ μέρους τῆς Ε.
Δ.Α. Καὶ τὰς ἀμφισβητεῖ καὶ ἡ
Ε.Δ.Α.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ 8.2.1967

"ΕΠΕΥΘΕΡΙΑ"

17 Φεβρ. 1967

ΕΠΕΥΘΕΡΙΑ 17.2.67

Όμολογεί σέ άρθρο του ο κ. Κ. Τσάτσος:

«Ας έμμεσα ελικορινείς, ή δημοκρατία κινδυνεύει πρό παντός από ήμάς τούς ίδιους».

"Ότι ή δημοκρατία κινδυνεύει πρό παντός από τὰ στοιχεία εκείνα τής δεξιάς, πού διακηρύσσουν, όπως ο κ. Τσάτσος, καθαρά ολοκληρωτικές θεωρίες, δεν υπάρχει ή παραμικρή αμφιβολία.

Αλλά ποιός τού είπε τού κ. Τσάτσου, ότι ή κοινή γνώμη δεν τó ξέρει και πάει νά τής τó παρουσιάση... για νέο;

★

Από τó πρόγραμμα ενός αποκρηάτικού πάρτυ, πού αναγγέλλει αθηναϊκό κοσμικό κέντρο:

«Τό φαγητό θά τελειώση τις πρωινές ώρες μέ κρέμ ντέ πατσά ρουαγιαλ μέ σκορδοστούμπι».

Η «κρέμ ντέ πατσά ρουαγιαλ» ταιριάζει, ασφαλώς, στις έφετεινές Απόκριες, αφού και ή Έλλάς κυβερνάται από κυβέρησι... ρουαγιαλ.

Ας έλπίζεται μόνον, ότι ή «κρέμ ντέ πατσά ρουαγιαλ», πού υπόσχεται τó αθηναϊκό κέντρο στους πελάτες του, θά είναι κάπως πιο εύγευστη και όχι τόσο... άχώνευτη!

Χ.

Προεργασίη

Διὰ τὴν κινδυνεύει τὸ Δῆμον.

Βραδυνὴ 15 φεβρ. 67

Εὐρυτανικὸν Βῆμα

Ἐκδομαδικαὶς ἑταῖροι 20 φεβ. 67

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 9-11-ΑΘΗΝΑΙ 112
ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟΝ: 531001 (5 γραμμ.)
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ: 531.006 ΔΙΕΥΘ. 527.294-531.000
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΒΡΑΔΥΝΗ-ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΤΥΠΟΝ: 354 ΒΡΑΔΥΝΗ-ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ βραδυνή

10
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΤΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ
15
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ: (5.370) 15.175
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1,50

Ίδρυτής: ΔΗΜ. Α. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ (1924-1938)

Διευθυντής: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ

Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν - Πρῶτον ὑπουργοῦ

Ἡ ὁμολή λειτουργίας τῆς δημοκρατίας προϋποθέτει τὴν συνδρομὴν μίας σειράς τυπικῶν καὶ μιᾶς σειράς οὐσιαστικῶν ὁρῶν. Οἱ τυπικοὶ ὅροι συνίστανται εἰς τὴν τήρησιν ὠρισμένων κανόνων τοῦ δημοσίου δικαίου. Πρέπει νὰ ἀπολαύῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πλειοψηφίας τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Πρέπει νὰ διεξάγῃται αἱ ἐκλογαὶ ἐν τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν. Πρέπει ἡ δικαιοσύνη ἐξουσία ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης νὰ μὴ λαμβάνῃ ἐντολὰς ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Πρέπει νὰ μὴ παραβιάζονται αἱ περὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Αὐτὰ καὶ ἄλλα τινὰ ἀποτελοῦν τὴν σειράν τῶν τυπικῶν ὁρῶν ἵνα ὑπάρξῃ δημοκρατία. Μέχρις ἐδῶ οὐδεὶς διαφωνεῖ. Μόνον ἐπὶ ἑνὸς σημείου ἀνακύπτει μία διαφωνία ἢ μὲλλον μία σκοπίμως σύγχυσις: Οἱ «ἐθνεῖς» δημοκρατικοὶ δὲν κόμουν διακρίσιν μεταξὺ ἀσκήσεως τοῦ ἀπομικτοῦ δικαιοῦ καὶ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ. Ἡ διολίσθησις ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως εἰς τὴν κατάχρησιν δικαιοῦ ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἐνδεχόμεν σφῆν τὴν ὅποιαν ὁ κομμουνισμὸς ποιοθετεῖ εἰς τὰ πλευρὰ τῆς δημοκρατίας.

Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ χειρότερον. Τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι οἱ «ἐθνεῖς» δημοκρατικοὶ ἀγνοοῦν ἢ μὲλλον κόμουν ὅτι ἀγνοοῦν τὰς οὐσιαστικὰς προϋποθέσεις τῆς καλῆς λειτουργίας μίας δημοκρατίας.

Τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς δὲν τὰς γράφουν οἱ νόμοι· οὐτε εἶναι δυνατόν νὰ τὰς γράφουν. Τὰς ὑπογράφει ὁμῶς ἡ λογικὴ, ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἠθικὴ τάξις. Εἶναι δὲ ἐξ ἴσου ἀπαραίτητοι μετὰ τὰς τυπικὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς δημοκρατίας.

Ἡ πρώτη τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν εἶναι ἡ συμφωνία ὧν τῶν πολιτῶν ἐπὶ ὠρισμένων βασικῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων. Ἐντὸς τοῦ πλαισίου αὐτῶν εἶναι δυνατόν καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχουν διαφοραὶ γνώμων καὶ ἀντιθέσεις. Ἐπ' αὐτῶν ὁμῶς πρέπει νὰ ὑπάρξῃ, λόγους καὶ ἔργους, ἀπόλυτος συμφωνία. Ἀλλὰς διασπάζεται ἡ πολιτεία καὶ ἔχομεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δύο ἢ περισσοτέρας ἀλληλομαχομένας πολιτείας. Καὶ ἀσφαλῶς δὲν ἔχομεν δημοκρατίαν, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν κῶν ἐνιαίαν πολιτείαν.

Αἱ βασικαὶ αὐταὶ πολιτικαὶ ἐπιδιώξεις δὲν ἀφοροῦν τὸ οικονομικὸν ἢ τὸ κοινωνικὸν καθεστὸς. Αὐτὰ εἶναι θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου μίας καλῆς λειτουργούσης δημοκρατίας, κάθε διαφωνία εἶναι θεμιτή. Ἀφοροῦν τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ λαοῦ ὡς πολιτικῶς ἀνεξαρτήτου ἔθνους, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ γεωφυσικοῦ τοῦ ἐποδόρου καὶ τὴν θεραπείαν ὠρισμένων πολιτιστικῶν ἰδανικῶν.

Δευτέρα ἐξ ἴσου σημαντικὴ οὐσιαστικὴ προϋπόθεσις εἶναι ἡ καθολικὴ πνεῦμα μετριοπαθείας. Ὅταν μετὰ τῶν συμφωνούντων εἰς τὰς βασικὰς πολιτικὰς ἐπιδιώξεις, αἱ ἀντιθέσεις ὑπερβαίνουσιν ὀρισμένον μέτρον εὐπρεπείας, ὅταν οἱ μὲν ἀπακαλοῦν τοὺς δὲ προδότας καὶ ἐγκληματίας, τότε ἡ δημοκρατία ἀρχίζει νὰ καταρρεῖ. Ὡς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος, ὡς προδότας καὶ ὡς ἐγκληματίας δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ τις μόνον ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι ἀρνούνται τὰς βασικὰς πολιτικὰς τῆς ἐπιδιώξεις. Κενένα ὁμῶς ἄλλον, ὅσονδῃποτε μεγάλῃ καὶ ἂν εἶναι ἡ διαφωνία εἰς τὰ οικονομικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα. Μέσα εἰς τὸ πλάσιον τῆς προρηθείσης ὁμολογίας ὧν πρέπει, διὰ τὴν ἕξιν μίας δημοκρατίας, νὰ ὑπάρξῃ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς, σχέσις πολιτισμένη μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων. Μόνον τότε εἶναι δυνατός ὁ διάλογος — ὁρὸς καὶ αὐτὸς ἀπαραίτητος κάθε πραγματικῆς δημοκρατίας. Μόνον τότε εἶναι νοητὴ ἡ ὁμολογία ἐν ἀλλήλῃ τῶν πολιτικῶν μερίδων εἰς τὴν ἐξουσίαν — ὁρὸς καὶ αὐτὸς ἀπαραίτητος διὰ κάθε πραγματικὴν δημοκρατίαν. Μόνον τότε εἶναι δυνατὴ ἡ συνέχεια τῶν ἔργων ἄνευ τῆς ὁποίας καταστὰ ἡ ἐναλλαγὴ τῶν μερίδων εἰς τὴν ἐξουσίαν, γεγονός ἐπιζήμιον διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ τὴν εὐμερίαν τοῦ λαοῦ.

Τέλος, ἄλλη προϋπόθεσις οὐσιαστικὴ εἶναι ἡ φροντίς ὧν διὰ τὸν παράγοντα χρόνος. Ἡ δημοκρατικὴ διαδικασία, αἱ συζητήσεις εἰς τὸν ὕπνον, εἰς τὸ Κοινοβούλιον πρέπει νὰ εἶναι, ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων ἀπολύτως ἐλευθεραὶ καὶ ἀπεριόριστοι, διεξαγόμεναι ἐν πνεύματι μάλιστα καλῆς πίστεως καὶ μετριοπαθείας, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἀπὸ ἀπόψεως χρόνου νὰ εἶναι ἀπεριόριστοι, διότι τότε σταματᾷ ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ διὰ τὸν ὅποιον ἡ δημοκρατία ὑπάρχει. Πρέπει μεταξὺ τοῦ παράγοντος χρόνου καὶ τῶν ἀτεμνόντων δημοκρατικῶν διαδικασιῶν νὰ εὐρεθῇ μία χρυσὴ τομὴ. Κάποτε, καὶ δι' ἐγκαίρως, διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ὁλότητος, πρέπει νὰ σταματᾷ ἡ ἐλευθερία τῆς συζητήσεως καὶ νὰ καταλαμβάνῃ τὴν θέσιν τῆς ἡ ὑποχρεωτικότητος τῆς ἀποφάσεως.

Αὐταὶ εἶναι αἱ κυριώτεραι ἴσως οὐσιαστικαὶ προϋποθέσεις ἵνα ὑπάρξῃ πραγματικὴ δημοκρατία. Ὁ κομμουνισμὸς τὰς ἀρνέεται ὅλας. Ἀρνέεται ὅτι ὑπάρχουν βασικαὶ ἐπιδιώξεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων, διὰ τὴν ὑπάρξιν ἐνιαίας πολιτείας, πρέπει ὅλοι νὰ εἶναι σύμφωνοι.

Ὁ κομμουνισμὸς καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν λειτουργίαν τῆς δημοκρατίας ἀκριβῶς διότι ἐπ' αὐτῶν τῶν βασικῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων δὲν συμφωνεῖ μετὰ τὰς ἄλλας πολιτικὰς παρατάξεις. Εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι καὶ ὅταν ἰσχυρίζεται ὅτι ἐπ' αὐτῶν συμφωνεῖ, ἀπλῶς ὑποκρίνεται, ψεύδεται. Ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἐξ ὀρισμοῦ ἀντίθετος πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις αὐτάς. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὁ σημερινὸς κομμουνισμὸς δὲν ἀποδέλπει πλέον ἀποκλειστικῶς καὶ κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν ἀναπνοὴν τοῦ οἰκονομικοῦ καθεστώτος. Ἀποδέλπει εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας ὅπου δρᾷ, καθ' ὃ μέτρον ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ πολιτικὴ ἐπιδιώκει τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἠθικῆς ἀκεραιότητος καὶ ὠρισμένων πολιτικῶν ἰδανικῶν. Εἶναι ἐν τούτοις ἡ ὁμολογία πάντων τῶν πολιτῶν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις αὐτὰς ὁρὸς ἄνευ τοῦ ὁποίου οὔτε δημοκρατία οὔτε κῶν πολιτικὴ δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ἀρνέεται ἐπίσης ὁ κομμουνισμὸς τὴν μετριοπαθείαν. Τὸ ὕψος τῶν ἀνενδότητων ἀγώνων, εἶναι ὕψος κομμουνιστικῶν. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κομμουνισμοῦ θεωροῦνται ἀπὸ αὐτὸν προδῶται τοῦ λαοῦ, καὶ στυγματίζονται εἰς πᾶσαν δοθεῖσαν ἐπίστασιν εὐκαιρίας, ὡς ἐγκληματία.

Ὁ κομμουνισμὸς ματαιώνει, χρησιμοποιοῦν ἄνευ μέτρου καὶ καταχρηστικῶς ὅλα τὰ τυπικὰ δικαιώματα, τὴν μετὰ γὰρ ρυθμὸν ἀσκήσιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Παραλύει τὴν λειτουργίαν τῆς.

Μετὰ αὐτὰ τὰ μέσα μάχεται ὁ κομμουνισμὸς εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Δύσεως. Ἀρνήσις, ἄμεσος ἢ ἔμμεσος, τῆς ὑπάρξεως διὰ κάθε πολιτείας ἐνὸς συστήματος ὑποχρεωτικῶς κοινῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων. Κατάχρησις τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν. Ἀρνήσις τῆς μετριοπαθείας εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας καὶ ἀρνήσις πάσης διευκολύνσεως εἰς τὴν προώθησιν τῶν κρατικῶν ὑποθέσεων, καθ' ὃ μέτρον τοῦτο ἄγει εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς πολιτείας καὶ τὴν ἀπαθλίωσιν.

Αἱ δημοκρατίαι, μετὰ ὑψηλὸν μορφωτικὸν ἐπίπεδον καὶ μετὰ ἰσχυρὰ οικονομικὰ θεμέλια, αἱ διαποτισμέναι ἀπὸ μακρὰς

παραδόσεις, ἀντέχουν εἰς αὐτὴν τὴν διαδρωτικὴν τακτικὴν.

Τὶ γίνεται ὁμῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα; Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ δημοκρατία κινδυνεύει. Ὅχι ἀπὸ τοὺς ἀνυπότακτους δικτάτορας, οὔτε ἀπὸ τὴν ἀνυπότακτον «δεξιάν». Κινδυνεύει διότι ὁ κομμουνισμὸς εὐρίσκει πρόσφορον ἐξόφον καὶ ἀπαύσιον ἀντιστάσεως. Κινδυνεύει διότι εὐρίσκει ὅχι συμμάχους, ἀλλὰ οὐραγούς εἰς τὴν διαδρωτικὴν του προσπάθειαν. Κινδυνεύει διότι στηρίζεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κομμουνισμὸς καὶ ἐπὶ μὴ κομμουνιστικῶν κομμάτων, διότι στηρίζεται ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Γ. Παπανδρέου, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν φωνὴ εἶναι φωνὴ Ἰωάννη, αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαΐ. Εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς διάδρωσιν τῆς δημοκρατίας, καὶ μετὰ τὸ προσωπεῖον τῆς δημοκρατίας, ἡ ὑπὸ τὸν κ. Γ. Παπανδρέου ἔννοσις Κέντρον ἀκολουθεῖ τὸν κομμουνισμὸν εἰς τὴν κατάχρησιν παντὸς δικαιώματος. Τὸν ἀκολουθεῖ εἰς τὴν ἀντιδημοκρατικὴν του ἐμπόδειαν, εἰς τὰς ἀθλιότητας τῆς κατασκευαστικῆς τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων, εἰς τὸ συνεχὲς σαμποτάρισμα τῆς λειτουργίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

γίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Τὸ γεγονός τοῦτο εἶναι μοναδικόν εἰς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν. Διότι δὲν πρόκειται περὶ Λαϊκοῦ Μετώπου ὁμοίου πρὸς τὰ ἀλλαχὺ σχηματιζόμενα ἐνίστη καὶ τὰ ὁποῖα βλάπτουν ἀλλὰ δὲν καταστρέφουν τὴν δημοκρατίαν. Πρόκειται περὶ πλήρους ἐξαρτήσεως τοῦ Κέντρον ἀπὸ τὴν Ε.Δ.Α. περὶ ὁλοκληρωτικῆς ἐξυπηρέτησεως τῶν σκοπῶν τῆς Ε.Δ.Α. ἀπὸ τὸ Κέντρον.

Ὅταν ὁμῶς εἰς τὸ διαδρωτικὸν τῆς δημοκρατίας ἔργον τοῦ κομμουνισμοῦ προστίθενται καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἔως χθὲς τουλάχιστον δὲν συνεφώνουν μαζί του, τότε ἡ δημοκρατία μεταβάλλεται εἰς ὁμοίωμα δημοκρατίας, εἰς ὁλοκρατίαν, ὅπου μάλιστα ὁ ὁχλος, κατὰ πρόπον συστηματικῶν καὶ ὠργανωμένων, σύρεται πρὸς ἀντεθνικὸς δρόμους.

Ὅσοι ἐκ τοῦ Κέντρον βαυκαλίζονται μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τὴν νίκην τῶν ἀδημοκρατικῶν δυνάμεων, δηλαδὴ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου τῶν, θὰ καθορίζουν αὐτοὶ τὴν πορείαν τῶν

πραγμάτων, ἡ εἶναι ἐγκληματικῶς ἀφελεῖς ἢ εἶναι τυφλοὶ ἀπὸ ἐμπάθειαν. Μετὰ τὴν ἐκλογικὴν νίκην τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου ρυθμιστῆς τῆς καταστάσεως θὰ εἶναι τὸ πεζοδρομῖον, ὁ στίβος ὅπου ὁ κομμουνισμὸς πάντοτε πρωτεύει. Ἀπὸ τὸ Κέντρον κινδυνεύει ἡ δημοκρατία.

Ἀλλὰ, ὡς εἴμεθα εἰλικρινεῖς, ἡ δημοκρατία κινδυνεύει πρὸ πάντων ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους. Ἡ δημοκρατία κινδυνεύει διότι ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ μας, οἱ ἀληθινοὶ δημοκράται, οἱ ἐθνικὸφρονες δημοκράται, παρὰ τὰς ποικίλας προειδοποιήσεις ἀπὸ μέρους τῆς Ε.Ρ.Ε. δὲν συνειδητοποίησαν τὸν ἐπικρεμῆμενον κίνδυνον καὶ ἀφίουν τὰ πράγματα νὰ βαδίζουν σχεδὸν κατὰ κρημνόν. Λεῖπει ἡ συσπείρωσις, ἡ ἠθικὴ ἀντίστασις. Λεῖπει ἡ μαχητικότης.

Εἰς πείσμα τοῦ κομμουνισμοῦ, εἰς πείσμα τοῦ Παπανδρέου, ἡ δημοκρατία θὰ σωθῇ — καὶ πιστεύομεν ὅτι εἰς τὸ τέλος, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ τοῦτο θὰ συμβῇ — ἀλλὰ μόνον ὅταν ἀντιληφθῶν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὅτι σήμερον ἡ δημοκρατία κινδυνεύει καὶ ὅταν ἐν συνεχείᾳ ἐνεργήσουν ὅπως γνωρίζουν νὰ ἐνεργοῦν εἰς τὰς ὥρας τῶν μεγάλων ἐθνικῶν κινδύνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Βουλευτῆς Ἀθηνῶν — τ. Ὑπουργός

" Η ΒΡΑΔΥΝΗ "

15 Φεβρ. 1967

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 9-11 - ΑΘΗΝΑΙ 112
ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟΝ: 531001 (5 γραμμά)
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ: 531.006 ΔΙΕΥΘ. 527.294-531.000
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΒΡΑΔΥΝΗ - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΤΥΠΟΝ: 354 ΒΡΑΔΥΝΗ - ΑΘΗΝΑΙ

Η βραδυνή

10
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΤΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ
15
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ: (5.370) 15.175
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1,50

Ίδρυτής: ΔΗΜ. Α. ΑΠΑΒΑΝΤΙΝΟΣ (1924-1938)

Διευθυντής: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

ΔΙΑΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Άρθρον του κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ

Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν - Πρώην ὑπουργοῦ

Ἡ ὁμολογία λειτουργίας τῆς δημοκρατίας προϋποθέτει τὴν συνδρομὴν μίας σειράς τυπικῶν καὶ μίας σειράς οὐσιαστικῶν ὁρῶν. Οἱ τυπικοὶ ὁροι συνιστῶνται εἰς τὴν τήρησιν ὁρισμένων κανόνων τοῦ δημοσίου δικαίου. Πρέπει νὰ ἀπολαύῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πλειοψηφίας τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Πρέπει νὰ διεξάγωνται αἱ ἐκλογαὶ ἐν τῷ συνταγματικῷ πνεύματι. Πρέπει ἡ δικαστικὴ ἐξουσία νὰ τῇ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης νὰ μὴ λαμβάνῃ ἐντολὰς ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Πρέπει νὰ μὴ παραβιάζονται αἱ περὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Αὐτὰ καὶ ἄλλα τινὰ ἀποτελοῦν τὴν σειράν τῶν τυπικῶν ὁρῶν ἵνα ὑπάρξῃ δημοκρατία. Μέχρις ἐδῶ οὐδεὶς διαφωνεῖ. Μόνον ἐπὶ ἐνὸς σημείου ἀνακύπτει μία διαφωνία ἡ μὲλλον μία σκόπιμος σύγχυσις. Οἱ «ἐδῆθεν» δημοκρατικοὶ δὲν κάμνουν διάκρισιν μεταξὺ ἀσκήσεως τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος καὶ τῆς καταχρήσεως αὐτοῦ. Ἡ διαλίθισις ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως εἰς τὴν κατάχρησιν δικαιώματος ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἐντεχνον σφίγαν τὴν ὁποίαν ὁ κομμουνισμὸς ποιοθετεῖ εἰς τὰ πλεῖρα τῆς δημοκρατίας.

Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ χειρότερον. Τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι οἱ «ἐδῆθεν» δημοκρατικοὶ ἀγνοοῦν ἡ μὲλλον κάμνουν ὅτι ἀγνοοῦν τὰς οὐσιαστικὰς προϋποθέσεις τῆς καλῆς λειτουργίας μίας δημοκρατίας.

Τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς δὲν τὰς γράφουν οἱ νόμοι· οὐτε εἶναι δυνατόν νὰ τὰς γράφουν. Τὰς προνοεῖ ὁμῶς ἡ λογικὴ, ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἠθικὴ τάξις. Εἶναι δὲ ἐξ ἴσου ἀπαραιτήτοι μετὰ τὰς τυπικὰς προϋποθέσεις διὰ νὰ λειτουργήσῃ ἡ δημοκρατία.

Ἡ πρώτη τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν εἶναι ἡ συμφωνία ὅλων τῶν πολιτῶν ἐπὶ ὁρισμένων βασικῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων. Ἐντὸς τοῦ πλαισίου αὐτῶν εἶναι δυνατόν καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχουν διαφοραὶ γνώμων καὶ ἀντιθέσεις. Ἐπὶ αὐτῶν ὁμῶς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, λόγοις καὶ ἔργοις, ἀπόλυτος συμφωνία. Ἀλλὰς διασπάζεται ἡ πολιτεία καὶ ἔχομεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δύο ἢ περισσότερας ἀλληλομοχλημένας πολιτείας. Καὶ ἀσφαλὲς δὲν ἔχομεν δημοκρατίαν, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν κῶν ἐνιαίαν πολιτείαν.

Αἱ βασικαὶ αὐταὶ πολιτικαὶ ἐπιδιώξεις δὲν ἀφοροῦν τὸ οἰκονομικὸν ἢ τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς. Αὐτὰ εἶναι θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου μίας καλῆς λειτουργοῦσης δημοκρατίας, κάθε διαφωνία εἶναι θεμιτὴ. Ἀφοροῦν τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ λαοῦ ὡς πολιτικῶς ἀνεξαρτήτου ἔθνους, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ γεωγραφικοῦ του ὑποδόθρου καὶ τὴν θεραπείαν ὁρισμένων πολιτιστικῶν ἰδανικῶν.

Δευτέρα ἐξ ἴσου σημαντικὴ οὐσιαστικὴ προϋπόθεσις εἶναι ἡ καθολικὸν πνεῦμα μετριοπαθείας. Ὅταν μετὰ τῶν συμφωνούντων εἰς τὰς βασικὰς πολιτικὰς ἐπιδιώξεις, αἱ ἀντιθέσεις ὑπερβαίνουν ὁρισμένον μέτρον εὐπρεπείας, ὅταν οἱ μὲν ἀποκαλοῦν τοὺς δὲ προδότες καὶ ἐγκληματίας, τότε ἡ δημοκρατία ἀρχίζει νὰ καταρτέῃ. Ὡς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος, ὡς προδότες καὶ ὡς ἐγκληματίας δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ τις μόνον ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀρνούνται τὰς βασικὰς πολιτικὰς τῆς ἐπιδιώξεις. Κανένας ὁμῶς ἄλλον, ὅσονδήποτε μεγάλη καὶ ἂν εἶναι ἡ διαφωνία εἰς τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα. Μέσα εἰς τὸ πλῆσιον τῆς προρηθείσης ὁμολογίας ὅλων πρέπει, διὰ νὰ λήσῃ μία δημοκρατία, νὰ ὑπάρχῃ ὁμοιοῦς σεβασμὸς, σχέσις πολιτισμένη μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων. Μόνον τότε εἶναι δυνατός ὁ διάλογος — ὅρος καὶ αὐτὸς ἀπορραϊτῆτος κάθε πραγματικῆς δημοκρατίας. Μόνον τότε εἶναι νοητὴ ἡ ὁμολογία ἐν αἰσλαγῇ τῶν πολιτικῶν μερίδων εἰς τὴν ἐξουσίαν — ὅρος καὶ αὐτὸς ἀπορραϊτῆτος διὰ κάθε πραγματικὴν δημοκρατίαν. Μόνον τότε εἶναι δυνατὴ ἡ συνεχεῖς αἰ τῶν ἔργων ἅνευ τῆς ὁποίας καταντᾷ ἡ ἐνὸς ἡμετέρας τῶν μερίδων εἰς τὴν ἐξουσίαν, γεγονὸς ἐπιζήμιον διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ τὴν ευημερίαν τοῦ λαοῦ.

Τέλος, ἄλλη προϋπόθεσις οὐσιαστικὴ εἶναι ἡ φροντίς ὅλων διὰ τὸν παράγοντα χρόνος. Ἡ δημοκρατικὴ διαδικασία, αἱ συζητήσεις εἰς τὸν Τύπον, εἰς τὸ Κοινοβούλιον πρέπει νὰ εἶναι, ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων ἀπολύτως ἐλεύθεροι καὶ ἀπεριόριστοι, διεξαγόμενοι ἐν πνεύματι μάλιστα καλῆς πίστεως καὶ μετριοπαθείας, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἀπὸ ἀπόψεως χρόνου νὰ εἶναι ἀπεριόριστοι, διότι τότε σταματᾷ ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ διὰ τὸν ὅποιον ἡ δημοκρατία ὑπάρχει. Πρέπει μεταξὺ τοῦ παράγοντος χρόνου καὶ τῶν ἀπερμόνων δημοκρατικῶν διαδικασιῶν νὰ εὐρεθῇ μία χρυσὴ τομὴ. Κάποτε, καὶ δὴ ἐγκαίρως, διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ὁλότητος, πρέπει νὰ στοματᾷ ἡ ἐλευθερία τῆς συζητήσεως καὶ νὰ καταλαμβάνῃ τὴν θέσιν τῆς ἡ ὑποχρεωτικότητος τῆς ἀποφάσεως.

Αὐτὰ εἶναι αἱ κυριώτεροι οὐσιαστικαὶ προϋποθέσεις ἵνα ὑπάρξῃ πραγματικὴ δημοκρατία. Ὁ κομμουνισμὸς τὰς ἀρνέεται ὅλας. Ἀρνέεται ὅτι ὑπάρχουν βασικαὶ ἐπιδιώξεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων, διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἐνιαία πολιτεία, πρέπει ὅλοι νὰ εἶναι συμφωνοί.

Ὁ κομμουνισμὸς καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν λειτουργίαν τῆς δημοκρατίας ἀκριβῶς διότι ἐπ' αὐτῶν τῶν βασικῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων δὲν συμφωνεῖ μετὰ τὰς ἄλλας πολιτικὰς παρατάξεις. Εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι καὶ ὅταν ἰσχυρίζεται ὅτι ἐπ' αὐτῶν συμφωνῇ, ἀπλῶς ὑποκρίνεται, ψεύδεται. Ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἐξ ὁρίσμου ἀντίθετος πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις αὐτάς. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὁ σημερινὸς κομμουνισμὸς δὲν ἀποδέλγει πλέον ἀποκλειστικῶς καὶ κατὰ πρότερον λόγον εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ οἰκονομικοῦ καθεστώτος. Ἀποδέλπει εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας ὅπου δρᾷ, καὶ ὁ μέτρον ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ πολιτικὴ ἐπιδιώκει τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἠθικῆς ἀκεραιότητος καὶ ὁρισμένων πολιτικῶν ἰδανικῶν. Εἶναι ἐν τούτοις ἡ «κομολογία» πάντων τῶν πολιτῶν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις αὐτάς ὅρος ἔνευ τοῦ ὁποίου οὔτε δημοκρατία οὔτε κῶν πολιτικὴ δύναται νὰ ὑπάρξουν.

Ἀρνέεται ἐπίσης ὁ κομμουνισμὸς τὴν μετριοπαθείαν. Τὸ ὕψος τῶν «ἀνεδότων ἀγώνων», εἶναι ὕψος κομμουνιστικόν. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κομμουνισμοῦ θεωροῦνται ἀπὸ αὐτὸν προδότες τοῦ λαοῦ, καὶ στιγματίζονται εἰς πᾶσαν δοθεῖσαν ἐπίφοσιν εὐκαιρίαν, ὡς ἐγκληματίας.

Ὁ κομμουνισμὸς μετακινεῖ, χρησιμοποιοῦν ἄνευ μέτρου καὶ καταχρηστικῶς ὅλα τὰ τυπικὰ δικαιώματα, τὴν μετριοπαθείαν ὅσον τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Παραλύει τὴν λειτουργίαν τῆς.

Μετὰ αὐτὰ τὰ μέσα μάχεται ὁ κομμουνισμὸς εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Δύσεως. Ἀρνήσις, ἄμεσος ἡ ἔμμεσος, τῆς ὑπάρξεως διὰ κάθε πολιτείας ἐνὸς συστήματος ὑποχρεωτικῶς κοινῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων. Καταχρήσις τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν. Ἀρνήσις τῆς μετριοπαθείας εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας καὶ ἀρνήσις πάσης διευκολύνσεως εἰς τὴν προώθησιν τῶν κρατικῶν ὑποθέσεων, καὶ ὁ μέτρον, τοῦτο ἀγεῖ εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς πολιτείας καὶ τὴν ἀπαθλίωσιν.

Αἱ δημοκρατίαι, μετ' ὑψηλὸν μορφωτικὸν ἐπίπεδον καὶ μετ' ἰσχυρὰ οἰκονομικὰ θεμέλια, αἱ διαποτισμένοι ἀπὸ μακρὰς

παροδόσεις, ἀντέχουν εἰς αὐτὴν τὴν διαδρωτικὴν τακτικὴν. Τὶ γίνεται ὁμῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα; Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ δημοκρατία κινδυνεύει. Ὅχι ἀπὸ τοὺς ἀνυπότακτον δικτάτορας, οὔτε ἀπὸ τὴν ἀνυπότακτον «δεξιάν». Κινδυνεύει διότι ὁ κομμουνισμὸς εὐρίσκει πρόσφορον ἐδαφὸς καὶ ἀπυρσίαν ἀντιστάσεως. Κινδυνεύει διότι εὐρίσκει ὅχι συμμάχους, ἀλλὰ οὐραγοὺς εἰς τὴν διαδρωτικὴν του προσπάθειαν. Κινδυνεύει διότι στηρίζεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κομμουνισμὸς καὶ ἐπὶ μὴ κομμουνιστικῶν κομμάτων, διότι στηρίζεται ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Γ. Παπανδρέου, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν φωνὴ εἶναι φωνὴ Ἰσάκωβ, αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαῦ. Εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς διάδρασιν τῆς δημοκρατίας, καὶ μετὰ τὸ προσωπεῖον τῆς δημοκρατίας, ἡ ὑπὸ τὸν κ. Γ. Παπανδρέου ἑνωσις Κέντρον ἀκολουθεῖ τὸν κομμουνισμὸν εἰς τὴν κατάχρησιν παντὸς δικαιώματος. Τὸν ἀκολουθεῖ εἰς τὴν ἀντιδημοκρατικὴν του ἐμπάθειαν, εἰς τὰς ἀθλιότητας τῆς κατασκευαστικῆς τῶν πολιτικῶν ἀντιπαλῶν, εἰς τὸ συνεχὲς σαμποτάρισμα τῆς λειτουργίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Τὸ γεγονός τοῦτο εἶναι μοναδικὸν εἰς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν. Διότι δὲν πρόκειται περὶ Λαϊκοῦ Μετώπου ὁμοίαν πρὸς τὰ ἄλλαχού σχηματιζόμενα ἐνίστα καὶ τὰ ὅποια βλάπτουν ἀλλὰ δὲν καταστρέφουν τὴν δημοκρατίαν. Πρόκειται περὶ πλήρους ἐξαρτήσεως τοῦ Κέντρον ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, περὶ ὁλοκληρωτικῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν σκοπῶν τῆς ΕΔΑ ἀπὸ τὸ Κέντρον.

Ὅταν ὁμῶς εἰς τὸ διαδρωτικὸν τῆς δημοκρατίας ἔργον τοῦ κομμουνισμοῦ προστίθενται καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἔως χθὲς τουλάχιστον δὲν συνεφώνουν μαζὶ του, τότε ἡ δημοκρατία μεταβάλλεται εἰς ὁμοίωμα δημοκρατίας, εἰς ὁλοκρατίαν, ὅπου μάλιστα ὁ ὅχλος, κατὰ τρόπον συστηματικὸν καὶ ὠργανωμένον, σὺρεται πρὸς ἀντεθνικούς δρόμους.

Ὅσοι ἐκ τοῦ Κέντρον βαυκαλιζοῦνται μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τὴν νίκην τῶν «δημοκρατικῶν δυνάμεων», δηλαδὴ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου τῶν, θὰ καθορίζουν αὐτοὶ τὴν πορείαν τῶν

πραγμάτων, ἢ εἶναι ἐγκληματικῶς ἀφελεῖς ἢ εἶναι τυφλοὶ ἀπὸ ἐμπάθειαν. Μετὰ τὴν ἐκλογικὴν νίκην τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου ρυθμιστῆς τῆς καταστάσεως θὰ εἶναι τὸ πεζοδρομῖον, ὁ στίβος ὅπου ὁ κομμουνισμὸς πάντοτε πρωτεύει. Ἀπὸ τὸ Κέντρον κινδυνεύει ἡ δημοκρατία.

Ἀλλὰ, ὡς εἴμεθα εἰλικρινεῖς, ἡ δημοκρατία κινδυνεύει πρὸ παντός ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἴδιους. Ἡ δημοκρατία κινδυνεύει διότι ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ μας, οἱ ἀληθινοὶ δημοκράται, οἱ ἐθνικόφρονες δημοκράται, παρὰ τὰς ποικίλας προειδοποιήσεις ἀπὸ μέρους τῆς ΕΡΕ δὲν συνειδητοποίησαν τὸν ἐπικρεμμένον κίνδυνον καὶ ἀφίνουν τὰ πράγματα νὰ βοδίζουν σχεδὸν κατὰ κρημνόν. Λείπει ἡ συσπείρωσις, ἡ ἠθικὴ ἀντίστασις. Λείπει ἡ μαχητικότης.

Εἰς πείσμα τοῦ κομμουνισμοῦ, εἰς πείσμα τοῦ Παπανδρέου, ἡ δημοκρατία θὰ σωθῇ — καὶ πιστεύομεν ὅτι εἰς τὸ τέλος, μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ τοῦτο θὰ συμβῇ — ἀλλὰ μόνον ὅταν ἀντιληφθῶν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὅτι σήμερον ἡ δημοκρατία κινδυνεύει καὶ ὅταν ἐν συνεχείᾳ ἐνεργήσουν ὅπως γνωρίζουν νὰ ἐνεργοῦν εἰς τὰς ὥρας τῶν μεγάλων ἐθνικῶν κινδύνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Βουλευτὴς Ἀθηνῶν — τ. Ὑπουργὸς

"Η ΒΡΑΔΥΝΗ"
15 Φεβρ. 1967

ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ Η'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 287

Γραφεία εν Καρπενήσιω
Τηλ. 2-90

Ίδιοκτησία
ΠΕΤΡΟΣ Χ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΣ

Διευθυντής
ΠΕΤΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΣ
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ Ε.Ι.Ε.Τ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2

Αριθ. άδείας Προεδρ.
Κυβερνήσεως 10186/41308/59

ΓΡΑΦΕΙΑ

Αθηνών δόδος Κάδμου 6

Τ. 210

Τηλ: 521-514

ΛΑΜΙΑΣ

Οδός Σκληθανιώτου 24

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ

20

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

1967

Διατί κινδυνεύει ή Δημοκρατία

Άρθρον τοῦ συνποδίου μας Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν καὶ τέως Ὑπουργοῦ
κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ

Ἡ ὁμαλή λειτουργία τῆς δημοκρατίας προϋποθέτει τὴν συνδρομὴν μιᾶς σειρᾶς τυπικῶν καὶ μιᾶς σειρᾶς οὐσιαστικῶν ὁρῶν. Οἱ τυπικοὶ ὅροι συνίστανται εἰς τὴν τήρησιν ὁρισμένων κανόνων τοῦ δημοσίου δικαίου. Πρέπει νὰ ἀπολύτῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πλειοψηφίας τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Πρέπει νὰ διεξάγονται αἱ ἐκλογαὶ ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν. Πρέπει ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης νὰ μὴ λαμβάνῃ ἐντολὰς ἀπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Πρέπει νὰ μὴ παραβιάζονται αἱ περὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Αὐτὰ καὶ ἄλλα τινὰ ἀποτελοῦν τὴν σειρὰν τῶν τυπικῶν ὁρῶν, ἵνα ὑπάρξῃ δημοκρατία. Μέχρις ἐδῶ οὐδεὶς διαφωνεῖ. Μόνον ἐπὶ ἐνὸς σημείου ἀνακύπτει μία διαφωνία ἡ μᾶλλον μία σκέψιμος σύγχυσις: Οἱ «ὀρθοὶ» δημοκρατικοὶ δὲν κάμνουν διάκρισιν μεταξὺ **ΑΣΚΗΣΕΩΣ** τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος καὶ τῆς **ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ** αὐτοῦ. Ἡ διεκδίκησις ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως εἰς τὴν κατάχρησιν δικαιώματος ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἐντεχνον σφῆνα τὴν ὅποιαν ὁ κομμουνισμὸς τοποθετεῖ εἰς τὰ πλευρὰ τῆς δημοκρατίας.

Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ χειρότερον. Τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι οἱ «ὀρθοὶ» δημοκρατικοὶ ἀγνοοῦν ἢ μᾶλλον κάμνουν ὅτι ἀγνοοῦν τὰς οὐσιαστικὰς προϋποθέσεις τῆς καλῆς λειτουργίας μιᾶς δημοκρατίας.

Τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς δὲν τὰς γράφουν οἱ νόμοι· οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ τὰς γράφουν. Τὰς ὑπαγορεύει ὅμως ἡ λογικὴ, ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἠθικὴ τάξις. Εἶναι δὲ ἐξ ἴσου ἀπαραίτητοι μὲ τὰς τυπικὰς προϋποθέσεις διὰ νὰ λειτουργήσῃ ἡ δημοκρατία.

Ἡ πρώτη τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν εἶναι ἡ συμφωνία ὅλων τῶν πολιτῶν ἐπὶ ὁρισμένων βασικῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων. Ἐντὸς τοῦ πλαισίου αὐτῶν εἶναι δυνατόν καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχουν διαφοραὶ γνώμων καὶ ἀντιθέσεις. Ἐπ' αὐτῶν ὅμως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, λόγοις καὶ ἔργοις, ἀπόλυτος συμφωνία. Ἀλλὰς διασπάται ἡ πολιτεία καὶ ἔχομεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δύο ἢ περισσότερας ἀλληλομαχομένας πολιτείας. Καὶ ἀσφαλὲς δὲν ἔχομεν δημοκρατίαν, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν καὶ ἐνιαίαν πολιτείαν.

Αἱ βασικαὶ αὐταὶ πολιτικαὶ ἐπιδιώξεις δὲν ἀφοροῦν τὸ οἰκονομικὸν ἢ τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς. Αὐτὰ εἶναι θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου μιᾶς καλῆς λειτουργούσης δημοκρατίας, κάθε διαφωνία εἶναι θεμιτή. Ἀφοροῦν τὴν ἐπίδωσιν τοῦ λαοῦ ὡς πολιτικῶς ἀνεξαρτήτου ἔθνους, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ γεωφυσικοῦ τοῦ ὑποβάθρου καὶ τὴν θεραπείαν ὁρισμένων πολιτιστικῶν ιδανικῶν.

Δευτέρα ἐξ ἴσου σημαντικὴ οὐσιαστικὴ προϋπόθεσις εἶναι ἐν καθολικῶν πνεύμα **ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΑΣ**. Ὄταν μεταξὺ τῶν συμφωνούντων εἰς τὰς βασικὰς πολιτικὰς ἐπιδιώξεις, αἱ ἀντιθέσεις ὑπερβαίνουσιν ὁρισμένον μέτρον εὐπρέπειας, ὅταν οἱ μὲν ἀποκαλοῦν τοὺς δὲ προδότες καὶ ἐγκληματίας, τότε ἡ δημοκρατία ἀρχίζει νὰ κατακρῇ. Ὡς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος, ὡς προδότες καὶ ὡς ἐγκληματίας δύνανται νὰ χαρακτηρισθῇ οἱ μόνον ἐκείνοι οἱ ὅποιοι ἀρνοῦνται τὰς βασικὰς πολιτικὰς τῆς ἐπιδιώξεις. Κανένα ὅμως ἄλλον, ὅσονδήποτε μεγάλη καὶ ἂν εἶναι ἡ διαφωνία εἰς τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα. Μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς προρρηθείσης ὁμολογίας ὅλων πρέπει, διὰ νὰ ζῇ μία δημοκρατία, νὰ ὑπάρχῃ ἀμοι-

βαίος σεβασμὸς, σχέσις πολιτισμένη μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων. Μόνον τότε εἶναι δυνατός ὁ διάλογος — ὅρος καὶ αὐτὸς ἀπαραίτητος κάθε πραγματικῆς δημοκρατίας. Μόνον τότε εἶναι νοητὴ ἡ ὁμαλή **ΕΝΑΛΛΑΓΗ** τῶν πολιτικῶν μερίδων εἰς τὴν ἐξουσίαν — ὅρος καὶ αὐτὸς ἀπαραίτητος διὰ κάθε πραγματικὴν δημοκρατίαν. Μόνον τότε εἶναι δυνατὴ ἡ **ΣΥΝΕΧΕΙΑ** τῶν ἔργων, ἄνευ τῆς ὁποίας κατὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν μερίδων εἰς τὴν ἐξουσίαν, γεγονὸς ἐπιζήμιον διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ.

Τέλος, ἄλλη προϋπόθεσις οὐσιαστικὴ εἶναι ἡ φροντίς ὅλων διὰ τὸν παράγοντα χρόνος. Ἡ δημοκρατικὴ διαδικασία, αἱ συζητήσεις εἰς τὸν Τύπον, εἰς τὸ Κοινοβούλιον, πρέπει νὰ εἶναι, ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων ἀπολύτως ἐλεύθεροι καὶ ἀπεριόριστοι, διεξαγόμενοι μάλιστα ἐν πνεύματι καλῆς πίστεως καὶ μετριοπαθείας, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἀπὸ ἀπόψεως **ΧΡΟΝΟΥ** νὰ εἶναι ἀπεριόριστοι, διότι τότε σταματᾷ ἡ ζῶη τοῦ λαοῦ, διὰ τὸν ὅποιον ἡ δημοκρατία ὑπάρχει. Πρέπει μεταξὺ τοῦ παράγοντος χρόνου καὶ τῶν ἀτερμόνων δημοκρατικῶν διαδικασιῶν νὰ εὐρεθῇ μία χρυσὴ τομὴ. Κάποτε, καὶ δὴ ἐγκρίτως, διὰ τὰ συμφέροντα τῆς ἐλότητος, πρέπει νὰ σταματᾷ ἡ ἐλευθερία τῆς συζητήσεως καὶ νὰ καταλαμβάνῃ τὴν θέσιν τῆς ἡ ὑποχρεωτικότητος τῆς ἀποφάσεως.

Αὐτὰ εἶναι αἱ κυριώτεραι ἴσως οὐσιαστικαὶ προϋποθέσεις, ἵνα ὑπάρξῃ πραγματικὴ δημοκρατία. Ὁ κομμουνισμὸς τὰς ἀρνεῖται ὅλας. Ἀρνεῖται ὅτι ὑπάρχουν βασικαὶ ἐπιδιώξεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων, διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἐνιαία πολιτεία, πρέπει ὅλοι νὰ εἶναι σύμφωνοι.

Ὁ κομμουνισμὸς καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν λειτουργίαν τῆς δημοκρατίας, ἀκριβῶς διότι ἐπ' αὐτῶν τῶν βασικῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰς ἄλλας πολιτικὰς παρατάξεις. Εἶναι δὲ βέβαιον, ὅτι καὶ ὅταν ἰσχυρίζεται ὅτι ἐπ' αὐτῶν συμφωνῇ, ἀπλῶς ὑποκρίνεται, ψεύδεται. Ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἐξ ὁρισμοῦ ἀντίθετος πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις αὐτάς. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὁ σημερινὸς κομμουνισμὸς δὲν ἀποβλέπει πλέον ἀποκλειστικῶς καὶ κατὰ πρότερον λόγον εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ οἰκονομικοῦ καθεστώτος. Ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας ὅπου δρᾷ, καθ' ὃ μέτρον ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ πολιτικὴ ἐπιδιώκει τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἠθικῆς ἀκεραιότητος καὶ ὁρισμένων πολιτικῶν ιδανικῶν. Εἶναι ἐν τούτοις ἡ «ὁμολογία» πάντων τῶν πολιτῶν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις αὐτάς ὅρος ἄνευ τοῦ ὁποίου οὔτε δημοκρατία οὔτε καὶ πολιτικὴ δύναται νὰ ὑπάρξουν.

Ἀρνεῖται ἐπίσης ὁ κομμουνισμὸς τὴν μετριοπάθειαν. Τὸ ὅρος τῶν «ἀνεκδότων ἀγώνων», εἶναι ὅρος κομμουνιστικόν. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κομμουνισμοῦ θεωροῦνται ἀπὸ αὐτὸν προδότες τοῦ λαοῦ, καὶ στιγματίζονται εἰς πάσαν δοθεῖσαν ἐπιφάνειαν εὐκαιρίας, ὡς ἐγκληματῆται.

Ὁ κομμουνισμὸς ματαιώνει, χρησιμοποιοῦν ἄνευ μέτρου καὶ καταχρηστικῶς ὅλα τὰ τυπικὰ δικαιώματα, τὴν με γοργὸν ρυθμὸν ἀσκήσιν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Παράλυσιν τὴν λειτουργίαν τῆς.

Μὲ αὐτὰ τὰ μέσα μάχεται ὁ κομμουνισμὸς εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Δύσεως. Ἀρνησις, ἄμεσος ἢ ἕμμεσος, τῆς ὑπάρξεως διὰ κάθε πολιτείας ἐνὸς συστήματος ὑποχρεωτικῶς κοινῶν βα-

σικῶν ἐπιδιώξεων. Κατάχρησις τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν. Ἀρνησις τῆς μετριοπαθείας εἰς τοὺς πολιτικὸς ἀγῶνας καὶ ἀρνησις πάσης διευκολύνσεως εἰς τὴν προώθησιν τῶν κρατικῶν ὑποθέσεων, καθ' ὃ μέτρον τοῦτο ἄγει εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς πολιτείας καὶ τὴν ἀπαθλίωσιν.

Αἱ δημοκρατίαι, μὲ ὑψηλὸν μορφωτικὸν ἐπίπεδον καὶ μὲ

Ὁ κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ἰσχυρὰ οἰκονομικὰ θεμέλια, αἱ διαποτισμέναι ἀπὸ μακρὰς παραδόσεις, ἀντέχουν εἰς αὐτὴν τὴν διαβρωτικὴν τακτικὴν.

Τί γίνεται ὅμως εἰς τὴν Ἑλλάδα; Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ δημοκρατία κινδυνεύει. Ὄχι ἀπὸ τοὺς ἀνυπάρχοντες δικτάτορας, οὔτε ἀπὸ τὴν ἀνύπαρκτον «δεξιάν». Κινδυνεύει διότι ὁ κομμουνισμὸς εὐρίσκει πρόσφορον ἔδαφος καὶ ἀπουσίαν ἀντιστάσεως. Κινδυνεύει διότι εὐρίσκει ὄχι συμμάχους, ἀλλὰ οὐραγούς εἰς τὴν διαβρωτικὴν του προσπάθειαν. Κινδυνεύει διότι στηρίζεται εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κομμουνισμὸς καὶ ἐπὶ μὴ κομμουνιστικῶν κομμάτων, διότι στηρίζεται ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Γ. Παπανδρέου, τοῦ ὁποίου ἡ μὲν φωνὴ εἶναι φωνὴ Ἰακώβ, αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἡσαΐ. Εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς διάβρωσιν τῆς δημοκρατίας, καὶ μὲ τὸ προσωπεῖον τῆς δημοκρατίας, ἡ ὑπο τὸν κ. Γ. Παπανδρέου Ἐνωσις Κέντρου ἀκολουθεῖ τὸν κομμουνισμὸν εἰς τὴν κατάρτησιν παντὸς δικαιώματος. Τὸν ἀκολουθεῖ εἰς τὴν ἀντιδημοκρατικὴν του ἐμπάθειαν, εἰς τὰς ἀθλιότητας τῆς κατασκευαστικῆς τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων, εἰς τὸ συνεχὲς σαμποτάρισμα τῆς λειτουργίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι μοναδικὸν εἰς τὴν σύγχρονον ἰστορίαν. Διότι δὲν πρόκειται περὶ Λαϊκοῦ Μετώπου ὁμοίου πρὸς τὰ ἄλλαχοι σχηματιζόμενα ἐνίοτε καὶ τὰ ὅποια βλάπτουν ἀλλὰ δὲν καταστρέφουν τὴν δημοκρατίαν. Πρόκειται περὶ πλήρους ἐξαρτήσεως τοῦ Κέντρου ἀπὸ τὴν Ε.Δ.Α., περὶ ὁλοκληρωτικῆς ἐξυπηρέτησεως τῶν σκοπῶν τῆς Ε.Δ.Α. ἀπὸ τὸ Κέντρον.

Ὅταν ὅμως εἰς τὸ διαβρωτικὸν τῆς δημοκρατίας ἔργον τοῦ κομμουνισμοῦ προστίθενται καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ὅποιαι ἕως χθὲς τουλάχιστον δὲν συνεφώνουν μαζί του, τότε ἡ δημοκρατία μεταβάλλεται εἰς ὁμοίωμα δημοκρατίας, εἰς ἐχλοκρατίαν, ὅπου μάλιστα ὁ ἐχλος, κατὰ τρόπον συστηματικὸν καὶ ὀργανωμένον, σὺρεται πρὸς ἀντεθνικὸς δρόμους.

Ὅσοι ἐκ τοῦ Κέντρου βαυκαλίζονται μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μετὰ τὴν νίκην τῶν «δημοκρατικῶν δυνάμεων», δηλαδή τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου των, θὰ καθορίσουν αὐτοὶ τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων, ἡ εἶναι ἐγκληματικῶς ἀφελεῖς ἢ εἶναι τυφλοὶ ἀπὸ ἐμπάθειαν. Μετὰ τὴν ἐκλογικὴν νίκην τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, ρυθμιστῆς τῆς καταστάσεως θὰ εἶναι τὸ πεζοδρόμιον, ὃ στίβος ὅπου ὁ κομμουνισμὸς πάντοτε πρωτεύει. Ἀπὸ τὸ Κέντρον κινδυνεύει ἡ δημοκρατία.

Ἀλλὰ, ὡς εἰμεθα εἰλικρινεῖς, ἡ δημοκρατία κινδυνεύει πρὸ παντὸς ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους. Ἡ δημοκρατία κινδυνεύει, διότι ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ μας, οἱ ἀληθινοὶ δημοκράται, οἱ ἐθνικοφρόνες δημοκράται, παρὰ τὰς ποικίλας προειδοποιήσεις ἀπο μέρους τῆς Ε.Ρ.Ε. δὲν συνειδητοποίησαν τὸν ἐπικρεμῆμενον κίνδυνον καὶ ἀφήνουν τὰ πράγματα νὰ βαδίζουν σχεδὸν κατὰ κληρὸν. Λεῖπει ἡ συσπείρωσις, ἡ ἠθικὴ ἀντίστασις. Λεῖπει ἡ μαχητικότης.

Εἰς πείσμα τοῦ κομμουνισμοῦ, εἰς πείσμα τοῦ Παπανδρεϊσμοῦ, ἡ δημοκρατία θὰ σωθῇ — καὶ πιστεύομεν ὅτι εἰς τὸ τέλος, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ τοῦτο θὰ συμβῇ — ἀλλὰ μόνον ὅταν ἀντιληφθῶν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὅτι σήμερ αἱ δημοκρατία κινδυνεύει καὶ ὅταν ἐν συνεχείᾳ ἐνεργήσουν ὅπως γνωρίζουν νὰ ἐνεργοῦν εἰς τὰς ὥρας τῶν μεγάλων ἐθνικῶν κινδύνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Βουλευτὴς Ἀθηνῶν — τ. Ὑπουργός

ΑΡΗΣ — ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ 2-2

Ο Άρης και ο Ολυμπιακός έδωσαν έναν τιτάνιο αγώνα μέσα στο γήπεδο Χαριλάου, απ' όπου οι δύο μονομάχοι εξήλθον ισοπαλίοι 2-2.

Ο Άρης έπαιξε πιό δυναμικά και τεχνικά και είχε κατά το μεγαλύτερο διάστημα του αγώνος την υπεροχή, αλλά δεν διέθετε συντὲρ ο οποίος θα μπορούσε να σκοράρει (άφου και τα δύο τέρματα έπετεύχθησαν από παιδαριώδη λάθη του γκολκίπερ του Ολυμπιακού Σαρχάκου).

Ο Ολυμπιακός έκανε πᾶν ὅ,τι ήτο δυνατόν να σιαθή στον αγώνα ὀρθιος και ἄξιος αντίπαλος του φοβερού Άρεως και πολλές φορές το κατώρθωσε χάρις στους Ζαντέρογλου, Σιδέρη, Γιούτσο και Παλυχρονίου.

Η χθεσινή ένδεκάς του Ολυμπιακού δεν ήταν παρά μία σκιά της κραταιάς ομάδος της προηγούμενης Κυριακής.

Χειρότεροι παίκτες ο Άγανιάν, ο οποίος με το άπαράδεκτο και κακό παιχνίδι του έδημιούργησε πολλά προβλήματα για την ομάδα του, και ο Σαρχάκος, ο οποίος ήτο άσταθης, άτομος και φέρει μεγάλη ευθύνη για τα τέρματα που έδεχθη.

Τα τέρματα έσημειώθησαν ὡς έξής:

20': Ο Μποτίνος έκανε ψηλοκρεμαστή σέντρα και ο Σιδέρης με όραση ἄλλα έγραψε το 1-0.

33': Ο Άρης ισοφαρίζει με κατ' ευθείαν κόρνερ του Κεραμιδά.

39': Ο Συρόπουλος έγραψε το 2-1.

53': Ο Βασιλείου έδωσε πάσσα - τρύπα στον Γιούτσο, αυτός μπήκε και με σуртὸ δεξιό σουτ έχάρισε την πολύτιμη ισοπαλία του Ολυμπιακού.

Από τὸν Άρη διεκρίθησαν οι Σεμερτζής, Δεμίρης, Συρόπουλος, Κεραμιδάς. Έξαιρετική ή διατησία του Ίταλου Ντ' Άγκαστίνι.

ΑΠΟΛΛΩΝ — ΣΕΡΡΑΙ 1-1

Ο Απόλλων πιέζοντας άσφυκτικά τὸν Πανσερραϊκό και άφου έχασε πέναντι που έκτύπησε ο Ράμφος στην δοκό, εξήλθε ισοπαλός του Πανσερραϊκού με τέρματα 1-1.

Σκόρερς: Κυριακού 23' και Κιοσόγλου 58', κατόπιν σφάλματος του Πασχάλη.

Διακριθέντες: Γκότσης, Φράγκου και Κυριακού από τὸν Απόλλωνα και Κιοσόγλου, Σταϊμένος, Τσακίρης από τὸν Πανσερραϊκό.

ΗΡΑΚΛΗΣ — ΕΘΝΙΚΟΣ 1-1

Με ισοπαλο αποτέλεσμα έληξε ο χθεσινός αγών του Κωνσταντινου Σταδίου, μεταξύ τὸν ομάδων Έ-

θνικού — Ηρακλέους. Το βαρύ λόγω της βροχής έδαφος, δεν επέτρεψε στους ποδοσφαιριστάς και τὸν δύο ομάδων να ανεβάσουν την τεχνική του στάθμη, ή όποια βρέθηκε σε χαμηλό ύψος. Έν τούτοις τὸ ενδιαφέρον τὸν ὀλίγων θεατὼν διτηρήθη τὸν έξαιρετικό επίπεδο εξ αιτίας της βαθμολογικής σημασίας του αγώνος και τὸν προσπαθειῶν τὸν παικτὼν.

Σκόρερς: Κρητικόπουλος 40' και Καλλιτζής 60'.

ΒΥΖΑΣ — ΑΕΚ 0-4

Η ΑΕΚ μέσα στο γήπεδο τὸν Μεγάρων απέσπασε θριαμβευτική νίκη από την ομάδα του Βύζαντος, με τέσσερα τέρματα τὸν Βεντούρη — Πομώνη.

Οι ποδοσφαιριστάς της ΑΕΚ διέπρεψαν μέσα στον αγωνιστικό χώρο και χάρις στην φιλοτιμία και τεχνική τους κατάταξι επέτυχαν τὸ εκπληκτικό αυτό αποτέλεσμα, παρά τις ἄθλιες καιρικές συνθήκες με τις όποιες διεξήχθη ο αγών.

ΤΡΙΚΑΛΑ — ΒΕΡΟΙΑ 2-1

Για πρώτη φορά τα Τρίκαλα ξεφυγαν από την τελευταία θέση του πρωταθλήματος και έπιασαν την Βέροια που ένίκησαν χθες με 2-1.

Η ομάδα τὸν Τρικάλων είχε κατά το μεγαλύτερο διάστημα του αγώνος την υπεροχή αλλά και ή Βέροια απέδύθη σε ένα τιτάνιο αγώνα.

Τα τέρματα επέτυχαν οι Ραχαβέλιας στο 21' από μεταβίβασι του Ζαφειρόπουλου, και στο 48' ο Ζαφειρόπουλος, από μεταβίβασι του Ραχαβέλια.

Η Βέροια επέτυχε τὸ μοναδικό της τέρμα στο 63' με τὸν Παπαδόπουλο, που έξεμεταλλεύθη σφάλμα του αντικαταστήσαντος τὸν Μιχαηλίδη γκολκίπερ τὸν νικητὼν Καραϊσαφίδη. Σημειωτέον ότι στο 20' σουτ του Ζαφειρόπουλου προσέκρουσε στην δοκό.

Η ομάδα τὸν Τρικάλων έδειξε ότι έχει τις δυνάμεις να ανέλθη σε καλύτερη βαθμολογική θέση, άφου τα περισσότερα παιχνίδια του β' γύρου είναι μέσα στην έδρα της.

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

Σπάλ — Ίντερ 1-3
Μίλαν — Νάπολι 1-0
Μπρέσσια — Γιουβέντους 1-1
Τορίνο — Μπολόνια 1-1
Καμπάρι — Φότζια 0-0
Φιορεντίνα — Βενέτσια 2-0
Ρόμα — Λανερόσι 1-1
Λέκκο — Μάντοβα 0-0
Αταλάντα — Λάτσιο 3-0
Α. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Προς χρηματοδότησιν έργων ύδρευσεως

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ ΘΑ ΑΥΞΗΘΗ ΚΑΤΑ 1,50 ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΟ ΚΥΒΙΚΟΝ

Ο ύπουργός κ. Πίππας ισχυρίζεται ότι άλλως υπάρχει κίνδυνος λειψυδρίας

Η τιμή του ύδατος θα αύξηθῇ κατά 1,50 δραχμάς τὸ κυβικόν, ὡστε ή κατανάλωσις θα τὸ πληρώνῃ πρὸς 5,50 δρχ. τὸ κυβικόν ἐπὶ μίαν δεκαετίαν. Η ἐπὶ πλέον αὕτη εἰσφορά, ή ὁποία θα ἀνέλθῃ εἰς 1500 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν και τὰ κέρδη ἐκ τῆς ὑδρεύσεως τὰ ὁποία ὑπολογίζονται εἰς 1637 ἑκατομμύρια δραχμῶν κατὰ τὴν δεκαετίαν 1966-75, ἡτοι ἐν συνόλῳ 3100 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν, θα διατεθοῦν διὰ τὰ νέα ἔργα ὑδρεύσεως τῆς πρωτευούσης ἐκ τοῦ ποταμοῦ Μόρνου.

Τὰ ἀνωτέρω ἀνεκοίνωσεν, τὴν 10ην τρ. μηνὸς ὁ ὑπουργὸς Δημοσίων Ἔργων κ. Πίππας εἰς συνέντευξιν Τύπου, προσθέσας, ὅτι θα εἰσηγηθῇ ἐντὸς τὸν ἡμερῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἑξ ἂνω τέλους ὑδρεύσεως και τὴν ἐπίσπευσιν ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, διότι ὁ κίνδυνος λειψυδρίας εὐρίσκεται ἐπὶ θύραις.

Ἐπίσης ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας θα τὸν ἐπισκεφθῇ ὁ κ. Μποῦθ ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Ὑδάτων, ἵνα ἀκούσῃ τὰς ἀπόψεις τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τὸν προεκείμενον. Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐάν ὑπάρχουν και ἄλλαι λύσεις, εἶπεν ὅτι ὑπάρχουν πράγματι, ἀλλὰ ή λύσις Μόρνου εἶναι κατόπιν συγκριτικῶν μελέτων τῆς ὑπηρεσίας, ή προτιμότερα και συμφερωτέρα.

Η ΑΦΑΛΑΤΩΣΙΣ

Όσον ἀφορᾷ τὴν λύσιν τῆς ἀφαιλάτωσης, αὕτη εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς εὐρίσκεται μακρὰν ἀπὸ τοῦ να εἶναι συμφέρουσα, ὅταν μάλιστα ὑπάρχῃ ἡμέρον ή λύσις Μόρνου που εξασφαλίζει φυσικὸ νερὸ, ἀρίστης ποιότητος, δι' ἐλευθέρας ροῆς παρεχόμενον. Ἀκόμη και εἰς ΗΠΙΑ, προσέθεσεν ὁ κ. Ὑπουργός, ὅπως π.χ. εἰς Λὸς Ἀντζελες που ἐγκατεστάθῃ ἐργοστάσιον ἀφαιλάτωσης, ἐγκαθιστοῦν ὑδραγωγείον μήκους 400 χιλιόμετρον, διὰ τὰ χρησιμοποιοῦντο νερὰ ποταμοῦ πρὸς ὑδρευσιν τῆς πόλεως.

Τὸ σύστημα τῆς ἀφαιλάτωσης, προσέθεσεν, ἀποτελεῖ λύσιν εἰς νήσουσιν καὶ ἐντελῶς ἀνύδρους περιοχάς, ὅπου δὲν εἶναι δυνατόν ἄλλως γενέσθαι.

Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΣ

Ο κ. Πίππας ἀναφερθεὶς εἰς τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἔργων, εἶπεν ὅτι μετὰ τὸν τεσσάρων συστημάτων ἐπροτιμήθη τὸ σύστημα τῆς αὐτοχρηματοδότησεως τῶν ἔργων ὑπὸ τὸν ὕδρολητῶν, διότι τοῦτο στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν «οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὰς Ἀθήνας». Ἐκτὸς ὁμῶς τούτου, προσέθεσε, διὰ τῆς

πται θα πληρώνουν τὸ νερὸ που θα καταναλίσκουν μέχρι τοῦ 1975 πρὸς 5,50 δρχ. τὸ κυβικόν, κατὰ τὴν πενταετίαν 1975-80 πρὸς 2,50 δρχ., 1980-85 πρὸς 2 δρχ. και 1985-90 μόνον πρὸς 1,50 δρχ.

Διὰ τῆς συνάψεως ἑξωτερικοῦ δανείου, συνέχισεν ὁ κ. ὑπουργός, ἐκτὸς τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ νερὸ θα πληρώνεται κατὰ τὴν δεκαετίαν 1971-80 πρὸς 3,90 δρχ. τὸ κυβικόν, ή χώρα θα ὑποστῇ συναλλαγματικῇ ἀφαιμαξίν οὔσα ὑποχρεωμένη να καταβάλῃ εἰς ξένους 80 ἑκατομμύρια δολάρια, εἰς ὅσα θα ἀνέλθῃ τὸ δάνειον μετὰ τὸν τόκων του.

Όσον ἀφορᾷ τὸ σύστημα τοῦ ἐσωτερικοῦ δανεισμοῦ ὕψους 1.850 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τοῦτο θα ὑποχρεώσῃ τοὺς καταναλωτάς να πληρώνουν τὸ νερὸ μετὰ τὸ 1975 πρὸς 3,40 δρχ. τὸ κυβικόν, ἐναντι μόνον 2,50 τοῦ πρώτου συστήματος.

Τέλος, εἶπεν ὁ κ. ὑπουργός, ὑπάρχει και τέταρτον σύστημα, τοῦ συνδυασμοῦ ἐσωτερικοῦ δανεισμοῦ και αύξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ύδατος, τὸ ὁποῖον ἐπίσης ὑστερεῖ τοῦ πρώτου. Ἀπαντὰ τὰ ἀνωτέρω συστήματα ἐμελετήθησαν, εἶπεν, ὑπὸ τοῦ ΚΕΠΕ, τὸ ὁποῖον ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς χρηματοδοτήσεως ὡς τῆς προτιμότερας λύσεως.

Ἐξ ἄλλου, προσέθεσεν ὁ κ. Πίππας, ή ἐπιβάρυνσις διὰ τοὺς μικροὺς με καταναλωτάς που ἀντιπροσωπεύουν τὰ 37,5% θα εἶναι πολὺ μικρή, μόλις 5,25 δρχ. μηνιαίως και διὰ τοὺς μεσαίους που ἀντιπροσωπεύουν τὰ 43,5% θα εἶναι 14,25 δρχ.

Τὸ σύνολον τῆς δαπάνης τῶν ἔργων Μόρνου, συνέχισεν, ὑπολογίζεται εἰς 3127 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐν συνόλῳ, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 2073 θα διατεθοῦν δι' αὐτὰ ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ ὑδραγωγείου Μόρνου, 450 ἑκατομμύρια διὰ τὰ νέα διυλιστήρια Ν. Λιοσίων και 600 ἑκατομμύρια διὰ τὴν επέκτασιν τοῦ δικτύου ὑδρεύσεως τῆς πρωτευούσης.

Ο κ. Πίππας ἐτόνισεν ὅτι διὰ τῆς λύσεως Μόρνου θα χρησιμοποιοῦντο εἰς πρώτην φάσιν 300 ἑκατομμύρια κυβικά μέτρα ύδατος και οὕτω μέχρι τοῦ 1990 λύεται τὸ πρόβλημα τὸ πρόβλημα ὑδρεύσεως τῆς πρωτευούσης. Ἀπὸ τοῦ 1990 θα ἀρχίσῃ ἡ δευτέρα φάσις τῶν ἔργων, διὰ τῶν ὁποίων θα χρησιμοποιηθοῦν ἄλλα 300 ἑκατομμύρια, ἡτοι ἐν συνόλῳ 600 ἑκατομμύρια κυβικά ἐκ τῶν 780 που θα συγκεντρώσῃ ή λίμνη Μόρνου. Αἱ ἀνωτέρω δὲ ποσότητες ύδάτων θα φθάσουν μέχρι τῶν διυλιστηρίων Ν. Λιοσίων, ὑψόμετρον 240 μέτρων, διὰ φυσικῆς ροῆς, ὁπότε θα ἐγκαταλειφθῇ τὸ σύστημα ἀν-

Ἀπὸ τὰ περασμένα...

ΘΑ ΞΑΝΑΖΗΣΗ Η ΠΑΛΙΑ ΑΠΟΚΡΙΑ;

Η απόκριά μας έρρεται κάθε γρά- τὰ ρούχα μου ρίχτηκα στο κρεβάτι

ΔΙΑΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Άρθρον τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν καὶ τ. Ὑπουργοῦ

κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ

"Εβδομαδιαίος Τύπος"
20 Φεβ. 1967

Ἡ ἑμάλη λειτουργία τῆς δημοκρατίας προϋποθέτει τὴν συνδρομὴν μιᾶς σειρᾶς τυπικῶν καὶ μιᾶς σειρᾶς οὐσιαστικῶν ὅρων. Οἱ τυπικοὶ ὅροι συνίστανται εἰς τὴν τήρησιν ὀρισμένων κανόνων τοῦ δημοσίου δικαίου. Πρέπει νὰ ἀπολαύῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πλειοψηφίας τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Πρέπει νὰ διεξάγονται αἱ ἐκλογαὶ ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν. Πρέπει ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐν τῇ ἀπονομῇ τῆς δικαιοσύνης νὰ μὴ λαμβάνῃ ἐντολὰς ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Πρέπει νὰ μὴ παραβιάζονται αἱ περὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Αὐτὰ καὶ ἄλλα τινὰ ἀποτελοῦν τὴν σειρὰν τῶν τυπικῶν ὅρων, ἵνα ὑπάρξῃ δημοκρατία. Μέχρις ἐδῶ οὐδεὶς διαφωνεῖ. Μὲνον ἐπὶ ἐνὸς σημείου ἀνακύπτει μία διαφωνία ἢ μάλλον μία σκόπιμος σύγκρουσις: Οἱ «δῆθεν» δημοκρατικοὶ δὲν κάμνουν διάκρισιν μετα-

Ὁ κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ξὺ **ΑΣΚΗΣΕΩΣ** τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος καὶ τῆς **ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ** αὐτοῦ. Ἡ διολίσθησις ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως εἰς τὴν κατάχρησιν δικαιώματος ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἐντεχνον σφῆνα τὴν ὅποιαν ὁ κομμουνισμὸς τεποθετεῖ εἰς τὰ πλευρὰ τῆς δημοκρατίας.

Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ χειρότερον. Τὸ χειρότερον εἶναι ὅτι οἱ «δῆθεν» δημοκρατικοὶ ἀγνοοῦν ἢ μάλλον κάμνουν ὅτι ἀγνοοῦν τὰς οὐσιαστικὰς προϋποθέσεις τῆς καλῆς λειτουργίας μιᾶς δημοκρατίας.

Τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς δὲν γράφουν οἱ ὅμοιοι οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ τὰς ὑπάγουν. Τὰς ὑπάγουσι ὅμως ἡ λογικὴ, ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἠθικὴ τάξις. Εἶναι δὲ ἐξ ἴσου ἀπαραίτητοι μὲ τὰς τυπικὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς δημοκρατίας.

Ἡ πρώτη τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν εἶναι ἡ συμφωνία ὅλων τῶν πολιτῶν ἐπὶ ὀρισμένων βασικῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων. Ἐντὸς τῶν πλαισίων αὐτῶν εἶναι δυνατόν καὶ πρέπει νὰ ὑπάρχουν διαφοραὶ γνώμων καὶ ἀντιθέσεις. Ἐπ' αὐτῶν ὅμως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ, λόγοις καὶ ἔργοις, ἀπόλυτος συμφωνία. Ἄλλως διασπᾶται ἡ πολιτεία καὶ ἔχομεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δύο ἢ περισσοτέρους ἀλληλομαχομένους πολιτείας. Καὶ ἀσφαλῶς δὲν ἔχομεν δημοκρατίαν, ἀφοῦ δὲν ἔχομεν καὶ ἐνιαίαν πολιτείαν.

Αἱ βασικαὶ αὐταὶ πολιτικαὶ ἐπιδιώξεις δὲν ἀφοροῦν τὸ οἰκονομικὸν ἢ τὸ κοινωνικὸν καθεστῶς. Αὐτὰ εἶναι θέματα ἐπὶ τῶν ὁποίων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου μιᾶς καλῆς λειτουργούσης δημοκρατίας, κάθε διαφωνία εἶναι θεμιτὴ. Ἀφοροῦν τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ λαοῦ ὡς πολιτικῶς ἀνεξαρτήτου ἔθνους, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ γεωφυσικοῦ τοῦ υποβάθρου καὶ τὴν θεραπείαν ὀρισμένων πολιτιστικῶν ἰδανικῶν.

Δευτέρα ἐξ ἴσου σημαντικὴ οὐσιαστικὴ προϋπόθεσις εἶναι ἡ καθολικὸν πνεῦμα **ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΑΣ**. Ὅταν μεταξὺ τῶν συμφωνούντων εἰς τὰς βασικὰς πολιτικὰς ἐπιδιώξεις, αἱ ἀντιθέσεις ὑπερνέωνται ὀρισμένον μέτρον εὐπρεπείας, ὅταν οἱ μὲν ἀποκαλοῦν τοὺς δὲ προδότας καὶ ἐγκληματίας, τότε ἡ δημοκρατία ἀρχίζει νὰ καταρρέῃ. Ὡς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος, ὡς προδότας καὶ ὡς ἐγκληματίας δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ τις μόνον ἐκεῖνος οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται τὰς βασικὰς πολιτικὰς τῆς ἐπιδιώξεις. Κανένα ὅμως ἄλλον, ὅσονδήποτε μεγάλη καὶ ἂν εἶναι ἡ διαφωνία εἰς τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα. Μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς προϋποθέσεως ὁμολογίας ὅλων πρέπει, διὰ τὴν ἕξιν μιᾶς δημοκρατίας, νὰ ὑπάρχῃ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς, σχέσις πολιτισμένης μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων. Μόνον τότε εἶναι δυνατόν ὁ διάλογος — ὅρος καὶ αὐτὸς ἀπαραίτητος κάθε πραγματικῆς δημοκρατίας. Μόνον τότε εἶναι νοσητὴ ἡ ἑμάλη **ΕΝΑΛΛΑΓΗ** τῶν πολιτικῶν μερίδων εἰς τὴν ἐξουσίαν — ὅρος καὶ αὐτὸς ἀπαραίτητος διὰ κάθε πραγματικὴν δημοκρατίαν. Μόνον τότε εἶναι δυνατὴ ἡ **ΣΥΝΕΧΕΙΑ** τῶν ἔργων, ἄνευ τῆς ὁποίας καταντᾷ ἡ ἐναλλαγὴ τῶν μερίδων εἰς τὴν ἐξουσίαν, γεγονός ἐπιζητήμιον διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας καὶ τὴν εὐμερίαν τοῦ λαοῦ.

Τέλος, ἄλλη προϋπόθεσις οὐσιαστικὴ εἶναι ἡ φροντικὸς ὅλων διὰ τὸν παρόντα χρόνον. Ἡ δημοκρατικὴ διαδικασία, αἱ συζητήσεις εἰς τὸν Τύπον, εἰς τὸ Κοινοβούλιον, πρέπει νὰ εἶναι, ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομένου, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων ἀπολύτως ἐλεύθεροι καὶ ἀπεριόριστοι, διεξαγόμενοι μάλιστα ἐν πνεύματι καλῆς πίστεως καὶ μετριοπαθείας, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἀπὸ ἀπόψεως **ΧΡΟΝΟΥ** νὰ εἶναι ἀπεριόριστοι, διότι τότε σταματᾷ ἡ ζωὴ τοῦ λαοῦ, διὰ τὸν ὅποιον ἡ δημοκρατία ὑπάρχει. Πρέπει μεταξὺ τοῦ παράγοντος χρόνου καὶ τῶν ἀτερμένων δημοκρατικῶν διαδικασιῶν νὰ εὑρεθῇ μία χρυσὴ τομὴ. Κάποτε, καὶ δὴ ἐγκλήριος, διὰ τὰ συμπτώματα τῆς ἐλότητος, πρέπει νὰ σταματᾷ ἡ ἐλευθερία τῆς συζητήσεως καὶ νὰ καταλαμβάνῃ τὴν θέσιν τῆς ἡ ὑποχρεωτικότητος τῆς ἀποφάσεως.

Αὐταὶ εἶναι αἱ κυριώτεροι ἴσως οὐσιαστικαὶ προϋποθέσεις, ἵνα ὑπάρξῃ πραγματικὴ δημοκρατία. Ὁ κομμουνισμὸς τὰς ἀρνεῖται ὅλας. Ἀρνεῖται ὅτι ὑπάρχουν βασικαὶ ἐπιδιώξεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων, διὰ τὴν ὑπάρξιν ἐνιαίας πολιτείας, πρέπει ὅλοι νὰ εἶναι σύμφωνοι.

Ὁ κομμουνισμὸς καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν λειτουργίαν τῆς δημοκρατίας, ἀκριβῶς διότι ἐπ' αὐτῶν τῶν βασικῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰς ἄλλας πολιτικὰς παρατάξεις. Εἶναι δὲ βέβαιον, ὅτι καὶ ὅταν ἰσχυρίζεται ὅτι ἐπ' αὐτῶν συμφωνῇ, ἀπλῶς ὑποκρίνεται, ψεύδεται. Ὁ κομμουνισμὸς εἶναι ἐξ ὀρισμοῦ ἀντίθετος πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις αὐτάς. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ὁ σημερινὸς κομμουνισμὸς δὲν ἀποβλέπει πλέον ἀποκλειστικῶς καὶ κατὰ πρότερον λόγον εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ οἰκονομικοῦ καθεστώτος. Ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας ὅπου δρᾷ, καθ' ὃ μέτρον ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ πολιτικὴ ἐπιδιώκει τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἠθικῆς ἀκεραιότητος καὶ ὀρισμένων πολιτικῶν ἰδανικῶν. Εἶναι ἐν τούτοις ἡ «ὁμολογία» πάντων τῶν πολιτῶν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις αὐτάς ὅρος ἄνευ τοῦ ὁποίου οὔτε δημοκρατία οὔτε καὶ πολιτικὴ δύναται νὰ ὑπάρξουν.

Ἀρνεῖται ἐπίσης ὁ κομμουνισμὸς τὴν μετριοπάθειαν. Τὸ ὕψος τῶν «ἀνευδότητων ἀγώνων», εἶναι ὕψος κομμουνιστικόν. Οἱ ἀντίπαλοι τοῦ κομμουνισμοῦ θεωροῦνται ἀπὸ αὐτὸν προδότες τοῦ λαοῦ, καὶ στιγματίζονται εἰς πᾶσαν δεθείσαν ἐπιφασὶν εὐκαιρίας, ὡς ἐγκληματῆται.

Ὁ κομμουνισμὸς ματαιώνει, χρησιμοποιῶν ἄνευ μέτρου

● **ΣΥΝΕΧΕΙΑ** εἰς τὴν 2α σελ.

ΔΙΑΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙΑ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελ.

και καταχρηστικώς όλα τα τυπικά δικαιώματα, την με γοργόν ρυθμόν άσκησιν της πολιτικής εξουσίας. Πεκράλνει την λειτουργίαν της.

Με αυτά τα μέσα μάχεται ο κομμουνισμός εις όλας τας χώρας της Δύσεως. "Αρνησις, άμεσος ή έμμεσος, της υπάρξεως διά κάθε πολιτείαν ένος συστήματος υποχρεωτικώς κοινών βασικών επιδιώξεων. Καταχρησις των άτομικών ελευθεριών. "Αρνησις της μετριοπαθείας εις τούς πολιτικούς αγώνας και άρνησις πάσης διευκολύνσεως εις την προώθησιν των κρατικών υποθέσεων, καθ' ο μέτρον τουτο άγει εις την άποτυχίαν της πολιτείας και την απαθλίωσιν.

Αί δημοκρατίαι, με ύψηλόν μορφωτικόν επίπεδον και με ισχυρά οικονομικά θεμέλια, αί διαποτισμέναι από μακράς παραδόσεις, άντέχουν εις αυτήν την διαβρωτικήν τακτικήν.

Τί γίνεται όμως εις την Ελλάδα; Εις την Ελλάδα ή δημοκρατία κινδυνεύει. "Οχι από τούς άνυπάρκτους δικτάτορας, ούτε από την άνυπαρκτον «δεξιάν». Κινδυνεύει διότι ο κομμουνισμός εύρίσκει πρόσφορον έδαφος και άπουσίαν αντίστασεως. Κινδυνεύει διότι εύρίσκει όχι συμμαχους, αλλά εύραγους εις την διαβρωτικήν του προσπάθειαν. Κινδυνεύει διότι στηρίζεται εις την Ελλάδα ο κομμουνισμός και επί μη κομμουνιστικών κομμάτων, διότι στηρίζεται επί της πολιτικής του Γ. Παπανδρέου, του όποιου ή μέν φωνή είναι φωνή "Ιακώβ, αί δε χείρες, χείρες "Ησαΰ. Εις τον αγώνα προς διάβρωσιν της δημοκρατίας, και με το προσωπεϊόν της δημοκρατίας, ή υπό τον κ. Γ. Παπανδρέου "Ενωσις Κέντρου άκολουθεί τον κομμουνισμόν εις την κατάχρησιν παντός δικαιώματος. Τόν άκολουθεί εις την αντιδημοκρατικήν του εμπάθειαν, εις τας άθλιότητας της κατασκευοφαντήσεως των πολιτικών αντιπάλων, εις τó συνεχές σαμποτάρισμα της λειτουργίας της κρατικής μηχανής.

Τό γεγονός τουτο είναι μοναδικόν εις την σύγχρονον ιστορίαν. Διότι δεν πρόκειται περί Λαϊκού Μετώπου όμοιου προς τά άλλαχού σχηματιζόμενα ένίοτε και τά όποια βλάπτουν άλλα δεν καταστρέφουν την δημοκρατίαν. Πρόκειται περί πλήρους εξαρτήσεως του Κέντρου από την ΕΔΑ, περί ολοκληρωτικής εξυπηρητήσεως των σκοπών της ΕΔΑ από τó Κέντρον.

"Όταν όμως εις τó διαβρωτικόν της δημοκρατίας έργον του κομμουνισμού προστίθενται και αί δυνάμεις αί όποιαί έως χθές τουλάχιστον δεν συνεφώνουν μαζί του, τότε ή δημοκρατία μεταβάλλεται εις όμοίωμα δημοκρατίας, εις όχλοκρατίαν, όπου μάλιστα ο όχλος, κατά τρόπον συστηματικόν και οργανωμένον, σύρεται προς άντεθνικούς δρόμους.

"Όσοι εκ του Κέντρου βουκαλίζονται με την έλπίδα ότι μετά την νίκην των «δημοκρατικών δυνάμεων», δηλαδή του Λαϊκού Μετώπου των, θα καθορίζουν αυτοί την πορείαν των πραγμάτων, ή είναι εγκληματικώς άφελείς ή είναι τυφλοί από εμπάθειαν. Μετά την εκλογικήν νίκην του Λαϊκού Μετώπου, ρυθμιστής της καταστάσεως θα είναι τó πεζοδρόμιον, ο στίβος όπου ο κομμουνισμός πάντοτε πρωτεύει. Από τó Κέντρον κινδυνεύει ή δημοκρατία.

"Αλλά, ως είμεθα ειλικρινείς, ή δημοκρατία κινδυνεύει πρό παντός από ήμας τούς ίδιους. "Η δημοκρατία κινδυνεύει, διότι ή πλειοψηφία του λαού μας, οί άληθινοί δημοκράται, οί έθνικόφρονες δημοκράται, παρά τας ποικίλας προειδοποιήσεις άπο μέρους της ΕΡΕ δεν συνειδητοποίησαν τον επικρεμάμενον κίνδυνον και άφήνουν τά πράγματα νά βαδίζουν σχεδόν κατά κρημόν. Λείπει ή συσπείρωσις, ή ήθική αντίστασις. Λείπει ή μαχητικότητα.

Εις πείσμα του κομμουνισμού, εις πείσμα του Παπανδρείου, ή δημοκρατία θα σωθή — και πιστεύομεν ότι εις τó τέλος, με την βοήθειαν του Θεού τουτο θα συμβή — άλλα μόνον όταν άντιληφθούν όλοι οί "Ελληνες ότι σήμερα ή δημοκρατία κινδυνεύει και όταν έν συνεχεία ένεργήσουν όπως γνωρίζουν νά ένεργούν εις τας ώρας των μεγάλων εθνικών κινδύνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ
Βουλευτής "Αθηνών — τ. "Υπουργός

Εβδομαδιαίος Τύπος

Εβδομαδιαία "Ανεξάρτητος έφημερίς "Αθηνών & Προστίων

* "Ιδρυτής - "Ιδιοκτήτης:
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΥΣΟΧΟΥ

* Διευθυντής:
ΑΓΓΕΛΟΣ ΦΤΕΡΗΣ *

[illegible]

[illegible]

amirōs ē hui natation
~~aut~~ dicantur et aut
 hic potius est quod cum
 hui oratoris iustitiam et
~~coram~~
 et h' quod h' dicit
 utique.

1. Hye avlo du ena to xh.
 polka. To supokpa ena
 oh os, du du 'supokpa
 apooon y' ppa napoo oh
 apooon h' oooe lung' qoi
 oodion ^{tu} (nag jaloppiz piz
 supokpa. The apooon

Tas xpoixodous autis di
tis praxous oi vaxoi oole enu
dualoi va' tis praxous. Tas
uxaxprous oyo i' ~~o~~ joxmi
i' xpoixodous na i' idumi lifes

Ημερ. 24. 1000. 2000. 3000. 4000. 5000. 6000. 7000. 8000. 9000. 10000. 11000. 12000. 13000. 14000. 15000. 16000. 17000. 18000. 19000. 20000. 21000. 22000. 23000. 24000. 25000. 26000. 27000. 28000. 29000. 30000. 31000. 32000. 33000. 34000. 35000. 36000. 37000. 38000. 39000. 40000. 41000. 42000. 43000. 44000. 45000. 46000. 47000. 48000. 49000. 50000. 51000. 52000. 53000. 54000. 55000. 56000. 57000. 58000. 59000. 60000. 61000. 62000. 63000. 64000. 65000. 66000. 67000. 68000. 69000. 70000. 71000. 72000. 73000. 74000. 75000. 76000. 77000. 78000. 79000. 80000. 81000. 82000. 83000. 84000. 85000. 86000. 87000. 88000. 89000. 90000. 91000. 92000. 93000. 94000. 95000. 96000. 97000. 98000. 99000. 100000. 101000. 102000. 103000. 104000. 105000. 106000. 107000. 108000. 109000. 110000. 111000. 112000. 113000. 114000. 115000. 116000. 117000. 118000. 119000. 120000. 121000. 122000. 123000. 124000. 125000. 126000. 127000. 128000. 129000. 130000. 131000. 132000. 133000. 134000. 135000. 136000. 137000. 138000. 139000. 140000. 141000. 142000. 143000. 144000. 145000. 146000. 147000. 148000. 149000. 150000. 151000. 152000. 153000. 154000. 155000. 156000. 157000. 158000. 159000. 160000. 161000. 162000. 163000. 164000. 165000. 166000. 167000. 168000. 169000. 170000. 171000. 172000. 173000. 174000. 175000. 176000. 177000. 178000. 179000. 180000. 181000. 182000. 183000. 184000. 185000. 186000. 187000. 188000. 189000. 190000. 191000. 192000. 193000. 194000. 195000. 196000. 197000. 198000. 199000. 200000. 201000. 202000. 203000. 204000. 205000. 206000. 207000. 208000. 209000. 210000. 211000. 212000. 213000. 214000. 215000. 216000. 217000. 218000. 219000. 220000. 221000. 222000. 223000. 224000. 225000. 226000. 227000. 228000. 229000. 230000. 231000. 232000. 233000. 234000. 235000. 236000. 237000. 238000. 239000. 240000. 241000. 242000. 243000. 244000. 245000. 246000. 247000. 248000. 249000. 250000. 251000. 252000. 253000. 254000. 255000. 256000. 257000. 258000. 259000. 260000. 261000. 262000. 263000. 264000. 265000. 266000. 267000. 268000. 269000. 270000. 271000. 272000. 273000. 274000. 275000. 276000. 277000. 278000. 279000. 280000. 281000. 282000. 283000. 284000. 285000. 286000. 287000. 288000. 289000. 290000. 291000. 292000. 293000. 294000. 295000. 296000. 297000. 298000. 299000. 300000. 301000. 302000. 303000. 304000. 305000. 306000. 307000. 308000. 309000. 310000. 311000. 312000. 313000. 314000. 315000. 316000. 317000. 318000. 319000. 320000. 321000. 322000. 323000. 324000. 325000. 326000. 327000. 328000. 329000. 330000. 331000. 332000. 333000. 334000. 335000. 336000. 337000. 338000. 339000. 340000. 341000. 342000. 343000. 344000. 345000. 346000. 347000. 348000. 349000. 350000. 351000. 352000. 353000. 354000. 355000. 356000. 357000. 358000. 359000. 360000. 361000. 362000. 363000. 364000. 365000. 366000. 367000. 368000. 369000. 370000. 371000. 372000. 373000. 374000. 375000. 376000. 377000. 378000. 379000. 380000. 381000. 382000. 383000. 384000. 385000. 386000. 387000. 388000. 389000. 390000. 391000. 392000. 393000. 394000. 395000. 396000. 397000. 398000. 399000. 400000. 401000. 402000. 403000. 404000. 405000. 406000. 407000. 408000. 409000. 410000. 411000. 412000. 413000. 414000. 415000. 416000. 417000. 418000. 419000. 420000. 421000. 422000. 423000. 424000. 425000. 426000. 427000. 428000. 429000. 430000. 431000. 432000. 433000. 434000. 435000. 436000. 437000. 438000. 439000. 440000. 441000. 442000. 443000. 444000. 445000. 446000. 447000. 448000. 449000. 450000. 451000. 452000. 453000. 454000. 455000. 456000. 457000. 458000. 459000. 460000. 461000. 462000. 463000. 464000. 465000. 466000. 467000. 468000. 469000. 470000. 471000. 472000. 473000. 474000. 475000. 476000. 477000. 478000. 479000. 480000. 481000. 482000. 483000. 484000. 485000. 486000. 487000. 488000. 489000. 490000. 491000. 492000. 493000. 494000. 495000. 496000. 497000. 498000. 499000. 500000. 501000. 502000. 503000. 504000. 505000. 506000. 507000. 508000. 509000. 510000. 511000. 512000. 513000. 514000. 515000. 516000. 517000. 518000. 519000. 520000. 521000. 522000. 523000. 524000.

2011

hian, ayon du yozu nax (so-
phian.

As barua: avla, soylua,
caduhy du yozuon lo omo-
vominon y' lo uonon uon na.
Kolis. Avla ma dyel co
hu oonon, vlos lo q'adiso
piy nax, j'eloyoyoy ^{duyo} ~~soy~~
^{uolue} ~~uolue~~, uel dayon uon
dyel. Ayoyon hu ~~adulua~~
cathion lo j'at lo ^{soylua} ~~avla~~
thlos duos, hu anpa
huk lo pyonon lo
vobadpo na hu dyon
epigini soylolunt de-
vunt.

O uoyonigo uaditi
adralo hu j'eloyoyoy ty dyo

[illegible]

aiti' oqilung' corduwa⁴⁵lin
slayvafu li' dnuu' aysaph.
aq, ~~ai~~ ^{li' dnuu'} ~~anep~~ ^{evolulos} na'
o' opioq'ua, oq'cholun^{ai} id.
m^{at}. Ina u' loutos i'
"oqogit" oarlov ^{lu' oq'itov} (i' li' ~~slayvafu~~
cordu⁴fu' volz opo' are lo
oaria' ooh' dnyoupatia
ooh' na' ^{oq'itov} pravla' u' uicijon

Skolipa if "oo ay'atun'
oonaalun' opoo'atda' eun
u' nadqunov onop' pepco-
adrig. Olav pelapi twi
ay'uroviorlov i' li' basun'
oqilung' cordu⁴fu', u' ~~slayvafu~~
anlidion uay'benov ~~u~~ opio-
qunov pelap' uay'ocig, olav

or pñ aomogōn tois dē
 opodēz na gnyuatiē, toh
 ē' dnympatiē epfō na uelō
 pñ. ~~hag agyrotōs~~ hē
 epdōis hē salpēdō, o' opodēz
 na o' gnyuatiē dōrati
 na xerantupōz hē pōn en-
 vōr o' oōiōn apvōrati hē
 basmēz agēlung hē cordūfēz.
 Kevēna o'ōs apōr, oōrdūvōk
 pnyēz na ēv na ē' dnyvōz
 ē' hē o' mōvōpna na hē
 uōvōvōmō' fulypēti. Mōv
 ē' hē o' mōvōvōz hē opōdēdūz
 o' mōvōvōz o' mōvōvōz, dē na
 pñ pñ dnympatiē, na uōvōvōz

dyorbaro

[38.9]

dyorbaro, qwas ayshagun^u (tō
ayshagun. Moru tolu eua
duratos • dyorbaro - qwas uas aysh
ayshagun uas ayshagun
ayshagun. Moru tolu eua
voulz s' aysh ayshagun tō
ayshagun pypidov s' tō yon
aysh - qwas uas aysh ayshagun
tōlu s' uas ayshagun
ayshagun. Moru tolu eua
duratos s' ayshagun tō aysh
aysh tō aysh uas aysh s'
ayshagun tō pypidov^u tō yon
aysh, ~~ayshagun~~ pypidov
ayshagun s' tō ayshagun
ayshagun uas tō ayshagun tō yon

[illegible]

μας ενιαίῃς σελήνῃς, ὅπου ὅρα
να ^{εἶναι} ἔγγονοι. Ἀρνῖτα, ἡνιπέρ
σάδνα. Τοῦτο ἔγος τοῦ, ἀνδρόκοι
ἄφρονος; εἰς ἔγος κορυφονοῖται
~~εἰς ἔγος~~ ὅτι ἔγος τοῦ κορυ-
φονοῖται εἰς ἀπόδοι. το
ἴσον, εἰς ἴσον δόδνα
~~εἰς~~ κορυφονοῖται, ἔγγονοι
ἴσα. - Ἀρνῖτα, ἡνιπέρ
εἰς ἔγος ἔγος τοῦ ἴσον τοῦ
δυναμότη, ἡνιπέρ εἰς
ἴσον ἴσον εἰς ἴσον
ἔγος ἔγγονοι. Ἀρνῖτα
ἡνιπέρ ἴσον.

Με αὐτὴ ἡνιπέρ ἴσον
ἔγγονοι εἰς ἴσον ἴσον
ἔγος. Καταρτίζω ἡνιπέρ
ἴσον ἴσον. Ἀρνῖτα ἡνιπέρ

mndwren. Qi 200 loir an.
 caputlos dntalops, oth 200
 hie anuaputlos "Sifai". Ku-
 dornis hie o uoyponigo
 ciprann opoqopa edayos na
 aaronian antelagros. Ku-
 dornis hie opyiocker 3
 opyiocker 200 hie opoqopa
 jnn uelappuan lo alozi-
 uir dmanoputon lo dman-
 oputon lo opyiocker na oon.
 kerypda^{na} / ~~hie opyiocker~~ do
 hie lo dmanoputon hie
 opyiocker daboos lo idion
 Kndornis hie o uoyponigo
 opyiocker 3 can na lo
~~hie opyiocker~~ dmanoputon
 lo u opyiocker hie bannu edunig
 1/2 opyiocker. Kndornis hie

[illegible]

[illegible]

loi uoppoonigori. ~~Ennäs, to~~
~~synggropuon angdulo~~ ~~Ennäs~~
~~Kontpa to ena~~ ~~egis angdulo~~
~~enai vaur~~ (To angodti is
 hi ualappuon värlä ~~ifor~~
 duanzalo, ~~to~~ loi angodti
 is hi ärlidungopalumi to
 syodtuon, ~~To angodti is~~
 is hi ärlidulo, hi ualavon
 yantuo to syolunv ant.
 safor, is to vryis asyoti-
 piga hi jukouppig hi up-
 luis juyau.

To ~~poradun~~ (to ~~poradun~~
^{is the appon idocin}
 ena ~~poradun~~. Sioli to
 opoula sup. to ~~avada~~
 kinnō Melvōae opoia opō

The apparent displacement is due to
 the surface geology and the
 unbalanced air displacement
 of the ~~gas~~ ^{gas}. The ~~gas~~ ^{gas}
 appears to be ~~displaced~~ ^{displaced}
 to the ESE, and the ~~displacement~~ ^{displacement}
 is ~~displaced~~ ^{displaced} to the
 by ~~displacement~~ ^{ESE} due to the ~~displacement~~ ^{displacement}

1 Olav opor is to Rabe
 hui ~~opor~~ is dyonpatiz
 opor to uoppovigo opor
 huike uer is draper is
 ovvies is, is logapaler
 di ovvovov is to, toh
~~uunov is dyonpatiz~~
~~uunov is dyonpatiz~~
~~uunov is dyonpatiz~~
~~uunov is dyonpatiz~~
 ovvies is dyonpatiz

~~Pos in Ungen Gern~~
~~Ende~~

Anhang 84
Ende

~~Apolia in der Stadt~~

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 614.976

'Εν 'Αθήναις τη

16 ΦΕΒ. 1967

196

ΕΠΕΥΘΕΡΙΑ 16 Φεβρ. 1967

Ἀστερίσκοι

Ἀναπτύσσει σὲ ἄρθρο του ὁ κ. Κ. Τσάτσος «τὰς οὐσιαστικὰς προϋποθέσεις τῆς καλῆς λειτουργίας τῆς δημοκρατίας». Καί, ἀφοῦ ἐξηγήσῃ, ὅτι τὶς προϋποθέσεις αὐτὲς «δὲν τὰς γράφουν οἱ νόμοι, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ τὰς γράψουν», προχωρεῖ στὴν ἀπαρίθμησίν τους:

«Ἡ πρώτη τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν — διακηρύσσει — εἶναι ἡ συμφωνία ὅλων τῶν πολιτῶν ἐπὶ ὠρισμένων βασικῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων».

Πράγματι, ἰδεώδης... δημοκρατία εἶναι ἐκείνη, ὅπου ὅλοι οἱ πολῖτες συμφωνοῦν μεταξύ τους καὶ δὲν ὑπάρχουν οὔτε διαφωνίες, οὔτε ἀντιθέσεις, οὔτε ἀντιπολιτευόμενα κόμματα. Σὲ μιὰ τέτοια «δημοκρατία», ὁ ἴδιος ὁ κ. Κ. Τσάτσος θὰ ἦταν ὁ φανατικώτερος «δημοκράτης»!

Δυστυχῶς, τὸ ἰδεώδες αὐτὸ τῆς ὁμοφωνίας «ὅλων τῶν πολιτῶν» εἶναι ἀνέφικτο. Γιατὶ ἀκόμη καὶ στὰ κομμουνιστικὰ καθεστώτα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐξέφρασε πρὸ ἡμερῶν τὸν θαυμασμό του ὁ κ. Τσάτσος, «συμφωνοῦν» μόνον τὰ 97 — 98% τῶν πολιτῶν, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὶς διεξαγόμενες κάθε τόσο «ἐκλογές».

Ἀφοῦ, μάλιστα, ὅπως λέει ὁ ἄρθρογράφος, δὲν γίνεται οὔτε «νόμοι» νὰ ὑπάρξουν, ποῦ νὰ ἐπιβάλλουν στοὺς πολῖτες... νὰ συμφωνοῦν, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ λειτουργήσῃ κάποτε στὴν Ἑλλάδα ἡ «δημοκρατία», ὅπως τὴν ονειρεύεται!

ΠΟΙΟΣ ΠΤΑΙΕΙ;

Γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ, εἰς χθεσινὴν ἐφημερίδα, ὁ κ. Κ. Τσάτσος:

«Ἡ δημοκρατία κινδυνεύει, διότι ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, οἱ ἐθνικὸφρονες δημοκράται, παρὰ τὰς προειδοποιήσεις ἀπὸ μέρους τῆς Ε.Ρ.Ε., δὲν συνειδητοποίησαν τὸν ἐπικρεμώμενον κίνδυνον καὶ ἀφήνουν τὰ πράγματα νὰ βαδίζουν σχεδὸν κατὰ κρημνῶν. Λείπει ἡ ἠθικὴ ἀντίστασις. Λείπει ἡ μαχητικότης».

Πράγματι, λείπει ἡ μαχητικότης. Ἀλλὰ διατί; Διότι ἡ ἐθνικὴ παράταξις ἐνοθεύθη μὲ τοὺς ἀποστάτας τοῦ Κέντρου (τοῦ εἶδους Τσάτσου, Τσίτσα κ.λ.π.) οἱ ὁποῖοι, ἐν συμφωνίᾳ καὶ μὲ τὸν ἀριστερίζοντα κ. Κανελλόπουλον, θεοποιοῦν πᾶν ὅ,τι μισοῦν οἱ ἐθνικόφρονες — ἀπὸ Καζαντζάκη μέχρι Παπανούτσου — καὶ ἐστέρησαν οὕτω τὴν ἐθνικὴν παράταξιν τῆς ἰδεολογικῆς τῶν πίστεως. Πῶς δὲ νὰ γίνῃ ἀγὼν χωρὶς ἰδεολογίαν;...

ΕΠΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ 16 Φεβρ. 1967

Ὁ κ. Κ. Τσάτσος θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὰ Ἰωάννινα

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 15

Κατὰ τὸν ἐορτασμόν τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Ἰωαννίνων εἰς ἣν θὰ παρωστῇ ὡς γνωστὸν καὶ ὁ Βασιλεὺς θὰ δώσῃ διάλεξιν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ πρῶην ὑπουργὸς κ. Κων. Τσάτσος κατόπιν προσκλήσεως τοῦ συνδέσμου ἐφεδρῶν αξιωματικῶν Ἰωαννίνων. Ἡ διάλεξις ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ὡς θέμα «Ἡ Ἑλλάς πρόμαχος τῆς Εὐρώπης» θὰ δοθῇ τὴν 6.30 μ.μ. τῆς 20ῆς τρέχοντος εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐταιρίας Ἡπειρωτικῶν Μελετῶν.

ΕΘΝΟΣ 16 Φεβρ. 1967

ΟΙ ΣΩΤΗΡΕΣ

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσάτσος γράφει εἰς ἄρθρον του, ὅτι ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα κινδυνεύει ἀπὸ τὸν Κομμουνισμόν, ἀπὸ τὴν Ἐκὼσιν Κέντρου καὶ ἀπὸ τὴν Ε.Ρ.Ε., διότι «δὲν συνειδητοποιεῖ τὸν κίνδυνον» καὶ διότι «τῆς λείπουν ἡ συσπείρωσις, ἡ ἠθικὴ ἀντίστασις καὶ ἡ μαχητικότης». Εὐτυχῶς, δηλαδή, ποῦ ὑπάρχουν μερικοὶ «βασίλικοι ἄνδρες», σὰν τὸν κ. Κ. Τσάτσον, καὶ σώζεται ἡ Δημοκρατία.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

22 Φεβρ. 1967

[40.1]

ΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΗΣ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ»

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

(ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΚΩΝ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ)

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΑΜ. Α. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Α'

Κάθε Έθνος έχει τα προβλήματα και τους κινδύνους του. Τούτο σημαίνει ότι η πορεία του κάθε Έθνους, είναι μια αδιάκοπη αντιμετώπιση κρίσιμων στιγμών. 'Αλλά η αντιμετώπιση αυτή προϋποθέτει την ύπαρξη μιας εθνικής συνειδήσεως. Δηλαδή μιας συνειδητοποιήσεως των όριων προβλημάτων, αυτών ακριβώς που για το Έθνος είναι προβλήματα ζωής και θανάτου. 'Ο όρος «έθνική συνείδηση», δεν είναι ένα φραστικό σχήμα. 'Αν ο πολιτικός λεκτικός τυχοδιωκτισμός είναι υπεύθυνος

για τον έκπαισμό του έθνους στην αντίληψη των πολλών, τούτο διόλου δεν σημαίνει ότι η «έθνική συνείδηση» έπαυσε να εκφράζει την ουσία. Μένει, πάντα, ένα υποβλητικό εκφραστικό σύμβολο της στέρεης γνωριμίας μας με αυτό που θα αποκαλούσαμε: εθνική μοίρα. 'Αφηρημένα σχήματα, είναι εκείνα που δεν έχουν ως αντίκρουσμα πραγματικές καταστάσεις. 'Αλλά οι κίνδυνοι και τα προβλήματα ενός Έθνους, είναι κάτι το πραγματικό. Πραγματική, λοιπόν, είναι (ή πρέπει να είναι) και η συνείδηση, που οι πολίτες του Έθνους αυτού έχουν της, κά-

θε φορά, ιστορικής κρίσιμότητας της πορείας του. 'Ο όρος «έθνική συνείδηση», όταν ένταχθεί στα πλαίσια της πορείας του Έθνους, εκφράζει την άτεγκτη απαίτηση ενός χρέους: να γνωρίζουμε τον βαθύτερο εαυτό μας, δηλαδή: τί είναι κατά και τί υπέρ ημών. 'Επειτα από τη μικρή τούτη ανάλυση, εύκολα μπορούμε να αντιληφθούμε την δεσπόζουσα έννοια που έχει προσλάβει ο όρος αυτός. Πράγματι, η έννοια του εθνικά ανεπιλήπτου ή επιληψίμου, είναι ότι εκφράζει ο όρος ανάλογα πάντα με την αναφορά και τον συσχετισμό του με αυτές ή εκείνες τις συνθήκες. Το «έχω εθνική συνείδηση», ή, «στερούμαι εθνικής συνειδήσεως», είναι δυο καταστάσεις που, ενώ ξεκινούν από το απώτερο γεγονός της συνειδητοποιήσεως ή μη των θεμελιωδών όρων υπάρξεως του Έθνους, καταλήγουν να εκφράζουν τον ήθικο δεσμό μας με το Έθνος, συνεπώς και τον βαθμό της προσωπικής ευθύνης μας απέναντι στα πεπραγμένα του. Σε όποια, λοιπόν, έκδοχή και αν πάρουμε τον κρίσιμο τούτον όρο καταλήγουμε πάντα στο ίδιο επίπεδο προσωπικής ήθικης ευθύνης.

Σχετικά με τον όρον αυτόν, ο πολιτικός λεκτικός τυχοδιωκτισμός, έχει τις εξής δύο μορφές: είναι αυτός

που χρησιμοποιεί τον όρο κατά κόρον, δηλαδή έξω από κάθε μέριμνα να τον συνδέσει με υπάρχουσες καταστάσεις. 'Αλλ' είναι και ο άλλος που δεν τον χρησιμοποιεί, ή τον χρησιμοποιεί, για να τον έμψαίξη. Και στις δύο περιπτώσεις, βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα φαινόμενο μειωμένης ήθικης ευθύνης. 'Ο απόλυτος κρίσιμος αυτός όρος, μεταβάλλεται σε σχήμα κενό από κάθε περιεχόμενο. Και ενώ, στην πραγματικότητα, εκφράζει δεδομένα πραγματικά και καθήκοντα έξω από κάθε άμφισβήτηση, μεταπίπτει σε μιαν απλή ακουστική εντύπωση, σε άφηρημένη κατασκευή, που δεν έμπνέει, αλλά υποβάλλει την ιδέα του νόθου και παραπλανητικού. Ποιός να τολμήσει έπειτα από αυτό να μιλήσει περί εθνικής συνειδήσεως; 'Η κατά κόρον χρησιμοποίησή του και η αποσύνδεσή του από την βασική έννοια της συνειδητοποιήσεως όπως κι από τα προφανή δεδομένα που απαρτίζουν την εθνική πραγματικότητα, οδηγεί σιγά αλλά μ' ασφάλεια στην άχρηστευσή του ως συμπυκνωτού των βασικών καθηκόντων του καθενός απέναντι στο Έθνος, δηλαδή στην άχρηστευσή του ως συμβόλου. 'Αλλά η τέτοια μεταχείριση του συμβόλου αυτού, προϋποθέτει άγνοια ή και περιφρόνηση προς την έννοια του καθήκοντος, έννοια που στεγανά συνδέεται με

την τοποθέτηση του καθενός μέσα στα πλαίσια της εθνικής πορείας. 'Από τούτο, λοιπόν, καταφαίνεται ότι η άκαιρη και καταχρηστική χρησιμοποίηση του όρου «έθνική συνείδηση», δημιουργεί μια σε βάθος σύγχυση για το τί είναι εθνικά ζωτικό και επείγον, όπως επίσης σύγχυση για το τί είναι το χρέος εκάστου απέναντι στα γεγονότα και στις καταστάσεις που, σε μια δεδομένη στιγμή, αποτελούν την πραγματικότητα του Έθνους. Δηλαδή ενώ ο όρος αυτός εκφράζει μια κορυφαία στιγμή της εθνικής αυτοσυνειδήσεως, μ' άλλα λόγια μια κορυφαία στιγμή της γνωριμίας μας με τα κρίσιμότερα προβλήματα της ζωής του Έθνους, ξεπέφτει σ' ένα λεκτικό περίτριμμα χωρίς σημασία, δηλαδή χωρίς την ικανότητα να έμπνέει ποδός τοποθετήσεις, που προϋποθέτουν ήδη την άσφαλή διάγνωση για τον καταπιεστικό χαρακτήρα του δεδομένου προβλήματος. 'Από την άλλη μεριά, η έμπαικτική αναφορά του όρου «έθνική συνείδηση», ή ακόμα και η συστηματική φθορά των βασικών ήθικών έννοιών του που του γίνεται με τη μέθοδο της αποσιώπησης, καταλήγουν στα ίδια αποτελέσματα: στη δημιουργία μιας επικίνδυνης παρανοήσεως για το τί ακριβώς εκφράζει! Δηλαδή ο όρος που με σα-

(Συνεχίζεται)

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

23 Φεβρ. 1967

ΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΗΣ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ»

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

(ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΚΩΝ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ)

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΑΜ. Α. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Β'

«Έρχεται ή στιγμή, όπου πρέπει ή Δημοκρατία να συνειδητοποιήση τόν υπέρτατο κίνδυνο, για να μόρση να σωθή. Τούτο είναι ένα δύσκολο έργο, και ή εθνική συνείδηση έχει τόν λόγο εδώ, με τή μορφή τής επαγρυπνήσεως. Η επαγρύπνηση προϋποθέτει τήν συνείδηση του κινδύνου. Είναι ή δημοκρατική συνείδηση, στήν δεξύτερη, στήν πιο γεμάτη μορφή τής. Αυτός που επαγρυπνεί για τὰ συμφέροντα τής Δημοκρατίας, αυτός που κάθε φορά προσπαθεί, μέσα από τή συρροή τών καταστάσεων και τών γεγονότων, να δῇ τὸ καίριο και τὸ ἐπιτακτικό, αυτός έχει γνήσιο ήθος δημοκράτου. Ένα τέτοιο ήθος δημοκρατικό

πραγματώνει ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσάτσος με τὰ δύο του ἄρθρα που δημοσίευσε στήν «Καθημερινή» (3 και 4 Φεβρουαρίου ἐ.ε.), με τὸν τίτλο «Ἡ θέσις μας ἔναντι τοῦ κομμουνισμοῦ». Ὁ τρόπος που ἀντιμετωπίζει τὸ κρίσιμο τοῦτο για τὴ ζωὴ τῆς Δημοκρατίας πρόβλημα, έχει τὸ κύρος μίας υπεύθυνης πράξης. Ὅτι έχει διαγνώσει τὸ πρόβλημα και ἐπισημαίνει τὸν κίνδυνο με τὴν εὐθύνη ἐνὸς που συνειδητοποιεῖ ἀπὸ τὴν σκοπιὰ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, τοῦτο ἀκριδῶς ἀνυψώνει τὸ κείμενο στὸ ἐπίπεδο τῆς ἠθικῆς ἐνέργειας, δηλαδὴ στὸ ἐπίπεδο τῆς πράξεως. Γιὰ τοῦτο και ἔχει δικαιωθῇ τὸ κείμενο τοῦτο, ἀπὸ μόνη τὴν πρόθεση με τὴν ὁποία ἔχει γραφῇ. Καὶ εἶναι μίᾳ ἐξαίρεση, μέσα σ' ἓνα κα-

ταθλιπτικό στρώμα σιωπῆς. Σιωπῆς που, ἐνῶ ἰσχυρίζεται ὅτι ἀπορρέει ἀπὸ γνήσιες δημοκρατικὲς πεποιθήσεις, δὲν ἀποτελεῖ στήν πραγματικότητα ἄλλο ἀπὸ ἀρνήση τῆς Δημοκρατίας. Ἡ «Καθημερινή», σὲ σχόλιο τῆς πάνω στὰ δύο αὐτὰ ἄρθρα τοῦ κ. Τσάτσου, ἔγραφε τὰ ἐξῆς: «Δειλοὶ καὶ ὑπουλοὶ ἔχθροὶ τῆς δημοκρατίας εἶναι ὅσοι... ἐν ὀνόματι τῆς ἰσχυρίζονται, ὅτι πρέπει νὰ παραμῆνῃ ἀνυπεράσπιστος εἰς τὰ πλῆγματα τοῦ ἀριστεροῦ ὁλοκληρωτισμοῦ. Ἡ δημοκρατία ἔχει χρέος πρὸς ἑαυτὴν νὰ ἀμύνεται καὶ νὰ καταπολεμῇ τὸν κομμουνισμόν, διότι οὐτὼ μόνον θὰ διασωθῶν αἱ λαϊκαὶ ἐλευθερίαι». Αὕτῃ εἶναι ἡ κεφαλαιώδης θέση τοῦ κ. Τσάτσου: Δημοκρατία, σημαίνει ριζικὴ ἀντίθεση πρὸς τὸν κομμουνισμό. Διαφορετικὰ διαψεύδεται σ' αὐτὴν τὴν ἴδια τὴ βάση τῆς. Ἀλλὰ καὶ κομμουνισμός σημαίνει ριζικὴ ἀμετακίνητη ἐχθρότητα ἀπέναντι στὴ Δημοκρατία. Γιατί αὐτό; «Ἀρχίζουν καὶ οἱ πιδὲ ἀφελεῖς νὰ βλέπουν, γράφει ὁ κ. Τσάτσος, ὅτι ὁ κομμουνιστής, καὶ ἂν τὸ θέλει ἀκόμη, δὲ μπορεῖ νὰ συμβιβασθῇ. Διότι ἡ πηγὴ τῆς δυνάμεώς του εἶναι ἡ ἀδιαισχυσία καὶ, ἂν κάνει πὼς συμβιβάζεται, τὸ κάνει γιὰ νὰ μπάσει τὸν δούρειο ἵππο μέσα στὴν πολιτεία καὶ νὰ τὴν καταλάβει μόλις μπορέσει. Συμβιβασμός κάποτε μπορεῖ νὰ γίνῃ μεταξύ Ἀνατολῆς καὶ Δύσης. Μακάρι μάλιστα νὰ γίνῃ τὸ γρηγορότερο. Ἀλλὰ ὅχι τοῦ εἶδους που φαντάστηκαν μερικοὶ. Θὰ χαρά-

χθοῦν σύνορα τῶν ἰσορρόπων ἰμπεριαλισμῶν. Ἀλλὰ πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα δὲν πρόκειται νὰ διατηρηθοῦν ὑποχθόνιες ἀντίπαλες δυνάμεις (...). Ἡ θὰ ὑπάρξει παντοῦ ἐλευθερία καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὴν καταρρέωση τοῦ κομμουνισμοῦ ἢ θὰ ὑπάρξουν σαφῶς χαράγμενα σύνορα γιὰ τὸν κομμουνισμό. Καὶ ὁ συμβιβασμός θὰ συνίσταται ἴς τὸ ὅτι, πέρα ἀπὸ αὐτὰ τὰ σύνορα, ὁ κομμουνισμός θὰ εἶναι κυρίαρχος. Ὡστε καὶ αὐτοὶ οἱ ἰδεολόγοι τῆς δῆθεν ἰσορροπίας καὶ τοῦ δῆθεν συμβιβασμοῦ δὲν ἔχουν πιά σημασία. Σήμε-ρα πιά αὐτὰ ὑποστηρίζονται μόνο ἀπὸ τὰ συνειδητὰ ὄργανα τοῦ κομμουνισμοῦ, που θέλουν μετὰ τὴν ἐπιβολὴ αὐτοῦ τοῦ δῆθεν δικαίου συμβιβασμοῦ νὰ μπάσουν μέσα στὰ τεῖχη μας τὸν δούρειο ἵππο. Ἀλλὰ καὶ αὕτῃ ἡ ἐλπίδα ἔχει πιά ἐκλείψει. Γιατί μῆκαμε στήν περίοδο τοῦ σχεδὸν φανεροῦ παιχνιδι-οῦ. (...). Παράταξη που ἀποφεύγει νὰ λάβει θέση ἀρνητικὴ ἢ θετικὴ ἀπέναντι στὴν κομμουνιστικὴν ἀξίωση, δὲ θὰ εἶχε περιεχόμενο. Θὰ ἦταν μίᾳ φυγῇ χωρὶς οὔτε ἠθικὴ, οὔτε πολιτικὴ ἀξία. Δὲ μπορεῖ νὰ σημαίνει μίᾳ παράταξη που ἀρνεῖται νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὑπάρχει αὕτῃ ἡ σαφὴς πρόθεσις καὶ ἡ κατηγορηματικὴ ἀξίωση τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ κυριαρχήσει. Ὅποιος δὲν αἰσθάνεται τὴν καταθλιπτικὴν παρουσία αὐτῆς τῆς ἀξίωσης τοῦ κομμουνισμοῦ ἢ δὲν ἔχει καμμιὰ πολιτικὴ κατανόηση ἢ τότε θέλει, γιὰ νὰ βοηθήσει κρυφὰ τὸν κομμουνισμό, νὰ

κάνει πὼς δὲν τὴν αἰσθάνεται». (Βλ. Κ. Τσάτσου, «Ἑλληνικὴ Πορεία». Ἀθήναι 1952, σελ. 180 καὶ 181). Ἐκεῖνο που δογίνεται ἀπὸ τὴν ἀνάλυση αὕτῃ, εἶναι πὼς ἀντίθεση ἀγεφύρωτῃ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴ Δημοκρατία καὶ στὸν κομμουνισμό. Καὶ ὅτι γιὰ τοῦτο ἀκριδῶς ὁποιαδήποτε τάση συμβιβασμοῦ μετὰ τὸν κομμουνισμό, ἐνῶ ἔχει πρόσωση δημοκρατικὴ, στήν πραγματικότητα δὲν εἶναι παρὰ προδοσία τῆς Δημοκρατίας. Θὰ καταλάβουμε τὴν προδοσία αὕτῃ στὶς ἀληθινὲς τῆς διαστάσεις, μόνον ἂν ἐρευνήσουμε τὴν φύση τῆς Δημοκρατίας καὶ τὴν φύση τοῦ κομμουνισμοῦ. Γιατί τότε, ἀναπόφευκτα, οἱ δύο αὐτὲς «φύσεις» ἢ ἀντιτεθοῦν μετὰ σφοδρότητα. Οἱ ἀντιθετικές διαφορὲς τοὺς οἰκοδομοῦν τὴ μεγάλη ἀντίθεση, αὕτῃ που εἶναι πραγματικὰ ἀγεφύρωτῃ, γιατί προκύπτει ἀπὸ ἐχθρότητα κι ἀπὸ τὸ μῖσος ἐκεῖνο που θὰ τὸ λέγαμε: ὀργανικό, δηλαδὴ σύμφυτο μετὰ τὴν ἰδιαιτερότητα τῶν δύο αὐτῶν ἰδεολογικῶν συστημάτων. Σχετικὰ μετὰ τὴν φύση τῆς Δημοκρατίας, ὁ κ. Τσάτσος γράφει: «Ἡ ἐννοία τῆς δημοκρατίας εἶναι πολὺ πλατύτητα ἀπὸ ὅτι τὴν φαντάζονται πολλοὶ τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια ἐπηρεασμένοι ἀπὸ ἀντιλήψεις που ἦταν νοητὲς ὡς τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶ-να, σὲ ἐποχὴ που ἦταν ἀνύπαρκτα τὰ προβλήματα που ἡ δημοκρατία καλεῖται σήμερα νὰ ἀντιμετωπίσῃ. Τὸ πλεονέκτημα ἀκριδῶς τῆς δημοκρατίας εἶναι ἡ δυνατότητα νὰ προσλαμβάνει

(συνεχίζεται)

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 9-11-ΑΘΗΝΑΙ 112
ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟΝ: 531.001 (5 γραμμαί)
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ: 531.006 ΔΙΕΥΘ. 527.294-531.000
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΒΡΑΔΥΝΗ-ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΤΥΠΟΝ: 354 ΒΡΑΔΥΝΗ-ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ βραδυνή

10
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΤΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
18
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ: (5.373) 15.178
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1,50

Τόρνης : ΑΗΜ. Α. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ (1924-1938)

Διευθυντής : ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΩΦΟΡΟΝ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ!

«Τὸ μέγα αὐτοκτονικὸν εἶναι τὸ
ἀφθελόμορον...»

ΣΙΛΛΕΡ

Λυπούμεθα, ἀλλά... Ἄν εἶχον προκηρυχθῇ ἐκλογαί, θὰ ἐσταυρώμεθα. Ἀκόμη ὅμως δὲν ἐξομολογῶνται τὸ διάταγμα. Αἱ συνθήκαι ἀντιμετώπισης δὲν διαμορφώθηκαν δραστηρικῶς. Περιθώροι ἀναθεωρήσεως ἀνακαταστάσεως —θεσμικῶν βελτιώσεων ἐπὶ— ἀπομένουν. Δυνάμεθα νὰ διακηρύξωμεν τὴν ἀλήθειαν —μὲ τὴν ἐλπίδα ὀφειλόμεν— καθὼς τὸ ὀφείλομεν.

Ὡς τίμιοι καὶ ἀνιδιοτελεῖς στρατιῶται τῆς ἐθνικῆς Ἑλλάδος, εἰς οὐδὲν τὸ ἴδιον ἀποβλέποντες —καὶ δὲν ἐπικαλούμεθα τὸν τίτλον ἀνερτίκτου— ἀισθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ τονίσωμεν, ὅτι οὐτὴ τὴν δογματολογίαν οὐτε τὴν ἀπὸ μακροῦ πορείαν τοῦ διαδόχου τοῦ Κωνστ. Καραμανλῆ καταρθούμεν νὰ ἐννοήσωμεν ἢ νὰ παρακολουθήσωμεν.

Ἐπιμένει νὰ ἐξημερώσῃ τὸν Μινώταυρον —ἐπιδιώκων τὸν «καταναλισμὸν», δι' αὐτοαποφιλίαν.

Ἐκείνου τοῦ ἀποκρίνεται δι' ἐπαναστάσεως!

Ἀπὸ τοῦ 1963 ἔχει εἰσβάλει εἰς τὸν τόπον ἐπαναστατικὸν κίνημα μνηστικτοῦ τύπου, στρεφόμενον ἐναντίον δημοκρατίας τοῦ Ἑλληνικοῦ συστήματος, τὸν θεσμὸν τοῦ, τὸν παραδόντων, αὐτὸν τὸν βῆμα τῆς κοινωνικῆς πειθαρχίας καὶ τὸν στοιχειώδες εἰς ἀήρην εἰς μεθυστικὴν κορύβαντα.

Τοῦτο ἐνστάθη μετὰ τὸ Ἰαυλικόν. Ἀπεκρουσθὲν δὲ ἀπὸ μνημὸν διὰ τοῦ ἐπονεϊδίστου ἀρνησιπάρτιδος.

Εἶναι μόνιμον, ἀναλλοίωτον, γινώσκουσιν τὸν ἐπαναστατικὸν ἐξελίξων —ἐπαναλωμνομένων εἰς κάθε ἐποχὴν καὶ εἰς κάθε περιβάλλον, μὲ τὴν ἀναγκαιότητα φυσικοῦ νόμου— ἡ ἐπικρατῆσις τὸν ἀδελφάκτων. Οἱ Ἰακωβίνοι σύρουν εἰς τὴν λαμπρότην τοῦ Γρονδίνου, τέλος δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ὁμάδα τοῦ ἡφαιστειακοῦ Δαντὸν, ὅταν ὁ ὁμητικὸς ἡμετέρας ἀρχίζει νὰ ἀποστρέφεται τὸ πολὺ αἷμα. Οἱ Μπολσεβίκοι κατασπαράσσουσιν τοὺς Μενσεβίκους. Ἡ «μετριοπάθεια», εἴτε ἐντὸς τῶν κόλπων, εἴτε εἰς τὴν ἀντιπέραν ὁχθὴν, σωρεύεται. Ἐστὶ καὶ ὁ θρασὺς Κλαζομένιος Β' παρεμέρι-σιν ἀνευ δυσκολίας τὰς ἀσθενεῖς ἐντὸς τῆς Ε.Κ. συντηρητικὰς τάσεως. Καὶ οδηγεῖ θλιβεροῦς αἰχμαλώτους τοὺς Μαύρους καὶ Νικητάς, αὐτὸν δὲ τὸν Τούταρχομὸν —πατέρα ἀπὸ τὴν ρίαν.

«Ἐκφράζει» τὸ κίνημα. Καὶ τὸ διευθύνει.

Ἄν αἱ κάλπαι δώσουν πλειοψηφίαν εἰς τὴν Ε.Κ. καὶ τὸν ἐρυθρὸν σάτυρον —δηλαδὴ εἰς τὸ ἀπὸ ἐπὶν ὀφθαλμοφανές, μονολιθικόν, συγκρότημα τοῦ λαικοῦ μετώπου— ὡς μὴ προσποιοῦμεθα ὅτι αὐταπατάμεθα.

Τὸ ἐνδεχόμενον ταυτίζεται μὲ τὴν βεβαιότητα γενικῆς ἀνατροπῆς, ἐν μέσῳ φλογὸν καὶ αἱμάτων.

Ἐνῶπιον ταιούτης σχηματίζομενης καὶ προκλητικῶς ἀκαταστάσεως θυέλλης —ἀπαρθευματιστοῦ βιαιοτήτος, χυδαϊότητος, καὶ ἀνθελληνισμοῦ— ἡ ἐνδεχόμενη ἀπόκρισις συνίσταται εἰς ἀγασμούς, μὲ λευκὰ χειρόκτια, καὶ γλυκερὰ ἐκκλησιῶν ἐνθυμιζούσας ἱερουργίας.

Διὰ τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ Ὑψίστου, εἰς τοῦτο συνίσταται.

Ἡ ὕβρις δὲν νικά τὴν ὕβριν. Μάλιστα.

Ποῖος ὅμως ἐξήγησεν ἀπὸ τὸν διάδοχον τοῦ Κωνστ. Καραμανλῆ ὕβρεις;

Οἱ ἀξιοὶ τοῦ ἀνόματος εἰσαγγελεῖς δὲν ὕβριζον. Ἐκτελοῦν ὅμως μὲ αὐστηρότητα τὸ καθήκον των.

Ἀνομιέμενον —ἀπὸ ἑνὸς σχεδὸν ἥδη, εἰκοσιμῆνον— ἀπὸ τὸν ἀξιοῦμενον ἀρχηγῶν τῆς Ε.Ε. νὰ πρὸς πρῶτον μετὰ τὸν σθένος τὰς θέσεις τῆς ἐθνικῆς Ἑλλάδος. Ἀρχέ-μνος ἀπὸ τοῦ Βασιλέως, τὸν ὅποιον συστηματικῶς ἐγκατέλει-πον ἐπεδευμένον εἰς λυσσώδη ἐκτροπὴν συκοφαντικῶν καὶ συνταγματολογικῶν σοφισμάτων, ἐνῶ μὲ ἐτοιμότητα ἐσπευδε παρὰ τὸ πλεον τὸν κ.κ. Παπαλῆδην —Ἠλίου εἰς ὁριεῖαν ἐπί-κρισιν τῶν διαγγελμάτων τῆς πρώτης τοῦ ἐτους.

— Θεωρῶ τὸ ζήτημα (δηλαδὴ: τὰ περὶ προξικοπήμα-τος) κλειστόν, ἐδηλοῦ βραδυτέρων.

Καὶ ὅμως σήμερον ἀκόμη ἀποτελεῖ τοῦτο τὸ φλέ-γον ἐπικεντρὸν τῆς πολιτικῆς διαμάχης, τὸ ὅποιον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, διατηρεῖ καὶ ἀναρριπίζει τὸν φανατισμὸν τοῦ λαικοῦ μετώπου.

Ἀνομιέμενον ἐπίσης ἀπὸ τὸν ἴδιον μίαν ὑποτυπώδη ἔστω προσπάθειαν ὑπογραμμίσσεως τῶν σφαλμάτων, τῶν ἐγκλημά-των, τῶν ψευδῶν, τῶν ἀπατῶν, τῶν αἰσχῶν, τὰ ὅποια ἀφεί-δως παρουσίασαν οἱ ἀντίπαλοι. Διὰ τὴν ἀπαραίτητον δια-φώτισιν τοῦ κοινού. Καὶ τὴν δημιουργίαν γενικῆς συν-ειδήσεως.

Ἀντὶ τούτου, ἀφηγείτο ἀπὸ τοῦ βήματος, μετὰ περιπα-θείας, πῶς ἡγούνησε τὴν προηγουμένην νύκτα, ἀναζητῶν τρόπον συγκαλύψεως κάποιου ἀπὸ τὰ σκάνδαλα τῆς ἐπαύλειος!

Καὶ ἡ εὐγενὴς αὐτῇ σιωπῇ ὠδήγησεν εἰς τὸ ἀποτέλε-σμα, ὅτι οἱ ὅπαδοι τῆς Ε.Κ. ἀποστομίζουσιν μὲ εὐκο-λίαν κατὰ τὰς συζητήσεις τοὺς ἐθνικοφρόνας.

— Ἀφού δὲν βγαίνει λέξι ὁ δικός σας, σημαίνει ὅτι ὅλα αὐτὰ εἶναι παραιμύθια.

Αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ διακηρύξωμεν ἀνευ περι-φράσεων, ὅτι, ἐνώπιον οἰουδήποτε κινδύνου, ὁ χειρότερος τρό-πος προφυλάξεως εἶναι νὰ κοιμησθε, νὰ ἀποκοιμίζετε δὲ τοὺς συγκινδυνεύοντες.

Ἀπειλεῖ κίνδυνος θανάσιμος τὴν Ἑλληνικὴν πα-τρίδα.

Ὁ κ. Κ. Τσάτσος εὐλόγησεν τὸν ἐτόνιζε πρὸ ἡμερῶν εἰς ἀξιόλογον ἄρθρον του.

Ἐπέρριπτε ὅμως τὴν εὐθύνην εἰς τοὺς ἐθνικοφρόνας... πο-λίτας, οἱ ὅποιοι, ἐνοῦνται μαινομένων ἀντιπάλων, «στεροῦνται ἀγωνιστικότητος»!

Ἀπὸ πού νὰ τὴν ἀντλήσουν ὅμως οἱ ἀτυχεῖς, ὅταν τοὺς ρωτῆτε ἐπὶ τῶν χρόνῳ μέν... ἀγασμῶν, ὅταν συστημα-τικῶς καλλιεργεῖτε τὸν ἥθικον ἀφελισμόν, ὅταν ἀπὸ τοῦ Ἰ-ουλίου 1965 δὲν τοὺς ἐκαλέσατε ἅπαξ εἰς μίαν δημοσίαν συνάθροισιν, ἐνώπιον μυριάδων συγκεντρώσεων, δια-δηλώσεων, πεζοδρομικῶν ἐπιδείξεων, συνεστιάσεων, παινο-ειδῶν προπαγανδιστικῶν δραστηριοτήτων —τῶν ἄλλων;

Ὅταν συνεχῶς καὶ οἰονεῖ ἐκ προγράμματος ἐγκαταλεί-πετε τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τοὺς ἀνα τόνους εἰς τὸν ἀντίπαλον;

Ὅταν ἀφίνατε εἰς αὐτὸν τὴν διαπαῶν καὶ πτήσετε σείς ὑπὸ τὸν «πνιγέον»;

Ἀπὸ παράγοντα τῆς πνευματικῆς ὀλκῆς τοῦ κ. Κ. Τσά-τσου εἰχομεν τὴν ἀξίωσιν περισσότερὰς εὐλικρινείας εἰς τὴν διάνωσιν καὶ ἐπιστημονισμὸν τῶν αἰτίων ἑνὸς φαινομένου, τὸ ὅποιον ἄλλως λίαν υπερβάλλει, διότι ὁ ἐθνικὸς κόσμος, παρ' ὅλους τοὺς ὑπνωτισμούς, διαθετὲ μαχητικὸν φρόνημα ἀρκε-τὸν ὅπως δανεῖται εἰς ἄλλους, ἀδμονεῖ δὲ μόνον καὶ ἀσφυ-κτικὰ διὰ τὴν ἀπελπιστικὴν χαλαρότητα τῆς διευθύνσεως.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὅμως τῆς συζητήσεως προσέρχεται μειδιῶν αὐτοσχεδῶς ὁ διακεκριμένος ἐκ Πατρῶν πολιτευτής, διὰ νὰ μᾶς καθυστερήσῃ.

— Ἀδελφοί, μὴ φοβῆσθε! Ἐχω ἐξησφαλισμένη τὴν ἀ-πόλυτον πλειοψηφίαν καὶ τὴν αὐτοδύναμον Κυβέρνησιν. Μὴ ταρασσέτω ὑμῶν ἡ καρδιά!

Τὸ ἄγγελμα —μὲ προϋπόθεσιν τὴν ἀναλογικὴν καὶ σει-ρὰν ἀντιθέτων ἐκτιμήσεων τοῦ ἴδιου εἰς τὸ ἐγγὺς παρελ-θόν— ἀκούεται ὡς ἡχος ὀγδοῦ θαύματος.

Ἐπιθυμοῦμεν σφόδρα νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ θαῦμα.

Ἀλλὰ, πονηρὸν δαιμόνιον ψιθυρίζει εἰς τὸ οὖς:

Ἡ ἐπίδειξις ἀσφαλείας καὶ βεβαιότητος εἶναι λαμ-πρὰ μέθοδος παρακαμψῆς καὶ ἀποσιωπήσεως τῆς ἀνάγ-κης τοῦ Κωνστ. Καραμανλῆ.

Λομπρὰ ἴσως. Ἐλάχιστα ὅμως ἀναντίρρητος.

Διότι ἀπὸ οἰονδήποτε νίκην, ἡ μεγαλυτέρα νίκη ἐπιβάλλεται, εἰς κάθε περίστασιν, νὰ προτιμῇ.

Ὅταν διακυβεύεται τὸ πᾶν —φείδετε νὰ ἀναζητήσετε τὸ εὐρύτερον ἐφικτὸν περιθώριον δυνατότητων καὶ ἀσφαλείας.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον προσφέρει ὁ Ἀπών, ἐρχόμενος. Ὅχι τὸ μικρότερον.

Μετὰ λύπης δὲ, ἀλλὰ μὲ βαθεῖν συναίσθησιν τῆς ἐθνι-κῆς εὐθύνης καὶ τοῦ δραματικοῦ ἐπερὶ τίνος πρόκειται, ἔ-χομεν τὴν ὑποκρίσιν νὰ ὑπογραμμίσωμεν, ὅτι ὁ διακεκριμέ-νος ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ε. πολιτεύεται εἰς ἐπίπεδον στενοῦ κομματισμοῦ, ἐκδήλωσις χρωματισμένου ἀπὸ προσωπικὰ βλέ-ψεις, ὁ ὅποιος οὐτε τὰς ἀνάγκας τῆς ὥρας ἀνταποκρίνε-ται οὐτε εἰς τὴν ἥθικὴν του σειρὰν ἀντιστοιχεῖ.

Τοῦτο ἀπέδειξεν ἡ αἰφνιδιστικὴ (δι' ἀπὸτόμου διαδή-ματος, ἐνθυμίζοντος τὸν Ἰταλὸν πρεσβευτὴν Γκράτσι τοῦ Μουσσολίνι) ἀνατροπὴ τοῦ ὑπουργείου Στεφανοπούλου —εἰς παρῶντας ἐορτῶν, ὅταν καὶ εἰς τὸ Βιετνάμ ἐκκρύσσειτο ἀ-νοικηρὸν— χωρὶς νὰ ἔχῃ πραγματοποιηθῇ ἡ διάλυσις τῆς προ-μοκρατικῆς οργανώσεως ἢ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ κρατικοῦ μηχαν-ισμοῦ ἀπὸ τὰ σμήνη τῶν ἐρυθρῶν προκτόρων, χωρὶς νὰ ἔχῃ τερματισθῇ ἡ κρισιμωτάτη ὑπόθεσις ΑΣΠΙΔΑ— μετ' ἀδια-φόρου δὲ δηλώσεως ὅτι τὰς... ΤΕΑ ἀφωπλίζοντο πάντοτε!

Ἡδύνατο, κατ' ἴδιον, νὰ εἰδοποιήσῃ κατηγορημα-τικῶς τὸν κ. Στεφανοπούλου:

Ἄρθρον τοῦ κ. ΝΙΚ. ΑΝΤ. ΒΕΝΤΗΡΗ

Ἀρκεῖται ἀπὸψεως τοῦ κατωτέρου ἄρθρου εὐρίσκουν λίαν ἐπιφύλακτικὴν τὴν «ΒΡΑΔΥΝΗΝ», ἀλλὰ δὲ βασι-κῶς ἀντιθετὸν. Ἡ ἐφημερὶς ὅμως αὐτὴ ἡ ὁποία πιστεῖται εἰληκτικῶς καὶ ἐμπροστίας εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ἐνόμι-σεν ὅτι δὲν δύναται νὰ στερήσῃ τὴν ἐκφράσιν τῶν ἀνέφε-λῶν τοῦ ἀπὸ διακεκριμένου συνταγματοῦ τῆς καὶ κορυφαίου

ἀπολογισμοῦ, δοθέντος ὅτι ὁ ἐλεύθερος διάλογος ἀποτε-λεῖ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ πολιτεύματος. Ὑπὸ τὴν προσπόθεσιν καὶ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν δημοσιεύεται τὸ ἄρ-θρον τῆς «ΒΡΑΔΥΝΗΣ» διατηροῦσας τὰς γνωστὰς ἀ-πὸψεως τῆς αἰ ὁποῖα καθημερινῶς ἐκτίθενται ἀπὸ τῶν στήλων τῆς.

— Θὰ ἀνομιέμεν μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου τὴν διάλυσιν τῶν Λαμπράκηδων καὶ ἐκείνην τὴν... ἐκδομὴν ἀποστασιοδρε-ποίησιν. Ἄν δὲν τὰς κάμετε, θὰ ἄρα τὴν ἐμπιστάσων.

Ἀντὶ τούτου, παρέδωκε τὰ πάντα, πορητήθη τὸν πάν-των, ἐπρόθυμοποίησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἀναλογικὴν, ἡ ὁ-ποία οὐδ' ὅλως εἶναι ὀχνηρὰ θρίαμβος ἡ ἀπολύτων πλειο-ψηφίῶν, ἔχει ὅμως τὸ χάρισμα, ὅτι δυσκολεύει τὸν Κ. Καραμανλῆν —καὶ ἔρριψε τὸ Ἑλληνικὸν σύνολον εἰς τὸ ἀγνώ-στον, εἰς τὸν δρόμον τῶν ἀκυβερνησιῶν, εἰς τὴν ἀτραπὸν, φο-δοῦμεθα, τοῦ κρημνοῦ.

Τὸ χαρακτηριστικώτερον σύμπτωμα τοῦ ἐγκατασταθέν-τος ἀπὸ μακροῦ χάους —κατὰ μέγα μέρος χάρις εἰς τὸν αὐτοαποφιλισμόν τῆς Ε.Ε.— εἶναι ἡ κατὰ κράτος κυριαρχία τῶν λέξεων εἰς βάρος τῶν πραγμάτων, ὁ θρασὺς κοροκι-σμός τῶν ἀνομιετέρων ψευδῶν ἐναντί τῆς σεμνοπρεπῆς σιω-πῆς τῆς ἀληθείας, ὁ παρομερισμὸς τῶν καὶ ὀντων καὶ κατεπιγινόμενων προβλημάτων τῆς νεοελληνικῆς ζωῆς ἀπὸ τὰς κενὰς φράσεις.

Ὁδηγεῖται ὁ τόπος εἰς ἐκλογὰς μὲ ἐπιβλῆθ ἑνὲν θέμα: ποῖος κυβερνᾷ, καὶ μὲ ἀντικείμενον τὴν ἀποκατάστα-σιν τῆς ἐπλερίας, δη-μο-κρα-τί-ας ἀπὸ κοινοῦ πολιτικούς ἀπατεώνας καὶ ἀπὸ τοὺς ἐργῶ καὶ δόγματι στεργαγλιστάς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος.

Οὐδόλως πάσχοντες ἀπὸ ἑλλείψεων δημοκρατίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐκτροχισμένη κατάχρησις τῆς, ἡ τυραννία τοῦ ἀναρχισμοῦ, μᾶς βασανίζει.

Ὁνειροπολοῦντες, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ πλάσωμεν μὲ τὴν φαντασίαν ἰδανικώτερον πρόεδρον δημοκρατίας, πλεόν καλοπροαίρετον, εὐθύν, γενναίφρονα, ἀπλούστερον, μὲ τὴν λάμψιν τῆς ἀθλητικῆς νεότητος —καὶ τὴν ἐλκυστικὴν βασι-λισμὸν εἰς τὸ πλεον— ἀπὸ τὸν ἐξοχον αὐτὸν Κωνσταντῖνον.

Ἀλλὰ δὲ εἶναι τὰ προβλήματα καὶ ἄλλαι αἱ καταθλι-πτικαὶ τοῦ τόπου ἀνάγκαι.

Καὶ ἄλλη χρειάζεται ἀντιμετώπισις.

Ἐλαφρὰ τὴν καρδίαν, ὁ σοφὸς κ. Κανελλόπουλος ἀνεδέχθη τὸ βάρος τεραστίας ἱστορικῆς εὐθύνης εἰς

τοὺς ὅμους του, τοὺς ὁποίους, ὅσον καὶ ἂν τὸν ἐκτιμῶμεν δι' ἄλλας ιδιότητας, ἀδυνατοῦμεν νὰ διακρίνωμεν ὡς Ἡρα-κλείου ἢ Ἀτλαντος.

Ἦμνεί τὴν μετριοπάθειαν. Θὰ τοῦ ὑπερθυμίσωμεν, ὅτι καὶ ἡ μετριοφροσύνη, μετ' ἀντιπηγνύσεως, δὲν εἶναι ἐλατ-τωμα. Αὐτὴ θὰ τὸν ὠδηγῇ, ἐκείθεν τοῦ στενοῦ κομματισμοῦ, εἰς τὴν ἐπιδίωξιν πᾶν ἐθνικῆς συσσωματώσεως. Καθολικῆς συμπαράστασιν τῆς ἐθνικῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὁ θε-μελιώδης πρὸς τοῦτο ὅρος, τὸ πρωταρχικὸν βήμα, θὰ συνί-στατο εἰς τὴν ἄμεσον μετακόλυσιν τοῦ μεγάλου Ἀπώντος, ἡ ὁποία θὰ ἐδημιουργεῖ φρενίτιδα ἐνθουσιασμοῦ —καὶ θὰ ἐβλεπετὶν ὁ κ. Κ. Γεώργιος ἂν ἐλλείπει ἡ ἀ-γωνιστικότης! Τότε καὶ μόνον τότε θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ὀμιλῶμεν περὶ ἐξησφαλισμένης νίκης.

Αἱ ἐκλογαὶ δὲν ἐπροκηρύχθησαν εὐτυχῶς ἀκόμη. Ὑ-πάρχει εἰσέτι χρόνος, ὅπως ἐπιβληθῇ ἡ σιδηρὰ ἀνάγκη τῆς στοιχειώδους λογικῆς καὶ τῶν πραγμάτων.

Θὰ ἐπιβληθῇ, χωρὶς ἀμφιβολίας.

Ὁ δημιουργὸς θὰ ἔλθῃ.

Ὁ νικητὴς θὰ εὐρεθῇ ἐν μέσῳ ἡμῶν.

Θὰ σαρώσῃ ἀπὸ τὸν στίβον τὸ δργίον τῶν ψευδῶν. Καὶ τῶν κενῶν λέξεων μὲ τὰς ὁποίας διαδοικολογεῖται ἐπὶ τρία ἔτη ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

Θὰ ἀνασκουμπωθῇ.

Θὰ πράξῃ πολλὰ —καθὼς ἄλλοτε.

Ὁ τόπος θὰ ἀναπνεύσῃ. Θὰ ἀλαλάξῃ ἀπὸ χορῶν.

Καὶ θὰ ὁδηγηθῇ περαιτέρω μὲ ἄλκιμα βήματα εἰς τὴν λεωφόρον τῆς μεγάλης, τῆς ὀριστικῆς, ἀνυψώσεως —τὴν ὁ-ποῖαν ὁ ἀκαμάτος ἐργάτης τῆς ὀκταετίας, τῶς καλῶς γνω-ρίζει καὶ τὴν ὁποῖαν ἐφραῖε πρὸ τριῶν ἐτῶν τὸ ψεῦδος, ἡ συ-κοφαντία, καὶ ἡ κακοήθης δημοκρατία. Ἡ Ἑλλάς θὰ ζήσῃ!

ΝΙΚ. ΑΝΤ. ΒΕΝΤΗΡΗΣ

"Ἡ βραδυνή"
18 Φεβρ. 1967

· Ιατρον ἢ Νάειρον
20 Φεβρ. 1967

20 Φεβρ. 1967

[42.2]

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΠΕΝΑ Ν. ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν. Κ. ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ
ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 16
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΥΠΡΟΥ 81
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 21-30 ΚΑΙ 62-30
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.50

ΔΕΥΤΕΡΑ

«Ο Κων. Καραμανλής είναι ο μόνος
έπιτυχών πρωθυπουργός της Εύρώπης».

Έλέχθη από τον αείμνηστον
πρόεδρον Κέννεντυ
εις τον τότε ύπουργόν Έ-
ξωτερικῶν κ. Ἀδέρωφ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΛΑΡΙΣΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967

ΙΑΤΡΟΝ "Η ΜΑΓΕΙΡΟΝ;

Άρθρον του ἀκαδημαϊκοῦ, τέως ὑπουργοῦ καὶ νῦν βουλευτοῦ κ. ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ὠριμότητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ
θὰ κριθῇ ὁ μεθαιριανὸς ἀγὼν. Ἄν προτιμῆσιν τὸν μάγει-
ρον ποῦ θὰ τοῦ παρασκευάσῃ εὐγεστά ἐδέσματα, καρυκευ-
μένα μὲ ὅ,τι κολακεύει τὸν οὐρανίσκον του, διὰ νὰ ξυπνή-
σῃ τὸ πρῶτ' ἄρρωστος καὶ πάσχων καὶ ἐλεεινὸς καὶ ἰσως
ἐγγὺς τοῦ θανάτου, τότε θὰ ψηφίσῃ "Ἐνωσιν Κέντρου."
Ἄν προτιμῆσιν τὸν ἱατρὸν ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ χορηγήσῃ ἱ-
σως πικρὰ φάρμακα καὶ θὰ τοῦ ἐπιβάλλῃ αὐστηράν διαί-
ταν διὰ νὰ ξυπνήσῃ τὸ πρῶτ', ὑγιής, εὐδιάθετος, ἐτοιμος
διὰ μιαν εὐτυχὴ καὶ μακρὰν ζωὴν, τότε θὰ ψηφίσῃ Ε.Ρ.Ε.

Ὑστερα ἀπὸ τρία ἔτη βαρεῖας μαγειρικῆς, θὰ εὐρε-
θοῦν τόσοι ἄρρονες πολῖται, οἱ ὁποῖοι θὰ προτιμῆσουν πάλιν
τὸν καταστροφέα μάγειρον ποῦ ἐκολάκευσε τὰ χαμηλότε-
ρα ἐνστικτὰ τοὺς ἀπὸ τὸν σωτήρα ἱατρὸν ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς
χαρίσῃ πραγματικὴν εὐημερίαν καὶ ἀσφάλειαν ζωῆς;

Δὲν ἔχει μνήμην ὁ λαὸς μας; Ποῖα ἦτο ἡ κατάστα-
σις τοῦ 1955 ἢ ἂν θέλετε τὸ 1953; Ποῖος ἐντιμὸς καὶ
ἐχέφρων πολίτης, ἐλεύθερος ἀπὸ φανατισμοῦ, ἐλεύθερος
ἀπὸ προκαταλήψεων καὶ ἀτυχεῖς προσωπικὰς δεσμεύσεις,
βάζοντας τὸ χεῖρ στὴν καρδίαν του, δὲν θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι
μιά σταθερὰ ἀνοδος τοῦ βιοτικοῦ τοῦ ἐπιπέδου χαρακτη-
ρίζει κλίμα ἀσφαλείας, ἡσυχίας, κλίμα σοβαρότητος καὶ
ὕπευθυνότητος καὶ συνέσεως; Ποῖος ἐντιμὸς καὶ ἐχέ-
φρων πολίτης, ἔστω καὶ ἂν εἴναι κεντρώος, δὲν θὰ αἰ-
σθανθῇ κατάθλιψιν συγκρίνων τὴν λαμπρὰν αὐτὴν δημι-
ουργικὴν περίοδον, μὲ τὴν τριετὴν περίοδον ἀσχημιῶν, ἀ-
θλιότητων, σπαταλῶν καὶ ἀσυνειπνῶν, οἷας ποτὲ δὲν ἔ-
γ' ὥρ' σε ἡ πλοῦσια εἰς σκοτεινὰς περιόδους ἱστορία τῆς
Ἑλλάδος;

Ἦτο θέαμα Κράτους αὐτὸ ποῦ ἐγνωρίσαμεν ἀπὸ τοῦ
Νοεμβρίου 1963; Ἦτο θέαμα Κράτους αὐτὸ ποῦ ἐιληρο-
νόμησεν ἡ Κυβέρνησις Παρασκευοπούλου; Πότε ἄλλοτε
ἡ σπατάλη, ἡ ἀπονία τοῦ δημοσίου χρήματος, ἔφθασε εἰς
τοιούτον σημεῖον ἀναίσχυντίας; Πότε ἐτόλμησε ἡ φαυ-
λοτέρα τῶν Κυβερνήσεως νὰ διορίσῃ ἐντὸς 17 μηνῶν εἰς

τὸ Δημόσιον, εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους ἀπὸ τὸ Κράτος Δη-
μοσίου Ὀργανισμοῦ, εἰς τὰ Ταμεῖα Συντάξεων, εἰς τὰς
Τραπεζὰς τὰς ὁποίας ἐξεπόρθησε ὅλας, τοὺς 20.000 ὑπαλ-
λήλους ποῦ ἐτόλμησε νὰ διορίσῃ τὸ Κέντρον; Πότε ἐτόλ-
μησε ἡ φαυλοτέρα τῶν Κυβερνήσεων νὰ περιτριγυρισθῇ
ἀπὸ ἀπιθάνους δῆθεν εἰδικούς συμβούλους καὶ εἰδικούς
συνεργάτας, πληρωνομένους μὲ μισθοὺς 7-15.000 δραχμῶν,
διὰ νὰ μὴν κάνουν τίποτε ἢ διὰ νὰ κάνουν τοὺς χαφιέδες
τοῦ καθεστώτος; Πότε ἡ πλέον παράφρων Κυβέρνησις
ξεκίνησε μὲ κριτήρια ἀποκλειστικῶς κομματικὰ χιλιάδες
μικρῶν ἔργων, χιλιάδες ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, τὰ ὁποῖα φου-
σικὰ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ περατωθοῦν, μόνον καὶ μόνον
διὰ νὰ παρασυρθοῦν οἱ ἀφελεῖς πρὸς τὰ ἀριστερά; Πότε
ἡ πλέον ἀναξία Κυβέρνησις ἐνεφάνισε τὸ πλῆρες μὴδὲν
εἰς πραγματικὰ παραγωγικὰ ἔργα, ποῦ βελτιώνουν τὸ βι-
οτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἀγρότου καὶ τοῦ ἐργάτου;

Ὁμοιάζει ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κέντρου πρὸς τοὺς κακο-
πίστους ἐκείνους ἐμπόρους ποῦ βάζουν εἰς τὰ καφάσια
τοὺς ἀπὸ πάνω μὲν ὀλίγα καλὰ φρούτα, ἐνῶ ὅλο τὸ κα-
φάσι κάτω ἀπὸ τὴν «μὸς τ ρ α» περιέχει μόνον σάπια.
Μὲ ὀλίγα φανταχτερά συνθήματα, μὲ κατ' ἐπίφασιν εὐερ-
γετικὰς παρασχάς, κατ' οὐσίαν καταστρεπτικὰς τῆς οἰκονο-
μίας καὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους δῆθεν εὐνοοῦν, ξεγέλασε
τὸν ἀφελὴ λαὸν καὶ παρέτεινε τὸν βίον τῆς ἐπὶ ἐν καὶ ἡ-
μισυ ἔτος.

Καὶ καθ' ὅσον ἐκρήμνιζε ὅ,τι καλὸν ὑπῆρχε, ἐδί-
ωκε πάντα ἄξιον δημόσιον λειτουργόν, ἐπεδίδeto καὶ εἰς
τὴν κατασκευὴν, ἐν ἀγαστῇ συμπονοῖα μὲ τὸν κομμουνι-
σμὸν, μιᾶς σειρᾶς ἀθλίων συκοφαντιῶν ἐναντίον τῶν πρω-
τεργατῶν τῆς Ὀκταετίας καὶ τοῦ Κ ω ν σ τ α ν τ ί ν ο υ
Κ α ρ α μ α ν λ ή. Ποῖα ἠθικὴ κατάπτωσις, ποῖα ἔλλειψις
εὐπρεπείας καὶ τιμότητος ἐπεδείχθη κατὰ τὴν διεξαγω-

γὴν αὐτῆς τῆς «μ α χ η ς τ ῆ ς λ ά σ π η ς», εἶναι ἄ-
δύνατον νὰ φαντασθῶν ὅσοι δὲν ὑπῆρξαν αὐτόπται μάρ-
τυρες. Δὲν γνωρίζω ἂν ἐντρέπονται οἱ κινήσαντες αὐτὴν
—μᾶς λέγουν ὅτι μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἐντρέπονται—πάντως
ἐντρέπομεθα ἡμεῖς διότι εἰς τὸν τόπον κατεβιάσθησαν τὰ
πολιτικά μας ἦθη εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, τῇ ἀνοχῇ μερί-
δος τοῦ Τύπου καὶ μερικῶν ἄλλων κυρίων, οἱ ὁποῖοι κά-
ποτε θὰ κληθοῦν νὰ δώσουν λόγον δι' ὅσα διέπραξαν.

Αὕτη εἶναι ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ ἐνώπι-
όν του ὁ ἑλληνικὸς λαός. Αὕτη εἶναι ἡ ἀληθὴς εἰκὼν τῆς
τελευταίας τριετίας. Τὴν ἔχει; Εἶναι μήπως ἀκόμη μεθυ-
σμένος ἀπὸ τὰ δηλητηριώδη καρυκεύματα τοῦ μαγειροῦ,
Δὲν ἤρχισε ἀκόμη νὰ αἰσθάνεται ναυστίαν; Δὲν ἤρχισε ἀ-
κόμη νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος διὰ
σκληρῶν ἐν ἀνάγκη μέτρων, θεραπεύει καὶ σώζει;

Πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι ὁ λαὸς ἀνένηψε. Ἐκόντες
ἄκοντες οἱ παρασυρθέντες, ἄλλοι φανερά, ἄλλοι εἰς ἐμπι-
στευτικὰς συνομιλίας, ὁμολογοῦν τὸ λάθος των. Τὸ στοι-
χειῶδες ἐνστικτον αὐτοσυνητήσεως τοὺς ὁδηγεῖ πάλιν
εἰς τοὺς κόλπους τῆς ΕΡΕ, τοῦ κόμματος τῆς δημιουργικῆς
ὀκταετίας, τοῦ κόμματος τῆς πολιτικῆς μετριοπαθείας, τῆς
σοβαρότητος, τῆς εὐλικρινείας.

Ἡ περίοδος τῶν μαγείρων καὶ τῶν πανηγυριῶν ὅπου
οὔτοι ἐκθέτουν τὰ ἐδέσματά τους τελειώνει. Σὲ λίγους
μήνας ἀρχίζει ἡ περίοδος τοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος θὰ σκύψῃ
στοργικὰ ἐπὶ τοῦ ἀσθετοῦντος σώματος τοῦ ἔθνους καὶ θὰ
θεραπεύσῃ τὰς πληγὰς του, θὰ τὸ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν δρό-
μον τῆς υἰείας, τῆς ἰσορροπίας καὶ τῆς πραγματικῆς εὐ-
ημερίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΤΣΑΤΣΟΣ

20 Φεβρ. 1967

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΡΕΝΑ Ν. ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Ν. Κ. ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ
ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 16
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΚΥΠΡΟΥ 81
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 21-30 ΚΑΙ 62-30
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.50

ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΛΑΡΙΣΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967

«Ο Κων. Καραμανλής είναι ο μόνος
επιτυχών πρωθυπουργός της Εύρώπης».

Έλεχθη από τον άειμνη-
στον πρόεδρον Κέννεντυ
εις τὸν τότε ὑπουργὸν Έ-
ξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ

ΙΑΤΡΟΝ ἢ ΜΑΓΕΙΡΟΝ;

Ἄρθρον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ, τέως ὑπουργοῦ καὶ νῦν βουλευτοῦ κ. ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ὠριμότητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ
θὰ κριθῇ ὁ μεθαιριανὸς ἀγὼν. Ἄν προτιμήσῃ τὸν μάγει-
ρον ποῦ θὰ τοῦ παρασκευάσῃ εὐγεστά ἐδέσματα, καρυκευ-
μένα με ὅ,τι κολακεύει τὸν οὐρανίσκον του, διὰ νὰ ξυπνή-
σῃ τὸ πρωὶ ἄρρωστος καὶ πάσχων καὶ ἐλεεινὸς καὶ ἴσως
ἐγγὺς τοῦ θανάτου, τότε θὰ ψηφίσῃ Ἐνωσιν Κέντρου.
Ἄν προτιμήσῃ τὸν ἱατρὸν ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ χορηγήσῃ ἱ-
σως πικρὰ φάρμακα καὶ θὰ τοῦ ἐπιβάλλῃ αὐστηρὰν δίαι-
ταν διὰ νὰ ξυπνήσῃ τὸ πρωὶ, ὑγιής, εὐδιάθετος, ἔτοιμος
διὰ μιαν εὐτυχὴ καὶ μακρὰν ζωὴν, τότε θὰ ψηφίσῃ Ε.Ρ.Ε.

Ὑστερα ἀπὸ τρία ἐτη βαρεῖδς μαγειρικῆς, θὰ εὐρε-
θοῦν τόσοι ἄφρονες πολῖται, οἱ ὁποῖοι θὰ προτιμήσουν πάλιν
τὸν καταστροφέα μάγειρον ποῦ ἐκολάκευσε τὰ χαμηλότε-
ρα ἐνστικτὰ τοὺς ἀπὸ τὸν σωτήρα ἱατρὸν ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς
χαρίσῃ πραγματικὴν εὐημερίαν καὶ ἀσφάλειαν ζωῆς;

Δὲν ἔχει μνήμην ὁ λαὸς μας; Ποῖα ἦτο ἡ κατάστα-
σις τοῦ 1955 ἢ ἂν θέλετε τὸ 1953; Ποῖος ἔντιμος καὶ
ἐχέφρων πολίτης, ἐλεύθερος ἀπὸ φανατισμοῦς, ἐλεύθερος
ἀπὸ προκαταλήψεων καὶ ἀτυχεῖς προσωπικὰς δεσμεύσεις,
βάζοντας τὸ χεῖρ στὴν καρδιά του, δὲν θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι
μιά σταθερὰ ἀνοδος τοῦ βιοτικοῦ τοῦ ἐπιπέδου χαρακτη-
ρίζει κλίμα ἀσφαλείας, ἡσυχίας, κλίμα σοβαρότητος καὶ
ὑπευθυνότητος καὶ συνέσεως; Ποῖος ἔντιμος καὶ ἐχέ-
φρων πολίτης, ἔστω καὶ ἂν εἴναι κεντρῶς, δὲν θὰ αἰ-
σθανθῇ κατάθλιψιν συγκρίνων τὴν λαμπρὰν αὐτὴν δημι-
ουργικὴν περίοδον, μετὰ τὴν τριετὴ περίοδον ἀσχημιῶν, ἀ-
θλιότητων, σπαταλῶν καὶ ἀσυνεπειῶν, οἷας ποτὲ δὲν ἐ-
γώρσε ἡ πλοῦσια εἰς σκοτεινὰς περιόδους ἱστορία τῆς
Ἑλλάδος;

Ἦτο θέαμα Κράτους αὐτὸ ποῦ ἐγνωρίσαμεν ἀπὸ τοῦ
Νοεμβρίου 1963; Ἦτο θέαμα Κράτους αὐτὸ ποῦ ἐλίθη-
νόμηνεν ἡ Κυβέρνησις Παρασκευοπούλου; Πότε ἄλλοτε
ἡ σπατάλη, ἡ ἀπονία τοῦ δημοσίου χρήματος, ἐφθασε εἰς
τοιούτον σημεῖον ἀναισχυντίας; Πότε ἐτόλμησε ἡ φαν-
λοτέρα τῶν Κυβερνήσεως νὰ διορίσῃ ἐντὸς 17 μηνῶν εἰς

τὸ Δημόσιον, εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους ἀπὸ τὸ Κράτος Δη-
μοσίους Ὀργανισμοὺς, εἰς τὰ Ταμεία Συντάξεων, εἰς τὰς
Τραπεζὰς τὰς ὁποίας ἐξεπόρθησε ὅλας, τοὺς 20.000 ὑπαλ-
λήλους ποὺ ἐτόλμησε νὰ διορίσῃ τὸ Κέντρον; Πότε ἐτόλ-
μησε ἡ φανλοτέρα τῶν Κυβερνήσεων νὰ περιτριγυρισθῇ
ἀπὸ ἀπιθάνους δῆθεν εἰδικούς συμβούλους καὶ εἰδικούς
συνεργάτας, πληρωνομένους με μισθοὺς 7-15.000 δραχμῶν,
διὰ νὰ μὴν κάνουν τίποτε ἢ διὰ νὰ κάνουν τοὺς χαφιέδες
τοῦ καθεστώτος; Πότε ἡ πλέον παράφρων Κυβέρνησις
ἐκίνησε με κριτήρια ἀποικλιστικῶς κομματικὰ χιλιάδες
μικρῶν ἔργων, χιλιάδες ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, τὰ ὁποῖα φρι-
σικὰ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ περατωθοῦν, μόνον καὶ μόνον
διὰ νὰ παρασυροῦν οἱ ἀφελεῖς πρὸς τὰ ἀριστερά; Πότε
ἡ πλέον ἀναξία Κυβέρνησις ἐνεφάνισε τὸ πλήρες μηδὲν
εἰς πραγματικὰ παραγωγικὰ ἔργα, ποὺ βελτιώνουν τὸ βι-
οτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἀγρότου καὶ τοῦ ἐργάτου;

Ὁμοιάζει ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κέντρου πρὸς τοὺς κακο-
πίστους ἐκείνους ἐμπόρους ποὺ βάζουν εἰς τὰ καφάσια
τοὺς ἀπὸ πάνω μὲν ὀλίγα καλὰ φρούτα, ἐνῶ ὅλο τὸ κα-
φάσι κάτω ἀπὸ τὴν «μόστρα» περιέχει μόνο σάπια.
Μὲ ὀλίγα φανταχτερά συνθήματα, μετὰ ἐπίφασιν εὐε-
ρετικὰς παροχάς, κατ' οὐσίαν καταστρεπτικὰς τῆς οἰκονο-
μίας καὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους δῆθεν εὖνοοῦν, ξεγέλασε
τὸν ἀφελῆ λαὸν καὶ παρέτεινε τὸν βίον τῆς ἐπὶ ἐν καὶ ἡ-
μισὺ ἔτος.

Καὶ καθ' ἄλλον ἐκρημνίζε ὅ,τι καλὸν ὑπῆρχε, ἐδί-
ωκε πάντα ἄξιον δημόσιον λειτουργόν, ἐπεδίδετο καὶ εἰς
τὴν κατασκευὴν, ἐν ἀγαστῇ συμπονοῖα μετὰ τὸν κομμουνι-
σμὸν, μιᾶς σειρᾶς ἀθλίων συκοφαντιῶν ἐναντίον τῶν πρω-
τεργατῶν τῆς Ὀικταετίας καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Καραμαν-
λῆ. Ποῖα ἡθικὴ κατὰπτωσις, ποῖα ἔλλειψις
εὐπρεπείας καὶ τιμιότητος ἐπεδείχθη κατὰ τὴν διεξαγω-

γὴν αὐτῆς τῆς «μάχης τῆς λασπῆς», εἶναι ἀ-
δύνατον νὰ φαντασθοῦν ὅσοι δὲν ὑπῆρξαν αὐτόπται μάρ-
τυρες. Δὲν γνωρίζω ἂν ἐντρέπωνται οἱ κινήσαντες αὐτὴν
—μὰς λέγουσιν ὅτι μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἐντρέπονται—πάντως
ἐντρέπομεθα ἡμεῖς διότι εἰς τὸν τόπον κατεβιβάσθησαν τὰ
πολιτικά μας ἦθη εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, τῇ ἀνοχῇ μερί-
δος τοῦ Τύπου καὶ μερικῶν ἄλλων κυρίων, οἱ ὁποῖοι κά-
ποτε θὰ κληθοῦν νὰ δώσουν λόγον δι' ὅσα διέπραξαν.

Αὕτη εἶναι ἡ εἰκὼν τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ ἔχῃ ἐνώπι-
όν του ὁ ἑλληνικὸς λαός. Αὕτη εἶναι ἡ ἀληθὴς εἰκὼν τῆς
τελευταίας τριετίας. Τὴν ἔχει; Εἶναι μήπως ἀκόμη μεθυ-
σμένος ἀπὸ τὰ δηλητηριώδη καρυκεύματα τοῦ μαγείου,
Δὲν ἤρχισε ἀκόμη νὰ αἰσθάνεται ναυτίαν; Δὲν ἤρχισε ἀ-
κόμη νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος διὰ
σκληρῶν ἐν ἀνάγκῃ μέτρων, θεραπεύει καὶ σώζει;

Πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι ὁ λαὸς ἀνένηψε. Ἐκόντες
ἄκουτες οἱ παρασυρθέντες, ἄλλοι φανερά, ἄλλοι εἰς ἐμπι-
στευτικὰς συνομιλίας, ὁμολογοῦν τὸ λάθος τῶν. Τὸ στοι-
χειῶδες ἐνστικτὸν αὐτοσυντηρήσεως τοὺς ὁδηγεῖ πάλιν
εἰς τοὺς κόλπους τῆς ΕΡΕ, τοῦ κόμματος τῆς δημιουργικῆς
ὀικταετίας, τοῦ κόμματος τῆς πολιτικῆς μετριοπαθείας, τῆς
σοβαρότητος, τῆς εἰλικρινείας.

Ἡ περίοδος τῶν μαγείρων καὶ τῶν πανηγυρῶν ὅπου
οὗτοι ἐκθέτουν τὰ ἐδέσματά τους τελειώνει. Σὲ λίγους
μήνας ἀρχίζει ἡ περίοδος τοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος θὰ σκύψῃ
στοργικὰ ἐπὶ τοῦ ἀσθετοῦντος σώματος τοῦ ἔθνους καὶ θὰ
θεραπεύσῃ τὰς πληγὰς του, θὰ τὸ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν δρό-
μον τῆς υἱείας, τῆς ἰσορροπίας καὶ τῆς πραγματικῆς εὐ-
ημερίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΤΣΑΤΣΟΣ

Σελίς 2α

"ΔΕΥΤΕΡΑ" 20 Φεβρ. 1967

Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΑΓΡΑΦΕ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ (Από 21)3 έως 20)4): 'Ημέρες αρκετά δύσκολες. Μή χάνετε όμως το θάρρος σας. Στενοί φίλοι θα σ'αξ παρασταθούν. Ένα σχέδιό σας μπαίνει σε καλό δρόμο. Για τους νέους: Μεγάλη επιτυχία στα αισθηματικά. Εύνοϊκή ημέρα Παρασκευή, αριθ. 14. Χρῶμα ρόζ.

ΤΑΥΡΟΣ (Από 24)4 έως 20)5): 'Η στενοχώρια που σ'αξ βασανίζει θα περάση σύντομα. 'Αφήστε τὰ πράγματα να πάρουν το δρόμο τους. Ένα αισθηματικό θέμα σ'αξ οδηγεί σε άμνηχανία. Δεχθήτε μια πρόσκληση. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθμός 61, χρώμα πράσινο.

ΔΙΔΥΜΟΙ: (Από 21)5 έως 21)6): Μην άρνηθήτε να πάρετε μέρος σε μία έκδρομή με φιλική συντροφιά. Θα έχετε ευχάριστες επαφές. Τα οικονομικά σας θα καλυτερεύσουν αν προσπαθήσετε να περιορίσετε τις σπατάλες. Εύνοϊκή ημέρα Τρίτη, αριθ. 130 χρ. πορτοκαλί.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (Από 22)6 έως 22)7): Οικογενειακά προβλήματα εξακολουθούν να σ'αξ ταλαιπωρούν. Διατηρήστε όσο μπορείτε την ψυχραιμία σας. Ζητήστε ενίσχυση

ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΤΕ

Στις κατωτέρω γραμμές σ'αξ παρέχουμε έναν οδηγό για να μπορείτε άνετα, ευχάριστα και χωρίς δυσκολία να διαλέξετε το κέντρο σας. Διαβάστε τον οδηγό μας, και σ'αξ εύχόμεθα καλή διασκέδαση.

«**ΒΡΑΧΟΣ**» Χαράς ευαγγελία για τους νέους οι ΓΚΡΙΚΣ, θα σ'αξ χαρίσουν το κέφι τους και τον ρυθμό τους. Τηλ. 88-52.

«**ΧΑΓΙΑΤΙ**» Την κουζίνα του μπορούν να απολαύσουν όλοι, μέχρι πρωϊνών ωρών συνοδεία του ΠΑΝΤΕΛΗ ΤΙΤΑΚΗ. Τηλ. 73-98.

«**ΑΡΙΣΤΟΣ**» Οικογενειακό κέντρο με πολύ καλή κουζίνα και φθηνές τιμές, το ΤΖΟΥ-ΜΠΟΖ πάντοτε ενημερωμένο. Τηλ. 25-81.

«**ΣΝΑΚ ΜΠΑΡ**» Ο σχετικά χαμηλός φωτισμός βοηθεί για να φτιάξη κανείς περισσότερο κέφι. ΤΖΟΥ-ΜΠΟΖ που ισοδυναμεί με όρχηστρα. Τηλ. 69-56.

«**ΦΑΡΟΣ**» Ώραίο οικογενειακό κέντρο με εύρύχωρη πίστα και καλή κουζίνα. ΤΖΟΥ ΜΠΟΖ με ωραία τραγούδια. Τηλ. 84-25.

«**ΑΚΤΑΙΟΝ**» Και εδώ ΤΖΟΥ-ΜΠΟΖ, καλή κουζίνα, ξεκούραστο περιβάλλον. Τηλ. 84-25.

«**ΦΑΡΙΝΤΑ**» Μοναχικό κέντρο με πολύ ζεστή ατμόσφαιρα, πίστα κουζίνα και ΤΖΟΥ-ΜΠΟΖ Τηλ.

«**ΦΑΝΤΑΣΙΑ**» Κέντρο με σκοπό την εξυπηρέτηση σας, κουζίνα καλή. ΤΖΟΥ-ΜΠΟΖ και κέφι.

«**ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ**» Κέντρο ευχάριστο, με απλό φωτισμό σ'αξ υπόσχετε ευχάριστες βραδυνές με τραγούδια από ΤΖΟΥ-ΜΠΟΖ.

«**ΦΑΝΤΑΖΙΟ**» Ο Σταύρος 'Αθανασιάδης και οι Χάμερς (σφυριά) σ'αξ υπόσχονται πολλά. 'Η κουζίνα του είναι πολύ καλή και καθαρή. Σ'αξ συνιστούμε να περάσετε. Τηλ. 76-48.

«**ΑΛΚΑΖΑΡ**» Οι Σέιλινς έγκατεστάθησαν στο ωραίο αυτό κέντρο και ψαχαγωγούν μικρούς και μεγάλους.

«**ΡΙΟ**» 'Η όρχηστρα του Τόνου Παλιούγκα, σύν το όμορφο περιβάλλον, δείχνουν σύνολον

Τό Ρουμελιώτικο ημερολόγιο του Δ. Σταμέλου

Πολυσέλιδο και με άρτια καλλιτεχνική εικονογράφηση, έκκυλφόρησε τό «Ρουμελιώτικο ημερολόγιο» 1967. Στόν καινούριο τόμο, με τόν οποίο ή έκδοσή συμπληρώνει έντεκα χρόνια φιλολογικής ζωής, συνεργάζονται οι: Γιάν. Σκαρίμπας, Γ. Τσουκαλός, Φ. Γιόφυλλης. 'Αλ. Κοντόπουλος, Τ. Λάππας, Π. Ι. Βασιλείου, Δ. Σιατόπουλος, Δ. Γιάκος, Κ. Ρωμαίος, Χρ. Κουλούρης, Τ. 'Ανθήλης, Κ. Σ. Κώνστας, Ν. Λουκόπ υλος, Κ. Δ. 'Αβραάμ, Δημ. Γούλας, Γ. Μεριγγούνης, Μιχ. Σταφυλάς, Γιαν. Βράχας, Γ. Χαλατσάς, Δημ. Σταμέλος, Αγγ. Παυλοπούλου, Χ. Σακελλαρίου, Θ. Παπαθανασόπουλος, Γ. Κασιμπας, Γιάν. Γαϊτάνης, Δρ. Κραβαρτόγιαννος, 'Απ. Σπυρόπουλος, Παν. Χατζόπουλος, Τ. Κολλιαβάς, Β. Λαμνάτος, Κ. Πριγγής, Ζ. Πρωτοπαππάς, Γιάν. Καφούσης, Γ. Γοργόρης, Β. 'Αποστολόπουλος, Α. Ζόλδερ, Γερ. Παπατρέας, Γ. Καψάλης, Σ. Ράντζος, Σ. Καραχάλιον, Γρ. Μιχαλόπουλος, Ι. Κοντός, Ντ. Μακρυγιάννης, Ν. Δροσόπουλος, Θ. Χριστόπουλος, Γ. Μαρές, Τ. Γέρος και άλλοι.

Στόν ίδιο τόμο δημοσιεύονται αντιπροσωπευτικά κείμενα τών: Κώστα Χατζόπουλου, Σταμ. Σαμ., Μ. Μαλακός, 'Αθ. Κυριαζή και Μ. Ζώτου, με τὰ όποια ή έκδοσή εγκαινιάζει τήν άφιέρωσή ήλίδου της σε πολλούς

Επίδειξις μόδας εις τήν Λέσχην

'Εκλεκτά μοντέλα τής διέκεκριμένης μοντελίστ διδ. Μαρίας Κλαυδιακῆς έκ Θεσσαλονίκης θα επίδειχθούν τή Πέμπτη εις τήν Λέσχην 'Αξιωματικών Λαρίσης.

Τήν επίδειξι διοργανώνει διοικητικόν συμβούλιον τής 'Ενώσεως Οικογενειών στρού, τὰ διάφορα δέ μοντέλα θα παρουσιάσιν τρία φημέσι

ΤΟ ΡΕΣΙΤΑΛ ΠΙΑΝΟΥ ΤΗΣ κ. ΑΛΙΚΗΣ ΒΑΤΙΚΙΩΤΗ

'Εξαιρετικού ενδιαφέροντος προβλέπεται τό ρεσιτάλ πιάνου τής κ. 'Αλίκης Βατικιώτη, πο θα δοθή τήν προσεχή Παρασκευήν και ώραν 8 μ.μ. εις τήν αθουσάν συναυλιών του Δ.Ω.Λ. 'Η εξαιρετος αυτή νέα καλλιτέχνις του πιάνου, διά τήν ποίαν προβλέπεται λαμπρά καλλιτεχνικόν μέλλον, έτελείως με Α' βραβείον τ' Ωδείου 'Αθηνών, μετεκπαιδευθείσα κατ'επιν μίαν τριετίαν με διασήμους καθηγητάς εις τήν μουσικήν 'Ακαδημίαν του Μονάχου. 'Εφανίσθη επανειλημμένως ως σολίστ με τήν Κρατικήν 'Ορχήστραν 'Αθηνών, με τήν Συμφωνικήν τής Βορείου 'Ελλάδος, τήν 'Ορχήστραν του Ε.Ι.Ρ., τήν Πειραματικήν 'Ορχήστραν ά και τήν Μικρήν 'Ορχήστραν 'Αθηνών, τήν Δημοτικήν 'Ορχήστραν Πειραιώς, έδωσε ρεσιτάλ εις τās κυριώτερας πόλεις τής 'Ελλάδος και εις πολλὰς π'εις του 'Εξωτερικού, και παιτού έπεβλήθη με τὰ σπάνια

Η "Ενώσις Κέντρου" έχει προφανές συμφέρον να θέλη τὰς ἐκλογάς, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι πιστεύει ὅτι θὰ τὰς κερδίσῃ καί, μάλιστα, μὲ μεγάλην ὑπεροχὴν ἐναντι τῶν ἀντιπάλων τῆς.

Ἐπειδὴ ἡ "Ενώσις Κέντρου" θέλει τὰς ἐκλογάς, θέλει καὶ τὴν ὁμαλότητα. Καὶ παρέχει θετικές ἐνδείξεις τῆς εὐκρινούς προθέσεώς της. Ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἐκάλεσε τοὺς βουλευτάς της νὰ ψηφίσουν ὑπὲρ τῆς "Ἀπλῆς Ἀναλογικῆς" — μολονότι σχεδὸν τὸ σύνολόν των προτιμᾷ τὸ κρατοῦν σύστημα τῆς "Ἐνισχυμένης" — ὡς συμβολὴν ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος.

Καὶ ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου, εἰς τὸ ἄρθρον, τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ "Ἔθνος" τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ἐτόνισε: «Εἶναι χρέος ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἄσχετα ἀπὸ κομματικὴν τοποθέτησιν, νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀπόφασίν του νὰ προασπίσῃ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν πρὸς τὰς ἐκλογάς καὶ τὴν ἀνάδειξιν Κυβερνήσεως, ποὺ νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐλεύθερην καὶ ἀβίαστην θέλησιν τοῦ Λαοῦ μας».

Τὴν ὁμαλὴν πορείαν πρὸς τὰς ἐκλογάς δὲν θέλουν ἐκεῖνοι, ποὺ εἶναι δέδοται πὺς θὰ τὰς χάσουν.

Καὶ ὁ κ. Τσάτσος, ἐπανελθὼν φρέσκος — φρέσκος ἀπὸ τὰ Παρίσι, μὲ νωπὰς τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρωνός του, ἐξαπολύει σφοδρὸν φιλιππικὸν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ζητεῖ τὴν πτώσιν, διότι δὲν ἀποκαθιστᾷ τὸ καρμανλικὸν Κράτος. Καὶ ἀναφέρει ὡς «κλασικὸν παράδειγμα» τῆς ὑποουλῆς, ἀλλ' ἀποτελεσματικῆς, μορφῆς δράσεως, ποὺ καταστρέφει τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, ποὺ θέλομεν νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν κάθε ἐκλογέως, τὴν περίπτωσιν τῶν ἀναπληρωτῶν ἀπιθεωρητῶν τῆς Μέσης καὶ τῆς Στοιχειώδους Ἑκπαιδεύσεως: «Ἐπρεπε ἀπὸ διμήνου ἤδη νὰ ἔχουν ἀντικατασταθῇ μὲ ἀντικειμενικὰ κριτήρια», λέγει.

Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς, ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀναπληρωτὰς ἀπιθεωρητὰς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἑκπαιδεύσεως — ἔστω καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι εἶναι βάσιμος ἡ ἀξιολογία τοῦ κ. Τσάτσου, ποὺ ἀπαιτεῖ τὴν κεφαλὴν των ἐπὶ πίνακι — ἐξαρθῇ ἡ διαμόρφωσις τοῦ ψυχολογικοῦ κλίματος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ διεξαχθοῦν αἱ ἐκλογαί...

Ἀντιθέτως, ὑπὲρ τῆς ὁμαλότητος ἐργάζονται:

Ὁ μέγας Τριπόλεως στρατηγὸς Λουμάκης! (Τί γίνεται τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης διὰ τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους του, ποὺ διετάχθη ἀπὸ ἀρκετῶν ἡμερῶν;).

Τὸ "Ἐγκόλπιον" τοῦ Ἐλευθέρου Πολέτου καὶ οἱ ἄλλες παρεμφερεῖς συκοφαντικὲς φυλλάδες ἐναντίον τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ποὺ διενέμοντο μετὰ ζήλου ἀπὸ ἀνδρᾶς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας! (Τί γίνεται μὲ τὴν σχετικὴν ἀνάκρισιν, τὴν διαταχθεῖσαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀπὸ διμήνου καὶ πλέον;).

Αἱ προεκλογικαὶ ὁμιλίαι ἀξιωματικῶν τῶν Τ.Ε.Α. εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα! (Ἡκούσατε νὰ ἐτιμωρήθῃ κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς προπαγανδιστὰς τῆς Ε.Ρ.Ε.;).

Αἱ δόμβαι — αἱ «κροτίδες» τοῦ ὑπουργοῦ Δημοσίας Τόξεως (κ. Τζαννετῆ) —, ποὺ ἔχουν ἤδη γίνῃ τέσσαρες, μέσα εἰς τὰς Ἀθήνας, χωρὶς νὰ ἀνακαλυφθῇ ἀκόμη κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς φαντομάδες τῆς Δεξιᾶς, τοὺς ἀσκούντας «ἐλαφρὰν τρομοκρασίαν», κατὰ τὴν κομψὴν ἐκφράσιν τῆς χρονογράφου τῆς πιστῆς εἰς τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον ἐφημερίδος.

Τὸ πολιτικὸν μέρος — ἐπὶ ταύτῃ νομικοῦ δὲν ἐπιτρέπει σχόλια ὁ Νόμος — τῆς διήμερου ἀγορεύσεως τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου εἰς τὴν δίκην τοῦ Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α., ποὺ ἐπετέθη λαύρως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου, τοῦ Προέδρου τῆς, τοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου καί, γενικῶς, κατὰ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου — ἐφ' ᾧ καὶ ἀνγορεύθη ὁ κ. Παπαπούλος «καταπέλτης» ἀπὸ τὸν Τύπον τῆς Δεξιᾶς.

Ὅλοι αὐτοί, ποὺ ἀνεφέραμεν, καὶ ἄλλοι πολλοί, ἀναλόγου δραστηριότητος, ἀκολουθοῦν πιστῶς τὴν συνταγὴν, ποὺ παρέχει ἡ κανελλοπουλικὴ ἐφημερίς: «Ὁμαλότης σημαίνει, πρωτίστως, διάθεσιν διὰ τὴν ὁμαλότητα καὶ ἐμπρακτον, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, ἐκδηλῶσιν περιφρουρήσεως ὅλων ἐκείνων τῶν προϋποθέσεων, ποὺ γίνονται τὸ βάθρον τῆς ὁμαλῆς πολιτικῆς ζωῆς»...

"Δευτέρα"

20 Φεβρ. 1967

[44.1]

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΠΕΝΑ Ν. ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν. Κ. ΚΑΡΑΘΑΝΟΣ
ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 16
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΥΠΡΟΥ 81
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 21-30 ΚΑΙ 62-30
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.50

ΔΕΥΤΕΡΑ

«Ο Κων. Καραμανλής είναι ο μόνος
έπιτυχών πρωθυπουργός της Εύρώπης».

Έλεγχθη από τον αείμνη-
στον πρόεδρον Κέννεντυ
είς τόν τότε ύπουργόν Έ-
ξωτερικῶν κ. Ἀδέρωφ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΛΑΡΙΣΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967

ΙΑΤΡΟΝ "Η ΜΑΓΕΙΡΟΝ;

Άρθρον του ἀκαδημαϊκοῦ, τῆς ὑπουργοῦ καὶ νῦν βουλευτοῦ κ. ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Από την πολιτικήν ωριμότητα του ελληνικού λαού
θα κριθῇ ὁ μεθαιριανὸς ἀγών. Ἐάν προτιμήσῃ τὸν μάγει-
ρον πού θά τοῦ παρασκευάζῃ εὐγεστά ἐδέσματα, καρυκευ-
μένα μέ ὅ,τι κολακεύει τὸν οὐρανίσκον του, διὰ νὰ ξυπνή-
σῃ τὸ πρωὶ ἄρρωστος καὶ πάσχων καὶ ἐλεεινὸς καὶ ἴσως
ἐγγὺς τοῦ θανάτου, τότε θά ψηφίσῃ Ἐνωσιν Κέντρον.
Ἐάν προτιμήσῃ τὸν ἱατρὸν ὁ ὁποῖος θά τοῦ χορηγήσῃ ἱ-
σως πικρὰ φάρμακα καὶ θά τοῦ ἐπιβάλλῃ αὐστηράν δίαι-
ταν διὰ νὰ ξυπνήσῃ τὸ πρωὶ, ὑγιής, εὐδιάθετος, ἑτοιμος
διὰ μιαν εὐτυχὴ καὶ μακρὰν ζωὴν, τότε θά ψηφίσῃ Ε.Ρ.Ε.

Ἐστερα ἀπὸ τρία ἔτη βαρεῖας μαγειρικῆς, θά εὐρε-
θοῦν τόσοι ἄφρονες πολῖται, οἱ ὁποῖοι θά προτιμήσουν πάλιν
τὸν καταστροφέα μάγειρον πού ἐκολάκευε τὰ χαμηλότε-
ρα ἔνστικτά τους ἀπὸ τὸν σωτήρα ἱατρὸν ὁ ὁποῖος θά τοῦς
χαρίσῃ πραγματικὴν εὐημερίαν καὶ ἀσφάλειαν ζωῆς;

Δὲν ἔχει μνήμην ὁ λαὸς μας; Ποῖα ἦτο ἡ κατάστα-
σίς του τὸ 1955 ἢ ἂν θέλετε τὸ 1953; Ποῖος ἔντιμος καὶ
ἐχέφρων πολίτης, ἐλεύθερος ἀπὸ φανατισμοῦς, ἐλεύθερος
ἀπὸ προκαταλήψεις καὶ ἀτυχεῖς προσωπικὰς δεσμεύσεις,
βάζοντας τὸ χέρι στὴν καρδιά του, δὲν θά ὁμολογήσῃ ὅτι
μιὰ σταθερὰ ἀνοδος τοῦ βιοτικοῦ του ἐπιπέδου χαρακτη-
ρίζει κλίμα ἀσφαλείας, ἡσυχίας, κλίμα σοβαρότητος καὶ
ὑπευθυνότητος καὶ συνέσεως; Ποῖος ἔντιμος καὶ ἐχέ-
φρων πολίτης, ἔστω καὶ ἂν εἴναι κεντρώος, δὲν θά αἰ-
σθανθῇ κατάθλιψιν συγκρίνων τὴν λαμπρὰν αὐτὴν δημι-
ουργικὴν περίοδον, μέ τὴν τριετὴ περίοδον ἀσχημιῶν, ἀ-
θλιότητων, σπαταλῶν καὶ ἀσυνειπνῶν, οἷας ποτὲ δὲν ἐ-
γίνοντο εἰς τὴν πλούσιαν εἰς σκοτεινὰς περιόδους ἱστορία τῆς
Ἑλλάδος;

Ἦτο θέαμα Κράτους αὐτὸ πού ἐγνωρίσαμεν ἀπὸ τοῦ
Νοεμβρίου 1963; Ἦτο θέαμα Κράτους αὐτὸ πού ἐληρο-
νόμησεν ἡ Κυβέρνησις Παρασκευοπούλου; Πότε ἄλλοτε
ἡ σπατάλη, ἡ ἀπονία τοῦ δημοσίου χρήματος, ἐφθασε εἰς
τοιοῦτον σημεῖον ἀναίσχυντίας; Πότε ἐτόλμησε ἡ φραυ-
λοτέρα τῶν Κυβερνήσεως νάβιδορίσῃ ἐντός 17 μηνῶν εἰς

τὸ Δημόσιον, εἰς τοὺς ἐξαρτωμένους ἀπὸ τὸ Κράτος Δη-
μοσίους Ὀργανισμοῦς, εἰς τὰ Ταμεία Συντάξεων, εἰς τὰς
Τραπεζὰς τὰς ὁποίας ἐξεπάρθησε ὅλας, τοὺς 20.000 ὑπαλ-
λήλους πού ἐτόλμησε νὰ διορίσῃ τὸ Κέντρον; Πότε ἐτόλ-
μησε ἡ φραυλοτέρα τῶν Κυβερνήσεων νὰ περιτριγυρισθῇ
ἀπὸ ἀπιθάνους δῆθεν εἰδικούς συμβούλους καὶ εἰδικούς
συνεργάτας, πληρωνομένους μέ μισθοὺς 7-15.000 δραχμῶν,
διὰ νὰ μὴν κάνουν τίποτε ἢ διὰ νὰ κάνουν τοὺς χαφιέδες
τοῦ καθεστώτος; Πότε ἡ πλέον παράφρων Κυβέρνησις
ξεκίνησε μέ κριτήρια ἀποκλειστικῶς κομματικὰ χιλιάδες
μικρῶν ἔργων, χιλιάδες ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, τὰ ὁποῖα φυ-
σικὰ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ περατωθοῦν, μόνον καὶ μόνον
διὰ νὰ παρασυρθοῦν οἱ ἀφελεῖς πρὸς τὰ ἀριστερά; Πότε
ἡ πλέον ἀναξία Κυβέρνησις ἐνεφάνισε τὸ πλήρες μὴδὲν
εἰς πραγματικὰ παραγωγικὰ ἔργα, πού βελτιώνουν τὸ βι-
οτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἀγρότου καὶ τοῦ ἐργάτου;

Ὁμοιάζει ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κέντρον πρὸς τοὺς κακο-
πίστους ἐκείνους ἐμπόρους πού βάζουν εἰς τὰ καφάσια
τους ἀπὸ πάνω μέν ὀλίγα καλὰ φρούτα, ἐνῶ ὅλο τὸ κα-
φάσι κάτω ἀπὸ τὴν «μὲν ὁ σ τ ρ α» περιέχει μόνο σάπια.
Μὲ ὀλίγα φανταχτερὰ συνθήματα, μέ κατ' ἐπιφασιν εὐερ-
γετικὰς παροχὰς, κατ' οὐσίαν καταστρεπτικὰς τῆς οἰκονο-
μίας καὶ ἐκείνων τοὺς ὁποίους δῆθεν εὐνοοῦν, ξεγέλασε
τὸν ἀφελῆ λαὸν καὶ παρέτεινε τὸν βίον τῆς ἐπὶ ἐν καὶ ἡ-
μισυ ἔτος.

Καὶ καθ' χρόνον ἐκρήμνιζε ὅ,τι καλὸν ὑπῆρχε, ἐδί-
ωκε πάντα ἄξιον δημόσιον λειτουργόν, ἐπέδιδετο καὶ εἰς
τὴν κατασκευὴν, ἐν ἀγαστῇ συμπνοῇ μέ τὸν κομμουνι-
σμόν, μὴς σειρὰς ἀθλίων συκοφαντιῶν ἐναντίον τῶν πρω-
τεργμάτων τῆς Ὀκταετίας καὶ τοῦ Κωνσταντίνου
Καραμανλῆ. Ποῖα ἡθικὴ κατὰπτωσις, ποῖα ἔλλειψις
εὐπρεπείας καὶ τιμιότητος ἐπέδειχθη κατὰ τὴν διεξαγω-

γὴν αὐτῆς τῆς «μάχης τῆς λάσπης», εἶναι ἀ-
δύνατον νὰ φαντασθοῦν ὅσοι δὲν ὑπῆρξαν αὐτόπται μάρ-
τυρες. Δὲν γνωρίζω ἂν ἐντρέπωνται οἱ κινήσαντες αὐτὴν
—μὰς λέγουν ὅτι μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἐντρέπονται—πάντως
ἐντρέπομεθα ἡμεῖς διότι εἰς τὸν τόπον κατεβιβάσθησαν τὰ
πολιτικά μας ἡθῆ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, τῇ ἀνοχῇ μερί-
δος τοῦ Τύπου καὶ μερικῶν ἄλλων κυρίων, οἱ ὁποῖοι κά-
ποτε θά κληθοῦν νὰ δώσουν λόγον δι' ὅσα διέπραξαν.

Αὕτη εἶναι ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ ἐνώπι-
όν του ὁ ἑλληνικὸς λαός. Αὕτη εἶναι ἡ ἀληθὴς εἰκὼν τῆς
τελευταίας τριετίας. Τὴν ἔχει; Εἶναι μήπως ἀκόμη μεθυ-
σμένος ἀπὸ τὰ δηλητηριώδη καρυκεύματα τοῦ μαγείρου;
Δὲν ἤρχισε ἀκόμη νὰ αἰσθάνεται ναυτίαν; Δὲν ἤρχισε
κόμῃ νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος
σκληρῶν ἐν ἀνάγκῃ μέτρων, θεραπεύει καὶ σώζει;

Πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι ὁ λαὸς ἀνένηψε. Ἐκόντες
ἄκοντες οἱ παρασυρθέντες, ἄλλοι φανερά, ἄλλοι εἰς ἐμπι-
στευτικὰς συνομιλίας, ὁμολογοῦν τὸ λάθος των. Τὸ στοι-
χειῶδες ἔνστικτον αὐτοσυντηρήσεως τοὺς ὁδηγεῖ πάλιν
εἰς τοὺς κόλπους τῆς ΕΡΕ, τοῦ κόμματος τῆς δημιουργικῆς
ὀκταετίας, τοῦ κόμματος τῆς πολιτικῆς μετριοπαθείας, τῆς
σοβαρότητος, τῆς εὐλικρινείας.

Ἡ περίοδος τῶν μαγείρων καὶ τῶν πανηγυριῶν ὅπου
οὔτοι ἐκθέτουν τὰ ἐδέσματά τους τελειώνει. Σὲ λίγους
μήνας ἀρχίζει ἡ περίοδος τοῦ ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος θά σκύψῃ
στοργικὰ ἐπὶ τοῦ ἀσθετοῦντος σώματος τοῦ ἔθνους καὶ θά
θεραπεύσῃ τὰς πληγὰς του, θά τὸ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν δρό-
μον τῆς υἰείας, τῆς ἰσορροπίας καὶ τῆς πραγματικῆς εὐ-
ημερίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΤΣΑΤΣΟΣ

Κάθε

Δευτέρα

20 Φεβρ 1967

"Δευτέρα"
20 Φεβρ. 1967

Ο κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἡ Ἐφημερίς μας δημοσιεύει σήμερα εὐχαρίστως ἐπικαιρὸν ἀρθρον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ, Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν καὶ τέως Ὑπουργοῦ.

Ὁ σημερινὸς ἀρθρογράφος μας δὲν εἶναι ἀγνωστος. Ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ὀλίγας πνευματικὰς κορυφὰς τοῦ τοῦ μας μὲ πανελλήνιον καὶ εὐρωπαϊκὴν προβολὴν καὶ ἀκτινοβολίαν. Πανεπιστημιακὸς Καθηγητὴς τῆς ἑδρας τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου ἀπέκτησε φήμην καὶ κύρος καὶ ὡς Ἐπιστήμων καὶ ὡς Πανεπιστημιακὸς Διδάσκαλος καὶ ὡς Φιλόσοφος καὶ ὡς Ἀνθρωπος. Καὶ ἡγάπηθη ἀπὸ τοὺς φοιτητάς, ὅσοι ἠτύχησαν νὰ ἀκούσουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ ἀπὸ τῆς Πανεπιστημιακῆς ἑδρας του, τὴν ὁποίαν τόσον ἐτίμησε καὶ τόσον ἐλάμπρυνε.

Ὡς συγγραφεὺς ὁ κ. Τσάτσος ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πλούσιον καὶ βαθυστόχαστον συγγραφικὸν ἔργον μὲ τὸ ὁποῖον ἀνεδείχθη εἰς τὴν κορυφὴν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Φιλοσοφίας, ἐκλεγείς διὰ τοῦτο καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Βραδύτερον ἀνεμίχθη καὶ εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν, διότι ἐπίστευε καὶ πιστεύει—καὶ ὁρθῶς—ὅτι «ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος ἀνῆκει εἰς μίαν ὁλόκληρον καὶ ἔχει καθήκοντα ἀπέναντί της καὶ ὡς κοινωνικὸς ἄνθρωπος καὶ ὡς πολίτης καὶ μάλιστα πιστεύει ὅτι ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος διὰ τὰ βασικὰ ἠθικὰ καὶ πολιτικὰ θέματα ὀφείλει νὰ ἐχῇ γνῶμην καὶ νὰ τὴν ἐκφέρῃ». Ἐπίστευε καὶ πιστεύει ὁ κ. Τσάτσος ὅτι δὲν ἀρκεῖ ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος νὰ εἴναι ἐν ἀρετῇ μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν του. Ὁφείλει νὰ διδάσκῃ τὴν ἀρετὴν, νὰ φρονιματίζῃ, νὰ στηλιτεύῃ τὸ κακὸν καὶ προπαντὸς νὰ μὴ ἀνέχεται γύρω του τὴν κακίαν, ἀφίνοντας τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἠθικῆς τάξεως εἰς τὸν Εἰσαγγελέα εἰς τὸν Ἱερέα ἢ εἰς τὸ παντεποπτεῦον Κράτος».

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ σημερινὸς ἀρθρογράφος μας τιμᾶται καὶ ἐκλέγεται ὡς Βουλευτὴς ἀπὸ τὸν Λαόν τῆς Πρωτευούσης. Διετέλεσε κατ' ἐπανάληψιν Ὑπουργὸς καὶ διεκρίθη διὰ τὸν ρεαλισμὸν του, τὰς ιδέας του, τὴν προσήλωσίν του εἰς τοὺς ἐλευθέρους δημοκρατικοὺς θεσμούς καὶ τὸ ἐξαιρετὸν ἥθος του.

Δημοκράτης εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὰ αἰσθήματα ὁ κ. Τσάτσος, μὲ τὴν πραγματικὴν ὁμῶς ἔννοιαν τῆς λέξεως «Δημοκρατία» καὶ ὅχι μὲ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἀποδίδουν οἱ ἀρνηταί της—οἱ κομμουνισταί—καὶ οἱ κάπηλοι καὶ οἱ τυχοδιωκταί, ὅπως οἱ νεοφώτιστοι τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Μπέρικλεῦ, ἔκαμε τὴν Δημοκρατίαν βίωμά του, διότι ἀποτελεῖ ἀσάλευτον πίστιν του ὅτι οἱ Λαοὶ καὶ εἰδικώτερον ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μόνον ὑπὸ ἐλεύθερον πολίτευμα δύναται νὰ ζήσῃ καὶ νὰ εὐημερήσῃ, ἀλλὰ καὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 6ην σελίδα

ταρὸν 4^ο μέτρον;

[illegible]

(to open) Da' de la furca
~~colapsa~~ ~~cu~~ ~~apara~~ ~~etc~~ ~~la~~ ~~apara~~
 uorjuz, yris, cu indel
 cloror de paur entorzi uai
 paupar fion, tot de
 fuyra EPE.

Όχι, εσύ έχεις τις βασικές
 παρηγορίες, θα σου δώσω λίγα
^{αγαθά}
 κέρματα σοφίας, κι εσύ θα σου
 δώσω σοφία τον καιρό
 της παρηγορίας σου ^{ενοχλήσεως}
~~τα~~ παρηγορίες ^{ενοχλήσεως}
 και τον πόνο, και ποιος
^{είναι} θα σου δώσει σοφία
 παρηγορία ^{ενοχλήσεως}
 αόρατη ^{ενοχλήσεως};

Ite "ye pnyun o' pao' 43;
 Dora nlo 4' natatato' to
 to 1955 4' andyche to 1953
 un oais to 1963; Dora
 iulys un' yypor oychy,
 yndepo 200 yanalpao,
 yndepo 200 oporalypny
 un' ely 5 (Dorwons, bi-
 fous to pyp alu napt
 to, bi da o' ygiiz ol y
 oadpa nolo to biolum
 to corador papantup
 wlu lu apoda, ol lu
 papantup ~~sa~~ yyp a apy
 pny, nypiz, ~~apoy un~~ ~~apoy~~
 apopotulo un uodrotulo
 un oais; Dora iulys

με γυμνασίου, ελπίς να
αν την υπέρβω, ^{τα} ~~αυτά~~
κατάφερα ~~τα~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
για τον ελπίς ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
αυτά, με την ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
αυτά, ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
για να ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
Αν γυμνασίου ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
αυτά, ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
αυτά ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
αυτά;

Από Δράση Κρίτων στο
στο γυμνασίου στο
Νοέμβριο 1963; Ημερ Δράση
Κρίτων στο στο γυμνασίου-
για ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~
αυτά; Νόη ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~ ^{αυτά} ~~αυτά~~

2' εἰς τὴν δὲ Συνοδὸν ἠρξατο
 ἔρχεσθαι καὶ πολλοὶ ἄλλοι
 ἀνθρώποι; Τότε ἐλογίζοντο
 καὶ γὰρ οἱ τὸν Κωνσταντῖνον
 καὶ Σοφίαν, ἐπὶ τοῖς ἐφεξῆς
 καὶ τοὺς ἄλλους Συνοδὸν
 ὁρῶντας, καὶ τὴν Τάραντα
 καὶ τὴν Πάριον καὶ
 οὐκ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, τοῖς
 20.000 ἀνθρώποις τὸν
 ἐκείνῃ καὶ Σοφίαν τοὺς
 Τότε ἐλογίζοντο καὶ γὰρ οἱ
 τὸν Κωνσταντῖνον καὶ Σοφίαν
 ὁρῶντας καὶ τὴν Τάραντα
 καὶ τὴν Πάριον καὶ οὐκ ἐπὶ
 τῇ ἐκείνῃ, τοῖς 20.000 ἀνθρώποις

[illegible]

ajpola un la epjala;
Offerir a kutepnuz la
dunja qoi loiz unuoroloz
unuror goipor aoi byous
e la napionz lor aoi un
per oya nax ^{ypoul} ~~apoul~~, cu
oia li naxiz nelo aoi lu
"yoolp" ~~oerper~~ poro oia
ypoul. Me oya parlayp
andupul, xi' nat' cony
wepplunz oaroz, nat' on
nabapcolunz li onroz
na unuror lor oeror. Ad
coroon Jyiza lo eyzi
jaoi na waplen lor bin
ly ~~coroon~~ ~~coroon~~. co er na
nyzon na clo

kan med 'or xpros euryvif
at naps vasyx, edome my
efor dypnos, pulyjia,
estello y lu nalkawin
en yach-ononot, p. la
nappanvra yia, ap's
djwa onoyavtwa crantor
to opdyppelw by Outuly
na to kurot. keryay.
Wia idum naliolwong
wax yafz wopwong, y
dywolutos wotkyts na
lu lufaypin avly by yafz
by jaxx, cum adonator
va yavhodow oon de vasyx
avtoke yeplypa avly.
In purifo in culcorba

os' unuorly volui - p's p'pou
 sh p'pou of volui volui
 p'pou volui p'pou p'pou
 y los los volui volui
 la volui p'pou y volui
 lo volui, y volui y volui
 la volui volui p'pou
 volui, os' volui volui
 la volui volui volui p'pou
 y volui volui.

Բոլոր զանազան ինքն
 անհատական անհատական
 զանազան ինքն անհատական
 լինելով. Բոլոր զանազան
 ինքն ինքն ինքն ինքն
 Ինքն ինքն ինքն ինքն
 Ինքն ինքն ինքն ինքն
 Ինքն ինքն ինքն ինքն
 Ինքն ինքն ինքն ինքն

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
 τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
 τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὁ ἱερεὺς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν
 τῶν τῶν τῶν, ὁ ὁποῖος δὲ
 οὐκ ἐστὶν τῶν τῶν τῶν
 οὐκ ἐστὶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν

Κωνσταντῖνος Α. Τσάτσος

31.1.67

Διὰ τὴν ἑφημερίδα "ΔΕΥΤΕΡΑ"

Λαρίσης

ΔΗΜΗΤ. ΣΤ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 61 - ΤΗΛ. 62-45

Λ Α Ρ Ι Σ Α

ΕΝ ΛΑΡΙΣΗ ΤΗ.....196

Σημείωσι

Παρακαλετοσθε νά μᾶς στείλετε καί τό κλισέ Σας γιά
νά δημοσιευθῇ μαζί μέ τό ἄρθρο Σας καί ἡ φωτογραφία
Σας.-

(για τὴν Εφημερίδα

"Ελευθερία" - Ἀθήναι -

31/1/67

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 61 - ΤΗΛ. 62-45

ΟΙΚΙΑ: ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ 23 - ΤΗΛ. 66-94

ΛΑΡΙΣΑ

Έν Λαρίση τῇ 25 Ἰανουαρίου 1967

Ἀξιότιμον Κύριον
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΣΑΤΣΟΝ
Βουλευτὴν Ἀθηνῶν - Γ. Ὑπουργόν
ΑΘΗΝΑΣ

Ἀξιότιμε κύριε Ὑπουργέ,
μικρὸς ὄμιλος φίλων τῆς ΕΡΕ ἀνησυχούντων ἀπὸ τὰς πολιτικὰς ἐξελί-
ξεις τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ εἰδικώτερα ἀπὸ τὴν κατάστασι των
πολιτικῶν πραγμάτων μας εἰς τὸν Νορὸν Λαρίσης μὲ τὴν ὑφισταμένη καὶ
γνωστὴ, ὑποθέτω, καὶ σὲ Σᾶς ἀντίθεσι καὶ ψυχρότητα μεταξὺ των δύο Βου-
λευτῶν μας κ. κ. Ροδοπούλου καὶ Κιτσιῆδη, ἀπεφασίσαμε νὰ βοηθήσουμε καὶ
βοηθοῦμε σημαντικὰ μὲ συνεργασίες μας τὴν ἐβδομαδιαία Ἐφημερίδα "Δευ-
τέρα" ἥ ὁποία ἐξεδόθη πρὶν ἀπὸ τρεῖς μῆνες περίπου εἰς τὴν Λάρισαν.
Εἶπα στὴ διεκπεραίωσι τῆς Ἐφημερίδος νὰ Σᾶς ἀποστέλλωνται τὰ ἐκδι-
δόμενα φύλλα τῆς, τιμῆς ἑνενεκ. καὶ ὑποθέτω νὰ παίρνετε τὴν Ἐφημερίδα
μας.

Σᾶς παρακαλῶ κατ' ἀρχὴν νὰ θελήσετε νὰ ὑποβληθῆτε στὸν κόπο νὰ δια-
βάσετε - εἴαν δὲν ἐδιαβάσατε - τὴν Ἐφημερίδα μας γιὰ νὰ ἀντιληφθῇτε
τίς προθέσεις των συνεργατῶν τῆς καὶ τοὺς στόχους τῆς Ἐφημερίδος. Φι-
λοδοξοῦμε μὲ τὴν Ἐφημερίδα αὐτὴ νὰ τονώσουμε τὸ ἐθνικὸ φρόνημα τοῦ
Λαοῦ μας καὶ νὰ τοῦ ἐμφυσήσουμε ἀγωνιστικότητα ἐν ὄψει των προσεχῶν
Ἐκλογῶν. Καὶ Σᾶς παρακαλῶ ἐπίσης, Κύριε Ὑπουργέ, νὰ θελήσετε νὰ ὑ-
ποβληθῆτε στὸν κόπο νὰ γράψετε καὶ νὰ μᾶς ἀποστείλετε πρὸς δημοσίευσιν
στὴν Ἐφημερίδα αὐτὴν ἓνα ἄρθρο, γραμμένον εἰδικὰ γιὰ τὴν "Δευτέρα".

Ἡ δημοσίευσιν στὴν Ἐφημερίδα μας ἄρθρου ἰδικοῦ Σας, πιστεύουμε ὅτι
πολύ θὰ βοηθήσῃ. - τῶρα πού ἡ Ἐφημερίδα αὐτὴ βρίσκεται στὰ πρῶτα βή-
ματα τῆς ζωῆς τῆς - νὰ ἀποκτήσῃ γρηγόρα καὶ κῆρος καὶ βαρύτητα ἀνά-
μεσα στοὺς ἀναγνώστες τῆς καὶ στοὺς φίλους τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως καὶ
νὰ ἐδραιώσῃ τὴ θέσιν τῆς.

Δέν Σας αποκρύπτω ότι ή " Δευτέρα" μέ τήν έκδοσί της έναλυσε ένα
 κενό στόν έθνικόφρονα Τύπο της Λαρίσης. Γιατί ή Λάρισα ως τά τώρα δέν
 είχε Έφημερίδα που ^{να}είναι πολιτικά τοποθετημένη στό Κόμμα της ΕΡΕ καί
 νά ανταποκρίνεται μέ πληρότητα στίς προσδοκίες των όπαδών του Κόμμα-
 τός μας καί στά αίτήματα της σημερινής έποχης. Η καθημερινή Έφημε-
 ρίδα " Ηρ.Κήρυξ" που κυκλοφορεί από πολλά χρόνια στή Λάρισα καί εί-
 ναι πολιτικά τοποθετημένη στήν ΕΡΕ από έλλειψι οίκονομικών μέσων καί
 αξίων συνεργατών, στερείται μαχητικότητας καί δέν μπορεί νά προσφέρει
 καί δέν προσφέρει ό,τι οί καιροί μας ζητούν από τόν έθνικόφρονα Τύπο
 νά προσφέρει στόν τόπο μας. Γι' αυτό καί ή κυκλοφορία της είναι πολύ πε-
 ριωρισμένη καί πολύ περιορισμένες είναι καί, οί υπηρεσίες καί οί προσ-
 φορές της στό Κόμμα καί στήν παράταξι μας.

Ξέρω ότι είσθε ένα από τά πιο διαλεχτά στελέχη της ΕΡΕ. Έδω στή Λά-
 ρισα καί στό Νομό μας είσθε πολύ γνωστός, όχι γιατί ήλθατε μέ τόν ι-
 δρυτή της ΕΡΕ - τόν Μεγάλο Καραμανλή - στά εγκαίνια του " Μοτέλ Εε-
 νίας", αλλά καί γιατί δημοσιεύετε κάθε τόσο αξιόλογα άρθρα στόν Τύπο
 της Πρωτεύουσας - στήν " Ακρόπολι" καί στήν " Καθημερινή" - ("Ο ό-
 ρος της Ένώσεως Κέντρου" " Αϊδώς καί Έρεσις" " Περὶ Βλακειάς" ή " Η-
 θική Άνδρεία" " Ελάτε νά αγωνισθούμε διά τάς μεγάλας Ίδέας καί ό-
 χι διά τάς μεγάλας λέξεις" κ.λ.π.) που είχαν μεγάλη απήχησι στό Λα-
 ρος. Αλλά καί τό συγγραφικό Σας έργο περί του έθνικου ποιητή Κ. Παλα-
 μα καί γενικώτερα ή δράσι σας ως πνευματικού άνδρός, Σας κατατάσσει
 δίκαι ανάμεσα στίς ολίγες πνευματικές καί ήθικές αξίες καί κορυφές
 του τόπου μας μέ Πανελλήνια καί Ευρωπαϊκή αντινοβολία.

Δέν Σας γράφω περισσότερα. Θεωρηστέ ^{με}ένα από τούς πολλούς θαυμαστές
 Σας καί θαυμαστές του Έργου Σας.

Σας παρακαλώ λοιπόν μέ όλο τό θαυμασμό, τό σεβασμό καί τήν εκτίμη-
 σι που νοιώθω για Σας νά κάρητε τόν κόπο νά στείλετε ένα άρθρο για
 τήν Έφημερίδα αυτή. - Καί Σας παρακαλώ νά δεχθήτε καί τά αισθήματα της
 βαθείας υπολήψεώς μου. -

Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ε. Ρ. Ε.

Ἐλεύθερος Κόσμος 5. Μαρτ. 1967

καὶ

μεκρά ἀποκόφισμα με' σχέσηια διὰ δόσε
εφαμερίδας 7-9. Μαρτ 67

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η Ε.Ρ.Ε.

Ἄρθρον τοῦ κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ
βουλευτοῦ — τέως ὑπουργοῦ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Παρασκευοπούλου ὑπεσχέθη τιμίας καὶ ἐλευθέρας ἐκλογάς. Δι' αὐτὸ τὴν ἐψηφίσαμεν διὰ νὰ λάβῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτρέψουν τὴν διεξαγωγὴν τιμιῶν καὶ ἐλευθέρων ἐκλογῶν. Τὰ μέτρα αὐτὰ ἀπέβλεπον τελικῶς εἰς τὸ νὰ δημιουργήσουν εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τοῦ τελευταίου ψηφοφόρου τὴν πεποίθησιν ὅτι δύναται ἀκινδύνως νὰ ψηφίσῃ ὅποιον θέλει, ὅτι οὐδεμία παράταξις ἀποτελεῖ τὸ «ντοβλέτι», ὅτι οὐδεμία παράταξις ἔχει ὡς συμπαραστάτας τὰ ὄργανα τοῦ κράτους. Αὐτὰ τὰ μέτρα ἔπρεπε νὰ τὰ λάβῃ ἡ κυβέρνησις Παρασκευοπούλου εὐθὺς ὡς ἐγένεν κυβέρνησις. Παρήλθον ὅμως ἑκτοτε δύο καὶ ἡμισὺς μῆνες καὶ σχεδὸν τίποτε δὲν ἐγένετο. Τὸ Κράτος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τὸ ἄθλιον Κράτος τοῦ Κέντρου. Ἀνεμένοντο βασικῆς σημασίας μεταβολαὶ εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, μεταβολαὶ αἱ ὁποῖαι θὰ ἐλύτρωσαν τὸ Σῶμα ἀπὸ τὸν παπανδρεϊκὸν κλοιόν. Οὐδὲν ἐγένετο. Ἀνώτατος ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς, διωχθεὶς κατὰ τὸν πλέον σκανδαλώδη τρόπον, διότι ἐπράξε τὸ καθήκον κατὰ τὰ γνωστὰ γεγονότα τοῦ Γοργοποτάμου, ἐδικαιώθη ἀπὸ τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, κρίναν ἐπὶ τῆς αὐσίας καὶ δὲν ἀποφασίζει τὸ ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως νὰ ἐνεργήσῃ ὡς χρηστὴ διοίκησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καίτοι χρόνος πολὺς παρήλθεν. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας, μετὰ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἦτο τοῦτο παράτυπον, ἀφηρέθη ἡ ἀρμοδιότης τῆς ἀσκήσεως ἐπιθεωρήσεων εἰς τρεῖς ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων παλαιῶν ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων, ἕναν θεολόγον, ἕναν οἰκονομικὸν καὶ ἕναν φυσικόν. Καὶ συγχρόνως, ὅλας παρανόμως καὶ παρατύπως, τὸ ἴδιον ὑπουργεῖον, διατηρεῖ εἰς τὰς δύο καιρίας θέσεις, τὰς τῶν διευθυντῶν μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, δύο διοικητικοὺς ὑπαλλήλους ἐνῶ αἱ θέσεις αὗται κατὰ νόμον πρέπει νὰ καταλαμβάνονται ἀπὸ ἐκπαιδευτικούς. Νομικὴ εὐαισθησία ὅταν προκρίνεται νὰ ικανοποιήσωμεν τὸ Κέντρον. Νομικὴ ἀναισθησία ὅταν πρόκειται νὰ τὸ ἐνοχλήσωμεν. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας κατ' ἀξίωσιν τοῦ Κέντρου δὲν τηρεῖται ἡ εἰς τὰ ἄλλα ὑπουργεῖα τηρηθεῖσα ἀρχὴ τῆς ἀναθέσεως τῆς γενικῆς γραμματείας εἰς τὸν ἀρχαιότερον γενικὸν διευθυντὴν. Διὰ τὴν Διότι οὗτος ἔδοξε τοῖς Κεντρώοις. Θὰ ἡδυνάμεθα νὰ συνεχίσωμεν ἐπ' ἀπειρον. Νὰ ἀφήσωμεν τὰς ἀναστάτας βαθμίδας τῆς Διοικήσεως καὶ νὰ φθάσωμεν μεχρὶ τῶν κατωτάτων. Παντοῦ θὰ συναντήσωμεν τὸ ρύγχος κάποιου κεντρώου ἀργομίσθου, κάποιου φανατικοῦ πράκτορος τῆς Ἀριστερᾶς, ὁ ὁποῖος στρέφει τὸν ρούν τῶν πραγμάτων ἐπ' ὠφελεία τοῦ κόμματος.

ΟΛΑ ΑΥΤΑ τὰ θηρία καὶ τὰ ἔντομα τὰ διεσπαρμένα εἰς τὴν κρατικὴν ζούγκλαν δημιουργοῦν κλίμα ἀφόρητον διὰ τὸν μὴ κεντρώον πολίτην. Δημιουργοῦν πάντως τὴν ἐντύπωσιν ὅτι «ντοβλέτι» εἶναι ὁ Γ. Παπανδρέου ἢ ὁ Α. Παπανδρέου καὶ ὅτι οἱ ἄλλοι πολῖται οἱ μὴ «δικοί του» εἶναι παρία. Μέσα εἰς αὐτὸ τὸ κλίμα ὁ ἀπλὸς πολίτης, ὁ ψηφοφόρος, δὲν ἔμπορεῖ νὰ μὲν ἀνεπηρέαστος, δὲν εἶναι ἐλεύθερος. Καὶ ἐν τούτοις, μέσα εἰς τοιοῦτον κλίμα, βαδίζομεν πρὸς τὰς τιμίας καὶ ἐλευθέρας ἐκλογάς τὰς ὁποίας μᾶς ὑπεσχέθη ἡ κυβέρνησις Παρασκευοπούλου. Εἶναι ἄραγε κακῆς θελήσεως ὁ κ. Παρασκευοπούλος καὶ οἱ ὑπουργοὶ του; Δὲν θὰ εἴχομεν ἐπιχειρήματα διὰ νὰ στηρίξωμεν ἕναν τοιοῦτον ἰσχυρισμόν. Δὲν ὑπάρχει οὔτε κακὴ οὔτε καλὴ θέλησις ἐναντι ἡμῶν. Ἀπλούστατα δὲν ὑπάρχει θέλησις. Ἡ ἀκριβέστερον ὑπάρχει θέλησις ἐν δίδουσι εἰς τὰς πιέσεις τοῦ Κέντρου. Τὸ Κέντρον, ἀδιαφοροῦν διὰ τὸ γενικὸν καλόν, ἐνδιαφερόμενον μόνον διὰ τὴν κομματικὴν ἐπικράτησιν, ἐκ βίαιας. Ἀπειλεῖ ὅτι θὰ ἄρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του, ἂν ἐπιβληθῇ ἡ ἐπιβολὴ ἐνὸς κράτους δικαίου, ἂν ληφθῶν μέτρα ἀποκαταστάσεως ἐνὸς κράτους ἀμερολήπτου καὶ τιμίου, ἱκανοῦ νὰ ὀργανώσῃ καὶ νὰ ἐποπτεύσῃ ἐλευθέρας ἐκλογάς. Εἰς τοὺς ἐκβιασμούς αὐτοὺς ἡ κυβέρνησις ἢ ὑποκύπτει ἢ χρησιμοποιοῖ τὴν κλασικὴν μέθοδον τῆς ἀναβολῆς, τοῦ «τραίναρίσματος» τῶν ζητημάτων.

ΑΛΛΑ ΟΥΤΕ ἡ ἀναβολὴ εἶναι λύσις. Ἄν πρόκειται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Διοικήσεως νὰ ἀποκατασταθῇ δικαία τις τάξις, μόνον ἐξ ἢ ἐπὶ τὰς ἐβδομάδας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, τότε ἡ ἀποκατάστασις αὕτη θὰ εἶναι ματαία. Διότι ἐντὸς τόσοσιν ὅσον χρόνον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαλειφθῶν τὰ ἐκ τῆς προηγηθείσης καταστάσεως ἀποτελέσματα δὲν εἶναι δὲ πάντως δυνατόν νὰ ἐκλείψῃ μετὰ τῶν πολιτῶν ἡ ἐντύπωσις ὅτι τὸ Κράτος ἀνήκει εἰς τὸ Κέντρον. Καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δημιουργηθῇ τὸ ἀπαραίτητον διὰ τιμίας ἐκλογάς κλίμα ἐλευθερίας. Ἐὰν ἐπομένως βαυκαλίζεται ἡ κυβέρνησις μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κατορθώσῃ κάποτε νὰ πράξῃ τὸ καθήκον τῆς, πλανᾶται πλάνην δεινὴν. Ἐκ τῶν πραγμάτων ὑπάρχουν προθεσμῖαι διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναλάβει. Καὶ αἱ προθεσμῖαι αὗται κοντεύουν νὰ ἐξαντληθῶν. Ἀλλὰ ἴσως καὶ κάτι ἄλλο εἶναι χρησίμον νὰ γνωρίζῃ ἡ κυβέρνησις. Ὅσιν δύναμιν νὰ πιέσῃ ἔχει τὸ Κέντρον, ἄλλην τόσιν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς. Ἡμεῖς, χάριν τῆς ὁμαλότητος, χάριν τοῦ τόπου, ἀνεχόμεθα πολλὰ καὶ ὑποβαλλόμεθα καὶ εἰς θυσιάς. Θυσιάζομεν τοὺς ἑαυτοὺς μας. Ἀλλὰ βεβαίως δὲν θυσιάζομεν τὸν τόπον. Καὶ ἐδῶ πλέον ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ἔσχατον ἐκεῖνο ὅριον, ὅπου ἡ ἰδική μας θυσία συμπίπτει μετὰ τὴν θυσίαν τοῦ τόπου. Ἐδῶ θὰ σταματήσωμεν. Καὶ ὅπως εὔρομεν μίαν λύσιν τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου ἐστὶ καὶ τώρα εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ εὔρωμεν καὶ ἄλλην λύσιν. Λύσιν ἡ ὁποία θὰ ὀδηγήσῃ εἰς πείσμα τῶν πάντων, πρὸς ἐλευθέρας καὶ τιμίας ἐκλογάς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ
Βουλευτὴς Ἀθηνῶν — τέως ὑπουργός

Ελευθερος Κοσμος 5.3.67

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 614.976

Ἐν Ἀθήναις τῇ

196

ΕΣΤΙΑ

7. ΜΑΡ. 1967

Η ΔΕΟΥΣΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
Προχθές, ὁ ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς «Ἐ,ρέ!» κ. Κ. Τσάτσος ἐδημοσίευσεν εἰς πρωινὴν καραμανλικὴν ἐφημερίδα κύριον ἄρθρον καταγγέλλον δῆθεν τὰς πράξεις ἡ παραλείψεις τῆς Κυβερνήσεως Παρασκευοπούλου, ἐνῶ κατ' οὐσίαν κατηγορεῖ δι' αὐτὰς τὴν ἀδρανέυσαν ἡγεσίαν τῆς «Ἐ,ρέ!», ἥτοι τὸν παλαιὸν φίλον του κ. Γκε. Γκιωτάκη. Μεθ' ὃ ἀνεχώρησε καὶ αὐτὸς εἰς Παρίσιους, διὰ νὰ καταγγεῖλῃ εἰς τὸν ἐκεῖ ἀρχηγὸν τῆς «Ἐ,ρέ!».

Ἄλλ' ἅς ἐλπίσωμεν, τοῦλάχιστον, ὅτι καὶ ἐκεῖνος — τοῦ ὁποῦ, προφανῶς, θὰ ἐνοστάλησεν τὸ καθημερινὸν ὑδρεολόγιον ὁ κ. Κωστάκης — θὰ τοῦ δώσῃ τὴν δευσαν ἀπάντησιν:

— Γιατί ἐρχεσθε σὲ μένα, μωρὲ καὶ δὲν τὸν καθαίρετε ἀμέσως...

ΕΣΤΙΑ 7.3.67

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 7 Μαρτίου 1967

ΜΟΛΙΣ ὁ ἱδρυτὴς τῆς ΕΡΕ ἐπέστρεψε εἰς τὸ Παρίσι, παράγοντες τῆς Δεξιᾶς ἤρχισαν νὰ ἐγκαταλείπουν τὴν Ἀθήνα, σπεύδοντες

πρὸς συνάντησίν του. Ἦδη μεταβαίνουν εἰς Παρίσιους οἱ κ.κ. Ροδόπουλος, Μακρῆς, Ἀδέρωφ, Τσάτσος καὶ Παπακωνσταντίνου!

— Διατί τῶσον πολυπρόσωπος ἀντιπροσωπεῖα; ἠρώτησε κάποιος.

Καὶ τοῦ ἐξήγησαν:

— Ὁ ἱδρυτὴς ἔχει δηλώσει ὅτι τοῦ εἶναι ἐνοχλητικαὶ αἱ παραιτήσεις καὶ οὐδεὶς τολμᾷ νὰ τὸν συναντήσῃ μόνος του!...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 7.3.67

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ Παρασκευοπούλου ὑπεσχέθη τιμίας καὶ ἐλευθέρας ἐκλογάς, παρατηρεῖ εἰς ἄρθρον τοῦ ὁ κ. Κ. Τσάτσος καὶ ἐπεξηγεῖ:

— Δι' αὐτὸ τὴν ἐψηφίσαμεν.

Περαιτέρω ὁ κ. Τσάτσος ἐκφράζει τὴν ἀπογοήτευσίν του διότι δὲν ἐγίναν «δασικῆς σημασίας μεταβολαὶ εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας» καὶ διότι δὲν ἐλήφθησαν τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα! Καὶ ὁ ἀρθρογράφος προειδοποιεῖ:

— Ὅπως εὕρομεν μίαν λύσιν τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου ἔτσι καὶ τώρα εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ εὕρωμεν καὶ ἄλλην λύσιν.

Συμπέρασμα:

— Ἡ ΕΡΕ θὰ καταψηφίσῃ τὴν κυδέρνησιν Παρασκευοπούλου, ἐὰν διαπιστώσῃ πρόθεσιν τηρήσεως τῆς ὑποσχέσεως περὶ τιμιῶν καὶ ἐλευθέρων ἐκλογῶν!...

Ὁ Ἐλευθερόστομος

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 7.3.1967

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 614.976

ΤΟ ΒΗΜΑ

Εν Αθήναις τῇ 8 ΜΑΡ. 1967 196

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ Κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΥ
"ΤΟ ΒΗΜΑ" 8.3.67

ΔΕΝ ΗΛΛΑΞΕ ΤΑΚΤΙΚΗΝ Ο ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΡΕ : ΑΚΟΥΕΙ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΜΙΛΑΕΙ!

ΔΙΑΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙ «ΣΥΣΚΕΨΕΩΣ»

Ο ιδρυτής της ΕΡΕ ακούει, αλλά δεν μιλάει. Αλλά μās πληροφορεί ο κ. Κ. Ροδόπουλος, ο πρώτος των επανελθόντων εκ Παρισίων. Έδηλωσεν ο κ. Ροδόπουλος: «Εἰς Παρισίους μετέβην διὰ νά λάβω μέρος εἰς τό συνέλθόν ἐκεῖ τήν 3ην Μαρτίου Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, τοῦ ὁποῦ εἰμαι ἀντιπρόεδρος. Ὡς ἡτο φυσικόν παρέτεινα τήν ἐκεῖ παραμονήν μου διὰ νά ὑποδεχθῶ καί συναντήσω τόν ἐπιστρέφοντα ἐκ Νέας Ὑόρκης κ. Καραμανλήν. Δέν ἔχω νά προβῶ εἰς ἀνακοινώσεις πολιτικοῦ περιεχομένου. Εἶναι γνωστόν ἄλλωστε ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς περιμένεται νά ἀκούῃ τās ἀπόψεις πού τοῦ ἐκτίθενται, χωρίς νά ἀναφέρῃ τās ἰδικάς του. Εἶναι γνωστόν ἀκόμη ὅτι ἐάν ὁ κ. Καραμανλῆς ἔχῃ νά δηλώσῃ τι, θά τό πράξῃ αὐθαρμοῦτως καί εὐθέως ὁ ἴδιος πρὸς τόν ἑλλη-

νικόν λαόν χωρίς τήν παρέμβασιν τρίτου».

Ο κ. Ροδόπουλος ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι οὐδέν γνωρίζει περὶ τῶν δημοσιευμάτων δεξιῶν ἐφημερίδων ὅτι ἐγένετο ὑπὸ τήν προεδρίαν τοῦ κ. Καραμανλῆ σύσκεψις τῶν μεταβάντων εἰς Παρισίους φίλων του, δηλαδή τῶν κ.κ. Ἀδέρωφ, Τσάτσου, Μακρῆ, Ἀχ. Καραμανλῆ κ.ά.

ΟΙ ΑΠΟΣΤΑΤΑΙ

Οἱ ἀποστάται συνήλθον χθές εἰς σύσκεψιν καί εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν ἐπαναλαμβάνουν ὅτι «ἡ πολιτικὴ κατάσταση τείνει νά ὁδηγηθῇ εἰς ἀδιέξοδον» καί εὐθύνονται τὰ δύο μεγάλα κόμματα καί ἡ ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις, ἐπὶ ὁποῖα πέραν τῶν γενικῶν προβλημάτων πού ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα, δημιουργεῖ ἡ ἴδια διὰ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς διενέξεων νέα τοιαῦτα».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Εν Αθήναις τῇ 8 ΜΑΡ. 1967 196

ΣΥΣΚΕΨΙΣ εἰς τὴν ἐν Παρισίοις κατοικίαν τοῦ ιδρυτοῦ

τῆς Ε.Ρ.Ε., ἐπὶ αἰματοποιήθη, με συμμετοχὴν τῶν κ. κ. Ροδόπουλου, Ἀδέρωφ, Τσάτσου, Μακρῆ καί Ἀχ. Καραμανλῆ. Ἐπὶ τῶν διαιφιθέντων τηρεῖται ἀπόλυτος σιγή, ἀλλὰ πάντως πιστεύεται, ὅτι ἀπεκλείσθη ἡ συμμετοχὴ τοῦ ιδρυτοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τās πρόσχεις ἐκλογάς.

Ἀδιόρθωτος νοσταλγός του, παρετήρησε με ἀπογοήτευσιν :

— Κατάλαβα. Οἱ μετασχόντες τῆς συσκέψεως ἀνέπτυξαν πρὸς τὸν ιδρυτὴν τās ἀπόψεις τῶν περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως καί ὁ ιδρυτὴς ἐξέθεσεν τās ἐντυπώσεις του ἀπὸ τās... Μπαχάμας !

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ"
9 Μαρτ 1967

ΤΑ γνωσθέντα ὅτι ὁ ιδρυτὴς τῆς Ε.Ρ.Ε. ἀκούει σιωπηλὸς τās ἀπόψεις τῶν συνεργατῶν του ἐνέπνευσαν τὸν ποιητὴν τῆς στήλης :

ΣΙΩΠΗΛΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Εἰς Παρισίους ἀκούει στελέχη κλειστὸ τὸ στόμα του ὅμως ἔχει τοῦ ἀναπτύσσοντος σκέψεις καί θέσεις μὰ τίς δικές του δέν λέει προθέσεις καί σ' ἀγωνία νά τοῦς κρατᾷ οὔτε μιλάει, οὔτε λαλεῖ...

Ν. ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
9.3.67

ΣΙΩΠΩΝ ὁ ιδρυτὴς τῆς Ε.Ρ.Ε. ἤκουσε εἰς Παρισίους τās ἐκτεθείσας ὑπὸ τῶν παλαιῶν συνεργατῶν του ἀπόψεις. Καί κάποιος ἔδωκε τὴν ἐξήγησιν : — Ἀπέφυγε ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του διὰ νά μὴ τὸν βάλῃ εἰς πειρασμὸν ἢ παρουσία τοῦ κ. Τσάτσου...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
9.3.67

Ἡ δῆλωσις τοῦ κ. Ροδόπουλου ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς θ' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν λαόν «εὐθέως καί αὐθαρμοῦτως», προέκλεσε πολλὰς ἀνησυχίας. Διότι γνωρίζουν ὅλοι, καί ἰδίως ὁ κ. Τσάτσος, τί εἶναι αὐτὰ τὰ «αὐθαρμοῦτα» τοῦ κ. Καραμανλῆ...

9.3.67

ΕΘΝΟΣ

1967.

Συνήγεια) - Ἄρδρα Ποιτικὴ
Ἀποκόμματα Ἐφ' ὅταν 1967 [53]

Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἐ.Ρ.Ε.
(+ σχολία) Ἐλευθερος Κόσμος 5.3.67

Δηλώσεις Καρτέ. Τὰ τῶν γιὰ τὴν ἐγκυβό
τοῦ κατὰ παραμυθίᾱ
καθυπερίνα 10.3.67

(+ σχολία) Ἐλευθερος Κόσμος 11.3.67

Διὰ τὰ βιβλίσματα ὁμαλῶς
(+ σχολία) Ἀκρόπολις 12.3.67

Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν φηφοφόρο
(+ σχολία) Ἀκρόπολις 19.3.67

Ἡ Ἐ.Κ. ὡς Κυβερνησις ὑπῆρξε σταθερὸς
εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Φυλοζωίας
Ἐλευθερος Κόσμος 28.3.67

Ἡ Ἐ.Κ. ὡς Κυβερνησις ὑπῆρξε σταθερὸς
εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Φυλοζωίας / Ἀντιπολιτευτικὴ

Αυγιάς κ.τ. για

[54]

Ο κ. Γεωργίου για ει

Με Επείγουσα Γιατί Καρταρί

Καθημερινή 10 Μαρτίου 67

Αποκόβ. με 6 χιλία

10 - Μαρτ 1967

ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΝ ΤΟΥ κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ ΕΠΑΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΧΘΕΣ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

*ΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 10.3.67

Ο κ. ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙ ΟΤΙ ΥΠΟ ΤΑΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΣΥΝΘΗΚΑΣ Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΘΑ ΗΤΟ ΧΡΗΣΙΜΟΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΠΤΩΜΑ ΒΑΘΥΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΟΣΟΥ ΜΗ ΘΕΡΑΠΕΥΟΜΕΝΗΣ ΜΕ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕ ΗΜΙΜΕΤΡΑ ΕΧΕΙ ΣΑΦΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΑΘΛΙΟΤΗΤΟΣ

Ο ΤΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ΕΠΕΚΟΙΝΩΝΗΣΕ ΜΕ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΗΣ ΕΡΕ κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ

Ο επανελθών χθες την εσπέραν εκ Παρισίων τέως υπουργός κ. Κωνστ. Τσάτσος, έρωτηθείς περί των έντυπώσεών του εκ των έπαφών, τας οποίας είχε μετά του κ. Κωνστ. Καραμανλή, έδηλωσε τὰ έξής, άρνηθείς νά προβή εις οίανδήποτε άλλην περαιτέρω άνακοίνωσιν:

«Ο ιδρυτής της ΕΡΕ έχει σαφή αντίληψιν της άθλιότητος, ή οποία έπικρατεί εις τόν τόπον μας. Καί λυπείται βαθύτατα, ότι αί προβλέψεις του έπηλήθευσαν. Έχει την γνώμην, ότι ή παρούσα κρίσις είναι σύμπτωμα βαθυτέρης νόσου, ή οποία δεν θεραπεύεται με συμβιβασμούς και ήμίμετρα. Η προσωπική μου έντύπωσις είναι ότι, υπό τας παρούσας τουλάχιστον συνθήκας, δεν θεωρεί ότι ή άπάνωδός του εις την ένεργον πολιτικήν θά άπεδεικνύετο χρήσιμος».

ΟΥΔΕΜΙΑ ΕΞΕΔΗΛΩΘΗ ΧΘΕΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ

Η δήλωσις του κ. Κ. Τσάτσου προέβλεπε άνεπισημώς ποικίλα σχόλια. Αλλά ούδεμία εξεδηλώθη χθες υπεύθυνος αντίδρασις.

Ο τέως ύπουργός, μετά την επάνωδόν του εκ Παρισίων, επικοινωνήσεν με άρχηγόν της ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλον.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Διά να καταστή δυνατή ή διεκρίνωσις των άπόψεων του ίδρυτού της ΕΡΕ παρατίθενται κατωτέρω περιοικαί από παλαιότερα κείμενα.

Εις την έπιστολήν του της 9ης Νοεμβρίου προς τους δουλευταίς της ΕΡΕ διά της οποίας άνηγγειλε την άποχώρησιν του από την ένεργον πολιτικήν, ο κ. Κ. Καραμανλής ανέφερεν ότι τό άποτέλεσμα της τελευταίας έκλογής (του 1963) ένίσχυσε την πεποίθησιν του, ότι δεν ύφίστανται εις την χώραν αί συνθήκαι εκείναι, τας οποίας έθεώρησε πάντοτε άπαραιτήτους, διά νά εκπληρώσιν την άποστολήν του, όπως εκείνος τουλάχιστον την άντιλαμβάνεται. Τά προηγηθέντα, έξ άλλου, άλλα και τά επακολουθήσαντα των έκλογών γεγονότα, παρετίρη, απέδειξαν ότι τό πολιτεύμα της χώρας πλημμελώς λειτουργεί υπό τό κράτος εκδίασεων.

Οφείλει νά άποχωρή

Όταν ένας πολιτικός γνωρίζει τί πρέπει νά γίνει εις την χώραν του και δεν δύναται νά τό πραγματοποιήσιν, διότι τό άρνούνται τας άναγκαίας προϋποθέσεις, συνεχίζον ο κ. Καραμανλής, όφείλει, αντί νά συμβιβάζεται με την συνείδησιν του, νά άποχωρή. Άλλως, ή παραμονή του εις την ένεργον πολιτικήν, όχι μόνον καθίσταται άμφι-

δόλου χρησιμότητος, άλλα είναι δύνατον, εις ώρισμένας περιπτώσεις, νά άποδαινή και επίβλαβής.

Εις περιστολήν της άθλιότητος

Ο ιδρυτής της ΕΡΕ ανέφερε κατόπιν εις την αυτήν έπιστολήν ότι κατά τόν μακρόν χρόνον, κατά τόν οποίον ύπείρησε την χώραν, προσεπάθησε, πρό παντός, νά ικανοποιήσιν μίαν βασικήν και μόνιμον φιλοδοξίαν: Νά συμβάλει εις την περιστολήν της άθλιότητος, από την οποίαν μαστίζεται ή δημοσία μας ζωή. Πέραν της παραδόσεως, την οποίαν προσεπάθησε νά δημιουργήσιν διά τό τρόπον με τόν οποίον ήσκησε την πολιτικήν, έπέδιωσε και την οργανικήν βελτίωσιν του πολιτεύματος, με την έγκαίρον καθιέρωσιν του πλειοψηφικού συστήματος και την πρότασιν προς άναθεώρησιν του Συντάγματος.

Διά την δημιουργίαν των συνθηκών που θά του επέτρεπον την εκπλήρωσιν της άποστολής του, ο κ. Καραμανλής έθεώρει, ως γνωστόν, άναγκαίαν την άναθεώρησιν των μη θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος. Καί εις τούς προεκλογικούς του λόγους του 1963 είχε δηλήσει περί της άνάγκης βαθείας τομής.

Η άναθεώρησις του Συντάγματος

Πρότασις περί άναθεώρησης των μη θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος είχε υποβληθή την 21ην Φεβρουαρίου 1963, όταν ο κ. Κ. Καραμανλής ήτο πρωθυπουργός. Η πρότασις, την οποίαν υπέγραψαν οι μετέχοντες τότε του Υπουργικού Συμβουλίου δουλευταί, δεν είχε συνέχισιν —

κατά τό άρθρον 108 του Συντάγματος άπαιτείται όπως τὰ 2)3 των δουλευταί άγκρίνουν την πρότασιν και όρίσουν τας άναθεωρητέας διατάξεις. Η έπομένη Βουλή άποφασίζει επί των άναθεωρητέων διατάξεων δι' άπολύτου πλειοψηφίας του όλου αριθμού των μελών της.

Η πρότασις του 1963

Εις την υποβληθείσαν, τόν Φεβρουαρίου 1963, πρότασιν ανέφεροντο, μεταξύ άλλων, και τὰ έξής:

«Ο κοινωνικός και πολιτικός βίος των λαών, μετά την δοκιμασίαν του Β' παγκοσμίου πολέμου, ύπέστη βαθείας μεταβολάς, τόσο κατά την διαμόρφωσιν όσον και κατά τόν τρόπον της λειτουργίας αυτού. Αντεγράψαν αί παλαιαί άναλογίαι των κοινωνικών δυναμέων και νέα βιοτικά άνάγκαι προέκυψαν. Άρδην δέ μετεβλήθη ή ιεραρχία των κοινωνικών επιδιώξεων.

Κατέστη ως εκ τούτου, άναγκαία ή διεύρυνσις και ή επέκτασις των κρατικών άρμοδιοτήτων, ως και ή ταχεία λειτουργία της κρατικής μηχανής, εις τρόπον ώστε νά δύναται νά άναποκρίνεται εις την γοργώς άπεκτεινόμενην δραστηριότητα αυτής.

Πρό μεγίστων δυσχερειών

Η Έλλάς, έξ αίτίας των γνωστών πολεμικών και μεταπολεμικών περιπετειών, δεν ήδυνήθη νά προσεγγίση την οπάρθησιν του βιοτικού επιπέδου των άνεπτυγμένων ευρωπαϊκών χωρών, εις ό μέτρον θά ήτο τούτο άναγκαϊόν διά νά καταλάβη την ήν θά έδικαιούτο θέσιν εις την διεθνή πλέον μορφήν προοδεδούσαν οικονομικήν ζωήν των κρατών. Ούτω δέ εύρέθη μοιραϊώς ένάποιν μεγίστων δυσχερειών, αί οποίαι εις ούδεμίαν ίσως άλλην χώραν έμφοινίζονται. Διότι ή ταχεία μετάβασις από της ύποαναπτύξεως, όφ' ήν έτελεί μέχρι πρό τινας ή Έλλάς, εις την άνάπτυξιν, προς την οποίαν όδευει σταθερώς από τινας χρόνους, επιβάλλει, κατ' άποκρίσιν, κοινά, μέτρα ριζοσπαστικά και δυσχερώς συμβιβασόμενα προς τας υπό του πολιτεύματος προδιαγραφόμενας νομοθετικές και διοικητικές διαδικασίας.

Συνδρομή άλλων περιστατικών

Αί σκιαγραφηθείσαι εις γενικάς γραμμάς δυσχερείαι επιτείνονται ειδικώς διά την Έλλάδα και εκ της συνδρομής άλλων περιστατικών, τά οποία παρακωλύουν την οικονομικήν και κοινωνικήν ανάπτυξιν της χώρας και γενικότερον την πρόοδον του ελληνικού λαού.

Η πίεσις των κομμουνιστών, με την πλήν έντός είκοσαετίας άπάειραν έπας είλα καταλάβουσιν την έξουσίαν, κατέστησε τό πρόβλημα του κομμουνισμού ιδιαίτέρως όξύ και έπομένως διεφορον από εκείνον, τό οποίον άντιμτωπίζουν αί χώραι, αί οποίαι δεν γνωρίσαν παντάπασιν ή δεν έδοκίμασαν, εις ό μέτρον και ήμεις, την έντεπλον δράσιν του. Έκ παραλλήλου, όμως, δεν πρέπει νά παραβλέπεται ότι ή άνάπτυξις της κομμουνιστικής άπείλης συντελεί συγχρόνως εις την δημιουργίαν και την άνάπτυξιν άντιρρόπων δυναμέων, άντιγραφουσών τας ό λοκληρωτικούς μεθόδους του κομμουνισμού, δυναμέων αί οποίαι άποτελοϋν έξ ίσου σοβαρόν κίνδυνον διά την δημοκρατίαν και τούς έλευθέρους θεσμούς της.

Παλαιαί κακαί έξεις

Έξ άλλου, παλαιαί κακαί έξεις, αί οποίαι έχουν την ρίζαν αυτών εις την ψυχολογίαν του λαού μας και εις την έλλειψιν της άπαιτούμενης πολιτικής άγωγής, προκαλοϋν προσβέτους δυσχερείας εις την εύτυχή εξέλιξιν των πολιτικών μας πραγμάτων. Οί δημοκρατικοί θεσμοί γίνονται άδίσταλτως άντικείμενον καταχρήσεων. Η δημοκρατία, ή οποία είναι κατ' έξοχον τό πολιτεύμα του μέτρου, της διαλογής και του αμοιβαίου σεβασμού των διαστάτων, ταλαιπωρείται άνευ διακοπής από την άχαλινάγωγην έκρηξιν των πολιτικών παθών και την άσυγκράτητον ροπήν προς διαβολήν.

Τό κοινοβούλιον τροχοπέδη

Η κοινοβουλευτική μηχανή, ειδικώτερον, πλημμελώς λειτουργούσα, απέβη τροχοπέδη εις την αντιμετώπισιν των άπαιτήσεων της έποχής. Τά δικαιοάματα των δουλευταί άσκούνται ένισοτε κατά τρόπον, ό οποίος είναι άντικρυς αντίθετος προς τό πνεύμα του πολιτεύματος και τούς θεσμούς μας και ό οποίος κλονίζει την προς τόν κοινοβουλευτισμόν έμπιστοσύνην του ελληνικού λαού.

Η άκρίβεια των διαπιστώσεων τούτων δεν άμφισβητείται σοβαρώς από τούς έν νηφαλιότητα συζητητάς της ελληνικής πραγματικότητας, οι οποίοι άναγνωρίζουν ότι είναι επιτακτική και επείγουσα ή άνάγκη προσρμογής των συνταγματικών διατάξεων προς τας συγχρόνως άπαιτήσεις της κοινωνικής και πολιτικής ζωής. Κατά συνέπεια, έντός του εύρέος πλαισίου, τό οποίον ή δημοκρατία επιτρέπει, όφείλομεν νά θεσπίσωμεν διατάξεις, αί οποίαι προσδιάζουν εις τας άνάγκας, τά συμφέροντα και την ίδιουσγκρασίαν του ελληνικού λαού.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 614.976

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ

11 ΜΑΡ. 1967

196

Η ΔΗΛΩΣΙΣ τοῦ ἐ-
πανελθόντος ἐκ Παρισίων κ. Τσά-
τσου ἐνέπνευσε τὸν ποιητὴν τῆς στή-
λης.

ΒΟΜΒΑ...

Ὁ Τσάτσος μᾶς πληροφορεῖ:
— Γιὰ τὸν ἰδρυτὴ ἀπ' τὸ Παρί
τὸ λέγω ἀλήθεια ἀγαπητοί
καὶ ἔχει χάριν γούστου.
Δὲν ἔρχεται... Βόμβα κι' αὐτὴ
διὰ τοὺς νοσταλγοὺς του...

Ν. ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗΣ

ΑΡΙΣΤΙΚΗΝ βο-
λὴν κατὰ τῶν ἐλπίδων τῶν ἀθεραπεύ-
των νοσταλγῶν τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ΕΡΕ
ἔδωσε ὁ κ. Τσάτσος, ἐπανελθὼν ἐκ
Παρισίων, μετὰ τὴν ἀκόλουθον δηλώ-
σιν:

— Ὁ ἰδρυτὴς τῆς ΕΡΕ ἔχει σα-
φὴ ἀντίληψιν τῆς ἀθλιότητος ἣ ὁ-
ποία ἐπικρατεῖ εἰς τὸν τόπον μας
καὶ λυπεῖται βαθύτατα, διότι οἱ
προβλέψεις του ἐπηλήθευσαν. Ἡ
προσωπικὴ μου ἐντύπωσις εἶναι ὅτι
ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, δὲν θε-
ωρεῖ ὅτι ἡ ἐπ' ἀνόδῳ του θὰ ἀπεδει-
κνύετο χρησιμὸς.

— Ὑπάρχει κάποια δόσις ἀλη-
θείας εἰς τὴν δῆλωσιν, παρετήρησε
κάποιος.

Καὶ προσέθεσεν:

— Ὅτι ἀφελεῖ τὴν χώραν ἡ ἀπου-
σία τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ΕΡΕ...

ΠΑΡΑ τὴν ἀπογοη-
τευτικὴν διὰ τοὺς νοσταλγοὺς τοῦ
ἰδρυτοῦ τῆς ΕΡΕ, δῆλωσιν τοῦ κ.
Τσάτσου, οἱ πλέον ἀθεράπευτοι θέ-
λουν νὰ πιστεύουν ὅτι δὲν ἀπωλέσθη
πᾶσα ἐλπίς περὶ τῆς ἐπ' ἀνόδου. Μά-
λιστα ἐπιχειροῦν νὰ δώσουν τελείως
διάφορον ἐρμηνείαν εἰς τὴν δῆλωσιν
τοῦ κ. Τσάτσου καὶ τονίζουν:

— Ἡ παρεχομένη ὑπὸ ἐγκύρων
κύκλων ἐρμηνεία εἶναι εἰς γενικὰς
γραμμὰς ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς οὐδό-
λως ἀποκλείει ἐπ' ἀνόδῳ του ἀκόμη
καὶ πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

Καὶ ἐλέχθη ἀπὸ κάποιον:

— Μετέτρεψαν μίαν σαφὴ δῆλωσιν
εἰς... γριφώδη χρησμὸν διὰ νὰ τὸν
ἐρμηνεύουν κατὰ τοὺς πόθους των.

Πλουσία ἐσοδεῖα σύκων διότι
τούς... ἀρέσουν.

ΠΑΡΗΡΜΗΝΕΥΘΗ

Η ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής δέν δα ἔλδη πρό τῶν ἐκλογων

Η ΔΗΛΩΣΙΣ τοῦ κ. Κ. Τσάτσου, ἡ ὁποία ἀπικχεῖ τὰς σκέψεις τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλή, ὑπῆρξε τό ἀντικείμενον ποικίλων ἐρμηνειῶν ἐκ μέρους τοῦ χθεσινοῦ Τύπου. Ἀλλά, ὡς ἀρμοδίως ἀνεκοινώθη, ἡ μόνη ὀρθή ἐρμηνεία ὑπῆρξεν ἡ δοθεῖσα ὑπό τοῦ «Ἐλευθέρου Κόσμου».

Ὡς γνωστόν, ὁ κ. Τσάτσος προέβη εἰς τὴν δήλωσίν του αὐτὴν κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐπάνοδόν του ἐκ Παρισίων. Ἐρωτηθεὶς, συγκεκριμέ-

νως, περὶ τῶν ἐντυπώσεων ἃς ἀπεκόμισεν ἐκ τῶν συναντήσεών του μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλή, ὁ κ. Τσάτσος ἐδῆλωσε τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ ἰδρυτής τῆς ΕΡΕ ἔχει σαφῆ ἀντίληψιν τῆς ἀθλιότητος ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὸν τόπον μας καὶ λυπείται βαθυτάτα, διότι αἱ προβλέψεις του ἐπληθύευσαν. Ἐχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ παρούσα κρίσις εἶναι σύμπτωμα βαθυτέρας νόσου ἡ ὁποία δέν θεραπεύεται μέ

συμβιβασμούς καὶ ἡμίμετρα. Ἡ προσωπική μου ἐντύπωσις εἶναι ὅτι, ὑπὸ τὰς παρούσας τοῦλάχιστον συνθήκας, δέν θεωρεῖ ὅτι ἡ ἐπάνοδός του εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν θά ἀπεδεικνύετο χρήσιμος».

Ὁ «Ἐλεύθερος Κόσμος» ἐρμηνεύων τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν διευτύπωσεν τὴν ἀποψιν ὅτι «δέν μετεπείσθη ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς», μὴ θεωρῶν «ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας χρήσιμον τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Παρηρμηνεύθη ἡ δήλωσις Τσάτσου

Συνέχεια
ἐκ τῆς 1ης σελίδος

καὶ εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον, κληθέντες, ὁ τέως πρωθυπουργὸς κ. Π. Πιπινέλης, ὁ τέως πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Κ. Ροδόπουλος καὶ οἱ τέως ὑπουργοὶ κ.κ. Π. Παπαληγούρας, Κ. Παπακωνσταντίνου, Κ. Τσάτσος, Γ. Ράλλης, Γ. Κασιμάτης καὶ Σ. Θεοτόκης. Τῆς συσκέψεως δέν μετέσχον ὡς ἀπουσιάζοντες ἐξ Ἀθηνῶν, οἱ τέως ὑπουργοὶ κ.κ. Ε. Ἀβέρωφ, εὐρισκόμενος εἰς Παρίσιους καὶ Δ. Μακρῆς, εὐρισκόμενος εἰς Φλώριναν.

Ἐπὶ τῆς συσκέψεως οὐδὲν ἐπισημῶς ἐγνώσθη δεδομένου ὅτι δέν ἐξεδόθη τελικῶς ἡ ἀνακοίνωσις, τὴν ὁποίαν ἐσκόπευε νὰ κάμῃ ὁ κ. Κανελλόπουλος.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν, ἀντηλλήγησαν ἀπόψεις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἐν τῷ πλαισίῳ καὶ τῶν συμπερασμάτων εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξαν τὰ προσφάτως συναντηθέντα μετὰ τοῦ κ. Καραμανλή ἀστέλεως τοῦ κόμματος. Ὡς γνω-

στόν, ἐν ἐκ τῶν στελεχῶν αὐτῶν μετέφερε καὶ μῆνυμα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ πρὸς τὸν ἰδρυτὴν τοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος προτίθεται νὰ ἐπικοινωνήσῃ καὶ προσωπικῶς — προφανῶς διὰ τηλεφώνου — μέ τὸν κ. Καραμανλῆν.

• Ἐν τῷ μεταξύ, ἐπιστρέφει σήμερον ἐκ Παρισίων ὁ ἀδελφός τοῦ Κ. Καραμανλή, βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ κ. Ἀχιλλεὺς Καραμανλῆς. Εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσάν θά μεταβοῦν προσεχῶς καὶ ἄλλα στελέχη τῆς ΕΡΕ, τὰ ὁποῖα, ὡς καὶ τὰ ἤδη μεταβάντα, θά ἀνταλλάξουν ἀπόψεις μετὰ τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ κόμματος.

Η ΩΣ ΑΝΩ ἐρμηνεία ἐστηρίχθη εἰς δεδομένα, ὡς τὰ ἀκόλουθα: ὅτι σταθερὰ ἀπόφασις τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ΕΡΕ εἶναι ἡ ὑπαρξὶς τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι θά τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὸ Ἔθνος. Ὅτι αἱ προϋποθέσεις αὗται δέν ὑφίστανται σήμερον καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, ὁ Κ. Καραμανλῆς δέν πρόκειται νὰ μετάσχη τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγώνος.

ΩΣ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ, πάντα τὰ ἄλλα, τὰ ὁποῖα, σχετικῶς ἀνεγράφησαν, ἀποτελοῦν παρερμηνείαν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Τσάτσου καὶ εὐρίσκονται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ λεχθέντα καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ κ. Καραμανλή. Σημειωτέον, ὅτι ἡ παρερμηνεία ἐξετάθη καὶ εἰς ὅτι ἀφορὰ τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ «Ἐλευθέρου Κόσμου», τὰ ὁποῖα ἡ «Βραδυνή» ἐχαρακτήρισεν ὡς ἀποσκοπούντα, δηθεν, εἰς τὸ νὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς δέν ἐπιστρέφει.

Σύσκεψις

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ αἱ διατυπωθεῖσαι ἀπόψεις εἰς ὅτι ἀφορᾶ τὸν κ. Καραμανλῆν, ἀπετέλεσαν ἐν ἐκ τῶν ἀντικειμένων χθεσινῆς συσκέψεως, συγκροτηθείσης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Π. Κανελλοπούλου

Συνέχεια
εἰς τὴν 8ην σελίδα

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

12 Μαρτίου 1967

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

14
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1967

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 12138

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 12

ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟΝ 633.411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7)

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΔΙΑ ΝΑ ΒΑΔΙΣΩΜΕΝ ΟΜΑΛΩΣ

”Αρθρον του κ. Κ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ, Βουλευτου, τ. ‘Υπουργου

ΕΙΝΑΙ ευχόριστον να πληροφορηται κανείς από κυβερνητικά και άλλα επίσημα χείλη ότι βαίνομεν προς τὰς ἐκλογὰς ὁ μ α λ ὼ ς. Θὰ ἦτο ὅμως σκόπιμον νὰ συνεννοηθῶμεν περὶ τῆς ἐννοίας αὐτοῦ τοῦ «ὁ μ α λ ὼ ς». Δι’ ἡμᾶς ἔχει τὴν ἀκόλουθον ἐννοίαν.

Ἐν πρώτοις σημαίνει ὅτι βαίνομεν πρὸς τιμίας καὶ ἐλευθέρως ἐκλογὰς καὶ περαιτέρω πρὸς σύμφωνον πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τὰς κοινοβουλευτικὰς παραδόσεις σχηματισμὸν τῆς μετεκλογικῆς Κυβερνήσεως. Τὸ «ὁ μ α λ ὼ ς» καλύπτει ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ἐκείνης. Μετὰ θὰ ἀρχίσῃ μία ἄλλη φάσις ὁμαλότητος.

ΔΙΑ ΝΑ διεξαχθῶν ὅμως τίμια ἐκλογαί, πρέπει νὰ εἶναι τὸ Κράτος καὶ ἰσχυρὸν καὶ ἀποφασισμένον νὰ προστατεύῃ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ φρονήματος τοῦ ἐκλογέως. Καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει τὸ Κράτος νὰ μὴ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὰ κόμματα, νὰ μὴ ἔχῃ παραδώσει τὰς θέσεις - κλειδιά εἰς κομματιζόμενα πρόσωπα, ὥστε νὰ ἐπιλύωνται τὰ ζητήματα νομοτύπως μὲν, ἀλλὰ κατὰ τὰ συμφέροντα ἐνὸς μόνου κόμματος. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ αὐτό. Ὅχι μόνον δὲν πρέπει νὰ κομματίζεται τὸ Κράτος, ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ μὴ δίδῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κομματίζεται. Δὲν πρέπει τὸ Κράτος νὰ δίδῃ τὴν ἐντύπω-

σιν ὅτι εἶναι «ντοβλέτι» ἐνὸς κόμματος, ὅτι τοῦτο τὸ κόμμα καὶ ὄχι ἄλλο ἐπικρατεῖ καὶ θὰ ἐπικρατήσῃ καὶ διαθέτῃ αὐτὸ καὶ ὄχι ἄλλο τὸν κρατικὸν μηχανισμόν.

ΛΕΓΟΜΕΝ ὅτι βαίνομεν ὁμαλῶς πρὸς ἐκλογὰς. Ἀλλὰ ἀραγε βαίνομεν πράγματι ὁ μ α λ ὼ ς, ὅταν τὸ Κράτος δίδῃ τὴν ἐντύπωσιν, ἐν πολλοῖς οὐχὶ πεπλανημένην, ὅτι εἶναι «τσιφλικί» τῆς Ἐνώσεως Κέντρου, εἰς καίρια σημεία τῆς δραστηριότητός του; Βαίνομεν ὁμαλῶς πρὸς τιμίας καὶ ἐλευθέρως ἐκλογὰς, ὅταν ἡ ψυχολογικὴ δία ἡ ἐκ τῆς δραστηριότητος τῆς κρατικῆς μηχανῆς προερχομένη, θὰ στερήσῃ τὸν ἐκλογέα τῆς ἐλευθερίας του; Μὲ Κράτος ἀκόμη παπανδρεϊκὸν βαίνομεν ὁμαλῶς πρὸς ἐκλογὰς; Ἐκλογὰς, αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ ἀποφασίσουν ὄχι περὶ τοῦ ποῖον κόμμα θὰ κυβερνήσῃ κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς κειμένους νόμους, ἀλλὰ περὶ τοῦ κατὰ πόσον θὰ παραμείνωμεν δημοκρατία δυτικοῦ τύπου ἢ θὰ μεταβάλωμεν τὴν δημοκρατίαν μας εἰς δημοκρατίαν νασερικὴν ἢ τιτοϊκὴν τύπου;

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἀντιληφθῇ, ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ ψήφισις ἐνὸς ἐκλογικοῦ νόμου καὶ ἡ φαινομενικὴ ἡρεμία ἐν τῇ χώρᾳ διὰ νὰ ἔχωμεν τιμίας καὶ ἐλευθέρως ἐκλογὰς. Ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἡρεμίας αὐτῆς κινούνται πάσης φύσεως δη-

μόσιοι λειτουργοὶ ὡς πράκτορες τῆς Ἐνώσεως Κέντρου καὶ ἐκτελοῦν περιτέχνως τὸ προπαγανδιστικὸν τὸν ἔργον. Ἀκόμη καὶ ἡ ἀπλὴ παρουσία προσώπων φατριαστικῶς δρασάντων καὶ διατηρούντων ἀκόμη σήμερον ὅλην τὴν δυνάμιν των, καταστρέφει τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας ποῦ θέλομεν νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν καθὲ ἐκλογέως. Κλασσικὸν παράδειγμα αὐτῆς τῆς ὑπόου ἀλλὰ ἀποτελεσματικῆς μορφῆς δράσεως δίδουν οἱ ἀναπληρωταὶ ἐπιθεωρηταὶ τῆς μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαίδευσως. Ἐπρεπε ἀπὸ διμήνου ἤδη νὰ ἔχουν ἀντικατασταθῇ μὲ ἀντικειμενικὰ κριτήρια. Ἐν τούτοις παραμένουν καὶ διὰ τὴν προοπτικὴν ἢ νὰ μείνουν ἀμετακίνητοι μέχρι τῶν ἐκλογῶν ἢ νὰ ἀπομακρυνθῶν ὀλίγον μόνον πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ὁποῦ θὰ εἶναι ἀργὰ διὰ νὰ μεταβληθῇ ἢ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐκλογέων ἐπιβληθεῖσα ἐντύπωσις. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται μόνον περὶ αὐτοῦ. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συντρέχουν παράγοντες ἀπὸ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως εἰς τρόπον ὥστε εἴτε ἐκ τῆς μίας εἴτε καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πηγῆς νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ ἐκλογέως καὶ νὰ ἐπιβάλλεται ἡ πεποίθησις ὅτι τὸ Κράτος εἶναι ἀκόμη παπανδρεϊκόν.

ΕΑΝ ἡ Κυβέρνησις ἐμποδίζεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς ὑπὸ τῆς Ε. Κ., ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται, τότε ἐνώπιον τοῦ διλήμματος ἢ νὰ πῆσῃ ἢ νὰ πράξῃ τὸ κα-

θῆκον τῆς, εἶναι προτιμότερον, καὶ δι’ αὐτὴν καὶ διὰ τὸν τόπον νὰ πῆσῃ. Καὶ ἂν τοῦτο ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἐκλογῶν, εἶναι προτιμότερον νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἐκλογῶν μὲ Κυβέρνησιν ἀποφασισμένην νὰ δημιουργήσῃ Κράτος ἀντικειμενικόν, πράγματι ἐγγυώμενον ἐλευθέρως ἐκλογὰς, παρὰ νὰ παρατείνωμεν μέχρι τοῦ Μαΐου μίαν κατὰστασιν ἢ ὁποῖα ὑποσκάπτει ἢ μάλλον ἀφήνει νὰ ὑποσκάπτεται τὸ ἐλεύθερον φρόνημα τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

ΑΛΛΑ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῶν ἐκλογῶν εὐλόγως προσδοκῶμεν καὶ κατ’ ἄλλο τὴν ἱκανότητα νὰ προστατεύσῃ μετεκλογικῶς καὶ μέχρι τοῦ σχηματισμοῦ τῆς πρώτης μετεκλογικῆς Κυβερνήσεως τὴν νόμιμον συνταγματικὴν διαδικασίαν. Ἐπ’ ἐσχάτων διευτυπώθησαν κατ’ ἐξοχὴν ἐπικίνδυνοι διὰ τὴν συνταγματικὴν τάξιν θεωρίαι περὶ τοῦ πῶς θὰ σχηματισθῇ ἡ πρώτη μετεκλογικὴ Κυβέρνησις, πῶς θὰ ἐπιδιώξῃ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἡ Ε. Κ. Ἐὰν ποτὲ συνέβαινε ὁ κομμουνισμὸς καὶ οἱ συνοδοιπόροι του νὰ θέσουν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ σχέδια αὐτά, θὰ πρέπει ἢ τότε εἰς τὴν Ἀρχὴν εὐρισκομένη Κυβέρνησις νὰ ἔχῃ τὴν διόθεσιν ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ διὰ παντός μέσου τὴν ἀπόπειραν παραβάσεως τῆς συνταγματικῆς τάξεως. Θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐτοιμία, ἐν ὅσῃ τῶν τόσον μάλιστα σαφῶς

ἀπειλουμένων ἐξελίξεων, νὰ εἶναι ἐτοιμία νὰ κτυπήσῃ μὲ τὸν πέλεκυν τοῦ νόμου πᾶσαν ἀναρχικὴν καὶ ἐπαναστατικὴν ἐκδήλωσιν. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἔχει ἀπέναντί της μίαν παράταξιν, ἡ ὁποία, ὅταν θὰ ἴδῃ ὅτι συνταγματικῶς δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ποθεύμενον, θὰ ἀνακαλύψῃ μυριάς δικαιολογίας, ὅπως ἐπ’ ὀνόματι δήθεν τοῦ ἀμοίρου αὐτοῦ «114» δράσῃ ἐπαναστατικῶς. Διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ δὲ τοιαύτης ὕφους παράταξιν πρέπει νὰ εἶναι ἡ Κυβέρνησις ἐτοιμία καὶ ἐτοιμία ἀπὸ τούδε, διότι τὴν τελευταίαν στιγμὴν δὲν θὰ προφθάσῃ νὰ ἐτοιμάσῃ τὴν ἀμυνὰν τῆς πρὸς προστασίαν τῆς συνταγματικῆς τάξεως.

ΝΑ ΕΙΠΩΜΕΝ ὅτι εἴμεθα ἀπολύτως ἡσυχoi ὡς πρὸς τὴν ἑκτακτον αὐτὴν περίπτωσιν; Νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ὕψις τῆς ὅλης Κυβερνήσεως ἐγγυᾶται, ὄχι μόνον περὶ τῆς ἀναμφισβήτητου καλῆς πίστεως καὶ τιμίας προθέσεώς της, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς δράσεώς της ἐν προκειμένῳ;

Δὲν θέλομεν νὰ διατυπώσωμεν ἀμφιβολίας. Προειδοποιήσιν διατυπώσωμεν, ἐπισημαίνοντες τοὺς κινδύνους τῶν πρώτων μετεκλογικῶν ὥρων.

ΑΠΟ ΜΙΑΣ μόνον πλευρᾶς εἴμεθα ἡσυχoi, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ε. Π. Ἡ αὔξησις τῆς δυνάμεως τῆς Ε. Π. εἶναι ἀναμφισβήτητος. Οἱ κομμουνισταὶ ἀντε-

λήφθησαν ἤδη ὅτι πρέπει νὰ προβοῦν εἰς καταστροφικὰς δι’ ἑαυτοὺς θυσίας, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸ βέβαιον προβάδισμα τῆς Ε. Π. Καὶ τοῦτο εἰς πείσμα τοῦ παπανδρεϊκοῦ κράτους, τῶν ξεχειλιζόντων ἀπὸ ἀριστεροκεντρώους ἀργομίσθους ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου καὶ μεγάλων Τραπεζῶν. Ὁ τόπος ἀρχίζει νὰ ἀντιλαμβάνεται τὸν ἐπικρεμῶμενον κίνδυνον, ἂν ἐπικρατήσῃ τὸ «ντὲ φάκτο» ὑπάρχον λαϊκὸν μέτωπον. Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ε. Π. εἴμεθα δι’ αὐτὸ ἡσυχoi. Ἀλλὰ ἡ πεποίθησις αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τοῦ χρέους τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑπεσχημένων.

ΟΣΟΝ περισσότερον πλησιάζει ἡ Ε. Π. πρὸς τὴν νίκην, τόσον περισσότερον δικαιούται νὰ ἀξιοῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ τὴν ἐμποδίσῃ εἰς τὴν πορείαν τῆς πρὸς αὐτὴν, τόσον περισσότερον δικαιούται νὰ ἀξιοῖ νὰ ληφθοῦν ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔπρεπε ἀπὸ δεκαοκταμήνου νὰ εἶχον ληφθῇ, καὶ δὲν ἐλήφθησαν. Νὰ γίνων ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῶν ἐκλογῶν ὅσα κακῶς δὲν ἐγένοντο ὡς τώρα, ὥστε ἐλευθέρως, π ρ ὶ ὅ μ α ς τ ι ὅ μ α ς ἐλευθέρως, νὰ κρίνῃ ὁ λαὸς μεταξὺ προόδου καὶ ἀνατροπῆς, τάξεως καὶ ἀναρχίας, ἐλευθερίας καὶ αὐθαιρεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Βουλευτῆς — τέως ὑπουργός

Αἱ προτάσεις ποινῶν χθὲς στὸ Στρατοδικεῖο διὰ τὸν ΑΣΠΙΔΑ

Ακροπολις

19 Μαρτ 1967

ΑΣΤΥ • EMBASSY

ΓΟΥΡΝΕΡ ΜΠΡΟΣ
παρουσιάζει

ΤΟΥΣ 3 ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΜΑΓΗΤΕΣ ΤΟΥ ΧΟΛΛΙΓΟΥΝΤ

ΦΡΑΝΚ
ΣΙΝΑΤΡΑΝΤΗΝ
ΜΑΡΤΙΝΣΑΜΜΥ
ΝΤΕΪΒΙΣΜΕ ΤΗΝ
ΑΝΤΖΙ
ΝΤΙΚΙΝΣΟΝετό θρυλικό
«Υπερ-Δετυνομικό
Μεγαλούρημα»ΣΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ
1967

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΩΝ 11

* ΕΓΧΡΩΜΟΝ - ΒΙΣΤΑΒΙΖΙΟΝ *

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΛΠΟ
ΤΟΥ ΛΑΣ ΒΕΓΚΑΣ

Τα υπόλοιπα έκλεκτα μέλη της συμμορίας

• ΠΗΤΕΡ ΛΟΥΦΟΡΝΤ • ΤΖΟΡΤΖ ΡΑΦΤ
• ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΚΟΝΤΕ • ΑΚΙΜ ΤΑΜΙΡΟΦ«Η Συμμορία που
τίναξε ετόν άέρα
όλα τά καζίνα
τού ΛΑΣ ΒΕΓΚΑΣ!»

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ΤΡΙΑΝΟΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ : ΟΙ ΙΠΤΑΜΕΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

δοσμένο δλοζώντανα

μέ τήν ποιότητα του ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ε' ένα
ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΦΙΛΜ ΠΟΥ ΟΜΟΙΟ ΤΟΥ ΔΕΝ ΞΑΝΑΓΙΝΕ!

ΕΛΛΗΝΑΙΟΝ * ΣΤΑ

ΑΘΑΝΑΤΕΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΗ

ΓΚΙΟΥΖΕΠΕ ΒΕΡΝΤΙ

ΤΡΟΒΑΤΟΡ

* IL TROVATORE *

ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΙ:

ΤΖΙΑΝΝΑ ΠΕΝΤΕΡΖΙΝΙ

ΒΙΤΤΟΡΙΑ ΚΟΛΟΝΝΕΛΟ

ΤΖΙΝΟ ΣΙΝΙΜΠΕΡΚΙ

ΕΝΤΖΟ ΜΑΣΚΕΡΙΝΙ

ΕΝΡΙΚΟ ΦΟΡΜΙΤΣΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ: ΓΚΑΜΠ. ΣΑΝΤ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΟΠΕΡΑΣ ΤΗΣ ΡΟ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΚΑΡΜΙΝΕ ΓΚΑΛΛΟ

ΑΙΩΝΙΕΣ ΑΞΙΕΣ • ΑΝΕΠΑΝΑΛΗΠΤ
ΜΟΥΣΙΚΟ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑ

ΜΑΞΙΜ * ΑΘΗΝΑ * ΑΛΕΞ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 17.3.67
ΕΜΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥ

**Ο Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΕΛΘΗ
ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΡΟΣΕΧΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ**

**ΘΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΟΜΩΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΣ
ΤΟΝ ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΡΕ**

**ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΕΛΘΟΝΤΩΝ
Κ.Κ. ΕΥ. ΑΒΕΡΩΦ ΚΑΙ Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ**

Οι τέως ύπουργοι κ.κ. Ε. 'Αβέρωφ και Π. Παπαληγούρας, οι οποίοι επέστρεψαν προχθές την νύκτα αεροπορικώς εκ Λονδίνου και Παρισίων, απέκομισαν τās αὐτάς, ὡς καὶ ὁ κ. Τσάτσος, ἐντυπώσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ΕΡΕ κ. Κ. Καραμανλῆ.

Ὁ κ. Κ. Τσάτσος ἐδήλωσεν, ὡς γνωστόν, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἐκ Παρισίων, ὅτι προσωπικῇ του ἐντύπωσις εἶναι ὅτι, ὑπὸ τās παρούσας τουλάχιστον συνθήκας, ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς δὲν θεωρεῖ ὅτι ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐνέργων πολιτικὴν θὰ ἀπεδεικνύετο χρήσιμος. Καὶ εἰς τὴν δήλωσιν αὐτὴν ἐδόθη ἡ ἐρμηνεία ὅτι ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς, ὁ ὁποῖος ἐμμένει πάντοτε εἰς τὴν ἀποψιν περὶ τῆς ἀνάγκης ριζικῆς ἀναδιαρθρώσεως τοῦ Συντάγματος διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας κάθε ἀνθρωπίνης προσπάθειας, δὲν σκοπεύει νὰ μετάρχη τῶν προσεχῶν, τουλάχιστον, ἐκλογῶν.

Πρόθεσις ἐνισχύσεως

Κατὰ τās συνομιλίας του μετὰ τὰ δύο ἐπανελθόντα προχθές στελέχη τῆς ΕΡΕ, ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς ἐπέδειξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἐν ᾧψει τῶν ἐκλογῶν πολιτικὸν ἀγῶνα. Ἐξεδήλωσε δέ, κατὰ τās ὑπαρχούσας πληροφορίες, τὴν πρόθεσιν νὰ ἐνισχύσῃ προσωπικῶς τὴν ἐκλογικὴν προσπάθειαν τῆς ΕΡΕ.

Σήμερον ἡ ἐπιτροπὴ ἀγῶνος

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δύο τέως ὑπουργῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπικοινωνήσαν μετὰ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ, θὰ συνέλθῃ σήμερον τὴν πρωΐαν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου, ἡ πενταμελής ἐπιτροπὴ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος τῆς ΕΡΕ, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχουν, ἐκτὸς τῶν κ.κ. Παπαληγούρα καὶ 'Αβέρωφ, οἱ τέως ὑπουργοὶ κ.κ. Γ. Ράλλης, Κ. Τσάτσος καὶ Σ. Θεοτόκης. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐξετάσῃ ὀργανωτικὰ θέματα.

Συρροὴ ὑποψηφίων

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε. Ρ.Ε. κ. Π. Κανελλόπουλος προχωρεῖ εἰς τὸ ἔργον τῆς καταρτίσεως τῶν συνδυασμῶν, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει δυσκολίας λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ὑποψηφίων, πού διεκδικοῦν συμμετοχὴν. Καὶ τοῦτο θεωρεῖται ἰσχυρὰ ἐνδειξὶς περὶ τῆς σημειουμένης εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν μεταστροφῆς σημαντικῆς μερίδος τῆς Κοινῆς Γνώμης ὑπὲρ τῆς Ε.Ρ.Ε. Ὁ κ. Κανελλόπουλος δέχεται καθημερινῶς εἰς συνεργασίαν βουλευτάς καὶ πολιτευτάς, προχθές τὴν ἐσπέραν δὲ προήδρευσε συσκέψεως διὰ τὰς θέματα τῶν συνδυασμῶν Β. Ἑλλάδος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
17 MAR 1967

**Η Ε. ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΝΤΙΚΑΤΕΣΤΗΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΜΑΓΑΖΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΜΕ "ΣΟΥΠΕΡΜΑΡΚΕΤ", ΠΑΡΑΤΗΡΕΙ Ο Κ. ΚΙΤΣΙΔΗΣ**

ΛΑΡΙΣΑ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ Ε.Κ. ἔχει ἀνοίξει μέγα παντοπωλεῖον ἢ «σουπερμάρκετ», εἰς τὴν ἀγγλικὴν — τὴν γλῶσσαν τοῦ κ. Α. Παπανδρέου — ἢ «παζάρι τῆς δημοκρατίας», διαπιστώνει εἰς ἄρθρον του, δημοσιευόμενον εἰς τοπικὴν ἐφημερίδα, ὁ βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ κ. Χ. Κιτσιδης.

Εἰς τὸ μέγα αὐτὸ «κατεστημένον» κατάστημα, παρατηρεῖ εἰρωνικῶς ὁ κ. Κιτσιδης, εὐρίσκει κανεὶς διὰ νὰ αγοράσῃ τὰ πάντα, ἀπὸ τῆς συντηρητικῆς δημοκρατίας τοῦ πατρὸς μέχρι τῆς ἀνατρεπτικῆς συνωμοσίας τοῦ υιοῦ Παπανδρέου.

Καὶ δὲν πειράζει ἂν τὰ προϊόντα εἶναι εὐτελοῦς ποιότητος, διότι οὔτε ὁ κ. Γ. Παπανδρέου εἶναι πιστὸς τῶν ἱερῶν τῆς δημοκρατίας, οὔτε ὁ κ. Α. Παπανδρέου ἱκανὸς διὰ θυσίας καὶ ἀγῶνας ἐπαναστάτου.

Τὸ «σουπερμάρκετ» ἀντικατέστησε τὸ πτωχεύσαν «μικρομάγαζον» τῆς πρώτης περιόδου τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ε. Κ. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες πολῖται δὲν ἔχουν οὔτε τὰ οἰκονομικὰ περιθώρια, οὔτε τὰς δημοκρατικὰς δυνατότητας διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ νέον αὐτὸ κατάστημα τῆς Ε.Κ., καταλήγει ὁ κ. Κιτσιδης.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
17.3.67

ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙ' ΑΡΘΡΟΝ !

Ἀφού ὁ κ. Κ. Τσάτσος, ἀναχωρῶν πρὸ ἐβδομάδος, ἐδημοσίευσεν εἰς πρωτὴν Καραμανλικὴν ἐφημερίδα ἄρθρον, γέμον ἀνησυχιῶν διὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἐθνικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνδρεικέλων τοῦ κ. Παπανδρέου, ἐπανῆλθεν ἤδη ἐκ Παρισίων, κομίζων τὴν γνωστὴν Καραμανλικὴν ἀνακοίνωσιν, ποὺ κατεδίδκαζε κατ' οὐσίαν τὴν ψευδὴ αἰσιοδοξίαν, τοὺς «συμβιβασμούς» καὶ τὰ ἡμίμετρα τοῦ κ. Κανελλοπούλου. Εἰς συμπλήρωσιν δὲ τῆς ἀνακοινώσεως, ὁ κομιστὴς τῆς ἐδημοσίευσεν, προχθές, εἰς ἄλλην Καραμανλικὴν ἐφημερίδα, ἓν ὀκτάστηλον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον κατηγορεῖ, φαινομενικῶς μὲν, τὴν κυβερνήσιν Παρασκευοπούλου, κατ' οὐσίαν δὲ τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον, δι' ὅσα, τῇ ἐπινεύσει του, διαπράττονται εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς ἐξουσίας παρατάξεως.

«Λέγομεν —γράφει— ὅτι βαίνομεν ὁμαλῶς πρὸς ἐκλογάς. Ἀλλὰ μὲ κράτος ἀκόμη παπανδρεϊκόν, ποὺ δίδει ἐν πολλοῖς τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι εἶναι τσιφλίκι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, πῶς ἡμπορεῖ νὰ λεχθῇ τοῦτο σοβαρῶς;... Πῶς νὰ λεχθῇ, ὅτι βαίνομεν πρὸς τιμίας καὶ ἐλευθέρους ἐκλογάς, ὅταν ἡ ψυχολογικὴ βία ἢ προερχομένη ἐκ τῆς δραστηριότητος τῆς κρατικῆς μηχανῆς, θὰ στέρησιν τὸν ἐκλογέα τῆς ἐλευθερίας του —καὶ δὴ προκειμένου περὶ ἐκλογῶν, αἱ ὁποῖαι πρόκειται ν' ἀποφασίσουν, ὅχι ποῖον κόμμα θὰ κυβερνήσῃ συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς κειμένους νόμους, ἀλλὰ κατὰ πόσον θὰ παραμείνωμεν δημοκρατία Δυτικοῦ τύπου ἢ θὰ τὴν μεταβάλωμεν εἰς «δημοκρατίαν» τιτοϊκῆς ἢ νασερικῆς τύπου;...

Ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἐμποδίζεται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων της ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀπὸ τὴν ψήφου τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται, τότε, ἐνώπιον τοῦ διλήμματος ἢ νὰ πῇ ἢ νὰ πράξῃ τὸ καθήκον της, εἶναι προτιμότερον καὶ δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὸν τόπον νὰ πῇ ἢ νὰ πράξῃ.

Ἐν συνεχείᾳ δέ, ὁ πρῶν ὑπουργὸς τῆς Καραμανλικῆς ὀκταετίας, ἐπισημαίνει καὶ «τοὺς κινδύνους τῶν πρώτων μετεκλογικῶν ὥρων», ἐκφράζων τὸν φόβον, ὅτι ἡ κυβερνήσις Παρασκευοπούλου, ἢ ὁποῖα καὶ σήμερον ἀφήνει νὰ ὑποσκάπτεται τὸ ἐλεύθερον φρόνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν εἶναι ἐκείνη ποὺ θὰ ἔχῃ ἐτὴν διάθεσιν καὶ τὴν δύναμιν νὰ κτυπήσῃ κα-

τακέφαλα, μὲ τὸν πέλκεν τοῦ Νόμου, κάθε ἀναρχικὴν καὶ ἐπαναστατικὴν ἐκδήλωσιν»...

Ἐννοεῖται, ὅτι, πάντα ταῦτα ἔχουν λεχθῇ, ἀπὸ τῶν στηλῶν μας, πρὸ τριμήνου σχεδόν, «ὡς ἀπεκαλύφθη αἰφνιδίως ἡ μυστικὴ συμφωνία τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου καὶ ἐκλήθη ὁ ἀτυχὴς κ. Γ. Παρασκευόπουλος —τῇ μεσολαμβάνει ἐνὸς πονηροῦ συμπατριώτου του— νὰ ἡγηθῇ μίᾳς κυβερνήσεως Παπανδρέου - Κανελλοπούλου, τῆς ὁποίας οὐδὲνα σχεδόν τῶν ὑπουργῶν ἐγνώριζε. Τὸ γεγονός, ὅμως, ὅτι, τώρα πλέον, αἱ πασίγνωστοι αὐταὶ ἀλήθειαι ἐπαναλαμβάνονται ὑπὸ τῶν στελεχῶν τῆς «Ἑρᾶς» —καὶ δὴ, κατόπιν ἐπικοινωνίας μὲ τὸν ἐν Παρισίοις ἀνεψιὸν τοῦ κ. Κανελλοπούλου— σημαίνει, ὅτι ὁ ἐνταῦθα νευρωτικὸς θεὸς λιθοβολεῖται ὑφ' ὀλοκλήρου σχεδόν τοῦ κόμματός του καὶ τῶν περισσοτέρων ἐφημερίδων του. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ ἴδιος, παρὰ τὴν παθολογικὴν ἀφελειάν του, ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ἡ πτώσις τῆς κυβερνήσεως Παρασκευοπούλου θὰ ἐσήμαινε καὶ τὴν ἰδικήν του ἀποχώρησιν, λόγῳ πλήρους πολιτικῆς χρεωκοπίας, προσπαθεῖ νὰ συγκρατήσῃ τὸ ἄθλιον κυβερνητικὸν κατασκευάσμα, σιωπῶν ἐκεῖ ὅπου θὰ ἔπρεπε νὰ φωνάζῃ καὶ ἀδρανῶν ἐκεῖ ὅπου θὰ ὤφειλε νὰ ἐξανίσταται. Ἀλλ' ἀκριβῶς δι' αὐτό, ἔχουν καθήκον καὶ τὰ στελέχη τῆς «Ἑρᾶς», ἐὰν πράγματι πιστεύουν αὐτὰ ποὺ λέγουν κατ' ἑξῆς —καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀληθέστατα— νὰ μὴ ἀρθρογραφοῦν ἀπλῶς κατὰ τῆς ἀξιοθρηνήτου κυβερνήσεως Παπανδρέου - Κανελλοπούλου, ἀλλὰ νὰ ἐξανασταθῶν κατ' αὐτῆς καὶ νὰ τὴν ἀνατρέψουν, ἐν ὅσῳ εἶναι ἀκόμη καιρός!...

Ἐν Ἀθήναις τῇ

14 ΜΑΡ. 1967

196

ΕΣΤΙΑ

ΕΣΤΙΑ 14-Μαρτ.-1967

"Εθνος"

14. Μαρτ. 1967

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΛΟΤΗΤΑ

[67]

Η "Ενώσις Κέντρου" έχει προφάνες συμφέρον να θέλη τὰς ἐκλογάς, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι πιστεύει ὅτι θὰ τὰς κερδίσῃ καί, μάλιστα, μὲ μεγάλην ὑπεροχὴν ἐναντι τῶν ἀντιπάλων τῆς.

Ἐπειδὴ ἡ "Ενώσις Κέντρου" θέλει τὰς ἐκλογάς, θέλει καὶ τὴν ὁμαλότητα. Καὶ παρέχει θετικὰς ἐνδείξεις τῆς εὐκρινούς προθέσεώς τῆς. Ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἐκάλεσε τοὺς βουλευτάς τῆς νὰ ψηφίσουν ὑπὲρ τῆς Ἀπλῆς Ἀναλογικῆς — μολονὶ σχεδὸν τὸ σύνολόν των προτιμᾷ τὸ κρατοῦν σύστημα τῆς Ἐνισχυμένης — ὡς συμβολὴν ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος.

Καὶ ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου, εἰς τὸ ἄρθρον, τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ «Ἔθνος» τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ἐτόνισε: «Εἶναι χρέος ὅλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἄσχετα ἀπὸ κομματικὴ τοποθέτησι, νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ἀπόφασίν του νὰ προσπύσῃ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν πρὸς τὶς ἐκλογάς καὶ τὴν ἀνάδειξιν Κυβερνήσεως, πού νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐλεύθερη καὶ ἀδιάσπαστη θέλησιν τοῦ Λαοῦ μας».

Τὴν ὁμαλὴν πορείαν πρὸς τὰς ἐκλογάς δὲν θέλουν ἐκεῖνοι, πού εἶναι δέβαιοι πὼς θὰ τὰς χάσουν.

Καὶ ὁ κ. Τσάτσος, ἐπανελθὼν φρέσκος — φρέσκος ἀπὸ τὸ Παρίσι, μὲ νωπὰς τὰς ἐντολάς τοῦ πατρωνός του, ἐξαπολύει σφοδρὸν φιλιππικὸν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ζητεῖ τὴν πτώσιν, διότι δὲν ἀποκαθιστᾷ τὸ καρομανλικὸν Κράτος. Καὶ ἀναφέρει ὡς «κλασικὸν παράδειγμα τῆς ὑπόουλου, ἀλλ' ἀποτελεσματικῆς, μορφῆς δράσεως, πού καταστρέφει τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, πού θέλωμεν νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν κάθε ἐκλογέως», τὴν περίπτωσιν τῶν ἀναπληρωτῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς Μέσης καὶ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως: «Ἐπρεπε ἀπὸ διμήνου ἤδη νὰ ἔχουν ἀντικατασταθῇ μὲ ἀντικειμενικὰ κριτήρια», λέγει.

Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς, ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀναπληρωτάς ἐπιθεωρητάς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως — ἔστω καὶ ἂν ὑποθεθῇ, ὅτι εἶναι βásiμος ἢ ἀξίωσις τοῦ κ. Τσάτσου, πού ἀπαιτεῖ τὴν κεφαλὴν των ἐπὶ πίνακι — ἐξαργύρεται ἡ διαμόρφωσις τοῦ ψυχολογικοῦ κλίματος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ διεξαχθοῦν αἱ ἐκλογαί...

Ἀντιθέτως, ὑπὲρ τῆς ὁμαλότητος ἐργάζονται:

Ὁ μέγας Τριπόλεως στρατηγὸς Λουμάκης! (Τί γίνεται τὸ πόρισμα τῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης διὰ τὰς πράξεις καὶ τοὺς λόγους του, πού διετάχθη ἀπὸ ἀρκετῶν ἡμερῶν;).

Τὸ «Ἐγκόλπιον τοῦ Ἐλευθέρου Πολίτου» καὶ οἱ ἄλλες παρεμφερεῖς συκοφαντικῆς φυλλάδες ἐναντίον τῆς Ἐνώσεως Κέντρου, πού διενέμοντο μετὰ ζήλου ἀπὸ ἄνδρας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας! (Τί γίνεται μὲ τὴν σχετικὴν ἀνάκρισιν, τὴν διαταχθεῖσαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀπὸ διμήνου καὶ πλέον;).

Αἱ προεκλογικαὶ ὁμιλίαι ἀξιωματικῶν τῶν Τ.Ε.Α. εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα! (Ἠκούσατε νὰ ἐτιμωρήθῃ κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς προπαγανδιστάς τῆς Ε.Ρ.Ε.;).

Αἱ δόμβαι — αἱ «κροτίδες» τοῦ ὑπουργοῦ Δημοσίας Τόξεως κ. Τζαννετῆ) —, πού ἔχουν ἤδη γίνῃ τέσσαρες, μέσα εἰς τὰς Ἀθήνας, χωρὶς νὰ ἀνακαλυφθῇ ἀκόμη κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς φαντομάδες τῆς Δεξιᾶς, τοὺς ἀσκοῦντας «ἐλαφρὰν τρομοκρατίαν», κατὰ τὴν κομψὴν ἔκφρασιν τῆς χρονογράφου τῆς πιστῆς εἰς τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον ἔφημερίδος.

Τὸ πολιτικὸν μέρος — ἐπὶ τοῦ νομικοῦ δὲν ἐπιτρέπει σχόλια ὁ Νόμος — τῆς διημέρου ἀγορεύσεως τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου εἰς τὴν δίκην τοῦ Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α., πού ἐπετέθη λαύρως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου, τοῦ Προέδρου τῆς, τοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου καί, γενικῶς, κατὰ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου — ἐφ' ᾧ καὶ ἀνηγορεύθη ὁ κ. Παπαπούλος «καταπέλτης» ἀπὸ τὸν Τύπον τῆς Δεξιᾶς.

Ὅλοι αὐτοί, πού ἀνεφέραμεν, καὶ ἄλλοι πολλοί, ἀναλόγου δραστηριότητος, ἀκολουθοῦν πιστῶς τὴν συνταγὴν, πού παρέχει ἡ κανελλοπουλικὴ ἔφημερίς: «Ὁμαλότης σημαίνει, πρωτίστως, διάθεσιν διὰ τὴν ὁμαλότητα καὶ ἐμπρακτον, ἀνὰ πάσαν στιγμὴν, ἐκδηλῶσιν περιφρουρήσεως ὅλων ἐκείνων τῶν προϋποθέσεων, πού γίνονται τὸ ἄρθρον τῆς ὁμαλῆς πολιτικῆς ὥλης»...

ΕΘΝΟΣ, 14-3-67

ΑΓΝΟΕΙ Ή ΠΑΡΑΠΟΙΕΙ;

ΤΗΝ 10ην τρέχοντος μηνός, έδημοσιεύθη εἰς τὰς έφημερίδας ἡ δήλωσις τοῦ κ. Κ. Τσάτσου διὰ τὰς προθέσεις τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ. Τὸ νόημα τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Κ. Τσάτσου ἦτο ὅτι ὁ ἰδρυτῆς τῆς ΕΡΕ δὲν θὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, δεδομένου ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὸν τόπον. Ἡ «Βραδυνή» παρηγγέλλει τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κ. Τσάτσου, τὴν ὁποίαν ἐνεφάνισεν ὡς σημαίνουσαν, ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ μετάρχη ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς τῶν ἐκλογῶν. Ὁ κ. Κ. Τσάτσος, ἐπικοινωνήσας μὲ τὰς έφημερίδας, διηκρίνησεν τὸ ἀκριβὲς νόημα τῆς δηλώσεώς του. Εἶναι προφανές, ὅτι ὅσα ἐλέγχθησαν ἀπὸ τὸν κ. Κ. Τσάτσον εἶχαν συμφωνηθῇ μὲ τὸν κ. Κ. Καραμανλῆν.

Η «ΒΡΑΔΥΝΗ» δὲν περιωρίσθη εἰς τὴν διαστρέβλωσιν. Προσέθεσε καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Ἡ έφημερίς «Ἐλεύθερος Κόσμος» προσπάθει ἐμφανῶς νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν «ἐπιφάνειαν» τῆς δηλώσεως Τσάτσου διὰ νὰ δημιουργήσῃ σταθεράν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς δὲν ἐπιστρέφει. Ἡ στάσις τῆς ἐν λόγω έφημερίδος ἐπεσημαίνεται ὑπὸ τῶν πολιτικῶν παρατηρητῶν, οἱ ὅποιοι ὑπενθύνουν τὰς ἐκφρασθεῖσας καὶ παλαιότερον — εἰς ἀνύποπτον χρόνον — ἐπιφυλάξεις περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ «καραμανλισμοῦ» τῆς».

ΕΙΜΕΘΑ ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπαντήσωμεν. Τὸ πράττομεν, θεθαίως, μὲ λύπην:

ΠΡΩΤΟΝ: Ὅσοι γνωρίζουν τὰς σκέψεις τοῦ Καραμανλῆ ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ προβλήματος τῆς Χώρας, οὐδεμίαν εἶχαν ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ ἰδρυτῆς τῆς ΕΡΕ δὲν θὰ μετεῖχε τοῦ ἐπικειμένου ἐκλογικοῦ ἀγῶνος. Ὁ Καραμανλῆς συζητεῖ τὰς ιδέας του μὲ ὅσους διαθέτουν πολιτικὴν σκέψιν καὶ προσωπικὴν σοβαρότητα. Ἐὰν ἡ «Βραδυνή» ἀγνοῇ, τί σκέπτεται ὁ Καραμανλῆς, διὰ τοῦτο δὲν πταίομεν ἡμεῖς. Ἄς ἀναζητήσουν οἱ ἐκπροσωποῦντες τὴν μεσημέριν ἡμέραν τὴν αἰτίον εἰς τὸν ἑαυτὸν τους.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Δὲν ἐχρειάζετο παρὰ ἀπλῇ ἀνάγνωσις, διὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς τό, σαφὲς ἄλλωστε, νόημα τῆς δηλώσεως Κ. Τσάτσου. Ἡ «Βραδυνή», ἡ δὲν τὸ ἀνέγνωσε μετὰ τῆς ἐπιβαλλομένης προσοχῆς ἡ τὸ παρεποίησεν ἐν γνώσει τῆς. Ἐὰν συμβαίνει τὸ πρῶτον, εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἐχειρίσθη μὲ ἐλαφρότητα ἓνα τόσον σοβαρὸν ζήτημα. Ἐὰν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ πράγματα ἡ δευτέρα ἐκδοχή, θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τῆς εἰπώμεν ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀλλοιώνῃ κείμενον, τὸ ὁποῖον οὐσιαστικῶς ἔχει ὑπαγορευθῇ ἀπὸ τὸν Καραμανλῆν. Καί, πολὺ περισσότερο, δὲν δικαιούται νὰ κατηγορῇ ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἐσεβάσθημεν τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Κ. Τσάτσου.

ΤΡΙΤΟΝ: Ἡ «Βραδυνή» ἰσχυρίζεται ὅτι «καὶ παλαιότερον εἶχαν ἐκφρασθῇ ἐπιφυλάξεις περὶ τῆς γνησιότητος τοῦ καραμανλισμοῦ» τοῦ «Ἐλευ-

θέρου Κόσμου». Παραλείπει ἡ καλὴ συνάδελφος νὰ ἀναφέρῃ ἀπὸ ποίους εἶχαν διατυπωθῇ αἱ ἐπιφυλάξεις. Τὴν προκαλοῦμεν νὰ τοὺς κατονομάσῃ. Δὲν θὰ τὸ κάμῃ, ὅμως, διότι θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρῃ τοὺς ἐκδότες τῆς. Οἱ ἐν λόγω κύριοι ἐπεχείρησαν νὰ καπηλευθῶν τὸ ὄνομα τοῦ Καραμανλῆ, διὰ νὰ στηρίξουν τὴν ἐκδοσὴν πρωινῆς έφημερίδος. Ἠτύχησαν. Ἀλλὰ θὰ ὠφείλαν νὰ γνωρίζουν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς ξεχωρίζει τὴν καπηλείαν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα. Καὶ δι' αὐτὸ τοὺς ἀπεδοκίμασεν.

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ τὸν «Ἐλεύθερον Κόσμον» μᾶς παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπαναλάβωμεν, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι οὐδενὸς εἶναι ὄργανον. Ἐξεδόθη διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον. Πιστεύομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ τέλμα τῆς παρούσης κρίσεως, παρὰ μόνον ἐὰν ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς ἐμπιστευθῇ τὴν Ἐξουσίαν εἰς τὸν Καραμανλῆν. Ἡ σκέψις αὐτή, δὲν εἶναι ἐκδήλωσις κομματικοῦ φανατισμοῦ ἢ προσωπολατρίας. Ἀποτελεῖ ἀντικειμενικὴν διαπίστωσιν. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ἔχει ἀξίαν. Ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς ἐτίμησε καὶ τιμᾷ τὸν «Ἐλεύθερον Κόσμον», ἀκριβῶς διότι ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ έφημερίς αὕτη πολιτεύεται μὲ ἀνεξαρτησίαν γνώμης καὶ μὲ συνειδησὶν εὐθύνης. Τὰ αἰσθηματὰ του πρὸς τὸν «Ἐλεύθερον Κόσμον» καὶ πρὸς τὸν γράφοντα προσωπικῶς, ἐξέφρασεν, ὡς γνωστὸν, μὲ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν του:

«Ἀγαπητὲ Σάββα,

Χαίρω διότι ἐπῆρες τὴν ἀπόφασιν νὰ προχωρήσῃς στὴν ἐκδοσὴ έφημερίδος. Ὅπως σοῦ εἶπα πρόκειται περὶ τολμήματος. Καὶ ἴσως γι' αὐτὸ καὶ νὰ ἔχῃ μεγαλύτερη ἀξία.

Γνωρίζεις τίς ἀντιλήψεις μου γιὰ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας καὶ τὴν δυσάρεστη ἐπίδρασιν τοῦ Τύπου ἐπ' αὐτῆς. Θὰ μπορούσα ἴσως νὰ πῶ ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς δημοκρατίας στὸν τόπο μας εἶναι κατ' οὐσίαν πρόβλημα Τύπου. Ἐλπίζω νὰ ἐπηρεάσῃς εὐεργετικὰ τὸν τομέα αὐτὸ μὲ τὴν πρωτοβουλία σου.

Τὸ βιβλίον σου «Ὁ φόβος τῆς δικτατορίας» εἶναι ἐνδιαφέρον καὶ ἐπικαιρο. Μαρτυρεῖ καὶ θάρρος καὶ γνώσιν τῶν προβλημάτων. Δὲν γνωρίζω ἂν τὸ ἡσθάνθησαν αἱ δυνάμεις ἐκείναι, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὁ τόπος ἀναμένει τὴν σωτηρίαν του καὶ αἱ ὁποῖαι ἔχουν περιέλθει εἰς μίαν κατάστασιν εὐδαίμονος ἀδρανείας.

Φιλικώτατα
Κ. Καραμανλῆς»

ΜΕ ΒΑΡΕΙΑΝ καρδίαν ὑπεχρεώθημεν νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν «Βραδυνήν». Ἡ μεσημέριν ἡμέραν ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς μακροῦς ἐθνικοῦς ἀγῶνος. Τοὺς διεξήγαγε μὲ συνέπειαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Δημ. Α. Ἀραβαντινοῦ, τῆς σεβασμίας συζύγου του καὶ τοῦ Λεωνίδα Μποροτλῆ. Ἄς συνεχίσῃ αὐτὴν τὴν παράδοσιν, πρὸς τὸ καλὸν τοῦ τόπου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ τῆς.

Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

196—

15 ΜΑΡ. 1967

15.3.67

ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ δι'

άρθρου του, ο κ. Τσάτσος :

— 'Η κυβέρνησις οφείλει να αντιληφθῇ ὅτι δὲν ἀρκεῖ ἡ ψήφισις ἑνὸς ἐκλογικοῦ νόμου καὶ ἡ φαινομενικὴ ἡρεμία ἐν τῇ χώρᾳ διὰ τὰ ἔχωμεν τιμίας καὶ ἐλευθέρας ἐκλογάς.

Ὁ κ. Τσάτσος παραλείπει δι' εὐνοήτους λόγους νὰ προσθέσῃ :

— Χρειάζεται ἀπαραιτήτως καὶ κάποιος... Δόξας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

15.3.67

Ἀστερίσκοι

Ἐπικαλεῖται ὁ κ. Κ. Τσάτσος, γιὰ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι πρόκειται ν' ἀσκηθῇ, ἀπὸ τὴν κρατικὴ μηχανή, ψυχολογικὴ βία εἰς θάρος τῆς ΕΡΕ:

«Ἀκόμη καὶ ἡ ἀπλὴ παρουσία προσώπων φαιριστικῶς δραστῶν καὶ διατηρούντων ἀκόμη σήμερον ὅλην τὴν δύναμιν τῶν, καταστρέφει τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, ποῦ θέλομεν νὰ ἐπικρατήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ ἐκλογέως. Κλασσικὸν παράδειγμα αὐτῆς τῆς ὑπόου, ἀλλὰ ἀποτελεσματικῆς μορφῆς δράσεως δίδουν οἱ ἀναπληρωταὶ ἐπιθεωρηταὶ τῆς μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαίδευσως».

Οἱ ἀναπληρωταὶ ἐπιθεωρηταὶ μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαίδευσως εἶναι, λοιπόν, ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἀσκήσουν, κατὰ τὸν κ. Τσάτσο, τὴν ψυχολογικὴ βία κατὰ τῆς ΕΡΕ! Καὶ ὑπάρχει κίνδυνος, ἂν δὲν ἀντικατασταθοῦν, νὰ ἐπηρεάσουν τοὺς μαθητὰς τῆς μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαίδευσως καὶ νὰ τοὺς κάνουν νὰ μὴ δώσουν τὴν ψήφον τοὺς στὴν ΕΡΕ!

Ἀποροῦν ἔπειτα, μερικοί, γιὰτὶ συνήθιζε ν' ἀποπαίρνῃ ὁ ἰδρυτὴς τῆς ΕΡΕ τὸν κ. Κ. Τσάτσο καὶ νὰ μὴ σέβεται οὔτε τὴν καθηγητικὴν ἰδιότητά του...

'Εν 'Αθήναις τῇ

16 MAR. 1967

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ — 16 Μαρτ. 1967

ΑΝΗΣΥΧΟΥΜΕΝ...

ΤΗΝ 20ην παρελθόντος Δεκεμβρίου, κατόπιν πρωτοβουλίας του κ. 'Αρχηγού της Ε.Ρ.Ε., η Κυβέρνησις Στεφανοπούλου ανέτράπη. Καί ωρκίσθη η Κυβέρνησις Παρασκευοπούλου καί προσδιωρίσθησαν αἱ ἐκλογαί, διὰ τὸν Μάϊον καὶ ἐστηρίχθη τὸ νέον σχῆμα, εἰς τὴν Βουλὴν, ἀπὸ τὴν Ε.Ρ.Ε. καὶ τὴν Ε.Κ. Καὶ διεκηρύχθη, εἰς ὅλους τοὺς τόνους, ὅτι ἡ λύσις αὐτῇ ἦτο ἡ μόνη πού θὰ ὠδήγει εἰς τὴν ἐκτόνωσιν τῶν παθῶν, εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ ἀδιεξόδου, εἰς τὴν ὁμαλὴν πολιτικὴν ἐξέλιξιν.

Η ΠΡΩΤΗ ἀντίδρασις τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς ἦτο ἡ ΑΝΗΣΥΧΙΑ. "Ὅχι, διότι δὲν πιστεύομεν, ὅτι ἡ Ε.Ρ.Ε. εὕρισκεται εἰς καταφανὴ καὶ σημαντικὴν ἀνοδὸν. Οὐτε, διότι εἴμεθα τυφλοὶ καὶ δὲν βλέπομεν τὴν κατακόρυφον πτώσιν τῆς δημοτικότητος τοῦ ἀσεβήσαντος κατὰ τοῦ 'Εθνους καὶ ἀσχημονήσαντος ἐναντὶ τοῦ Λαοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Κ. 'Αλλὰ ἀπλούστατα, διότι ὅλοι ἐκεῖνοι αἱ προϋποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἦσαν αὐτονόητοι — καὶ σαφῶς τεθειμέναι, ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως — διὰ τὴν διενέργειαν τιμῶν καὶ ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν, δὲν εἶχον πληρωθῇ. Καὶ ἀκόμη διότι δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ εἴμεθα δέβαιοι, ὅτι θὰ ἐπληρύντο, ὑπὸ τῆς νέας ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως

ΔΙΕΤΥΠΩΣΑΜΕΝ, τότε, εἰς τὰς παρούσας στήλας εὐθαρσῶς τὴν δικαίαν αὐτὴν ἀνησυχίαν μας. Κατηγορήθημεν, ὅμως, ὡς ὑπερβολικοί. Καὶ ἐσκέπηθημεν, ὅτι θὰ ἦτο, προτιμότερον νὰ σιωπήσωμεν, ἐπὶ τινὰ χρόνον. Μήπως, ἐν τῷ μεταξύ, ἐλαμβάνοντο μερικά, τουλάχιστον, τὰ πλέον ἀπαραίτητα, μέτρα. Μὲ τὴν εἰλικρινῇ ἐλπίδα, ὅτι, ἴσως, ἀπεδεικνύετο, ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων, πῶς εἴχομεν ἄδικον, πῶς ὑπέρμετροι ἦσαν αἱ ἀνησυχίαι μας καὶ ἀβάσιμοι οἱ ἐνδοιασμοὶ μας.

ΑΛΛΑ τί ἐγίνεν, εἰς τὸν μεσολαβήσαντα χρόνον; 'Ακριβῶς, ὅ,τι εἴχομεν φοβηθῇ. 'Ενῶ, οὐδεμία ἐκ τῶν στοιχειωδερῶν ἀντικειμενικῶν προϋποθέσεων, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀδιαβλήτου λαϊκῆς ἐτυμηγορίας ἐπληρῶτο, ἀνελίσσετο ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν, θρασύτατα καὶ ἀνενοχλήτως, ὑπὸ τῆς Ε.Κ., ἡ καρποφόρος τακτικὴ τῶν συνεχῶν ἀπαιτήσεων ἐπληθύνοντο αἱ πρὸς αὐτὴν, ἀνευ τέλους, μοιραῖαι παραχωρήσεις. Καὶ ἐπέ-

ρασαν ἔτσι δύο καὶ ἡμίσεις μῆνες καὶ ἐφθάσαμε πλησιέστερον, πρὸς τὰς ἐκλογάς, ὑπὸ ὅρους πᾶν ἄλλο ἢ ἐγγυωμένους τὴν ἀψογὸν διεξαγωγὴν τῶν.

ΕΙΜΕΘΑ, λοιπόν, ὑποχρεωμένοι, σήμερον, νὰ ἐνθυμηθώμεν τοὺς παλαιούς δισταγμούς μας. Νὰ ὑπενθυμίσωμεν, τὰς πρώτας ἐπιφυλάξεις μας. Δημοσίαι, πόλιν, νὰ ἀνησυχούμεν.

ΚΑΙ ἀνησυχούμεν, διότι βαίνομεν πρὸς ἐκλογάς μὲ τὰ καίρια κλειδιά τῆς κρατικῆς μηχανῆς, εἰς χεῖρας ὀργάνων τῆς Ε.Κ.

ΑΝΗΣΥΧΟΥΜΕΝ, διότι πλησιάζει ἡ ἡμέρα τῆς προσφυγῆς εἰς τὰς κάλπας, μὲ τὰς ἀνατρεπτικὰς ὁργανώσεις ἐλευθέρως δρώσας, ἐτοιμοὺς καὶ ἱκανὰς νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐκφρασιν τοῦ γνησίου φρονήματος τοῦ Λαοῦ.

ΑΝΗΣΥΧΟΥΜΕΝ, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀντιδρᾷ, ὅσον θὰ ἔπρεπε εἰς τὰς πιέσεις καὶ τὰς ἀτελευτήτους ἀξιώσεις τῆς ἀκορέστου οἰκογενείας Παπανδρέου, συντείνουσα, οὕτω, ἀθελήτως, ἔστω, εἰς τὴν δημιουργίαν καταλλήλων ὥρων, διὰ τὴν διαστρέβλωσιν τῆς λαϊκῆς βουλήσεως, πρὸς ὄφελος τοῦ ἐβνοκτόνου κεντροαριστερισμοῦ.

ΑΝΗΣΥΧΟΥΜΕΝ, διότι ἡ Ε.Κ. μὴ φοβουμένη πλέον κανένα καὶ μὴ ἀναγνωρίζουσα ἄλλην ἀρχὴν πλὴν τῆς ἀλλοπροσάλλου αὐθεντίας τοῦ Καστρίου, καθυβρίζει, ἀνεμποδίστως, ὅλους τοὺς θεσμούς, ἀπὸ τὸν Θρόνον μέχρι τῆς Δικαιοσύνης καὶ διότι οὐδεὶς ὑπάρχει διατεθειμένος νὰ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σταματήσῃ τὴν ἀνθεθνικὴν τακτικὴν τῆς.

ΑΝΗΣΥΧΟΥΜΕΝ, διότι ἀπεριφράστως καὶ ἐκ τῶν προτέρων διακηρύσσεται ἡ περιφρόνησις δικαστικῶν ἀποφάσεων, χωρὶς νὰ διαμαρτύρεται κανεὶς διὰ τὴν οὐσιαστικὴν οὕτω, διαδουλομένην ἐπανάστασιν.

ΑΝΗΣΥΧΟΥΜΕΝ, διότι κραυγαλέως διατυπῶνται ἡ πρόθεσις νὰ παραβιασθῇ ἡ συνταγματικὴ τάξις, τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν, ἐφ' ὅσον τὰ ἀποτελέσματα τῶν δὲν θὰ εἶναι τῆς ἀρεσκείας τῶν κ. κ. Παπανδρέου καὶ τῶν ἐρυθρῶν συμμάχων τῶν καὶ οὐδὲ ψίθυρος ἀντιδράσεως

ἡκούσθη, ἐκ μέρους τῶν ὑπευθύνων κυβερνητῶν τῆς Χώρας.

ΑΝΗΣΥΧΟΥΜΕΝ, διότι τὸ Ραδιόφωνον ἔχει γίγει κήρυξ, σχεδὸν ἀποκλειστικός, τῶν παπανδρεϊκῶν ἐπαγγελιῶν καὶ ἰσχυρισμῶν.

ΑΝΗΣΥΧΟΥΜΕΝ, διότι ἔχουν ἐξαχρειωθῇ τὸσον τὰ πολιτικά ἢ, ὥστε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημείον, προχθές, ὁ ἴδιος ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Κ., διὰ νὰ σώσῃ τὸν δειλὸν υἱὸν του, ἀπὸ τὴν ἄρσιν τῆς ἀσυλίας του, ὡς βουλευτοῦ, νὰ ζητῇ τὴν βοήθειαν τῶν κομμουνιστῶν, καθιερών, οὕτω, ἐπισημῶς, τὸ λαϊκὸν μέτωπον.

ΑΝΗΣΥΧΟΥΜΕΝ, ἀκόμη...

ΑΛΛ' ὅς μὴ προχωρήσωμεν, πρὸς τὸ παρόν, περαιτέρω. Δὲν εἶναι, εὐτυχῶς, ἄλλωστε, πολὺ ἄργα. Ὑπάρχει, ἀκόμη, καιρὸς νὰ ληφθοῦν ὠρισμένα στοιχειώδη μέτρα, νὰ θεμελιωθῶν αἱ συνθήκαι ἀντικειμενικότητος, εἰς τὸν κρατικὸν μηχανισμόν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξασφαλίσουν τιμίας καὶ ἀδιαβλήτους ἐκλογάς. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐναπόκειται νὰ ἀντιληφθῇ, ἔστω καὶ τώρα, αὐτὴν τὴν ἀδήριτον ὑποχρέωσίν της. Καὶ νὰ χωρήσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήτους ἀποφάσεις.

ΗΕΡΕ δὲν φοβεῖται τὰς ἐκλογάς, ἐφ' ὅσον αἱ ἐκλογαὶ θὰ γίνον, ὅπως ἐπιβάλλει ἡ Δημοκρατία καὶ ἡ ἰσπολιτεία. 'Η μεταστροφή, ὑπὲρ αὐτῆς, τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος, εἶναι — τὸ εἴπομεν — βαθεῖα, πανηγυρικὴ καὶ ἀναμφισβήτητος. 'Αλλὰ, δὲν εἶναι, δὲν πρέπει νὰ εἶναι διατεθειμένη νὰ διακυβεύσῃ τὸ γνησιον ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, ὅταν ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ἐξαρτᾶται αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἐπιβίωσις τῆς 'Ελλάδος. 'Ο σημερινὸς πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ὑπουργοὶ του πρέπει νὰ τὸ κατανοήσουν. 'Αν δὲν τὸ κατανοοῦν μὲν ἡ τὸ κατανοοῦν ἀλλὰ ἐμποδίζονται ἀπὸ τὴν Ε.Κ. νὰ ἐκτελέσουν τὸ καθήκον τῶν, εἶναι καλύτερον νὰ παραιτηθοῦν. Εἰς αὐτὸ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὴν ἄποψιν τοῦ προσφάτως ἐκ Παρισίων ἐπανακάμψαντος κ. Κ. Τσάτσου, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη, εἰς τὰς ἰδίας αὐτὰς στήλας, τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν.

ΕΝ ΑΝΑΓΚΗ θὰ προχωρήσωμεν εἰς ἐκλογάς, μὲ ἄλλην κυβερνήσιν. 'Αλλὰ δὲν θὰ παραδώσωμεν τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ καὶ τὴν 'Ελλάδα εἰς τοὺς 'Εαμοσλάβους.

ΒΡΑΔΥΝΗ

16 ΜΑΡ. 1967

196

«ΚΟΙΤΑΞΕ, ΚΟΣΜΕ»

Πρωινή εφημερίς επιτίθεται κατά της «Βραδυνης» δ'α' τούς εξής λόγους :

Πρώτον, την κατηγορεί ότι παρωμηνεύσε την δήλωσιν Τσάτσου, που ήτο εν τη ουσία Σηλωσις, Καραμανλή. 'Αλλά την έρμηνείαν της «Βραδυνης» υιοθέτησαν και ήγετικοί παράγοντες της ΕΡΕ, ώστε ή «Βραδυνη» δεν είναι ή μόνη δώσασα εις την δήλωσιν Τσάτσου την έρμηνείαν την οποίαν έδωσεν. Ουδενμία συνεπώς διαστρέβλωσις τού κειμένου υπάρχει.

Ότι ο κ. Τσάτσος έδωσε άλλην έρμηνείαν ουδενμία έχει σημασίαν, έφ' όσον την έρμηνείαν του απέκρουσαν υπεύθυνοι παράγοντες της ΕΡΕ κατά την σύσκεψιν της παρελθούσης Παρασκευής. 'Η μήπως δεν γνωρίζει ο κ. έκδοτης τί έλέχθη κατά την ως άνω σύσκεψιν ;

Όσον αφορά την έκδοσιν της «'Ημέρας», γνωρίζει άριστα ότι, ουδέποτε απέτέλεσε έκδηλωσιν Καραμανλικαπλησίας, άλλ' ύπήρξε πασίγνωστος θυσία με μόνον κίνητρον την πίστιν πρὸς τὸν Καραμανλὴν. 'Αλλά διατί ο κ. έκδοτης ζητεί νά τού δηλωθῶν τὰ όνό-

ματα τὸν έκφρασάτων επιφυλάξεις διά τὴν γνησιότητα τοῦ Καραμανλισμοῦ του, ἀφοῦ ὁ ἴδιος επιβεβαιώνει τὰς επιφυλάξεις ταύτας, ὅταν ἀναδημοσιύη διά δευτέραν φοράν, ἴσως καὶ τρίτην, μίαν ἀπαντητικὴν ἐπιστολὴν ἀδρότητος τοῦ κ. Καραμανλῆ, μὴ προοριζομένην διά τὴν δημοσιότητα, μὴ μνημονομένης τῆς ἡμερομηνίας τῆς, διά νὰ πείσῃ ἀκριβῶς τοὺς ἀμφιβόλῳτας, με μάρτυρα τὸν ἴδιον τὸν Κωνσταντῖνον Καραμανλὴν ; 'Η πράξις του εἶναι ὡς νὰ φωνασκῇ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας του : «Κύτταξε, κόσμε, καὶ ὁ Καραμανλὴς με θεωρεῖ Καραμανλικόν».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

'Εν Ἀθήναις τῇ 16 ΜΑΡ. 1967

Οἱ φόβοι τοῦ κ. Τσάτσου ὅτι θ' ἀσκηθῇ ψυχολογικὴ βία κατά τῆς Ε.Ρ.Ε. εἰς τὰς ἐκλογάς

ἀπὸ τοὺς ἀναπληρωτὰς ἐπιθεωρητὰς τῆς μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαίδευσως, ἐχαρακτήρισθησαν ὡς ἀφελεῖς, ἀπὸ ἀσπονδὸν φίλον του, ὁ ὁποῖος προσέθεσε :

—Τὸ μόνον στοιχεῖον ποὺ προκύπτει εἶναι ὅτι ὁ κ. Τσάτσος ἔχει ἀπὸ τοῦδε πανικοβληθῇ !...

ΑΘΛΙΟΤΗΤΕΣ...

ΘΑ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΩΜΕΝ εις τὸν ἀναγνώστην πρόσφατον δῆλωσιν τοῦ κ. Κ. Τσάτσου: «Ὁ Καραμανλῆς ἔχει σαφῆ ἀντίληψιν τῆς ἀθλιότητος, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὸν τόπον μας». Τὴν ἀθλιότητα αὐτὴν τὴν ζῶμεν καθημερινῶς. Ὁ δὲ γράφων τὴν παροῦσαν στήλην, ἔχει τὸ πικρὸν προνόμιον νὰ τὴν ὑφίσταται καὶ προσωπικῶς. ἔχει καταστή στόχος συκοφαντικῆς ἐκστρατείας τῆς ἄκρας Ἀριστεράς, τῆς ἑνώσεως Κέντρου καὶ τῆς ὁμάδος τοῦ κ. Κ. Μητσοτάκη. Οἱ ἐπιτιθέμενοι εἶναι ἀδίστακτοι. Δυστυχῶς, ὁμως, δι' αὐτοὺς, ὑπάρχουν τὰ γεγονότα. Καὶ εἰς τὸν κυματοθραύστην τῆς πραγματικότητος σπάζουν καὶ ὑποχωροῦν τὰ κύματα τῆς διαβολῆς καὶ τοῦ ψεύδους. Ἡ «Ἐλευθερία» προσέθεσε χθὲς μίαν ἀκόμη σελίδα εἰς τὴν ιστορίαν τῶν βρωμερῶν ἀθλιότητων, ἡ ὁποία τὴν βαρύνει. Παλαιότερον, ἐχρησιμοποίησαν ἓνα ἐγκληματῖαν πολέμου, τὸν Γερμανὸν Μέρτεν, διὰ νὰ σπιλῶσιν τὴν ὑπόληψιν τοῦ Καραμανλῆ. Τώρα κατέφυγεν εἰς ἓνα ἄλλον κατάδικον, διὰ νὰ πλήξη τὴν τιμὴν τοῦ γράφοντος.

Η ΟΜΑΣ τοῦ κ. Κ. Μητσοτάκη δὲν ἠγνόησε μόνον τὴν ἀρχήν, ὅτι τὰ γεγονότα ἐκδικοῦνται. Ἐλησμόνησεν, ἐπίσης, ὅτι τὸ γελοῖον σκοτώνει. Προέβαλεν ἰσχυρισμοὺς ἀνυποστάτους καὶ παιδαριώδεις, με ἀποτέλεσμα νὰ πέσῃ αὐτὴ μέσα εἰς τὴν παγίδα, τὴν ὁποίαν προωριζεν δι' ἡμᾶς. Ὁ Μ. Λεφάκης ἐπλησίασεν εἰς τὰς φυλακὰς τὸν ἐκτίοντα ποιήν δι' ὑπεξαίρεσιν καὶ πλαστογραφίαν ἱ. Φαντάκη, ἄλλοτε πράκτορα τῆς ΚΥΠ. Χρησιμοποιήθηνα ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Λεφάκη εἰς παρανόμους ἐπιχειρήσεις παρακολουθήσεως δημοσίων προσώπων. Τοῦ ὑπεσχέθη χρήματα. Καὶ τοῦ ὑπηγόρευσε τὸ κείμενον μιᾶς ἐπιστολῆς, διὰ νὰ παρουσιάσῃ ὅτι δῆθεν ὁ ὑποφαινόμενος καὶ ἄλλα πρόσωπα, τὸν ἐπέεσσαν καὶ τὸν... ἐξυλοκοπήσαμεν (!) ὥστε νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν ἀνάκρισιν ψευδῆ γεγονότα. Δοκιμάζομεν ἀπέραντον ἀηδῖαν. Παρὰ ταῦτα, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀντιπαρτάξωμεν τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸ ψεῦδος, καὶ νὰ πολεμήσωμεν τὸν βούρκο τῆς ἀτιμίας με τὰ ἀπαστράπτοντα ὅπλα τῆς καθαρᾶς συνειδήσεως.

Ο Ι. ΦΑΝΤΑΚΗΣ προέβαλεν ὠρισμένους ἰσχυρισμούς. Τοὺς ἀναλύομεν:

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ: Λέγει ὅτι ἐγνώρισθ καὶ συνεζήτησεν με τὸν ὑποφαινόμενον. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι καθ' ὅλον τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς μου καὶ μέχρι αὐτῆς τῆς στιγμῆς, οὐδέποτε συνήντησα τὸ ὑποκείμενον τοῦτο. Δὲν τὸν γνωρίζω οὔτε κατ' ὄψιν. Καὶ μέχρις οὗτο ἐκδοθῇ τὸ βούλευμα τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ΑΣΠΙΔΑ, ἀγνοοῦσα καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν του.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ: Ἡ δῆθεν συνάντησις τοῦ Ι. Φαντάκη μετ' ἐμοῦ, ἐγίνε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τέως βουλευτοῦ τῆς ΕΡΕ, κ. Ν. Φαρμάκη. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οὐδέποτε ἔχω ἐπισκεφθῇ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ν. Φαρμάκη. Οὔτε μίαν φοράν. Οὔτε δι' ἐν δευτερόλεπτον. Πῶς, λοιπόν, ἐγίνε συνάντησις εἰς χώρον, ὅπου ποτὲ δὲν μετέβην;

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ: Ἡ δῆθεν συνάντησις ἐπραγματοποιήθη τὴν 28ην Νοεμβρίου 1966. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐκείνην καὶ ἀπὸ τῆς 22ας τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δὲν ἐξῆλθον τῆς οἰκίας μου, λόγω σοβαρᾶς ἀσθενείας. Τοῦτο προκύπτει ἀπὸ βεβαιώσεις εἰς ἀνύποπτον χρόνον τοῦ ἱατροῦ μου, ὑψηλῆς τοῦ κ. Αναστασίου Σαμαρά, τοῦ ἱατροδικαστοῦ κ. Ἀγιουτάντη, τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐφημερίδος πρὸς τὸ Στρατοδικεῖον Ἀθηνῶν καθὼς καὶ ἀπὸ δῆλωση τῶν ἐπιτελῶν τοῦ «Ἐλευθερου Κόσμου» κ.κ. Δ. Λάμπρου, ἀρχισυντάκτου, καὶ Ν. Παπαδοπούλου, τότε ἐπιμελητοῦ τῆς ἐκδόσεως, οἱ ὁ-

ποῖοι με ἐπεσκέπτοντο καθ' ἐκάστην (καὶ τὴν 28ην Νοεμβρίου) εἰς τὴν οἰκίαν μου ἀπὸ 8ης μέχρι 11ης νυκτερινῆς καὶ ἀκολούθως εὐρίσκοντο εἰς συνηθὴ τηλεφωνικὴν ἐπαφὴν μετ' ἐμοῦ. (Τὰ κείμενα τῆς βεβαιώσεως εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης εἰς ἄλλην στήλην).

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ: Κατὰ τὴν δῆθεν συνάντησιν παρίσταντο ὁ συνταγματάρχης Φραντζέσκας καὶ κάποιος Καραμπέλας. Καὶ πάλιν οἱ συκοφάνται ἠτύχησαν. Διότι, οὔτε τὸν ἓνα γνωρίζω οὔτε τὸν ἄλλον. Ἐὰν προσέλθουν εἰς τὸ γραφεῖόν μου, δὲν θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ εἶπω ποῖοι εἶναι.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ: Εἶναι τὸ ἀποκορύφωμα τῆς γελοιότητος. Ὁ Ι. Φαντάκης λέγει ὅτι τὸν ἐπεσκέφθη εἰς τὸ τμήμα Μεταγωγῶν Ἀθηνῶν, ὅπου, ἀφοῦ τὸν ἐπέεσα, τὸν ἐχαστοῦκισα διὰ νὰ ὑποκύψῃ!! Μωραίνει Κύριος, ὃν βούλεται ἀπολέσαι. Τὸ πάθος ἐτύφλωσεν τοὺς σκευωρούς. Διότι, ἐὰν εἶχαν στοιχειώδῃ αὐτοκυριαρχίαν, δὲν θὰ παρεσύροντο εἰς μίαν τὸσον ξεκαρδιστικὴν κωμικὴν ἐπινόησιν. Εἰς τὸ τμήμα Μεταγωγῶν μετέβην πρὸ 16 ἐτῶν, ὅταν τοῦτο ἐστεγάζετο εἰς τὴν ὁδὸν Νικοδήμου. Ἐκτοτε, οὐδέποτε τὸ ἐπεσκέφθη καὶ σήμερον ἀγνοῶ πού εὐρίσκεται. Ὅσον ἀφορὰ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἐχειροδίκησα, νομίζω ὅτι ὁ Ι. Φαντάκης καὶ ὁ ὑποβόλεύς του Μ. Λεφάκης προσφέρουν ἀφορμὴν εἰς ἀφθονον γέλιο, σὲ ὅσους με γνωρίζουν.

ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ τὰ γεγονότα. Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ἀφοῦ διὰ τὸν Ι. Φαντάκη εἶμαι ἐντελὼς ἀγνωστον πρόσωπον, διὰ ποῖον λόγον με συκοφαντεῖ; Ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι δύσκολος. Διὰ τοῦ Ι. Φαντάκη ὁμιλοῦν, ὁ κ. Κ. Μητσοτάκης, ὁ κ. Π. Κόκκας καὶ ὁ Μ. Λεφάκης. Ὁ κατάδικος τῶν φυλακῶν ἐδέχθη νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ δοχείου, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἔχυσεν τὸ πάθος τῆς ὁμάδας Μητσοτάκη. Κάποτε ἔγραψα ὅτι ἡ ἑνώσις Κέντρου δὲν εἶναι κόμμα, ἀλλ' ἀποτελεῖ συνδικατὸν ἐγκλήματος. Καὶ κάποτε ἄλλοτε προσέθεσα, ὅτι ὁ κ. Κ. Μητσοτάκης εἶναι δίδυμος ἀδελφὸς με τὸν κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου. Ἡ ὑπόθεσις Ι. Φαντάκη ἔρχεται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ὁρθότητα τῶν χαρακτηρισμῶν. Ἡ ἑνωσις Κέντρου, ὁ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου καὶ ὁ κ. Κ. Μητσοτάκης ἐρρίψαν τὸν δῆμόσιον βίον τῆς Χώρας μέσα εἰς τὴν λάσπην. Τοῦτο, βεβαίως, δὲν τοὺς ἐμποδίζει νὰ παρουσιάσουν τὸν χυδαῖον αὐτὸν ἐκμαυλισμὸν τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς ὡς ἀνὴρα ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἀρετῆς.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ, πέραν τῶν προσώπων, ὁ ἀπώτερος σκοπὸς τῆς νέας ἀθλιότητος; Ἡ ὁμάς Μητσοτάκη ἔχει καταληφθῇ ἀπὸ πανικόν. Εἶναι ἐνοχος. Ἀκούει νὰ τὴν πλησιάζουν τὰ δῆματα τοῦ Νόμου. Καὶ θέλει, πάσῃ θυσίᾳ, νὰ ἀποφύγῃ μου. Καὶ συνεπείας τῶν παρανομιῶν τῆς. Ἐτὰς συνεπειᾶς τῶν παρανομιῶν τῆς. Ἐτὰς ἐξηγείται διὰ τὸ ὁ κ. Κ. Μητσοτάκης καὶ ἡ «Ἐλευθερία» ἐσήκωσαν τὴν σημαίαν τῆς ἀμνηστίας. Ζητοῦν νὰ μὴ ἐκκαθαρῇ δικαστικῶς ἡ ὑπόθεσις τοῦ ΑΣΠΙΔΑ. Ἀγωνίζονται διὰ νὰ μὴ πληρώσουν τὰ ἀμαρτήματά τους. Ὅσον παρέρχεται ὁ χρόνος, ἀποκορυφώνεται ἡ ἀτελπισία τους. Ἀλλὰ ὁ πανικός εἶναι κατὰ φύσιν. Τοὺς ἐνέπνευσεν τὸ σφάλμα νὰ χαλκεύσουν τὸ ἄθλιον οἰκοδόμημα τῆς ἐπιστολῆς Ι. Φαντάκη. Θὰ λογοδοτήσουν, ὁμως, καὶ δι' αὐτό. Ἀντὶ νὰ ἐλαφρώσουν τὰς εὐθύνas τῶν, τὰς πολυλαπλασιάζουν. Τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτοὺς. Συμβαίνει πολλάκις, ἡ πρώτη ἐντύπωσις, νὰ εἶναι ὑπὲρ τοῦ συκοφάντου. Ἀλλὰ ἡ τελευταία, εἶναι ὑπὲρ τῶν ἀθῶων. Καὶ αὐτὴ μᾶς ἐνδιαφέρει. Θὰ γελᾷ καλύτερα, ὅποιος γελᾷ τελευταίως. Ἀς τὸ κρατήσουν ὑπὸ σημείωσιν, οἱ ἐξοχώτατοι κ. κ. Ι. Φαντάκης, Μ. Λεφάκης, Κ. Μητσοτάκης καὶ Π. Κόκκας.

Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

"ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ"

17 Μαρτίου 1967

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
17-3-67
ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ό κ. Κ. Τσάτσος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ της 1ης σελίδος
νά δημιουργήση και ιδραιώ-
ση το μέλλον του και των
πολιτισμών του εις τον σύγ-
χρονον κόσμον.

Ό κ. Τσάτσος ανήκει πράγ-
ματι μεταξύ των κορυφαίων
στελεχών της ΕΡΕ και απο-
τελεί συγχρόνως και μίαν
σπανίαν κορυφήν των Γραμ-
μάτων, της Έπιστήμης, της
Φιλοσοφίας και της Ήθικης.
Πέραν όλων αυτών ο άρθρο-
γράφος μας διακρίνεται και
διά τον ανθρωπισμόν του.

Η «Δευτέρα» αισθάνεται
ιδιαιτέραν τιμήν διότι με το
σημερινόν άρθρον το όποιον
δημοσιεύει εις τας στήλας
της συγκαταλέγει ως έκτα-
κτον συνεργάτην της τόν
κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΝ, πρὸς
τόν όποιον διερμηνεύουσα
είλικρινῶς τὰ αἰσθήματα ὁ-
λων τῶν ἀναγνωστῶν της
ἀπευθύνει τὰς εὐχαριστίας
της καί τὴν βαθεῖαν εὐγνω-
μοσύνην της.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ 17 Μαρτ. 1967

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΥΨΗΛΟΝ δίδαγμα

πολιτικής ζωῆς καὶ ἀνιδιοτε-
λοῦς προσηλώσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἔθνους μετέφερεν ἐκ
Παρισίων ὁ κ. Κ. Τσάτσος, ἀνα-
κοινώσας χθὲς τὴν τελεσίδικον
ἀπόφασιν τοῦ ἀποδήμου ἀρχη-
γοῦ: «Ό κ. Καραμανλῆς ἔχει
σαφῆ ἀντίληψιν τῆς ἀθλιότητος
ποῦ ἐπικρατεῖ εἰς τὴν χώραν μας
καὶ λυπείται βαθύτατα διότι αἱ
προβλέψεις του ἐπληθύνον...

Ὑπὸ τὰς παρούσας τουλάχιστον
συνθήκας δὲν θεωρεῖ ὅτι ἡ ἐπά-
νοδος του εἰς τὴν πολιτικὴν θ'
ἀπεδεικνύετο χρήσιμος! Ἀπα-
θεῖ ἡ ἀθλιότης τὸν λεπταίσθη-
τον κ. Καραμανλῆν. Θὰ περιμεί-
νῃ τὴν ἐκκαθάρισίν της, διὰ νὰ
μᾶς κἀνῃ τὴν χάριν νὰ ἔλθῃ νὰ
μᾶς κυβερνήσῃ. Αὐτὰ δὲ ἀπὸ τὸν
Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν, ὁ ὁ-
ποῖος εἰσήγαγε τὴν πολιτικὴν ἀ-
θλιότητα καὶ τὴν ἀνωμαλίαν εἰς
τὸν τόπον αὐτὸν μετὰ τὸ ἐκλογι-
κὸν πραξικόπημα τοῦ 1961!
Ὅπωςδήποτε εἶναι διὰ νὰ λυ-
πάται κανεὶς, ἂν ὅχι τὸν ἀνιδι-
οτελῆ ἀπόδημον τῶν Παρισίων,
τουλάχιστον τοὺς ρομαντικούς
κεκράκτας τοῦ «Ἐρχεται» τῶν
συγκεντρώσεων τοῦ κ. Κανελλο-
πούλου.

ΛΙΤΗΣΙΕ ΡΕΣΤΩΝ

Ἀπὸ ἄρθρον τοῦ κ. Κ. Τσά-
τσου: «Περιμένομεν νὰ ζητηθοῦν
εὐθύναι ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι,
ἀγνοήσαντες τὰς συστάσεις τοῦ
εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου,
ἐπέτρεψαν εἰς τὸν Κομμουνισμόν,
ἐπὶ 43 μῆνας, νὰ ἐμπορευέται
διεθνῶς καὶ ἐσωτερικῶς, τὴν ὑπό-
θεσιν Λαμπράκη εἰς βάρος τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ Λαοῦ». Μετὰ ἄλλα λόγια.
ὁ κ. Τσάτσος ζητεῖ νὰ διωχθοῦν ὁ
ἀνακριτὴς κ. Σαρτζετάκης καὶ ὁ-
σοι δικαστικοὶ ἐπεδίωξαν νὰ ἐξε-
τασθῇ ἡ ὑπόθεσις ἀπὸ ὅλας τὰς
πλευρὰς της... Δὲν ἔμεινεν ἱκα-
νοποιημένος ἀπὸ τὴν ἐτυμηγορίαν
τῶν ἐνόρκων ὁ κ. Τσάτσος. Ζητεῖ
καὶ ῥέστα...

Ακροπολις 19 Μαρτίου 1967

(66)

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

16
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1967

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1881-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 12148
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 12
ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟΝ 633.411 (ΓΡΑΜΜΑΙ 7)
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΨΗΦΟΦΟΡΟΝ

“Αρθρον του βουλευτου ‘Αθηνων, τέως υπουργου κ. Κ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ

ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ αϊ ημέραι κατά τας οποίας εκατοντάδες υποψήφιοι βουλευται θα έρχωνται ταπεινώς να σε παρακαλέσουν, Έλληνα ψηφοφόρε, διά την ψήφον σου και τον σταυρόν σου. Πλησιάζουν αϊ ημέραι όπου θα σου γίνη πλέον συνειδητή ή τεραστία δύναμις σου. ‘Η δύναμις να πάρης εις τὰ χέρια σου πέντε ή έξι ψηφοδέλτια και να κλείσης στον φακέλλο εκείνο που προτιμάς και σταυρωμένο με τον σταυρόν που θέλεις δού. ‘Η δύναμις να δ ι α λ έ ξ η ς μεταξύ π ο λ λ ώ ν ψηφοδελτίων. ‘Η δύναμις να άναδείξης αυτόν και όχι εκείνον άρχοντα του τόπου, ρυθμιστήν της τύχης, της δικής σου και των παιδιών σου. Ρυθμιστήν της τύχης της πατρίδος σου, της ‘Ελλάδος. Πλησιάζουν αϊ ημέραι, πλησιάζει ή ώρα καθ’ ήν θα χρησιμοποιήσης αυτήν την τεραστίαν δύναμιν που διαθέτεις, και θα εκτελέσης την πράξιν, ή οποία σε κάνει κ υ ρ ί α ρ χ ο ν Λ α ό ν. Καί σε έρωτώ: Αυτήν την τεραστίαν δύναμιν να δ ι α λ έ γ η ς μεταξύ π ο λ λ ώ ν ψηφοδελτίων, που ήσκησες επί εκατόν και πλέον έτη εις τον τόπον αυτόν, επ’ άγαθώ και επί κακώ, αυτήν την δύναμιν θέλεις να την διαφυλάξης ή θέλεις να την άπεμπολήσης;

ΑΝ ΘΕΛΗΣ να την διαφυλάξης θα ψηφίσης ΕΡΕ, αν θες να την άπεμπολήσης θα ψηφίσης ή ΕΔΑ ή Κέντρον. “Αν θες μετά τρία ή τέσσαρα χρόνια να ξαναψηφίσης, εκλέγων, πάλιν μεταξύ

πολλών ψηφοδελτίων, όποιο προτιμάς, θα ψηφίσης τώρα ΕΡΕ και εις τὸ μέλλον όποιον θέλεις. “Αν δεν ψηφίσης ΕΡΕ τούτη ή έρχόμενη έκλογή θα είναι ή τ ε λ ε υ τ α ί α έ λ ε υ θ έ ρ α έ κ λ ο γ ή που θα δής, ή τελευταία όπου θα σου έπιτραπή να εκλέξης μεταξύ πολλών ψηφοδελτίων, έλεύθερα σαν έλεύθερος άνθρωπος.

ΙΔΟΥ διατί:

Η ΕΔΑ είναι τὸ ἴδιο τὸ κομμουνιστικόν κόμμα. Είναι ή στέγη όλων των κομμουνιστών. Αὐτοὶ την διευθύνουν, συμφώνως πρὸς τὰ δόγματα της κομμουνιστικῆς θεωρίας και πρὸς την τακτικὴν των κομμουνιστικῶν κομμάτων. “Όπου δεν έχουν γίνει καθεστῶς—τὸ κατεστημένο», όπως λέγει ὁ πιὸ ένθερμος υποστηρικτής των — μεταχειρίζονται τὰ δημοκρατικά μέσα, καταχρώνται μάλιστα τὰν μέσων αὐτῶν, διά να άναρριχθούν εις την ‘Εξουσίαν. “Αμα την καταλάβουν εφαρμόζουν τὸ πρόγραμμά τους. Καταργοῦν την δημοκρατίαν, όπου ὁ ψηφοφόρος διαθέτει την τεραστίαν αὐτήν δύναμιν τοῦ εκλέγειν μεταξύ πολλῶν ψηφοδελτίων και εγκαθιδρύουν την μονοκομματικὴν δὴθεν «δημοκρατίαν», ή ὁποία ἀπὸ την δημοκρατίαν την πραγματικὴν διατηρεῖ μόνον τὸ ὄνομα· είναι δέ εις την οὐσίαν ολοκληρωτικὸν καθεστῶς,

δηλαδή δικτατορία ενός νέου «κατεστημένου», της ήγεσίας τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Αὐτήν την πολιτικὴν ἐφήρμοσαν οἱ κομμουνισταὶ παντοῦ όπου ἐπικράτησαν ή διά της βίας ή διά τοῦ δρόμου της δημοκρατικῆς διαδικασίας. Αὐτήν την πολιτικὴν ἐξαγγέλλουν ὡς την μόνην ὀρθήν. Αὐτὴ πηγάζει ἀπὸ τὸ δόγμα τους, αὐτὴ διαπιστοῦται ἀπὸ την πρᾶξιν τους. Δὲν χρειάζεται πολλήν φιλοσοφίαν, “Ελληνα ψηφοφόρε, διά να καταλάβῃς ὅτι ψηφίζων ΕΔΑ άπεμπολεῖς την μεγαλυτέραν δύναμιν που σου δίδει τὸ «καδίκόν» μας καθεστῶς και μένεις γυμνός και άοπλος ἐνώπιον τῶν κυριάρχων σου.

ΤΟ ΙΔΙΟΝ, ἀ κ ρ ι β ὠ ς τὸ ἴδιον, θὰ συμβῇ, ἐάν ἐπικρατήσῃ τὸ λεγόμενον Κέντρον. Τὸ πολὺ με ἓνα μικρὸν ἐνδιάμεσον σταθμόν.

ΙΔΟΥ διατί:

ΠΡΕΠΕΙ ἐν πρώτοις να διαστείλωμεν μεταξύ ἐπιφάσεως και πραγματικότητος, μεταξύ λόγων και πράξεων. “Επιφασίς είναι ὁ Γεώργ. Παπανδρέου και λόγοι είναι οἱ λόγοι του περὶ διμετώπου αγώνος. Πραγματικότης είναι ὁ υἱὸς Παπανδρέου και πράξις αἱ ἰδικαὶ του ἐνέργειαι και διακηρύξεις. “Αφήνομεν κατὰ μέρος την ἐπιφασίν και τοὺς

λόγους. Τοὺς χαρίζομεν εις τοὺς ἀθεραπεύτως ἀφελεῖς ή εις ἐκείνους οἱ ὅποιοι, ἀπὸ πολιτικὸν πάθος, κατήντησαν να ἐθελουφλοῦν. “Εξετάζομεν την πραγματικότητα τοῦ Κέντρου.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ συνεδέθη ἀρρήκτως με την ΕΔΑ. Παρ’ ὅλας τὰς διαφεύσεις, εις τὰς οποίας δυστυχῶς ὑπάρχουν μερικοὶ ἀφελεῖς οἱ ὅποιοι ἀκόμη πιστεύουν, ή ΕΔΑ θὰ π ρ ι μ ο δ ο τ ῆ σ η δ ι’ ὅ λ ω ν τ ὶ ὶ ν δ υ ν ᾱ μ ε ὶ ὡ ν τ η ς τ ὸ Κ έ ν τ ρ ο ν, με σκοπὸν να τὸ σώσῃ ἀπὸ την κατὰπτωσίν του και να τὸ καταστήσῃ, εἰ δυνατόν, πρώτον κόμμα. ‘Η πριμοδότησις θὰ γίνῃ κατὰ τρόπον ὥστε, ὅσους θυσιάσῃ φανεροὺς εκπροσώπους της ή ΕΔΑ εις τὸ Κοινοβούλιον, να τοὺς ἀποκτήσῃ συγκεκαλυμμένως μέσα εις τοὺς κόλπους τοῦ Κέντρου. Περισσότερον τοῦ ἡμίσεος Κέντρου θὰ ὑπακούῃ εις τὰ νεύματα της ΕΔΑ, διότι κατ’ οὐσίαν θὰ της ἀνήκῃ. Τὸ δέ ἕτερον, τὸ ἕτερον τρυφερόν ἡμισυ, αὐτὸ θὰ σύρεται ὀπισθεν τοῦ ἄλλου, διότι ἄλλως, ἀπομονούμενον, θὰ καταποντισθῇ. Τὸ Κέντρον οὕτω συντεθειμένον, ἐάν ποτέ, διά την δυστυχίαν αὐτοῦ τοῦ τόπου, κατελάμβανε την ‘Εξουσίαν, θὰ ἠναγκάζετο να κάνη συνεχῶς παραχωρήσεις πρὸς την Ε. Δ.Α., ὥπως ἄλλωστε τὸ ἐπραξε και ἀπὸ τὸ 1961. “Υπὸ αὐτοὺς τοὺς ὅρους τί ἄλλο είναι τὸ Κέντρον παρὰ ὑποκατάστατον της ΕΔΑ.

ΕΑΝ δὲ αὐτὰ τὰ γεγονότα δὲν ἀρκοῦν, ἐρχεται με τοὺς λόγους του και ἐπισφραγίζει την ἐνότητα της ἀποκαλουμένης ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου «δημοκρατικῆς παρατάξεως» ὁ υἱὸς του, ὁ ὅποιος διά να σφυρηλατήσῃ ἐτι στερεωτέρους δεσμοὺς με την ΕΔΑ ἐξαγγέλλει βροχιδὸν προγράμματα ἐξωτερικῆς και ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὸν κλασσικὸν προθάλαμον της κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως.

ΕΛΛΗΝΑ ψηφοφόρε, ἀν ψηφίσης Κέντρον, θὰ ψηφίσης την κατάργησιν της ψήφου σου. Θα ψηφίσης τὸν πολιτικὸν σου εὐνουχισμόν. Θὰ ψηφίσης, ἐν ὀνόματι της δημοκρατίας, την κοτάλυσιν της δημοκρατίας.

ΘΑ σοῦ εἶπουν ὅτι ὅλα αὐτὰ που λέγομεν ἡμεῖς είναι συκοφαντίαι και σκευωρίαι. Καί οἱ κομμουνισταὶ θὰ σοῦ τὸ εἶπουν και οἱ κεντρώοι. Δυστυχῶς δὲν είναι οὔτε συκοφαντίαι οὔτε σκευωρίαι. Είναι μοιραῖαι ἐξελίξεις πρὸς τὰς οποίας φέρεται ὁ κομμουνισμὸς δυνάμει της βασικῆς δογματικῆς του τοποθετήσεως και τὸ Κέντρον ὡς δορυλάωτος σύμμαχός του. Μοιραῖαι ἐξελίξεις διά τὰς οποίας ἄλλωστε με ἀξιοπρόσεκτον εἰλικρίνειαν μάς προειδοποιεῖ ὁ σηματοφόρος τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, ὁ κ. Α. Παπανδρέου. Μοιραῖαι ἐξελίξεις, τὰς οποίας ἐδοκίμασες και εις τὸ παρελθόν.

ΕΛΛΗΝΑ ψηφοφόρε, ὅταν ὁ κομμουνισμὸς σοῦ ἐπετέθῃ με την βίαν, ἡμύνθης και ἐσώθης. “Εγλύτωσης ἀπὸ τὰ Δεκεμβριανά. “Εγλύτωσης ἀπὸ τὸν Συμμοριτοπόλεμον. Τώρα σοῦ ἐπιτίθεται με τὸν δόλον. Πρέπει και τώρα να ἀμυνθῇς και να σωθῇς. “Ο ἀγὼν είναι πλέον δύσκολος, πλέον ἐπικίνδυνος και ἔχει εις αὐτὸν ὁ κομμουνισμὸς συμμάχους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Κέντρου. “Όπως δμως ἐνίκησες την 6 ἰ α ν πρέπει να νικήσης και τὸν δ ὁ λ ο ν.

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ αὐτὰ είναι περιττὸν να σοῦ ὑποδείξω πῶς πρέπει να ψηφίσης, ἀν θέλῃς να σώσης την δύναμιν σου, την δύναμιν της ψήφου σου εις τὸ μέλλον.

Η ΜΟΙΡΑ της ‘Ελλάδος κρέμεται ἀπὸ την την φορὰν ἀπὸ την εὐφυίαν σου, “Ελληνα ψηφοφόρε. “Αν σκεφθῇς ὡς Προμηθεὺς και ὄχι ὡς “Επιμηθεὺς· ἀν ἐνθυμούμενος ὅ,τι ἔπαθες προΐδης πῶς θὰ ἐξελιχθούν τὰ πράγματα ἐν περιπτώσει νίκης τοῦ Κέντρου· ἀν ἀντιδράσῃς σαν ἐλεύθερος ἄνθρωπος που θέλει να διαφυλάξῃ την ἐλευθερίαν του· ἀν λησμονήσῃς τὰ προσωπικά σου· ἀν κωφεύσῃς εις τὰ «θὰ» και τὰς ὥραιάς λέξεις· ἀν σκεφθῇς την ‘Ελλάδα και μόνον την ‘Ελλάδα, τότε ή νίκη της ΕΡΕ είναι βεβαία. Βεβαία και μεγάλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Βουλευτὴς ‘Αθηνῶν — τέως ὑπουργός

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

19 ΜΑΡ. 1967

196

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΨΗΦΟΦΟΡΟΝ

“Αρθρον του βουλευτου ‘Αθηνων, τέως υπουργου κ. Κ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΥ

ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ αἱ ἡμέραι κατὰ τὰς ὁποίας ἑκατοντάδες ὑποψήφιοι βουλευταὶ θὰ ἐρχῶνται ταπεινῶς νὰ σὲ παρακαλέσουν, “Ελληνα ψηφοφόρε, διὰ τὴν ψήφον σου καὶ τὸν σταυρὸν σου. Πλησιάζουν αἱ ἡμέραι ὅπου θὰ σοῦ γίνη πλέον συνειδητὴ ἡ τεραστία δύναμις σου. Ἡ δύναμις νὰ πάρῃς εἰς τὰ χέρια σου πέντε ἢ ἕξι ψηφοδέλτια καὶ νὰ κλείσῃς στὸν φάκελλο ἐκεῖνο ποὺ προτιμᾷς καὶ σταυρωμένο μετὰ τὸν σταυρὸν ποὺ θέλεις ἐσύ. Ἡ δύναμις νὰ δῷς ἀλὲξ ἡς μεταξὺ π ο λ ῶ ν ψηφοδελτίων. Ἡ δύναμις νὰ ἀναδείξῃς αὐτὸν καὶ ὅχι ἐκεῖνον ἄρχοντα τοῦ τόπου, ρυθμιστὴν τῆς τύχης, τῆς δικῆς σου καὶ τῶν παιδιῶν σου. Ρυθμιστὴν τῆς τύχης τῆς πατρίδος σου, τῆς Ἑλλάδος. Πλησιάζουν αἱ ἡμέραι, πλησιάζει ἡ ὥρα καθ’ ἣν θὰ χρησιμοποίησῃς αὐτὴν τὴν τεραστίαν δύναμιν ποὺ διαθέτεις, καὶ θὰ ἐκτελέσῃς τὴν πράξιν, ἡ ὁποία σὲ κάνει κ υ ρ ί α ρ χ ο ν Λ α ὦ ν. Καὶ σὲ ἐρωτῶ: Αὐτὴν τὴν τεραστίαν δύναμιν νὰ δῷς ἀλὲξ ἡς μεταξὺ π ο λ ῶ ν ψηφοδελτίων, ποὺ ἤσκησες ἐπὶ ἑκατὸν καὶ πλέον ἔτη εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ἐπ’ ἀγαθῶ καὶ ἐπὶ κακῶ, αὐτὴν τὴν δύναμιν θέλεις νὰ τὴν διαφυλάξῃς ἢ θέλεις νὰ τὴν ἀπεμπολήσῃς;

ΑΝΘΕΛΗΣ νὰ τὴν διαφυλάξῃς θὰ ψηφίσῃς ΕΡΕ, ἂν θῇς νὰ τὴν ἀπεμπολήσῃς θὰ ψηφίσῃς ἢ ΕΔΑ ἢ Κέντρον. Ἄν θῇς μετὰ τρία ἢ τέσσαρα χρόνια νὰ ξαναψηφίσῃς, εἰ λέγων, πάλιν μεταξὺ

πολλῶν ψηφοδελτίων, ὅποιο προτιμᾷς, θὰ ψηφίσῃς τώρα ΕΡΕ καὶ εἰς τὸ μέλλον ὅποιον θέλεις. Ἄν δὲν ψηφίσῃς ΕΡΕ τούτῃ ἡ ἐρχόμενη ἐκλογὴ θὰ εἶναι ἡ τ ε λ ε υ τ α ῖ α ἐλευθέρων ἐκλογῶν ποὺ θὰ δῇς, ἡ τελευταία ὅπου θὰ σοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκλέξῃς μεταξὺ πολλῶν ψηφοδελτίων, ἐλεύθερα σὰν ἐλεύθερος ἄνθρωπος.

ΙΔΟΥ διατί:

Η ΕΔΑ εἶναι τὸ ἴδιο τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα. Εἶναι ἡ στέγη δλων τῶν κομμουνιστῶν. Αὐτοὶ τὴν διευθύνουν, συμφώνως πρὸς τὰ δόγματα τῆς κομμουνιστικῆς θεωρίας καὶ πρὸς τὴν τακτικὴν τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων. Ὅπου δὲν ἔχουν γίνῃ καθεστῶς—τὸ κατεστημένο, ὅπως λέγει ὁ πῖδ ἔνθερος ὑποστηρικτὴς των—μεταχειρίζονται τὰ δημοκρατικὰ μέσα, καταχρῶνται μάλιστα τῶν μέσων αὐτῶν, διὰ νὰ ἀναρριχθῶν εἰς τὴν Ἐξουσίαν. Ἀμα τὴν καταλάβουν ἐφαρμόζουν τὸ πρόγραμμά τους. Καταργοῦν τὴν δημοκρατίαν, ὅπου ὁ ψηφοφόρος διαθέτει τὴν τεραστίαν αὐτὴν δύναμιν τοῦ ἐκλέγειν μεταξὺ πολλῶν ψηφοδελτίων καὶ ἐγκαθιδρύουν τὴν μονοκομματικὴν δῆθεν «δημοκρατίαν», ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν δημοκρατίαν τὴν πραγματικὴν διατηρεῖ μόνον τὸ ὄνομα· εἶναι δὲ εἰς τὴν οὐσίαν ὁλοκληρωτικὸν καθεστῶς,

δηλαδὴ δικτατορία ἐνὸς νέου «κατεστημένου», τῆς ἡγεσίας τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἐφήρμοσαν οἱ κομμουνισταὶ παντοῦ ὅπου ἐπικράτησαν ἢ διὰ τῆς βίας ἢ διὰ τοῦ δρόμου τῆς δημοκρατικῆς διαδικασίας. Αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἐξαγγέλλουν ὡς τὴν μόνην ὀρθὴν. Αὐτὴ πηγάζει ἀπὸ τὸ δόγμα τους, αὐτὴ διαπιστοῦται ἀπὸ τὴν πράξιν τους. Δὲν χρειάζεσαι πολλὴν φιλοσοφίαν, “Ελληνα ψηφοφόρε, διὰ νὰ καταλάβῃς ὅτι ψηφίζων ΕΔΑ ἀπεμπολεῖς τὴν μεγαλυτέραν δύναμιν ποὺ σοῦ δίδει τὸ «δικόν» μας καθεστῶς καὶ μένεις γυμνὸς καὶ ἄοπλος ἐνώπιον τῶν κυριάρχων σου.

ΤΟ ΙΔΙΟΝ, ἀ κ ρ ι β ῶ ς τὸ ἴδιον, θὰ συμβῇ, ἐὰν ἐπικρατήσῃ τὸ λεγόμενον Κέντρον. Τὸ πολὺ με ἓνα μικρὸν ἐνδιάμεσον σταθμὸν.

ΙΔΟΥ διατί:

ΠΡΕΠΕΙ ἐν πρώτοις νὰ διαστείλωμεν μεταξὺ ἐπιφάσεως καὶ πραγματικότητος, μεταξὺ λόγων καὶ πράξεων. Ἐπιφασίς εἶναι ὁ Γεώργ. Παπανδρέου καὶ λόγοι εἶναι οἱ λόγοι τοῦ περὶ διμετώπου ἀγῶνος. Πραγματικότης εἶναι ὁ υἱὸς Παπανδρέου καὶ πράξις αἱ ἰδικαὶ του ἐνέργειαι καὶ διακηρύξεις. Ἀφήνομεν κατὰ μέρος τὴν ἐπίφασιν καὶ τοὺς

λόγους. Τοὺς χαρίζομεν εἰς τοὺς ἀθεράπευτους ἀφελεῖς ἢ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι, ἀπὸ πολιτικὸν πάθος, κατήντησαν νὰ ἐθελοτυφλοῦν. Ἐξετάζομεν τὴν πραγματικότητα τοῦ Κέντρου.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ συνεδέθη ἀρρήκτως μετὰ τὴν ΕΔΑ. Παρ’ ὅλας τὰς διαφεύσεις, εἰς τὰς ὁποίας δυστυχῶς ὑπάρχουν μερικοὶ ἀφελεῖς οἱ ὅποιοι ἀκόμη πιστεύουν, ἢ ΕΔΑ θὰ π ρ ι μ ο δ ο τ ῆ σ η δ ι’ ὁ λ ω ν τ ῶ ν δ υ ν ᾱ μ ε ῶ ν τ ῆ ς τ ὸ Κ ἐ ν τ ρ ο ν, με σκοπὸν νὰ τὸ σώσῃ ἀπὸ τὴν κατὰπτωσιν του καὶ νὰ τὸ καταστήσῃ, εἰ δυνατόν, πρῶτον κόμμα. Ἡ πριμοδότησις θὰ γίνη κατὰ τρόπον ὥστε, ὅσους θυσιάσῃ φανεροὺς ἐκπροσώπους τῆς ἢ ΕΔΑ εἰς τὸ Κοινοβούλιον, νὰ τοὺς ἀποκτήσῃ συγκεκαλυμμένως μέσα εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Κέντρου. Περισσότερον τοῦ ἡμίσεος Κέντρου θὰ ὑπακούῃ εἰς τὰ νεύματα τῆς ΕΔΑ, διότι κατ’ οὐσίαν θὰ τῆς ἀνήκῃ. Τὸ δὲ ἕτερον, τὸ ἕτερον τρυφερόν ἡμῖς, αὐτὸ θὰ σῦρεται ὅπισθεν τοῦ ἄλλου, διότι ἄλλως, ἀπομονούμενον, θὰ καταποντισθῇ. Τὸ Κέντρον οὕτω συντεθειμένον, ἐὰν ποτέ, διὰ τὴν δυστυχίαν αὐτοῦ τοῦ τόπου, κατελάβανεν τὴν Ἐξουσίαν, θὰ ἠναγκάζετο νὰ καὶ νη συνεχῶς παραχωρήσει πρὸς τὴν Ε. Δ.Α., ὅπως ἄλλωστε τὸ ἐπραξε καὶ ἀπὸ τὸ 1961. Ὑπὸ αὐτοὺς τοὺς ὅρους τί ἄλλο εἶναι τὸ Κέντρον παρὰ ὑποκατάστατον τῆς ΕΔΑ.

ΕΑΝ δὲ αὐτὰ τὰ γεγονότα δὲν ἀρκοῦν, ἔρχεται μετὰ τοὺς λόγους τοῦ καὶ ἐπισφραγίζει τὴν ἐνότητά τῆς ἀποκαλουμένης ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου «δημοκρατικῆς παρατάξεως», ὁ υἱὸς του, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ σφυρηλατήσῃ ἔτι στερεωτέρους δεσμοὺς μετὰ τὴν ΕΔΑ ἐξαγγέλλει βροχιδὸν προγράμματα ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, τὰ ὁποία ἀποτελοῦν τὸν κλασσικὸν προβάλαμον τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως.

ΕΛΛΗΝΑ ψηφοφόρε, ἂν ψηφίσῃς Κέντρον, θὰ ψηφίσῃς τὴν κατάργησιν τῆς ψήφου σου. Θὰ ψηφίσῃς τὸν πολιτικὸν σου εὐνοχισμόν. Θὰ ψηφίσῃς, ἐν ὀνόματι τῆς δημοκρατίας, τὴν κατάλυσιν τῆς δημοκρατίας.

ΘΑ σοῦ εἶπουν ὅτι ὅλα αὐτὰ ποὺ λέγομεν ἡμεῖς εἶναι συκοφαντίαι καὶ σκευωρίαι. Καὶ οἱ κομμουνισταὶ θὰ σοῦ εἶπουν καὶ οἱ κεντρώοι. Δυστυχῶς δὲν εἶναι οὔτε συκοφαντίαι οὔτε σκευωρίαι. Εἶναι μοιραῖαι ἐξελίξεις πρὸς τὰς ὁποίας φέρεται ὁ κομμουνισμὸς δυνάμει τῆς βασικῆς δογματικῆς του τοποθετήσεως καὶ τὸ Κέντρον ὡς δορυβάτης σύμμαχός του. Μοιραῖαι ἐξελίξεις διὰ τὰς ὁποίας ἄλλωστε με ἀξιοπρόσεκτον εἰλικρίνειαν μᾶς προειδοποιεῖ ὁ σηματοφόρος τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, ὁ κ. Α. Παπανδρέου. Μοιραῖαι ἐξελίξεις, τὰς ὁποίας ἐδοκίμασες καὶ εἰς τὸ παρελθόν.

ΕΛΛΗΝΑ ψηφοφόρε, ὅταν ὁ κομμουνισμὸς σοῦ ἐπετέθῃ μετὰ τὴν βίαν, ἡμῶν καὶ ἐσῶθης. Ἐγλύτωσες ἀπὸ τὰ Δεκεμβριανά. Ἐγλύτωσες ἀπὸ τὸν Συμμοριτοπόλεμον. Τώρα σοῦ ἐπιτίθεται μετὰ τὸν δόλον. Πρέπει καὶ τώρα νὰ ἀμυνθῇς καὶ νὰ σώθῃς. Ὁ ἀγὼν εἶναι πλέον δύσκολος, πλέον ἐπικίνδυνος καὶ ἔχει εἰς αὐτόν ὁ κομμουνισμὸς συμμάχους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Κέντρου. Ὅπως ὁ μὲν ἐνίκησεν τὴν βίαν πρέπει νὰ νικήσῃ καὶ τὸν δόλον.

ΥΣΤΕΡΑ ἀπὸ αὐτὰ εἶναι περιττὸν νὰ σοῦ ὑποδείξω πῶς πρέπει νὰ ψηφίσῃς, ἂν θέλῃς νὰ σώσῃς τὴν δύναμιν σου, τὴν δύναμιν τῆς ψήφου σου εἰς τὸ μέλλον.

Η ΜΟΙΡΑ τῆς Ἑλλάδος κρέμεται αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπὸ τὴν εὐφυΐαν σου, “Ελληνα ψηφοφόρε. Ἄν σκεφθῇς ὡς Προμηθεὺς καὶ ὅχι ὡς Ἐπιμηθεὺς· ἂν ἐνθυμούμενος ὅτι ἐπάθες προΐδης πῶς θὰ ἐξελιχθῶν τὰ πράγματα ἐν περιπτώσει νίκης τοῦ Κέντρου· ἂν ἀντιδράσῃς σὰν ἐλεύθερος ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἐλευθερίαν του· ἂν λησμονήσῃς τὰ προσωπικά σου· ἂν κωφεύσῃς εἰς τὰ «θὰ» καὶ τὰς ὥραιας λέξεις· ἂν σκεφθῇς τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνον τὴν Ἑλλάδα, τότε ἡ νίκη τῆς ΕΡΕ εἶναι βεβαία. Βεβαία καὶ μεγάλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ

Βουλευτὴς Ἀθηνῶν — τέως ὑπουργός

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

19 MAR 1967 196

Αποκαλύπτει καραμανλική
έφημερίς:

«Το βαθύτερον, εκ προθέσε-
ως υποκρυπτόμενον, νόημα ου
χρησμού τόν όποιον εκόμισεν
από την Παρισινήν Δωδώνην ο
κ. Κωνστ. Τσάτσος, είναι ο-
τι: ο 'Απών, εύλόγως διατη-
ρών εις χείρας τόν στοιχείον
τού αίφνιδισμού, θα εκκινή-
ση την στιγμήν πού ο ίδιος
θα εκλέξη».

Αλλ' άφου «έκ προθέσεως
υπέκρυψε», ο Ζεύς της «Παρι-
σινης Δωδώνης», τόν «βαθύτε-
ρον νόημα τού χρησμού», πού
άνέθεσε στον κ. Τσάτσο νά με-
ταφέρει, γιατί σπεύδει ή κα-
ραμανλική έφημερίς νά τόν ά-
ποκαλύψη:

Δέν καταλαβαίνει. έτι τού
καταστρέφει έτσι τόν «αίφνι-
δισμόν», πού έτοιμάζει; Ή
τό κάνει μόνο και μόνο...για
νά τρομάξη τόν σημερινό άφ-
χηνό της ΕΡΕ;

X.

Α ΔΙΟΡΘΩΤΟΣ θαυ-
μαστής τού ίδρυτού της ΕΡΕ γρά-
φει εις έκρηξιν νοσταλγίας:

— Ο Κ. Καραμανλής διαγράφε-
ται τώρα εύκρινώς εις την έθνικην
όρασιν, πρό πολλού αναβλέψαν,
ώς αυστηρά προσωπικότης.

Συνάδελφος παρετήρησε:

— Ως αυστηρά προσωπικότης,
διαγράφεται πρós τόν παρόν μόνον
εις την όρασιν τού άρτι έπιστρέψαν-
τος εκ Παρισίων κ. Τσάτσου...

Μ ΕΓΓΑΛΟΝ πονοκέ-
φαλον έδημιούργησε εις την ΕΡΕ μέ
τόν χρησμόν του ο κ. Τσάτσος, πε-

ρί τών προθέσεων τού ίδρυτού. Αμ-
φισβητούντες δε οι άθεράπευτοι αϊ-
σιόδοξοι την δοθείσαν έρμηνείαν ό-
τι δέν έρχεται ο ίδρυτής, παρατη-
ρούν:

— Τόν βαθύτερον νόημα τού χρη-
σμού τόν όποιον εκόμισεν από την
Παρισινήν Δωδώνην ο κ. Κ. Τσάτσος
είναι ότι ο 'Απών, εύλόγως διατηρών
εις χείρας τόν στοιχείον τού αίφνι-
δισμού, θα εκκινήση την στιγμήν
πού ο ίδιος θα εκλέξη.

Και έλέχθη από κάποιον:

— Αυτό δέν αποτελεί έρμηνείαν
χρησμού άλλ' άποκάλυψιν εύσεδών
πόθων!...

ΝΑ ΛΑΒΗ ΘΕΣΙΝ Ο Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. Παναγιώτης Πιπινέλης, ηγέτης των «σκληρών» της Ε.Ρ.Ε., διαφωνεί κατά βάσιν προς τον κ. Παναγιώτη Κανελλόπουλο, ηγέτη των «μαλακών» του κόμματος, επί ενός καιρίου θέματος: της πολιτικής πλευράς της υποθέσεως Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α.

Ο άρχηγός της Ε.Ρ.Ε. εξέφρασε την «εilikρινή λύπην του», διότι «έκρίθησαν άξιοι καταδίκης Έλληνες άξιωματικοί, μεταξυ των οποίων και πολεμισταί, άπαντες δέ, ως άνεγνώρισαι το Στρατοδικείον, έχοντες έντιμον παρελθόν», και παρεπονέθη διότι μία φιλική του έφημερίς — του «σκληρού πυρήνος» — του έπετέθη έπειδή εις την κατάθεσιν του κατά την δίκην «είπε μόνον όσα έγνώριζε». Καί προσέθεσε: «Άνεμένετο, με άλλα λόγια, να κατέθετα παραβαίνων τον όρκον του μάρτυρος, όσα δεν έγνώριζα και να άμίλουν με πάθος».

«Άνεμένετο» από ποίους; Δεν υπήρχεν άνάγκη να τούς κατονομάσῃ ο κ. Κανελλόπουλος. Το Πανελλήνιον γνωρίζει ποιοι άποθέτουν την πάσαν έλπίδα των εις τον Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α., δια τήν ματαίωσιν των εκλογών. Τους εύσεβείς πόθους των διηρμήνευσεν, άκόμη μίαν φοράν, ο κ. Πιπινέλης, όμιλήσας προχθές εις την Θεσσαλονίκην, δια να προβάλλῃ την άξίωσιν όπως «έφαρμοσθῇ άδυσωπήτως ο Νόμος».

Κάποιος άκτίνας φωτός, μέσα εις το ζόφος της άπελπισίας των, ήρχισαν να διαβλέπουν οί άπεγνωσμένοι της Ε.Ρ.Ε., άφ' ότου η ιδιαιτέρως «σκληρός» έφημερίς των έξηγγελε προχθές θριαμβευτικώς, ότι προετοιμάζονται άνακρίσεις δια τούς άξιωματικούς, τούς οποίους έθεώρησεν «υπόπτους» ο βασιλικός έπίτροπος του Στρατοδικείου.

Δια να άρχίσουν αί νέαι άνακρίσεις πρέπει, προηγουμένως, να καθορογραφούν τα έκ 2.500 σελίδων πρακτικά της ήδη τερματισθείσης δίκης και, προς τούτο, θα απαιτηθούν τρεις όλόκληροι μήνες! Μετά την παρέλευσιν αούτων θα γίνη δυνατή ή έναρξις των νέων άνακρίσεων, αί όποίαι Κύριος οίδε πότε θα τερματισθούν. Λαμβανομένου, μάλιστα, υπ' όψιν του ρυθμού, πού έδωκεν εις εκείνας, πού διεξήγαγεν ο κ. Λαγκάνης, είναι παραπολύ άμφίβολον εάν έντός του 1968 θα ήρχετο εις το άκροατήριον ή νέα έκδοσις της υποθέσεως Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α. ...

Με άλλα λόγια, πλέον ή ένθαρρυντική προσπτική — τούλάχιστον υπό χρονικήν έποψιν — διανοίγεται ενώπιον των εύχομένων να δικαιωσθῇ ή υπόθεσις αυτή, προς έπίτασιν της όξύτητος, δια να μπορούν να προβάλλουν το έπιχείρημα, πού έχρησιμοποιήσαν μετά την 15ην Ιουλίου 1965, ότι δηλαδή ή έξαψις των πνευματικών δεν έπιτρέπει την διεξαγωγήν άδιαβλήτων εκλογών. Έν τώ μεταξύ, ή συζήτησις εις την Βουλήν περί άρσεως της άσυλίας των κ. κ. Α. Παναγδρέου και Π. Βαρδινογιάννη και αί άνακρίσεις δια τον περίφημον «Έλικών», άκόμη δέ και δια την υπόθεσιν Φαντάκη, θα συντηρήσων, μέχρι τέλους Μαΐου, το «κλίμα», πού έπιθυμούν οί κατεχόμενοι από το δέος των καλπών.

Είναι τόσοσν το δέος των, ώστε φθάνει μέχρις έκδηλώσεων κυμικού παραλογισμού: «Έλληνα ψηφοφόρε, άνακράζει μελοδραματικώς ο κ. Κ. Τσάτσος, αν ψηφίσης Κέντρον, θα ψηφίσης την κατάργησιν της ψήφου σου. Θα ψηφίσης τον πολιτικόν σου εύνουχισμόν. Θα ψηφίσης την κατάλυσιν της Δημοκρατίας»!...

Νύν υπέρ πάντων ο άγών! Η έφημερίς της Χούντας, συμφωνούσα — χαρακτηριστικώτατα — με τον κ. Τσάτσον, ... άπειλεί «ν άναστήση» την Δημοκρατίαν με την γνωστήν μέθοδόν της: «Ο Λαός δικαιούται να καταλύσῃ την Δημοκρατίαν; έρωτά. Καί ή Δημοκρατία δεν έχει χρέος να άμυνθῇ, έστω και αν εγείρεται, προς στιγμήν, έναντίον της ή λαϊκή πλειοψηφία; Το δίλημμα είναι φοβερόν. Τί πρέπει να γίνη, όταν ο Λαός ψηφίση ένα άντιδημοκρατικόν κόμμα; Τί πρέπει να έπακολουθήσῃ, όταν ή πλειοψηφία καρατομή, με την θέλησίν της, την Δημοκρατίαν;».

Η άπάντησις έξυπνοεΐται: Να καρατομηθῇ, άπλούστατα, ή λαϊκή κυριαρχία και, δια της δικτατορίας, ... να «σωθῇ» ή Δημοκρατία!

Φαιδρά, δεδαίως, όλ' αυτά. Άλλά ο κ. Κανελλόπουλος δεν όφείλει, επί τέλους, να λάβῃ θέσιν έναντι των τερατωδίων αούτων; Δεν άρκεΐ να διακηρύσσει, ότι θέλει όμαλήν πορείαν προς τας εκλογάς. Έχει καθήκον να εκκαθαρίσῃ τον δρόμον προς αούτας από τας νάρκας, πού τοποθετούν κορυφαία στελέχη του κόμματός του και φίλτατοί του δημοσιογράφοι.

ΕΘΝΟΣ

20 MAR 1967 196

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

20 MAR 1967 196

«ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΑΝΗΡ»

ΑΘΗΝΑΪΚΗ 20.3.67

Έάν ο έλληνικός λαός θέλῃ να ψηφίση, δεν πρέπει να ψηφίση όπως θέλει. Αούτη είναι ή νέα θεωρία την οποίαν διετύπωσεν εις όκτάστηλον άρθρον του ο γνωστός βλακολόγος της ΕΡΕ. Είναι πολν γόνιμος εις θεωρία ο κ. Κ. Τσάτσος, το κύριον χαρακτηριστικόν των οποίων είναι, μονίμως, ότι, δια να ύπάρχη δημοκρατία, πρέπει να μὴν έχη γνώμην ο «άμόρφωτος λαός», ή δέ διαχειρίσις των κοινών ν' άφελθῇ εις τούς όλίγους «βασιλικούς άγδρας». Ο όρνιθοτρόφος ακαδημαϊκός δεν ήμπορούσε να είναι περισσότερον σαφής. Έπέστρεψε πρό όλίγων ήμερών εκ Παρισίων άπογοητευμένος, διότι ο πρώην αούθεντος του άονείται ν' αναλάβῃ την ήγεσίαν ενός χυμένου άγώνος. Καί έντρομος πλέον διότι μετ' όλίγας έβδομάδας θα ύποχρεωθῇ να έκτεθῇ εις την κρίσιν αούτου του «άμορφώτου λαού» καλεΐ τούς ψηφοφόρους να μὴ ψηφίσουν εκείνους πού θέλουν, αλλά εκείνους πού δεν θέλουν. Ο κ. Κ. Τσάτσος, όμολογουμένως, έχει έμποτισθῇ βαθύτατα από τα συμπεράσματα των «περι βλακείας» διατριβών του.

« ΠΡΙΜΟΔΟΤΗΣΙΣ »

Εἰς δύο σκέλη στηρίζεται ἡ πολεμικὴ τῆς Ε.Ρ.Ε. ἐναντίον τῆς Ἑνώσεως Κέντρου : εἰς τὴν κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ὑποθέσεως Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α. καὶ εἰς τὸν μύθον τοῦ « λανθάνοντος Λαϊκοῦ Μετώπου ». Τὸν μύθον αὐτόν, ξαναζεσταμένον, σερβίρει εἰς τοὺς ἀναγνώστας προχθεσινοῦ ἄρθρου τοῦ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσάτσος.

Ἐξετάζει —λέγει— « τὴν πραγματικότητα τοῦ Κέντρου ». Καὶ ἀποφαινεται « τι, « παρ' ὅλας τὰς διαψεύσεις, ἡ Ε.Δ.Α. θὰ πριμοδοτήσῃ τὸ Κέντρον, διὰ νὰ τὸ καταστήσῃ τὸ πρῶτον κόμμα » — ὁπότε, ἀλλοίμονον εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι « τὸ Κέντρον θὰ γίνῃ τὸ ὑποκατάστατον τῆς Ε.Δ.Α. » !...

Ἀς ἐξετάσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν πραγματικότητά αὐτῆς τῆς περιλαλήτου « πριμοδοτήσεως » :

Τὸ ποσοστὸν τῆς Ε.Δ.Α. κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1958 ἀνῆλθεν εἰς 24,04 καί, κατὰ τὰς τελευταίας ὑπεβιβάσθη εἰς 11,80. Εἰς διάστημα, δηλαδή, ὀκτῶ ἐτῶν ἡ Ε.Δ.Α. ἔχασε τὸ ἥμισυ καὶ πλεον τῶν ψήφων τῆς.

Ἀλλ', ἐὰν ἡ Ε.Δ.Α. « ἐπριμοδοτήσῃ » τὴν Ἑνωσιν Κέντρου, κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1964, μὲ 12% καὶ ἡ Δεξιὰ, ἐπίσης, τὴν « ἐπριμοδοτήσῃ », κατὰ τὰς ἰδίας ἐκλογὰς, μὲ ἓνα πολὺ σημαντικὸν ποσοστὸν, ἰσοδυναμοῦν περίπου πρὸς τὰ δύο τρίτα τοῦ προαναφερθέντος : Τὸ 1964 ἡ Ε.Ρ.Ε. καὶ τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν συνεκέντρωσαν τὰ 35,25% τῶν ψήφων. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1963, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Ε.Ρ.Ε. καὶ οἱ Προοδευτικοὶ κατῆλθον κεχωρισμένως, ἔλαβεν ἡ μὲν πρώτη 39,37, οἱ δὲ δεύτεροι 3,73. Δηλαδή τὰ δύο κόμματα ἔλαβον συνολικὸν ποσοστὸν 43,10. Ἐὰν ἀφαιρεθῇ ἐξ αὐτοῦ τὸ 35,25% (Ε.Ρ.Ε. σὺν Προοδευτικοῖς) τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1964, προκύπτει μείωσις ψήφων κατὰ 7,75%.

Ἐὰν ἡ Δεξιὰ δὲν ἔχανε μεταξὺ τοῦ 1963 καὶ τοῦ 1964 αὐτὸ τὸ ὀκτῶ περίπου τοῖς ἑκατὸν τῶν ψηφοφόρων τῆς καί, ἐπὶ πλεον, ἠύξανε τὴν δυνάμιν τῆς μὲ τὸ 12%, ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀπώλειαν τῆς Ε.Δ.Α., κατὰ τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα, οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσοστὸν... θὰ ἀπεχρωματίζοντο, τρόπον τινά, αὐτομάτως, ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐψήφισαν τὴν Δεξιάν καί, περιβεβλημένοι λαμπρὰν κυανόλευκον στολήν, θὰ ἐγίνοντο δεκτοὶ μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας, ὡς ἐπανελθόντες εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, ὡς ἀνανήψαντες, ὡς ἀκραίφνεῖς ἐθνικόφρονες...

Μὲ αὐτὸ τὸ κριτήριον ἐπιχειρεῖ νὰ ἐρμηνεύσῃ ἡ Δεξιὰ τὸ φυσικὸν φαινόμενον τοῦ μετακινουμένου ποσοστοῦ τῶν ψηφοφόρων, ποὺ παρατηρεῖται εἰς κάθε ἐποχὴν καὶ δίδει τὴν νίκην εἰς τὸ ἓνα ἢ εἰς τὸ ἄλλο κόμμα.

Ἀνάηψις, προκειμένου περὶ προσχωρήσεως εἰς τὴν Δεξιάν μὲ ἄμεσον χορήγησιν πιστοποιητικοῦ κοινωνικῶν φρονημάτων, φέροντος τὴν μεγάλην σφραγίδα τῆς « ἐθνικοφροσύνης » ! Πριμοδοτήσεις, προκειμένου περὶ τοῦ Κέντρου, συνεπαγομένη τὴν σύστασιν « Κρυπτο - Λαϊκοῦ Μετώπου », μὲ καταχθόνια σχέδια περὶ προσαρτήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Παράπετασμα καὶ ἄλλα φοβερὰ καὶ τρομερὰ πράγματα, ποὺ ἐπινεῖ ἡ φαντασία τῶν ἐθνοκαπήλων πρὸς χρῆσιν τῶν ἀφελῶν καὶ τῶν εὐπίστων !

Τὸν ἴδιον κανόνα ἐφαρμόζει ἡ Δεξιὰ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις. Ἰδοὺ μία παραπολὺ χαρακτηριστικὴ : Ὁ βουλευτὴς τῆς Ε.Ρ.Ε. Θεσσαλονίκης κ. Ἰορδάνογλου, συνήγορος τοῦ κατηγορηθέντος κατὰ τὴν δίκην Λαμπράκη τέως ἐπιθεωρητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Βορείου Ἑλλάδος ὑποστρατήγου Μήτσου, ὑπῆρξε κορυφαῖον στέλεχος τοῦ Ε.Α.Μ. μὲ ἐνεργὸν δράσιν. Ἀνῆκεν εἰς τὴν τριμελὴ « Ἐπιτροπὴ Πόλης » τῆς μακεδονικῆς πρωτεύουσας. Κανεὶς ἐκ τῶν ἀντιφρονούντων δὲν σκέπτεται νὰ ἐγκαλέσῃ τὸν κ. Ἰορδάνογλου, διὰ τὴν πολιτείαν του ὡς ἐξέχοντος Ἑαμίτου, ἐφ' ὅσον αὐτὴ δὲν ἔδωκε λαθὴν εἰς ποινικὴν δίωξιν ἐναντίον του, οὔτε νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἐθνικοφροσύνην του, οὔτε καὶ νὰ τὸν ἐπικρίνῃ, διότι προσεχώρησεν εἰς τὴν Ε.Ρ.Ε.

Τί θὰ ἤκουεν, ὅμως, ὁ κ. Ἰορδάνογλου, ἐὰν, ἀντὶ τῆς Ε.Ρ.Ε., ἐνετάσσετο εἰς τὴν Ἑνωσιν Κέντρου, ἀπὸ τὸν Τύπον τῆς Δεξιᾶς ; Μπορεῖ νὰ κρίνῃ ὁ ἴδιος, ἐὰν διαβάσῃ ὅσα γράφονται ἐναντίον τοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου, διότι εἰς τὰ πρῶτά του φοιτητικὰ χρόνια ἐνδιεφέρεθαι διὰ τὸν ἀριστερισμόν, πράγμα, ποὺ ἔκαμαν εἰς πολὺ μεγαλυτέραν ἡλικίαν καὶ εἰς ἀσυγκρίτως εὐρυτέραν κλίμακα πολλοὶ μετὰξὺ τῶν σημερινῶν ἐπικριτῶν του...

Προειδοποιεῖ, σὲ δραματικὴ ἐκκλήσιν τοῦ « πρὸς τὸν Ἑλληνα ψηφοφόρον », ὁ κ. Κ. Τσάτσος :

« Ἄν δὲν ψηφίσῃς Ε.Ρ.Ε., τοῦτ' ἡ ἐρχόμενη ἐκλογὴ θὰ εἴναι ἡ τελευταία ἐλευθέρᾳ ἐκλογὴ πού θὰ δῇς, ἡ τελευταία ὅπου θὰ σοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκλέξῃς μεταξὺ πολλῶν ψηφοδελτίων, ἐλευθέρᾳ σὰν ἐλευθέρῳ ἄνθρωπος ».

Ἡ στήλη θεωρεῖ χρέος τῆς νὰ προσθέσῃ :

« Ἑλληνα ψηφοφόρε, ἂν ψηφίσῃς Ε.Ρ.Ε., βάλ' ε καὶ σταυρὸν ἐπὶ τὸν κ. Κ. Τσάτσο. Γὰρ νὰ πάρῃ κουράγιο νὰ νράψῃ κι' ἄλλα ἄσπρα σὰν αὐτὸ καὶ νὰ σὲ κἀν νὰ ξαναγελάσῃς ».

✱

Δεῖγμα ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ τῆς σοβαροφανοῦς ἐφημερίδος τῆς Ε.Ρ.Ε. :

« Ὁ δρόμος τοῦ ἐγκλήματος τῆς δόξου φιλελλήνων κατέβηκεν ὅτι οἱ Κουτουμάνοι καὶ Νικολόπουλοι εἶχον διαφθείρει ἅλ' ἄλλ' ὅσον ὁ δόχως τὴν θυγατέρα του ».

Καλὸ θὰ ἦταν ἡ σοβαροφανοῦς ἐφημερίδα νὰ διευκρινίσῃ : Ὅταν κανεὶς « διαφθαρεῖ » μιὰ φορά, ὡς πόσες φορές μπορεῖ ἀκόμη... νὰ ξαναδιαφθαρεῖ ;

Χ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

21 MAR 1967

ΕΚΚΛΗΣΙΝ « πρὸς

τὸν Ἑλληνα ψηφοφόρον » ποιεῖται ὁ κ. Κ. Τσάτσος δι' ἄρθρου του :

« Ἄν δὲν ψηφίσῃς Ε.Ρ.Ε., τοῦτ' ἡ ἐρχόμενη ἐκλογὴ θὰ εἴναι ἡ τελευταία ἐλευθέρᾳ ἐκλογὴ πού θὰ δῇς, ἡ τελευταία ὅπου θὰ σοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκλέξῃς μεταξὺ πολλῶν ψηφοδελτίων, ἐλευθέρᾳ σὰν ἐλευθέρῳ ἄνθρωπος. Ἄν θές νὰ ξαναψηφίσῃς ἐκλέγων, πάλιν μεταξὺ πολλῶν ψηφοδελτίων ὅποια προτιμᾷς, θὰ ψηφίσῃς τώρα Ε.Ρ.Ε. καὶ εἰς τὸ μέλλον ὅποια θέλεις ».

Εἰς τὴν ἀπορίαν : διατὶ τώρα Ε.Ρ.Ε. καὶ ὅποιον θέλω εἰς τὸ μέλλον ; ἡ ἀπάντησις εἶναι προφανής :

— Διότι ἐὰν ψηφίσῃς τώρα Ε.Ρ.Ε., θὰ λάβῃς τὰ μέτρα τῆς διὰ τὰς περιπτώσεις πού θὰ διανοηθῇς νὰ ψηφίσῃς ὅποιον θέλεις...

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

22 ΜΑΡ. 1967

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΣΟΒΑΡΑΣ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗ

Φαίνεται, ότι εις τὰς τάξεις τῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν κύκλον Ἑνωσις Κέντρου - Ε.Δ.Α. ὑπάρχει σοβαρὰ παρεξήγησις — τουλάχιστον ἀσαφὴς ἀντίληψις — περὶ τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἔχουν αἱ προσεχεῖς ἐκλογαί. Ἐλάχιστοι, δηλαδή, ἀντιλαμβάνονται τὴν σημασίαν πού θὰ ἔχῃ τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα. Καὶ ἀπόδειξις εἶναι, ὅτι πολλοὶ ὁμιλοῦν περὶ τοῦ ἔαν ἡ Ε.Ρ.Ε., εἴτε μόνη, εἴτε με τοπικὰς συνεργασίας με βουλευτὰς ἢ πολιτευτὰς ἐκ τοῦ Φ.Δ.Κ. καὶ τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν, θὰ ἔλθῃ πρῶτον κόμμα ἢ, ἔαν πρῶτον κόμμα θὰ ἔλθῃ ἡ Ε.Κ. εἴτε μόνη, εἴτε «πριμοδοτουμένη» ἀπὸ τὴν Ε.Δ.Α. Ὅσοι κάμνουν αὐτὴν τὴν συζητήσιν παραγνῶρίζουν, δυστυχῶς, πολλὰ πράγματα. Τὸ ὀλιγώτερον πού παραγνῶρίζουν εἶναι, ὅτι ἡ Ἑλλάς, με τὸ Κυπριακὸν ἀνοικτόν, με μίαν ἐν τῷ γίγνεσθαι συναλλαγὴν μεταξὺ Ἡν. Πολιτειῶν καὶ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, με τρομερὰν καθυστέρησιν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐνταξίν μας εἰς τὴν Ε.Ο.Κ., με τὴν οἰκονομίαν τῆς «μανταρισμένης» ἀπλῶς χάρις εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως Στεφανοπούλου καὶ τὰ μέτρα τῆς σημερινῆς τοῦ κ. Ἰω. Παρασκευοπούλου, με ὁρατὴν διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ διάλυσιν πάσης δημοσίας λειτουργίας, ἔχει ἀνάγκην, ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογὰς — ἔπειτα ἀπὸ τὴν τρομερὰν τριετίαν τῆς ἀσταθείας — μίαν ἰσχυρὰν Κυβερνήσεως καὶ ὅχι μίαν ἢ καὶ περισσοτέρων, ἐναλλασσομένων, Κυβερνήσεων συνασπισμῶν καὶ ἀλληλεγκτισμῶν. Εἶναι ἡ τοιαύτη Κυβέρνησις τὸ ὀλιγώτερον πού τῆς χρειάζεται διὰ νὰ μὴ ἀναφερθῶμεν εἰς τὸ περισσώτερον περὶ τοῦ ὁποίου ὠμίλησε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ φίλος κ. Κ. Τσάτσος, ἐκφράζων τὰς ἀπόψεις καὶ τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ. Ἐκλογαί δὲ αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ φέρουν εἰς τὴν ἀρχὴν κανὲν κόμμα, ἀλλὰ θὰ δημιουργήσουν τὰς προϋποθέσεις Κυβερνήσεων συνασπισμῶν δὲν θὰ εἶναι οὔτε καν ἀσπρίνη διὰ τὴν βαρεῖαν πολιτικὴν νόσον ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑποφέρει ὁ τόπος. Ἐνδεχομένως, μάλιστα, θὰ τὴν ἐπιδεινώσουν καὶ θὰ δικαιώσουν μίαν παλαιότεραν πρόβλεψιν τοῦ κ. Στ. Στεφανοπούλου, ὅτι τὴν κατάλυσιν τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος πρέπει νὰ τὴν φοβηθῶμεν μετὰ καὶ ὅχι πρὶν τῶν ἐκλογῶν. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται καν περὶ τοῦ ὅτι, ἐφ' ὅσον ὑποτεθῇ ὅτι αἱ προσεχεῖς ἐκλογαί δὲν θ' ἀποδώσουν ἰσχυράν, αὐτοδύναμον Κυβέρνησιν, δὲν θὰ λυθῇ τὸ ἄμεσον κυβερνητικὸν μας πρόβλημα. Πρόκειται περὶ ἄλλης τινας, χειροτέρας συνεπειᾶς: Ἐάν αἱ ἐκλογαί αὐταὶ φέρουν τὴν Ε.Ρ.Ε. καὶ τὰ ἄλλα δύο κόμματα, τὰ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς Ε.Κ. - Ε.Δ.Α. καὶ

με τὸ 50 καὶ με τὸ 55% ἀκόμη τῶν ψήφων, τὸ ἄλλο 45% δὲν θὰ ἔχῃ καταψηφίσει πολιτικά προγράμματα καὶ πολιτικά πρόσωπα. Θὰ ἔχῃ καταψηφίσει τὸ Πολίτευμα ὅπως μέχρι τοῦδε ἐφαρμόζεται. Καὶ ἔαν ὑποτεθῇ, ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ καταψηφίσει τὸ Πολίτευμα, θὰ ἔχῃ καταψηφίσει τὸν Ρυθμιστὴν του καὶ ἔαν, ἐπὶ τέλους, δὲν θὰ ἔχῃ καταψηφίσει τὸ Πρόσωπον τοῦ Ρυθμιστοῦ θὰ ἔχῃ καταψηφίσει τὸ κύρος τοῦ Προσώπου τούτου. Καὶ αὐτὸ εἰς μίαν χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει 1.000.000 ἀναφαθήτων ἐκλογέων — μετὰξὺ 6.000.000 — πράγμα τὸ ὁποῖον καὶ μόνον χαρακτηρίζει τὸ πολιτικῶς ὑπανάπτυκτον καὶ, ἐπομένως, προϋποθέτει πῦξημένον τὸ κύρος τοῦ Ρυθμιστοῦ τοῦ Πολιτεύματος, ἔαν, φυσικά, θέλωμεν νὰ εἴμεθα εὐκρινεῖς καὶ τίμιοι πρὸς τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ εἰς τὰς μετὰξὺ μας συζητήσεις καὶ νὰ λέμε τὰ σύκα - σύκα καὶ τὴν σκάφην - σκάφην καὶ ὅχι νὰ ἀλληλοεξαπατῶμεθα φραστικῶς. Ἐπομένως κατ' οἰκονομίαν θὰ ἡδύνατο νὰ δεχθῇ κανεῖς, ὅτι, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀποδώσουν αἱ προσεχεῖς ἐκλογαί μίαν αὐτοδύναμον κοινοβουλευτικῶς Κυβέρνησιν, τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο ἀνεκτὸν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ὁ πολιτικὸς κύκλος τῆς Ε.Κ. - Ε.Δ.Α. λαμβάνων περισσώτερον ἢ κατὰ τι ὀλιγώτερον τοῦ 50%, δὲν θὰ τὸ λάβῃ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν καταψηφίσεως τοῦ Πολιτεύματος, τοῦ Ρυθμιστοῦ τοῦ ἢ τοῦ κύρους του. Δυστυχῶς θὰ εἶναι ἡ ἐσχάτη μωρία ἔαν πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ πολιτικὸς αὐτὸς κύκλος δὲν θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν λαϊκὴν ψῆφον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς καταδίκης τοῦ Πολιτεύματος ἢ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς καταδίκης τοῦ Βασιλέως, εἴτε τοῦ κύρους του. Καὶ ἐπίσης μωρία, ἔαν εἰκάσωμεν, ὅτι δὲν θὰ ἐρμηνεύσῃ ὅσας ψήφους λάβῃ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν.

Ἐάν ἡ ἀνωτέρω τοποθέτησις τῶν πραγμάτων εἶναι ὀρθή, τότε τὸ συμπέρασμα προκύπτει ἄφ' ἑαυτοῦ. Οὐδεὶς μὲν ἀξιοῖ ἀπὸ τὴν Ε.Ρ.Ε. τὸ Φ.Δ.Κ. καὶ τοὺς Προοδευτικούς νὰ μηδενίσουν τὴν δύναμιν τῶν κομμάτων τοῦ κεντροαριστεροῦ κύκλου. Ἐχουν, ὅμως, δύο σαφεῖς καὶ μὴ ἐπιδεχομένους ἀμφισβήτησιν ὑποχρεώσεις: Ἡ μία εἶναι νὰ ἐξαναγκάσουν τὴν «δικέφαλον», ὅπως ὀρθῶς τὴν ἀπεκάλεσε προχθὲς ὁ κ. Στ. Στεφανόπουλος, ἡγεσίαν τῆς Ε.Κ. νὰ παύσῃ νὰ παίζῃ με τὰς λέξεις καὶ νὰ εἰπῇ ὑπὸ ποίαν ἀκριβῶς ἔννοιαν ζητεῖ τὴν λαϊκὴν ψῆφον. Τοῦτο ὅχι κυρίως καὶ πρωτίστως διὰ νὰ στερηθῇ τὰς ψήφους τῶν συντηρητικῶν τῆς ἐκλογέων. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ μείνῃ οὔτε εἰς πολίτης ὑποκείμενος εἰς πλάνην περὶ τοῦ τί πράγματι ψηφίζει. Αὐτὸ θὰ ἔχῃ τὴν ἐξῆς μεγίστην καὶ ἀγαθὴν σημασίαν: Ἐάν ὁ λαὸς εἴτε κατ' αὐτοὺς πλειοψηφίαν, εἴτε κάτω τοῦ 50%, ἀλλ' εἰς σημαντικὸν γειτονικὸν πρὸς τὸ 50% ποσοστὸν, ψηφίσῃ τὴν καταδίκην τοῦ Πολιτεύματος, τοῦ Ρυθμιστοῦ ἢ τοῦ Κύρους του θὰ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν: «Δημοκρατίαν ἔχομεν. Ἐτσι, πλήρως διαφωτισμένος, ὁ λαὸς ἐψηφίσε. Καθῆκον μας, λοιπόν, εἶναι νὰ τὸν σεβασθῶμεν». Ἡ ἄλλη ὑποχρέωσις τῶν εἶναι νὰ ἀγωνισθῶν εἴτε ὁμοῦ εἴτε χωριστὰ, ὅχι διὰ τὴν θέσιν τοῦ πρώτου κόμματος, ἀλλὰ διὰ τὴν θέσιν τῆς πλειοψηφίας εἰς τὰς κάλπας καὶ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν τριῶν κομμάτων, ὥστε οἱ συμβιβασμοὶ καὶ οἱ συνασπισμοὶ τῆς ἐπομένης τῶν ἐκλογῶν νὰ γίνωνται μετὰξὺ συγγενῶν κομμάτων ἐπὶ τῆς γενικῆς κοινῆς ἰδεολογικῆς τῶν γραμμῆς. Τοῦτο ἀνεξαρτήτως τοῦ εὐκταίου, ἀλλὰ καὶ δυνατοῦ, νὰ δώσῃ ἡ Ε.Ρ.Ε. τὴν μάχην τῆς διὰ ν' ἀποκτήσῃ αὐτὴ μόνη τὴν αὐτοδύναμον, ἔστω καὶ μικράν, κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν. Εὐκταῖον εἶναι, διότι ἡ Ε.Ρ.Ε. ἔχει δώσει ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις ἐπαρκεῖς καὶ προοδευτικῆς διοικήσεως. Καὶ δυνατόν εἶναι, διότι ἡ Ε.Κ. ἔχει δώσει ἀνεπιτυχεῖς ἐξετάσεις, παρ' ὅλον ὅτι ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀρχὴν μετὰ τὴν μεγαλύτεραν λαϊκὴν ὑποστήριξιν τῆς ὁποίας ἔτυχε ποτὲ πολιτικὸν κόμμα.

Α. Α. ΑΝΤΩΝΑΚΑΚΗΣ

Η Ε.Κ. ΩΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΥΠΗΡΕΕ ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΦΑΥΛΟΤΗΤΟΣ

Ηύξησεν εἰς τὸ 10 πλάσιον τὸ δημόσιον χρέος καὶ διώρισε χιλιάδας ἀργομισθῶν

ΔΡΙΜΥΤΑΤΟΝ «ΚΑΤΗΓΟΡΩ» ΤΟΥ Κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Ἡ Ε.Κ., ὡς κυβέρνησις, ὑπῆρξε σταθμὸς εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν τῆς πολιτικῆς φαυλότητος. Ἐντὸς 18 μηνῶν προέβη εἰς τὸν διορισμὸν 25.000 ὑπαλλήλων, τὸ πλεῖστον ἀργομισθῶν καὶ ἤρξατο εἰς τὸ δεκαπλάσιον τὸν δημόσιον χρέος, ὑποθηκεύσασα λαθραίως τὸν μόχθον τῆς σημερινῆς νεότητος.

Αἱ δειναὶ αὗται κατηγορίαι διευτυπώθησαν ὑπὸ τοῦ τέως ὑπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Τσάτσου, ὁμιλοῦντος χθὲς ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου εἰς τὸ θέατρον «Ἀκάδημος». Τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ἐξε-

φώνησεν ὁ κ. Τσάτσος, ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Δὲν ὑπάρχουν δύο ἀντίπαλοι καὶ ὅς ὑπάρχουν δύο ψηφοδέλτια. Ὑπάρχει εἰς ἀντίπαλος, τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον. Ὁ σκοπὸς ἐνὸς κοινὸς καὶ γινῆναι Ε.Κ. πρῶτον κόμμα. Τὸ μέσον ἐπίσης εἶναι κοινόν — ἡ πριμοδότησις.

Ἄν ὁ ἀντίπαλος αὐτὸς ἐφθανε εἰς τὴν ἐξουσίαν, θὰ ἐπεδίωκε ὅπως καὶ προηγουμένως νὰ μεταβάλῃ τὸ Κράτος τῶν Ἑλλήνων εἰς Κράτος ὁλῶν τῶν φίλων τοῦ κόμματος. Θὰ ἐκλόγιζε ἐν συνεχείᾳ καὶ πάλιν τὴν οικονομίαν τῆς χώρας διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ καταδυναστεύουσα

τοὺς ἀφελεῖς μεταξύ ἡμῶν. Θὰ συνέχιζε τὴν διώξιν, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν, τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων. Θὰ μετέβαλλε τὰς Ἐνόλους Δυνάμεις εἰς ὄργανον τοῦ Κόμματος καὶ τέλος θὰ μετέβαλλε σταδιακῶς τὸν ἐξωτερικὸν προσανατολισμὸν τῆς χώρας. Θὰ ἀπεμακρύνεμεθα ἀπὸ τοὺς συμμάχους, διὰ νὰ πλησιάσωμεν τοὺς οὐδετέρους καὶ τελικῶς τὸ Παράπλεγμα. Εἶναι περὶ τὸν νὰ σημειωθῇ τοῖς κινδύνους διὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας μας ἐγκυμονεῖ μὴ τοιαύτη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ.

Ἐσωτερικῶς ἂν πιστεύωμεν εἰς τὰς ἀφελεῖς ἐπαγγελίας τῶν ἀρμόδων τοῦ Κέντρου, θὰ συνεχίσθῃ ἡ γνωστὴ καταναλωτικὴ πολιτικὴ, μὴ πολιτικὴ ὁπότε ἡ ὁποία δ.τι δίδει ἀπὸ τὸ ἑνὰ χερὶ, τελικῶς ῥυθμιζόμενον τὸ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἐλλείψει συνεπειᾶς καὶ σοβαρότητας θὰ χαρακτηρίσῃ καὶ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Κέντρου.

Πρὸ παντὸς δὲ θὰ τὴν χαρακτηρί-

σῃ ἀσύστατος φαυλότης, σκανδαλώδης κομματισμός. Τὸ παρελθὸν ἐγγυαται δυστυχῶς διὰ τὸ μέλλον. Ὁ διορισμὸς ἐντὸς 18 μηνῶν 25.000 περίπου ὑπαλλήλων, τῶν πλείστων ἀργομισθῶν, εἰς τὸ Δημόσιον, τὰ Νομικὰ Πρὸσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν παγκόσμιαν ἱστορίαν τῆς πολιτικῆς φαυλότητος.

τὰ ἀκούσῃ αὐτὰ ἡ περίφημος ΕΔΗΝ ἂν ἀκόμη ἔχη ἐλευθερία ὡς καὶ ἀκούσῃ. Ἀς ἀκούσθῃ ὅμως καὶ κατὰ ἄλλο. Ὁμιλεῖ περὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης ὁ ἀντίπαλος μας καὶ ἀποσιώπα τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ τοῦ ποσοστὸν τῶν φόρων ποὺ βαρύνει τοὺς πτωχοὺς, τὸν ἑμμεσον φό-

ρον ἤρξατο ἐν σχέσει πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐσωτερικῶν πόρων, διότι ἐν τῷ 1961 οἱ ἑμμεσοὶ φόροι ἐκάλυπτον τὸ 67,3% τῶν ἐσωτερικῶν μας πόρων τὸ 1965 ἔφθασαν τὸ 72,4%. Ἀπλοῦς ἡρῆθη ἀναλόγως ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν ἀπορωτέρων.

18μηνος τρομοκρατία

Ἀλόγιστος σπατάλη

Ἄλλὰ τοῦτο τὸ σκάνδαλον, ἠθικῶς μέγιστον, εἶναι οικονομικῶς μικρότερον τοῦ σκανδαλοῦ τῆς ἀλόγιστος διαθέσεως τῶν πιστώσεων τῶν ἐπενδύσεων. Χάριν δημοκρατίας ἐπυροαμματίσθησαν ὑπὸ τοῦ Κέντρου πολλὰ ἔργα, δευτερευούσης τὰ πλείστα σημασίας ἢ ἀκόμη καὶ ἀντιστασιακὰ ἔργα — καὶ δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν διετέθησαν πιστώσεις κυμαινόμεναι κατὰ τὸ πλεῖστον μεταξύ τοῦ 6—9%.

Ἐπεταί ἐκ τούτου ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ θὰ τελειώσουν μετὰ 5 ἔως 10 ἔτη μὲ

περισσότερον ἀπὸ λάθος, πραγματικὸ ἔγκλημα εἶναι ὅτι ὅλη αὕτη ἡ ἀλόγιστος διασπάθισις ἔγινε ἐν πολλοῖς μὲ ἀύξηνσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ. Μεταξὺ 1960—1963 τὸ ἐξωτερικὸν δημόσιον χρέος ἀνῆρχετο ἀπὸ 4974 ἑκατομ. δραχμῶν εἰς 5626. Ἀπὸ τὸ 1963—1966 τὸ χρέος τοῦτο ἀνῆρχεται ἀπὸ 5626 εἰς 15229 ἑκατομ. δραχμῶν. Καὶ ἔτσι ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον δίδει κόπτεται διὰ τὴν σημερινὴν νεότητα τῆς ἐτοίμης τὸν τρομερὸν αὐτὸν δρόμον κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ στεναχθῇ ἐπὶ ἔτη ἀποκά. Ἡ Ἐνωσις Κέντρου ἐδέσμευσε, ὑποθηκεύσασα λαθραίως τὸν μόχθον τῆς σημερινῆς νεότητος. Ἀς

Καὶ ἔτσι μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς θλιβεράς δημογραφικὰς ταχυδακτυλουργίας καὶ ἐπιπολαιότητας ἀνεδάσασμε τὰς δημοσίας καταναλωτικὰς δαπάνας κατὰ 50%. Κατὰ 50% ἀπὸ τὸ 1962 ἔτος Καραμανλὴ ἤρξατο τὸ δημόσιον προϋπολογισμὸς ἀπὸ 20 ἔως 30 καὶ πλέον δισεκατομμύρια. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Κέντρου ὑπὲρ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἔργα ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Λέγω ἐλάχιστα, ὑπὸ μορφὴν παραδείγματος, διὰ νὰ κατανοηθῇ ἡ πλήρης κατάρρευσις τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς σκέψεως ἀφ' ἧς ἐγκατελείφει τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Τσάτσος.

Ὁ ἀντίπαλος μὴ δυνάμενος νὰ παρουσιάσῃ οὐδὲ ἐν ἔργον δημιουργικὸν συνηθίζει νὰ λέγῃ ὅτι ναι μὲν δὲν ἐπρόσθεσε νὰ κἀν ἔργα ἀλλὰ μὰς ἐχάρισε τὸν «ἀέρα» τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας. Ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς ἀποτελεῖ πρόκλησιν. Σπανίως ἐγνωρίσεν ὁ τόπος τὴν τρομοκρατίαν τῶν 18 μηνῶν τῆς παπανδρεοκρατίας. Οἱ πολῖται ποὺ ἐφοδοῦντο νὰ δεῖξουν τὴν ἐθνικοφρονα ἐφημερίδα ποὺ ἡγόραζον, οἱ ὑπάλληλοι ποὺ ἐδίδοντο ὅταν δὲν προσέφεραν γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Κέντρου, ματαίωρον τὴν εἰδοὺς ἐλευθερίαν καὶ δημοκρατίαν πείρειχεν ὁ «ἀέρας» τοῦ κ. Παπανδρέου.

Ἡ διώξις τῆς Δικαιοσύνης

Εἰς τὴν δημοκρατίαν τοῦ κ. Παπανδρέου ἐδιώχθη ἡ ἀνεξάρτητος δικαιοσύνη εἰς τὸ πρῶτον τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου. Εἰς τὴν δημοκρατίαν τοῦ κ. Παπανδρέου ὠργανώθη ἡ συστηρικτὴ καὶ προγραμματισμένη κατασυκοφάντησις καὶ διώξις τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων τῆς κυβερνήσεως. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀτίμου σκευωρίας Μέρτεν, ἔργον καὶ αὐτὸ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου δὲν εἶχε γνωρίσει ὁ τόπος πλεὺν ἐγκληματικὴν κατασυκοφάντησιν πολιτικῶν ἀνδρῶν μεγίστας προσεγγικόντων ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος. Καὶ βλέπομεν αὐτοὺς τοὺς ἀσκήσαντας τὴν συκοφαντίαν ὡς ἐπαγγέλμα τὸν στηρίζοντες τὴν πολιτικὴν τῶν ἐπὶ σκευωρίας νὰ τολμοῦν νὰ ὁμιλοῦν περὶ συκοφαντιῶν καὶ σκευωριῶν εἰς βάρος τῶν, λησμονούν-

τες ὅτι αἱ μὲν εἰς βάρος καὶ εἰς βάρος τοῦ ἰδίου τοῦ ΕΠΕ συκοφαντίαι ἀπεδείχθησαν δικαστικῶς τελείως ψευδεῖς καὶ ἀσύστολοι, ἐνῶ ὅσα αὐτοὶ χαρακτηρίζουν ὡς συκοφαντίας καὶ ἔργα σκευωρίας δὲν ἐκρίθησαν ἀκόμη. Καὶ οὐ μόνον δὲν ἐκρίθησαν ἀκόμη ἀλλὰ βλέπομεν τοὺς ἀντιπάλους μας παντὶ τρόπῳ ἐνῶ συνεχῶς ὁμιλοῦν περὶ σκευωρίας, νὰ ἀποφεύγουν τὴν ὥραν τῆς διαλευκάνσεως τῆς καὶ τῆς κρίσεως. Δι' αὐτὸ ἐπιδιοκονοῦν, καὶ ἡ ἀμνηστειὰ καὶ ἡ μὴ ἀρσίς τῆς ἀσυνείας. Ἀμφότερα ἡμεῖς τὰ ἀρνουμεθα.

Ἐναντὶν αὐτοῦ τοῦ ἀντιπάλου ἀντιτασσόμεθα διὰ νὰ ἐπανευθύνωμεν τὴν χώραν εἰς τὴν κοίτην τῆς ἀμαλότητος, τῆς χρηστότητος, τῆς σοβαρότητος καὶ τῶν ἠθικῶν παραδόσεων.

Ἡ ΕΡΕ δὰ κυβερνήσῃ ἐκ νέου

Ἡ ΕΡΕ μεθαύριον θὰ κυβερνήσῃ. Θὰ ἀποκαταστήσῃ τὸ κράτος ὁλῶν τῶν Ἑλλήνων τὸ ὁποῖον μετέβαλεν τὸ Κέντρον, εἰς κράτος τῶν κόμματος. Θὰ ἀποκαταστήσῃ τὰς εἰς βάρος τιμῶν δημοσίων λειτουργῶν διαπραχθείσας ἀδικίας. Θὰ προσταθῇ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα ἰδιαίτερος ἐδοκίμασθησαν, ἀνταποκρινομένη καὶ εἰς τὰς περιωρισμένας δικασίας ἀλλωστὲ ἐπιδιώξῃ τὸν, ὅπως εἶναι ἡ ὑπερρωσικὴ ἀμοιβὴ καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς νυκτερινῆς ὑπηρεσίας.

Θὰ συνεχίσῃ τὴν προστασίαν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐργαζομένων διὰ μέτρων βετικῶν, συνδυαζομένων μὲ τὴν αὐξησιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν αὐξησιν τῆς πρὸ στόχους διασφαλίζοντες τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οικονομίας. Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ἀνέλθωμεν πρὸς τὴν σταθμὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν οικονομιῶν, ὅχι νὰ μεταβληθῶμεν, χάριν δημογραφικῶν σκοπῶν, εἰς ἀφρικανικὴν λαϊκὴν δημο-

κρατίαν. Θὰ καταπολεμήσῃ εἰς τὴν παιδείαν δύο δεινὰ, τὸν σκεταρισμὸν καὶ τὴν παραγωγίαν τῆς παραδόσεως. Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας δὰ παύσῃ νὰ εἰναί φεουδὸν ὀλίγων φανατικῶν. Θὰ ἀποτελέσῃ πᾶν τὴν πνευματικὴν ἐνοτητα τοῦ ἔθνους.

Ἡ ΕΡΕ, ἀργῶς, ἀργῶς καὶ ἐν αἰσῇ θαδίζει πρὸς τὰς ἐκλογὰς μὲ τὴν αἰσθητὴ τῆς εὐθύνης τὸ ὁποῖον συνέχει ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μεθαύριον θὰ φέρουν τὸ βαρὺ φορτίον τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας.

Περαιὼν κάμνω μίαν σύστασιν. Νὰ μὴ σὰς ἀπασχολοῦν ὅσα γράφουν διὰ φόρον ὁργάνων τοῦ Τύπου διὰ τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων. Τὰ πράγματα βαίνουν ὁμαλῶς. Τὰ ἐλέγχωμεν. Καὶ ἡμεῖς προχωροῦμε ὁλοὶ ἠνωμένοι. Εἰς τὴν ἐνότητα αὐτὴν ἐγκυκαίει ἡ δύναμις μας. Θὰ τὴν διαφυλάξωμεν. Καὶ ἡ δύναμις αὕτη εἶναι ἡ ἐγγύησις τῆς νίκης.

Γ. Κασσιμάτης: Κόμμα ὁχλοκρατίας

Ἐξ' ἄλλων, ὁ τέως ὑπουργὸς κ. Γ. Κασσιμάτης, ὁμιλῶν κατὰ τὴν διάρκειαν συνεστιασέως εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Κίγκυα Πάλλας», δὲν ἀπέκλεισε τὴν πιθανότητα ὅπως ἡ ΕΡΕ καταστῇ κυβέρνησις καὶ πρὸ τῶν ἐκλογῶν.

Ὁ κ. Κασσιμάτης ἀφ' οὗ ὑπεγράμμιεν ὅτι ἡ ΕΡΕ εἶναι τὸ κόμμα τῆς ἀμαλότητος καὶ τῆς ἐνοτήτος τῶν Ἑλλήνων, ἀναφερόμενος εἰς τὴν Ε.Κ., εἰπεῖν ὅτι τὸ κόμμα αὐτὸ διὰ τὸ «ἀνεύδοτον», τοῦ σχεδίου Ἑλικῶν, τοῦ ΑΣ ΠΙΔΑ, τῆς ὁχλοκρατίας, τοῦ καθεστῶτος, τοῦ ἐξουτελισμοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὁλῶν τῶν ἄλλων σκαλοπατιῶν τῆς παρακμῆς, ἔφερε τὴν χώραν 15 χρόνους πίσω. (Τὸ ἔργον τῆς προόδου, ἐτόνισε, τὸ ἄμα πρὸς τὰ ἔμπροσθεν εἶχε σταθεροποιήσει ἡ ὁκταετία Καραμανλὴ ἀνεκτότερον. Ἀπὸ σὰς, φίλοι μου, ἀπὸ τὸ λαὸν, ἀπὸ ὅλους μας ἐξαρτάται ἂν θὰ διακοπῇ ὁριστικὰ ἡ ἂν θὰ ἐξαναρτήσωμεν τὸν ἐπίμονον δρόμον μας γιὰ μὴ καλὴτερη ἐλληνικὴ αὐριον).

Ἡ τομὴ, ὅπως τὸ εἶπα πολλὰς φορὰς χωρὶς τοὺς Ἑλληνας, σὲ Ἑλλήνες καὶ σὲ κομμουνιστάς. Ὅσοι συνεργάζονταν ἀπὸς κομμουνιστάς καὶ ἂν ἐχάθησαν τοὺς ὅλους γιὰ τὴν Ελ-

λάδα, κινδυνεύουν νὰ χαθοῦν. Καὶ ἰδιαίτερα οἱ νέοι.

Ὁ κ. Κασσιμάτης, συνεχίζων, κατέδειξε ὅτι ἡ ΕΚ ὡς ἡγετὴς ὁλοῦν καὶ περισσότερο πρὸς τὸ λαϊκὸν μέτωπον, εἰπὼν ὅτι ἂν ἡ παρῶσα κυβέρνησις ἀποδείχθῃ ἀνίκανος νὰ διεξάγῃ ἐκλογὰς, χωρὶς νὰ ὑποχωρῇ εἰς τοὺς ἐκδασμοὺς τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τῆς ΕΚ, τότε θὰ φύγῃ ὁ λαὸς ἀνίκανος. Καὶ τότε, παρετήρησεν ὁ κ. Κασσιμάτης, «δὲν εἶναι δεκτὴ παρὰ μὴ λύσις. Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ ποὺ θὰ κάμῃ ἐκλογὰς ἐντὸς τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν, δηλαδὴ τὴν 28ην Μαΐου. Αὕτη θὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην στὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκφράσεως τῆς γνώμης τῶν πολιτῶν καὶ αὕτη θὰ δώσῃ τὴν στήν ὁμαλότητα. Αὕτη θὰ κάμῃ τὸ λαὸν νὰ σκεφθῇ τί πρέπει νὰ ψηφίσῃ, ἐλευθερία καὶ ἀξίατος ἀπὸ κάθε πίεσι τῶν τοσμιούκων τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τῶν ἐργαζομένων τῆς ΕΡΕ, τῶν χαλκίων τῆς ΕΔΗΝ ποὺ ἐπιβάλλει στοὺς ἀμειωμένους πολιτευομένους τοῦ κ. Παπανδρέου νὰ κραυγαλοῦν τὰ συνηθισμένα ποὺ τοὺς δίδουν γραμμένα γιὰ νὰ ἐλπίσουν ὅτι θὰ μποῦν στοὺς συνδυασμοὺς. Γιατὶ ἔτσι γίνεται».

Τσουκολᾶς: Ἐπλανήθην

Μὲ δυνήθη δριμύτητα ἐπετέθη ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς ΕΡΕ καὶ πρῶτον ὑπαρχος Ἀθηνῶν κ. Ἀγγελος Τσουκολᾶς ἐναντίον τῆς «δυναμικτικῆς» πτέρυνος τῆς Ε.Κ., — ὅπως τὴν ἀπεκατέστη — καὶ τῶν ἀναρρετι-

κῶν συνηθμάτων τοῦ κ. Α. Παπανδρέου εἰς ἀμίλιαν τοῦ, πρὸς τὰ μέλη

→ Συνέχεια εἰς τὴν 5ῃν σελίδα

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

28 MAR. 1967

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ 28.3.67

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ἐκ τῆς 3ης σελίδος

τῆς ΕΡΕ Νεσπόλεως.

Ἐπαγγελματίαι τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, εἰπὼν, μετὰ τῶν ἄλλων. Εὐρὸν Δημοκρατίαν καὶ ζητοῦν νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν μὲ Ἐρυθρὰν Δικτατορίαν, Εὐρὸν Ἐλευθερίαν καὶ ἐλευθέρους θεσμοὺς καὶ ἀπειλοῦν ὅτι θὰ ὀρκίσουν κυβερνήσῃ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ἐρήμην τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρχόντος.

Εἶρον ἀληθινὸν ἐθνικὸν στρατὸν ὁ ὁποῖος ὀρκίζεται νὰ φυλάξῃ τὴν πίστιν πρὸς τὴν Πατρίδα. Καὶ ὁμιλοῦν περὶ «Χούντας» καὶ «σκευωρίας» ὅταν καὶ μόνον ὁ ὀρκος τοῦ ΑΣΠΙΔΑ τοὺς ἀποκαλύπτῃ ἐπιόρκους καὶ προδότας τῆς Πατρίδος.

Εὐρὸν ἀληθὴ δικαιοσύνην καὶ ἔχουν τὸ θράσος νὰ τὴν ἀποκαλοῦν «διατεταγμένην» καὶ μισθοῦν. Ὅταν δὲ καλοῦνται νὰ προσκομίσουν τὰς ἀποδείξεις τρέπονται εἰς οἰκτράν φυγὴν καὶ

γελαιοποιοῦνται.

Ὅταν διεπίστωσε — ἐτόνισε ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τσουκολᾶς — ὅλας αὐτάς τὰς ἀβελήδους ἐγκατέλειπε τὴν παράταξιν τῆς Ε.Κ. διότι αὐτὸ ὑπῆλθε τὸ ἐθνικὸν τὸν καθῆκον. Τώρα τὸ ὁμολογῶ μὲ παρησάβην καὶ ἐντιμότητα: Ἐπλανήθην.

Εἶναι καιρὸς νὰ περάσωμεν εἰς τὴν ἀντιπρὶσιν. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκη νὰ ἀπολογηθῶμεν διότι ἠμῖς εἰμεθα οἱ κατηγόροι καὶ αὐτοὶ οἱ κατηγορούμενοι. Διαθέτομεν ἐν ὅλῳν ἐιρηρῶν ἄλλα δραστικώτατον. Τὴν ὡρᾶν. Ἀς τὸ γνωρίζουν ὅλοι ἀπὸ τώρα. Τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν χαλκωδόμενοι μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην ἀλλὰ καὶ περιβεβλημένοι μὲ τὴν ἐντολήν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ θὰ τοὺς μεταχειρισθῶμεν ὡς συνήθεις πολιτικούς ἀντιπάλους. Θὰ κληθῶν καὶ θὰ λογοδοτήσωμεν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης διὰ τὰς ἀνομίας τῶν. Διότι ἡ Δικαιοσύνη εἶναι πᾶσιν καὶ τὸ ὄντων τῆς Δημοκρατίας. Ὁ τόπος αὐτὸς πρέπει κάποτε νὰ ἡσυχάσῃ.

ΒΡΑΔΥΝΗ
28 Μαρτίου 1967

ΒΡΑΔΥΝΗ 28.3.67
**Η ΕΡΕ ΘΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ
ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ**

ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ Κ.Κ. ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΥ ΚΑΙ ΓΡ. ΚΑΖΙΜΑΤΗ

«Δεν υπάρχουν δύο αντίπαλοι και άς υπάρχουν δύο ψηφοδέλτια. Υπάρχει εις αντίπαλος: Τό Λαϊκόν Μέτωπον. Ό σκοπός είναι κοινός: Νά γίνει ή Ε.Κ. πρώτον κόμμα. Τό μέσον είναι επίσης κοινόν: Η πριμοδοτήσεις. Ενώπιον αυτού του αντίπαλου αντιτασσόμεθα διά νά επαναφέρωμεν την χώραν εις την κοίτην της ομαλότητος, της χρηστότητος, της σοβαρότητος και των έθνικών παραδόσεων.

» Η ΕΡΕ μεθαύριον θα κυβερνήση. Θα αποκαταστήση τό κράτος όλων των Έλλήνων, τό όποϊον μετέβαλε τό Κέντρον εις κράτος του κόμματος. Η ΕΡΕ, άρραγής και ένιαία, βαδίζει προς τας έκλογάς με τό αίσθημα της ευθύνης τό όποϊον συνέχει εκείνους οι όποιοι μεθαύριον θα φέρουν τό βαρύν φορτίον της διακυβερνήσεως της χώρας.

Τά άνωτέρω βαρυσήμαντα διεκήρυξεν εις χθεσινήν ένθουσιώδη και πυκνοτάτην συγκέντρωσιν εις τό θέατρον «Ακάδημος» ό πρώην ύπουργός κ. Κ. Τσάτσος, έκφωνήσας τόν πρώτον προεκλογικόν του λόγον. Ό έμιλητής υπεγράμμισεν ότι εάν ό αντίπαλος έφθανεν εις την έξουσίαν θα μετέβαλε και πάλιν τό κράτος εις κομματικόν, θα

έκλόγιζε την οικονομίαν, θα συνέχιζε τας διώξεις, θα καθίστα τας ένόπλους δυνάμεις όργανον του κόμματος και θα μετέβαλε σταδιακά τόν έξωτερικόν προσανατολισμόν της χώρας διά νά μάς οδηγήση τελικώς εις τό Παραπέτασμα.

Ό κ. Κ. Τσάτσος προσέθεσεν ότι, εις την περίπτωσιν αυτήν θα συνεχισθή ή γνωστή καταναλωτική πολιτική της άπάτης, ή άλόγιστος φαιλότης, ή αλόγιστος διασπάθις του δημοσίου χρήματος, μέ έξαγγελίαν έργων σαφώς αντιοικονομικών, και ή αύξησις του έξωτερικού δανεισμού. Μεταξύ 1960—63 τό έξωτερικόν δημόσιον χρέος άνήρχετο από 4.979 εκ. δραχ. εις 5.626. Από τό 1963—66 τό χρέος τούτο άνέρχεται από 5.626 εις 15.229 εκ. δραχ. Η Ε.Κ. — προσέθεσεν — έδέσμησεν, ύποθήκευσεν, λαθραίως τόν μόχθον της σημερινής νεότητος. Άς τά άκούση ή περιόφημος ΕΔΗΝ και άς πληροφορηθή ότι ένώ τό 1961 οι έμμεσοι φόροι έκάλυπτον τό 67,3% των έσωτερικών πόρων, τό 1965 έφθασαν τό 72,4% εις βάρος των άπόρων τάξεων. Κατά 50% από τό 1962, έπος Καραμανλή, ηύξήθη ό δημόσιος προϋπολογισμός από 20 έως 30 και πλέον δισεκατομμύρια. Καί άφού κατέκρινε την

ΜΕΣΗΜΕΡΙΝΗ

Αθήναις τη 28 ΜΑΡ 1967

**Η ΕΡΕ δ' άπουασασιγήση
τό υράτος όλων των Έλλήνων
τονίζει ό υ. Κων. Τσάτσος**

ΤΑ ΔΕΙΝΑ ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ Ε.Κ.

Η Ε.Ρ.Ε. βαδίζει άρραγής προς τας έκλογάς και θα κυβερνήση την χώραν με πλήρες αίσθημα ευθύνης, έτόνισε εις χθεσινήν όμιλίαν του, ένώπιον πυκνοτάτου άκροατηρίου, εις τό θέατρον «Ακάδημος», ό πρώην ύπουργός κ. Κ. Τσάτσος. Επίσης υπεγράμμισε:

• Δεν υπάρχουν δύο αντίπαλοι και άς υπάρχουν δύο ψηφοδέλτια. Υπάρχει έννας αντίπαλος, τό λαϊκόν μέτωπον. Άν ό αντίπαλος αυτός έφθανε εις την έξουσίαν, θα επεδίωκε, όπως και προηγούμενως, νά μετεβάλη τό κράτος όλων των Έλλήνων, εις κράτος όλων των φίλων του κόμματος. Θα έκλόγιζε πάλι την οικονομίαν. Θα συνέχιζε την διώξιν των πολιτικών αντιπάλων. Θα μετέβαλε τας ένόπλους δυνάμεις εις όργανον του κόμματος. Θα μετέβαλε σταδιακά τόν έξωτερικόν προσανατολισμόν της χώρας, θα απομακρύνόμεθα από τούς συμμάχους διά νά πλησιάσωμεν τούς ουδέτερους και τελικώς τό παραπέτασμα.

• Εις τόν έσωτερικόν τομέα θα συνεχισθή ή άσύστολος φαιλότης και ό

σκανδαλώδης κομματισμός. Τό παρελθόν έγνύται διά τό μέλλον.

• Άλλά υπάρχει και τό σκάνδαλον της άλόγιστου διαχειρίσεως των πιστώσεων των επενδύσεων με ταυτόχρονον αύξησιν του έξωτερικού δανεισμού της χώρας.

• Κατά την διακυβέρνησιν της χώρας από την Ε.Κ. έσημειώθη πλήρης κατάρρευσις της πολιτικής και της οικονομικής σκέψεως άφ' ης έγκατέλειψε την έξουσίαν ή ΕΡΕ. Καί ό αντίπαλος, μη δυνάμενος νά παρουσιάση ούδέ έν έργον δημιουργικόν, συνθίβει νά λέγη ότι μάς έχάρισε τόν αέρα της έλευθερίας και της δημοκρατίας.

• Εις την δημοκρατίαν αυτήν του κ. Παπανδρέου έδιδόθη και ή ανεξάρτητος δικαιοσύνη.

• Η ΕΡΕ μεθαύριον θα κυβερνήση και θα αποκαταστήση τό κράτος όλων των Έλλήνων. Η ΕΡΕ, άρραγής και ένιαία, βαδίζει προς τας έκλογάς με αίσθημα ευθύνης, τό όποϊον συνέχει εκείνους, οι όποιοι μεθαύριον θα φέρουν τό βαρύν φορτίον της διακυβερνήσεως της χώρας.

τακτικήν των διώξεων και των σκευωριών, συνέστησεν εις τόν λαόν νά μη δίδη πίστιν εις τας σπερμολογίας της Ε.Κ.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΥΚΝΗΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ "ΑΚΑΔΗΜΟΝ"

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΥ ΑΡΡΑΓΗΣ Η ΕΡΕ ΒΑΔΙΖΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΘΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΕ ΠΛΗΡΕΣ ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ Η ΦΑΥΛΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Ενώπιον πυκνοτάτου ακροατηρίου, χθές την εσπέραν εις τὸ θέατρον «Α-κάδημος», ὁ πρῶν ὑπουργὸς κ. Κων. Τσάτσος ἐξεφώνησε προεκλογικὸν λόγον, τοῦ ὁποῦ τοῦ κυριώτερα σημεῖα εἶναι τὰ ἑξῆς:

Δὲν ὑπάρχουν δύο ἀντίπαλοι καὶ ἄς ὑπάρχουν δύο ψηφοδέλτια. Ὑπάρχει εἰς ἀντίπαλος, τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον. Ὁ σκοπὸς εἶναι κοινός, νὰ γίνῃ ἡ Ε.Κ. πρῶτον κόμμα. Τὸ μέσον ἐπίσης εἶναι κοινόν — ἡ πριμοδότησις.

Ἄν ὁ ἀντίπαλος αὐτὸς ἐφθάνει εἰς τὴν ἐξουσίαν, θὰ ἐπεδίωκεν, ὅπως καὶ προσηγορεύεται, νὰ μεταβάλῃ τὸ Κράτος ὅλων τῶν ἑλλήνων εἰς Κράτος ὅλων τῶν φίλων τοῦ κόμματος. Θὰ ἐκλόνιζε ἐν συνεχείᾳ καὶ πάλιν τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ καταδραμαγωγῶσα τοὺς ἀφελεῖς μεταξύ ἡμῶν. Θὰ συνέχιζε τὴν δίωξιν, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθόν, τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων. Θὰ μετέβαλε τὰς ἐνόπλους δυνάμεις εἰς ὄργανον τοῦ κόμματος καὶ τέλος θὰ μετέβαλε σταδιακῶς τὸν ἐξωτερικὸν προσανατολισμὸν τῆς χώρας. Θὰ ἀπεμακρυνόμεθα ἀπὸ τοὺς συμμάχους, διὰ νὰ πλησιάσωμεν τοὺς οὐδετέρους καὶ τελικῶς τὸ Παρταπέτασμα. Εἶναι περιττὸν νὰ σημειωθῇ τοῖς κινδύνους διὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας μας ἐγκυμονεῖ μία τοιαύτη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ.

Σταθμὸς πολιτικῆς φαυλότητος

Ἐσωτερικῶς, ἂν πιστεύσωμεν εἰς τὰς ἀφειδέεις ἐπαγγελίας τῶν ἀρμοδίων τοῦ Κέντρου, θὰ συνεχισθῇ ἡ γνωστὴ καταναλωτικὴ πολιτικὴ, μία πολιτικὴ ἀπάτης, ἡ ὁποία δ, τι δίδει ἀπὸ τὸ ἓνα χερί, τελικῶς ῥυξήνεται τὸ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἐλλείψις συνεπειᾶς καὶ σοβαρότητος διὰ τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἐσωτερικὴν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Κέντρου.

Πρὸ παντὸς δὲ θὰ τὴν χαρακτηρίσῃ ἀσύστολος φαυλότης, σκανδαλώδης κομματισμός. Τὸ παρελθὸν ἐγγυᾶται δυστυχῶς διὰ τὸ μέλλον. Ὁ διορισμός ἐντὸς 18 μηνῶν 25.000 περίπου ὑπαλλήλων, τῶν πλείστων ἀργουμένων, εἰς τὸ δημόσιον, τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν τῆς πολιτικῆς φαυλότητος.

Ἀλόγιστος διασπάθισις

Ἀλλὰ τοῦτο τὸ σκάνδαλον, ἠθικῶς μάλιστα, εἶναι οἰκονομικῶς μικρότερον τοῦ σκανδάλου τῆς ἀλόγιστου διαθέσεως τῶν πιστώσεων τῶν ἐπενδύσεων. Χάριν δημοκρατίας ἐπράγματωποιήθησαν ὑπὸ τοῦ Κέντρου πολλὰ ἔργα, δευτερευούσης τὰ πλείστα σημασίας, ἡ ἀκόμη καὶ ἀντιπαραγωγικὰ ἔργα — καὶ δι' ἑκάστον ἐξ αὐτῶν διετέθησαν πιστώσεις κυμαινόμεναι κατὰ τὸ πλεῖστον μεταξύ τοῦ 6-9%. Ἐπεταῖ ἐκ τούτου ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ θὰ τελειώσουν μετὰ 5 ἕως 10 ἔτη μὲ συνῆδον σαφὲς ἀντοικονομικόν. Πρόκειται περὶ ἀλόγιστου πράγματι διαχείρισεως.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ περισσότερο ἀπὸ λάθος, πραγματικὸν ἔγκλημα, εἶναι ὅτι ὅλη αὕτη ἡ ἀλόγιστος διασπάθισις ἐγένετο ἐν πολλοῖς μὲ ἀύστηνον τοῦ ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ. Μεταξὺ 1960-1963 τὸ ἐξωτερικὸν δι-

μόσιον χρέος ἀνῆλθε ἀπὸ 4.974 ἐκατ. δρχ. εἰς 5.626. Ἀπὸ τὸ 1963-1966 τὸ χρέος τοῦτο ἀνέρχεται ἀπὸ 5.626 εἰς 15.229 ἐκατ. δρχ. Καὶ ἔτσι ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον δῆθεν κόπτεται διὰ τὴν σημερινὴν νεότητα, τῆς ἐτοιμάζει τὸν τρομερὸν αὐτὸν βρόχον, κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ στενάζῃ ἐπὶ ἔτη μακρὰ. Ἡ Ε.Κ. ἐδέσμευσε, ὑποθήκευσε λαθραίως τὸν μόχθον τῆς σημερινῆς νεότητος. Ἀς τὰ ἀκούσῃ αὐτὰ ἡ περίφημος ΕΔΗΝ, ἂν ἀκόμη ἔχῃ ἐλευθερά ὅσα διὰ νὰ ἀκούσῃ. Ἀς ἀκουσθῇ ὅμως καὶ κάτι ἄλλο. Ὁμιλεῖ περὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης ὁ ἀντίπαλός μας καὶ ἀποσιωπᾷ τὸ γεγονός ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ τοῦ ποσοστὸν τῶν φόρων ποὺ βαρύνει τοὺς πτωχοὺς, τῶν ἐμμεσῶν φόρων ῥυξήσεν ἐν σχέσει πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐσωτερικῶν πόρων, διότι ἐντὸς τοῦ 1961 ἡ ἐμμεσοὶ φόροι ἐκάλυπτον τὸ 67,3% τῶν ἐσωτερικῶν μας πόρων τὸ 1965 ἐφθασαν τὸ 72,4%. Δηλαδή, ῥυξήθη ἀναλόγως ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν ἀπορωτέρων.

Πλήρης ἡ κατάρρευσις

Καὶ ἔτσι μὲ ὅλας αὐτάς τὰς θλιβεράς δημογραφικὰς ταχυδακτυλουργίας καὶ ἐπιπολαιότητας ἀνεθέσαμε τὰς δημοσίας καταναλωτικὰς δαπάνας κατὰ 50%! Κατὰ 50% ἀπὸ τὸ 1962 ἔτος Καραμανλὴ ῥυξήθη ὁ δημοσίος προϋπολογισμός, ἀπὸ 20 ἕως 30 καὶ πλέον δισεκατομμύρια. Αὐτὰ εἶναι καὶ ἐπιτεύγματα τοῦ Κέντρου ὑπὲρ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἔργα ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Λέγω ἐλάχιστα, ὑπὸ μορφὴν παραδειγματος, διὰ νὰ κατανοηθῇ ἡ πλήρης κατάρρευσις τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς σκέψεως ἀπ' ἧς ἐγκατέλειψε τὴν ἐξουσίαν ἡ ΕΡΕ.

Ὁ ἀντίπαλος μὴ δυνάμενος νὰ παρουσιάσῃ οὐδὲ ἓν ἔργον δημιουργικὸν συνιθίζει νὰ λέγῃ ὅτι καὶ μὲν δὲν ἐπροφθασε νὰ κἀν ἔργα ἄλλα μᾶς ἔχοντες τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας. Ὁ λογιζόμενος αὐτὸς ἀποτελεῖ πρόκλησιν. Σπανίως ἐγίνωρισεν ὁ τόπος τὴν τρομοκρατίαν τῶν 18 μηνῶν τῆς πασιδρεοκρατίας. Οἱ πολιταὶ ποὺ ἐφοβοῦντο νὰ δεῖξουν τὴν ἐθνικοφρονα ἐφημερίδα ποὺ ἠγόραζαν, οἱ ὁπᾶλληλοι ποὺ ἐδιώκοντο ὅταν δὲν προσέφεραν γῆν καὶ ὕδωρ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Κέντρου, μαρτυροῦν τι εἶδος ἐλευθερίας καὶ δημοκρατίας περιεῖχε ὁ «ἀέρας» τοῦ κ. Παπανδρέου.

Διωγμός τῆς δικαιοσύνης

Εἰς τὴν δημοκρατίαν τοῦ κ. Παπανδρέου ἐδιώχθη ἡ ἀνεξάρτητος δικαιοσύνη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ εισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου. Εἰς τὴν δημοκρατίαν τοῦ κ. Παπανδρέου ὠργανώθη ἡ συστηματικὴ καὶ προγραμματισμένη κατασκευαστικὴ καὶ διωξίς τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων τῆς Κυβερνήσεως. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀτιμίου σκευωρίας Μέρτεν, ἔργον καὶ αὐτὸ τῆς Ε.Κ., δὲν εἶχε γνωρίσει ὁ τόπος πλεόν ἐγκληματικὴν κατασκευαστικὴν πολιτικὴν ἀνδρῶν μεγίστας προσεγγεγμένων ὑπερδυνάμειας εἰς τὸ ἔθνος. Καὶ ἐλπίομεν αὐτοὺς τοὺς ἀσκήσαντας τὴν συκοφαντίαν ὡς ἐπάγγελμα, τοὺς στηρίζοντας τὴν πολιτικὴν τῶν ἐπὶ σκευωρίας νὰ τολμοῦν νὰ ὁμιλοῦν περὶ συκοφαντιῶν καὶ σκευωριῶν εἰς ἑσάρους τῶν, λησμονοῦντες ὅτι αἱ μὲν εἰς ἑσάρους καὶ εἰς

(Συνέχεια εἰς 9ην Σελ. 4η Στήλη)

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

28 MAR. 1967

ΕΙΣ ΤΟΝ «ΑΚΑΔΗΜΟΝ»

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

ἑσάρους τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ΕΡΕ συκοφαντία ἀπεδείχθησαν δικαστικῶς τελειῶς ψευδεῖς καὶ ἀσύστατοι, ἐνῶ ὅσα αὐτοὶ χαρακτηρίζουν ὡς συκοφαντίας καὶ ὡς σκευωρίας δὲν ἐκρίθησαν ἀκόμη. Καὶ ὅχι μόνον δὲν ἐκρίθησαν ἀκόμη ἀλλὰ ἐλπίομεν τοὺς ἀντιπάλους μας παντὶ τρόπῳ, ἐνῶ συνεχῶς ὁμιλοῦν περὶ σκευωρίας, νὰ ἀποφεύγουν τὴν ὥραν τῆς διαλευκάνσεως τῆς καὶ τῆς κρίσεως. Δι' αὐτὸ ἐπιδιώκεται καὶ ἡ ἀμνηστειὸς καὶ ἡ μὴ ἀρεὶς τῆς ἀσυλίας. Ἀμφότερα ἡμεῖς τὰ ἀρνιόμεθα. Ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἀντιπάλου ἀντιτασσόμεθα διὰ νὰ ἐπισπεύρωμεν τὴν χώραν εἰς τὴν κοίτην τῆς ὁμαλότητος, τῆς χρηστότητος, τῆς σοβαρότητος καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων.

Ὅταν ἔλθῃ ἡ ΕΡΕ

Ἡ ΕΡΕ μεθαύριον θὰ κυβερνήσῃ. Θὰ ἀποκαταστήσῃ τὸ Κράτος ὅλων τῶν ἑλλήνων τὸ ὁποῖον μετέβαλε τὸ Κέντρον εἰς Κράτος τοῦ κόμματος. Θὰ ἀποκαταστήσῃ τὰς εἰς ἑσάρους τιμῶν δημοσίων λειτουργῶν διαπραχθεῖσας ἀδικίας, θὰ προστατεύσῃ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα ἰδιαίτερος ἐδοκιμάσθησαν, ἀνταποκρινόμεναι καὶ εἰς τὰς περιορισμέναις δικαίαις ὁλῶσται ἐπιδιώξεις τῶν, ὅπως εἶναι ἡ ὑπερρωρικὴ ἀμοιβὴ καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς νυκτερινῆς ὑπηρεσίας. Θὰ συνεχίσῃ τὴν προστασίαν τῶν ἀγροτῶν καὶ ἐργαζομένων διὰ μέτρων θετικῶν, συνδυαζομένων μὲ τὴν αὐξάνειν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν στρόφην τὴν πρὸς στόχους διασφαλίζοντας τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας. Ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ ἀνέλθωμεν πρὸς τὴν στάθμην τῶν ευρωπαϊκῶν οἰκονομιῶν, ὅχι νὰ μεταβληθῶμεν, χάριν δημογραφικῶν σκοπῶν, εἰς ἀφρικανικὴν λαϊκὴν δημοκρατίαν.

Θὰ καταπολεμήσῃ εἰς τὴν παιδείαν δύο δεινὰ, τὸν σεκταρισμὸν καὶ τὴν παραγνωρίαν τῆς παραδόσεως. Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας θὰ παύσῃ νὰ εἶναι φέουδον ὀλίγων φανατικῶν. Θὰ ἀποτελέσῃ πηγὴν τῆς πνευματικῆς ἐνότητος τοῦ ἔθνους.

Μὲ αἴσθημα εὐθύνης

Ἡ ΕΡΕ, ἀρραγῆς καὶ ἐνίστα, θαδίζει πρὸς τὰς ἐκλογὰς μὲ τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης τὸ ὁποῖον συνέχει ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μεθαύριον θὰ φέρουν τὸ βαρὺ φορτίον τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας.

Περαιῶν κάμνω μίαν σύστασιν. Νὰ μὴ σὰς ἀπασχολοῦν ὅσα γράφουν διαφόροι ὄργανα τοῦ τύπου διὰ τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων. Τὰ πράγματα βαίνουν ὁμαλῶς. Τὰ ἐλέγχωμεν. Καὶ ἡμεῖς προχωροῦμε ὅλοι ἠνωμένοι. Μαζὶ μας νὰ προχωρήσῃτε καὶ ἐσεῖς μὲ ἀμείωτον ἐνθουσιασμὸν πρὸς τὸν μοναδικὸν μας σκοπὸν, τὴν νίκην. Αἱ ἐκλογαὶ θὰ γίνουν ὁπωσδήποτε καὶ πρέπει νὰ ἐργασθῇτε διὰ νὰ τὰς κερδίσωμεν. Μὴ ἀσχολεῖσθε, μὴ δίνετε προσοχὴν εἰς τὰ κοινοτομολογία. Τὸ κόμμα εἶναι ἀρραγὲς καὶ θὰ μείνῃ ἀρραγές. Ἐσεῖς εἰσεθε ἠνωμένοι καὶ ἠνωμένη εἶναι καὶ ἡ ἡγεσία. Εἰς τὴν ἐνότητά αὐτὴν ἐγκυεῖται ἡ δυνάμις μας. Θὰ τὴν διαφυλάξωμεν. Καὶ ἡ δυνάμις αὐτὴ εἶναι ἡ ἐγγύτης τῆς νίκης.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ...

Υπό Ρεπόρτερ

‘Η δὲ λογοποιία ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων ὧν πιστεύεται δοῦναι...
ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ
(«Χαρακτήρες» ΧΙΙΙ)

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
29 MAR 1967

‘Η συνοδεία τοῦ ὑπερανενδότην βλαστοῦ τοῦ ἀρχιανενδότην γεννήτορος συνετέθη ἐν τῇ καφεπωλείᾳ καλουμένῳ «Σαγιογάρῳ» ἐν ᾧ πωλοῦνται καὶ σαρκασμολογία τινὰ βρώμα· περιελάμβανε, δὲ αὕτη ἀνενδότης καὶ ὑπερανενδότης καὶ κεκοσμημένος καὶ εὐγενεστάτους νέους, ἀπαντας ἐνεούς καὶ ἐκθαμβούς καὶ ἐμβροντήτους καὶ ἀναύδους καὶ κεχηγνῶτας ἐνώπιον τῶν ἀπειραρχίδων ἀρετῶν τοῦ μίστερ Ἀνδρίου Παπάρχου, κατὰ τὴν τῶν ὁρίων ἡ ἀνενδότης καὶ... ἐμπύρετος πρὸς τὰς πατρίδας του πίσις καὶ ἀφροσύνη! Οὗτοι, ἐπαίνοντες αὐτοκινήτων μηχανῶν, ἐπινοήσαντες ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, ὤδουν πρὸς τὴν θεσσαλικὴν πρωτεύουσιν ἐνθα ὁ ἀσπυγγοῦ καὶ ὁ ἀπαράμυλλος, ὁ μοναδικὸς καὶ ὁ ἀντιρόβλητος ἐμυζήθη καὶ ἐβρυχήθη καὶ ἐκρωξεν. ‘‘Ἰνα τί, ἀραγε, συμβαίνει ἡ ἐκ τῆς Σαγιογάρῳ ἐκκίνησις; ‘‘ Ἐν τῇ μεμαρμένη χώρᾳ τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου, ἡ λέξις ὑποδηλοῖ ἀποχαρτισμὸν, ὅτι τὴν ὁ χυδῆν ὅχλος ἐδιδάχθη ἐκ τῶν σαμουράι, δηλονότι τῶν στρατιωτικῶν τῶν τὴν ὑψηλὴν κατεχόντων βαθυμίδα ἐν τῇ κοινωτικῇ ἱεραρχίᾳ. Σημειώθησα... ἡ κοινὴ αὐτῆς τῶν σαμουράι, μεσοῦντος τοῦ 16’ αἰῶνος ὑπὸ δύο τὰ μάλα ἰσχυρῶν οἰκογενειῶν, τῶν Τιάρα καὶ τῶν Μινωμάτο, διήγον βίον καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ «μικροσύνου», εἰδος τι κανονισμῶν τῶν πολεμιστῶν: καθ’ ἡμέραν ἀσκήσεις τοῦ σώματος, ψυχαγωγίας περιουσιζομένης εἰς τὴν ἱεραρχίαν καὶ τὴν ἐλαφροσύνην καὶ τὴν πυγμαχίαν! ἀπαφροσύνης τῆς ὁδῆς καὶ τῆς ἀρχαίας καὶ λιτότης ἐν τε τοῖς θρώμασι καὶ τῇ ἀμφιέσει. Αἱ τοιαῦται συνήθειαι, ὅμοιαι πρὸς τὰς τῶν Λακεδαιμονίων, ἀπαρέσκουσι τῷ Δελφίῳ, τῇ Δελφίνῃ κ. Μάρχαρετ καὶ τοῖς δελφινίσκοις... Πλέον ὅμως τούτων, ἀσπυγγοῦ παρὰ τοῖς σαμουράι ἐτρεῖτο τὸ ἔθος τῆς διὰ τοῦ «χαρᾶ» ἐκουσίας θανάτου· οὐχὶ δὲ ὡς μέσον ἐκτροπῆς ἐκ τῶν δεινῶν τοῦ βίου, ἀλλ’ ὡς προνόμιον οὗτινος ἐποιεῖτο χρῆσιν ὁ στρατιωτικὸς ἵνα μὴ ἀποκεφαλίσθῃ ὑπὸ τοῦ θύμου. ‘‘Ἡ δὲ μαχαίρας ἡ σπάθης δορίζοντα τὰ μὴ τῆς γαστέρος, τούτεστι τὰ «χαρᾶ» ὅπερ προσλαμβάνει τὴν σπουδαίοντα ἱεροτελεσίαν καὶ ὅταν ἐκτελεῖται ἐκ λόγων θλίψεως ἡ τιμῆς, δὲν φαίνεται ὡς προσιδιάζων εἰς τὸν χαρακτήρα τοῦ ὑπερανενδότην βλαστοῦ... κατὰ τὴν προελεγμένην τουλάχιστον περίοδον, τὴν ἐπαύριον τῶν ἐκλογῶν, αἱ λῦμαι καὶ τὰ πένθη καὶ αἱ ἀληθινότητες καὶ αἱ καθομιμαίαι καὶ αἱ σύννοιαι καὶ οἱ στόνοι ἀποσπῶνται δι’ ἱκανῆς ποσότητος τοῦ γνωστοῦ σκωτικῶν οἰονομηματούχου.

★

ΠΑΡΑ Ρωμαίους, θρίαμβον ἀπετέλει ἐπὶ νίκῃς πομπὴ τῷ Καπιτωλίῳ Διί, ἀγομένη ὑπὸ στρατηγῶν ἐπιτυχόντων εὐτυχῆς πολεμικῶν ἀποτελέσματα. Παρ’ Ἑλλήνων ὅσαυτως ἐθεωρήθη ἑκπαλαὶ ὡς τὰ μάλα ἀκαίρους ὁ θρίαμβος ὁ ὀργαγωγὴς πρὸς τὴν θεσσαλικὴν πρωτεύουσιν, πρὸ τῆς συντριβῆς ἐν ἐκλογικῷ ἀγῶνι τῆς ἐπικαταράτου «δεξιᾶς», τῆς καταχθονίου καὶ κακεντροχού καὶ ἐρεβώλους καὶ ἰοβόλου καὶ μαρᾶς «εὐνίας» καὶ τοῦ ἔτι μαρωτέρου «κατεστημένου». Τὴν ὑπὸ περισσῆς λαμψρότητος περιβληθεῖσαν ἐορτὴν τοῦ θρίαμβου, ἐνεπνεύσθη κατὰ τὸν Πλούταρχον αὐτὸς οὗτος ὁ Ρωμαῖος ἴσως καὶ πρῶτος τὸν ἐτέλεσεν. Ἀπετέλει ἐν τοσούτῳ ὄρον ἀπαράβατον ὅτι ὁ στρατηγὸς ἢ ὁ αὐτοκράτωρ ἢ ὁ ὕπατος, εἴναι αὐτὸς οὗτος ὁ ἀνάταξ ἀρχὸν καθ’ ἣν στιγμὴν οἱ στρατιῶται ἐνίκων. Οἱ ἀντικαθιστῶντες ἀπουσιάζοντας στρατηγούς δὲν ἐδικαιοῦντο τοῦ θρίαμβου· ὑποτίθεται δὲ ὅτι ὁ ὑπερανενδότης βλαστός τυγχάνει ἐν προκειμένῳ ἀντικαταστάτης τοῦ ἀρχιανενδότην γεννήτορος, ἀνωδῶν. Καὶ ναὶ μὲν ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον φαιδρὰ πομπὴ διήλθεν ἐκ Καστροῦ ἐνθα... ὁ ὕπατος τῆς «δημοκρατίας» ἠυλόγησε τοὺς τε ὑπερανενδότης καὶ κεκοσμημένους καὶ εὐγενεῖς νέους, ἀλλ’ ἐν τῷ αὐτῷ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ βλαστός ὡς νικητής. Οὕτως, δὲν συνετελέσθη νίκη ἐναντίον τοῦ «καταστημένου», οὐδὲ γὰρ μάχη μετὰ κατὰ τὴν τοιαύτην νικητὸν νεκρὸν ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου, ὡς ὥριζεν ὁ ρωμαϊκὸς θρίαμβος, οὐδὲ ἀλυσίδες καὶ ἐστιγματισμένοι αἰχμάλωτοι, οὐδὲ λεία πολέμικη, ὅλον ὅπλα, ἐμβλήματα, ἀγάλματα, χρυσοὶ στέφανοι, ἀργυροὶ καὶ νομίσματα. ‘‘Ἡ λεία ἀνίσταται ἀπλῶς εἰς τὸ ἐξηκονταχιλιόδραχμον μηνιαῖος ὅπερ ἐνεθυλάκωνεν ὁ βλαστός ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Κοιτικῆς Τροπείας, εἰς ἐκατομμύρια τινὰ εὐτελῶν δραχμῶν, δωρηθέντα εἰς ἀδελφικὸν φίλον μετ’ οὗ παιδιόθεν συνεδέθη... ὁ ἀντίπατος τῆς «δημοκρατίας» καὶ... ταῦτα μόνον! Οὐδαμοῦ δὲ ἐν τῷ πρὸς Λάρισαν θρίαμβῳ ἐνεφανίσθη ἀλυσίδες καὶ ἐστιγματισμένοι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἐνώσεως κύριος Παναγιώτης Κανελλόπουλος, οὐδὲ ἄλλος τις ἐκ τῆς ἐπικαταράτου δεξιᾶς, ὡς ὁ κύριος Σπυρίδων Θεοτόκης, ἢ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Στάσος, ἢ ὁ κ. Γεώργιος Ράλλης καὶ λοιποὶ, οἵτινες προσδοκοῦσιν ἀληθῆ ἐκλογικὸν θρίαμβον, ἄνευ πομπῆς οὐδὲ τοῦ ὑπάτος οὐδὲ τοῦ ἀνθυπάτου τῆς Κατεστάσεως...

★

‘Ο προσωποποιῶν τὸν Καπιτώλιον Δία θριαμβεῦντες ἐνεδύετο μετὰ τὴν τῆς θεοῦ καὶ τὰ σήματα αὐτοῦ εἶναι, διὰ τὴν περιστάσιν, ἐδανείζετο ἀπὸ τὸν θησαυρὸν τοῦ Καπιτωλίου· εἰς τὴν μίαν χεῖρα ἐκράτει σκῆπτρον ἀπολήγον ἐπὶ αἶτον καὶ εἰς τὴν ἑτέραν κλάδον δάφνης· ἡ κεφαλὴ του περιεβάλλετο διὰ δαφνίνου στεφάνου. Ὁπισθεν αὐτοῦ δούλους τις ἐκράτει τὸν βαρύντατον χρυσὸν στέφανον τοῦ Διός. Εἰκάζεται ὅτι κατὰ τὸν πρόσφατον πόλεμον τὴν θεσσαλικὴν πρωτεύουσιν θρίαμβον του, ὁ μίστερ Ἀνδρίου Παπάρχου, θὰ εἶδε νὰ εἶναι ἐνδεδημένους μετὰ τὴν πάλαιον στολὴν τοῦ ναύτου νοσοκόμου γ’ τάξεως, ἑστεφανωμένους διὰ τεμαχίων ὑδροφίλου βάμβακος, γάλης καὶ ἐπιδέσμων, ἀναγκαιῶς δὲ θὰ ἐκράτει εἰς τὴν μίαν χεῖρα σκαρφαλὶδα καὶ εἰς τὴν ἑτέραν νοσηλευτικὸν κατασπαστήρα. Ὁπισθεν αὐτοῦ, δούλος τις, ἐκ τῶν ὑπερανενδότην κεκοσμητῶν, ἀντὶ τοῦ στεφάνου τοῦ Διός, θὰ ἐκράτει... δέσμη ἐκ μαύρων, ἄτινα οἱ χυδαῖοντες, καλοῦσι «σφουγγαρόπανα». Ἐπειδὴ δὲ ἡ τόσον λαμπρὰ πομπὴ ἦτο δυνατόν νὰ προκαλέσῃ ὑπερβολὴν εἰς τὸν ἥρωα, ὁ ὑπερανενδότης βλαστός, θὰ ἔφερε μᾶλλον, κρεμάμενα ἀπὸ τοῦ τραχήλου του διάφορα ἀντιβασκάνια περιόπτα, ὅσον γὰνδραν γαλανήν, τὸ βολερόριον κρομμυον, τὸ σκόροδον τῆς γνωστῆς ὁμοιογενείας τῶν λειρισιδῶν, ὅπερ ὁ λαὸς ἀποκαλεῖ ἀπλῶς σκόροδο, κλάδον οὐτῆς τῆς βαρυόσμου, δηλονότι ἀπῆλθον τὸν ἐξορκιστικὸν τῶν κακῶν πνευμάτων καὶ τὰ τοιαῦτα. Πλησίον τοῦ θριαμβεῦτος ἱστάμενος δούλος (τὴν τιμητικὴν ταύτην ἀποστολὴν εὐγενῶς ἀπεποιήθησαν καὶ ὁ κ. Γεώργιος Μαῦρος καὶ ὁ κ. Νικήτας Βενιζέλος), ὑπενηθίζεν αὐτῷ μετ’ ἐκαστὴν ἐπευφημίαν τοῦ λαοῦ ὅτι εἶναι ἄνθρωπος. Καὶ εἰς μὲν τὴν Πρώτην ἀπὸ κτίσεως μέχρι Βεσπασιανοῦ, τοῦ διὰ πολλὰ δοξασθέντος ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀνακουφιστήρια, ἐγένοντο 320 θρίαμβοι μεταξὺ τῶν ὁποίων, περιλάμπροι, οἱ τοῦ Τίτου Καίσαρος, τοῦ Ὀκταβίου, τοῦ Τίτου τοῦ Πομπηίου, τοῦ Σύλλα, τοῦ Αὐγούστου, τοῦ Παύλου Αἰμιλίου. Μετέπειτα καὶ μέχρι τοῦ 25ου πρὸς τὴν Χριστοῦ γεννήσεως ἐγένοντο ἑτεροεπίσημα, ἤτοι ἐν συνόλῳ τριακόσιοι πενήκοντα. Καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὁ μεγαλοπρεπέστερος τῶν θρίαμβῶν ὁ πῶτος, ὡς δεσποῖ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος, ὁ τοῦ Νικηφόρου...

Φωκᾶ, ἐπανεληθόντος ἐκ Κορίνθης ὅπου κατέστρεψε τὸ πειρατικὸν βασίλειον τῶν Σαρακηνῶν. Οὗτος ἐτετέλεσθη εἰς τὸν Αὐγουστῶνα, τὴν περίφημον πλατεῖαν τῆς βασιλείας. Ὁ Δελφίνος, θὰ ἐδικαιοῦτο τοιοῦτον θρίαμβον ἐάν ἐπετύγχανε τὴν καταστροφὴν... τοῦ μὴ πειρατικοῦ βασιλείου τοῦ «κατεστημένου». Ἀλλ’ ἀραγε, ὁ ἐπικτήσιος καὶ εὐρίδουτος καὶ ἀμύροσιος καὶ ἀλάτωρ Καστρός Ζεὺς ἵνα τί δὲν διδάσκει τῷ πενεστάτῳ ἐν μεγαλονοίᾳ καὶ διοράσει καὶ ὀξυνοίᾳ (οὐχὶ τὰ Καστρία) λακτίζειν;... Οἱ μοι... τῇ εὐθελείᾳ!

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ

«Η ΕΡΕ υπήρξε μέγα πα
φελόν. Καί θα γίνη Μέγα
μέλλον».
Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΛΟΓΔΑΚΗΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΤΟΣ Α'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 93
ΧΑΛΗΔΩΝ 21 — ΧΑΝΙΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 38-36
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1,50

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1967

ς εξέλιξεις

«Η ΕΡΕ θα κυβερνήση
καί πάλι τήν χώραν»
ετόνισεν ο κ. Κ. Τσάτσος

Τò Λαϊκὸν μέτωπον ἐπικίνδυνος
ἐχθρὸς τοῦ Ἑθνους

ΑΘΗΝΑΙ 28.—

«Δὲν ὑπάρχουν δύο ἀντίπαλοι καὶ ἄς ὑπάρχουν
δύο ψευδοῦς. Ὑπάρχει εἰς ἀντίπαλος: Τὸ Λα
ικὸν Μέτωπον. Ὁ σκοπὸς εἶναι κοινός: Νὰ γίνη
ἡ Ε.Κ. πρῶτον κόμμα. Τὸ μέσον εἶναι ἐπίσης κοι
νόν: Ἡ προνομιόκλησις. Ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἀντιπά
λου ἀντιτασσόμεθα διὰ νὰ ἐπαναφέρωμεν τὴν χώ
ραν εἰς τὴν κοίτην τῆς ὁμαλότητος, τῆς χρηστότη
τος καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων.

» Ἡ ΕΡΕ μεθ' ὅσον θὰ κυ
βερνήσῃ. Θὰ ἀποκαταστήσῃ
τὸ κράτος ὅλων τῶν Ἑλλήνων
τὸ ὅποιον μετέβαλε τὸ Κέν
τρον εἰς κράτος τοῦ κόμματος
Ἡ ΕΡΕ ἀρραγῆς καὶ ἐνιαία,
βαδίζει πρὸς τὰς ἐκλογὰς με
τὸ αἶσθημα τῆς εὐθύνης τὸ ὅ
ποιον συνέχει ἐκείνους οἱ ὅ

Μεταξὺ 1960—63 τὸ ἐξωτερι
κὸν δημόσιον χρέος ἀνῆρχετο
ἀπὸ 4.979 ἐκ. δραχ. εἰς 5.
626. Ἀπὸ τὸ 1963—66 τὸ
χρέος τοῦτο ἀνέρχεται ἀπὸ 5
626 εἰς 15.229 ἐκ. δραχ. Ἡ
Ε.Κ. —προσέθεσεν— ἐδέσμευ
σεν, ὑποθήκευσεν, λαθραίως
τὸν μόχθον τῆς σημερινῆς νεό
τητος. Ἀς τὰ ἀκούσῃ ἡ περὶ
φημος ΕΔΗΝ καὶ ἄς πληροφ
ρηθῇ ὅτι ἐνὶ τὸ 1961 οἱ ἔμμε
σοι φόροι ἐκάλυπτον τὸ 67,3%
τῶν ἐσωτερικῶν πόρων, τὸ
1965 ἔφθασαν τὸ 72,4% εἰς
θάρος τῶν ἀπόρων τάξεων. Κα
τὰ 50% ἀπὸ τὸ 1962, ἔτος Κε
ραμανλῆ, ἠρξήθη ὁ δημόσιος
προϋπολογισμὸς ἀπὸ 20 ἕως
30 καὶ πλέον δισεκατομμύρια.
Καὶ ἀφοῦ κατέκρινε τὴν τακτι
κὴν τῶν διώξεων καὶ τῶν
σκευωριῶν, συνέστησεν εἰς
τὸν λαὸν νὰ μὴ δίδῃ πίστιν
εἰς τὰς σπερμολογίας τῆς Ε.Κ.

Ο κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ποιοι μεθ' ὅσον θὰ φέρουν τὸ
βαρὺ φορτίον τῆς διακυβερνή
σεως τῆς χώρας.

Τὰ ἀνωτέρω βαρυσήμαντα
διεκήρυξεν εἰς χθεσινὴν ἐνθου
σιώδη καὶ πυκνοτάτην συγκέν
τρωσιν εἰς τὸ θέατρον «Ἀκά
δημος» ὁ πρῶν ὑπουργὸς κ.
Κ. Τσάτσος, ἐκφωνήσας τὸν
πρῶτον προεκλογικὸν τοῦ λό
γον. Ὁ ὁμιλητὴς ὑπεγράμμι
σεν ὅτι ἐὰν ὁ ἀντίπαλος ἔφθα
νεν εἰς τὴν ἐξουσίαν θὰ μετέ
βαλε καὶ πάλιν τὸ κράτος εἰς
κομματικόν, θὰ ἐκλόγιζε τὴν
οἰκονομίαν, θὰ συνέχιζε τὰς
διώξεις. Θὰ καθίστα τὰς ἐνό
πλους δυνάμεις ὄργανον τοῦ
κόμματος καὶ θὰ μετέβαλε
σταδιακῶς τὸν ἐξωτερικὸν
προσανατολισμὸν τῆς χώρας
διὰ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ τελικῶς
εἰς τὸ παραπέτασμα.

Ὁ κ. Κ. Τσάτσος προσέθε
σεν ὅτι, εἰς τὴν περίπτωσιν
αὐτὴν θὰ συνεχισθῇ ἡ γνωστὴ
καταναλωτικὴ πολιτικὴ τῆς
ἀπάτης, ἡ ἀσύστολος φαυλό
της, ἡ ἀλόγιστος διασπάθι
σις τοῦ δημοσίου χρήματος,
μὲ ἐξαγγελίαν ἔργων σαφῶς
ἀντιοικονομικῶν, καὶ ἡ αὕξη
σις τοῦ ἐξωτερικοῦ δανεισμοῦ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
29 ΜΑΡ 1967 19P

09.3.67 ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Υπηρεσιακώς διενεμήθη τὸ ἀντικαραμανλικὸν «Ἐγκόλπιον Κουτσοχέρα» εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις

ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΝΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ Ε. Κ.

Ἐπὶ κυβερνήσεως Γ. Παπανδρέου διενεμήθησαν, δαπάναις τοῦ κράτους, εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας χιλιάδες ἀντίτυπα φυλλαδίου, συγγραφεὺς τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξεν ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν τῆς Ε.Κ., κ. Ι. Κουτσοχέρα.

Ἡ ἀθήνη ἀπὸ ἐνέργεια τῆς κυβερνήσεως Παπανδρέου, τὴν ὁποῖαν ὁ κ. Κ. Τσάτσος ἐχαρκτήρισεν ὡς σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς φαυλότητος, ἐπεβεβαιώθη διὰ τὸν ἐγγράφον τὰ ὁποῖα ἀπεστέιλαν εἰς τὴν Βουλὴν, τὰ ὑπουργεῖα Ἀμύνης καὶ Δημοσίας Τάξεως, εἰς ἀπάντησιν σχετικῆς ἐρωτήσεως τοῦ βουλευτοῦ Β' Περιφερείας Πειραιῶς τῆς ΕΡΕ, κ. Χ. Μπουγά.

Εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας

Συγκεκριμένως ὁ ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Σ. Τζανετῆς, διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ κυβερνήσεως Παπανδρέου:

«Τὸ ὑπουργεῖον Προεδρίας κυβερνήσεως, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 21840)Α2)5831 ἀπὸ 15—5—1965 ἐγγράφου τοῦ διεβίβασεν εἰς Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων ἀριθμὸν τινα ἀντιτύπων τοῦ ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Ἀθηνῶν κ. Κουτσοχέρα Ἰωάννου ἐκπονηθέντος μικροῦ δεκιμίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορικὸ τῆς Κύπρου» μὲ παράκλησιν διανομῆς τούτων εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους. Κατόπιν τούτου τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυν. Πόλεων, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 7707)130)337 ἀπὸ 25—5—1965 διαταγῆς τοῦ διεβίβασε ταῦτα εἰς ἀπάσας τὰς Ἀστυν. Ὑπηρεσίας διὰ τὴν διάθεσιν τῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν».

6.000 εἰς τὸν Στρατὸν

Εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις, ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Κ. Χουρδάκης, ἀναφέρει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Προεδρίας εἶχε διαβιβάσει, πρὸς διανομὴν εἰς τὸν Στρατὸν, τὸ Ναυτικὸν καὶ τὴν Ἀεροπορίαν, κατ' Ἰούλιον 1965, ἑξὶ χιλιάδες ἀντίτυπα τοῦ φυλλαδίου τοῦ κ. Κουτσοχέρα.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Ἀλλὰ αἱ ἀπαντήσεις τῶν κ.κ. Τζανετῆ καὶ Χουρδάκη δὲν καλύπτουν ἀπαντὰ τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἔθετεν ὁ κ. Μπουγάς καὶ συγκεκριμένως:

1. Ἐὰν τὸ ἐν λόγω φυλλάδιον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπεχειρεῖτο, ἀφ' ἐνὸς μὲν κακόπιστος καὶ συκοφαντικὴ κριτικὴ τῆς ἐναντι τῶν συμφωνιῶν Ζυρίχης — Λονδίνου πολιτικῆς τῆς ΕΡΕ καὶ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ κομματικὴ ὑπὲρ τῆς Ε.Κ., ἐκμετάλλευσις τοῦ Κυπριακοῦ, ἐξεδόθη τόσον εἰς τὴν ἐλληνικὴν, ὅσον καὶ εἰς ξένας γλώσσας, δαπάναις τοῦ Δημοσίου εἰς πόσα ἀντίτυπα, ποῖον τὸ ἐκ ταύτης ὕψος τῆς δαπάνης καὶ πῶς ταῦτα διετέθησαν.

2) Ἐὰν τὰ φυλλάδια διενεμήθησαν, ἐκτὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, εἰς σχολεῖα καὶ τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τῶν γραφείων Τύπου τῶν πρεσβειῶν μας, (ποῖων συγκεκριμένα πρεσβειῶν), καὶ ποῖος ὁ ἀποστείλας ταῦτα εἰς τὰς ἀρμοδίας πρὸς τοῦτο ὑπηρεσίας, ὡς ἐπίσης βάσει τῶν διαταγῶν ποῖων αἱ ὑπηρεσίαι αὗται προέβησαν εἰς τὴν ὡς ἂν διανομὴν.

3) Ἐκ τῶν ἐντύπων τούτων παρεδόθησαν εἰς τὸ κόμμα τῆς Ἐνώσεως Κέντρου ἢ εἰς τὸν συντάκτην τοῦ ἀντίτυπου καὶ πόσα;».

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΝΗ
-3 ΑΠΡ. 1967

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ: ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΟΜΩΣ ΘΑ ΗΤΤΗΘΗ

Ο πρώην ύπουργός κ. Κ. Τσάτσος, κατά τας χθεσινάς ομιλί-
ας του εις Περιστερί και Αιγά-
λεω, ἐτόνισεν ότι οἱ φίλοι τῆς
ΕΡΕ τὰς ἡμέρας αὐτάς, δὲν πρέ-
πει νὰ περισπῶνται μὲ τὰς ζυ-
μώσεις ἐκ τῆς κυβερνητικῆς κρί-
σεως. «Ο ἄγων, προσέθεσε, δὲν
ἀλλάζει. Ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ
κερδίσωμεν τὰς ἐκλογάς. Καί
κάθε ἡμέρα πού παρέρχεται αὐ-
ξάνει τὰς πιθανότητας τῆς νίκης.
Ὁ ἄγων δὲν ἀλλάζει διότι
δὲν ἀλλάζει καὶ ὁ ἐχθρός. Εἶναι
τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον, τὸ ὁποῖον ἐ-
κήρυξεν ἐπανάστασιν καὶ μᾶς ἀ-
πειλεῖ καὶ μὲ αἱματοχυσίαν, με-
τὰ τὰς ἐκλογάς. Τὸ Λαϊκὸν Μέ-
τωπον τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν
ἀπὸ τοῦ 1961 τὸ κλίμα τῆς ἀνω-
μαλίας καὶ τὸ ὁποῖον ἂν δὲν προ-
χωρῇ καὶ περαιτέρω, εἶναι διότι
θέλει νὰ μὴ χάσῃ καὶ τὰς ψή-
φους τῶν ἀφελῶν συντηρητικῶν
καὶ ἐθνικοφρόνων οἱ ὅποιοι ἀκό-
μη τὸ ἀκολουθοῦν. Εὐτυχῶς ὁ-
λα αὐτὰ εἶναι εὐσεβεῖς πόθοι. Τὸ
Λαϊκὸν Μέτωπον θὰ ἡττηθῇ. Οἱ
ὑπονομεύται τῶν ἐνόπλων δυνά-
μεων, δὲν θὰ λάβουν ἀμνηστευ-

σιν, καὶ θὰ δικασθῶν. Ὁ τόπος
μετὰ τὴν τριετὴ κεντρώαν θεο-
μηνίαν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν δρό-
μον τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ
τῆς δημιουργίας. Ἡ ὥρα τῆς
ΕΡΕ ἐσήμανε καὶ πάλιν».
Ὁ τέως ὑπουργὸς Δημοσίας
Τάξεως κ. Χρ. Ἀποστολάκος, ὁ-
μιλήσας χθὲς ἀπὸ τὰ γραφεῖα
τῆς ΕΡΕ Ν. Ἰωνίας, κατεφέρ-
θη ἐναντίον τῶν Παπανδρέου καὶ
τῆς ΕΔΑ, τονίσας ὅτι τὸ κράτος
δὲν φοβεῖται ἀπὸ τὰς ἀπειλάς
τῶν. Πειραιτέρω ἐτόνισεν ὅτι τὰ
σώματα ἀσφαλείας καὶ αἱ ἐνο-
πλιοὶ δυνάμεις εὐρίσκονται ἐν ἐ-
τοιμότητι διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃν
οἰονδήποτε κίνδυνον.

ΑΥΓΗ
6 ΑΠΡ. 1967

ΕΜΜΕΤΡΟ ΣΥΓΓΡΗΜΑ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΩΝ

Τ' εἶν' αὐτό, μὰ τὸ Χριστό;
Βρυκολάκισμα σωστό!...

Νάτος πάλι ὁ Πιτινέλης, πρῶτος, μὲ τὸ τρικαντό του,
Νὰ κι' ὁ Τάκης τῆς Λαρίσης, μὲ τὸ θρυλικὸ μοχλό του.
Νὰ κι' ὁ Τσάτσος μὲ τὴν κόττα, στοῦ λαοῦ ξανὰ τὶς πλάτες.
Νάτος κι' ὁ Παπαληγούρας, ἑτοιμος νὰ σκίσει γάτες.

Νὰ κι' ὁ Βάγγος μὲ τὴ γκλίτσα καὶ τσαρουχοφορεμένος
κι' ὁ ἐλέφας Κασσιμάτης, στὴν Παιδεία θρονασμένος.
Νὰ κι' ὁ κόντες Θεοτόκης, παρεούλα μὲ τὸ Ράλλη,
Βουρδουμπάς, Κεφαλογιάννης, ὅλοι στὴ σκηνὴ καὶ πάλι.

Κι' ἐπὶ κεφαλῆς ὁ Πάνος, πού τὸν παίρνουν ἀγκαλιὰ
ῖι παράφοροι Ἑρέδες καὶ τοῦ δίνουνε φιλιὰ.
Εἰς τὰ χεῖλη τῶν σιρόπι ρέει αὕτη τὴν ἐβδομάδα
καὶ στοὺς δρόμους ρέει αἷμα... ὦ, ταλαίπωρη Ἑλλάδα!

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΣΘΕΝΑΡΑ Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Μετά την ὀρκωροσίαν

Η ΠΡΩΤΗ ΧΩΡΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΡΚΩΡΟΣΙΑΝ (ΟΙ ΠΕ ΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΤΥΠΟΤΡΙΚΩΝ ΦΕΡΟΥΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΕΝΑΤΜΑ) ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΟ ΓΡΑΦΙΑΝ, ΕΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΝ ΠΡΟΤΑ ΔΕΞΙΑ ΟΙ: ΚΩΝΣΤ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΠΑΝ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΤΣΟΣ, ΑΡΙΣΤ. ΚΑΛΑΤΖΑΚΟΣ, ΠΑΝ ΚΑΗΣ, ΑΛΕΞ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ, ΕΥ ΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ, ΓΕΩΡΓ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ, ΔΗΜ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΓΕΩΡ. ΡΑΛΛΗΣ, ΠΑΝ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΗΣ

ΔΗΣ. ΘΑΝ. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΚΡ. ΛΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

“Ποιός είναι ποιός,” κάθε νέος ὑπουργός

ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ κατηγόρησεν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγομελεστέρα ἐκ τῶν ἐν συνεχείᾳ ἀναφερομένων βουλευτῶν τῆς Ε.Ρ.Ε., ἐκάστου τῶν ὁποίων ἀναφέρεται ἐν συντομίᾳ ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ σταδιοδρομία.

Ἐπίσης ἐντὸς εἰσαγωγικῶν ἀναφέρονται τὰ κύρια σπείρα τῶν δηλώσεων εἰς τὰς ὁποίας προέβησαν ὀρισμένοι ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν ὑπουργείων τῶν.

15 ὑπουργοὶ

ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς Ἑξωτερικῶν.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ, καθηγητὴς κοινωνιολογίας, βουλευτὴς Ἀχαΐας. Διετέλεσε: Πρόεδρος Κυβερνήσεως (1 - 22 Νοεμβρίου 1945), ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως 1942 - 1943, 1954 - 1955, 1959 - 1961, 1961 - 1963), ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Ἀμύνης (1942 - 1943, 1950, 1952 - 1954, 1954 - 1955), ὑπουργὸς Ναυτικῶν (1944, 1944 - 1945, 1945, 1947), ὑπουργὸς Ἀεροπορίας (1947), ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν (1945), ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν (1944), ὑπουργὸς Δημ. Τάξεως (1947). Σήμερα εἶναι 65 ἐτῶν.

ΠΑΝ. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ὑπουργὸς Συντονισμοῦ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ, Ἀρχηγὸς τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου (1945), βουλευτὴς Ἀθηνῶν. Διετέλεσε: Πρόεδρος κυβερνήσεως (1963), ὑπουργὸς Ἑξωτερικῶν (1950), μόνιμος ὑφυπουργὸς Ἑξωτερικῶν (1947 - 1950). Σήμερα εἶναι 68 ἐτῶν.

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΣ, βουλευτὴς Κορινθίας. Διετέλεσε: Ὑφυπουργὸς Ἐφοδισμοῦ (1945), ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου (1952 - 1953), ὑπουργὸς Ἐμπορίου (1953 - 1954), ὑπουργὸς Συντονισμοῦ (1954 - 1955, 1961 - 1963), ὑπουργὸς Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας (1956 - 1958). Σήμερα εἶναι 50 ἐτῶν.

ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ὑπουργὸς Δικαιοσύνης.

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ, καθηγητὴς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου, βουλευτὴς Ἀθηνῶν. Διετέλεσε: Ὑπουργὸς Προνοίας (1965 καὶ 1962 - 1963), ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν (1945), ὑπουργὸς Τύπου - Πληροφοριῶν (1945), ὑπουργὸς Παιδείας (1949 - 1950), ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ (1951), ὑπουργὸς Προεδρίας (1956 - 1961). Σήμερα εἶναι 68 ἐτῶν.

«Ἀίσθητὰ τήρησις τῶν νόμων πρὸς κάθε κατεύθυνσιν.»

ΣΠΥΡΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς Ὑγεινῆς.

ΝΟΜΙΚΟΣ, βουλευτὴς Κερκύρας. Διετέλεσε: Ὑπουργὸς Ἐφοδισμοῦ (1944), ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως (1946), ὑπουργὸς Ἑξωτερικῶν (1955 - 1956), ὑπουργὸς Γεωργίας (1957), ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν (1961 - 1963). Σήμερα εἶναι 59 ἐτῶν.

«Ἐπὶ πλείονα εἰς τὴν καταστάσει τῆς Δημοκρατίας δὲν σημαίνει ἀσυνέπεια, ἀλλὰ σεβασμὸν τῆς ἐλευθερίας ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν νόμων.»

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν.

ΝΟΜΙΚΟΣ, βουλευτὴς Κορινθίας. Διετέλεσε: Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνιῶν (1954 - 1955), ὑπουργὸς Γεωργίας (1955 - 1956), ὑπουργὸς Δικαιοσύνης (1956 - 1958 καὶ 1961 - 1963), ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν (1958 - 1961). Σήμερα εἶναι 60 ἐτῶν.

«Ἐλθόντων σιγῆς ἐπὶ τῆς ἐφορῆς πάλιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον παλαιότερον τόσα προσπάθειαι κατεβλήθησαν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ τὴν πρόδον τοῦ τόπου.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ, ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως καὶ προσωρινῶς Προνοίας.

ΝΟΜΙΚΟΣ, βουλευτὴς Ἀθηνῶν. Διετέλεσε: Ὑπουργὸς Προεδρίας (1954 - 1956), ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσιῶν ἔργων (1956 - 1958), ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν (1961 - 1963). Σήμερα εἶναι 49 ἐτῶν.

ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ὑπουργὸς Παιδείας καὶ προσωρινῶς Προεδρίας.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Παιδαγωγικῆς, βουλευτὴς Ἀθηνῶν. Διετέλεσε: Ὑφυπουργὸς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (1936), ὑπουργὸς Ἑθν. Οἰκονομίας (1945 καὶ 1950), ὑπουργὸς Κοινωνικῆς Προνοίας (1945), ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν (1945), ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Πληροφοριῶν (1950), ὑπουργὸς Δικαιοσύνης (1950), ὑπουργὸς Δημοσιῶν ἔργων (1950), ὑπουργὸς Βιομηχανίας (1951), ὑπουργὸς Ἐργασίας (1951 - 1952), ὑπουργὸς Παιδείας (1961 - 1963). Σήμερα εἶναι 61 ἐτῶν.

«Καθαρὸς ἐθνικὴ πολιτικὴ εἰς τὸν νεοφυλάκων τομέα τῆς Παιδείας.»

ΚΩΝΣΤ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, ὑπουργὸς Δημοσιῶν ἔργων.

ΝΟΜΙΚΟΣ, βουλευτὴς Λαρίσης. Διετέλεσε: Ὑφυπουργὸς Στατιστικῶν (1934 - 1935), ὑπουργὸς - γὰρ δικαστικῆς Βορ. Ἑλλάδος (1946 - 1947, 1947), ὑπουργὸς ἀνὰ χαρτοφυλάκιον μετὰ καθήκοντα ὑφυπουργοῦ Τύπου - Πληροφοριῶν (1950), ἀ' ἀντιπρόεδρος Βουλῆς (1952 - 1953), πρόεδρος Βουλῆς (1953 - 1963). Σήμερα εἶναι 71 ἐτῶν.

ΘΑΝ. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ, ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ἐ.α., βουλευτὴς Μαγνητίας. Ὑπουργοποιεῖται γιὰ πρώτη φορά. Σήμερα εἶναι 67 ἐτῶν.

ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ, ὑπουργὸς Γεωργίας.

ΝΟΜΙΚΟΣ, βουλευτὴς Ἰωαννίνων. Διετέλεσε: Ὑπουργὸς Ἐφοδισμοῦ - Δημοσιῶν ἔργων (1949 - 1950 καὶ 1950 - 1951), ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας (1950 - 1951), ὑπουργὸς Γεωργίας (1950 - 1951 καὶ 1956), ὑφυπουργὸς Ἑξωτερικῶν (1951 - 1952), ὑπουργὸς Ἑξωτερικῶν (1956 - 1958, 1958 - 1961, 1961 - 1963). Σήμερα εἶναι 57 ἐτῶν.

«Ἐπὶ προγραμματισμὸς ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἔργου ποὺ θὰ ἐφαρμοσθῇ μετὰ τὰς ἐκλογάς.»

ΑΛΕΞ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ, ὑπουργὸς Βιομηχανίας.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ μηχανικός, βουλευτὴς Θεσσαλονίκης. Διετέλεσε: Ὑφυπουργὸς Δημ. ἔργων (1961 - 1963). Σήμερα εἶναι 63 ἐτῶν.

«Καθὲ προσπάθεια διὰ τὴν ταχιστοποίησιν ἐκκενρῶν ζητημάτων καὶ τὴν προώθησιν τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀμεσον σέσην μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.»

ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ, ὑπουργὸς Ἐμπορίου.

ΝΟΜΙΚΟΣ, βουλευτὴς Θεσσαλονίκης, ὑπουργοποιεῖται γιὰ πρώτη φορά. Σήμερα εἶναι 58 ἐτῶν.

«Ἀντιμετώπισις τῶν σοβαρῶν προβλημάτων τῆς ἀρμοδιότητός του, ὅπου εἶναι τὰ ἀπορροφῶντα τὸν κατὰ τὸν ἐλαχίστον, τὴν σουλτανιανὰν κλπ.»

ΔΗΜ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ὑπουργὸς Βορ. Ἑλλάδος.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ, βουλευτὴς Βοιωτίας. Διετέλεσε: Ὑφυπουργὸς Στρατιωτικῶν (1946 - 1947), ὑπουργὸς Παιδείας (1948 - 1949), ὑπουργὸς Τ.Τ.Τ. (1949 - 1950), ὑφυπουργὸς Ἑθνικῆς Ἀμύνης (1954 - 1956), ὑπουργὸς Βιομηχανίας (1962), ὑπουργὸς Γεωργίας (1962 - 1963). Σήμερα εἶναι 59 ἐτῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ, ὑπουργὸς Ἐργασίας.

ΝΟΜΙΚΟΣ, βουλευτὴς Αἰτωλίας - Ἀκαρνανίας. Ὑπουργοποιεῖται γιὰ πρώτη φορά. Σήμερα εἶναι 52 ἐτῶν.

«Ἐργασία διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν δικαίων αἰτημάτων τῶν ἐργαζομένων.»

ΕΜΜ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, ὑπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

ΝΟΜΙΚΟΣ, βουλευτὴς Ἡρακλείου. Διετέλεσε: Ὑφυπουργὸς Οἰκισμοῦ (1958 - 1961), γὰρ γραμματεὺς τῆς Βουλῆς (1953 - 1956). Σήμερα εἶναι 51 ἐτῶν.

«Σύλλογικη προσπάθεια διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν σοβαρῶν προβλημάτων τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.»

6 ὑφυπουργοὶ

ΚΩΝΣΤ. ΡΑΛΛΗΣ, ὑφυπουργὸς Προεδρίας (Τύπου).

Νομικός, βουλευτὴς Ἀθηνῶν. Ὑπουργοποιεῖται γιὰ πρώτη φορά. Σήμερα εἶναι 51 ἐτῶν.

«ἘΣυνεργασία καὶ ἀντικειμενικότης πρὸς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἀνατεθέντος ἔργου.»

ΑΧΙΛ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν.

Νομικός, βουλευτὴς Μεσσηνίας. Διετέλεσε: Ὑπουργὸς Παιδείας (1954—1955, 1955 - 1956 καὶ 1957—1958). Ὑφυπουργὸς Προεδρίας (1961—1963). Σήμερα εἶναι 58 ἐτῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΣΟΣ, ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ.

Νομικός, βουλευτὴς Μεσσηνίας. Διετέλεσε: Ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ (1961—1963). Σήμερα εἶναι 42 ἐτῶν.

ΑΡΙΣΤ. ΚΑΛΑΤΖΑΚΟΣ, ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν.

Νομικός, βουλευτὴς Μεσσηνίας. Ὑπουργοποιεῖται γιὰ πρώτη φορά. Σήμερα εἶναι 39 ἐτῶν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΗΣ, ὑφυπουργὸς Συγκοινωνιῶν.

Ἱατρός, βουλευτὴς Ἑβρου. Ὑπουργοποιεῖται γιὰ πρώτη φορά. Σήμερα εἶναι 55 ἐτῶν.

ΑΡΙΣΤ. ΠΕΡΡΩΤΗΣ, ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου.

Νομικός, βουλευτὴς Μεσσηνίας. Ὑπουργοποιεῖται γιὰ πρώτη φορά. Σήμερα εἶναι 33 ἐτῶν.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

5 ΑΠΡ. 1967

196

'Εν 'Αθήναις τῇ

Ἡ νέα Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν τῆς. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ, πρώτη σειρά: ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΤΟΣ, ὑφυπουργὸς Συντονισμοῦ, ΔΗΜ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ὑπουργὸς Β. Ἑλλάδος, ΠΑΝ. ΠΙ- ΠΙΝΕΛΗΣ, ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουρ- γὸς Ἑξωτερικῶν, ΣΠ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς Ὑγιεινῆς, ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑ- ΤΣΟΣ, ὑπουργὸς Δικαιοσύνης, Κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, ὑπουργὸς Δημ. Ἔργων. Δευτέρα σειρά: ΕΜΜ. ΚΕ- ΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, ὑπουργὸς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ΑΡΙΣΤΟΜ. ΠΕΡΡΩΤΗΣ, ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου, ΓΕ- ΩΡΓ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ, ὑπουργὸς Ἐργασίας, ΚΩΝΣΤ. ΡΑΛΛΗΣ, ὑφυπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως, ΑΛ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ, ὑπουργὸς Βιομηχανίας, ΙΠΠ. ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ, ὑπουργὸς Ἐμπορίου, ΠΑΝ. ΚΛΗΣ, ὑφυπουργὸς Συγκοινωνιῶν. Τρίτη σειρά: Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν, ΑΘ. ΦΡΟΝ- ΤΙΣΤΗΣ, ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν, ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ, ὑπουργὸς Γεωργίας, ΑΧΙΛ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥ- ΛΟΣ, ὑφυπουργὸς Ἑξωτερικῶν, ΠΑΝ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ, ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑ- ΤΗΣ, ὑπουργὸς Παιδείας καὶ προσωρινῶς Προεδρίας Κυβερνήσεως, Ἄνω εἰς τὸ δάθος, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ὑπουργὸς Δημ. Τάξεως καὶ προσωρινῶς Προνοίας καὶ ἄνω εἰς τὸ κέντρον (πλησίον τοῦ ἀξιωματικοῦ Χωρο- φυλακῆς) ὁ κ. ΑΡΙΣΤ. ΚΑΛΛΑΝΤΖΑΚΟΣ, ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ

τρίτη 6 ΑΠΡ. 1967 19

ΕΓΚΩΜΙΑ ΠΛΕΚΟΥΝ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΒΕΡΩΦ-ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΝ

Καλούν την "Αγκυραν να επέμβη εις Κύπρον

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 6. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Βαθυτάτην ἱκανοποίησιν προεκάλεσεν εἰς τοὺς Τουρκοκυπρίους ἡ πραξικοπηματικὴ ἀνοδος τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν ἐξουσίαν. Οἱ τουρκοκυπριακὲς ἐφημερίδες πλέκουν τὸ ἐγκώμιον τῶν κ.κ. Κανελλοπούλου, Ἀβέρωφ, Τσάτσου καὶ ἄλλων ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς ΕΡΕ καὶ ὑπενθυμίζουν ὅτι αὐτοὶ ὑπῆρξαν οἱ πρωτεργάται τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης, ἰδιαίτερος δὲ τοῦ κ. Τσάτσου ὁ ὁποῖος συνέταξε τὸ ζυριχικὸν Σύνταγμα. Αἱ αὐταὶ ἐφημερίδες τονίζουν ὅτι αἱ ἐξελίξεις εἰς τὴν Ἑλλάδα δημιουργοῦν εὐνοϊκοὺς ὅρους διὰ τοὺς Τούρκους καὶ καλοῦν τὴν "Αγκυραν νὰ δράσῃ κεραυνοβόλως διὰ νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν κατάστασιν. Οἱ Τούρκοι προσδοκοῦν ὅτι ἡ βασιλικὴ κυβέρνησις Κανελλοπούλου θὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης.

ΑΥΓΗ

6 ΑΠΡ. 1967

Οἱ Τούρκοι ἐγκωμιάζουν τὸν κ. Κανελλόπουλο

ΚΑΙ ΤΟΥΣ κ.κ. ΑΒΕΡΩΦ, ΤΣΑΤΣΟ Κ.Α. ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ ΕΡΕ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 5. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ πραξικοπηματικὴ ἀνοδος τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν ἐξουσίαν προκάλεσε βαθύτατην ἱκανοποίησιν στοὺς στασιαστές.

Οἱ τουρκοκυπριακὲς ἐφημερίδες πλέκουν τὸ ἐγκώμιον τῶν κ.κ. Κανελλοπούλου, Ἀβέρωφ, Τσάτσου καὶ ἄλλων ἡγετῶν τῆς ΕΡΕ καὶ ὑπενθυμίζουν ὅτι αὐτοὶ ὑπῆρξαν οἱ πρωτεργάται τῶν ζυριχικῶν συμφωνιῶν. Ὁ κ. Τσάτσος συνέταξε τὸ ζυριχικὸν Σύνταγμα, τὸ ὁποῖο ὁ πρόεδρος Μακάριος ἐπανελημμένα χαρακτήρισεν ὡς αἰτία τῆς αἱματηρῆς τραγωδίας τῆς Κύπρου.

Τουρκικὴ ἐφημερίδα γράφει σήμερον ὅτι οἱ ἐξελίξεις εἰς τὴν Ἑλλάδα δημιουργοῦν πολὺ εὐνοϊκοὺς ὅρους διὰ τοὺς Τούρκους καὶ ἡ "Αγκυρα ὀφεί-

λει νὰ δράσῃ κεραυνοβόλως διὰ νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν κατάστασιν. Οἱ Τούρκοι προσδοκοῦν ὅτι ἡ αὐλικὴ κυβέρνηση Κανελλοπούλου θὰ βοηθήσῃ γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τῶν ζυριχικῶν δεσμῶν.

Ὁ ἐλληνοκυπριακὸς τύπος ἐξασκαλοῦται νὰ στιγματίζει ἔντονα τὴν νέαν ἐκτροπὴν καὶ ἀξιῶναι τὴν ταχεία οἰκονομικὴ ἀδυσπρόλητος ἐκλογὴν πρὸς ἀνάδειξιν λαοπρόβλητης κυβερνήσεως, γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Κύπρου.

Ἡ κυβερνητικὴ ἐφημερίδα "Φιλελεύθερος" τονίζει ὅτι ἡ ἀγωνιζομένη Κύπρος ἔχει ἀμεση ἀνάγκη λαοπρόβλητης κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία μόνον ἀπὸ ἀμεσῶς ἐλεύθερης ἐκλογῆς δύναται νὰ προέλθῃ.

Α. ΚΑΝΝΑΟΥΡΟΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΔΙΑΦΥΕΔΕΤΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ

8 ΑΠΡ. 1967

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κ. Τσάτσος, αναφερόμενος εις δημοσίευμα πρωινής εφημερίδος της Ε.Κ. περί του γενικού γραμματέως του Υπουργείου του κ. Α. Παπαστεφάνου, παρετήρησεν ότι, προφανώς, η εφημερίς νομίζει, ότι η φασλότης και η πολιτική άκολασία των ημερών της Ε.Κ., θα επαναληφθούν και υπό της Κυβερνήσεως της ΕΡΕ. Άλλα η Κυβέρνησις της ΕΡΕ, ετόνισεν, εσχηματίσθη διά να τεθῇ τέρμα εις τὴν κατάστασιν αὐτήν. Εἶναι δὲ βέβαιον, προσέθεσεν ὁ κ. ὑπουργός, ὅτι ὁ γνωστός διὰ τὸ ἥθος του νέος γενικός γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης, θὰ ἀντιμετώπισθ μετὰ πάσαν ἀντικειμενικότητα, πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐπιειμένης ἐκλογικῆς ἀναμετρήσεως δημιουργούμενα προβλήματα.

Ἐξ ἄλλου, ἀναφερόμενος εἰς τὸ δημοσίευμα, ὁ κ. Παπαστεφάνου ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν πρόκειται ν' ἀσχοληθῇ μετὰ τοῦτο, διότι ὁ συντάκτης του γνωρίζει καλύτερον παντὸς ἄλλου, ὅτι δὲσα ἔγραψεν ἐδὲν εἶναι παρὰ ἀποκυήματα νοσηρᾶς φαντασίας, ἀνάξια ἀπαντήσεως.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

8 ΑΠΡ. 1967

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Κ. Τσάτσος, ἐξ ἀφορμῆς δημοσιεύματος ἀφοπῶντος τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου του κ. Ἀνέστην Παπαστεφάνου, προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις: «Πρωινὴ εφημερίς τῆς Ε.Κ. κρίνουσα ἐξ ἰδία τὰ ἀλλότρια νομίζει ὅτι αἱ φασλότητες καὶ ἡ πολιτικὴ ἀκολασία τῶν ἡμερῶν τῆς Ε.Κ. θὰ ὑπάρξουν καὶ ἐπὶ ΕΡΕ.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ ἐσχηματίσθη διὰ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὰς γνωστὰς αὐτὰς μεθόδους καὶ διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ χώρα εἰς τὴν εὐπρέπειαν, τὴν σοβαρότητα, καὶ τὴν ἀντικειμενικότητα μετὰ τὴν ὁποίαν εὐδοκίμοι αἱ Δημοκρατίαι.

Ο γνωστός διὰ τὸ ἥθος του νέος Γενικός Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης εἶναι φορεὺς αὐτοῦ τοῦ ὑψηλοῦ πολιτικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε ἐμπράκτως καὶ ἀπὸ μακροῦ ἀνεγνώρισεν τοῦλάχιστον τὸ ἥμισυ τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου τῆς πρωτεύουσας.

Εἶναι βέβαιον ὅτι μετὰ τὴν δὴν πολιτείαν του ἐν τῷ ὑπουργείῳ, θὰ ἀποδείξῃ πῶς οἱ ἀξιοὶ χειρίζονται ὑπευθύνως τὰ κοινὰ, ἀντιμετωπίζοντες μετὰ πάσαν ἀντικειμενικότητα, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐπιειμένης ἐκλογικῆς ἀναμετρήσεως δημιουργούμενα προβλήματα.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ὁ κ. Α. Παπαστεφάνου προέβη εἰς τὴν κάτωθι δῆλωσιν:

«Δὲν πρόκειται νὰ ἀσχοληθῶ μετὰ δημοσίευμα τοῦ ὁποῖου ὁ συντάκτης γνωρίζει καλύτερον παντὸς ἄλλου, ὅτι δὲσα ἔγραψεν δὲν εἶναι παρὰ ἀποκυήματα νοσηρᾶς φαντασίας ἀνάξια ἀπαντήσεως».

ΕΣΗΜΑΝΕ Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΕΡΕ, ΕΤΟΝΙΣΕΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Ο Κ. ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΣ

«ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΘΕΟΜΗΝΙΑΝ, Η ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ»

Τὴν Κυριακὴν ὠμίλησεν ἐνώπιον πολυπληθῶν συγκεντρώσεων εἰς τὸ Περίστερι καὶ τὸ Αἰγάλεω ὁ κ. Κ. Τσάτσος. Εἰς τὰς ὁμιλίαις του ὁ κ. Τσάτσος ἐτόνισεν μετὰ τῶν ἄλλων τὰ ἐξῆς:

«Ἀγωνιζόμεθα διὰ νὰ κερδίσωμεν τὰς ἐκλογάς. Καὶ κάθε ἡμέρα πού παρέρχεται αὐξάνει τὰς πιθανότητας τῆς νίκης. Ὁ ἀγὼν δὲν ἀλλάζει διότι δὲν ἀλλάζει καὶ ὁ ἐχθρὸς. Εἶναι τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον. Τὸ ὁποῖον ἐκήρυξεν ἐπανάστασιν καὶ μᾶς ἀπειλεῖ καὶ μετὰ αἰματοχυσίαν, μετὰ τὰς ἐκλογάς.

Τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον, συνέχισεν ὁ κ. Τσάτσος, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ἀπὸ τοῦ 1961 τὸ κλι-

μα τῆς ἀνωμαλίας καὶ τὸ ὁποῖον, ἂν δὲν προχωρῇ καὶ περαιτέρω, εἶναι διότι θέλει νὰ μὴ χάσῃ καὶ τὰς ψήφους τῶν ἀφελῶν συντηρητικῶν καὶ ἐθνικοφρόνων οἱ ὁποῖοι ἀκόμη τοὺς ἀκολουθοῦν.

Εὐτυχῶς ὅλα αὐτὰ, κατέληξεν ὁ κ. Τσάτσος, εἶναι εὐσεβεῖς πόθοι. Τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον θὰ ἡττήθῃ. Οἱ ὑπονομευταὶ τῶν ἑνόπλων Δυνάμεων, δὲν θὰ λάβουν ἀμνηστευσιν καὶ θὰ δικασθοῦν. Ὁ τόπος μετὰ τὴν τριετὴν κεντρώαν θεωρησίαν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ τῆς δημιουργίας.

Ἡ ὥρα τῆς ΕΡΕ ἐσήμανε καὶ πάλιν».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

4 ΑΠΡ. 1967

11 ΑΠΡ. 1967

19

ΕΘΝΙΚΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ!

Πώς έδυσφημήθη ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Έκατοντάδες χιλιάδες αντίτυπα του περιλαλήτου «Έγκολπίου Κουτσοχέρα» δαπάναις του Κράτους

Σταθμών εις την ιστορίαν της παγκοσμίου πολιτικής φαυλότητος είχε χαρακτηρίσει ο ύπουργός Δικαιοσύνης κ. Κ. Τσάτσος την υπόθεσιν του «Έγκολπίου Κουτσοχέρα» — διά του οποίου έδυσφημήθη εις τόν στρατόν και τὰ σώματα Άσφαλείας ο πρωθυπουργός της οκταετίας κ. Κ. Καραμανλής. Και ο χαρακτηρισμός αυτός επληθύνεσε πλήρως, αποκαλυφθεισών των βαρυτάτων εν προκειμένω ευθυνών της κυβερνήσεως Παπανδρέου και των κομματικών οργάνων της εις τόν κρατικών μηχανισμόν.

Συγκεκριμένως επεβεβαιώθη δτι: Το «Έγκλημα Κουτσοχέρα» — διά του οποίου έγινε το κακόπιστος και δυσφημητική κριτική της λύσεως του Κυπριακού και της άσκηθείσης επί του εθνικού θέματος πολιτικής υπό των κυβερνήσεων Καραμανλή — εξετυπώ-

θη δαπάναις του δημοσίου διά κονδυλίων του ύφυπουργείου Τύπου. 2) Το «Έγκολπίον Κουτσοχέρα» εξετυπώθη εις 250.000 περίπου αντίτυπα τα οποία διενεμήθησαν «βάσει οδηγίων του ύφυπουργείου Τύπου». 3) Πέραν των αντίτυπων αυτών που έχρησιμοποιήθησαν διά κομματικήν προπαγάνδαν εις το έσωτερικόν, εξετυπώθη και άγνωστος αριθμός αντίτυπων εις την άγγλικήν και γαλλικήν προφανώς διά την δυσφήμισιν των κυβερνήσεων Καραμανλή εις το έξωτερικόν.

Βάσει στοιχείων αποδεικνύεται ότι ή γιγαντιαία κομματική επιχείρησις του «Έγκολπίου Κουτσοχέρα» εξεπορεύθη από το ύφυπουργείον Τύπου (ύφυπουργός τότε ο κ. Δ. Μυλωνάς) διεδραμάτισε δε ρόλον πρωταγωνιστού εις

αυτήν ο γεν. διευθυντής του ύφυπουργείου κ. Γ. Καβουνίδης ο οποίος και σήμερα κατέχει την θέσιν αυτήν.

Συγκεκριμένως: Την 2αν Δεκεμβρίου 1964 ο γεν. διευθυντής του ύφυπουργείου ενέκρινεν έγγραφως και έδωσεν έγκολήν εις την άρμοδιαν διέθυνσιν να εκτυπωθούν 30.000 αντίτυπα του έγκολπίου.

Την 29ην του ίδιου μηνός ο κ. Γ. Καβουνίδης δίδει έγγραφως προς την ίδιαν διέθυνσιν του ύφυπουργείου Τύπου έγκολήν να εκτυπωθούν έτερα 20.000 αντίτυπα του κομματικού έντύπου.

Άλλά εκρίθη ότι ο αριθμός των 50.000 αντίτυπων δεν ήτο έ-

→ Εις την 7ην σελ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

11 ΑΠΡ. 1967

19

Η Ε.Κ. ΜΟΝΟΝ ΑΝΑΡΧΙΑΝ ΚΑΙ ΑΝΩΜΑΛΙΑΝ ΘΑ ΦΕΡΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Ο ύπουργός Δικαιοσύνης κ. Κων. Τσάτσος ώμίλησε χθες εις Δάφνην ενόψει πυκνής συγκεντρώσεως των κατοίκων του δήμου. Ο κ. Τσάτσος έτόνισε μεταξύ άλλων ότι όσοι επιθυμούν την ομαλήν εξέλιξιν, την ήσυχίαν και την τάξιν, πρέπει να ψηφίσουν την ΕΡΕ. Διότι ή Ε.Κ. θα φέρη την άνωμαλίαν και την αναρχίαν. Παρετήρησε δε ότι υπό τους ώραίους λόγους του υιού του άρχηγού της Ε.Κ., κρύπτεται ή επανάστασις με όλας τας δραματικάς συνεπείας της διά την οικονομίαν της χώρας, την ασφάλειαν και την ελευθερίαν του έλληνικού λαού.

→ Έκ της 1ης σελ.

παρκής διά την αποτελεσματικήν δυσφήμισιν των αντιπάλων του κ. Παπανδρέου. Ο συγγραφέυς μάλιστα του Έγκολπίου βούλευ της της Ε.Κ. κ. Κουτσοχέρας εισηγείται την έκτύπωσιν και άλλων 200.000 αντίτυπων αυτού. Αί άρμοδιότητες όμως του γεν. διευθυντού του ύφυπουργείου δεν έκάλυπτον την νέαν φάσιν της κομματικής επιχειρήσεως και έχρηστάθη ή έγκρισις του ύφυπουργού ο οποίος διά πρώτην φοράν την 31 Δεκεμβρίου 1964 πληροφορείται την υπόθεσιν του Έγκολπίου. Διά να μη ύστερήσῃ δε εις συμμετοχήν εις το κομματικόν όργιον, όχι μόνον έγκρίνει την έκδοσιν των προσθέτων 200.000 αντίτυπων, αλλά και διατάσσει την έκτύπωσιν του Έγκολπίου εις την άγγλικήν και την γαλλικήν.

Την απόδειξιν ότι ή υπόθεσις του Έγκολπίου εξεπορεύθη από το ύφυπουργείον και ότι την πρωτοβουλίαν διά την έκτύπωσιν του είχε ο νύν γεν. διευθυντής κ. Καβουνίδης παρέχει ο ίδιος εις έκθεσιν του υπό ήμερομηνίαν 31 Δεκεμβρίου 1964 προς τόν ύφυπουργόν κ. Μυλωνά. Έγγραφον επί λέξει ο κ. Καβουνίδης εις την έκθεσιν του:

«Μερίμνη της ύπηρεσίας μας εξέδωθη το συννημένον φυλλάδιον υπό τόν τίτλον «Τό ιστορικόν της Κύπρου», του βουλευτού Άθηνών κ. Ι. Π. Κουτσοχέρα. Ούτος θεωρεί ότι χρήσιμος θα ήτο νέα ανατύπωσις δι' εύρυτάτην διανομήν

του ως άνω φυλλαδίου και δι' εις 200.000 αντίτυπα, το μεγαλείτερον μέρος των οποίων δύναται να διαθέσῃ ο ίδιος εις οργανώσεις, ιδιώτας κλπ».

Ο κ. Μυλωνάς ενέκρινε την έκτύπωσιν και την σχετικήν δαπάνην. Άλλά και ενέκρινεν όπως ο ίδιος ο κ. Κουτσοχέρας αναλάβη την διάθεσιν του Έγκολπίου, προφανώς διότι δεν έκρινεν ότι το ύφυπουργείον Τύπου είναι καταλληλότερον να επιλέξῃ τοὺς αποδέκτας του Έγκολπίου ώστε ή δυσφημητική έκστρατεία να είναι πλέον αποτελεσματική. Το έργον της καθοδηγήσεως της εν λόγω κομματικής έκστρατείας ο κ. Μυλωνάς ανέθεσεν εις τόν κ. Καβουνίδην, ως προκύπτει από τας έκδοθείσας υπό αυτού εν συνεχείᾳ διαταγάς. Διέτασεν επί λέξει έγγραφως ο κ. Καβουνίδης την ύπηρεσίαν του ύφυπουργείου που εξέδωσε το Έγκολπίον:

«Έκ των έκτυπωθέντων 213.000 αντίτυπων παραδώσετε εις τόν βουλευτήν κ. Κουτσοχέραν 195.000 αντίτυπα τα οποία θα διανεμήν ούτος συμφώνως προς γενομένην μεθ' ήμών συνεννόησιν».

Τό σχόλια περιττεύουν. Τόν λόγον έχει πλέον ο ύφυπουργός Τύπου κ. Κ. Ράλλης.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

12 ΑΠΡ. 1967

19

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ
ΤΟΝ Κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΝ

Τόν ύπουργόν Δικαιοσύνης κ. Κ. Τσάτσον έπεσκέφθη χθές, παρουσία καί του γενικού γραμματέως κ. 'Αν. Παπαστεφάνου, τό Διοικητικόν Συμβούλιον τής 'Εθνικής 'Ενώσεως Δικηγόρων, τό όποιον του εξέφρασε τήν εύγνωμοσύνην τών δικηγόρων διά τό άμέριστον ενδιαφέρον του υπέρ αὐτῶν μικρόν δείγμα του όποιου ύπῆρξαν τά προσφάτως παρ' αὐτοῦ ληφθέντα καί εξαγγελθέντα μέτρα.

'Εξ άλλου, ἡ 'Εθνική 'Ενωσις Δικηγόρων απέστειλε πρὸς τόν ύπουργόν Δικαιοσύνης κ. Κ. Τσάτσον τηλεγράφημα, διά του όποιου έκφράζει τήν θαυτάτην εύγνωμοσύνην του δικηγορικοῦ Σώματος, διότι από τῶν πρώτων ἡμερῶν τής ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του καί βοηθούμενος υπό του νέου γεν. γραμματέως του ύπουργείου κ. 'Αν. Παπαστεφάνου επέδειξε τήν πασίγνωστον πρὸς τό Σῶμα ἀγάπην του καί κατανόησιν τῶν αἰτημάτων του.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

12 ΑΠΡ. 1967

19

ΕΧΟΜΕΝ ΔΕΙΓΜΑ

Ὁ ύπουργός τής Δικαιοσύνης κ. Κ. Τσάτσος τό εἶπε μέ τήν σαφήνειαν, ἡ όποία τόν διακρίνει:

«'Εάν ἡ "Ενωσις Κέντρου», εἶπεν, «ἐπικρατοῦσεν εἰς τὰς προσεχείς ἐκλογάς θά φέρῃ τήν ἀνωμαλίαν καί τήν ἀναρχίαν».

Τά δσα ἔφερεν, όταν ἐπεκράτησε, τό 1964, εἰς τὰς ἐκλογάς καί μάλιστα, χωρίς τήν ύπαρξιν τότε οὔτε του σημερινοῦ φανατισμοῦ καί τής τήσῃς ἐξαρτήσεως τής Ε.Κ. ἀπό τήν "Α.Κ.ραν "Αριστεράν, οὔτε του κ. Α. Γ. Παπανδρέου μέ τά γνωστά ἐπαναστατικά ἢ, μάλλον, ἀναρχικά κηρύγματα, αποτελοῦν ἀρκετῶν δειγμάτων περί του τί περιμένει τόν τόπον αὐτόν ἐάν καί πάλιν ἐπικρατήσῃ. Καί ὄχι μόνον τοὺς ἀντιπάλους τής, ἀλλά καί τοὺς ὁπαδοὺς τής. Διότι καί αὐτοὶ θά ταφοῦν υπό τό ἐρείπια τής 'Ελλάδος.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

15 ΑΠΡ. 1967

Ο... ΛΕΩΝΙΔΑΣ

'Αμέσου ενδιαφέροντος θέμα εἶναι τί θά γίνη τώρα μέ τόν ἀξιώτιμον κ. Α. Γ. Παπανδρέου. Ἀπό τής χθές ἔχασε τήν βουλευτικήν του ἀσυλίαν. Ἐρωτᾶται: θά σπεύσῃ σήμερον εἰς τόν 'Ανακριτήν, ὁ όποιος τόν ἔχει καλέσει ν' ἀπολογηθῇ διά τήν κατηγορίαν τής ἐσχάτης προδοσίας; Γενναία πράξις θά εἶναι νά σπεύσῃ σήμερον ἑνώρις τό πρωί.

'Ανεξαρτήτως του τί θά συμβῇ, εἰ συνεχεῖα. 'Αν, δηλαδή, ὁ ύπουργός τής Δικαιοσύνης κ. Κ. Τσάτσος, φιλόσοφος καί θυμόσοφος ὅπως εἶναι, ἀποφασίσῃ νά εἰσηγηθῇ εἰς τό πρότον Ὑπουργικόν Συμβούλιον τήν ἔκδοσιν πράξεως ἀναστελλούσης τήν δίωξιν — τής πράξεως, δηλαδή, τήν όποιαν... μέσω Σουηδοῦ δημοσιογράφου ἐξελιπάρησε προχθές ὁ κ. Ἀνδρέας. Λέγει, σημειωτέον, ὁ ἴδιος, τό λέγει καί ὁ στοργικός του πατήρ, τό λέγουν καί οἱ φίλοι των, ὅτι, ἐάν ἡ δίωξις δέν ἀνασταλῇ, ἐάν συμφωνία ἀνακριτοῦ καί εἰσαγγελέως ὀδηγηθῇ ὁ κ. Ἀνδρέας εἰς τὰς φυλακάς, θά γίνη ἥρως καί μάρτυς τής «Δημοκρατίας». Ἐπομένως: καί τό νά παρουσιασθῇ σήμερον εἰς τόν 'Ανακριτήν καί τό νά ἀποσύρῃ τήν ἱκεσίαν, δέν θά εἶναι μόνον πράξεις γενναίας. Ἀλλά καί πράξεις συμφέρουσai εἰς τήν «Δημοκρατίαν». Καί εἶναι καιρός νά ἐπιδείξῃ κάποια γενναϊότητα ὁ καθημερινῶς ἐπικαλούμενος τὰς... Θερμοπύλας κ. Λεωνίδας. Καί νά προσφέρῃ καί κάποια θετικήν ὑπηρεσίαν εἰς τήν «Δημοκρατίαν».

14 ΑΠΡ. 1967

19

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ
ΤΟΝ Κ. Κ. ΤΣΑΤΣΟΝ

Τόν ύπουργόν τής Δικαιοσύνης κ. Κ. Τσάτσον, παρουσία του γενικού γραμματέως κ. Α. Παπαστεφάνου, έπεσκέφθησαν τά διοικητικά συμβούλια τῶν συλλόγων συνταξιούχων δικηγόρων καί συμβολαιογράφων, συνοδευόμενοι υπό πλείστον μελῶν αὐτῶν καί τόν πύχαριστήσαν διά τό ἐπιδειχθέν ενδιαφέρον αὐτοῦ καί τής Κυβερνήσεως διά τήν τακτοποίησιν τῶν ἀπασχολούντων τὰς τάξεις των θεμάτων. Ὁ κ. ύπουργός διεβεβαίωσε τοὺς ἐκπροσώπους ὅτι ἀντιμετωπίζει μέ στοργήν τήν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων των, συμφῶνως καί πρὸς τὰς ἀπόψεις του προέδρου τής Κυβερνήσεως κ. Παν. Κανελλοπούλου.

ΟΜΙΛΙΑΙ
ΤΟΥ Κ. ΤΣΑΤΣΟΥ

Τήν προσεχῇ Κυριακὴν καί ὥραν 11 π.μ. θά ὁμιλήσῃ ἀπὸ τὰς γραφεῖας ΕΡΕ Ν. Ἰωνίας, ὁδὸς Ἡρακλείου 5, ὁ ύπουργός Δικαιοσύνης κ. Κ. Τσάτσος.

Ἐπίσης τήν αὐτὴν ἡμερομηνίαν καί ὥραν 12η μεσημερινήν ὁ κ. Τσάτσος θά ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς κατοικοὺς Νέου καί Π. Ἡ. ρακλείου ἀπὸ τὰς Γραφεῖς ΕΡΕ (πλατεία Σταθμοῦ).

ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΤΗΣ 'ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ (Ώρα 7,30 έσπερινή εις τὸ θερινὸν κινηματοθέατρον «Ὁρφεύς»)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β

Αριθμὸς φύλλου 472

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1,50

ΠΡΩΪΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1965

Γραφεῖα Τυπογραφίας

Δαγκλή 12 τηλ. 86-77

= ΙΩΑΝΝΙΝΑ =

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ο.Γ.Α.

Ο ΠΑΠΑΤΖΗΣ

Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου «Δημοκράτης»

ΕΝΝΟΕΙ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπιβεβαιώη συνεχῶς τὴν ἰδιότητα τοῦ Παπατζῆ. Ἐπιμένει.

Διατὶ ὅμως; Τοῦ τὴν ἔχουν ἀναγνωρίσει ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, τὴν ἔχει παραδεχθῇ ἡ πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Πρὸς τί λοιπὸν ἐπιμένει; Εἶναι θέμα διὰ ψυχχαναλυτικὴν ἔρευναν. Εἶναι ἴσως ἐκεῖνο ποὺ ὀνομάζουν «ἔξισ δευτέρου φύσεως». Ἡ ἴσως ἐκεῖνο τὸ ἄλλο: «Τὴν φύσιν φησὶν ἀδύνατον». Πάντως κατὰ τὸ περίεργον συμβαίνει μὲ αὐτὸν τὸν χαριτολογούντα ἐπιτόλαιον ἐσχατόγηρον: Δὲν ἐννοεῖ νὰ λησμονηθῇ ὁ παπατζηδισμὸς του. Πέραν αὐτοῦ ἐννοεῖ νὰ ἐπισημαίνεται, ἐννοεῖ νὰ διαλαλῇται.

Αὐτὸ συνέβη πρὸ ἡμερῶν πάλιν.

ΤΗΝ παρελθούσαν Τρίτην, διεκκριμένος δημοσιολόγος, ὁ κ. Σάββας Κωνσταντόπουλος, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸν «Ἐλεύθερον Κόσμον» τῶν Ἀθηνῶν, ἄρθρον περὶ τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως Κανελλοπούλου. Ἐπεσήμανε ὅτι διὰ νὰ ἀναδῇ ὁ κ. Κανελλοπούλου τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας εἰς στέλεχος πρώτης γραμμῆς τῆς ΕΡΕ καὶ διὰ νὰ δεχθῇ ὁ ἐπὶ ὀκταετίαν ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ διὰ τὴν κατὰ τὴν ἀνωτάτων διεθνῶν θέσεων, νὰ ἀναλάβῃ τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἐσήμεινε ὅτι ἡ ΕΡΕ ἀπέδιδε ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸν γεωργικὸν τομέα, εἰς τὴν τύχην τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου.

Καὶ ὁ κ. Σάββας Κωνσταντόπουλος ὑπέδειξε καὶ μερικὰ μέτρα, ἴσως προϊόν σκέψεώς του, ἴσως προϊόν πληροφориῶν τὰς ὁποίας εἶχε περὶ τῶν προθέσεων τῆς κυβερνήσεως. Καὶ πρῶτον ἐκ τῶν ὑποδειχθέντων μέτρων ἦτο ἡ αὔξησις τῶν συντάξεων τοῦ ΟΓΑ, τῶν συντάξεων τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου.

Ἐπέδειξε καὶ ἐξήγησεν ὅτι ἡ ἀνοδος τῶν τιμῶν εἶχε

μειώσει τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν συντάξεων. Ἐπέδειξε ὅτι ἡ ΕΡΕ, ἡ ὁποία εἶχε δώσει αὐτὰς τὰς συντάξεις ἔπρεπε νὰ προφθάσῃ μέσα εἰς δύο μῆνας, ποὺ θὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν, νὰ ξαναδώσῃ εἰς αὐτὰς τὴν παλαιὰν τὴν ἀξίαν. Ἐπρεπε νὰ προφθάσῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποιο ὁ κ. Γ. Παπανδρέου δὲν εἶχε προφθάσῃ νὰ κἀνῃ εἰς 20 μῆνας, ὅταν ἐν τούτοις ἐπρόφθανε νὰ διπλασιάσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν δικαστικῶν καὶ νὰ διπλασιάσῃ γενικῶς τὸ ὕψος τῶν κρατικῶν δαπανῶν...

ΚΑΙ πρὶν ἀλλέτωρ φωνήσῃ τρεῖς, πρὶν παρῶσιν ἡμεῖς τρεῖς, δηλαδὴ προχθὲς τὴν Παρασκευὴν, ὁ Γ. Παπανδρέου ἀνηγγείλει ὅτι μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἀν' Ἑλλάδα εἰς τὴν ἐξουσίαν, θὰ διπλασιάσῃ τὰς ἀγροτικὰς συντάξεις. Ἡ ἐπελθούσα αὔξησις τῶν τιμῶν, εἴπε, καθιστᾷ ἀπαραίτητον τὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων. Θὰ εἰσαγάγῃ νόμον καὶ θὰ τὰς αὔξησιν.

Καὶ ἡσχάσας ἔτσι τὴν συνειδήσιν του μὲ μερικὰ «θά», βέβαιος ὅτι μὲ μερικὰ «θά» ἐκατοποίησε τὴν θέσιν του ἐναντι τῶν κορόιδων τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, ἀνέμενεν ὑπερηφάνως εἰς τὴν ἀνετον θύαν τοῦ Καστρίου τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ μοχθοῦντος πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου!

ΑΛΛΑ ὁ ἀναίσθητε Παπατζῆ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος ἄχουρα παράγει, ἀλλ' ἄχουρα δὲν τρώγει. Καὶ διερωτᾷται: Ἐκιδέονται πανίσχυρος, μὲ μίαν μικρὰν διακοπὴν ἀπὸ τῆς 5ης Νοεμβρίου 1963 μέχρι τῆς 15ης Ἰουλίου 1965. Χρήματα εἶχε εὖρει πολλὰ εἰς τὰ ταμεῖα καὶ τὰ ἐδαπάνησεν ὅλα. Ἐδαπάνησεν πολλὰ περισσότερα τυπώνοντας καὶ πολλὰ χαρτονομίσματα. Ἐδιπλασιάσας σχεδὸν τὰς δαπάνας τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Καραμανλῆ. Μὰ ἐπὶ τὸσον καιρὸν, ἐπὶ 20 μῆνας δὲν τὸν ἐσκέφθη τὸν ἀγρότην νὰ τοῦ αὔξησιν τὴν σύνταξίν του; Μήπως δὲν

εἶχε χρήματα; Ἰσως ἀφοῦ τόσα ἐκατομύρια καὶ δισεκατομύρια ἐδαπάνησεν. Μήπως δὲν εἶχαν ἀνέβῃ αἱ τιμαὶ ὅταν ἔπρεπε τὸν Ἰούλιον τοῦ 1965; Εἶχαν ἀνέβῃ περίπου εἰς τὰ σημερινὰ τῶν ἐπίπεδα. Μήπως δὲν εἶχε χρόνον; Εἶχε ἀφοῦ πανίσχυρος ἐκυβέρνησεν ἐπὶ 20 μῆνας, καὶ ἀφοῦ ἐπρόφθασεν νὰ κάμῃς πλεῖστα ἄλλα μετὰ τῶν ὁποίων καὶ διπλασιασμοὺς διαφόρων μεγάλων μισθῶν.

Πῶς, λοιπὸν, μπορεῖς σήμερα νὰ τὸ σκέπτεσαι; Σήμερα ἀφοῦ ὁ Σάββας Κωνσταντόπουλος σχεδὸν προανήγγειλε τὴν αὔξησιν τῶν ἀγροτικῶν συντάξεων; Σήμερα ὅποτε εὐρισκόμεθα εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν; Σήμερα ὅποτε χρεωκόπησαν τὰ οἰκονομικά; Πῶς καὶ διατὶ κ. Παπανδρέου δὲν ἐσκέπτετο τὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων μας, ὅταν μπορούσες νὰ τὴν κἀνῃς καὶ τὴν ἐσκέρτηκες τώρα ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ τὴν κάμῃς, ἀλλὰ μπορεῖς μόνον νὰ τὴν ὑποσχεθῇς; Πῶς καὶ διατὶ ἐδιπλασιάσας τοὺς ἤδη ὑψηλοὺς μισθοὺς τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν βουλευτῶν καὶ δὲν ἐδιπλασιάσας τὶς ἰδικές μας χαμηλὰς συντάξεις; Πῶς καὶ διατὶ μόνον σήμερα μᾶς δίδεις ὑποσχέσεις στολισμένας μὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ ἱστορικά σου «θά»;

Πῶς καὶ διατὶ;

ΑΤΤΑ θὰ διερωτηθῇ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος, ὁ ὁποῖος δὲν τρώγει ἄχουρα. Αὐτὰ θὰ διερωτηθῇ κάθε ἀγρότης, ποὺ ἔχει πέντε παράδες μυαλό...

Καὶ εἰς τὸ τελικὸν «πὼς καὶ διατὶ» θὰ δώσουν μοιραίως μίαν ἀπλουσιότητα ἀπάντησιν:

Διότι καὶ ὁ σημερινὸς Γεώργιος Παπανδρέου, εἶναι ὁ αἰώνιος καὶ ἀθεράπευτος Παπατζῆς. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἰς ὅλα ἐδίηκε καὶ εἰς τίποτε δὲν ἐπίστευε. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ὅπως οἱ ἀνέντιμοι ὁμιλοῦν συνεχῶς περὶ τιμιότητος, ἐπανειλημμένως ἔκαμε ἐντόνους ἀντιδημοκρατικὰς

πράξεις, ἀλλ' ἐπανειλημμένως ὕβρισε τὴν Δημοκρατίαν. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὸ 1951 ἦτο ὑπουργὸς Συντονισμοῦ τοῦ Πλαστήρα, καὶ τὸ 1952 εὐρέθη βουλευτὴς τοῦ Πατάγου. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐσταδιοδρόμησε ἐν μέσῳ τριμερῶν ἐρώτων, χαριτωμένων λογοπαιγνίων καὶ ἐλαφιστῶν γεμιμάτων. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἦτο νὰ ἀλλάξῃ εἰς τὰ 70 τοῦ χρόνια, ὅταν ἀνῆλθεν πανίσχυρος εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὅτι εἰς τὰ 80 τοῦ χρόνια ἦσαν κατῆλθεν ἀνίσχυρος ἀπὸ αὐτὴν, διαλυθεὶς ἀπὸ τὴν ἐπιτολαιότητά του καὶ τὸν ἀπεσιδηγητὸν νῆόν του. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀπὸ τὴν φτιασιά του εἶναι παπατζῆς, ποὺ δηλαδὴ ἀπὸ τὴν φτιασιά του ξεγελά τὸν κόσμον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ πολιτικῶς.

ΑΛΛΑ διὰ νὰ ἀκριβολογήσωμεν ὀφείλομεν νὰ ἐπιστημονώμεν ὅτι ἔχει δύο διαφορὰς ἀπὸ τοὺς συνηθισμένους παπατζῆδες:

Ἡ μία ὅτι εἶναι χαριτωμένος καὶ τὰ λέει ὁραῖα. Καὶ αὐτὸ τὸν βοηθεῖ εἰς τὴν ἐπιτέλειν τοῦ παπατζηδικοῦ του ἔργου.

Ἡ ἄλλη, ὅτι εἶναι τόσο ἐντονα παπατζῆς, ὥστε τὴν ἰδιότητά του αὐτὴν, αἰσθάνεται ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην κάθε τόσο νὰ τὴν ἐπιβεβαιώη θεαματικά... Ὅπως συνέβη μὲ τὰς ἀγροτικὰς συντάξεις τὰς ὁποίας ἐπὶ τὸσον καιρὸν, ποὺ εἶχε δύναμιν ἔγραψε στὰ παλὰ του παπούσια, καὶ τὰς ὁποίας ἐθυμῆθηκε τώρα ποὺ δὲν ἔχει δύναμιν... Καὶ αὐτὸ δὲν τὸν βοηθεῖ βέβαια εἰς τὴν ἐκτέλειν τοῦ παπατζηδικοῦ του ἔργου.

Διότι μὲ τὰς πολλὰς ἐπιβεβαιώσεις τοῦ παπατζηδικοῦ, τὸν ἐγνώρισαν πλέον τὸν κ. Παπανδρέου ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ ἔχουν πέντε παράδες μυαλό...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ Τ

Χρονικό

Σαν σήμερα...

- Το 1810.— 'Ο λόρδος Βύρων αποπειράται να διασχίση κολυβών το από 'Αβύδου εις Σηστόν στενόν, όπως ο θρυλικός Λέανδρος της αρχαιότητος, άλλ' αναγκάζεται να παραιτηθή του σχεδίου του, διότι η θάλασσα ήτο εξαιρετικώς ψηχρά.
- Το 1899.— Δημοσιεύεται το ψηφισθέν Σύνταγμα της Κρητικής Πολιτείας.
- Το 1956.— 'Ο στρατός της Χάρτινγκ εξαπολύει εις την Κύπρον αεροϊαν έκστρατείαν εναντίον της Ε. Ο.Κ.Α.

Ανέκδοτα

- Ένας νεαρός του 'Ανατολικού Βερολίνου παρουσιάζεται στην επιτροπή για διαβατήριο. Θέλει να φύγη. Του λένε πως πρέπει να δουλέψη για το κόμμα και θα πάρη την άδεια. 'Ο νεαρός γράφεται στην νεολαία του κόμματος, δουλεύει για το κόμμα, υπεραιμνείται της πολιτικής του και ξαναπαρουσιάζεται στην επιτροπή.
- Πρέπει να δουλέψης κι άλλο του λένε.
- Την τρίτη φορά που παρουσιάζεται του δηλώνουν τὰ ίδια.
- Πρέπει του λένε, να δουλέψης για το κόμμα, όπως δουλεύαν όλοι οι ήγέται που βλέπεις εδώ τις φωτογραφίες τους.
- Δουλεύαν πολύ αυτοί;
- Πάρα πολύ.
- Τότε δώστε τους άδεια να φύγουν για να μη φύγω

Η Ποιητής

Με μιάν άσίσαστη μανία...

Με μιάν άσίσαστη μανία να θέλω τι μου λείπει,
να θέλω ό,τι μου κράτησες κρυφά,
κι έτσι να δέγνομαι μ' αυτό το μάταιο καρδιοχτύπι.
Στά μάτια σου την τρέλα να ρουφώ.

Τι θ' απογίνω, αγαπημένε, που θα σε ζητήσω;
"Άλλοτε οι μέρες φεύγουνε στην προσμονή σου σκιές.
Αιώνες καρτερώντας σε μπορούσα να διανύσω,
με τ' όνειρό σου οι πίκρες μου γλυκές.

Πού νάσαι; Τι ν' απόμεινε από να το ζητήσω;
που νάσαι το στεγνό μου αυτό αγαθό;
"Ω, δεν μπορεί μια δολόκληρη ζωή γι' αυτό να ζήσω
και μάταια καρτερώντας να χαθώ!

Μ. ΠΟΛΥΔΟΥΡΗ

Α ΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

- "Όποιος απελπίζεται έχει άδικο.

Β. ΟΥΓΚΩ

- "Όταν ο άνθρωπος απελπίζεται ή γλώσσα του αμολιέται όπως ακριβώς και ή γάτα που νοιώθει πως θα νικηθή, χιμιάει στο σκύλο.

ΣΑΛΛΗ

- Τις πιο πολλές φορές οι γενναιότερες πράξεις και τα ωραιότερα έργα, χρωστούν την ύπαρξή τους στην απελπισία.

ΡΙΣΠΙΕΝ

- Αυτός που σε ηλικία έξι ήντα χρονών παντρεύεται μια μικρή όμορφη κοπέλλα, μοιάζει με τον αγοράμιο έγκλειστο που αγοράζει έκλεκτα βιβλία για να διαβάσουν οι φίλοι του.

Α. ΡΙΧΑΡΝΤ

ΕΠΡΟΤΙΜΗΣΑΝ
ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

ΕΥΘΥΜΑ

- 'Ο λόγος 'Ελεξυπτωτίστων έχει γυμνάσια. 'Ο εκπαιδευμένος διστάζει να πηδήσει. 'Ο εκπαιδευτής του λέει:

—Δεν είναι τίποτα. Μόλις βγής από τ' αεροπλάνο, τραβάς το αριστερό λουρί και ανοίγει το αλεξίπτωτό. "Αν δεν ανοίξη τραβάς το δεξιό. "Αν κι αυτό δεν ανοίξη, τραβάς το μεσαίο, όποτε θ' ανοίξη όπωσδήποτε. Θα κατέβης τότε σιγά - σιγά, θα σε πάση το αυτοκίνητο και θα σε φέρη στη βάση.

'Ο εκπαιδευόμενος αποφασίζει τελικά. πλὴν όμως δεν υπακούει κανένα από τα λουριά. Όποτε ο εκπαιδευόμενος: —Βρέ τι έπαθα, θα δῆς που θα πάω με τα πόδια στη βάση.

- Μια γοηιά σπάει το πόδι της. Πηγαίνει στο γιατρό το τακτοποιεί και της συστήνη: —Πρόσεχε μη ανεβοκατεβαίνης σκάλες. Είσαι γοηιά και χροιάζεται προσοχή.

Μετά από καιρό ή άσίσαστη

Ο κινηματο

• Τρεις Τζαίμς Μπόντ υπάρχουν ο πράκτορας 007 «Καζινό Ρουαγιάλ», Κόνερν. 'Ο Πήτερ Σέλλερς, ή Ούρσαι Νταϊβιντ Νίβεν. «Η ταινία είναι πολλά ένα μόνον Τζαίμς Μπόντ», αναγγέλλει μια διαφήμιση.

Από την ζωή τ

Οι άγροτικές κατά τον μήν

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΙ

'Ο 'Απρίλης φθάνει προς τα μέσα του. Οι βροχές που τόσο τις ανέμεναν οι γεωργοί, ύψηξαν άφθονες και σιγαλινές και δεν πήγε ούτε μια σταγόνα χαμένη. 'Η διψασμένη γη τις άπερόφησε με την ήσυχια της για να αρχίσουν οι αγρότες μας εντατικά την εργασία τους. Από τον Μάρτιο ακόμα, όπου οι καιρικές συνθήκες το επέτρεπαν ήρχισαν τα προπαρασκευαστικά όργώματα των χωραφιών για τις άνοιξιακές καλλιέργειες.

Τον 'Απρίλιο με την σταθεροποίηση της καλοκαιρίας πληθαίνουν οι φροντίδες των καλλιεργητών. Μετά την προετοιμασία προχωρούν για τη σπορά, εδώ στον τόπο μας, της πατάτας, των φασιών και το φύτευμα των καρπών. Κάτω, προς τις θερμότερες περιοχές, οι εργασίες αυτές έγιναν ενωρίτερα, για να ριζώσουν τα φυτά πριν τα πάρη ή θερμική ξηρασία.

"Αρχισε σε ώρισμένες περιοχές με καλά χώματα ή καλλιέργεια του τριφυλλίου. Οι γεωργοί μας προτιμούν για την σπουδαία αυτή καλλιέργεια, που έγινε ή μόνη τους πηγή με τις παχύν-

Βαδίζομεν πρὸς ἐλευθέρας ἐκλογάς

ΤΟΝΙΖΕΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ ὀγκωδεστάτων συγκεντρώσεων χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Κωνστ. Τσάτσος ἐξεφώνησεν προεκλογικούς λόγους εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Νέας Ἰωνίας καὶ Ἡρακλείου Ἀττικῆς, τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα σημεῖα εἶναι τὰ ἑξῆς:

• Ὁ τόπος βαδίζει πρὸς ἐλευθέρας ἐκλογάς. Ἡ κυβερνησις θὰ πράξη τὸ πᾶν διὰ τὴν ἀσφάλισιν εἰς κάθε ἐκλογὰν τὴν ἐλευθέραν ἀσκήσιν τοῦ ἐκλογικοῦ τῶν δικαιώματος. Εἶναι γνωστὸν ὅτι χάρις εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Κέντρου, διαθέτουν οἱ Ἀριστεροὶ εὐρὺ τρομοκρατικὸν δίκτυον καθ' ἅπασαν τὴν χώραν. Τὸ δίκτυον αὐτὸ θὰ ἐξαρθρῶθῃ. Οὐδὲν δίκτυον τοιαύτης μορφῆς θὰ ἐπιτραπῇ.

• Ὁ ἐκλογεὺς θὰ προστατευθῇ ἀπὸ τὸν νόμον. Ἄν οἱ ἐχθροὶ τοῦ νόμου εἶναι σκληροί, ὁ νόμος θὰ εἶναι σκληρότερος. Θὰ μάθουν ὅλοι ὅτι ἀποκατεστάθῃ τὸ κράτος καὶ ὅτι τὸ κράτος θὰ εἶναι δημοκρατικὸν καὶ ὄχι ὀχλοκρατικόν.

Τὰ τεχνάσματα τῶν πεζοδρομικῶν ἐκδηλώσεων κανένας δὲν ἐντυπωσιάζουν πλέον. Ἡ πολιτικὴ ζωὴ θὰ γίνῃ δι' ὅλους σοβαρὰ καὶ ὑπεύθυνος.

• Ἦλθεν πάλιν ἡ ὥρα τῆς ΕΡΕ, ἡ ὥρα τῶν ἔργων καὶ τῆς δημιουργίας.

Κάθε ἐλεύθερος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος δὲν παρὰσφύρει ἀπὸ τὰ πάθη, δὲν θὰ ἐμπιστευθῇ τὴν τύχην του εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ κλονίσουν τὰ πάντα, χωρὶς νὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ δημιουργήσουν τίποτε καὶ οἱ ὁποῖοι τελικῶς θὰ καταργήσουν τὴν δημοκρατίαν, διὰ νὰ ἐγκαταστήσουν ἓνα προσωπικὸν καθεστῶς βίας καὶ αὐθαιρεσίας.

Ὁ κ. Τριανταφυλλάκος

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, Δευτέρα

«Ἀπὸ τῆς περιοδείας πού ἔχω κάμει εἰς τὴν ὑπαίθριον ἔχω πεισθῇ ἀπολύτως ὅτι αἱ προσεχείς ἐκλογαὶ θὰ δώσουν εἰς τὴν ΕΡΕ μίαν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἡ ὁποία θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ κυβερνήσωμεν τὴν χώραν μετὰ πλήρην σταθερότητα καὶ ἀσφάλειαν», ἐτόνισε χθὲς σὲ μίαν συγκέντρωσιν δυὸ χιλιάδων περίπου νέων, ὁ πρῶν ὑπουργὸς κ. Τρύφων Τριανταφυλλάκος.

Ἡ συγκέντρωσις ἐγίνε μετὰ τὴν ἐοκαιρία τῶν ἐγκαινίων τῶν γραφείων τῆς νεολαίας τῆς ΕΡΕ τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, ἔδωκε δὲ τὴν εὐκαιρία σὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις, ἀπὸ τίς ὁποῖες καὶ ἐδονεῖτο ἡ πόλις ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον ὥρες.

Ὁ κ. Τριανταφυλλάκος, πού ἦταν καὶ ὁ κύριος ὁμιλητής, ἀφοῦ ἀνέλυσε τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, ἀνεφέρθη κατόπιν καὶ στὶς ἀντιθέσεις πού παρουσιάζουν στοὺς στόχους τῶν τὰ δυὸ μεγάλα κόμματα, ἡ ΕΡΕ καὶ ἡ Ε.Κ.

Στὸ σημεῖο δὲ αὐτὸ παρήτηρε: «Τὸ κόμμα μας, ἡ ΕΡΕ, εἶναι πάντοτε φορεὺς δημιουργίας. Αὐτὸ τὸ ἔχουμε ἀποδείξει εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον καὶ μετὰ τὴν Ε.Κ., τῆς ὁποίας, ἀντιθέτως, μοναδικὸς στόχος εἶναι ἡ κατάλυσις. Ἐπιχειρεῖ ἡ Ε.Κ., πού κατηφεύεται ἀσυστόλως τὴν Δημοκρατίαν, νὰ καταλύσῃ ὁλόκληρον τὸ κράτος, πλήττουσα τοὺς θεμελιώδεις τοῦ θεσμούς!».

ΩΜΙΛΗΣΑΝ, ἐξ ἄλλου, καὶ οἱ κ.κ. Ἀθανάσιος Μίχας (τέως ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς), Κώστας Ἀποσκίτης (βουλευτὴς), καὶ Χάρης Καρατζᾶς (γενικὸς γραμματεὺς τῆς κεντρικῆς διοικήσεως τῆς ΕΡΕ).

Ὅλοι δὲ οἱ ὁμιληταὶ ἐτόνισαν ὅτι: «Οἱ νέοι πρέπει νὰ ἀγωνισθοῦν μετὰ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητά διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῆς ἀνωμαλίας, τῆς ὁποίας δημιουργοὶ εἶναι ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς Παπανδρέου».

Οἱ συγκεντρωθέντες διελύθησαν μετὰ ἀπόλυτη τάξιν.

Στὰ Ἰωάννινα

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Δευτέρα

Ὁγκωδεστάτῃ συγκέντρωσιν ἐπραγματοποίησε χθὲς βράδυ, στὸ κινηματοθέατρο «Ὁρφεὺς» ἡ παράταξι τῶν ἐθνικοφρόνων φοιτητῶν τῶν Ἰωαννίνων. Στὴ συγκέντρωσιν μετέσχε καὶ πλῆθος κόσμου πού συνερεύσε ἔξω ἀπὸ τὸ θέατρο καὶ κατέλαβε μέγα μέρος τῆς πλατείας.

Οἱ διάφοροι ὁμιληταί:

• Ἀπεδοκίμασαν τὴν ἐπιχειρουμένη διά-

βρωσιν τῆς νεολαίας ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς.

• Ἐπέκριναν τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τῶν ὁργανώσεών του, πού συνεργάζονται μετὰ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔθνους.

• Ἐχαρακτήρισαν τὴν Ε.Ρ.Ε. ὡς κυματοθραύστη τῶν ἐπιδουλών κατὰ τὸ ἔθνος.

Ἄλλοι ὁμιληταί

«Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὴν 28ην Μαΐου θὰ δώσῃ τὴν δυνατότητα στὴν Ε.Ρ.Ε. νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς ἡγεσίας» ἐτόνισε ὁ βουλευτὴς κ. Ἀθ. Τσαλδάρης κατὰ τὴν χθεσινήν ὁμιλίαν του στὸν κινηματογράφον «Μαριάννα» Βύρωνος.

Ὁ κ. Τσαλδάρης, προσέθεσε, ὅτι ὁ κ. Γ. Παπανδρέου δὲν ἤθελε τίς ἐκλογάς καὶ δι' αὐτὸ δημιουργῇ κλίμα ἀμφιβολίας διὰ τὸν θρίαμβον τῆς ΕΡΕ.

• Ὁ πρῶν ὑπουργὸς κ. Ἀθ. Δημητράτος ὁμιλῶν σὲ συγκέντρωσιν στὸ Αἰγάλεω ἐτόνισε ὅτι ἡ δημιουργία τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀσφαλίσεων τῶν ἀγροτῶν ἐγένετο ἐξ ὁλοκληροῦ κατὰ τὴν περίοδον τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπὸ τῆς ΕΡΕ.

Ἐπὶ κυβερνήσεως τῆς Ἐνώσεως Κέντρου, ὑπεγράμμισε, οἱ ἀγροτικὲς συντάξεις ὄχι μόνον δὲν ᾤξθησαν ἀλλὰ ἐμειώθησαν λόγω τῆς ἀντικαίτης οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

• Ὁ πρῶν ὑπουργὸς καὶ ὑποψήφιος τῆς ΕΡΕ στὴν Α' περιφέρεια Ἀθηνῶν κ. Γ. Μαγκάκης ὁμιλήσας τὸ Σάββατο στὰ ἐγκαινία τοῦ 1ου παρρητήματος ΕΡΕ γυναικῶν στὴν πλατεία Βάθης.

5.12.67.

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» Σελίς 11η

Αί συνεντεύξεις του κ. Κωνστ. Καραμανλή πρός τὰς ἑφημερίδας «Μὀντ» καὶ «Τάιμς»

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ κείμενον τῆς συνεντεύξεως τοῦ κ. Κ. Καραμανλή πρὸς τὴν δημοσιογραφίαν τῆς ἑφημερίδος «MONDE» τῶν Παρισίων κ. ERIC ROULEAU, ἥτις ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ φύλλον τῆς 29ης Νοεμβρίου ἐ.ξ. ἔχει ὡς ἑξῆς:

— Διατί, κύριε Πρόεδρε, μετὰ τὸς μακρὰν σιωπὴν ἐλάσατε τὴν ἀπόφασιν νὰ θέσετε τὰ προβλήματα πού τίθενται εἰς τὴν χώραν σας;

— Πιστεύω ὅτι ἡ χώρα μου διέρχεται κρίσιμους ὥρας. Πράγματι, οἱ κίνδυνοι πού προέκυψαν ἀπὸ τὸ κυριακὸν πρόβλημα εἶναι ἀπείρως σοβαρώτεροι ἀπὸ τὰς συμφερεῖς δυσχερείας τοῦ ἐν λόγω προβλήματος. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ὅλοι αἱ συνθήκαι συνήφθησαν ἐν ὁφει εἰρηνικῆς καὶ δικαίας διευθετήσεως, δεδομένου ὅτι τὰ κοινὰ συμφέροντα Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἶναι ἰσχυρότερα ἀπὸ τὰς διαφορὰς πού τὰς χωρίζουν.

— Ἡ πῶς ποῖων θέσεων νομίζετε ὅτι ἡ συμφωνία αὕτη θὰ ἡμποροῦσε νὰ πραγματοποιηθῇ;

— Οἱ Τούρκοι γνωρίζουν ὅτι ἡ φυσικὴ ἑνώσις τοῦ προβλήματος εἶναι ἡ ἑνωσις. Οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ τῆς ἰδικῆς τῶν πλευρᾶς, ἀντιλαμβάνονται ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἑνωσις χωρὶς νὰ γίνωναι λογικαὶ παραχωρήσεις πρὸς τοὺς Τούρκους. Ἐν τούτοις, τὸ πρόβλημα κατέστη ἄλυτον διότι οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ διέπραξαν τὸ σφάλμα νὰ τὸ μεταβάλουν εἰς ζητήματα ἐσωτερικῆς πολιτικῆς. Οὕτω κατέστησαν αἰχμάλωτοι τοῦ φανατισμοῦ τὸν ὁποῖον προεκάλεσαν.

— Εἴχατε διαπραγματευθῇ καὶ ὁποῖα ὑπέγραψα τὰς συνθήκας τῆς Ζυρίχης αἱ ὁποῖαι ἐγέννησαν τὴν Κυπριακὴν Δημοκρατίαν. Νομίζετε ὅτι αἱ συνθήκαι αὗται εἶναι πάντοτε ἰσχυρὴ μετὰ τὰς ἀντιθέσεις πού ἐγνώρισεν ἡ νῆσος;

— Αἱ συνθήκαι αὗται τὰς ὁποῖας ὑπέγραψα μετὰ τὴν πλήρη ἔγκρισιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, περικυβερνοῦν θεβαίως ἀσθενή σήμερον. Τοῦτο ἦτο φυσικὸν διότι συνήφθησαν ἐντός κλίματος πάθους καὶ ἀμοιβαίας δυσπιστίας. Εὐχάριστος ὅμως λησμονεῖται ὅτι παρουσάζουν καὶ μεγάλα πλεονεκτήματα: Ἡ ἀντιλήπὸν πολέμου πού ὑπῆρχεν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἀπεμακρύνθη. Ἡ Κύπρος εἶχε γίνῃ ἐλεύθερον κράτος ὕστερα ἀπὸ αἰῶνας δουλείας. Τέλος, αἱ συνθήκαι αὗται θὰ ἐπέτρεπαν τὴν ἀποκατάστασιν τιμίας ἑλληνοκυπριακῆς φιλίας καὶ νὰ ἀνοιγῇ οὕτω ὁ δρόμος διὰ τὴν γαληνιστὴν ἐξέλιξιν μίας ὁριστικῆς λύσεως τοῦ προβλήματος. Εἶναι ἀλήθεια, ἀμαρτία πού τὸ ζήτημα ἔγινε πάλιν φλέγον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καὶ ἐκτίθεται ἐπικινδύνος ἡ ποθὴ διευθέτησις.

— Κατὰ τὴν γνώμην σας, τί θὰ ἐπρεπε νὰ γίνῃ διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ παρούσα κρίσις;

— Δεδομένου ὅτι δὲν εἶμαι πληροφωρημένος ἐπὶ τῶν προσφάτων ἐξελίξεων, δὲν δύναμαι νὰ υποδείξω τὴν ἀκολουθητέαν ὁδόν, διότι θὰ ἐκινδύνευα νὰ ἐπαυξήσω τὰς δυσχερείας. Ἐν τοσοῦτῳ θὰ ἠδυνάμην νὰ συστήσω ψυχραιμίαν καὶ φρόνησιν. Οἱ Τούρκοι, ἰδιαίτερος, δὲν θὰ ἐπρεπε νὰ πολλαπλασιάζουν τὰς ἀπαιτήσεις. Ὁφείλουν πρὸ παντὸς νὰ ἀποφύγουν νὰ καταφύγουν εἰς βίαν ἵνα μὴ ἔχουν νὰ μετανοήσουν ἐπὶ μακρὸν, ἐξερχόμενοι νικηταὶ ἢ ἡττημένοι ἀπὸ τὴν δοκιμασίαν τῆς βίας. Εἶναι φανερόν ὅτι οἱ Τούρκοι προσπαθοῦν νὰ προσπορισθὺν ὄφελῳ ἀπὸ τὴν ἀνταρτικὴν κατάστασιν πού βασιλεῖ εἰς τὴν χώραν μου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, τὸ θέμα τῆς Κύπρου εἶναι ἔργον τοῦ πολιτικοῦ τῆς προβλήματος. Ἐκείνο πού ἐπιβάλλεται εἶναι ἡ ἀναχώρησις τῶν κινηματιῶν, ἐγκαίρως, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΘΑ ΔΑΥΝΑΝΤΟ ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΝ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

— Ἡμπορεῖτε νὰ μᾶς εἴπητε, κύριε Πρόεδρε, ποιοὶ εἶναι οἱ ἀληθεῖς λόγοι τῆς ἐγκαθιδρύσεως δικτατορίας ἐν Ἑλλάδι;

— Δύο παράγοντες ὡδήγησαν εἰς τὸ κίνημα: ἡ ὑπαρξὶς ὠρισμένων ἀριθμῶν φιλοδοξῶν ἀξιοματικῶν καὶ ἡ χρεοκοπία τῆς Δημοκρατίας. Ἄν ἔλειπε ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς παράγοντας τὸ κίνημα οὐδέποτε θὰ ἐλάμβανε χώραν. Διότι οὐδεὶς εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνατρέψῃ ἕνα ὑγιὲς καθεστῶς. Ἡ προαιωνία πείρα ὅλων τῶν πολιτικῶν φιλοσόφων μᾶς ἐδίδαξεν ὅτι ἡ τυραννία εἶναι ἀναποφύετος συνέπεια τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῆς Δημοκρατίας. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ δημοκρατία ἐδολοφονήθη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ ἐλευθερον καθεστῶς καὶ ὅτι οἱ συνταγματάρχαι δὲν ἔκαμαν ὅλοι παρὰ νὰ τῆς δώσουν τὴν χαριστικὴν δολὴν.

— Παρ' ὅλα ταῦτα, νομίζετε ὅτι τὸ κίνημα ἡμποροῦσε νὰ εἴχεν ἀποφευχθῇ;

— Βεβαίως ἐφ' ὅσον ὅλοι τὸ ἐβλέπαν νὰ ἔρχεται. Τυφλωμένοι ἀπὸ τὰ πάθη τῶν, ἐκείνοι πού ἡμποροῦσαν νὰ τὸ ἀποτρέψουν τὸ προέβλεψαν, ἂν ὅχι τὸ ὑπέθαλψαν. Ἄν τὰ πολιτικά κόμματα π.χ. εἴχαν φερθεῖ ὥσταν ὠρισμένοι σχηματισμοὶ ἐν Γαλλίᾳ, τὸ 1958, ὅχι μόνον θὰ εἶχον ἀποτρέψῃ τὸ κίνημα, ἀλλὰ θὰ εἶχον καταστήσει δυνατόν ἀκόμη τὴν ἀνακαίνισιν (ἀνανέωσιν) τοῦ δημοσίου βίου μας, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ λειτουργία τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀδύνατος.

— Ὑπῆρχε κατὰ τὴν γνώμην σας, κομμουνιστικὸς κίνδυνος, ὡς ὑπεστίγησαν οἱ κινηματίαι διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὸ ἐγχείρημα τῶν;

— Ἄν ὑπῆρχε τοιοῦτος κίνδυνος, ἀγνοοῦ τὴν ἑκτασίον του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἕνας ἄλλος κίνδυνος, παραδοκῶς: ἡ πολιτικὴ καὶ ἠθικὴ ἀναρχία. Γνωρίζω ἐπίσης ὅτι ἡ χώρα, συγκλονιζομένη ἀπὸ ἀγρία πολιτικά πάθη, ὡδηγεῖτο πρὸς ἀδελφοκτόνον σπαραγμόν. Οἱ Ἕλληνες τὸ παραδέχονται σήμερον, ἔστω καὶ ἂν δὲν συμφωνοῦν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὑπευθύνων.

— Ποίος, κατὰ τὴν γνώμην σας, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν κατάρτησιν τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστώτος;

— Οὐδεὶς καὶ ὅλοι. Κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν, ὁ Ταλλεϋράνδος, θέλων νὰ δικαιολογήσῃ μίαν πράξιν ἐχθρικὴν πρὸς τὸν νέον καθεστῶς εἶχεν εἶπει: «Ἡ σύγχυσις καὶ τὰ πάθη ἦσαν ὅσοι βία ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ὥστε οὐδεὶς Γάλλος ἠδύνετο διὰ τὰς πράξεις του». Τὴν διαπίστωσιν αὕτην δύναται τις νὰ ἐπαναλάβῃ εἰς τὴν συγκεκριμένην περιπτῶσιν προσθέτοντας ὅτι τὴν μεγαλύτεραν εὐθύνην φέρουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προέκλεσαν τὰ πάθη.

— Ἐν τούτοις, ὠρισμένοι ἐν Ἑλλάδι σὰς ἀποδίδουν μέρος τῆς ἐθύνης. Συγκεκριμένως διατείνονται ὅτι τὸ πραξικόπημα ἴσως νὰ μὴ ἐδημιουργεῖτο ἂν εἴχατε δεχθῇ νὰ συμμετάσχετε εἰς τὰς ἐκλογὰς πού θὰ διεξήγοντο τέλος Ἀπριλίου ἐπὶ κεφαλῇ συμπαθέως εἰς «Ἐθνικὸν Μέτωπον» πού θὰ συνήνουν τὸ Κόμμα σας τὴν ΕΡΕ, καθὼς καὶ τοὺς «Προοδευτικοὺς» τοῦ κ. Μαρ-

κελίνη καὶ τοὺς διαφωνοῦντας τοῦ Κέντρου. Τί νομίζετε.

— Πιθανόν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπέκρουσα αὐτὴν τὴν προφοράν, ἀφ' ἑνὸς διότι δὲν ἤθελα νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἤμουν πεπεισμένος ὅτι ἡ Δημοκρατία δὲν ἡμπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ ἐν Ἑλλάδι ἄνευ θαύτων μεταρρυθμίσεων. Ἄλλωστε ἀπεσυρθὴν τῆς πολιτικῆς διότι εἶχα αὐτὰς τὰς πεποιθήσεις καὶ λόγω τῆς ἀποτυχίας τῶν προσπαθειῶν μου νὰ ἐκσυγχρονίσω τὰ θέσμια.

— Πῶς κρίνετε τὴν σημερινὴν κατάσταση ἐν Ἑλλάδι;

— Ἐπικίνδυνον καὶ συγχρόνως δυσχερῆ. Δυσχερῆ, διότι δὲν εἶναι μόνον τὸ ὅζυ καὶ ἄμεσον πρόβλημα τῆς ἐξουσίας τῆς δικτατορίας. Δέον ἐπίσης νὰ προετοιμασθῶν αἱ ἀπαραίτητοι συνθήκαι διὰ τὴν ἐπάνοδον, ἄνευ κλυδωνισμῶν εἰς τὴν νομιμότητα. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ «στάσιμον κῆδ' αὐτὸς» θὰ ἐσημειναι δὲ θὰ ἀλλάξαμε μίαν ἀνωμαλίαν μετὰ μίαν ἄλλην. Εἴμαι ὅτι τὰ ἄρᾳ ἀνίσχυρος διαπιστώνω ὅτι αἱ γενόμεναι προσπάθειαι διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν κινηματιῶν, ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, δὲν συμβαδίζουν μετὰ τὴν ἀναζήτησιν τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα ὡδήγησαν εἰς τὴν κατάρρευσιν τῆς Δημοκρατίας. Ἡ κατάστασις, ἐξ ἄλλου, εἶναι ἐπικίνδυνος. Ἄν διατηρηθῇ ὑπερβαλλόντως χωρὶς νὰ προβλεπτεῖται μετὰ φρόνησιν καὶ θάρρος ἡ ἀποκατάστασις νομιμότητος, κινδυνεύει νὰ καταλήξῃ εἰς τὸν κομμουνισμὸν. Ὁ κίνδυνος αὗτος δὲν εἶναι θεωρητικός, ὡς σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶχε κινδυνεύσει δις νὰ γίνῃ τὸ Βιετνάμ τῆς Εὐρώπης. Δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμώμεται οἱ κίνδυνοι οἱ ἐξωτερικοί, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἐκτεθειμένη ἡ χώρα λόγω τῆς διεθνούς ἀπομονώσεως τῆς καὶ τῆς λεπτοῦς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως. Τὸ κυριακὸν πρόβλημα ἀποτελεῖ πρὸ σφαιρὸν παράδειγμα.

— Νομίζετε ὅτι οἱ κινηματίαι εἶναι εἰλικρινεῖς ὅταν θεβαίνουσι ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας;

— Δυστυχῶς ὅχι καὶ θὰ ἡχόμην νὰ διαφευσθῶ ἀπὸ τὰ γεγονότα. Τὸν Ἰούνιον εἶχα ἀπευθύνει ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πρωθυπουργόν τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν ὁποίᾳ τοῦ ἀνεκοίνωσα τὰς ἀνησυχίας μου σχετικῶς μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. Εἶχα τότε καταλήξει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι καταληφθέντες ἀπὸ τὸν πειρασμὸν νὰ ἐγκατασταθῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν, οἱ κινηματίαι δὲν ἔδλεπον πλέον τὴν δὴθεν ἀποστολὴν τὴν ὁποίαν εἶχαν τάξει εἰς τὸν ἐαυτὸν των. Ὁ πρωθυπουργὸς μου ἀπήντησε κατὰ τρόπον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον καθυστασιαστικόν ἀλλὰ τὰ μεταγενέστερα γεγονότα ἐπεβεβαίωσαν τὰς ἀνησυχίας μου. Πράγματι, ἡ προσπάθεια τῶν κινηματιῶν νὰ θέσουν τὸν στρατὸν ὑπὸ τὸν ἐλεγχόν των, αἱ συνεχεῖς προσπάθειαι μετὰ τὰ Ἀνάκτορα πού εἶναι ὁ ἐγγυητὴς διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν νομιμότητα, αἱ ἐκτοξεύμεναι σκωφανταὶ κατὰ τοῦ συνόλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς μίαν ἀχαλίνωτον δημαγωγίαν διὰ τὴν Κοινὴν Γνώμην, καὶ τέλος, αἱ ἐξωφρενικαὶ προθέσεις, αἱ ἀποδιδόμεναι εἰς τοὺς κινηματίας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ νέου Σύνταγματος, μὲ ὡδήγησαν εἰς τὸ βεβαῖον συμπέρασμα ὅτι δὲν εἶναι εἰς τὰς προθέσεις των νὰ ἐπαναφέρουν τὴν Δημοκρατίαν.

— Διάκεισθε ἐχθρικῶς πρὸς τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ παρόντος Σύνταγματος;

— Εἰς ἀπὸ τοὺς λόγους τῆς πολιτικῆς ἀσταθείας ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ ἀτέλεια τοῦ Σύνταγματος, τὸ ὁποῖον πολλακῶς παρεβιάσθη ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς, χωρὶς κανὲν νὰ ἐπιχειρηθῇ ὡπὸς σωθῶν τὰ προσχήματα. Αὕτη ἡ ἔλλειψις εἶναι τόσον σοβαρώτερα, καθὼς ὅσον ἡ χώρα μᾶς ἔχει ἑλλειψὶν ὑγιούς δομῆς, καὶ τὰ πάθη κυριαρχοῦν εἰς τὴν πολιτικὴν μας ζωὴν. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1963 κατέθεσα εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον ἀναθεωρήσεως τοῦ Σύνταγματος. Ἐάν οἱ ἀντίπαλοί μου δὲν συνησπάζοντο διὰ νὰ ἀποτύχῃ αὐτὸ τὸ σχέδιον, δὲν θὰ ἦσαν σήμερον εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ οὐτε οἱ συνταγματάρχαι θὰ ἦσαν εἰς τὴν Ἀρχὴν. Τὸ Σύνταγμα μᾶς, τὸ ὁποῖον ἀρμεῖται τὰ θέματα, κατὰ πρότερον αὐτὰ πού ἐπιτρέπουν τὴν ὑπὸ νόμους τῆς Δημοκρατίας, θὰ πρὸς τὰς προσορμισθῇ πρὸς τὰς πολιτικάς, κοινωνικάς καὶ οἰκονομικάς συνθήκας τῆς Ἑλλάδος. Τὸ νέον Σύνταγμα θὰ πρέπει νὰ ἀναεῶσθαι τὰς υπηρεσίας μας, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν λειτουργίαν των ἀπροσκόπτως, καὶ νὰ ἐγγυάται τὴν κυριαρχίαν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ μας. Διότι ἐν Ἑλλάδι, αἱ πολιτικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ καταχρήσεις μίας μειωμένης, κατέστρεψαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ εὐτυχίαν τοῦ συνόλου τοῦ ἔθνους.

ΠΩΣ ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΩΜΕΝ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΟΜΑΛΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

— Πῶς νομίζετε ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς μίαν ὁμαλὴν κατάστασιν;

— Διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν πραξικοπηματιῶν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν. Θὰ ἐπρεπε νὰ ἔχουν καταλάβῃ κατόπιν ἐπταμηνίαν πείρας, ὅτι δὲν ἡμποροῦν πλέον νὰ προσδίδουν ἕνα μόνον χαρακτῆρα εἰς τὸ πραξικόπημα, ὅτι δὲν δύναται νὰ δημιουργηθῇ ἕκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐμπιστροφῇ εἰς τὴν νομιμότητα, ἐμπιστροφῇ εἰς τὴν νομιμότητα, ἄνευ κινδύνου. Δὲν ἡμποροῦν ἔτι πλέον νὰ ἐπιβάλουν ἕνα Σύνταγμα, ἐξ ὅσον λέγεται βασικῶς ἀντιδημοκρατικόν. ἕνα Σύνταγμα πού θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐλέγχουν τὴν πο-

λιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας καὶ μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς νομιμότητος. Ἐάν τοὺς ἀφίσωμεν θὰ δημιουργήσιν οὖν μίαν ἐκρηκτικὴν κατάστασιν τόσον διὰ τοὺς ἰδίους, ὅσον καὶ διὰ τὴν χώραν.

Οἱ αὐτοῦργοι τοῦ πραξικοπήματος θὰ ἡμποροῦσαν νὰ ἔχουν ἀποφύγει αὐτὰς τὰς τάσεις ἐάν ἐκτὸς τοῦ Μαλαπάρετ, εἶχον μελετήσει τὸν Πλάτωνα καὶ Ἀριστοτέλην.

Εἶναι καιρὸς νὰ θέσουν τέρμας εἰς τὸ πείραμά των, διότι ἔθασαν εἰς ἀδιέξοδον. Ἀποσυρόμενοι, τῆς ἐξουσίας ἀποδίδοντες εἰς τὰ Ἀνάκτορα τὴν ἐλευθερίαν των, θὰ διηνοίγουν τὸν δρόμον εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλότητος. Τουλᾶχιστον θὰ ἠδύναντο νὰ αἰσθανθῶν ἱκανοποίησιν, ὅτι προσέφεραν εἰς τὴν χώραν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκσυγχρονίσουν τοὺς ὀργανισμοὺς τῆς καὶ νὰ ἀναεῶσουν τὴν πολιτικὴν τῆς ζωὴν.

— Ἐάν οἱ πραξικοπηματίαι, δὲν ἐγκαταλείψουν τὴν Ἀρχὴν οἰκείαν θελήσει, ποῖαν δρᾶσιν προβλέπετε;

— Θὰ ἐπεθύμουν νὰ μὴ ἀπαντήσω σ' αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν, ἐφόσον διατηρῶ τὴν ἐλπίδα ὅτι, οἱ πρωτεργαταὶ τοῦ πραξικοπήματος θὰ ἀντιληφθῶν τὸ καθήκον των καὶ θὰ ταχθῶν ὑπὲρ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν νομιμότητα ἄνευ βίας.

Ἡμπορῶ, ἐν πάσῃ περιπτώσει, νὰ σὰς θεβαίνω ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ ἐπιτρέψουν τὴν διατήρησιν τῆς δικτατορίας, ὅφ' οἵανδήποτε μορφήν καὶ ἂν εἶναι.

— Ἐάν τὸ στρατιωτικὸν καθεστῶς καταργηθῇ, ποῖαν διαδικασίαν προτείνετε διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας;

— Εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ δυσκολώτερον μέρος τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία ἦτο πάντοτε ἀσταθῆς. Ἐάν ἀναφερθῶμεν εἰς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν, θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι αἱ περίοδοι τῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως ἦσαν πολὺ σπάνιαι. Ἐάν ἀπὸ τὴν δοκιμασίαν τὴν ὁποίαν διέρχεται ἡ Δημοκρατία κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν, δὲν ἐξέλθῃ ὑγιής, ἡ Ἑλλάς θὰ συνεχίξῃ νὰ ἀντιμετωπίζῃ ἕνα σκληρὸν δίλημμα: Κομμουνισμός ἢ Δικτατορία. Κατὰ τὴν γνώμην μου, θὰ πρέπει νὰ διαδεχθῇ τὸν παρόντα κυβερνητικὸν ὁμιλον μία κυβερνήσις τιμία καὶ ἰσχυρά. Ἐνασκοῦσα ἐκτάκτους ἐξουσίας ἐπὶ τινὰ περίοδον, θὰ δημιουργήσῃ τὰς καταλλήλους συνθήκας διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Δημοκρατίας. Ἀκαταρτίστους θὰ πρέπει: 1) Νὰ κατευνάσθῃ τὰ πάθη καὶ νὰ δημιουργηθῇ πρακτικὰ καὶ ψυχολογικὰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀναδιαμόρφωσιν καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς μας ζωῆς.

2) Νὰ καταρτίσῃ τὸ νέον Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀποτελεσματικόν, χωρὶς ὅμως, νὰ εἶναι ἀντιδημοκρατικόν.

3) Νὰ ἀναδιοργανώσῃ τὴν Διοίκησιν καὶ τὸ σύστημα Παιδείας, τὰ ὁποῖα παρεμειλημένα ἀπὸ τοὺς πραξικοπηματίας, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς προηγουμένας Κυβερνήσεις, εὐρίσκονται ἐν ἀποσυνθέσει.

4) Νὰ ἐξυγιανθῇ διὰ ριζικῶν καὶ ἀντιδημοτικῶν μέτρων ἡ οἰκονομία τῆς χώρας. Ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ πρόοδος τῆς χώρας ἀπὸ αὐτὸ ἐξαρτάται. Διὰ νὰ ἐκτιμῆσθε αὐτὴν τὴν ἀνάγκην, ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν δαπάναι ἠυξήθησαν κατὰ 103% κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

5) Νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ πειθαρχία εἰς τὸν Στρατὸν καθὼς καὶ τὸ γόητρον τῆς χώρας, τὰ ὁποῖα τόσον ἐπλήγησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

6) Νὰ λυθῇ ἡ νὰ δαμάσῃ τὸ Κυπριακόν, ὥστε νὰ παύσῃ ν' ἀποτελῇ ἀπειλήν διὰ τὴν εἰρήνην.

7) Τέλος, νὰ διαταχθῇ Δημοψήφισμα καὶ κατόπιν ἐκλογαί, αἱ ὁποῖαι θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀπαρχὴ μίας νέας πολιτικῆς ζωῆς προοδευτικῆς καὶ ἐλευθερίας ἀπὸ τὰς προκαταλήψεις τοῦ παρελθόντος.

ERIC ROYLEAU

ΕΙΣ ΤΟΥΣ «ΤΑΙΜΣ»

Ἐπίσης παραθέτομεν τὸ κείμενον συμπληρωματικῶν δηλώσεων τοῦ κ. Κ. Καραμανλή πρὸς τοὺς «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου, δημοσιευθεῖσάν εἰς τὸ φύλλον τῶν τῆς 30.11.1967 καὶ ἔχον οὕτω:

— Κατ' ἀρχὴν εἶμαι κατὰ τῶν ἐπεμβάσεων εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις μας. Σήμερον ὁμῶς, ὅπου τε ἡ χώρα μου ὑποφέρει ἀπὸ μίαν βαθεῖαν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν κρίσιν, ἡ υποστήριξις τῶν φίλων καὶ συμπαθῶν τῆς καὶ πρὸ παντὸς τῆς Βρετανίας, θὰ ἦτο πλέον ἡ πολὺτιμος.

Ἡ τελετὴ λιτανεύσεως τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἀνεκοινώθη ἀρμόδιος τὸ πρόγραμμα τῆς πραγματοποιημένης κατ' ἔτος τελετῆς λιτανεύσεως τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Νικολάου προστάτου τῶν ναυτιλλομένων.

Τὸ ἑορταστικὸν πρόγραμμα προβλεπεί, σημασιοτολισμὸν τῶν ἐμπορικῶν καὶ πολεμικῶν πλοίων, ἐπαρτίαν σημαίας εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ ἀφαινοῦς ναυτοῦ, σχηματισμὸν πομπῆς, καὶ σημασιοτολισμὸν τῆς πόλεως. Εἰς τὸν ἑορτασμόν θὰ παραστῇ ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.

Εὐχαριστίαι τοῦ Δηάρχου Πειραιῶς

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Πειραιῶς ἐκφράζει τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς, εἰς ἀπαύτα τούτους προσκληθέντας καὶ προσελθόντας κατὰ τὴν ἐναρκτήριον (πρώτην) παράστασιν τοῦ ἔργου ἀνακαινισθέντος Δημοτικοῦ Θεάτρου μετὰ τὸν θάνατον τῆς Κρατικῆς Σκηνῆς καὶ τὸ ἔργον «Ταρτοῦφος» τοῦ Μολιέρου. Ὁ δῆμαρχος κ. Ἀριστείδης Σκυλίτσης, εὐχαριστεῖ ἐπίσης τὸν ἡμερήσιον, περιουσιακὸν καὶ ἐβδωδαζιὸν Τύπον ὡς καὶ πάντας τοὺς κατ' οἰκονομικὸν τρόπον συμβάλλοντας εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐν λόγω ἔργου ἐπ' ὀφελείᾳ τῆς καλλιτεχνικῆς προόδου τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΕΥΚΟ

Τὴν 11 π.μ. χθὲς ἐγένετο μέ-μεγάλῃ ἐπισημότητα εἰς τὴν Σχολὴν Πυροβολικοῦ Μεγάλου Πεύκου ἡ κατ' ἔτος τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς προστατίδος τοῦ "Ὁπλοῦ Ἀγίας Βαρβάρας. Τὴν τελετὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των Αἱ Α.Α.Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς ἀφιχθέντες δι' ἐλικοπτέρου. Παρέστησαν, ἐξ ἄλλου, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀντιστράτηγος κ. Σπαντιδάκης, οἱ ὑπουργοὶ Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπαδόπουλος, Ἐσωτερικῶν κ. Σ. Παττακός, Συντονισμοῦ κ. Ν. Μακαρέζος, Δημοσίας Τάξεως κ. Τοτόμης, Προνοίας κ. Πουλαντζᾶς, Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Ἀθανασίου, Ἐμπορίου κ. Παπαδημητράκοπουλος, Δημοσίων Ἔργων κ. Παπαδημητρίου, οἱ ὑφυπουργοὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀντιστράτηγος κ. Ζωιτάκης, Ἐμπορίου κ. Γεωργακέλλος, Βιομηχανίας κ. Κυπραῖος, ἡ ἡγεσία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Μουσικὴ τῆς Σχολῆς ἀπέδωσε τὰς τιμὰς καὶ ἐψάλλε ὁ Ἐθνικός Ὑμνος. Τὴν τελετὴν ἠυλόγησεν ὁ Μητροπολίτης κ. Ἰακώβος καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ Γ.Ε.Σ. ὑποστράτηγος κ. Δεσύρης ἀνέγνωσε τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν. Ἀνωτέρω τὸ Βασιλικὸν Ζεῦγος κατὰ τὴν ἀφιξίν του εἰς τὴν Σχολὴν Πυροβολικοῦ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΡΕΣΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΤΩΝ ΣΩΜ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἡ τελετὴ εἰς τοῦ «Μακρυγιάννη»

ΠΑΡΟΥΣΙΑ τοῦ Βασιλέως ἔ-γινε τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου, μνημόσυνον τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, πεσόντων εἰς τὰς μάχας ἐναντίον τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν Κίνημα τοῦ 1944.

Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν ἐπίσης, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κόλλιας, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Σπαντιδάκης, οἱ ὑπουργοὶ Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Δημ. Τάξεως, Παιδείας, Δικαιοσύνης, Ἐμπ. Ναυτιλίας, Ἐμπορίου, Δημ. Ἔργων, Συγκοινωνιῶν, Ἐργασίας, ὑφυπουργοὶ, ἡ ἀνωτάτη ἡγεσία τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἄλλοι ἐπίσημοι, συγγενεῖς τῶν θυμάτων καὶ πλῆθος κόσμου.

Μετά τὴν ἐπιμνημόσυνον δέσπιν, ὡμίλησεν ὁ ὑπουργὸς Δημ. Τάξεως κ. Τοτόμης, ἐπὶ τὰ ἑξῆς:

«Μεγαλεῖστε, τιμῶμεν σήμερον τὴν μνήμην πεσόντων ἡρώων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Τιμῶμεν τὴν ἐπέτειον ἡρωικοῦ καὶ νικηφόρου ἀγώνος τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιδρομῆς τοῦ Δεκεμβρίου 1944. Εἰς τὸν χρόνον αὐτὸν τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, ὁ ὁποῖος ἐπιτίθητο διὰ τοῦ αἵματος τιμὴν ἑλληνικῶν μαχητῶν τῆς Ἐλευθερίας, προσήλθομεν εὐλαδῶς, ἵνα ἀποτίωμεν φόρον τιμῆς, πρὸς τοὺς πεσόντας κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, ἀξιομαρτυρικῶς καὶ ὁπλίτας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Τὴν 4ην Δεκεμβρίου 1944, ἤρχισεν ἡ Ἐθνικὴ δοκιμασία, κατὰ τὴν ὁποῖαν, οἱ ἐπὶ πλῆθος καὶ ἐπὶ αἵματι τῆς φυλῆς μας κομ-

μουνισταί, ἐκτελοῦντες ἐπιβούλους ἐντολὰς ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀπλίσθησαν μετ' ὅσον ἐπὶ τὴν προδοσίαν καὶ ἐπετίθησαν μετ' ὀφθαλμοφανῆς ἀπειρίας καὶ ἀφθονοῦ ὀπλισμοῦ, διὰ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν δολοφονίαν τῶν ἑλλήνων. Συμμορίαις, πλῆθος, οἱ ἐγκληματισταὶ τῆς ΟΠΛΑ, ἐπαισίσαν τὰς ἐνοκλήσεις κομμουνιστικῆς ὁδοῦ, αἰτίνας ἀπεπειράθησαν τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τοῦ ἔθνους, τὸν ἀφανισμόν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς χώρας μας, εἰς τὸν ἐρυθρὸν δεσποτισμόν. Οἱ ἐρυθροὶ ἐπιδρομεῖς, ἐπέτιθησαν μετ' ἀνθρωπίνου θρησῶν καὶ μετέβαλον τὴν πατρίδα, εἰς χώραν ἐγκληματικῆς καὶ ἀτιμώσεως.

Αἱ πρωτοφανεῖς εἰς ἑκαστὴν καταστροφῆς, αἱ σφαγαὶ ἀνδρῶν θυμάτων, οἱ ὁμαδικοὶ τάφοι καὶ αἱ λεηλασίαι, συνέθετον εἰκόνα φοβερὰν, ἀγνώστου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν. Τὸ ἐπιδειχθὲν μῖσος καὶ ἡ κανιβαλικὴ θηριωδία τῶν ἐρυθρῶν ἐπιδρομῶν, κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ ὅμου, ἀποδεικνύουν, ὅτι δὲν ἦσαν Ἕλληνες οἱ ἐπιτιθέμενοι. Ὅσον μάσθαρνα ὄργανα, προδοτικῶν μηχανισμῶν, ψυχροὶ καὶ ἀδυσώπητοι ἐκτελεσταὶ ἐπιβούλων σχεδίων διαμελισμοῦ τῆς πατρίδος γῆς καὶ ἐξασφάλσεως τοῦ ἐθνικοῦ αἵσθηματος. Αἱ ἐθελοντικαὶ ἡμέραι τῆς τραγικῆς ἀντὶ τῆς δοκιμασίας, θὰ παραμείνουν ἀντί-ἐπίτλοι εἰς τὰς καρδίας ὅσων τὰς ἐξέτισαν καὶ αἱ ἐπερχόμενα γενεαί, θὰ ἀναμνησκονται μετὰ δόξης καὶ δόξης τῶν αἰσχυρῶν τῆς προδοσίας τῶν κομμουνιστῶν. Εἰς τὸν χρόνον αὐτόν, οἱ Ἕλληνες, ἀπέδειξαν διὰ τὴν ἀντιμειψίαν τῶν ἐπιδρομῶν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ δὲν πτοεῖται ἀπὸ τὴν ἀπειλήν, δὲν ὑποκύπτει εἰς τὴν βίαν.

Αἱ θυσίαι τῆς χωροφυλακῆς

Οἱ ὑπερῷοι μαχηταὶ τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, μετ' ὑποτιμωδὴ ὀπλισμῶν, μετὰ πυρομαχικὰ καὶ ἐλαττωμένη τροφὴν, ἐστάθησαν ἀλύγιστοι εἰς τὴν πλημμυρίδα τῶν κομμουνιστικῶν ὁρδῶν. Ἐταῖον ἑαυτοὺς προθύρῳ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους. Προέταξαν τὰ στήθη τῶν εἰς τὴν ἐπερχομένην λαίλαπα καὶ προέβησαν εἰς πράξεις ὑπερῶν ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας. Διὰ τῆς σθεναρῆς τῶν ἀποφάσεως, ἐπετεύχθη ἡ διατήρησις ἐδάφους τοῦ κεντρικοῦ τομέως τῶν Ἀθηνῶν εἰς ὥρας, κρίσιμους, δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπάρξιν τοῦ ἔθνους.

Εἰς τὴν ἐπακολούθησαν κατὰ μάζας ἐπίθεσιν τῶν κομμουνιστῶν διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, οἱ ἡρωικοὶ ὑπερασπισταὶ του, ἐκράτησαν τοῦτο, φρουρίον ἀπόρητον. Ἐπὶ 15 ὁλοκλήρους ἡμέρας καὶ νύκτας, ἐμάχοντο καὶ ἀνθίσταντο ἡρωμένως. Τὸ Σύνταγμα Μακρυγιάννη δὲν ἔπεσε καὶ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι ἐάν ἐπιπτε, τὴν στιγμήν ἐκείνην, θὰ ἐπιδύνατο πλῆρως τὸ προδοτικὸν ἐγχείρημα τοῦ Κομμουνισμοῦ εἰς ὅλην τὴν χώραν.

Ἡ Ἑλλὰς κατεχώρησε εἰς τὰς δόλους τῆς ἱστορίας, τὴν μάχην αὐτήν, ὡς δόξαν τῆς καὶ ὑποδειγματικὴν ἐθνικὴν κληρονομίαν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς τῆς χώρας, εἰς τὴν ὑπάρξιν καὶ τὰς πό-

λεις, ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον μάχαι σκληραὶ κατὰ τῶν κομμουνιστῶν, ἱστορικῆς σημασίας Ἀξιομαρτυρικῆς καὶ ὁπλίτας τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομικῆς Πόλεως καὶ τῆς Προσυνετακτικῆς Ὑπηρεσίας, ἐπιπτόν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐκτελεστικῶν ἐκείνων τέκνων τῆς πατρίδος, ἀνέβαινον σημαντικῶς ὥστε ἡ Ἑλλὰς σήμερον νὰ συνεχίζῃ ἐλεύθερα τὴν ἱστορικὴν τῆς πορείαν. Καὶ οὕτω ἐβραβεύθη τὸ σθένος καὶ ἐδικαιώθη ἡ θυσία τῶν ἡρωικῶν μαχητῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Δόξα καὶ τιμὴ, ἀνήκουν εἰς τοὺς ὑπερέχους αὐτοὺς Ἕλληνας, οἵτινες διὰ τὸν θαυμασιὸν παραδειγματὸς τῶν, ἐνέπνευσαν καὶ ἐμπνέουν τὴν εἰς τὰ ὑψηλὰ ἐθνικὰ ἱδανικά ἀφοσίωσιν τῶν ὑποτασσόμενων τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν. Οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν λησμονοῦν τοὺς ἀγῶνας καὶ θυσίας τῶν πεσόντων ἡρώων των. Ἐργαζόμενοι μετ' ἀφοσίωσης, ὑπηρετοῦν εὐρὸς τοὺς νόμους τοῦ κράτους καὶ ἀνὰ πάσαν στιγμήν ἀντιμετωπίζουσιν πρὸς τοὺς οἰανδήποτε κατ' αὐτὴν ἀπειλήν.

Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὑπεστήσαν πάντοτε τὴν μὴν καὶ τὸν προπληκτικὸν ἐκ μέρους τῶν ὁργάνων τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἀπτόητον τὸ ἠθικόν

Δὲν ἔχει παρέλθει χρόνος πολὺς ἀπ' οὗ ἀντιμετώπισαν καὶ πάλιν, ἐξ ἄλλου ἀνταρτικῶς κομμουνιστῆς, ὁ ἀποτειρῶνται ἐκ νέου τὴν κατάληψιν τοῦ κράτους. Ἐταπεινώθησαν. Ἐπρωπληκτικῶς καὶ ὑβριστικῶς καὶ παρὰ τὴν μεθοδευμένην προσπάθειαν τοῦ κομμουνισμοῦ νὰ κάμῃ τὸ φρόνημα καὶ ν' ἀλλοιώσῃ τὴν ἀποστολὴν τῶν, τὰ Σώματα Ἀσφαλείας διεισπύσαν ἀκμασία, μετ' ἀπτόητον τὸ ἠθικὸν δι' ἀντίστασιν εἰς τὰς ἐπιβούλους ἐνεργείας τῶν ἀναρχικῶν κομμουνιστῶν.

Εἰς αὐτὰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς, ἡ λάμψις τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, κατέστη διὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας φάρος,

διατάραξιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας εἰς τὴν χώραν. Εἰς τὴν ἐκτελέσιν τοῦ ἔργου των, οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐπιδεικνύουσιν ζήλον καὶ ἀφοσίωσιν ἀξιοθαύμαστον. Τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν ἐγένοντο, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπιλήθοντες τῶν ἱερῶν ὑποθηκῶν, τῶν πεσόντων ἡρώων των.

Οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὑπόσονται εἰς τὸ ἔθνος, τὴν διατήρησιν τοῦ πνεύματος τῆς θυσίας διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὑπόσονται, ὅτι μετ' ὑψηλὸν ἐθνικὸν φρόνημα, θὰ βαδίσουν τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, τῆς θρησκείας καὶ τῆς αἰκονο-

ΕΔ

ΕΚΔΟΤΗΣ Κ

'Από
εἰς τὴν

Ἔγκυροι κύκλοι προέβησαν γὰρ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἑλλάδος ληνοτουρκικῶν σχέσεων μετὰ εἶναι ὅτι ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἀσ-

Νέα γερμανικὴ
«ἐπίθεσις εἰρήνης»
πρὸς Ἀνατολὰς

ΒΟΝΝΗ, 4.— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας κ. Βίλλο Μπράντ ἐδήλωσε, χθὲς, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς Βόννης ἐτοιμάζεται νὰ συναφῇ διπλωματικὰς σχέσεις μετὰ ὅλας τὰς χώρας τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ὅς ἐγένετο μετὰ τὴν Ρουμανίαν. (Ἰδιαιτ. Ὑμνη.)

Τὸ Ἀνώτατον
Ναυτικὸν Συμβούλιον

Τὴν 7ην Δεκεμβρίου συνέχεται τὸ Ἀνώτατον Ναυτικὸν Συμβούλιον, πρὸς ἐξέτασιν θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητός του.

'Απγορεύθη χθὲς
ἡ κυκλοφορία
τῆς «Ἀπογευματινῆς»
καὶ «Βραδυνῆς»

Ἀρμοδίως ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπήγορεύσε χθὲς τὴν μεσημβρίαν τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων «Ἀπογευματινῆς» καὶ «Βραδυνῆς». Αὗται δὲν συμμορφώθησαν πρὸς τὰς ἰσχυρὰς ὁδηγίας περὶ κυκλοφορίας τῶν ἐφημερίδων.

Συναλλαγματικαὶ
διευκολύνσεις
διὰ τοὺς τουρίστας

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀπέφασεν ὅπως ἐξουσιοδοτήσῃ τὸ εἰς τὸ Τελωνεῖον Εὐρώων ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀνταλλάσσῃ διὰ ξένων χωρονομισμάτων τὸ εἰς χεῖρας ἀναχωροῦντων ἀλλοδαπῶν ταξιδιωτῶν ἀπομείνον εἰς δραχμὰς ὑπόλοιπον μέχρι ποσῶ 2.000 δραχμῶν κατὰ ταξιδιωτὴν. Ἡ ἐν λόγω ἀδεία ἐλήφθη ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως παρασχέθῃ εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν χώραν μας ἀλλοδαποὺς τουρίστας ἡ δυνατότης ν' ἀνταλλάσσουσιν κατὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἐξόδον τῶν τὰ ἐναπομείνοντα εἰς χεῖρας τῶν μικροποσά δραχμῶν διὰ ξένων χωρονομιστῶν. Σημειώθη ὅτι παρομοία ἐξυμπεριέτης τῶν ξένων τουριστῶν καθιερῶνται διὰ πρῶτην φορὰν.

'Απολύσεις γεωπόνων
καὶ δασολόγων

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 283156/2.12.67 ἀποφάσεως τοῦ κ. ὑπουργοῦ Γεωργίας δημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 440 Γ.Φ.Ε.Κ. τῆς 4.12.67 ἀπολυθῶσαν οἱ κατωθὶ ὑπάλληλοι ὡς ἐμπειροπῆτες εἰς τὰς διατάξεις τῆς 9/1967 Συντακτικῆς Πράξεως:

Α' Γεωπόνων. Σουμελιδῆς Ἀπ., Σμαρογίδης Γεωργ., Οικονομίδης Κων. Κυριακῆς Ἀλέξ., Κουκουλιώτης Ἰωάν., Μαστροδμήμος Ἐπαμ., Κουντάκης Γεώργ., Σελιανίτης Στυρ., Παπασημαριῶν Δημ., Σαντορινάκης Κων., Μαλούκος Γεώργ., Χανζιώτης Παν., Ζούκας Βασίλειος, Ἀντωνάκης Γρηγόριος, Νούσης Ἰωάννης, Σταμάτης Σωκράτης, Δάκκαρ Ἐλευθερία, Δήμου Ἀναστάσιος, Βρέττος Ἀλέξ., Πυρπυλῆς Ἰωάν., Ζήρας Γρηγ., Ζούκας Ἀπ., Β' Δασολόγοι: Χαλαραμπάκης Γεώργιος, Μαυροδμήμος Ἀν., Ἀργύρης Ἀντ., Ἀγγελίδης Παν., Ταχανάς Λάου., Κανέλλας Θεόδ., Γ' Διοικητικοί: Ἀλιβιζάτος Παναγ.

Τὰ θύματα
τῶν τροχῶν

ΚΑΛΑΜΑΤΑ, 4.— Τὴν 5.30 π.μ. τῆς χθὲς εἰς τὴν ἱστορικὴν διάδοσιν πρὸ τοῦ ἀεροδρομίου Μεσσήνης ὁ σιμνίτης Δημ. Κ. Ἀδαμίου καὶ Κ. Κωμινδῶν Πυλῆς παρεστῆσαν ὑπὸ αὐτοκινήτου καὶ ἐτραυματίσθη θανατικῶς. Ὁ αὐτοκίνητος σιμνίτης ὑπέκυψε μετ' ὀλίγων.

ΠΑΤΡΑΙ, 4.— Μοτοποδηλάτων ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Α. Γκουσέτη ἐτῶν 25 κατοικοῦ Πατρῶν, παρέσυρεν, σήμερον τὴν 5.30 π.μ. παρὰ τῆς διασταυρώσεως τῶν οδῶν Κορίνθου καὶ Κιλκίς καὶ ἐτραυματίσθη θανατικῶς τὴν Α. Μουστακοπούλου ἐτῶν 72. Ἡ τραυματισθεῖσα ὑπέκυψε τὸ ἀπὸγευμα εἰς τὰ τραύματα τῆς. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ μοτοποδηλάτου συνελήφθη.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 4.— Ἐπὶ τῆς οδοῦ Μετσόβου — Ἰωαννίνων ἐκ συγκρούσεως ταξὶ καὶ κρατικοῦ αὐτοκινήτου τῆς ἐτραυματίσθησαν οἱ ὁδηγοὶ τῶν οχημάτων ἀντιστοίχως Φιλ. Πλιάτσικας ἐτῶν 37 καὶ Σάβ. Καρακάσης ἐτῶν 34. Ἐπίσης ἐτραυματίσθησαν οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ ταξὶ Γεώργ. Καρακάσης, ἡ σύζυγός του Παναγιώτα, Κωνστ. Ἐλιμώδης, Α. Μάρκου, Βασ. Νταλίπης, ὡς καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ ταξὶ Ἰωάν. Λεβίτης, Κ. Κρικωνῆς καὶ Εὐφροσύνη Σόμπολα.

Ἀστρογὸς μοιχαλὶς
ἀφῆκε τὸ τέκνον τῆς
νὰ ἀποθάνῃ ἐξ ἀτροφίας

ΠΥΡΓΟΣ, 4.— Ὁ Θ. Γαργαλιάνος, ἐτῶν 39, κάτοικος Βαρβολομίου προσήχθη ἐνώπιον τοῦ εισαγγελέως Ἀμαλιάδος μετὰ κατηγορίαν, ὅτι ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ τὸν σύζυγόν του Διονυσίου, ἐτῶν 32, πυροβολήσας ἀπὸ τοῦ παράθυρου τῆς οἰκίας, ὅπου αὐτὴ εὐρίσκετο μετὰ τοῦ ἐραστοῦ τῆς. Ὅπως ἰαχυρήθη, ὅτι ἐπυροβολήθη, ὅχι διὰ τὴν φονεὴν τῶν συζύγων του ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκφοβίαν καὶ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν των, τὴν ὁποῖαν ἀπὸ μῆνης εἶχεν ἐγκαταλείψει, χάριν τοῦ ἐραστοῦ τῆς, ἀφῆσεν ἀποστάτευτα τὰ 5 ἀνήλικα τέκνα των, ἐνῶ ἕκτον τέκνον των ἀρτίγεννητον, τὸ ὁποῖον ἐπῆρε μαζί τῆς ἀπέθανεν ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ ἀτροφίας. Ὁ Γαργαλιάνος ἀφῆθη προσωρινῶς ἐλεύθερος, ἐνῶ ἡ σύζυγός του ἐπέστρεψεν εἰς τὴν συζυγικὴν οἰκίαν.

'Ισραηλ
ἀνὰ πᾶσιν
ΥΠΟΤΡΟΦΗ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Ἀπειλητικὰ νέφη συσσωρεύονται διὰ τὴν εἰρήνην εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς Μέσης Ἑλλάδος. Οἱ Ἀραβες λαμβάνουσιν προληπτικὰ μέτρα ἐνδεχομένου, σήμερον τὸ εἰς τὸ Κάιρο, ὅτι ἀναμένεται, στήλην Ἰσραηλιν ἐπίθεσις. Ἡ Αἴγυπτος ἀπέφασιν νὰ ἐναποθέσῃ βασικά χρεῖωδη, ὡς μέτρον προναγνίου παντός ἐνδεχομένου. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἑθνικοῦ Προσαναγωγισμοῦ Φαγιέκ ἀνεκοινώσεν, ὅτι ἡ φασὶς ἐλήφθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαστάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅτι τὴν νύκτα, ὑπὸ τὴν προκ. Νάσερ. Ὁ κ. Φαγιέκ δὲν ἐπέξετάθη ἐπὶ τοῦ Κατὰ τὸ πρακτορεῖον Ρώτερ, πιστεῖται πρὸκειται περὶ μέτρον ἀποβλέποντος ἐν ἀποφυγῇ ἐλλείψεως, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπὶ προκύψουν ἐκ τῶν ζημιῶν τῆς ἐθνικῆς τῆς Αἴγυπτος, συνεπεία τοῦ δομηθέντος διυλιστηρίου πετρελαίου τοῦ Σουέζ, θάνατον ἡνῶν, ὑπὸ τῶν Ἰσραηλινῶν. Αἱ παρούσαι περιστάσεις δημιουργοῦν ἐν τῷ ἐπικινδύνῳ καταστάσεως, ἐνταῦθα, ἀνὰ πάσαν στιγμήν, Ἰσραηλιν.

